MUSIK
TILL
PSALMISTEN

SÅNGER
till
enskildt och offentligt begagnande
arrangerade för
SOPRAN, ALT, TENOR OCH BAS

Tredje upplagan

Stockholm, B.-M:s Bokförlags A.-B.
Ernst Westerbergs Boktryckeri-Aktiebolag
1922

Förord till den digitala utgåvan

Under arbete...

Förord.

Sällskapet Svenska Baptistmissionens Tryckningskommitté, som haft konferensens uppdrag att utarbeta en sångbok för enskildt och allmänt begagnande, har nu fullgjort detta sitt värf. Såsom ett resultat af kommitténs fleråriga arbete framlämnades ock vid konferen 1903 texten till sångboken Psalmisten.

En annan del af detta omfattande arbete är musiken, om hvilken kommittén kunde rapportera till konferensen 1904, att den i det närmaste vore färdig.

Musikboken är så ordnad, att ej blott melodien utan jämväl texten till de sånger, som afses att sjungas på samma melodi, äro tryckta på samma sida af bladet eller på ett uppslag. Fyllandet af detta nutidskraf har gjort, att några melodier måst tryckas två gånger. Detta har också förorsakat ökade kostnader och högre pris på boken. Organister och sångare skola dock säkert högt värdera denna praktiska åtgärd.

Vid valet af melodier har man sökt tillfredsställa rimliga anspråk på deras skönhet, värdighet och enkelhet. Melodierna äro hämtade från skilda århundraden och olika länder. Kompositioner af ett stort antal författare på det religiösa området äro samlade i Psalmisten. Den förenkling i harmonisering och den transponering af tonarten, som i vissa fall skett, ha åsyftat att göra musiken lättare för mindre öfvade förmågor och att främja församlingens allmännare deltagande i sången.

Att en del kända melodier saknas i denna sångbok, beror i de flesta fall på äganderättsförhållanden, öfver hvilka kommittén icke kunnat bestämma. Och att åtskilliga melodier fått rum i samlingen, hvilka måhända äga mindre musikaliskt värde, må erkännas, men de hafva dock, om ock blott tillfälligt, sin mission att fylla, och torde de väl få gömma sig i skuggan af de verkligt sköna, som till ej ringa antal finnas i Psalmisten.

Sedan Tryckningskommittén med biträde af flere sånglärare och organister gjort urvalet af melodier ur det rika förråd, den haft till sitt förfogande och äfven låtit komponera flera nya sådana, så att manuskriptet med undantag af melodier till ett mindre antal nya

sånger förelåg från vår sida färdigt, uppdrogs det slutliga redigeringsarbetet åt den ofta anlitade kompositören och framstående organisten vid St. Jakobs kyrka i Stockholm, direktör Albert Lindström. Som bekant har han redigerat flere större och mindre sångsamlingar, däribland (äldre upplagan af) Psalmisten, Sionstoner och Nya Pilgrimssånger. Den erfarenhet, som kommit honom till del genom arbetet med dessa böcker och omdömet om desamma, har naturligtvis ökat möjligheten att i denna bok åstadkomma något, som helt visst skall möta alla billiga kraf på en god sångbok.

Arbetet med sångboken, som visserligen varit ganska långvarigt och stundom rätt mödosamt, har likväl varit ett det käraste uppdrag, konferensen kunnat gifva oss, och vi tacka Gud för den del vi fått hafva i detta arbete, som naturligtvis, trots våra bästa bemödanden, har sina brister, hvilka vi dock hoppas skola mildt bedömas. Vidare hänvisa vi till förordet i textupplagan.

Slutligen vilja vi äfven med hänsyn till melodierna uttala den önskan, att Psalmisten må bidraga därtill, att de kristna i vårt land »måtte uppfyllas med Anden, medan de tala till hvarandra i psalmer och hymner och andliga sånger, samt sjunga och spela för Herren i sitt hjärta, alltid tackande Gud och fadern för allting i vår Herre Jesu Kristi namn».

Stockholm i december 1904.

Tryckningskommittén.

Förord till andra upplagan.

I denna upplaga ha korrekturfel, som förefunnos i förra upplagan, blifvit rättade. Några melodier, hvilka voro väl högt satta, ha transponerats till sådan tonhöjd, som ansetts bättre lämpa sig för unison sång. Så ha äfven vid flera melodier, som saknat ursprungsbeteckning, kompositörens namn blifvit utsatt. Nu som förr önska vi att Gud må städse välsigna Psalmistens mission.

Stockholm i maj 1917.

Tryckningskommittén.

I tredje upplagan, som härmed utsändes, förekomma inga ändringar eller tillägg.

Stockholm i januari 1922.

B.-M:s Bokförlags A.-B.

N:o 1.

*Maestoso.*Svenskt ursprung från 1600-talet.

1. Hela världen fröjdes Herran Tidigt och af hjärtans grund! Kommen ifrån orter fjärran, I, som stån i hans förbund! Träden fram med lust och fröjd, Sjungen Gud i himmels höjd!

2. Han är den, oss hafver skapat Sig till folk och fosterfår; Frälsat det, som var förtappadt, Och är den, som med oss står; Vill oss ändligt föra in Uti himlaglädjen sin.

3. Tacken honom i hans portar, Lofven honom i hans gård, Kommen hit från alla orter; Prisen den om oss har vård! Ty han är fast god och blid, Håller tro till evig tid.

N:o 293.

1. Mäktigaste segerhjälte, Lejon utaf Juda stam, Bind nu svärdet vid ditt bälte, Träd för allas åsyn fram, Så att hela världen ser, Du är Gud och ingen mer.

2. Visa dig uti den prydnad, Du vid Bosra fordom bar. Bringa världen all till lydnad; Se i nåd till en och hvar. Låt din nåds och kärleks And' Sväfva öfver alla land.

3. Sänd oss herdar, som predika Utaf kärlek till din hjord, Som, i Andens enhet lika, Rätt förkunna lifvets ord. Lejon utaf Juda stam, Träd för allas åsyn fram.

4. Rusta dina vittnen ringa Med din Andes gåfvor mång. Låt din kärlek dem få tvinga, Att de aldrig akta tvång, Aldrig söka egen ro; Tala endast, hvad de tro.

5. Prisen eder blodsbrudgumme, Salems döttrar, på allt vis; Ty om I förblifven stumme, Skola bergen sjunga pris. Låten ej den nya sång Bli er gammal eller lång.

N:o 467.

1. Jesus, du min fröjd och fromma, All min glädje och min tröst, Värdes nådigt till mig komma, Med ditt ord, din ljufva röst. Kom, o Jesus, blif mig när, Låt mig blifva där du är.

2. Jesus, låt mig städse börja I ditt namn allt hvad jag gör, Att jag måtte framgång spörja Och så sluta, som jag hör. Kom, o Jesus, blif mig när, Låt mig blifva där du är.

3. Alla mina ord och tankar, Jesus, låt behaga dig. Laga att jag flitigt samkar Det, som evigt gagnar mig. Kom, o Jesus, blif mig när, Låt mig blifva där du är.

N:o 615.

1. Amen, ja, det skall så hända. Himmel skall förgås och jord, Men din nåd skall sig ej ändra; Evigt är ditt löftesord. Herre, oss din nåd bete; Amen, ja det skall så ske!

N:o 1.

Maestoso. Svenskt ursprung från 1600-talet.

1. Hela världen fröjdes Herran Tidigt och af hjärtans grund! Kommen ifrån orter fjärran, I, som stån i hans förbund! Träden fram med lust och fröjd, Sjungen Gud i himmels höjd!

2. Han är den, oss hafver skapat Sig till folk och fosterfår; Frälsat det, som var förtappadt, Och är den, som med oss står; Vill oss ändligt föra in Uti himlaglädjen sin.

3. Tacken honom i hans portar, Lofven honom i hans gård, Kommen hit från alla orter; Prisen den om oss har vård! Ty han är fast god och blid, Håller tro till evig tid.

N:o 293.

1. Mäktigaste segerhjälte, Lejon utaf Juda stam, Bind nu svärdet vid ditt bälte, Träd för allas åsyn fram, Så att hela världen ser, Du är Gud och ingen mer.

2. Visa dig uti den prydnad, Du vid Bosra fordom bar. Bringa världen all till lydnad; Se i nåd till en och hvar. Låt din nåds och kärleks And' Sväfva öfver alla land.

3. Sänd oss herdar, som predika Utaf kärlek till din hjord, Som, i Andens enhet lika, Rätt förkunna lifvets ord. Lejon utaf Juda stam, Träd för allas åsyn fram.

4. Rusta dina vittnen ringa Med din Andes gåfvor mång. Låt din kärlek dem få tvinga, Att de aldrig akta tvång, Aldrig söka egen ro; Tala endast, hvad de tro.

5. Prisen eder blodsbrudgumme, Salems döttrar, på allt vis; Ty om I förblifven stumme, Skola bergen sjunga pris. Låten ej den nya sång Bli er gammal eller lång.

N:o 467.

1. Jesus, du min fröjd och fromma, All min glädje och min tröst, Värdes nådigt till mig komma, Med ditt ord, din ljufva röst. Kom, o Jesus, blif mig när, Låt mig blifva där du är.

2. Jesus, låt mig städse börja I ditt namn allt hvad jag gör, Att jag måtte framgång spörja Och så sluta, som jag hör. Kom, o Jesus, blif mig när, Låt mig blifva där du är.

3. Alla mina ord och tankar, Jesus, låt behaga dig. Laga att jag flitigt samkar Det, som evigt gagnar mig. Kom, o Jesus, blif mig när, Låt mig blifva där du är.

N:o 615.

1. Amen, ja, det skall så hända. Himmel skall förgås och jord, Men din nåd skall sig ej ändra; Evigt är ditt löftesord. Herre, oss din nåd bete; Amen, ja det skall så ske!

N:o 1.

Maestoso. Svenskt ursprung från 1600-talet.

1. Hela världen fröjdes Herran Tidigt och af hjärtans grund! Kommen ifrån orter fjärran, I, som stån i hans förbund! Träden fram med lust och fröjd, Sjungen Gud i himmels höjd!

2. Han är den, oss hafver skapat Sig till folk och fosterfår; Frälsat det, som var förtappadt, Och är den, som med oss står; Vill oss ändligt föra in Uti himlaglädjen sin.

3. Tacken honom i hans portar, Lofven honom i hans gård, Kommen hit från alla orter; Prisen den om oss har vård! Ty han är fast god och blid, Håller tro till evig tid.

N:o 293.

1. Mäktigaste segerhjälte, Lejon utaf Juda stam, Bind nu svärdet vid ditt bälte, Träd för allas åsyn fram, Så att hela världen ser, Du är Gud och ingen mer.

2. Visa dig uti den prydnad, Du vid Bosra fordom bar. Bringa världen all till lydnad; Se i nåd till en och hvar. Låt din nåds och kärleks And' Sväfva öfver alla land.

3. Sänd oss herdar, som predika Utaf kärlek till din hjord, Som, i Andens enhet lika, Rätt förkunna lifvets ord. Lejon utaf Juda stam, Träd för allas åsyn fram.

4. Rusta dina vittnen ringa Med din Andes gåfvor mång. Låt din kärlek dem få tvinga, Att de aldrig akta tvång, Aldrig söka egen ro; Tala endast, hvad de tro.

5. Prisen eder blodsbrudgumme, Salems döttrar, på allt vis; Ty om I förblifven stumme, Skola bergen sjunga pris. Låten ej den nya sång Bli er gammal eller lång.

N:o 467.

1. Jesus, du min fröjd och fromma, All min glädje och min tröst, Värdes nådigt till mig komma, Med ditt ord, din ljufva röst. Kom, o Jesus, blif mig när, Låt mig blifva där du är.

2. Jesus, låt mig städse börja I ditt namn allt hvad jag gör, Att jag måtte framgång spörja Och så sluta, som jag hör. Kom, o Jesus, blif mig när, Låt mig blifva där du är.

3. Alla mina ord och tankar, Jesus, låt behaga dig. Laga att jag flitigt samkar Det, som evigt gagnar mig. Kom, o Jesus, blif mig när, Låt mig blifva där du är.

N:o 615.

1. Amen, ja, det skall så hända. Himmel skall förgås och jord, Men din nåd skall sig ej ändra; Evigt är ditt löftesord. Herre, oss din nåd bete; Amen, ja det skall så ske!

N:o 1.

*Maestoso.*Svenskt ursprung från 1600-talet.

1. Hela världen fröjdes Herran Tidigt och af hjärtans grund! Kommen ifrån orter fjärran, I, som stån i hans förbund! Träden fram med lust och fröjd, Sjungen Gud i himmels höjd!

2. Han är den, oss hafver skapat Sig till folk och fosterfår; Frälsat det, som var förtappadt, Och är den, som med oss står; Vill oss ändligt föra in Uti himlaglädjen sin.

3. Tacken honom i hans portar, Lofven honom i hans gård, Kommen hit från alla orter; Prisen den om oss har vård! Ty han är fast god och blid, Håller tro till evig tid.

N:o 293.

1. Mäktigaste segerhjälte, Lejon utaf Juda stam, Bind nu svärdet vid ditt bälte, Träd för allas åsyn fram, Så att hela världen ser, Du är Gud och ingen mer.

2. Visa dig uti den prydnad, Du vid Bosra fordom bar. Bringa världen all till lydnad; Se i nåd till en och hvar. Låt din nåds och kärleks And' Sväfva öfver alla land.

3. Sänd oss herdar, som predika Utaf kärlek till din hjord, Som, i Andens enhet lika, Rätt förkunna lifvets ord. Lejon utaf Juda stam, Träd för allas åsyn fram.

4. Rusta dina vittnen ringa Med din Andes gåfvor mång. Låt din kärlek dem få tvinga, Att de aldrig akta tvång, Aldrig söka egen ro; Tala endast, hvad de tro.

5. Prisen eder blodsbrudgumme, Salems döttrar, på allt vis; Ty om I förblifven stumme, Skola bergen sjunga pris. Låten ej den nya sång Bli er gammal eller lång.

N:o 467.

1. Jesus, du min fröjd och fromma, All min glädje och min tröst, Värdes nådigt till mig komma, Med ditt ord, din ljufva röst. Kom, o Jesus, blif mig när, Låt mig blifva där du är.

2. Jesus, låt mig städse börja I ditt namn allt hvad jag gör, Att jag måtte framgång spörja Och så sluta, som jag hör. Kom, o Jesus, blif mig när, Låt mig blifva där du är.

3. Alla mina ord och tankar, Jesus, låt behaga dig. Laga att jag flitigt samkar Det, som evigt gagnar mig. Kom, o Jesus, blif mig när, Låt mig blifva där du är.

N:o 615.

1. Amen, ja, det skall så hända. Himmel skall förgås och jord, Men din nåd skall sig ej ändra; Evigt är ditt löftesord. Herre, oss din nåd bete; Amen, ja det skall så ske!

N:o 2.

Melodien kallas för sin skönhets skull koralernas konung.

Maestoso.Dr Philip Nicolai.

1. Höga majestät, vi alle För dina fötter nederfalle: Ditt lof från våra hjärtan går. Evig är din makt och ära; Dig jord och himmel vittne bära: Af allt ditt verk du offer får. Dig lofva kerubim, Dig sjunga serafim. Hosianna! Helig är Gud, All världens Gud, All krafts, all nåds och visdoms Gud!

2. Fader, allt i dig sig gläder: Du föder allt, och allt du kläder Och vårdar med din högra hand: Stjärnan du på fästet leder Och minsta djur dess väl bereder Och vakar öfver minsta grand. Dig fågeln med sitt ljud Och liljan med sin skrud Gladligt prisa: Så bör ock jag, Som hvarje dag Får röna, Gud, ditt hjärtelag.

3. Helige, som bor i ljuset! Du vårdar dina verk i gruset, Du dina barn ej öfverger: Du, o fader, dig förbarmar; Din egendom i dina armar, Ditt folk, barmhärtige, jag ser. Din son du världen sändt; Vi dig i honom känt Huld och nådig: Din Ande för Och rena gör De hjärtan, som din kärlek rör.

4. Oss välsigna och bevara, Med nåd ditt ansikte förklara Och vänd det till ditt folk med frid! Här ditt namn vi vilja sjunga Och sedan med en helig tunga Dig lofva, Gud, till evig tid. Med dina kerubim Och dina Serafim. Hosianna! Helig är Gud, All världens Gud, All krafts, all nåds och visdoms Gud!

N:o 611.

1. Vaken upp, en stämma bjuder, Som mäktig och högtidlig ljuder Till alla grafvars djup en gång. Vaken upp, stån upp, I döda, Som glömmen tidens vedermöda I dödens dvala tung och lång. Guds röst till eder sker, Ty natten är ej mer; Dagen kommer: Den sista dag, Den största dag, Han kommer efter Guds behag.

2. Jord och haf och himlar bäfva, Och Herrens änglar nedersväfva; Han kommer, människones son. Djupen öppnas, bergen falla, Och Adams barn församlas alla Med hopp och fruktan kring hans tron. Här blifver fröjd och gråt; Han skall dem skilja åt Som en herde. De trogna då Sin krona få; Men bort de onda måste gå.

3. Jesus, mig din ankomst gläder, Där jag i dina fotspår träder På törnestig, af sorger böjd. Törnet byter du i palmer Och sorgerop i glädjepsalmer: Ty skådar jag min graf med fröjd, När, efter mödan trött, En stund jag sofvit sött I dess skugga, Du väcker mig, Så nådelig, Till evig frid och fröjd hos dig.

N:o 2.

Melodien kallas för sin skönhets skull koralernas konung.

Maestoso.Dr Philip Nicolai.

1. Höga majestät, vi alle För dina fötter nederfalle: Ditt lof från våra hjärtan går. Evig är din makt och ära; Dig jord och himmel vittne bära: Af allt ditt verk du offer får. Dig lofva kerubim, Dig sjunga serafim. Hosianna! Helig är Gud, All världens Gud, All krafts, all nåds och visdoms Gud!

2. Fader, allt i dig sig gläder: Du föder allt, och allt du kläder Och vårdar med din högra hand: Stjärnan du på fästet leder Och minsta djur dess väl bereder Och vakar öfver minsta grand. Dig fågeln med sitt ljud Och liljan med sin skrud Gladligt prisa: Så bör ock jag, Som hvarje dag Får röna, Gud, ditt hjärtelag.

3. Helige, som bor i ljuset! Du vårdar dina verk i gruset, Du dina barn ej öfverger: Du, o fader, dig förbarmar; Din egendom i dina armar, Ditt folk, barmhärtige, jag ser. Din son du världen sändt; Vi dig i honom känt Huld och nådig: Din Ande för Och rena gör De hjärtan, som din kärlek rör.

4. Oss välsigna och bevara, Med nåd ditt ansikte förklara Och vänd det till ditt folk med frid! Här ditt namn vi vilja sjunga Och sedan med en helig tunga Dig lofva, Gud, till evig tid. Med dina kerubim Och dina Serafim. Hosianna! Helig är Gud, All världens Gud, All krafts, all nåds och visdoms Gud!

N:o 611.

1. Vaken upp, en stämma bjuder, Som mäktig och högtidlig ljuder Till alla grafvars djup en gång. Vaken upp, stån upp, I döda, Som glömmen tidens vedermöda I dödens dvala tung och lång. Guds röst till eder sker, Ty natten är ej mer; Dagen kommer: Den sista dag, Den största dag, Han kommer efter Guds behag.

2. Jord och haf och himlar bäfva, Och Herrens änglar nedersväfva; Han kommer, människones son. Djupen öppnas, bergen falla, Och Adams barn församlas alla Med hopp och fruktan kring hans tron. Här blifver fröjd och gråt; Han skall dem skilja åt Som en herde. De trogna då Sin krona få; Men bort de onda måste gå.

3. Jesus, mig din ankomst gläder, Där jag i dina fotspår träder På törnestig, af sorger böjd. Törnet byter du i palmer Och sorgerop i glädjepsalmer: Ty skådar jag min graf med fröjd, När, efter mödan trött, En stund jag sofvit sött I dess skugga, Du väcker mig, Så nådelig, Till evig frid och fröjd hos dig.

N:o 3.

*Maestoso.*Efter *Layritz.*

1. Mäktig är Herren af honom ju allting är vordet, Himlar och jord har han frambragt med skapareordet, Och, som han sagt, Håller han allting vid makt, Dukar i öknen ock bordet.

2. Mäktig är Herren — se stjärnornas tallösa skara, Månen, som vandrar så tyst där på fästet, det klara, Solen, du ser, Värme och ljus sända ner, Där hon i rymden syns fara.

3. Mäktig är Herren — se ängen i leende våren, Hör, hur det kvittrar och rör sig i grönskande snåren! Själf är han när, Och af hans fotsteg vi här Se de välsignade spåren.

4. Mäktig är Herren — o, må vi den mäktige lofva; Nu, nu är tid att stå upp, ej att drömma och sofva; Pris vare Gud, Högt klinge lofsångens ljud, Pris för hans nåd och hans gåfva!

N:o 52.

1. Jublen I himlar, I änglar lofsjungen i körer! Sjungen för Herren, som jorden och himlen tillhörer. Gud bland oss här Nu i sin kärlek är när; Syndarn till frälsning han förer.

2. Jublen I himlar, lofsjungen, I släkten på jorden! Kristus är kommen och världens förlossare vorden. O, hvilken fröjd, Här och i himlarnes höjd. Herden sig offrar för hjorden.

3. O, hvilket under! Hur djupt sig den högste vill böja! O, hvilken kärlek och nåd sig i gudomen röja! Gud blir ett barn, Oss att ur djäfvulens garn Frälsa och till sig upphöja.

4. Ärones konung, nu mänska för syndare vorden, Dig vill jag följa, dig lyda och tjäna på jorden, Tills jag med fröjd Prisar i himmelens höjd Dig bland den friköpta hjorden.

N:o 474.

1. Herren vår Gud är en konung i makt och i ära, Samlens, I folk, att evinnerligt lof honom bära. Himmel och jord Håller hans kraftiga ord; Allt han sitt hägn vill beskära.

2. Lofven nu Herren, som allting så härligt bereder, Som oss har skapat och skådar i nåd till oss neder, Som i vår nöd Skänker oss välfärd och bröd Och sitt beskärm kring oss breder.

3. Herren vår Gud vare lof, som en fader oss blifvit, Som för vår synd har sin son uppå korset utgifvit, Som på vår jord Leder med Ande och ord Den sig åt Kristus hängifvit.

4. Herren, vår salighets Gud, må vi prisa och tjäna; Kraften är hans och all vishet och ära allena. Pris ske hans namn, Att han oss vill i sin famn Alla med Kristus förena.

N:o 3.

Maestoso. Efter *Layritz.*

1. Mäktig är Herren af honom ju allting är vordet, Himlar och jord har han frambragt med skapareordet, Och, som han sagt, Håller han allting vid makt, Dukar i öknen ock bordet.

2. Mäktig är Herren — se stjärnornas tallösa skara, Månen, som vandrar så tyst där på fästet, det klara, Solen, du ser, Värme och ljus sända ner, Där hon i rymden syns fara.

3. Mäktig är Herren — se ängen i leende våren, Hör, hur det kvittrar och rör sig i grönskande snåren! Själf är han när, Och af hans fotsteg vi här Se de välsignade spåren.

4. Mäktig är Herren — o, må vi den mäktige lofva; Nu, nu är tid att stå upp, ej att drömma och sofva; Pris vare Gud, Högt klinge lofsångens ljud, Pris för hans nåd och hans gåfva!

N:o 52.

1. Jublen I himlar, I änglar lofsjungen i körer! Sjungen för Herren, som jorden och himlen tillhörer. Gud bland oss här Nu i sin kärlek är när; Syndarn till frälsning han förer.

2. Jublen I himlar, lofsjungen, I släkten på jorden! Kristus är kommen och världens förlossare vorden. O, hvilken fröjd, Här och i himlarnes höjd. Herden sig offrar för hjorden.

3. O, hvilket under! Hur djupt sig den högste vill böja! O, hvilken kärlek och nåd sig i gudomen röja! Gud blir ett barn, Oss att ur djäfvulens garn Frälsa och till sig upphöja.

4. Ärones konung, nu mänska för syndare vorden, Dig vill jag följa, dig lyda och tjäna på jorden, Tills jag med fröjd Prisar i himmelens höjd Dig bland den friköpta hjorden.

N:o 474.

1. Herren vår Gud är en konung i makt och i ära, Samlens, I folk, att evinnerligt lof honom bära. Himmel och jord Håller hans kraftiga ord; Allt han sitt hägn vill beskära.

2. Lofven nu Herren, som allting så härligt bereder, Som oss har skapat och skådar i nåd till oss neder, Som i vår nöd Skänker oss välfärd och bröd Och sitt beskärm kring oss breder.

3. Herren vår Gud vare lof, som en fader oss blifvit, Som för vår synd har sin son uppå korset utgifvit, Som på vår jord Leder med Ande och ord Den sig åt Kristus hängifvit.

4. Herren, vår salighets Gud, må vi prisa och tjäna; Kraften är hans och all vishet och ära allena. Pris ske hans namn, Att han oss vill i sin famn Alla med Kristus förena.

N:o 3.

Maestoso. Efter *Layritz.*

1. Mäktig är Herren af honom ju allting är vordet, Himlar och jord har han frambragt med skapareordet, Och, som han sagt, Håller han allting vid makt, Dukar i öknen ock bordet.

2. Mäktig är Herren — se stjärnornas tallösa skara, Månen, som vandrar så tyst där på fästet, det klara, Solen, du ser, Värme och ljus sända ner, Där hon i rymden syns fara.

3. Mäktig är Herren — se ängen i leende våren, Hör, hur det kvittrar och rör sig i grönskande snåren! Själf är han när, Och af hans fotsteg vi här Se de välsignade spåren.

4. Mäktig är Herren — o, må vi den mäktige lofva; Nu, nu är tid att stå upp, ej att drömma och sofva; Pris vare Gud, Högt klinge lofsångens ljud, Pris för hans nåd och hans gåfva!

N:o 52.

1. Jublen I himlar, I änglar lofsjungen i körer! Sjungen för Herren, som jorden och himlen tillhörer. Gud bland oss här Nu i sin kärlek är när; Syndarn till frälsning han förer.

2. Jublen I himlar, lofsjungen, I släkten på jorden! Kristus är kommen och världens förlossare vorden. O, hvilken fröjd, Här och i himlarnes höjd. Herden sig offrar för hjorden.

3. O, hvilket under! Hur djupt sig den högste vill böja! O, hvilken kärlek och nåd sig i gudomen röja! Gud blir ett barn, Oss att ur djäfvulens garn Frälsa och till sig upphöja.

4. Ärones konung, nu mänska för syndare vorden, Dig vill jag följa, dig lyda och tjäna på jorden, Tills jag med fröjd Prisar i himmelens höjd Dig bland den friköpta hjorden.

N:o 474.

1. Herren vår Gud är en konung i makt och i ära, Samlens, I folk, att evinnerligt lof honom bära. Himmel och jord Håller hans kraftiga ord; Allt han sitt hägn vill beskära.

2. Lofven nu Herren, som allting så härligt bereder, Som oss har skapat och skådar i nåd till oss neder, Som i vår nöd Skänker oss välfärd och bröd Och sitt beskärm kring oss breder.

3. Herren vår Gud vare lof, som en fader oss blifvit, Som för vår synd har sin son uppå korset utgifvit, Som på vår jord Leder med Ande och ord Den sig åt Kristus hängifvit.

4. Herren, vår salighets Gud, må vi prisa och tjäna; Kraften är hans och all vishet och ära allena. Pris ske hans namn, Att han oss vill i sin famn Alla med Kristus förena.

N:o 4.

Nic. von Hofe (Decius).

*Maestoso.*Rytmiskt omarbetad af *O****.*

1. Hur är ditt namn, o Gud, så stort Och härligt öfver alla, Ehvad det blifver nämndt och spordt Af dem, som dig åkalla. Ej talas ord, ej höres ljud, Som klingar som ditt namn, o Gud, På trognas läppar ljuder.

2. Där världens makt slår ned med hot På den, som det förkunnar, Upprättar du en makt emot Af barns och spenbarns munnar; Du låter stenar ropa det Och luftens flock med glädtighet Det prisa och lofsjunga.

3. Jag ser mot jorden, och du är Tillstäds, hvart jag mig vänder. Jag ser mot himlarne, och där Gå verk af dina händer. Din ära, Herre, är ej skymd, Den strålar klar från stjärnors rymd, Och den ur stoftet lyser.

4. O, hvad är mänskan, att så mån Du vill om henne vara? O, hvad är människones son Att så din nåd erfara? En tid förskjuten, snart på nytt Har han sin kamp i seger bytt, Af dig bekrönt med ära.

5. Du gifver allt uti hans makt, Gör honom stor allena; Han ser for sina fötter lagdt Ditt verk att honom tjäna. Du honom till en Herre gör Utöfver allt hvad dig tillhör, Fast han i svaghet föddes.

6. Så må väl prisas högt din nåd, Din godhet aldrig glömmas, Din vishets djup och dina råd I evighet berömmas. Hur stort, o Gud, ditt namn, o, må Det äradt och välsignadt gå Från släkte och till släkte!

N:o 217.

1. Ditt rike, Kristus, skall bestå; Din spira kan ej falla, Hur mörkrets makt än rasa må Och syndens vågor svalla. Ditt välde du till evig tid, Uti rättfärdighet och frid Med nåd och sanning grundat.

2. Det helga riket är dock ej Af denna snöda världen; Dess höghet ser hon ej — ack, nej; Förblindad utaf flärden, Hon ser blott yttre makt och glans, Men icke härligheten hans, Som äran all tillhörer.

3. Dig vare pris, o Jesus Krist, Du konung utan like, Att du, trots all vår synd och brist, Oss öppnat har ditt rike. Ja, gif all världen syn därpå, Att alla folk må där ingå Och evigt där dig tjäna.

N:o 262.

1. Låt våra öron upp, o Gud, Att vi ditt ord må fatta, Att vi din lag, ditt nådesbud Må öfver allting skatta, Att hörare ej blott vi bli, Men ordets görare, att vi Oss själfva ej bedraga.

2. Det ord, som sådt på vägen är, Skall satan strax bortrifva; Och i den jord, som törnen bär, Förkväfd skall säden blifva. På stenig mark den vissnar bort Och dör af torkan innan kort, Att utan frukt den blifver.

3. O Gud, gör du för ordet rum. Med lagen oss förkrossa, Och med ditt evangelium Från synden oss förlossa. Lär oss ditt ord anamma så, Att mycken frukt vi bära må, Ditt namn till ära. Amen.

N:o 269.

1. Gif oss, o Gud, din Ande god, Som på din väg oss leder, Upplyser, styrker håg och mod, Och nådigt oss bereder, Att vi ditt ord må rätt förstå Och oss därefter ställa så, Att ditt namn alltid helgas.

2. Vi prisa dig, o fader kär, Vi dig, o Jesus, ära; Dig helge And' som trösten är, Vi lika lof hembära, Som det uti all tid har skett Och ännu sker i evighet. Vi sjunge därtill amen.

N:o 480.

1. Allena Gud i himmelrik Må lof och pris tillhöra För all den nåd han kärleksrik Med oss har velat göra. Han jorden skänkt stor fröjd och frid, Ack, mänskan må väl glädjas vid Guds evigt goda vilja.

2. Vi prisa, vi tillbedja dig, Ditt namn städs vare lofvadt, O, fader, du som nådelig Oss med allt godt begåfvat. Allting du hafver i ditt våld, Och dig är ej en suck fördold: Tal den dig rättsligt fruktar.

3. O Jesus Krist, Guds ende son, Som såg vår själafara Och, att oss frälsa därifrån, Dig själf ej ville spara, Du med din kärlek och din död Förlöser oss af syndens nöd, När vi på dig förtröste.

4. O, helge And', gör själen from, Förnöjd och oförfärad; Gör hjärtat till en helgedom, Där Gud i allt blir ärad; Gif stöd, gif tröst i all vår brist; Hjälp att vi tro på Jesus Krist Båd' nu och alltid. Amen.

N:o 217.

1. Ditt rike, Kristus, skall bestå; Din spira kan ej falla, Hur mörkrets makt än rasa må Och syndens vågor svalla. Ditt välde du till evig tid, Uti rättfärdighet och frid Med nåd och sanning grundat.

2. Det helga riket är dock ej Af denna snöda världen; Dess höghet ser hon ej — ack, nej; Förblindad utaf flärden, Hon ser blott yttre makt och glans, Men icke härligheten hans, Som äran all tillhörer.

3. Dig vare pris, o Jesus Krist, Du konung utan like, Att du, trots all vår synd och brist, Oss öppnat har ditt rike. Ja, gif all världen syn därpå, Att alla folk må där ingå Och evigt där dig tjäna.

N:o 262.

1. Låt våra öron upp, o Gud, Att vi ditt ord må fatta, Att vi din lag, ditt nådesbud Må öfver allting skatta, Att hörare ej blott vi bli, Men ordets görare, att vi Oss själfva ej bedraga.

2. Det ord, som sådt på vägen är, Skall satan strax bortrifva; Och i den jord, som törnen bär, Förkväfd skall säden blifva. På stenig mark den vissnar bort Och dör af torkan innan kort, Att utan frukt den blifver.

3. O Gud, gör du för ordet rum. Med lagen oss förkrossa, Och med ditt evangelium Från synden oss förlossa. Lär oss ditt ord anamma så, Att mycken frukt vi bära må, Ditt namn till ära. Amen.

N:o 269.

1. Gif oss, o Gud, din Ande god, Som på din väg oss leder, Upplyser, styrker håg och mod, Och nådigt oss bereder, Att vi ditt ord må rätt förstå Och oss därefter ställa så, Att ditt namn alltid helgas.

2. Vi prisa dig, o fader kär, Vi dig, o Jesus, ära; Dig helge And' som trösten är, Vi lika lof hembära, Som det uti all tid har skett Och ännu sker i evighet. Vi sjunge därtill amen.

N:o 480.

1. Allena Gud i himmelrik Må lof och pris tillhöra För all den nåd han kärleksrik Med oss har velat göra. Han jorden skänkt stor fröjd och frid, Ack, mänskan må väl glädjas vid Guds evigt goda vilja.

2. Vi prisa, vi tillbedja dig, Ditt namn städs vare lofvadt, O, fader, du som nådelig Oss med allt godt begåfvat. Allting du hafver i ditt våld, Och dig är ej en suck fördold: Tal den dig rättsligt fruktar.

3. O Jesus Krist, Guds ende son, Som såg vår själafara Och, att oss frälsa därifrån, Dig själf ej ville spara, Du med din kärlek och din död Förlöser oss af syndens nöd, När vi på dig förtröste.

4. O, helge And', gör själen from, Förnöjd och oförfärad; Gör hjärtat till en helgedom, Där Gud i allt blir ärad; Gif stöd, gif tröst i all vår brist; Hjälp att vi tro på Jesus Krist Båd' nu och alltid. Amen.

N:o 217.

1. Ditt rike, Kristus, skall bestå; Din spira kan ej falla, Hur mörkrets makt än rasa må Och syndens vågor svalla. Ditt välde du till evig tid, Uti rättfärdighet och frid Med nåd och sanning grundat.

2. Det helga riket är dock ej Af denna snöda världen; Dess höghet ser hon ej — ack, nej; Förblindad utaf flärden, Hon ser blott yttre makt och glans, Men icke härligheten hans, Som äran all tillhörer.

3. Dig vare pris, o Jesus Krist, Du konung utan like, Att du, trots all vår synd och brist, Oss öppnat har ditt rike. Ja, gif all världen syn därpå, Att alla folk må där ingå Och evigt där dig tjäna.

N:o 262.

1. Låt våra öron upp, o Gud, Att vi ditt ord må fatta, Att vi din lag, ditt nådesbud Må öfver allting skatta, Att hörare ej blott vi bli, Men ordets görare, att vi Oss själfva ej bedraga.

2. Det ord, som sådt på vägen är, Skall satan strax bortrifva; Och i den jord, som törnen bär, Förkväfd skall säden blifva. På stenig mark den vissnar bort Och dör af torkan innan kort, Att utan frukt den blifver.

3. O Gud, gör du för ordet rum. Med lagen oss förkrossa, Och med ditt evangelium Från synden oss förlossa. Lär oss ditt ord anamma så, Att mycken frukt vi bära må, Ditt namn till ära. Amen.

N:o 269.

1. Gif oss, o Gud, din Ande god, Som på din väg oss leder, Upplyser, styrker håg och mod, Och nådigt oss bereder, Att vi ditt ord må rätt förstå Och oss därefter ställa så, Att ditt namn alltid helgas.

2. Vi prisa dig, o fader kär, Vi dig, o Jesus, ära; Dig helge And' som trösten är, Vi lika lof hembära, Som det uti all tid har skett Och ännu sker i evighet. Vi sjunge därtill amen.

N:o 480.

1. Allena Gud i himmelrik Må lof och pris tillhöra För all den nåd han kärleksrik Med oss har velat göra. Han jorden skänkt stor fröjd och frid, Ack, mänskan må väl glädjas vid Guds evigt goda vilja.

2. Vi prisa, vi tillbedja dig, Ditt namn städs vare lofvadt, O, fader, du som nådelig Oss med allt godt begåfvat. Allting du hafver i ditt våld, Och dig är ej en suck fördold: Tal den dig rättsligt fruktar.

3. O Jesus Krist, Guds ende son, Som såg vår själafara Och, att oss frälsa därifrån, Dig själf ej ville spara, Du med din kärlek och din död Förlöser oss af syndens nöd, När vi på dig förtröste.

4. O, helge And', gör själen from, Förnöjd och oförfärad; Gör hjärtat till en helgedom, Där Gud i allt blir ärad; Gif stöd, gif tröst i all vår brist; Hjälp att vi tro på Jesus Krist Båd' nu och alltid. Amen.

N:o 217.

1. Ditt rike, Kristus, skall bestå; Din spira kan ej falla, Hur mörkrets makt än rasa må Och syndens vågor svalla. Ditt välde du till evig tid, Uti rättfärdighet och frid Med nåd och sanning grundat.

2. Det helga riket är dock ej Af denna snöda världen; Dess höghet ser hon ej — ack, nej; Förblindad utaf flärden, Hon ser blott yttre makt och glans, Men icke härligheten hans, Som äran all tillhörer.

3. Dig vare pris, o Jesus Krist, Du konung utan like, Att du, trots all vår synd och brist, Oss öppnat har ditt rike. Ja, gif all världen syn därpå, Att alla folk må där ingå Och evigt där dig tjäna.

N:o 262.

1. Låt våra öron upp, o Gud, Att vi ditt ord må fatta, Att vi din lag, ditt nådesbud Må öfver allting skatta, Att hörare ej blott vi bli, Men ordets görare, att vi Oss själfva ej bedraga.

2. Det ord, som sådt på vägen är, Skall satan strax bortrifva; Och i den jord, som törnen bär, Förkväfd skall säden blifva. På stenig mark den vissnar bort Och dör af torkan innan kort, Att utan frukt den blifver.

3. O Gud, gör du för ordet rum. Med lagen oss förkrossa, Och med ditt evangelium Från synden oss förlossa. Lär oss ditt ord anamma så, Att mycken frukt vi bära må, Ditt namn till ära. Amen.

N:o 269.

1. Gif oss, o Gud, din Ande god, Som på din väg oss leder, Upplyser, styrker håg och mod, Och nådigt oss bereder, Att vi ditt ord må rätt förstå Och oss därefter ställa så, Att ditt namn alltid helgas.

2. Vi prisa dig, o fader kär, Vi dig, o Jesus, ära; Dig helge And' som trösten är, Vi lika lof hembära, Som det uti all tid har skett Och ännu sker i evighet. Vi sjunge därtill amen.

N:o 480.

1. Allena Gud i himmelrik Må lof och pris tillhöra För all den nåd han kärleksrik Med oss har velat göra. Han jorden skänkt stor fröjd och frid, Ack, mänskan må väl glädjas vid Guds evigt goda vilja.

2. Vi prisa, vi tillbedja dig, Ditt namn städs vare lofvadt, O, fader, du som nådelig Oss med allt godt begåfvat. Allting du hafver i ditt våld, Och dig är ej en suck fördold: Tal den dig rättsligt fruktar.

3. O Jesus Krist, Guds ende son, Som såg vår själafara Och, att oss frälsa därifrån, Dig själf ej ville spara, Du med din kärlek och din död Förlöser oss af syndens nöd, När vi på dig förtröste.

4. O, helge And', gör själen from, Förnöjd och oförfärad; Gör hjärtat till en helgedom, Där Gud i allt blir ärad; Gif stöd, gif tröst i all vår brist; Hjälp att vi tro på Jesus Krist Båd' nu och alltid. Amen.

N:o 5.

Andantino.J. Haydn.

1. Det finns en Gud, hvars allmakts ord Har frambragt himmel, haf och jord. Det visär blomsterängens dräkt, Det hviskar aftonvindens fläkt. Det har mig åskans dunder sagt, Det vittnar stjärnehimlens prakt.

2. Jag ser hans spår, hvarhelst jag går: På allt hans namn inristadt står. I månens sken, i stormens sus, I fågelns sång, i forsens brus, I solens glans och majestät Jag hör hans röst och ser hans fjät.

3. Det finns en Gud, det säger mig Allt hvad för ögat visar sig; Ja, äfven i mitt eget bröst Jag hviska hör en sakta röst: Det finns en Gud, hvars allmakts ord Har frambragt himmel, haf och jord.

N:o 6.

Andantino.M. Luther.

1. På fästet är Guds allmakt spord. Hvar stjärna bär hans vishets spår: Så ock om Gud uti hans ord På varje blad jag läsa får.

2. Som stjärnor vandra hand i hand I evig kretsgång kring vår jord Och sprida ljus till alla land, Så ock Guds dyra sanningsord.

3. Ej hvila skall Guds glada bud, Förrn det kring jordens rund är sändt; Förrn Jesusnamnets sköna ljud Af hvarje folk är hördt och kändt.

4. Rättfärdighetens sol, vårt hopp! Bryt fram, gif världens krets ditt ljus. Till frukt förvandlar du hvar knopp, Till blomsteräng det hårda grus.

5. Det största under, som jag vet, Är det, o Jesus, att din hand Tar bort all synd, ger salighet Och syndarn för mot himlens land.

N:o 37.

1. Se, natten flyr för dagens fröjd, Och änglars röst från himlens höjd Det bud till fromma herdar bär, Att född den gode herden är.

2. Saktmodig, mild och oskuldsfull, Han ej med silfver eller gull, Men med sin lydnad och sin död Skall lösa oss från evig nöd.

3. Och himmel skall förgås och jord, Men ej hans helga, dyra ord; Hans namn af alla tungors ljud Skall kallas frälsare och Gud.

N:o 78.

1. Vårt påskalamm, o Jesus Krist, Är du, förutan vank och brist. Åt oss du kraft och näring bjöd I all vår strid, i all vår nöd.

2. Allting vi genom dig förmå, Som helvetet kan nederslå, Förlossa fångar dig till pris Och öppna för dem paradis.

3. Ack, gif att, såsom du uppstod, Jag ock uppstår med gladligt mod, Ur synden först till ditt behag, Ur grafven sist på domedag.

4. Pris dig, som har från dödens våld Mig, köttslig, under synden såld, Köpt fri och lärt den väg att gå, Där jag ett evigt lif skall nå.

N:o 260.

1. Ack, Herre Jesus, hör min röst: Gör dig ett tempel i mitt bröst; Uti mitt hjärta blif och bo, Så har jag tröst och evig ro.

2. Låt aldrig mig förgäta dig. Ditt namn ske pris evinnerlig. Ditt namn med fröjd jag lofva vill; Förläna du mig nåd därtill.

3. Ära ske Gud uppå sin tron, Som oss har skänkt sin ende son. Nu mänskors röst och änglars kor Lofsjunge den i höjden bor.

N:o 6.

Andantino.M. Luther.

1. På fästet är Guds allmakt spord. Hvar stjärna bär hans vishets spår: Så ock om Gud uti hans ord På varje blad jag läsa får.

2. Som stjärnor vandra hand i hand I evig kretsgång kring vår jord Och sprida ljus till alla land, Så ock Guds dyra sanningsord.

3. Ej hvila skall Guds glada bud, Förrn det kring jordens rund är sändt; Förrn Jesusnamnets sköna ljud Af hvarje folk är hördt och kändt.

4. Rättfärdighetens sol, vårt hopp! Bryt fram, gif världens krets ditt ljus. Till frukt förvandlar du hvar knopp, Till blomsteräng det hårda grus.

5. Det största under, som jag vet, Är det, o Jesus, att din hand Tar bort all synd, ger salighet Och syndarn för mot himlens land.

N:o 37.

1. Se, natten flyr för dagens fröjd, Och änglars röst från himlens höjd Det bud till fromma herdar bär, Att född den gode herden är.

2. Saktmodig, mild och oskuldsfull, Han ej med silfver eller gull, Men med sin lydnad och sin död Skall lösa oss från evig nöd.

3. Och himmel skall förgås och jord, Men ej hans helga, dyra ord; Hans namn af alla tungors ljud Skall kallas frälsare och Gud.

N:o 78.

1. Vårt påskalamm, o Jesus Krist, Är du, förutan vank och brist. Åt oss du kraft och näring bjöd I all vår strid, i all vår nöd.

2. Allting vi genom dig förmå, Som helvetet kan nederslå, Förlossa fångar dig till pris Och öppna för dem paradis.

3. Ack, gif att, såsom du uppstod, Jag ock uppstår med gladligt mod, Ur synden först till ditt behag, Ur grafven sist på domedag.

4. Pris dig, som har från dödens våld Mig, köttslig, under synden såld, Köpt fri och lärt den väg att gå, Där jag ett evigt lif skall nå.

N:o 260.

1. Ack, Herre Jesus, hör min röst: Gör dig ett tempel i mitt bröst; Uti mitt hjärta blif och bo, Så har jag tröst och evig ro.

2. Låt aldrig mig förgäta dig. Ditt namn ske pris evinnerlig. Ditt namn med fröjd jag lofva vill; Förläna du mig nåd därtill.

3. Ära ske Gud uppå sin tron, Som oss har skänkt sin ende son. Nu mänskors röst och änglars kor Lofsjunge den i höjden bor.

N:o 6.

Andantino.M. Luther.

1. På fästet är Guds allmakt spord. Hvar stjärna bär hans vishets spår: Så ock om Gud uti hans ord På varje blad jag läsa får.

2. Som stjärnor vandra hand i hand I evig kretsgång kring vår jord Och sprida ljus till alla land, Så ock Guds dyra sanningsord.

3. Ej hvila skall Guds glada bud, Förrn det kring jordens rund är sändt; Förrn Jesusnamnets sköna ljud Af hvarje folk är hördt och kändt.

4. Rättfärdighetens sol, vårt hopp! Bryt fram, gif världens krets ditt ljus. Till frukt förvandlar du hvar knopp, Till blomsteräng det hårda grus.

5. Det största under, som jag vet, Är det, o Jesus, att din hand Tar bort all synd, ger salighet Och syndarn för mot himlens land.

N:o 37.

1. Se, natten flyr för dagens fröjd, Och änglars röst från himlens höjd Det bud till fromma herdar bär, Att född den gode herden är.

2. Saktmodig, mild och oskuldsfull, Han ej med silfver eller gull, Men med sin lydnad och sin död Skall lösa oss från evig nöd.

3. Och himmel skall förgås och jord, Men ej hans helga, dyra ord; Hans namn af alla tungors ljud Skall kallas frälsare och Gud.

N:o 78.

1. Vårt påskalamm, o Jesus Krist, Är du, förutan vank och brist. Åt oss du kraft och näring bjöd I all vår strid, i all vår nöd.

2. Allting vi genom dig förmå, Som helvetet kan nederslå, Förlossa fångar dig till pris Och öppna för dem paradis.

3. Ack, gif att, såsom du uppstod, Jag ock uppstår med gladligt mod, Ur synden först till ditt behag, Ur grafven sist på domedag.

4. Pris dig, som har från dödens våld Mig, köttslig, under synden såld, Köpt fri och lärt den väg att gå, Där jag ett evigt lif skall nå.

N:o 260.

1. Ack, Herre Jesus, hör min röst: Gör dig ett tempel i mitt bröst; Uti mitt hjärta blif och bo, Så har jag tröst och evig ro.

2. Låt aldrig mig förgäta dig. Ditt namn ske pris evinnerlig. Ditt namn med fröjd jag lofva vill; Förläna du mig nåd därtill.

3. Ära ske Gud uppå sin tron, Som oss har skänkt sin ende son. Nu mänskors röst och änglars kor Lofsjunge den i höjden bor.

N:o 6.

Andantino.M. Luther.

1. På fästet är Guds allmakt spord. Hvar stjärna bär hans vishets spår: Så ock om Gud uti hans ord På varje blad jag läsa får.

2. Som stjärnor vandra hand i hand I evig kretsgång kring vår jord Och sprida ljus till alla land, Så ock Guds dyra sanningsord.

3. Ej hvila skall Guds glada bud, Förrn det kring jordens rund är sändt; Förrn Jesusnamnets sköna ljud Af hvarje folk är hördt och kändt.

4. Rättfärdighetens sol, vårt hopp! Bryt fram, gif världens krets ditt ljus. Till frukt förvandlar du hvar knopp, Till

blomsteräng det hårda grus.

5. Det största under, som jag vet, Är det, o Jesus, att din hand Tar bort all synd, ger salighet Och syndarn för mot himlens land.

N:o 37.

1. Se, natten flyr för dagens fröjd, Och änglars röst från himlens höjd Det bud till fromma herdar bär, Att född den gode herden är.

2. Saktmodig, mild och oskuldsfull, Han ej med silfver eller gull, Men med sin lydnad och sin död Skall lösa oss från evig nöd.

3. Och himmel skall förgås och jord, Men ej hans helga, dyra ord; Hans namn af alla tungors ljud Skall kallas frälsare och Gud.

N:o 78.

1. Vårt påskalamm, o Jesus Krist, Är du, förutan vank och brist. Åt oss du kraft och näring bjöd I all vår strid, i all vår nöd.

2. Allting vi genom dig förmå, Som helvetet kan nederslå, Förlossa fångar dig till pris Och öppna för dem paradis.

3. Ack, gif att, såsom du uppstod, Jag ock uppstår med gladligt mod, Ur synden först till ditt behag, Ur grafven sist på domedag.

4. Pris dig, som har från dödens våld Mig, köttslig, under synden såld, Köpt fri och lärt den väg att gå, Där jag ett evigt lif skall nå.

N:o 260.

1. Ack, Herre Jesus, hör min röst: Gör dig ett tempel i mitt bröst; Uti mitt hjärta blif och bo, Så har jag tröst och evig ro.

2. Låt aldrig mig förgäta dig. Ditt namn ske pris evinnerlig. Ditt namn med fröjd jag lofva vill; Förläna du mig nåd därtill.

3. Ära ske Gud uppå sin tron, Som oss har skänkt sin ende son. Nu mänskors röst och änglars kor Lofsjunge den i höjden bor.

N:o 7.

Maestoso.Albert Lindström.

1. Förrn bergen lyfte hjässan opp, Och allt stod fram uppå ditt bud, Och tiden började sitt lopp, Från evighet du var, o Gud.

2. För dig ju äro tusen år Som dagen, den i går framgick. Hvad varit, är och förestår, Du skådar i en enda blick.

3. Men ack, vårt lif liksom en ström, Likt flyktig tanke, bort det far, Försvinner som en morgondröm, Och endast minnet blifver kvar.

4. O Gud, oss därför nåd beskär Att så begagna hvar minut, Att vi till sist må blifva där, Hvar lif och frid nå aldrig slut.

N:o 8.

Andantino.Fredrik Pira.

N:o 7.

Maestoso.Albert Lindström.

1. Förrn bergen lyfte hjässan opp, Och allt stod fram uppå ditt bud, Och tiden började sitt lopp, Från evighet du var, o Gud.

2. För dig ju äro tusen år Som dagen, den i går framgick. Hvad varit, är och förestår, Du skådar i en enda blick.

3. Men ack, vårt lif liksom en ström, Likt flyktig tanke, bort det far, Försvinner som en morgondröm, Och endast minnet blifver kvar.

4. O Gud, oss därför nåd beskär Att så begagna hvar minut, Att vi till sist må blifva där, Hvar lif och frid nå aldrig slut.

N:o 8.

Andantino.Fredrik Pira.

Enligt originalet 1. Hvar är den vän, som öfver allt jag söker? När dagen gryr, min längtan blott sig öker. När dagen flyr, jag än ej honom finner, Fast hjärtat brinner.

2. Jag ser hans spår, hvarhelst en kraft sig röjer; En blomma doftar och ett ax sig böjer, Uti den suck jag drar, den luft jag andas, Hans kärlek blandas.

3. Jag hör hans röst, där sommarvinden susar, Där lunden sjunger och där floden brusar; Jag hör den ljufvast i mitt hjärta tala Och mig hugsvala.

4. Likväl ett töcken mig från honom stänger; Min bön, men ej min blick till honom tränger. Ack, såge jag hans anlet' och mig slöte Intill hans sköte!

5. Ack, när så mycket skönt i hvarje åder Af skapelsen och lifvet sig förråder, Hur skön då måste självfva källan vara, Den evigt klara.

6. O ljusets, fridens, salighetens källa, När skall för mig din rena våg uppvälla? Hvem förer mig till dina friska flöden? Den stilla döden.

7. Var tröst, min ande, hoppas, bed, försaka. Dig vännen vinkar: du skall se och smaka, Hur ljuf han är, och sjunka i hans armar, Som sig förbarmar.

8. Snart till den strand, där böljor sig ej häfva, Lik arkens trötta dufva skall du sväfva; Till herdens famn lik

rädda lammet ila Och där få hvila.

N:o 9.

Maestoso.Albert Lindström.

1. Helig, helig, helig, Herre Gud, Till dig stige tidigt sångens ljud! Vi med lust och glädje dig hembära, Fader, Son och Ande, lof och ära.

2. Helig, helig, helig helgonen Prisa dig, vår konung, Gud och vän; Och keruber och serafer hasta Att för dig de gyllne kronor kasta.

3. Helig, helig, helig du i ljus Tronar öfver världens låga grus. Ej din härlighet uti det höga Skådas kan utaf ett jordiskt öga.

4. Helig, helig, stor i makt och nåd, Outgrundlig i ditt kärleksråd. Dig, o Gud, med hjärta, håg och tunga Evigt lof och pris vi vilja sjunga.

N:o 10.

Andante.Beethoven.

1. O Gud, du alltid känner mig. Hvar kan jag dölja mig för dig? I hafvets djup? Nej, du är där. I nattens mörker ser du ner.

2. Ehvad jag ligger eller står, Mitt hela hjärtas hemlighet, Min öppna väg, mitt dolda spår, Du allt, o Herre, ser och vet.

3. O, kunskap hög och underfull! Hvar skall jag arme gömma mig? I dina armar, Jesus huld, Jag svag och hjälplös kastar mig.

3. Helig, helig, helig du i ljus Tronar öfver världens låga grus. Ej din härlighet uti det höga Skådas kan utaf ett jordiskt öga.

4. Helig, helig, stor i makt och nåd, Outgrundlig i ditt kärleksråd. Dig, o Gud, med hjärta, håg och tunga Evigt lof och pris vi vilja sjunga.

N:o 10.

Andante.Beethoven.

1. O Gud, du alltid känner mig. Hvar kan jag dölja mig för dig? I hafvets djup? Nej, du är där. I nattens mörker ser du ner.

2. Ehvad jag ligger eller står, Mitt hela hjärtas hemlighet, Min öppna väg, mitt dolda spår, Du allt, o Herre, ser och vet.

3. O, kunskap hög och underfull! Hvar skall jag arme gömma mig? I dina armar, Jesus huld, Jag svag och hjälplös kastar mig.

N:o 11.

Adagio.

1. Herren i Israel kan icke svika: Allt hvad han lofvar, det håller han visst. Han från sitt löfte och ord ej kan vika; Aldrig han umgås med svek eller list. Säker den bor, Som honom tror: Han i sin sanning är härlig och stor,

2. Allt hvad han talat, han alltid besannat; Han uti nöden städs hjälpen beskär, Talar ej ett och dock tänker ett annat: Herren är Gud, han ej människa är. Städs han blir spord, Såsom sitt ord, Trofast, förginges än himlar och jord.

3. Syndare alle, nu veten, betänken: Helig, rättfärdig, sannfärdig är Gud. I uti eviga döden er sänken, Om I förakten hans nåd och hans bud. Ännu i dag Har han fördrag; Snarligt er träffar dock hämnarens slag.

4. Alle I trogne, er trösten och fröjden! Hjälpen, förlossningen kommer en gång. Arfvet och kronan er väntar i höjden. Liden då tåligt; snart slutas ert tvång. Snart fån l gå Kronan att få Och inför tronen för evigt att stå.

N:o 613.

1. Yttersta dagen rätt fröjdefull blifver För dem på Jesus, vår frälsare, tro. Yttersta stunden dem inträde gifver Till deras sälla och eviga ro. Arbete, strid, Bytas i frid, Härlighet följer på mödosam tid.

2. Den, som vill låta af Gud sig bereda Till att få sluta sin lefnad i frid, Måste af ordet då låta sig leda Till en rätt kunskap om frälsaren blid. Anden blir god, När Jesu blod Rätt får upplifva och styrka vårt mod.

N:o 11.

Adagio.

1. Herren i Israel kan icke svika: Allt hvad han lofvar, det håller han visst. Han från sitt löfte och ord ej kan vika; Aldrig han umgås med svek eller list. Säker den bor, Som honom tror: Han i sin sanning är härlig och stor,

2. Allt hvad han talat, han alltid besannat; Han uti nöden städs hjälpen beskär, Talar ej ett och dock tänker ett annat: Herren är Gud, han ej människa är. Städs han blir spord, Såsom sitt ord, Trofast, förginges än himlar och jord.

3. Syndare alle, nu veten, betänken: Helig, rättfärdig, sannfärdig är Gud. I uti eviga döden er sänken, Om I förakten hans nåd och hans bud. Ännu i dag Har han fördrag; Snarligt er träffar dock hämnarens slag.

4. Alle I trogne, er trösten och fröjden! Hjälpen, förlossningen kommer en gång. Arfvet och kronan er väntar i höjden. Liden då tåligt; snart slutas ert tvång. Snart fån l gå Kronan att få Och inför tronen för evigt att stå.

N:o 613.

1. Yttersta dagen rätt fröjdefull blifver För dem på Jesus, vår frälsare, tro. Yttersta stunden dem inträde gifver Till deras sälla och eviga ro. Arbete, strid, Bytas i frid, Härlighet följer på mödosam tid.

2. Den, som vill låta af Gud sig bereda Till att få sluta sin lefnad i frid, Måste af ordet då låta sig leda Till en rätt kunskap om frälsaren blid. Anden blir god, När Jesu blod Rätt får upplifva och styrka vårt mod.

3. När någon rädes för döden och domen, Bör han strax tänka på frälsarens död. Han, att vår frid skulle blifva

fullkommen, Dömdes och dog i den yttersta nöd. Är det vår tröst, Att han oss löst, Blir domsbasunen en glädjefull röst.

4. Gör, Herre Jesus, den saken rätt viktig För våra hjärtan, att du är vår tröst, Att du vår sak och vår räkning gjort riktig Och ifrån satan och synden oss löst. Gif att vi må Lita därpå Och för din tron med frimodighet stå.

N:o 12.

Stilla och förnöjsamt.Th. S. 1. Gud är trofast, o min själ, Gläds, att han dig aldrig sviker! Gud är trofast, allt är väl, Ej hans nåd ifrån dig viker. Hur än allt förändras här, Herren dock densamme är Uti alla tiders skiften.

2. Gud är trofast, ej han kan Sina ord i något rygga. Hvad han lofvat, håller han, På hans löften må jag bygga. Berg och högar falla må, Jord och himmel helt förgå, Herrens ord skall dock förblifva.

3. Gud är trofast -- sitt förbund Håller han i alla tider. Aldrig sviktar ordets grund, Den står fast i alla strider. Herrens nåd och trofasthet Vara i all evighet, Därför är jag lugn och salig.

4. Gud är trofast, och jag må Evigt på det ordet lita. Huru det mig än må gå, Intet skall från Gud mig slita. Med sin trogna fadershand För han mig till fridens land, Där jag sjunga skall hans ära.

3. När någon rädes för döden och domen, Bör han strax tänka på frälsarens död. Han, att vår frid skulle blifva fullkommen, Dömdes och dog i den yttersta nöd. Är det vår tröst, Att han oss löst, Blir domsbasunen en glädjefull röst.

4. Gör, Herre Jesus, den saken rätt viktig För våra hjärtan, att du är vår tröst, Att du vår sak och vår räkning gjort riktig Och ifrån satan och synden oss löst. Gif att vi må Lita därpå Och för din tron med frimodighet stå.

N:o 12.

Stilla och förnöjsamt.Th. S. 1. Gud är trofast, o min själ, Gläds, att han dig aldrig sviker! Gud är trofast, allt är väl, Ej hans nåd ifrån dig viker. Hur än allt förändras här, Herren dock densamme är Uti alla tiders skiften.

2. Gud är trofast, ej han kan Sina ord i något rygga. Hvad han lofvat, håller han, På hans löften må jag bygga. Berg och högar falla må, Jord och himmel helt förgå, Herrens ord skall dock förblifva.

3. Gud är trofast -- sitt förbund Håller han i alla tider. Aldrig sviktar ordets grund, Den står fast i alla strider. Herrens nåd och trofasthet Vara i all evighet, Därför är jag lugn och salig.

4. Gud är trofast, och jag må Evigt på det ordet lita. Huru det mig än må gå, Intet skall från Gud mig slita. Med sin trogna fadershand För han mig till fridens land, Där jag sjunga skall hans ära.

N:o 13.

*Andante.*Från Brödraförsamlingen.

1. Du ömma fadershjärta, som vakar öfver mig, Hur skall jag kunna älska, hur kunna lofva dig! Du varnar mig så troget för alla dolda garn Och gömmer under vingen ditt lätt försägda barn.

2. Du föder och du kläder och skyddar mig så väl Och sörjer alla dagar för både kropp och själ. Jag vore snart förgången, om du ej gjorde så. O, kunde jag blott älska -- blott älska dig ändå!

3. Gif, att med villig lydnad jag alltid ger dig rätt; Låt dina bud bli kära, din börda ljuf och lätt! Och när en fara hotar, en nöd förskräcker mig, Låt mig i första rummet blott alltid fly till dig!

4. Ditt fadershjärta brister utaf förbarmande. Du ser hvad helst mig felar, du känner allt mitt ve. Om natten och om dagen ditt öga öppet står, Och fadershanden räcker, så vidt som himlen går.

N:o 235.

1. Vi hälsa dig välkommen, Och broderskapets band Med dig vi glada knyta Och räcka dig vår hand. Välsignade i Herren, Kom in och med oss var. En tro, ett dop vi hafva Och samme Gud och far.

2. Den kalk, som vi välsigna, Det bröd vi bryta här, Med oss du fritt åtnjute, Ty du en lem ock är I samma kropp, hvars hufvud Är Kristus, och en gren Du är uti det vinträd, Som bär oss hvar och en.

3. Du ej i världen funnit För själen frid och ro, För den skull har du kommit Till oss att med oss bo. Till Jesus, ut ur lägret, Som vi du hafver gått Och under Jesu vingar Med oss en fristad fått.

4. Nu hand i hand vi vandra I främlingsskapet här Och bära Jesu smälek, Tills hemmet hunnet är. Vi nu få prisa Herren, Och sen på bättre vis Vi inför tronen sjunga Till evig tid hans pris.

N:o 14.

Andante.Dr T. Hastings.

1. På underbara vägar går Vår Herre och vår Gud, I hafvets djup, där är hans spår, Och stormen bär hans bud, Och stormen bär hans bud.

2. Med outtömlig starkhets makt Och vishets djup därtill Han bringar fram ur dolda schakt, Allsmäktig, hvad han vill. :,:

3. Ej frukten, helgon, fatten mod! Det moln er fruktan ger År fylldt med nåd, och snart dess flod Nedströmmar öfver er.:,:

4. Döm Gud ej efter mänsklig syn, Se på den nåd du fått, Bakom en vredgad, sträng försyn Sig gömmer kärlek blott. :,:

5. Hans afsikt snart blir uppenbar, Och nåd blott finns däri. Om knoppens smak än bitter var, Skall fruktens ljuf dock bli. :,:

6. Det irrar sig, det blinda folk, Som vill Guds verk förstå. Gud ensam är sin egen tolk, Hans ljus kan ingen nå. :,:

N:o 235.

1. Vi hälsa dig välkommen, Och broderskapets band Med dig vi glada knyta Och räcka dig vår hand. Välsignade i Herren, Kom in och med oss var. En tro, ett dop vi hafva Och samme Gud och far.

2. Den kalk, som vi välsigna, Det bröd vi bryta här, Med oss du fritt åtnjute, Ty du en lem ock är I samma kropp, hvars hufvud Är Kristus, och en gren Du är uti det vinträd, Som bär oss hvar och en.

3. Du ej i världen funnit För själen frid och ro, För den skull har du kommit Till oss att med oss bo. Till Jesus, ut ur lägret, Som vi du hafver gått Och under Jesu vingar Med oss en fristad fått.

4. Nu hand i hand vi vandra I främlingsskapet här Och bära Jesu smälek, Tills hemmet hunnet är. Vi nu få prisa Herren, Och sen på bättre vis Vi inför tronen sjunga Till evig tid hans pris.

N:o 14.

Andante.Dr T. Hastings.

1. På underbara vägar går Vår Herre och vår Gud, I hafvets djup, där är hans spår, Och stormen bär hans bud, Och stormen bär hans bud.

2. Med outtömlig starkhets makt Och vishets djup därtill Han bringar fram ur dolda schakt, Allsmäktig, hvad han vill. :,:

3. Ej frukten, helgon, fatten mod! Det moln er fruktan ger År fylldt med nåd, och snart dess flod Nedströmmar öfver er.:,:

4. Döm Gud ej efter mänsklig syn, Se på den nåd du fått, Bakom en vredgad, sträng försyn Sig gömmer kärlek blott. :,:

5. Hans afsikt snart blir uppenbar, Och nåd blott finns däri. Om knoppens smak än bitter var, Skall fruktens ljuf dock bli. :,:

6. Det irrar sig, det blinda folk, Som vill Guds verk förstå. Gud ensam är sin egen tolk, Hans ljus kan ingen nå. :,:

N:o 15.

(Se äfven N:o 13.)

Andantino.Claude Goudimel.

1. Jag lyfter mina händer Upp till Guds berg och hus, Från dem han hjälpen sänder Och skickar ut sitt ljus Till mig med hjälp han hastar, Som jord och himmel gjort; Min bön han ej förkastar, Men skyddar mig allt fort.

2. Han låter mina fötter Ej slinta, ty han är En väktare ej trötter Och blir mig alltid när. Han nådigt mig bevarar Och skyddar mig från fall. Mig dag och natt försvarar, Välsignar ock mitt kall.

3. Allt ondt han från mig vänder Och saliggör min själ. Ehvad som helst mig händer, Så slutas det dock väl. Min utgång han bevarar, Min ingång likaså. Sin nåd Gud aldrig sparar För dem med honom stå.

N:o 446.

1. O Gud, all sannings källa, Jag tror ditt löftesord. Hvad du har sagt skall gälla I himmel och på jord: »Åkalla mig i nöden, Så får du hjälp af mig»; Ja, Herre, intill döden Vill jag åkalla dig.

2. Hvad lindring i min smärta Att trösta på din nåd Och anförtro mitt hjärta Åt dina visa råd. När du mig bedja lärde I Jesu Kristi namn, Du åt mitt hopp beskärde En fristad i din famn.

3. Och hvad mitt hjärta beder, Det vet jag, att du hör, Och hvad mitt väl bereder, Det vet jag, att du gör; I nödens högsta smärta Din hjälp mig närmast är; Jag vet, att på ditt hjärta Du mina sorger bär.

4. Jag vill ej öfvergifva Den enda tröst jag har, Jag skall ej tröttad blifva Att sucka till en far. Förtviflan vike fjärran; Till afgrund bär dess stig. Jag släpper icke Herran, Förrn han välsignar mig.

N:o 597.

1. Gud, lär mig dock besinna, Hur snart mitt lif förgår. Liksom en ström förrinna Dess dagar och dess år, Om flera eller färre Åt mig du mätte ut, De likna dock, o Herre, En flyktad dröm till slut.

2. Se, jordens släkter falla Som stoft till jorden ner: Hur äro de dock alla En skugga och ej mer. De fika, de arbeta, Betänka ej sitt fall; De samla och ej veta, Hvem det väl ärfva skall.

3. Hvarvid kan jag mig trygga? På dig förtröstar jag Och lägger glad tillrygga Min väg för hvarje dag. En gäst lik mina fäder Jag föres vid din hand Och gränsen snart beträder Till mina fäders land.

N:o 15.

(Se äfven N:o 13.)

Andantino.Claude Goudimel.

1. Jag lyfter mina händer Upp till Guds berg och hus, Från dem han hjälpen sänder Och skickar ut sitt ljus Till mig med hjälp han hastar, Som jord och himmel gjort; Min bön han ej förkastar, Men skyddar mig allt fort.

2. Han låter mina fötter Ej slinta, ty han är En väktare ej trötter Och blir mig alltid när. Han nådigt mig bevarar Och skyddar mig från fall. Mig dag och natt försvarar, Välsignar ock mitt kall.

3. Allt ondt han från mig vänder Och saliggör min själ. Ehvad som helst mig händer, Så slutas det dock väl. Min utgång han bevarar, Min ingång likaså. Sin nåd Gud aldrig sparar För dem med honom stå.

N:o 446.

1. O Gud, all sannings källa, Jag tror ditt löftesord. Hvad du har sagt skall gälla I himmel och på jord: »Åkalla mig i nöden, Så får du hjälp af mig»; Ja, Herre, intill döden Vill jag åkalla dig.

2. Hvad lindring i min smärta Att trösta på din nåd Och anförtro mitt hjärta Åt dina visa råd. När du mig bedja lärde I Jesu Kristi namn, Du åt mitt hopp beskärde En fristad i din famn.

3. Och hvad mitt hjärta beder, Det vet jag, att du hör, Och hvad mitt väl bereder, Det vet jag, att du gör; I nödens högsta smärta Din hjälp mig närmast är; Jag vet, att på ditt hjärta Du mina sorger bär.

4. Jag vill ej öfvergifva Den enda tröst jag har, Jag skall ej tröttad blifva Att sucka till en far. Förtviflan vike fjärran; Till afgrund bär dess stig. Jag släpper icke Herran, Förrn han välsignar mig.

N:o 597.

1. Gud, lär mig dock besinna, Hur snart mitt lif förgår. Liksom en ström förrinna Dess dagar och dess år, Om flera eller färre Åt mig du mätte ut, De likna dock, o Herre, En flyktad dröm till slut.

2. Se, jordens släkter falla Som stoft till jorden ner: Hur äro de dock alla En skugga och ej mer. De fika, de arbeta, Betänka ej sitt fall; De samla och ej veta, Hvem det väl ärfva skall.

3. Hvarvid kan jag mig trygga? På dig förtröstar jag Och lägger glad tillrygga Min väg för hvarje dag. En gäst lik mina fäder Jag föres vid din hand Och gränsen snart beträder Till mina fäders land.

N:o 15.

(Se äfven N:o 13.)

Andantino.Claude Goudimel.

1. Jag lyfter mina händer Upp till Guds berg och hus, Från dem han hjälpen sänder Och skickar ut sitt ljus Till mig med hjälp han hastar, Som jord och himmel gjort; Min bön han ej förkastar, Men skyddar mig allt fort.

2. Han låter mina fötter Ej slinta, ty han är En väktare ej trötter Och blir mig alltid när. Han nådigt mig bevarar Och skyddar mig från fall. Mig dag och natt försvarar, Välsignar ock mitt kall.

3. Allt ondt han från mig vänder Och saliggör min själ. Ehvad som helst mig händer, Så slutas det dock väl. Min utgång han bevarar, Min ingång likaså. Sin nåd Gud aldrig sparar För dem med honom stå.

N:o 446.

1. O Gud, all sannings källa, Jag tror ditt löftesord. Hvad du har sagt skall gälla I himmel och på jord: »Åkalla mig i nöden, Så får du hjälp af mig»; Ja, Herre, intill döden Vill jag åkalla dig.

2. Hvad lindring i min smärta Att trösta på din nåd Och anförtro mitt hjärta Åt dina visa råd. När du mig bedja lärde I Jesu Kristi namn, Du åt mitt hopp beskärde En fristad i din famn.

3. Och hvad mitt hjärta beder, Det vet jag, att du hör, Och hvad mitt väl bereder, Det vet jag, att du gör; I nödens högsta smärta Din hjälp mig närmast är; Jag vet, att på ditt hjärta Du mina sorger bär.

4. Jag vill ej öfvergifva Den enda tröst jag har, Jag skall ej tröttad blifva Att sucka till en far. Förtviflan vike fjärran; Till afgrund bär dess stig. Jag släpper icke Herran, Förrn han välsignar mig.

N:o 597.

1. Gud, lär mig dock besinna, Hur snart mitt lif förgår. Liksom en ström förrinna Dess dagar och dess år, Om flera eller färre Åt mig du mätte ut, De likna dock, o Herre, En flyktad dröm till slut.

2. Se, jordens släkter falla Som stoft till jorden ner: Hur äro de dock alla En skugga och ej mer. De fika, de arbeta, Betänka ej sitt fall; De samla och ej veta, Hvem det väl ärfva skall.

3. Hvarvid kan jag mig trygga? På dig förtröstar jag Och lägger glad tillrygga Min väg för hvarje dag. En gäst lik mina fäder Jag föres vid din hand Och gränsen snart beträder Till mina fäders land.

N:o 16.

Adagio.

1. En tillflyktsort är du, o Gud, mig vorden, Och nedåt sträckas dina armar här; Ty förr än bergen danades och jorden, Af evighet du var, liksom du är.

2. Och lika långt, som himmelen sig sträcker, Din sanning hinner, och din godhet når. Hvarhelst en nöd sig ter, din hjälp du räcker, Och lofvets rökverk till din himmel går.

3. För evig tid din nåd, o Herre, varar, Ej någon gräns du för din kärlek vet, Ty intill barn och barnabarn du sparar En skatt af sanning och rättfärdighet.

4. Om bergen ej mot hafvets buller hölle, Om världen skakades uppå sin grund, Om riken vacklade och troner fölle, Det faller ej, ditt gamla fridsförbund.

5. Då skall du aldrig, aldrig mig förglömma Och ej förgäta den, som tror på dig. Jag under dina vingar mig får gömma, I trygghet bo och evigt fröjda mig.

N:o 391.

1. Jag har en vän, så huld, så mild, så tålig; Af alla vänner han mig älskar mest Och lika varmt, fast jag är kall och dålig; Af alla vänner denne vän är bäst.

2. Han är min frände, ja, min egen broder, Och Jesus Kristus är hans ljufva namn; Han älskar mera ömt än någon moder. Hur ljuft det är att hvila i hans famn.

3. Han har min arma själ så dyrt förlossat Ifrån förbannelse och synd och död: Den gamle ormens hufvud har han krossat. O själ, var glad, nu har det ingen nöd.

4. Fast Adams fall i hvarje lem jag känner, Det allt är hotadt utaf kvinnans säd. Fast syndens gift mitt samvete ock bränner, Mitt skuldebref är fäst vid korsets träd.

5. Så är jag friköpt. Ingen dom mig fäller, Ty min förlossare är Herren Krist; Hans dyra blod långt mer än synden gäller, Hans skänkta oskuld skyler all min brist.

6. Halleluja. Jag därför nu må sjunga: Lof, ära, pris ske dig, o Jesus Krist, Till dess i himlen med förklarad tunga Jag lofvar dig med alla helgon sist.

N:o 505.

1. Vi bo ej här, vi blott här nere gästa En liten stund, på resan till vår vän. Låt ingenting, o Gud, vårt hjärta fästa Och hindra färden till vårt rätta hem.

2. Hvad gör det väl, om resan är besvärlig? Den varar blott en liten, liten tid; Och sedan skall så mycket mera härlig Guds rolighet och hvila för oss bli.

3. Visst fruktar jag ibland, ja, riktigt fasar, När stridens rökmoln skymma bort mitt land. Men som Rebecka let på Eleasar, Jag litar på Guds gode, helge And'.

4. Han är min ledare, han mig hugsvalar Och är mig när på resan hvarje dag. Uti min sorg han om min Jesus talar, Och vid det talet blir jag åter glad.

5. Du ser på mig, du undrar: kan det vara Ett barn till Gud, en Herren Jesu brud? Men ack, du skådar ju min resdräkt bara, Du ser ej än min sköna bröllopsskrud.

6. En gång skall jag som själfva solen skina, Ja mera härligt än dess middagsglans, När Jesus samlat in mig till de sina, Då jag för evigt skall förblifva hans.

N:o 16.

Adagio.

1. En tillflyktsort är du, o Gud, mig vorden, Och nedåt sträckas dina armar här; Ty förr än bergen danades och jorden, Af evighet du var, liksom du är.

2. Och lika långt, som himmelen sig sträcker, Din sanning hinner, och din godhet når. Hvarhelst en nöd sig ter, din hjälp du räcker, Och lofvets rökverk till din himmel går.

3. För evig tid din nåd, o Herre, varar, Ej någon gräns du för din kärlek vet, Ty intill barn och barnabarn du sparar En skatt af sanning och rättfärdighet.

4. Om bergen ej mot hafvets buller hölle, Om världen skakades uppå sin grund, Om riken vacklade och troner fölle, Det faller ej, ditt gamla fridsförbund.

5. Då skall du aldrig, aldrig mig förglömma Och ej förgäta den, som tror på dig. Jag under dina vingar mig får gömma, I trygghet bo och evigt fröjda mig.

N:o 391.

1. Jag har en vän, så huld, så mild, så tålig; Af alla vänner han mig älskar mest Och lika varmt, fast jag är kall och dålig; Af alla vänner denne vän är bäst.

2. Han är min frände, ja, min egen broder, Och Jesus Kristus är hans ljufva namn; Han älskar mera ömt än någon moder. Hur ljuft det är att hvila i hans famn.

3. Han har min arma själ så dyrt förlossat Ifrån förbannelse och synd och död: Den gamle ormens hufvud har han krossat. O själ, var glad, nu har det ingen nöd.

4. Fast Adams fall i hvarje lem jag känner, Det allt är hotadt utaf kvinnans säd. Fast syndens gift mitt samvete ock bränner, Mitt skuldebref är fäst vid korsets träd.

5. Så är jag friköpt. Ingen dom mig fäller, Ty min förlossare är Herren Krist; Hans dyra blod långt mer än synden gäller, Hans skänkta oskuld skyler all min brist.

6. Halleluja. Jag därför nu må sjunga: Lof, ära, pris ske dig, o Jesus Krist, Till dess i himlen med förklarad tunga Jag lofvar dig med alla helgon sist.

N:o 505.

1. Vi bo ej här, vi blott här nere gästa En liten stund, på resan till vår vän. Låt ingenting, o Gud, vårt hjärta fästa Och hindra färden till vårt rätta hem.

2. Hvad gör det väl, om resan är besvärlig? Den varar blott en liten, liten tid; Och sedan skall så mycket mera härlig Guds rolighet och hvila för oss bli.

3. Visst fruktar jag ibland, ja, riktigt fasar, När stridens rökmoln skymma bort mitt land. Men som Rebecka let på Eleasar, Jag litar på Guds gode, helge And'.

4. Han är min ledare, han mig hugsvalar Och är mig när på resan hvarje dag. Uti min sorg han om min Jesus talar, Och vid det talet blir jag åter glad.

5. Du ser på mig, du undrar: kan det vara Ett barn till Gud, en Herren Jesu brud? Men ack, du skådar ju min resdräkt bara, Du ser ej än min sköna bröllopsskrud.

6. En gång skall jag som själfva solen skina, Ja mera härligt än dess middagsglans, När Jesus samlat in mig till de sina, Då jag för evigt skall förblifva hans.

N:o 16.

Adagio.

1. En tillflyktsort är du, o Gud, mig vorden, Och nedåt sträckas dina armar här; Ty förr än bergen danades och jorden, Af evighet du var, liksom du är.

2. Och lika långt, som himmelen sig sträcker, Din sanning hinner, och din godhet når. Hvarhelst en nöd sig ter, din hjälp du räcker, Och lofvets rökverk till din himmel går.

3. För evig tid din nåd, o Herre, varar, Ej någon gräns du för din kärlek vet, Ty intill barn och barnabarn du sparar En skatt af sanning och rättfärdighet.

4. Om bergen ej mot hafvets buller hölle, Om världen skakades uppå sin grund, Om riken vacklade och troner fölle, Det faller ej, ditt gamla fridsförbund.

5. Då skall du aldrig, aldrig mig förglömma Och ej förgäta den, som tror på dig. Jag under dina vingar mig får gömma, I trygghet bo och evigt fröjda mig.

N:o 391.

1. Jag har en vän, så huld, så mild, så tålig; Af alla vänner han mig älskar mest Och lika varmt, fast jag är kall och dålig; Af alla vänner denne vän är bäst.

2. Han är min frände, ja, min egen broder, Och Jesus Kristus är hans ljufva namn; Han älskar mera ömt än någon moder. Hur ljuft det är att hvila i hans famn.

3. Han har min arma själ så dyrt förlossat Ifrån förbannelse och synd och död: Den gamle ormens hufvud har han krossat. O själ, var glad, nu har det ingen nöd.

4. Fast Adams fall i hvarje lem jag känner, Det allt är hotadt utaf kvinnans säd. Fast syndens gift mitt samvete ock bränner, Mitt skuldebref är fäst vid korsets träd.

5. Så är jag friköpt. Ingen dom mig fäller, Ty min förlossare är Herren Krist; Hans dyra blod långt mer än synden gäller, Hans skänkta oskuld skyler all min brist.

6. Halleluja. Jag därför nu må sjunga: Lof, ära, pris ske dig, o Jesus Krist, Till dess i himlen med förklarad tunga Jag lofvar dig med alla helgon sist.

N:o 505.

1. Vi bo ej här, vi blott här nere gästa En liten stund, på resan till vår vän. Låt ingenting, o Gud, vårt hjärta fästa Och hindra färden till vårt rätta hem.

2. Hvad gör det väl, om resan är besvärlig? Den varar blott en liten, liten tid; Och sedan skall så mycket mera härlig Guds rolighet och hvila för oss bli.

3. Visst fruktar jag ibland, ja, riktigt fasar, När stridens rökmoln skymma bort mitt land. Men som Rebecka let på Eleasar, Jag litar på Guds gode, helge And'.

4. Han är min ledare, han mig hugsvalar Och är mig när på resan hvarje dag. Uti min sorg han om min Jesus talar, Och vid det talet blir jag åter glad.

5. Du ser på mig, du undrar: kan det vara Ett barn till Gud, en Herren Jesu brud? Men ack, du skådar ju min resdräkt bara, Du ser ej än min sköna bröllopsskrud.

6. En gång skall jag som självfva solen skina, Ja mera härligt än dess middagsglans, När Jesus samlat in mig till de sina, Då jag för evigt skall förblifva hans.

N:o 17.

Largo.L. Mason.

1. O Gud, till dig med hopp jag flyr, Jag vet, mitt lefnadslopp du styr Och omsorg om mig bär. Du kläder liljorna i prakt, Du föder fågeln; själf du sagt, Att jag långt mera är.

2. I morgonstunden tänker jag: Välkommen, du, Guds nya dag! Hvadhelst du än mig ger, Jag taga vill med tålamod, Allt kommer från en fader god, Som ser till barnet ner.

3. När solen ned i väster går, Då mödorna jag lämna får Och söker hvilans ro, I Guds beskydd jag lämnar mig, Jag vet, hans änglar lägra sig Invid mitt stilla bo.

N:o 18.

Largo.

1. Jag har en fader, som är huld och god, En fader, o, så stor i lust och smärta! Hans hjärtas kärlek svallar som en flod Att alltid tillfredsställa barnets hjärta.

2. Väl är jag fattig, men han är dock rik, Jag är helt svag, hans kraft för mig dock räcker. Jag växlar om, men han förblir sig lik, Hans öppna famn mot mig alltjämt sig sträcker.

3. Det mörknar stundom, han då lyser mig, När strider möta, ger han alltid seger. Och villas jag, han för mig på rätt stig, Hur arm jag är, i honom allt jag äger.

4. Jag stapplar, men han uppehåller mig, Jag såras, men så mildt han läker såren, Jag änglas, men han sluter mig till sig, Jag stundom gråter, men han torkar tåren.

5. O, skulle jag då icke vara glad? Min fader vandrar med mig alla dagar, Och upp till himlens ljusa, fasta stad Med väldig nåd han mig helt visst ledsagar.

N:o 19.

*Andantino.*Dansk melodi.

1. Gud min fader -- o, hur ljuft det klingar, Och af evighet det var hans namn! Han, som far på stormens starka vingar, Har för mig en öppen fadersfamn. Han, som skapat världars myriader, Han, som bär och uppehåller dem, Är igenom Kristus ock min fader, Som åt mig beredt ett evigt hem. Är igenom Kristus ock min fader, Som åt mig beredt ett evigt hem.

2. Gud min fader -- skulle jag då frukta, Om hans kärlek än förkläder sig! Om han nödgas många gånger tukta, Förödmjuka och förskräcka mig? Nej, jag är ju dock hans barn, det kära, Skulle han ej taga vård om det, Han, som lofvat styrka, stödja, bära Ja, ock vaka öfver hvarje fjät? :,:

3. I hans hand jag trygg i allt kan vara, Ingen makt skall rycka mig ur den. Han i farans stund skall mig försvara Och i döden gifva lif igen. I hans vård jag vill mig anbefalla, Fader, lär mig känna rätt ditt namn Och med dina barn och vänner alla Hafva frid och hvila i din famn. :,;

N:o 379.

1. Hvar jag går i skogar, berg och dalar Följer mig en vän, jag hör hans röst. Väl osynlig är han, men han talar: Talar stundom varning, stundom tröst. :,: Det är herden god. Väl var han döder, Men han lefver i all evighet, Sina

får han vårdar och han föder Med osäglig nåd och trofasthet. :,:

2. Allt hvad vi till evig tid behöfva, Allt i allom har jag i min vän. Allt hvad som mitt hjärta kan bedröfva Känner han och hjälper det igen. :,: Väl försvinner ofta vännen kära, Men han sade: blott en liten tid. Sen -- en tid igen, och jag är nära, Då blir åter glädje, fröjd och frid. :,:

3. När på Tomas segerfursten tänker, Där han kvald af sorg och otro går, Skyndar han och honom nåden skänker Att få se och röra vid hans sår. :,: Tomas, rörd af Jesu ömma hjärta, När han skådar på hans marterskrud, Ropar, full af fröjd och kärlekssmärta: »O min Herre Jesus och min Gud.» :,:

4. Skänk min själ, o Jesus, samma lycka, Som fördrifver otrons mörka kval. Värdes sårens bild i hjärtat trycka Till ett tecken af mitt nådaval. :,: Hulde herde, tänk därpå, att fåren, Samlade vid evangelii ljud, Känna blott vid blicken uppå såren Dig, sin ende Herre och sin Gud. :,:

5. Led mig, du för mig uppstungna hjärta, På den stig jag genom öknen går. Låt min själ i glädje och i smärta Städs få hämta kraft af dina sår. :,: Låt mig blekna i ditt kärleksköte, Låt mig uppstå, klädd uti din skrud, Låt mig salig ropa vid ditt möte: »O min Herre Jesus och min Gud.» :,:

N:o 436.

1. Lycklig du, som Herren Jesus följer, Lycklig du, som har din fröjd i Gud, Lycklig du -- och glädjen du ej döljer; Lycklig du, som blifvit Kristi brud. Lycklig du, som tidigt lämnat världen, Lycklig du, som bättre sällhet fann. Lycklig du, som ej tar del i flärden, Ty där finns ej någon glädje sann. :,:

2. Lycklig du i alla tiders skiften, Lycklig du, fast världen smädar dig, Lycklig är du, när du uppslår skriften, Du har fröjd och sällhet innerlig. Lycklig du ock går till Gud i bönen, Då du finner tröst och glädje stor. Uti himlen får du nådelönen, Om hvar dag du kämpar här och tror. :,:

3. Hvad som redan här dig glädje skänker, Ja, dig lyckliggör i hvar minut, Är just det -- när du i tro betänker Att din lycka aldrig skall ta slut. Lycklig du på jorden kan dig tycka, Större blir din fröjd i himmelen, Tusen gånger större blir din lycka, När du skådar Jesus där, din van. :,:

N:o 19.

*Andantino.*Dansk melodi.

1. Gud min fader -- o, hur ljuft det klingar, Och af evighet det var hans namn! Han, som far på stormens starka vingar, Har för mig en öppen fadersfamn. Han, som skapat världars myriader, Han, som bär och uppehåller dem, Är igenom Kristus ock min fader, Som åt mig beredt ett evigt hem. Är igenom Kristus ock min fader, Som åt mig beredt ett evigt hem.

2. Gud min fader -- skulle jag då frukta, Om hans kärlek än förkläder sig! Om han nödgas många gånger tukta, Förödmjuka och förskräcka mig? Nej, jag är ju dock hans barn, det kära, Skulle han ej taga vård om det, Han, som lofvat styrka, stödja, bära Ja, ock vaka öfver hvarje fjät? :,:

3. I hans hand jag trygg i allt kan vara, Ingen makt skall rycka mig ur den. Han i farans stund skall mig försvara Och i döden gifva lif igen. I hans vård jag vill mig anbefalla, Fader, lär mig känna rätt ditt namn Och med dina barn och vänner alla Hafva frid och hvila i din famn. :,;

N:o 379.

1. Hvar jag går i skogar, berg och dalar Följer mig en vän, jag hör hans röst. Väl osynlig är han, men han talar: Talar stundom varning, stundom tröst. :,: Det är herden god. Väl var han döder, Men han lefver i all evighet, Sina får han vårdar och han föder Med osäglig nåd och trofasthet. :,:

2. Allt hvad vi till evig tid behöfva, Allt i allom har jag i min vän. Allt hvad som mitt hjärta kan bedröfva Känner han och hjälper det igen. :,: Väl försvinner ofta vännen kära, Men han sade: blott en liten tid. Sen -- en tid igen, och jag är nära, Då blir åter glädje, fröjd och frid. :,:

3. När på Tomas segerfursten tänker, Där han kvald af sorg och otro går, Skyndar han och honom nåden skänker Att få se och röra vid hans sår. :,: Tomas, rörd af Jesu ömma hjärta, När han skådar på hans marterskrud, Ropar, full af fröjd och kärlekssmärta: »O min Herre Jesus och min Gud.» :,:

4. Skänk min själ, o Jesus, samma lycka, Som fördrifver otrons mörka kval. Värdes sårens bild i hjärtat trycka Till ett tecken af mitt nådaval. :,: Hulde herde, tänk därpå, att fåren, Samlade vid evangelii ljud, Känna blott vid blicken uppå såren Dig, sin ende Herre och sin Gud. :,:

5. Led mig, du för mig uppstungna hjärta, På den stig jag genom öknen går. Låt min själ i glädje och i smärta Städs få hämta kraft af dina sår. :,: Låt mig blekna i ditt kärlekssköte, Låt mig uppstå, klädd uti din skrud, Låt mig salig ropa vid ditt möte: »O min Herre Jesus och min Gud.» :,:

N:o 436.

1. Lycklig du, som Herren Jesus följer, Lycklig du, som har din fröjd i Gud, Lycklig du -- och glädjen du ej döljer; Lycklig du, som blifvit Kristi brud. Lycklig du, som tidigt lämnat världen, Lycklig du, som bättre sällhet fann. Lycklig du, som ej tar del i flärden, Ty där finns ej någon glädje sann. :,:

2. Lycklig du i alla tiders skiften, Lycklig du, fast världen smädar dig, Lycklig är du, när du uppslår skriften, Du har fröjd och sällhet innerlig. Lycklig du ock går till Gud i bönen, Då du finner tröst och glädje stor. Uti himlen får du nådelönen, Om hvar dag du kämpar här och tror. :,:

3. Hvad som redan här dig glädje skänker, Ja, dig lyckliggör i hvar minut, Är just det -- när du i tro betänker Att din lycka aldrig skall ta slut. Lycklig du på jorden kan dig tycka, Större blir din fröjd i himmelen, Tusen gånger större blir din lycka, När du skådar Jesus där, din van. :,:

N:o 19.

*Andantino.*Dansk melodi.

1. Gud min fader -- o, hur ljuft det klingar, Och af evighet det var hans namn! Han, som far på stormens starka vingar, Har för mig en öppen fadersfamn. Han, som skapat världars myriader, Han, som bär och uppehåller dem, Är igenom Kristus ock min fader, Som åt mig beredt ett evigt hem. Är igenom Kristus ock min fader, Som åt mig beredt ett evigt hem.

2. Gud min fader -- skulle jag då frukta, Om hans kärlek än förkläder sig! Om han nödgas många gånger tukta, Förödmjuka och förskräcka mig? Nej, jag är ju dock hans barn, det kära, Skulle han ej taga vård om det, Han, som lofvat styrka, stödja, bära Ja, ock vaka öfver hvarje fjät? :,:

3. I hans hand jag trygg i allt kan vara, Ingen makt skall rycka mig ur den. Han i farans stund skall mig försvara Och i döden gifva lif igen. I hans vård jag vill mig anbefalla, Fader, lär mig känna rätt ditt namn Och med dina barn och vänner alla Hafva frid och hvila i din famn. :,;

N:o 379.

1. Hvar jag går i skogar, berg och dalar Följer mig en vän, jag hör hans röst. Väl osynlig är han, men han talar: Talar stundom varning, stundom tröst. :,: Det är herden god. Väl var han döder, Men han lefver i all evighet, Sina får han vårdar och han föder Med osäglig nåd och trofasthet. :,:

2. Allt hvad vi till evig tid behöfva, Allt i allom har jag i min vän. Allt hvad som mitt hjärta kan bedröfva Känner han och hjälper det igen. :,: Väl försvinner ofta vännen kära, Men han sade: blott en liten tid. Sen -- en tid igen, och jag är nära, Då blir åter glädje, fröjd och frid. :,:

3. När på Tomas segerfursten tänker, Där han kvald af sorg och otro går, Skyndar han och honom nåden skänker Att få se och röra vid hans sår. :,: Tomas, rörd af Jesu ömma hjärta, När han skådar på hans marterskrud, Ropar, full af fröjd och kärlekssmärta: »O min Herre Jesus och min Gud.» :,:

4. Skänk min själ, o Jesus, samma lycka, Som fördrifver otrons mörka kval. Värdes sårens bild i hjärtat trycka Till ett tecken af mitt nådaval. :,: Hulde herde, tänk därpå, att fåren, Samlade vid evangelii ljud, Känna blott vid blicken uppå såren Dig, sin ende Herre och sin Gud. :,:

5. Led mig, du för mig uppstungna hjärta, På den stig jag genom öknen går. Låt min själ i glädje och i smärta Städs få hämta kraft af dina sår. :,: Låt mig blekna i ditt kärleksköte, Låt mig uppstå, klädd uti din skrud, Låt mig salig ropa vid ditt möte: »O min Herre Jesus och min Gud.» :,:

N:o 436.

1. Lycklig du, som Herren Jesus följer, Lycklig du, som har din fröjd i Gud, Lycklig du -- och glädjen du ej döljer; Lycklig du, som blifvit Kristi brud. Lycklig du, som tidigt lämnat världen, Lycklig du, som bättre sällhet fann. Lycklig du, som ej tar del i flärden, Ty där finns ej någon glädje sann. :,:

2. Lycklig du i alla tiders skiften, Lycklig du, fast världen smädar dig, Lycklig är du, när du uppslår skriften, Du har fröjd och sällhet innerlig. Lycklig du ock går till Gud i bönen, Då du finner tröst och glädje stor. Uti himlen får du nådelönen, Om hvar dag du kämpar här och tror. :,:

3. Hvad som redan här dig glädje skänker, Ja, dig lyckliggör i hvar minut, Är just det -- när du i tro betänker Att din lycka aldrig skall ta slut. Lycklig du på jorden kan dig tycka, Större blir din fröjd i himmelen, Tusen gånger större blir din lycka, När du skådar Jesus där, din van. :,:

N:o 20.

1. Så älskade Gud världen all, Att han utgaf sin ende son, Att hvar och en, som på honom tror, Skall få ett evigt lif.

2. Ty däruti står kärleken, Ej det vi hafva älskat Gud, Men däruti, att han älskat oss Och gifvit oss sin son.

3. Ja, därpå är Guds kärlek stor Vorden uppenbar till oss, Att till försoning för all vår synd Han hafver sändt sin son.

4. Han hafver oss sändt Jesus Krist, Att på honom vi skola tro, Att genom honom vi lefva må Och älska för hans skull.

N:o 21.

Andante.

N:o 20.

1. Så älskade Gud världen all, Att han utgaf sin ende son, Att hvar och en, som på honom tror, Skall få ett evigt lif.

2. Ty däruti står kärleken, Ej det vi hafva älskat Gud, Men däruti, att han älskat oss Och gifvit oss sin son.

3. Ja, därpå är Guds kärlek stor Vorden uppenbar till oss, Att till försoning för all vår synd Han hafver sändt sin son.

4. Han hafver oss sändt Jesus Krist, Att på honom vi skola tro, Att genom honom vi lefva må Och älska för hans skull.

N:o 21.

Andante.

1. Gud är kärlek, så han vittnar Själf uti sitt eget ord Gud är kärlek, ljuder sången Ifrån himlar öfver jord. Haleluja, ifrån höjden Klingar det med mäktigt brus; Rundtkring jorden ekot svarar: Gud är kärlek, Gud är ljus.

2. Gud är kärlek, se, han sände Sonen ned i mänskoskrud Att de vilsekomna barnen Hämta hem -- så älskar Gud! Halleluja, etc.

3. Gud är kärlek; tänd, o Herre, Kärleksflamman i vårt bröst Att till alla mörkrets fångar Bära ut din kärleks tröst! Halleluja, etc.

N:o 22.

Andante sostenuto.E. Taxton Hood.

1. Guds kärlek är det största, Som jord och himmel har. Hans kärlek är det första, Som före allting var. Guds kärlekshaf sig sträcker, Så långt som tiden går, Ja evigheten räcker Ej, dit hans kärlek når.

2. Men högst Guds kärlek tändes Och djupast steg den ned, Då ende sonen sändes Och för oss arma led. I Betlehem sig målar Guds kärlek mild och ren, Från Golgata den strålar I purpurfärgadt sken.

3. Oss Jesu död förkunnar Guds kärleksfulla råd Och tusen, tusen munnar Besjunga nu hans nåd. Guds kärlek är en källa Af lif och godhet full, Hvars rika flöden välla För hvarje mänskas skull.

4. All annan kärlek bleknar, Då Herrens glänser fram, Ty hvarje hjärta veknar, Som ser på korsets stam. Guds kärlek seger vinner -- En större makt ej finns. All annan kraft försvinner, Men allt af kärlek vinns.

5. Där evigheten susar Sin frid kring lammets tron, Guds kärleks lofsång brusar Likt många vattens dån, Och hela himlen svarar I ändlöst återljud, Att kärlek, kärlek varar, Ty kärleken är Gud.

1. Gud är kärlek, så han vittnar Själf uti sitt eget ord Gud är kärlek, ljuder sången Ifrån himlar öfver jord. Haleluja, ifrån höjden Klingar det med mäktigt brus; Rundtkring jorden ekot svarar: Gud är kärlek, Gud är ljus.

2. Gud är kärlek, se, han sände Sonen ned i mänskoskrud Att de vilsekomna barnen Hämta hem -- så älskar Gud! Halleluja, etc.

3. Gud är kärlek; tänd, o Herre, Kärleksflamman i vårt bröst Att till alla mörkrets fångar Bära ut din kärleks tröst! Halleluja, etc.

N:o 22.

Andante sostenuto.E. Taxton Hood.

1. Guds kärlek är det största, Som jord och himmel har. Hans kärlek är det första, Som före allting var. Guds kärlekshaf sig sträcker, Så långt som tiden går, Ja evigheten räcker Ej, dit hans kärlek når.

2. Men högst Guds kärlek tändes Och djupast steg den ned, Då ende sonen sändes Och för oss arma led. I Betlehem sig målar Guds kärlek mild och ren, Från Golgata den strålar I purpurfärgadt sken.

3. Oss Jesu död förkunnar Guds kärleksfulla råd Och tusen, tusen munnar Besjunga nu hans nåd. Guds kärlek är en källa Af lif och godhet full, Hvars rika flöden välla För hvarje mänskas skull.

4. All annan kärlek bleknar, Då Herrens glänser fram, Ty hvarje hjärta veknar, Som ser på korsets stam. Guds kärlek seger vinner -- En större makt ej finns. All annan kraft försvinner, Men allt af kärlek vinns.

5. Där evigheten susar Sin frid kring lammets tron, Guds kärleks lofsång brusar Likt många vattens dån, Och hela himlen svarar I ändlöst återljud, Att kärlek, kärlek varar, Ty kärleken är Gud.

N:o 23.

Moderato.O. Ahnfelt. 1. Gud är kärlek -- tusen röster stämma I den sången in med väldig kör; Allt hvad mänskohjärtat djupast känner, Allt hvad ögat skådar, örat hör; Tusen röster ur naturens rike, Tusen stjärnor uppå fästets rund -- Allt blott vittnar om att Gud har älskat Från begynnelsen till denna stund.

2. Gud är kärlek -- klarast dock framlyser Denna sanning uppå bibelns blad; Underbara vittnesbörd om kärlek Stå där tecknade, en väldig rad: »Som en fader vårdar sig om barnen, Så vår Gud om oss ock vårdar sig», Han har kallat fram oss utaf intet Och oss hulpit på vår lefnads stig.

3. Gud är kärlek -- uti Jesus Kristus Tog dock kärleken en full gestalt. Ty den kärlek, som utgifver sonen, Gifver säkert ock med honom allt; Och den kärlek, som har gladt försakat Himlens sällhet för en fallen värld, Ja, som gaf sitt lif för dödens fångar, Är i sanning stor och undransvärd,

4. Gud är kärlek -- må den sången ljuda Öfver jorden ifrån pol till pol! Må den ljuda in i månget hjärta, Tills det smälter för Guds kärleks sol! Gud är kärlek -- o, han älskar evigt, Älskar trofast -- älskas vill igen; Hvem kan sluta hjärtat för hans kärlek? Hvem vill icke älska denne vän?

N:o 419.

1. Blott en dag, ett ögonblick i sänder, O hvad tröst, ehvad som kommer på. Allt ju hvilar i min faders händer: Skulle jag, som barn, väl ängslas då? Han, som bär för mig ett fadershjärta, O, han gifver ju åt hvarje dag Huldt dess lilla del af fröjd och smärta, Så af möda som behag.

2. Själf han är mig alla dagar nära, För hvar särskild tid med särskild nåd; Hvarje dags bekymmer vill han bära, Han, som heter både kraft och råd. Att sin dyra egendom bevara. Denna omsorg har han lagt på sig; Som din dag, så skall din kraft ock vara, Detta löfte gaf han mig.

3. Hjälp mig då att hvila tryggt och stilla Blott vid dina löften, Herre kär, Och ej trones dyra tröst förspilla, Som i

ordet mig förvarad är. Hjälp mig, Herre, att, ehvad mig händer Taga af din trogna fadershand Blott en dag, ett ögonblick i sänder, Tills jag nått ditt goda land.

N:o 24.

Adagio. 1. Himlaborna gudakärlek, Här i köttet uppenbarad Och i Jesu död och smälek För en syndig värld förklarad! SaIiga under, kärlekens under, Himmelska ljus i de mörkaste stunder. Dig, nu vill jag prisa här, Dig lofsjunga evigt där.

2. Halleluja, evigt ljude Jesu pris i Jesu rike! Hell dig, hulde, himmelskt ljufve Själabrudgum utan like. Fröjde sig jorden, gamla och unga, Alla Guds barn med jublande tunga. Frälsta, saliggjorda själ, Lofva Jesus högt jämväl!

3. Ack, hur ljufligt, ja, hur saligt, Att i Jesu kärleksköte Lefva, dö och sedan evigt Fröjdas vid hans sälla möte. Saliga dag, då brudgummen lyster Hämta sin brud, sin älskade syster, Bort från jordens jämmerdal Till sin himmels bröllopssal.

4. Nu en liten tid han dröjer. Bruden sig till högtid reder, Djupt i stoftet hon sig böjer, Saknande sin vän hon beder: Huldaste Jesus, din ankomst jag väntar: Att dig få se och famna, jag längtar. Kom, ack kom -- o Jesus kär! Kom, och blif mig evigt när.

5. »Ja, jag kommer», hörs han svara, »Kommer att min brud hemföra, Att i henne mig förklara Och all ondskans makt förstöra. Dyrköpta bruden jag då vill bekröna Med den ovanskliga kronan sköna, Som jag vann i blodig strid. Bida blott en liten tid!»

6. Lammets bröllop snart skall firas, Och den frälsta, kära bruden Med sin brudgums smycken siras Skön i gyllne bröllopsskruden. -- Men ifrån jordens dimmiga höjder Synas ej himlens eviga fröjder. Evig, outsäglig är Glädjen hos vår Jesus där!

N:o 419.

1. Blott en dag, ett ögonblick i sänder, O hvad tröst, ehvad som kommer på. Allt ju hvilar i min faders händer: Skulle jag, som barn, väl ängslas då? Han, som bär för mig ett fadershjärta, O, han gifver ju åt hvarje dag Huldt dess lilla del af fröjd och smärta, Så af möda som behag.

2. Själf han är mig alla dagar nära, För hvar särskild tid med särskild nåd; Hvarje dags bekymmer vill han bära, Han, som heter både kraft och råd. Att sin dyra egendom bevara. Denna omsorg har han lagt på sig; Som din dag, så skall din kraft ock vara, Detta löfte gaf han mig.

3. Hjälp mig då att hvila tryggt och stilla Blott vid dina löften, Herre kär, Och ej trones dyra tröst förspilla, Som i ordet mig förvarad är. Hjälp mig, Herre, att, ehvad mig händer Taga af din trogna fadershand Blott en dag, ett ögonblick i sänder, Tills jag nått ditt goda land.

N:o 24.

Adagio. 1. Himlaborna gudakärlek, Här i köttet uppenbarad Och i Jesu död och smälek För en syndig värld förklarad! SaIiga under, kärlekens under, Himmelska ljus i de mörkaste stunder. Dig, nu vill jag prisa här, Dig lofsjunga evigt där.

2. Halleluja, evigt ljude Jesu pris i Jesu rike! Hell dig, hulde, himmelskt ljufve Själabrudgum utan like. Fröjde sig jorden, gamla och unga, Alla Guds barn med jublande tunga. Frälsta, saliggjorda själ, Lofva Jesus högt jämväl!

3. Ack, hur ljufligt, ja, hur saligt, Att i Jesu kärlekssköte Lefva, dö och sedan evigt Fröjdas vid hans sälla möte. Saliga dag, då brudgummen lyster Hämta sin brud, sin älskade syster, Bort från jordens jämmerdal Till sin himmels bröllopssal.

4. Nu en liten tid han dröjer. Bruden sig till högtid reder, Djupt i stoftet hon sig böjer, Saknande sin vän hon beder: Huldaste Jesus, din ankomst jag väntar: Att dig få se och famna, jag längtar. Kom, ack kom -- o Jesus kär! Kom, och blif mig evigt när.

5. »Ja, jag kommer», hörs han svara, »Kommer att min brud hemföra, Att i henne mig förklara Och all ondskans makt förstöra. Dyrköpta bruden jag då vill bekröna Med den ovanskliga kronan sköna, Som jag vann i blodig strid. Bida blott en liten tid!»

6. Lammets bröllop snart skall firas, Och den frälsta, kära bruden Med sin brudgums smycken siras Skön i gyllne bröllopsskruden. -- Men ifrån jordens dimmiga höjder Synas ej himlens eviga fröjder. Evig, outsäglig är Glädjen hos vår Jesus där!

N:o 25.

*Andante.*Från 16:de årh. 1. Så högt har Gud, oss till stor fröjd, Den fallna världen älskat, Att han sin son från himlens höjd Har sändt, som oss har frälsat. I synder var så världen sänkt, Att hjälp ej stod att finna, Ej nåd att vinna, Om Gud sin son ej skänkt; O, mänska det besinna.

2. Men detta är vår själatröst, Vår enda nådekälla, Att Jesus har oss återlöst; Blott detta gör oss sälla. O Gud, hur är din kärlek stor! Hur ville du oss lisa, Oss hjälp bevisa. Den där på jorden bor, Kan det ej fyllest prisa.

3. Ty den, som tror på Jesus Krist, Han evigt salig blifver. Den salighet, som förr var mist, Gud genom Jesus gifver; Ty icke har Gud sändt sin son, Att han skall världen döma, Sin nåd bortgömma; Men oss till en stor mån Vill han vår synd förglömma.

4. Men den är redan dömd förvisst, Och honom Gud förkastar, Som ej vill tro på Jesus Krist, Han till fördärfvet hastar; Ty efter han ej ville tro I sonens namn allena, Guds lamm, det rena, Gud honom själaro Och himlen skall förmena.

5. Den, som till änden trogen är, Skall lifvet få att ärfva; Det lif, som döden ej blir när, Månd' Kristus oss förvärfva Gif oss, o Gud! en stadig tro Att Jesus här omfamna Och sedan hamna, Där själen hafver ro. Du oss till dig anamma! **N:o 26.**

Moderato.

1. Hvad hör jag, Herre, är det sant, Att du mig älskat så Och gifvit mig din Andes pant, Att jag skall tro därpå? O Herre, är det mänskosätt, Har jag förstått det ordet rätt, Säg är det verkligt så?

2. Visst må jag undra, men ändå Jag finner det likt dig; Och har du älskat världen så, Du har ock älskat mig. Ja, förr än världen grundad var, Du mig i Kristus utvalt har, Din stora nåd till lof.

3. Ty du har alltid haft mig kär, Det säger mig ditt ord, Det ordet, som min lykta är I mörkret på vår jord. Fast jag är ond och full af brist, Du älskar mig, o Jesus Krist, Min blodsbrudgumme god.

4. Du älskar för din egen skull, Där intet älskvärdt är; Min otro kan ej slå omkull Din trohet, Herre kär. Din kärlek är så rik och fri, Att aldrig du kan låta bli Att evigt älska mig.

6. Och sen du låtit mig förstå, Att du så älskat mig, Att du för mig, för mig också Har låtit offra dig, Så ville jag ock älska dig Och vandra på din viljas stig Till fridens sälla hem.

6. Är du så ljuflig redan här, Min dyre frälsare! Tänk, när jag ser dig, som du är Och slipper allt mitt ve! Tänk, när jag klädd i snöhvit skrud, Med dessa ögon skådar Gud I ohöljd härlighet!

7. Då skall jag sjunga om din nåd, Som varit nog för mig, Och fullt förstå ditt kärleksråd, Som fört mig hem till dig. Men pris ske dig, att redan här Din kärlek uppenbarad är, Pris dig, o Jesus kär! **N:o 27.**

Moderato. Ira D. Sankey.

1. Din kärlek högre än all kunskap är, Dock vill mitt hjärta fatta, Jesus kär, Din kärlek uti all dess djup och höjd, Dess bredd och längd, dess kraft och sällhetsfröjd Allt mer och mer.

2. Din kärlek öfvergår allt lof förvisst, Dock ville jag besjunga, Jesus Krist, Din kärlek, fri och rik, oändelig, Som drog en sådan syndare som mig Till Herren Gud.

3. Men fast jag ej din kärlek helt förstår, Ej prisa kan, så länge jag här går, Mitt tomma kärl till dig jag gärna bär, Du, som den rätta kärlekskällan är: Fyll du mitt kärl!

4. O Jesus, lär mig älska dig alltmer, Så helt, att jag på dig allenast ser; Och när för dig mitt hjärta endast slår, Ej mera jag till andra källor går, Du är mitt allt.

5. När jag med ohöljd blick dig, Jesus, ser, När för din höga tron jag faller ner, Din kärlek då i all dess djup och höjd, Dess bredd och längd och kraft jag, evigt nöjd, Besjunga skall. **N:o 28.**

Maestoso. Albert Lindström.

1. O Gud, allsmäktig, kärleksrik, Hvem var, hvem är, hvem blir dig lik? Hvem kan som du befalla? Se, himmel, jord Blott med ditt ord Du täckts af intet kalla.

2. Du såg -- se, allt var ganska godt, Sin varelse af dig det fått, Du dig däraf förnöjde. Allt gladde sig, O Gud, i dig, Och allt din godhet röjde.

3. Sist människan, så underbar, Af stoft och mull du skapat har Att härska öfver jorden. En gudomsfläkt, Din andedräkt, Åt henne skänkt är vorden.

4. Pris vare dig, o Herre Gud! Så härlig på ditt ord och bud Är världen skapad vorden. Halleluja! Pris Jehova, I himlen och på jorden. **N:o 29.**

Andante. H. Rung.

1. Du i Gud en fader finner, Som med dig har tålamod. I hans kraft du segern vinner; Han barmhärtig är och god. Ömt han omsorg om dig bär, Vill dig alltid vara när, Med sin nåd ditt hjärta freda, Med sitt ljus din vandring leda.

2. Ingen herde kan så leta Efter ett borttappadt får. Kunde du Guds hjärta veta, Huru ömt för dig det slår, Törstar, längtar innerlig Efter den, som söndrat sig Från hans hjord, hans får, de såta, Skulle du af kärlek gråta.

3. Så var tröst och haf gladt sinne, Du, min själ, som ängslig går! All din sorg härvid försvinne; Ingen nöd dig skada får. Dina synders myckenhet Emot Guds barmhärtighet Kan ej liknas, icke nämnas: Han på dig vill aldrig hämnas.

N:o 80.

1. Segerhjälten seger vunnit Efter lång och blodig strid. Målet har han ändtligt hunnit Och förkunnar oss sin frid. Han i striden För oss stod, Vunnit friden Med sitt blod, Då ur grafven krönt han trädde Och i segerskrud sig klädde.

2. Nu han går den sista färden På den jord, som drack hans blod, Men till afsked ger han världen För dess synd en reningsflod. Hämndedagen Frid beskär; Nederslagen Satan är -- Själfva fängelset är fånget Och de fångnas ve förgånget.

3. Inga furstar vakt utgöra På hans väg till faderns tron -- Endast lärjungar få höra Himlaröstens sista ton. Skönt den ljuder I hans ord, Frälsning bjuder Syndig jord, Då till världens alla länder Evangelium han sänder.

4. Tyst, o värld, då Jesus talar Sista ordet som Guds tolk! Hören, berg, och lyssnen dalar Han välsignar nu sitt

folk. Salighetens Stund det är, Härlighetens Gräns är här. Upp till himlen Jesus drager Och sin tron han där intager.

6. Herrens skara stadigt blickar Sedan dess mot himmelen. Och sitt hjärtas längtan skickar Till sin Jesus, Gud och vän, Som skall komma Åter hit Och de fromma Hämta dit, Där han rum åt dem bereder Och beständigt för dem beder. **N:o 30.**

Moderato. L. J. B.

1. Vi ha en Gud med evig makt och ära, Och jord och himlar bida på hans ord. Ej finns ett rum, där han ej städs är nära, Ej finns ett land, där ej hans kraft är spord. Han bor i Ijusets höga helgedomar, Men han är dock de ringas tröst och hopp. I hvarje bröst, där himmelsk längtan blommar, Där bygger han sitt helga tempel opp.

2. Haf tröst och lyft ditt hufvud, Gud är nära; Han älskar syndare, han älskar dig. -- Han älskar fiender och vill dem bära Försonade och sälla hem till sig. Han sträcker famnen ut mot alla släkten, Mot hvarje själ, i längtansfullt begär. Vid dagens larm, i tysta midnattsväkten Han vandrar sökande ibland oss här.

3. Han skänkt sin son. Har du betänkt den gåfvan? Han kämpat, lidit till förtviflans rand. Från ärans tron i ljusets hem därofvan Han sänkte sig till dödens mörka land. O underbara nåd, för alla tider En hemlighet förutan gräns och mått: Sig sonen offrar och till döden lider Att frälsa syndare, som vilse gått. **N:o 31.**

Adagio maestoso.

1. Bereden väg för Herran, Berg, sjunken, djup, stån opp! Han kommer, han, som fjärran Var sedd af fäderns hopp: Rättfärdighetens förste Af Davids hus den störste. Välsignad vare han, Som kom i Herrans namn, Som kom i Herrans namn!

2. Guds folk, för dig han träder En evig konung opp. Strö palmer, bred ut kläder, Sjung ditt uppfyllda hopp, Guds löften äro sanna; Nu ropa: Hosianna! Välsignad etc.

3. Gör dina portar vida För Herrens härlighet. Se, folken kring dig bida Att nå din salighet. Kring jordens länder alla Skall denna lofsång skalla Välsignad etc.

4. Ej kommer han med härar Och ej med ståt och prakt; Dock ondskan han förfärar I all dess stolta makt. Med andens svärd han strider Och segrar, när han lider. Välsignad etc.

5. Den tron, som han bestiger, Är i hans faders hus, Det välde han inviger Är kärlek, frid och ljus. Hans lof af späda munnar Blott nåd och frid förkunnar. Välsignad etc. **N:o 32.**

Andante.

1. Gör dörren hög, gör porten vid! Se ärans konung, huld och blid, Nu kommer, och till alla land Han sträcker ut sin nådes hand.

2. Rättfärdig kommer han till oss Med frälsning, att vi ej förgås. Med hjälp i nöden är han när, Barmhärtighet hans spira är.

3. Ack, saligt är det folk förvisst, Hvars konung är vår Herre Krist', Och väl det alla hjärtan går, Där Herren Jesus ingång får.

4. Han gästa vill i hvarje hus Och skänka glädje, frid och ljus. Han är vårt hjärtas tröst och skatt Och lyser oss i dödens natt.

5. O Herre Jesus, kom till mig, Mitt hjärta vill jag gifva dig; Kom med din nåd och salighet Och blif hos mig i evighet!

N:o 34.

1. Jerusalem, höj upp din röst, Och, dotter Sion, fatta tröst: Din konung kommer, och hans hand Skall råda öfver alla land.

2. En sanningens och nådens tolk Till världens konungar och folk Han kommer: frid hans hälsning är, Och kärleken hans spira bär.

3. Ett salighetens sändebud Till jordens barn från jordens Gud Han kommer: hoppet föregår, Och glädjen följer i hans spår.

4. All världen stämme upp med fröjd: Pris vare Gud i himlens höjd! Välsignad blifve jorden all, Och mänskan frälsad från sitt fall. **N:o 33.**

Jac. Regnart.

1. Gläd dig, du Kristi brud Och möt din Herre Gud. Den stora dag du skådat, Som Guds profeter bådat. Hosianna, pris och ära Vår konung vi hembära.

2. En krona han ej bär, Men dock en konung är. Hans prakt är ganska ringa, Dock kan han döden tvinga. Hosianna, etc.

3. Saktmodig, mild och god, Han ger de svaga mod, Han sällhet har att föra, Som skall hans brud tillhöra. Hosianna, etc.

4. Ditt hjärta öppne sig, Bjud Kristus hem till dig! Han aktar hos dig gästa Och dig för evigt fästa. Hosianna, etc.

5. Höj glädjerop till skyn Vid denna glada syn, Här kommer Sions förste, Bland konungar den störste. Hosianna, etc.

6. Strö palmer på den stig, Där Herren nalkas dig. Lägg för hans fot din prydnad, Bekänn dig till hans lydnad. Hosianna, etc,

7. Och spenabarnens ljud Med dig skall lofva Gud, Och alla trognas skara Skall, glad och frälsad, svara: Hosianna, etc*

N:o 34 se **N:o 32.**

N:o 35.

Tempo di marcia. Maestoso. I. Mc Granahan.

1. Gå, Sion, din konung att möta; Jerusalem, gläds åt din Gud; Strö **N:o 33.**

Jac. Regnart.

1. Gläd dig, du Kristi brud Och möt din Herre Gud. Den stora dag du skådat, Som Guds profeter bådat. Hosianna, pris och ära Vår konung vi hembära.

2. En krona han ej bär, Men dock en konung är. Hans prakt är ganska ringa, Dock kan han döden tvinga. Hosianna, etc.

3. Saktmodig, mild och god, Han ger de svaga mod, Han sällhet har att föra, Som skall hans brud tillhöra. Hosianna, etc.

4. Ditt hjärta öppne sig, Bjud Kristus hem till dig! Han aktar hos dig gästa Och dig för evigt fästa. Hosianna, etc.

5. Höj glädjerop till skyn Vid denna glada syn, Här kommer Sions förste, Bland konungar den störste. Hosianna, etc.

6. Strö palmer på den stig, Där Herren nalkas dig. Lägg för hans fot din prydnad, Bekänn dig till hans lydnad. Hosianna, etc,

7. Och spenabarnens ljud Med dig skall lofva Gud, Och alla trognas skara Skall, glad och frälsad, svara: Hosianna, etc*

N:o 34 se **N:o 32.**

N:o 35.

Tempo di marcia. Maestoso. I. Mc Granahan.

1. Gå, Sion, din konung att möta; Jerusalem, gläds åt din Gud; Strö **N:o 33.**

Jac. Regnart.

1. Gläd dig, du Kristi brud Och möt din Herre Gud. Den stora dag du skådat, Som Guds profeter bådat. Hosianna, pris och ära Vår konung vi hembära.

2. En krona han ej bär, Men dock en konung är. Hans prakt är ganska ringa, Dock kan han döden tvinga. Hosianna, etc.

3. Saktmodig, mild och god, Han ger de svaga mod, Han sällhet har att föra, Som skall hans brud tillhöra. Hosianna, etc.

4. Ditt hjärta öppne sig, Bjud Kristus hem till dig! Han aktar hos dig gästa Och dig för evigt fästa. Hosianna, etc.

5. Höj glädjerop till skyn Vid denna glada syn, Här kommer Sions förste, Bland konungar den störste. Hosianna, etc.

6. Strö palmer på den stig, Där Herren nalkas dig. Lägg för hans fot din prydnad, Bekänn dig till hans lydnad. Hosianna, etc,

7. Och spenabarnens ljud Med dig skall lofva Gud, Och alla trognas skara Skall, glad och frälsad, svara: Hosianna, etc*

N:o 34 se **N:o 32.**

N:o 35.

Tempo di marcia. Maestoso. I. Mc Granahan.

1. Gå, Sion, din konung att möta; Jerusalem, gläds åt din Gud; Ströpalmer på väg för Messias Och red dig som väntande brud. Var glad i din Herre och Gud, var glad i din Gud, var glad i din Herre och Gud, var glad, Var glad i din Gud, var glad i din Gud, Och hylla din konung och Gud!

2. Han kommer från eviga fröjder, Han lämnar sin tron af kristall, Sin ära i ljusets palatser Och lägges på strå i ett stall. Var glad, etc.

3. Han kommer ett offer att bringa För dig på den blodiga stam, Att dö för vårt syndiga släkte Och bringa rättfärdighet fram. Var glad, etc.

4. Han kommer ur grafven med byte, Och skuggornas boning blir ljus, Och grafvarnas slumrare väckas Till lif utur seklernas grus. Var glad, etc.

5. Han kommer till sörjande hjärtan, Och lifvet får annan gestalt; Han kommer i makt att regera, Tills Gud uti alla blir allt. Var glad, etc.

N:o 120.

1. Hör frälsningens budskap nu skallar, Det ljuder från strand och till strand. Din Herre och konung dig kallar Till frihet från träldom och band. Vänd om, vänd om, Se nu är det frälsningens dag. Vänd om, vänd om, Och nåd af din frälsare tag.

2. I verldslifvets buller dig störde Rätt ofta Guds kallande bud. Dess maning i hjärtat du hörde, Det bjöd dig att söka din Gud. Vänd om, vänd om, Se nu är det frälsningens dag. Vänd om, vänd om, Och nåd af din frälsare tag.

3. Nu kallar Guds Ande dig åter, Din frälsare väntar dig än. Din synd han i kärlek förlåter. Han är och vill vara din vän. Vänd om, vänd om, Se nu är det frälsningens dag. Vänd om, vänd om, Och nåd af din frälsare tag. **N:o 36.**

Andantino.

W. C—n.

1. Hell Jesus, fridens förste, Du gren af Davids stam! Bland kungar du den störste I ära drager fram: Du bojan nådigt lossar, Gör fången rättsligt fri. Du väldet mäktigt krossar Och står den arme bi.

2. Som regn till torra länder Du kommer till vår jord. Till haf och fjärran stränder Din ära skall bli spord. På bergen fridsbud komma, Förkunna evig frid För alla Herrens fromma, Som kämpa Herrens strid.

3. För dig då öknens söner Ock skola böja knä, Och hednafolkens böner Dig skola hyllning ge, Och skeppen rika håfvor Från världens vida klot Som fria hyllningsgåfvor Framföra till hans fot.

4. Och furstar nederfalla Då för din fotapall. Ja, utaf släkten alla Du evigt prisas skall; Ty råda skall ditt rike Med makt från strand till strand, Ditt välde utan like Skall nå till alla land.

*

N:o 37 se N:o 6.

*

N:o 38.

Melodien kallas för sin skönhets skull koralernas drottning.

Maestoso.

Dr. Philip Nicolai.

1. Var hälsad sköna morgonstund, Som af profeters helga

Du stora dag, du sälla dag, På hvilken himlens

N:o 36.

Andantino.

W. C—n.

1. Hell Jesus, fridens förste, Du gren af Davids stam! Bland kungar du den störste I ära drager fram: Du bojan nådigt lossar, Gör fången rättsligt fri. Du väldet mäktigt krossar Och står den arme bi.

2. Som regn till torra länder Du kommer till vår jord. Till haf och fjärran stränder Din ära skall bli spord. På bergen fridsbud komma, Förkunna evig frid För alla Herrens fromma, Som kämpa Herrens strid.

3. För dig då öknens söner Ock skola böja knä, Och hednafolkens böner Dig skola hyllning ge, Och skeppen rika håfvor Från världens vida klot Som fria hyllningsgåfvor Framföra till hans fot.

4. Och furstar nederfalla Då för din fotapall. Ja, utaf släkten alla Du evigt prisas skall; Ty råda skall ditt rike Med makt från strand till strand, Ditt välde utan like Skall nå till alla land.

*

N:o 37 se N:o 6.

*

N:o 38.

Melodien kallas för sin skönhets skull koralernas drottning.

Maestoso.

Dr. Philip Nicolai.

1. Var hälsad sköna morgonstund, Som af profeters helga

Du stora dag, du sälla dag, På hvilken himlens

N:o 36.

Andantino.

W. C—n.

1. Hell Jesus, fridens förste, Du gren af Davids stam! Bland kungar du den störste I ära drager fram: Du bojan nådigt lossar, Gör fången rättsligt fri. Du väldet mäktigt krossar Och står den arme bi.

2. Som regn till torra länder Du kommer till vår jord. Till haf och fjärran stränder Din ära skall bli spord. På bergen fridsbud komma, Förkunna evig frid För alla Herrens fromma, Som kämpa Herrens strid.

3. För dig då öknens söner Ock skola böja knä, Och hednafolkens böner Dig skola hyllning ge, Och skeppen rika håfvor Från världens vida klot Som fria hyllningsgåfvor Framföra till hans fot.

4. Och furstar nederfalla Då för din fotapall. Ja, utaf släkten alla Du evigt prisas skall; Ty råda skall ditt rike Med makt från strand till strand, Ditt välde utan like Skall nå till alla land.

*

N:o 37 se N:o 6.

*

N:o 38.

Melodien kallas för sin skönhets skull koralernas drottning.

Maestoso.

Dr. Philip Nicolai.

1. Var hälsad sköna morgonstund, Som af profeters helga

Du stora dag, du sälla dag, På hvilken himlens

mun Är oss bebådad vorden! välbehag Ännu besöker jorden! Unga Sjunga Med de gamla; Sig församla Jordens böner Kring den störste af dess söner.

2. Guds väsens afbild och likväl En mänskoson, på det hvar själ Må glad till honom lända, Han kommer, följd af frid och hopp, De villade att söka opp Och hjälpa de elända. Värma, Närma Till hvarandra Dem, som vandra Kärlekslösa Och ur usla brunnar ösa.

3. Han tårar fälla skall som vi, Förstå vår nöd och stå oss bi Med kraften af sin Anda, Förkunna oss sin faders råd, Och sötman af en evig nåd I sorgekalken blanda, Strida, Lida Dödens smärta, Att vårt hjärta Frid må vinna Och en öppnad himmel finna.

4. Han kommer, till vår frälsning sänd, Och nådens sol, af honom tänd, Skall sig ej mera dölja. Han själf vår herde vara vill, Att vi må honom höra till Och honom efterfölja, Nöjda, Höjda Öfver tiden, Och i friden Af hans rike En gång varda honom like.

N:o 40.

1. Nu segrar alla trognas hopp: Vid änglars lofsång rinner opp En härlig morgonstjärna. Hon stannar öfver Herrens hus, Och folken skola i dess ljus Församla sig så gärna. Stort ljus, Klart ljus Nedergjutes, Natten slutes, Dagen börjas, Att kring hela världen spörjas.

2. I nåd och sanning bland oss bor Den dolde Guden, mild och stor, En frälsare för alla. Vi skåda nu hans härlighet, Som ende sonens härlighet, Och till hans fötter falla. Haf tröst Mitt bröst! Gläds att ordet Kött är vordet, Gud förklarad Och hans kärlek uppenbarad.

N:o 98.

1. Kom, helge Ande, till oss ned, Din boning du i oss bered, Oss lys med ordets stjärna. Ja, du all världens lif och ljus, Kom, lys oss hem till faderns hus. Gif, att vi vandra gärna Din väg Hvart steg. Oss ledsaga Och förjaga Ur vårt hjärta Synden, som dig än gör smärta.

2. Låt kraft och verkan med ditt ord På våra hjärtan varda spord, Din sanning uppenbara. Låt alla folk på haf och land, Från ö till ö, från strand till strand, Din frälsningskraft erfara. Gif tro, Frid, ro. Lifva hoppet, Styrk i loppet. Vi åkalla Dig, som frälsning har åt alla.

3. Du visdomskälla, djup men klar, Gör lifvets väg oss uppenbar Och oss för fall beskydda. Din nåd och kraft du oss beskär Och var i ve och väl oss när, Vår själ gör till din hydda. Vårt bröst Gif tröst Under sorgen. Var du borgen Där vi trygga Evigt kunna bo och bygga.

N:o 39.

Andantino.

I. Mc Granahan.

1. Han är född, den underbare, Herren Krist af Davids stam; Jordens sång till himlens svare, Träden här till krubban fram. Pris och ära Vi hembära Herren Gud i himmelshöjd. Hjärtan alla Ned må falla, Bäre jorden frid och fröjd.

2. Ja, för dig, o Herre Kriste, Vi i stoftet falla ner; Allt, hvad vi i fallet miste, Oss din kärlek återger. Pris och ära Vi hembära Herren Gud i himmelshöjd, Hjärtan alla Ned må falla, Bäre jorden frid och fröjd.

3. Himlabarn, bo i vårt hjärta, Jesus, tag det helt för dig! Var vårt allt i fröjd och smärta, Var vårt allt evinnerlig. Pris och ära Vi hembära Herren Gud i himmelshöjd. Hjärtan alla Ned må falla, Bäre jorden frid och fröjd.

N:o 349.

1. Medan lifvets stormar rasa Våldsamt öfver haf och land, Har jag fått en säker fristad Under skyddet af Guds hand. Han mig skyddar, han ger hvila, I hans armar väl jag mår. Till det fästet vill jag ila, Ingen fara där mig når.

2. Hvarje nöd på färden ökar Hjärtats längtan hem till Gud, Ty med kärlek han mig drager, Om ock stormen bär hans bud. Han mig skyddar, han ger hvila, I hans armar väl jag mår. Till det fästet vill jag ila, Ingen fara där mig når.

3. När mig världens ondska hotar, Och mig satan hinder gör, Herren allt dock så skall leda, Att han mig till seger för. Han mig skyddar, han ger hvila, I hans armar väl jag mår. Till det fästet vill jag ila, Ingen fara där mig når.

4. Därför vill jag korset bära Tåligt under storm och strid. För mitt väl skall Jesus sörja Och mig föra hem i frid. Han mig skyddar, han ger hvila, I hans armar väl jag mår. Till det fästet vill jag ila, Ingen fara där mig når.

N:o 580.

1. Sabbatsdag, du dyra gåfva, Som oss blifvit skänkt af Gud, Du oss manar honom lofva Med vår sång vid harpors ljud. Skönt din bjudning höres skalla: Samlens nu omkring Guds ord, Ty i nåd han fritt för alla Dukat har sitt dyra bord.

2. Ljuflig hvila du oss bjuder Efter arbetsveckans strid. Herrens röst från himlen ljuder Nu på jorden vare frid. Må, o store Gud, din vilja Med oss ske på denna dag, Att oss ingenting må skilja Från din viljas välbehag.

3. Herre, vi dig nu åkalla, Låt din sanning blifva spord. Ja, låt nådens skurar falla Likt ett regn på törstig jord. Tryck på oss din Andes stämpel, Gif oss ljuflig sabbatsro. Våra hjärtan vare tempel, Där du, Herre, själf må bo.

4. O den sköna sabbatsdagen Vinkar hän mot ljuflig tid, Då all ondskans makt är slagen Och Guds barn i evig frid Med en ny förklarad tunga Uti ljuflig harmoni Gud och lammet ära sjunga. Härlig sabbat skall det bli.

N:o 603.

1. Nattens skuggor sakta vika, Morgonstjärnan ljufligt ler. Snart den sälla dagen randas, Hvilkens sol går aldrig ner. Herren kommer, Herren kommer; Ändas skall all jordens strid, Bruden siras, Bröllop firas Uti evig fröjd och frid.

2. O, hvad jubel infor tronen, När de frälsta där en gång Efter tidens vedermöda Stämma upp sin segersång. Herren kommer, Herren kommer; Ändas skall all jordens strid, Bruden siras, Bröllop firas Uti evig fröjd och frid.

3. Dyre Jesus, håll mig redo Till ditt möte hvarje stund. Sen må jord och himmel falla, Fast består min sällhets grund. Herren kommer, Herren kommer; Ändas skall all jordens strid, Bruden siras, Bröllop firas Uti evig fröjd och frid.

N:o 40 se N:o 38.

N:o 349.

1. Medan lifvets stormar rasa Våldsamt öfver haf och land, Har jag fått en säker fristad Under skyddet af Guds hand. Han mig skyddar, han ger hvila, I hans armar väl jag mår. Till det fästet vill jag ila, Ingen fara där mig når.

2. Hvarje nöd på färden ökar Hjärtats längtan hem till Gud, Ty med kärlek han mig drager, Om ock stormen bär hans bud. Han mig skyddar, han ger hvila, I hans armar väl jag mår. Till det fästet vill jag ila, Ingen fara där mig når.

3. När mig världens ondska hotar, Och mig satan hinder gör, Herren allt dock så skall leda, Att han mig till seger för. Han mig skyddar, han ger hvila, I hans armar väl jag mår. Till det fästet vill jag ila, Ingen fara där mig når.

4. Därför vill jag korset bära Tåligt under storm och strid. För mitt väl skall Jesus sörja Och mig föra hem i frid. Han mig skyddar, han ger hvila, I hans armar väl jag mår. Till det fästet vill jag ila, Ingen fara där mig når.

N:o 580.

1. Sabbatsdag, du dyra gåfva, Som oss blifvit skänkt af Gud, Du oss manar honom lofva Med vår sång vid harpors ljud. Skönt din bjudning höres skalla: Samlens nu omkring Guds ord, Ty i nåd han fritt för alla Dukat har sitt dyra bord.

2. Ljuflig hvila du oss bjuder Efter arbetsveckans strid. Herrens röst från himlen ljuder Nu på jorden vare frid. Må, o store Gud, din vilja Med oss ske på denna dag, Att oss ingenting må skilja Från din viljas välbehag.

3. Herre, vi dig nu åkalla, Låt din sanning blifva spord. Ja, låt nådens skurar falla Likt ett regn på törstig jord.

Tryck på oss din Andes stämpel, Gif oss ljuflig sabbatsro. Våra hjärtan vare tempel, Där du, Herre, själf må bo.

4. O den sköna sabbatsdagen Vinkar hän mot ljuflig tid, Då all ondskans makt är slagen Och Guds barn i evig frid Med en ny förklarad tunga Uti ljuflig harmoni Gud och lammet ära sjunga. Härlig sabbat skall det bli.

N:o 603.

1. Nattens skuggor sakta vika, Morgonstjärnan ljufligt ler. Snart den sälla dagen randas, Hvilkens sol går aldrig ner. Herren kommer, Herren kommer; Ändas skall all jordens strid, Bruden siras, Bröllop firas Uti evig fröjd och frid.

2. O, hvad jubel infor tronen, När de frälsta där en gång Efter tidens vedermöda Stämma upp sin segersång. Herren kommer, Herren kommer; Ändas skall all jordens strid, Bruden siras, Bröllop firas Uti evig fröjd och frid.

3. Dyre Jesus, håll mig redo Till ditt möte hvarje stund. Sen må jord och himmel falla, Fast består min sällhets grund. Herren kommer, Herren kommer; Ändas skall all jordens strid, Bruden siras, Bröllop firas Uti evig fröjd och frid.

N:o 40 se N:o 38.

N:o 41.

*Andante.*Folkmelodi. 1. Mitt hjärtas tankar ila Till Betlehem med fröjd. Där är min ro och hvila, Ja, all min sällhets höjd. Dit sträcker sig min längtan, Där har min tro sin skatt, Där stillas all min trängtan, Där blir mitt hjärta gladt.

2. Du mörka stall, som hyser Guds son, all världens ljus, I högre glans du lyser Än alla kungars hus. När krubbans skatt därinne Mig rätt till hjärtat går, Förklaras för mitt sinne, Hvar jag all ära får.

3. Men ack, hvi skall jag skåda Min Gud på hö och strå, Som armod blott förråda? Skall han behandlas så, Som himlens spira förer Och världens herre är? Hvad är, som honom rörer Så djupt att stiga ner?

4. Att oss från nöden frälsa Han kom att lida nöd; Att ge oss lif och hälsa Han lider korsets död. De låga att upphöja Så djupt han stigit ner, De stolte att nedböja Han sig så ringa ter.

5. En fågel har sitt näste, Ett vilddjur har sitt bo, Han under himlens fäste Ej finner hem, ej ro; Allt för att oss bereda Ett hem i faderns hus, Och för att dit oss leda Uti sin sannings ljus.

6. O kom, jag har upplåtit För dig mitt hjärtas hus. Du, som min synd förlåtit, Träd in med frid och ljus; O kom, mitt hjärta rena Från all dess synd och skam. Ja, blifve du allena Mitt allt, Guds dyra lamm.

N:o 42.

Maestoso.Th. A. Arne.

1. Brist ut i fröjd, han kommen är. O, jord, tag mot din kung! Din hyllningsgärd nu honom bär: Hans pris och ära sjung.

2. Hans spira är barmhärtighet; Hans tron är idel nåd. Hans rike är rättfärdighet, Och underfullt hans råd.

3. Brist ut i fröjd, han styrer själf. Hvar mänska prise Gud. Må jord och himmel, haf och älf Upprepa samma ljud.

N:o 43.

*Adagio.*Tysk melodi.

1. När juldagsmorgon glimmar, Jag vill till stallet gå, Där Gud i nattens timmar Ren hvilar uppå strå, Där Gud i nattens timmar Ren hvilar uppå strå.

2. Hur god du var, som ville Till jorden komma ner. |: Nu ej i synd jag spille Min barndoms dagar mer. :|

3. Dig, Jesus, vi behöfva, Du käre barnavän, |: Jag vill ej mer bedröfva Med synder dig igen. :|

N:o 42.

Maestoso.Th. A. Arne.

1. Brist ut i fröjd, han kommen är. O, jord, tag mot din kung! Din hyllningsgärd nu honom bär: Hans pris och ära sjung.

2. Hans spira är barmhärtighet; Hans tron är idel nåd. Hans rike är rättfärdighet, Och underfullt hans råd.

3. Brist ut i fröjd, han styrer själf. Hvar mänska prise Gud. Må jord och himmel, haf och älf Upprepa samma ljud.

N:o 43.

*Adagio.*Tysk melodi.

1. När juldagsmorgon glimmar, Jag vill till stallet gå, Där Gud i nattens timmar Ren hvilar uppå strå, Där Gud i nattens timmar Ren hvilar uppå strå.

2. Hur god du var, som ville Till jorden komma ner. |: Nu ej i synd jag spille Min barndoms dagar mer. :|

3. Dig, Jesus, vi behöfva, Du käre barnavän, |: Jag vill ej mer bedröfva Med synder dig igen. :|

N:o 44.

Andantino.F. C. Maker.

1. Änglasånger ljufligt klinga Fjärran när; Eder här Glädjebud de bringa. Herren själf är mänska vorden. Segersäll Han sitt tjäll Rest bland oss på jorden.

2. Hän till stallet tanken ilar, Där uppå Hö och strå Gudasonen hvilar Hit han kom att uppenbara Faderns råd Och hans nåd, Evigt underbara

3. Löftesdagen, härligt ljusa, Mot oss gryr, Mörkret flyr, Nådens vindar susa. Hell dig, morgonstjärna blida. I hvart hus Frid och ljus Du förmår att sprida.

4. Jesus, nu vi dig hembära På vårt vis Lof och pris, Att du trädt oss nära. Tack, att du blef arm och ringa För att

få Stora, små Evig frälsning bringa.

N:o 45.

Andantino.

1. De herdar omkring Betlehem Hvad härlig syn de se. Hvad klarhet strålar öfver dem, Hvad bud förnimma de!

2. O, lyssnen till den helga kor, Som nalkas nu vår jord: »Vi båda eder glädje stor»; Så klinga sångens ord.

3. »I dag är födder frälsaren, All världens tröst och ljus, Den väntade förlossaren, Af Davids släkt och hus.»

4. »I skolen finna barnet där I låga stallet — ja, I lindakläder hvilar här Guds son. — Halleluja!»

5. »Ja, ära, ära vare Gud Och frid på jordens rund!» Så sjunga nu Guds sändebud Den helga morgonstund.

6. O bröder, systrar, må ock vi Uppstämma samma sång, Tills vi på himmelsk melodi Få prisa Gud en gång.

N:o 46.

Andantino. W. C—n.

1. Ljude nu vår fröjdesång Efter mörker nöd och tvång Under seklers väntan lång Född är vorden frälsaren, Herren och förlossaren Ära ära vare Gud i himlens höjd Och på jorden frid och fröjd Mänskorna Guds välbehag.

2. Fast han ligger ringa här, Han likväl en konung är, Och all världens spira bär. Född är vorden :,:

3. Han all världens frid och ljus, Leder oss från jordens grus Hem till faderns sälla hus. Född är vorden :,:

4. Upp att prisa, gammal, ung, Fridens furste, nådens kung; Änglars kör, hans ära sjung: Född är vorden :,:

N:o 47.

Adagio. W. C-n.

1. Herren af himlen är kommen till jorden, Faderns enfödde är människa vorden, Gud har fullbordat profetiska orden: Född är oss Frälsaren, Israels tröst.

2. Herdar i marken, som vakten på hjorden, Lyssnen, o, lyssnen till himmelska orden: »Ära i höjden och frid uppå jorden, Manskorn god vilje!» är änglarnes röst. **N:o 48.**

Marsch.

Fredr. Pira. Orginalkomp.

1.

Strålande stjärnan på himmelen klara Lyste i östern de sökande fram, Lyste i östern de sökande fram, Ledde dem fram genom hinder och fara, Ledde dem fram genom hinder och fara, Stjärnan skall leda de sökande än, Söka de endast den himmelske vän: Ja, stjärnan skall leda. Ja,

stjärnan skall leda, Ja, stjärnan skall leda de sökande än.

2.

Öfver den nyfödde konung af Juda Stannade stjärnan så tindrande klar, Syntes så vänligt till krubban dem bjuda, Stjärnan skall leda de sökande än :,:

3.

Stjärnan i ordet så strålande glimmar, Lyser och leder till frälsaren fram. Fram genom mörker i prof ningens timmar,. Stjärnan skall leda de sökande än :,:

N:o 49.

Moderato.

1.

Än lyser den strålande stjärna, Som tände i östern sitt ljus Och fordom de vise så gäna Sågs leda till frälsarens hus.

2.

Den stjärnan i ordet vi finna, Dess strålar i skriften vi se. I klarhet hon ständigt skall brinna Och ljus åt de sökande ge.

3.

När irrbloss i världslifvets öken Oss locka på tusende sätt, Den stjärnan i mörker och töcken Beständigt skall leda oss rätt.

4.

Hon leder till Jesus de visa, De ödmjuka hjärtan, som tro, Som längta att Herren få prisa Och söka i honom sin ro.

5.

Till honom, det eviga ljuset, Hon leder de sökande fram Och visar här nere i gruset En frälsningens väg till Guds lamm.

6.

O, stråla då himmelska stjärna, Förtälj oss ditt salighetsbud; Vi följa din ledning så gärna Till Jesus, vår konung och Gud!

stjärnan skall leda, Ja, stjärnan skall leda de sökande än.

2.

Öfver den nyfödde konung af Juda Stannade stjärnan så tindrande klar, Syntes så vänligt till krubban dem bjuda, Stjärnan skall leda de sökande än :,:

3.

Stjärnan i ordet så strålande glimmar, Lyser och leder till frälsaren fram. Fram genom mörker i prof ningens timmar,. Stjärnan skall leda de sökande än :,:

N:o 49.

Moderato.

1.

Än lyser den strålande stjärna, Som tände i östern sitt ljus Och fordom de vise så gäna Sågs leda till frälsarens hus.

2.

Den stjärnan i ordet vi finna, Dess strålar i skriften vi se. I klarhet hon ständigt skall brinna Och ljus åt de sökande ge.

3.

När irrbloss i världslifvets öken Oss locka på tusende sätt, Den stjärnan i mörker och töcken Beständigt skall leda oss rätt.

4.

Hon leder till Jesus de visa, De ödmjuka hjärtan, som tro, Som längta att Herren få prisa Och söka i honom sin ro.

5.

Till honom, det eviga ljuset, Hon leder de sökande fram Och visar här nere i gruset En frälsningens väg till Guds lamm.

6.

O, stråla då himmelska stjärna, Förtälj oss ditt salighetsbud; Vi följa din ledning så gärna Till Jesus, vår konung och Gud!

N:o 50.

Maestoso.

Siciliansk folkmelodi.

1.

O du saIiga, O du heliga, Jordens fröjdfulla högtidsdag! Ära ske Herran. Nära och fjärran, Änglar förkunna Guds välbehag.

2.

Född är frälsaren Och förlossaren, Kristus, Herren i Davids stad. Kommen är friden, Himmelska tiden Nu är fullbordad, min själ var glad!

3.

Stora, heliga, Outsägliga Gåfvor få vi af faderns hand. En är ock Anden, Som oss vid handen Leder till hemlandets sälla strand.

N:o 453.

1.

Herre Jesus, när du sade: »Bedjen och I skolen få», Hvilken dyrbar makt du lade Uti våra händer då.

2.

Löftesordet kan ej falla, Därpå grundar sig vårt hopp. För den nyckeln springa alla Herrens lås och riglar opp.

3.

Du är trofast — och du håller, Hvad med ed du lofvat — men Ack, vår otro, se den våller, Att du måste dröja än.

4.

O, besök oss likväl åter Med din Andes pingstvind, säg, Att du all vår skuld förlåter Och vill lära oss din väg.

5.

Tänk i nåd på Josefs skada, Bota Sions refvor än. Låt oss snart få komma glada Inför dig med lof igen.

6.

Ack, i månget hem och hjärta Är du än en »okänd Gud». Väck där syndaångrens smärta, Läk den sen med nådens bud.

7.

Värdes med din Ande gifva Tjänare, som så din säd; Och låt »senapskornet» blifva Till ett stort och skuggrikt träd.

8.

Afvänd alla mörkrets pilar, Lossa alla träldomsband. — Gif, att Herrens Ande hvilar Ännu öfver Nordanland.

9.

Men besök ock andra trakter Af din vingård — att också Nådeordets djupa schakter Hednavärlden öppnas må.

10.

Tänk på dina barn i världen, Hvar de än befinna sig; Styrk dem under pilgrimsfärden, Och bevara dem åt dig.

11.

Låt ej split och tvedräkt skilja Dem du dig till arf beredt, Ty det är din goda vilja, Att de alla blifva ett.

12.

När du styrker, när du gläder Hjälp dem, hvar uti sitt kall. Låt de många lärdomsväder Icke komma dem på fall.

13.

O du ser, hvad vi behöfva, Gif oss det i rättan tid; Måste du oss än bedröfva, Var vår tröstare därvid.

14.

Jesus, Jesus, du allena Är vår frid — vår säkra hamn. Håll oss fasta vid det ena: Att vi frukta rätt ditt namn.

15.

Oss till fortsatt kärlek lifva, Själf din boning bland oss tag. Låt ett kraftigt »amen» blifva Svaret på vår bön i dag.

N:o 51.

Andante. Cnopius.

1.

Förlossningen är vunnen; Guds son från evighet Af fadern är upprunnen Till världens salighet. Han är den morgonstjärna, Som lysa kan och varna I mörker och i kval.

2.

Han människa är vorden. En lofvad nådetid Har uppgått öfver jorden Med ljus och hopp och frid. Nu dödens makt är krossad Och syndens boja lossad Och öppnad himlens port.

3.

O Kristus, oss benåda, Så att i tron vi må Ljus i din sanning skåda, Lif af din kärlek få. Till dig vårt hjärta längtar, Från världens flärd det trängtar Till din rättfärdighet.

4.

Din fader dig allena Har gifvit allt i hand, Att du må allt förena Med trons och fridens band; Och så åt dig förvärfva Ett folk, som sällt skall ärfva Det rike du beredt.

5.

Hvad fadern dig har gifvit, Du ej borttappa vill; Du för till rätta lifvet Allt hvad dig hörer till. Dit värdes mig ock föra, Att jag må dig tillhöra I tid och evighet.

N:o 77.

1.

Du segren oss förkunnar, Du oss förlossat har. Dig prise våra munnar, O Jesus, vårt försvar. Du dödens udd har krossat Och grafvens bommar lossat Och lifvet fört där ut.

2.

Du träder fram i ära; Och världen fylls af ljus. Dess strålar hugnad bära I själfva dödens hus. Fröjd är i änglars boning, På jorden frid, försoning, Och ett odödligt hopp.

3.

Ej grafven oss förskräcker: Den var din bädd också. Din milda hand oss räcker, Hur djupt vi hvila må. Den dig i lifvets skiften Har följt, skall ock ur griften Upptagas i din famn.

4.

Ty lär oss lefva, lida Som du och dö din död. Låt oss din hjälp få bida, I kampen var vårt stöd. Blott den, som delar striden, Skall dela segern, friden, Och himlens ro med dig.

6.

När, Herre, du oss väcker Den sista morgonväkt, Och du din hand utsträcker, Att döma jordens släkt, Ljuft skall din stämma klinga Och oss det budskap bringa, Att ingen död är mer.

N:o 52 se N:o 3.

N:o 51.

Andante. Cnopius.

1.

Förlossningen är vunnen; Guds son från evighet Af fadern är upprunnen Till världens salighet. Han är den morgonstjärna, Som lysa kan och varna I mörker och i kval.

2.

Han människa är vorden. En lofvad nådetid Har uppgått öfver jorden Med ljus och hopp och frid. Nu dödens makt är krossad Och syndens boja lossad Och öppnad himlens port.

3.

O Kristus, oss benåda, Så att i tron vi må Ljus i din sanning skåda, Lif af din kärlek få. Till dig vårt hjärta längtar, Från världens flärd det trängtar Till din rättfärdighet.

4.

Din fader dig allena Har gifvit allt i hand, Att du må allt förena Med trons och fridens band; Och så åt dig förvärfva Ett folk, som sällt skall ärfva Det rike du beredt.

5.

Hvad fadern dig har gifvit, Du ej borttappa vill; Du för till rätta lifvet Allt hvad dig hörer till. Dit värdes mig ock föra, Att jag må dig tillhöra I tid och evighet.

N:o 77.

1.

Du segren oss förkunnar, Du oss förlossat har. Dig prise våra munnar, O Jesus, vårt försvar. Du dödens udd har krossat Och grafvens bommar lossat Och lifvet fört där ut.

2.

Du träder fram i ära; Och världen fylls af ljus. Dess strålar hugnad bära I själfva dödens hus. Fröjd är i änglars boning, På jorden frid, försoning, Och ett odödligt hopp.

3.

Ej grafven oss förskräcker: Den var din bädd också. Din milda hand oss räcker, Hur djupt vi hvila må. Den dig i lifvets skiften Har följt, skall ock ur griften Upptagas i din famn.

4.

Ty lär oss lefva, lida Som du och dö din död. Låt oss din hjälp få bida, I kampen var vårt stöd. Blott den, som delar striden, Skall dela segern, friden, Och himlens ro med dig.

6.

När, Herre, du oss väcker Den sista morgonväkt, Och du din hand utsträcker, Att döma jordens släkt, Ljuft skall din stämma klinga Och oss det budskap bringa, Att ingen död är mer.

N:o 52 se N:o 3.

N:o 53.

Andante. Asa Hull

1. O Jesus, jag ej glömma kan, Hur du bar syndens ve, Den natt, du ångest led för mig Uti Getsemane. Jag glömmer ej, jag glömmer ej Din ångest och ditt ve Och allt det kval, du led för mig Uti Getsemane.

2. Då jag bland örtagårdens träd Såg hur du led allt kval, Jag såg, att detta allt du led För mina synders tal. :,:

3. Hvad sorg ditt hjärta bära fick, När i din djupa nöd De dina öfvergåfvo dig, Och du led korsets död. :,:

4. Och om mitt hjärta någonsin Kan blifva kallt för dig, O, led mig till Getsemane Att se din kamp för mig. Jag glömmer ej, jag glömmer ej Din ångest och ditt ve Och allt det kval, du led för mig Uti Getsemane.

N:o 70.

1. Ack, göt min frälsare sitt blod? Och vardt min konung död? Gaf han sig ut, så ren och god Att frälsa mig ur nöd? O Jesus, fräls från synd och fall Och lär mig tro på dig. Och när du världen döma skall, O Herre, tänk på mig!

2. När han så pint och plågad var, Var det för mina brott? O nåd och godhet underbar, O kärlek utan mått! :,:

3. Väl solen då sin härlighet I mörker hölja bör, När skaparn, stor i majestät, För mänskans synder dör. :,:

4. Väl må jag ödmjukt falla ner Vid helga korsets stam, Af hjärtat gråta, när jag ser Det blödande Guds lamm. :,:

5. Men tårar ej betala dig Den skuld, hvari jag står. Jag helt dig, Herre, gifver mig, Ej mera jag förmår. O Jesus, fräls från synd och fall Och lär mig tro på dig. Och när du världen döma skall, O Herre, tänk på mig! **N:o 54.**

Largo.

C. J. Leverth.

1. Kvalda hjärta, fäst ditt öga På Guds son, som synden bar. Han kom till oss från det höga Och vårt syndaoffer var. Han kan lindra all din smärta, Han kan frälsa från all nöd, Han kan läka sargadt hjärta, Han kan skänka lif i död.

2. Följ Guds son, beklämda hjärta, Hän till hans Getsemane. Ser du ej hans djupa smärta? Ser du ej hans kval och ve? O, hur grufligt där han lider, Ängslas, beder, svettas blod. Ensam där för dig han strider, Att din sak få göra god.

3. Se Guds son, beklämda hjärta, Kom till Golgata och se, Se hur han i dödens smärta Tåligt lider spott och spe. Hvarför lider — kan du svara? — Jesus sådan ång'st och nöd? Hvarför skall han offret vara? Jo, att frälsa oss från nöd.

4. Skåda, hur försoningsblodet Flyter från hans många sår. Sorgsna själ, ej tappa modet; Här du nåd och frälsning får. Detta blod kan själen rena, Syndens fläckar två utaf. Detta tro, och det allena, Och din börda faller af.

N:o 55.

Andante.

Från 1600-talet.

1. Stå upp, min själ, följ Jesu spår, Då till Getsemane han går. Där skall en syn ditt öga nå, För hvilken änglar häpna stå.

2. Hvad ser jag, o Guds ende son? Är du om syndare så mån, Att du all världens vånda bär, Ja, intill döds bedröfvad är?

3. För mig du beder, Jesus god; För mig du ängslas, svettasblod. För mig du vredeskalken tar, Den tömmer — ej en droppe spar.

4. O Jesus, min den börda var, Som du så mild och tålig bar. O, måtte jag nu glädja dig, Som så bedröfvad var för mig.

5. O Jesus, låt din ång'st och nöd Få rädda mig från synd och död. O, låt mig ej förgäfves se Din blodsvett i Getsemane.

N:o 66. Vi tacke dig, o Jesus god

1. Vi tacke dig, o Jesus god, Som rinna lät ditt dyra blod. Från satans makt och arga list Har du oss löst, o Jesus Krist!

2. Vi bedje dig, sann Gud och man, Slit sönder våra synders band. Fräls oss ifrån en evig död Och stå oss bi i all vår nöd.

3. O Jesus, du vår broder kär, Du vill oss alltid vara när. I vårt elände hos oss blif Och hjälp oss till ett evigt lif!

N:o 56.

Larghetto.

Finsk folkmelodi.

1. Nu törnekronan sårar Ditt hufvud, Jesus kär, Och dina kval försvarar Den synd och skuld, du bär. Dig fjättra dödens snaror, Ditt öga sluter sig,

N:o 55.

Andante.

Från 1600-talet.

1. Stå upp, min själ, följ Jesu spår, Då till Getsemane han går. Där skall en syn ditt öga nå, För hvilken änglar häpna stå.

2. Hvad ser jag, o Guds ende son? Är du om syndare så mån, Att du all världens vånda bär, Ja, intill döds bedröfvad är?

3. För mig du beder, Jesus god; För mig du ängslas, svettasblod. För mig du vredeskalken tar, Den tömmer — ej en droppe spar.

4. O Jesus, min den börda var, Som du så mild och tålig bar. O, måtte jag nu glädja dig, Som så bedröfvad var för mig.

5. O Jesus, låt din ång'st och nöd Få rädda mig från synd och död. O, låt mig ej förgäfves se Din blodsvett i Getsemane.

N:o 66. Vi tacke dig, o Jesus god

1. Vi tacke dig, o Jesus god, Som rinna lät ditt dyra blod. Från satans makt och arga list Har du oss löst, o Jesus

Krist!

2. Vi bedje dig, sann Gud och man, Slit sönder våra synders band. Fräls oss ifrån en evig död Och stå oss bi i all vår nöd.

3. O Jesus, du vår broder kär, Du vill oss alltid vara när. I vårt elände hos oss blif Och hjälp oss till ett evigt lif!

N:o 56.

Larghetto.

Finsk folkmelodi.

1. Nu törnekronan sårar Ditt hufvud, Jesus kär, Och dina kval försvarar Den synd och skuld, du bär. Dig fjättra dödens snaror, Ditt öga sluter sig,

Men sorgsna änglaskaror Ödmjuka sig för dig.

2. Jag ser din kraft sig tömma, Ditt hufvud böja sig. Dig grafvens djup skall gömma, När lifvet lämnat dig. Ack, hvilken ändlös smärta Dig synden bringat häri Ej något annat hjärta Så fullt af kärlek var.

3. När dödens lömska snara Mig griper, hjälp mig då! Din stora nåd skall vara Den kraft jag litar på. Mitt öga gladt sig vänder Mot korset fullt af hopp. O Gud, på dina händer Mig bär till himlen opp!

N:o 57.

Adagio. -*==~~ '"^==- /TN ^ Tillskrifves Nic. Decius.

1. Du går, Guds lamm, du mil - da, O . skyl - di - - ga och re - na,

Att oss, från Gu . di skil - da, Med Gud i - - gen för - - e - na.

Ditt hjär - ta bär vår s ve - - - da,

Att va . . ra hjär - tan

fre - - - - da. Pris va - - - re dig, o Je......sus l

2. Att kunna oss välsigna Du låter dig förbanna. De tyngda skuldror digna, Blod droppar från din panna, Du tömmer vredeskalken, Nedbryter medelbalken, Pris vare dig, o Jesus!

3. Fast änglars legioner Din bön kan neder-kalla, Fast öfver himlatroner Din vink förmår

befalla, Du villig bojan tager Och tålig bördan drager. Pris vare dig, o Jesus!

4. Men Gud, som dig ej skonat, Min skuld mig nu förlåter. Mitt brott du har försonat Och skänkt mig lifvet åter. Mitt hjärta jag dig gifver Och din för evigt blifver. Pris vare dig, o Jesus!

N:o 60.

Guds rena lamm, oskyldig, På korset för oss slaktad, Alltid befunnen tålig, Ehur du var föraktad! Vår synd du hafver dragit Och dödens makt nedslagit. Gif oss din frid, o Jesus!

Men sorgsna änglaskaror Ödmjuka sig för dig.

2. Jag ser din kraft sig tömma, Ditt hufvud böja sig. Dig grafvens djup skall gömma, När lifvet lämnat dig. Ack, hvilken ändlös smärta Dig synden bringat häri Ej något annat hjärta Så fullt af kärlek var.

3. När dödens lömska snara Mig griper, hjälp mig då! Din stora nåd skall vara Den kraft jag litar på. Mitt öga gladt sig vänder Mot korset fullt af hopp. O Gud, på dina händer Mig bär till himlen opp!

N:o 57.

Adagio. -*==~~ '"^==- /TN ^ Tillskrifves Nic. Decius.

1. Du går, Guds lamm, du mil - da, O . skyl - di - - ga och re - na,

Att oss, från Gu . di skil - da, Med Gud i - - gen för - - e - na.

Ditt hjär - ta bär vår s ve - - - da,

Att va . . ra hjär - tan

fre - - - - da. Pris va - - - re dig, o Je......sus l

2. Att kunna oss välsigna Du låter dig förbanna. De tyngda skuldror digna, Blod droppar från din panna, Du tömmer vredeskalken, Nedbryter medelbalken, Pris vare dig, o Jesus!

3. Fast änglars legioner Din bön kan neder-kalla, Fast öfver himlatroner Din vink förmår

befalla, Du villig bojan tager Och tålig bördan drager. Pris vare dig, o Jesus!

4. Men Gud, som dig ej skonat, Min skuld mig nu förlåter. Mitt brott du har försonat Och skänkt mig lifvet åter. Mitt hjärta jag dig gifver Och din för evigt blifver. Pris vare dig, o Jesus!

N:o 60.

Guds rena lamm, oskyldig, På korset för oss slaktad, Alltid befunnen tålig, Ehur du var föraktad! Vår synd du hafver dragit Och dödens makt nedslagit. Gif oss din frid, o Jesus!

N:o 58.

C. F. Nochtenhöf.

1. Du bar ditt kors, o Je-sus mild, Då dö-dens väg du träd . de Till frälsning f or den värld, som vild Och full af hat dig had - de.

O kär-leks-höjd, Du blö-der böjd För dem, som dig för - f öl - - ja.

2. Du bar ditt kors. Då bar du ock Med världens skulder mina. Och bland de otacksammas flock, Som du vill nämna dina, Är också jag, Fast dag från dag Din kärlek mig besöker.

3. Du bar ditt kors. Din härlighet, Som alla himlar prisa, Din makt, som icke gränser

vet, Du lade af att visa, Det intet finns, Som icke vinns Af kärleken, som lider.

4. Du bar ditt kors. Så lär ock mig, O segerhjälte, vinna Och uppå korsets helga stig Till himlamålet hinna. Då är min själ Förvarad väl Och lefver i din kärlek.

N:o 59.

Andantino.

W. S. Savergal.

1. O, van - dra - de min Her - re Gud För mig på mar - ter-

stig; Och har han för en mask, som mig, Så djupt för-ne-drat sig?

N:o 58.

C. F. Nochtenhöf.

1. Du bar ditt kors, o Je-sus mild, Då dö-dens väg du träd . de Till frälsning f or den värld, som vild Och full af hat dig had - de.

O kär-leks-höjd, Du blö-der böjd För dem, som dig för - f öl - - ja.

2. Du bar ditt kors. Då bar du ock Med världens skulder mina. Och bland de otacksammas flock, Som du vill nämna dina, Är också jag, Fast dag från dag Din kärlek mig besöker.

3. Du bar ditt kors. Din härlighet, Som alla himlar prisa, Din makt, som icke gränser

vet, Du lade af att visa, Det intet finns, Som icke vinns Af kärleken, som lider.

4. Du bar ditt kors. Så lär ock mig, O segerhjälte, vinna Och uppå korsets helga stig Till himlamålet hinna. Då är

min själ Förvarad väl Och lefver i din kärlek.

N:o 59.

Andantino.

W. S. Savergal.

1. O, van - dra - de min Her - re Gud För mig på mar - ter-

stig; Och har han för en mask, som mig, Så djupt för-ne-drat sig?2. Var det för mina synders skull Han korsets pina led, Att evigt lif förvärfva mig, Hans själ med döden stred?

3. Väl måtte solens härlighet I natt sig hölja in, När frälsaren i döden gick För världens synd och min.

55

4. Mitt ansikt1 skyler jag med skam, För korset sjunker ned Och tackar honom, som för mig På korset döden led.

5. Men detta ej betala kan Den skuld, hvari jag står. Att gifva dig mig själf, ö Gud, Är allt hvad jag förmår.

N:o 325.

1. Det sanna vinträd Jesus är, Ty «å har själf han sagt, Och hvarje gren, som stammen här, Den håller han vid makt.

2. En liten gren är äfven jag, Vid helga stammen fäst. I honom har jag mitt behag, I honom trifs jag bäst.

3. I kärlek vill han rensa mig, Att frukt

jag bära må. Ja, framför allt han vårdar sig Om dem, som äro små.

4. Han sköter hvarje liten gren, Som bär åt honom frukt. Han putsar den - han gör den ren Och ger den ans och tukt.

6. För alltid vill jag stanna kvar Hos dig, min frälsare. Förutan dig jag intet har; Blott du kan lif mig ge.

N:o 60 se 57.

N:o 61.

Andantino. A. C. Rutström.

1. Min bio - di - ge ko-nung på kors-trä-det s stam, För -ak ta - de Her -re, o-Du grå-ter, du kvi-der, du be - der om nåd Men bo - jer dig öd-mjukt och

skyl-di . ga lamm! Din kläd-nåd är bio - dig, du ängs-las, du ber, Du lig-ger på ly-der Guds råd; I tret - ti' års träl-dom du Ii - der all nöd, Och sist du oss

mar - ken med an - sik - tet ner, fräl . är i . . . ge - nom din död.

2. För mig dn blef sårad, f or mig du blef träl j Du smakade döden, att rädda min själ; Du hän^ ger förgäten men tänker på mig; Du beder för andra men glömmer bort dig. Din helga lekamen mitt påskalamm var; Den bittraste galla för .ötma du tar; Att göra mig salig, du lider all nöd; Att skänka mig lifvet, du hänger där död.

3. Hvad är då att vara försonad med Q-ud? Det är, att han tystat förbannelsens ljud. Hvad är då att vara upprättad igen? Det är att ha rättighet vara Guds vän: Förtro dig fördenskull, sa usel du är, Med hela din börda och allt ditt besvär, I frälsarens händer; han vill och han kan För hela din salighet vara din man. 2. Var det för mina synders skull Han korsets pina led, Att evigt lif förvärfva mig, Hans själ med döden stred?

3. Väl måtte solens härlighet I natt sig hölja in, När frälsaren i döden gick För världens synd och min.

55

4. Mitt ansikt1 skyler jag med skam, För korset sjunker ned Och tackar honom, som för mig På korset döden led.

5. Men detta ej betala kan Den skuld, hvari jag står. Att gifva dig mig själf, ö Gud, Är allt hvad jag förmår.

N:o 325.

1. Det sanna vinträd Jesus är, Ty «å har själf han sagt, Och hvarje gren, som stammen här, Den håller han vid makt.

2. En liten gren är äfven jag, Vid helga stammen fäst. I honom har jag mitt behag, I honom trifs jag bäst.

3. I kärlek vill han rensa mig, Att frukt

jag bära må. Ja, framför allt han vårdar sig Om dem, som äro små.

4. Han sköter hvarje liten gren, Som bär åt honom frukt. Han putsar den - han gör den ren Och ger den ans och tukt.

6. För alltid vill jag stanna kvar Hos dig, min frälsare. Förutan dig jag intet har; Blott du kan lif mig ge.

N:o 60 se 57.

N:o 61.

Andantino. A. C. Rutström.

1. Min bio - di - ge ko-nung på kors-trä-det s stam, För -ak ta - de Her -re, o-Du grå-ter, du kvi-der, du be - der om nåd Men bo - jer dig öd-mjukt och

skyl-di . ga lamm! Din kläd-nåd är bio - dig, du ängs-las, du ber, Du lig-ger på ly-der Guds råd; I tret - ti' års träl-dom du Ii - der all nöd, Och sist du oss

mar - ken med an - sik - tet ner, fräl . sär i . . . ge - nom din död.

2. För mig dn blef sårad, f or mig du blef träl j Du smakade döden, att rädda min själ; Du hän^ ger förgäten men tänker på mig; Du beder för andra men glömmer bort dig. Din helga lekamen mitt påskalamm var; Den bittraste galla för .ötma du tar; Att göra mig salig, du lider all nöd; Att skänka mig lifvet, du hänger där död.

3. Hvad är då att vara försonad med Q-ud? Det är, att han tystat förbannelsens ljud. Hvad är då att vara upprättad igen? Det är att ha rättighet vara Guds vän: Förtro dig fördenskull, sa usel du är, Med hela din börda och allt ditt besvär, I frälsarens händer; han vill och han kan För hela din salighet vara din man. 2. Var det för mina synders skull Han korsets pina led, Att evigt lif förvärfva mig, Hans själ med döden stred?

3. Väl måtte solens härlighet I natt sig hölja in, När frälsaren i döden gick För världens synd och min.

55

4. Mitt ansikt1 skyler jag med skam, För korset sjunker ned Och tackar honom, som för mig På korset döden led.

5. Men detta ej betala kan Den skuld, hvari jag står. Att gifva dig mig själf, ö Gud, Är allt hvad jag förmår.

N:o 325.

1. Det sanna vinträd Jesus är, Ty «å har själf han sagt, Och hvarje gren, som stammen här, Den håller han vid makt.

2. En liten gren är äfven jag, Vid helga stammen fäst. I honom har jag mitt behag, I honom trifs jag bäst.

3. I kärlek vill han rensa mig, Att frukt

jag bära må. Ja, framför allt han vårdar sig Om dem, som äro små.

4. Han sköter hvarje liten gren, Som bär åt honom frukt. Han putsar den - han gör den ren Och ger den ans och tukt.

6. För alltid vill jag stanna kvar Hos dig, min frälsare. Förutan dig jag intet har; Blott du kan lif mig ge.

N:o 60 se 57.

N:o 61.

Andantino. A. C. Rutström.

1. Min bio - di - ge ko-nung på kors-trä-det s stam, För -ak ta - de Her -re, o-Du grå-ter, du kvi-der, du be - der om nåd Men bo - jer dig öd-mjukt och

skyl-di . ga lamm! Din kläd-nåd är bio - dig, du ängs-las, du ber, Du lig-ger på ly-der Guds råd; I tret - ti' års träl-dom du Ii - der all nöd, Och sist du oss

mar - ken med an - sik - tet ner, fräl . sär i . . . ge - nom din död.

2. För mig dn blef sårad, f or mig du blef träl j Du smakade döden, att rädda min själ; Du hän^ ger förgäten men tänker på mig; Du beder för andra men glömmer bort dig. Din helga lekamen mitt påskalamm var; Den bittraste galla för .ötma du tar; Att göra mig salig, du lider all nöd; Att skänka mig lifvet, du hänger där död.

3. Hvad är då att vara försonad med Q-ud? Det är, att han tystat förbannelsens ljud. Hvad är då att vara upprättad igen? Det är att ha rättighet vara Guds vän: Förtro dig fördenskull, sa usel du är, Med hela din börda och allt ditt besvär, I frälsarens händer; han vill och han kan För hela din salighet vara din man. N:o 62.

Largo. TF. G-n.

1. Je-sus, du en kro - na bar, Som af tör-ne vi-rad var. O-ut-säg-ligt

kval du led; Un-der kor-set sjönk du ned: Allt för mig, ja, allt f Or mig.

2. Jesus, jag af hjärtat vill Dig allena höra till. Jag ej värdig är och god; Dock för mig du göt ditt blod: Allt för mig, ja, allt för mig.

8. Jesus, bär mig i din famn Hem till himlens sälla hamn. Gif din trötta pilgrim rö; Låt mig snart hos dig få bo: Fräls du mig, ja, äfven mig. N:o 63 se 29.

N:o 64.

Largo.

Gammal mel. af okänd förf.

1. Ska-den, ska - den nu här al - le, Hu - m Je-sus plå-gad är! Tå - rar fly - té, kla - gån skal-le, Då vår syn-da-skuld han bär!

Så, som Je su smär . ta var, Al - drig nå - gons va - rit har.

2. Hand och fot man genomborrat; Sträckt och plågad är hvar led; Hufvudet, af törnen Båradt, Blekt och blodigt sjunker ned; Så, som Jesu etc.

8. Ändtligt öfverljudt han sänder Upp sin sista suck och ber: Fader, jag i dina händer Nu min anda återger. Så, som Jesu etc.

4. Denna stund är Jesu sista, Templets förlåt rifs i tu, Solen mörknar, bergen brista - Öga, hjärta, hvad gör du? Så, som Jesu etc.

5. Har du, människa, ett hjärta, Är din bäste vän dig kär? Känn din syndaskuld med smärta. Ty för den han korsfäst är. Så, som Jesu kärlek var, Aldrig någons varit har. N:o 62.

Largo. TF. G-n.

1. Je-sus, du en kro - na bar, Som af tör-ne vi-rad var. O-ut-säg-ligt

kval du led; Un-der kor-set sjönk du ned: Allt för mig, ja, allt f Or mig.

2. Jesus, jag af hjärtat vill Dig allena höra till. Jag ej värdig är och god; Dock för mig du göt ditt blod: Allt för

mig, ja, allt för mig.

8. Jesus, bär mig i din famn Hem till himlens sälla hamn. Gif din trötta pilgrim rö; Låt mig snart hos dig få bo: Fräls du mig, ja, äfven mig. N:o 63 se 29.

N:o 64.

Largo.

Gammal mel. af okänd förf.

1. Ska-den, ska - den nu här al - le, Hu - m Je-sus plå-gad är! Tå - rar fly - té, kla - gån skal-le, Då vår syn-da-skuld han bär!

Så, som Je su smär . ta var, Al - drig nå - gons va - rit har.

2. Hand och fot man genomborrat; Sträckt och plågad är hvar led; Hufvudet, af törnen Båradt, Blekt och blodigt sjunker ned; Så, som Jesu etc.

8. Ändtligt öfverljudt han sänder Upp sin sista suck och ber: Fader, jag i dina händer Nu min anda återger. Så, som Jesu etc.

4. Denna stund är Jesu sista, Templets förlåt rifs i tu, Solen mörknar, bergen brista - Öga, hjärta, hvad gör du? Så, som Jesu etc.

5. Har du, människa, ett hjärta, Är din bäste vän dig kär? Känn din syndaskuld med smärta. Ty för den han korsfäst är. Så, som Jesu kärlek var, Aldrig någons varit har. N:o 62.

Largo. TF. G-n.

1. Je-sus, du en kro - na bar, Som af tör-ne vi-rad var. O-ut-säg-ligt

kval du led; Un-der kor-set sjönk du ned: Allt för mig, ja, allt f Or mig.

2. Jesus, jag af hjärtat vill Dig allena höra till. Jag ej värdig är och god; Dock för mig du göt ditt blod: Allt för mig, ja, allt för mig.

8. Jesus, bär mig i din famn Hem till himlens sälla hamn. Gif din trötta pilgrim rö; Låt mig snart hos dig få bo: Fräls du mig, ja, äfven mig. N:o 63 se 29.

N:o 64.

Largo.

Gammal mel. af okänd förf.

1. Ska-den, ska - den nu här al - le, Hu - m Je-sus plå-gad är! Tå - rar fly - té, kla - gån skal-le, Då vår syn-da-skuld han bär!

Så, som Je su smär . ta var, Al - drig nå - gons va - rit har.

2. Hand och fot man genomborrat; Sträckt och plågad är hvar led; Hufvudet, af törnen Båradt, Blekt och blodigt sjunker ned; Så, som Jesu etc.

8. Ändtligt öfverljudt han sänder Upp sin sista suck och ber: Fader, jag i dina händer Nu min anda återger. Så, som Jesu etc.

4. Denna stund är Jesu sista, Templets förlåt rifs i tu, Solen mörknar, bergen brista - Öga, hjärta, hvad gör du? Så, som Jesu etc.

5. Har du, människa, ett hjärta, Är din bäste vän dig kär? Känn din syndaskuld med smärta. Ty för den han korsfäst är. Så, som Jesu kärlek var, Aldrig någons varit har. **N:o 65.**

Moderato.

Från 16:de årh. af B. Ringwaldt.

1. Det är full - kom-nadt, sa - de du Vid slu - tet af din In - skrif det djupt, o Je - sus, nu I mitt och hvar - je

smär - ta. Ii j är . ta.

Vår sa - lig - het är å . ter - bragt. Vi inan - ni .

_ -««

skor få rätt och makt Af dig Guds barn att blif - Ta.

2. Det är fullkomnadt, ack ett ord, Som aldrig haft sin like. En gång vid lammets bröllopsbord I härlighetens rike

Skall man det rätt förklaradt se, Då hela dess välsignelse Af Sions barn åtnjutes.

N:o 242.

1. Se, huru godt och ljufligt är, Att bröder kunna sämjas, Att en den andre hafver kär, Och allas välgång främjas. Som hälsokraft af balsam går, Likså ditt folk af endräkt får Sin rätta kraft och hälsa.

2. Som daggen gör stor fruktbarhet, När den från Hermon föres, Så blomstrar frid och enighet, Där man af kärlek röres. Där skall välsignelse och fröjd Och allt, hvad själen gör förnöjd, I råd och dåd förspörjas.

N:o 338.

1. Upp, kristen, upp till kamp och strid; Med Andens kraft dig rusta Mot köttet och en farlig tid, Mot världen och dess lusta. Den ej med allvar kämpa vill, Han hörer ej den Herren till, Som seger JDSS beredde.

2. Här gäller lif, här gäller död: Och, Till du lifvet vinna, Så strid. I Gud, som

striden bjöd, Du hjälpen ock skall finna.. Men skyr du striden, feg och svag, Så förestår dig nederlag Och fångenskap och döden. 3. Tag trones sköld, bind Andens svärd, O kristen, vid din sida, Och gå att så mot kött och värld Med heligt allvar strida. Den intill döden trofast är, Han en gång lifvets-krona bär, Som Herren Jesus gifver.

N:o 66 se 55. N:o 65.

Moderato.

Från 16:de årh. af B. Ringwaldt.

1. Det är full - kom-nadt, sa - de du Vid slu - tet af din In - skrif det djupt, o Je - sus, nu I mitt och hvar - je

smär - ta. Ii j är . ta.

Vår sa - lig - het är å . ter - bragt. Vi inan - ni .

_ -««

skor få rätt och makt Af dig Guds barn att blif - Ta.

2. Det är fullkomnadt, ack ett ord, Som aldrig haft sin like. En gång vid lammets bröllopsbord I härlighetens rike

Skall man det rätt förklaradt se, Då hela dess välsignelse Af Sions barn åtnjutes.

N:o 242.

1. Se, huru godt och ljufligt är, Att bröder kunna sämjas, Att en den andre hafver kär, Och allas välgång främjas. Som hälsokraft af balsam går, Likså ditt folk af endräkt får Sin rätta kraft och hälsa.

2. Som daggen gör stor fruktbarhet, När den från Hermon föres, Så blomstrar frid och enighet, Där man af kärlek röres. Där skall välsignelse och fröjd Och allt, hvad själen gör förnöjd, I råd och dåd förspörjas.

N:o 338.

1. Upp, kristen, upp till kamp och strid; Med Andens kraft dig rusta Mot köttet och en farlig tid, Mot världen och

dess lusta. Den ej med allvar kämpa vill, Han hörer ej den Herren till, Som seger JDSS beredde.

2. Här gäller lif, här gäller död: Och, Till du lifvet vinna, Så strid. I Gud, som

striden bjöd, Du hjälpen ock skall finna.. Men skyr du striden, feg och svag, Så förestår dig nederlag Och fångenskap och döden. 3. Tag trones sköld, bind Andens svärd, O kristen, vid din sida, Och gå att så mot kött och värld Med heligt allvar strida. Den intill döden trofast är, Han en gång lifvets-krona bär, Som Herren Jesus gifver.

N:o 66 se 55. N:o 67.

(Se äfven n:o 476, då de sista två noterna göras till en.)

Ur en äldre svensk koralbok.

1. Upp, min tun - ga! Att lof - sjun-ga Hjäl-ten, som på kor-sets stam För oss blöd-de, Led och död - de, Som ett men-löst of-f er-lamm.

Han ur grif - ten Ef - ter skrif . ten Nu i ä - - ra trä - der fram.

2. Han fullgjorde, Hvad vi borde Och blef vår rättfärdighet. Han afvände Vårt elände För båd' tid och evighet. Han för-värfde Att vi ärfde Ljus och frid och salighet.

3. Vi förlossas, Ormen krossas; Afgrundens och dödens makt Nu är bunden: Från

den stunden Allt är sonen underlagdt. Nn är heladt, Hvad vi felat, Och Guds nåd i ljuset bragt.

4. Gamla, unga Må lofsjunga Faderns makt och härlighet, Och hembära Sonen ära För så stor barmhärtighet; Prisa Anden, Som vid handen Förer oss till salighet.

N:o 68.

Andante.

Rousseau.

1. Lof och pris och e - vig ä - - ra Va - re dig, Guds re - na lamm! Som af kär - lek vil - le bä - ra All min synd, min nöd och skam!

Jag vill lof - va, jag vill lof - va Dig, som gick i stri - den fram.

Jag vill lof - - va, jag vill lof . va Dig, som gick i stri-den fram.

N:o 67.

(Se äfven n:o 476, då de sista två noterna göras till en.)

Ur en äldre svensk koralbok.

1. Upp, min tun - ga! Att lof - sjun-ga Hjäl-ten, som på kor-sets stam För oss blöd-de, Led och död - de, Som ett men-löst of-f er-lamm.

Han ur grif - ten Ef - ter skrif . ten Nu i ä - - ra trä - der fram.

2. Han fullgjorde, Hvad vi borde Och blef vår rättfärdighet. Han afvände Vårt elände För båd' tid och evighet. Han för-värfde Att vi ärfde Ljus och frid och salighet.

3. Vi förlossas, Ormen krossas; Afgrundens och dödens makt Nu är bunden: Från

den stunden Allt är sonen underlagdt. Nn är heladt, Hvad vi felat, Och Guds nåd i ljuset bragt.

4. Gamla, unga Må lofsjunga Faderns makt och härlighet, Och hembära Sonen ära För så stor barmhärtighet; Prisa Anden, Som vid handen Förer oss till salighet.

N:o 68.

Andante.

Rousseau.

1. Lof och pris och e - vig ä - - ra Va - re dig, Guds re - na lamm! Som af kär - lek vil - le bä - ra All min synd, min nöd och skam!

Jag vill lof - va, jag vill lof - va Dig, som gick i stri - den fram.

Jag vill lof - - va, jag vill lof . va Dig, som gick i stri-den fram.59

2. Dn för mig har sargad blifvit, Du för mig i domen stod; Du för mig dig helt utgifvit Och mig friköpt med ditt blod. O, hvad kärlek :,: Du bevist mig, Herre god.

8. Ja, for all din bittra smärta, För din nöd och död för mig Vill jag gifva dig mitt hjärta, Vill jag evigt prisa dig. Dyre Jesus, :,: Äran, äran tillhör dig.

N:o 219.

1. Sion Herrens berg omgifva, Skydda med gudomlig makt; Ovän skall besegrad blifva, Trots en värld i vapen bragt. Sälla Sion l :,: Jehova är själf din vakt.

2. Om ock jordestöden brista, Modern än titt barn försmår; Om vi gods och vänner mista,

Sions borg likväl bestar. Den är grundad :,: På Guds nåd, som ej förgår.

3. Dig må Gud i elden pröfva, Att du blir allt mera skär. Om han måste dig bedröfva, Har han dig dock lika kär. Gud är med dig :,: Han ditt säkra fäste är.

N:o 69.

Adagio. Ira D. Sankcy.

1. Ditt huf - vud, Je . sus, bo . jes ned, Vår bör-da låg på dig, Då

du, för va - - ra syn - der dömd, Fick van - dra kor - sets stig. Du

bör dan bar, Du off - ret var Och oss du fri - köpt liar.

2 För oss du tömde vredens kalk, Då tyst du led vår nöd; Till sista droppen tömde du Dess galla i din död. Du tog vårt ve, Vår frälsare, Att nåd och frid oss ge.

2. Den dom, som skulle drabba oss, På dig «Ueiia föll. För oss du sårad, slagen blef, Ty

dig man brottslig höll. Nu i ditt blod, O Jesus god, Vi ha vår hälsoflod.

4. För mig, o Herre, blef du död Och jag har dött i dig. Du uppstod, löste mina band, Du lifvet är i mig. Och snart, ja snart, Då allt är klart, Jag ser dig uppenbart.

N:o 114.

1. Ack, skola vi, som samlats här l dag till bön och sång, Med glädje alla samlas där Omkring Guds tron en gång? O, skall hvar röst, som höjts bland oss, Ock evigt höjas där?

2. Nog kallar Herren »hvar och en» Från mörkret till sitt ljus, Men vilja vi ock »hvar och en» Gå hem till faderns hus? Ack, vilja vi bestämma oss? I dag är valet fritt.

3. Men du, som icke kommit än, O, må du komma nu. Hör Herren ropar: kom igen, O själ, hvi dröjer du? I dag är salighetens dag, Förspill då icke den.

4. Det är ej nog att vara med I brödra-kretsen här, Nej, hemma, under lifvets träd Vår mötesplats ju är. O, må vi alla mötas där Med segerpalm i hand. 59

2. Dn för mig har sargad blifvit, Du för mig i domen stod; Du för mig dig helt utgifvit Och mig friköpt med ditt blod. O, hvad kärlek :,: Du bevist mig, Herre god.

8. Ja, for all din bittra smärta, För din nöd och död för mig Vill jag gifva dig mitt hjärta, Vill jag evigt prisa dig.

Dyre Jesus, :,: Äran, äran tillhör dig.

N:o 219.

1. Sion Herrens berg omgifva, Skydda med gudomlig makt; Ovän skall besegrad blifva, Trots en värld i vapen bragt. Sälla Sion l :,: Jehova är själf din vakt.

2. Om ock jordestöden brista, Modern än titt barn försmår; Om vi gods och vänner mista,

Sions borg likväl bestar. Den är grundad :,: På Guds nåd, som ej förgår.

3. Dig må Gud i elden pröfva, Att du blir allt mera skär. Om han måste dig bedröfva, Har han dig dock lika kär. Gud är med dig :,: Han ditt säkra fäste är.

N:o 69.

Adagio. Ira D. Sankcy.

1. Ditt huf - vud, Je . sus, bo . jes ned, Vår bör-da låg på dig, Då

du, för va - - ra syn - der dömd, Fick van - dra kor - sets stig. Du

bör dan bar, Du off - ret var Och oss du fri - köpt liar.

2 För oss du tömde vredens kalk, Då tyst du led vår nöd; Till sista droppen tömde du Dess galla i din död. Du tog vårt ve, Vår frälsare, Att nåd och frid oss ge.

2. Den dom, som skulle drabba oss, På dig «Ueiia föll. För oss du sårad, slagen blef, Ty

dig man brottslig höll. Nu i ditt blod, O Jesus god, Vi ha vår hälsoflod.

4. För mig, o Herre, blef du död Och jag har dött i dig. Du uppstod, löste mina band, Du lifvet är i mig. Och snart, ja snart, Då allt är klart, Jag ser dig uppenbart.

N:o 114.

1. Ack, skola vi, som samlats här l dag till bön och sång, Med glädje alla samlas där Omkring Guds tron en gång? O, skall hvar röst, som höjts bland oss, Ock evigt höjas där?

2. Nog kallar Herren »hvar och en» Från mörkret till sitt ljus, Men vilja vi ock »hvar och en» Gå hem till faderns hus? Ack, vilja vi bestämma oss? I dag är valet fritt.

3. Men du, som icke kommit än, O, må du komma nu. Hör Herren ropar: kom igen, O själ, hvi dröjer du? I dag är salighetens dag, Förspill då icke den.

4. Det är ej nog att vara med I brödra-kretsen här, Nej, hemma, under lifvets träd Vår mötesplats ju är. O, må vi alla mötas där Med segerpalm i hand. **N:o 70 se N:o 53.**

N:o 71.

Maestoso.

1. Hvad ljus of-ver grif-ten! Han lef-ver, o fröjd! Full-kom-nad är skrif-ten, O, Från him-me - len häl . sad Han framgår i glans, Och syn-dam är fräl-sad, Och

sa . lig-hets höjd! se - gern är hans.

Bort-vält-rad är ste-nen och in-seg-let bräckt, Och vakten har

flytt för hans an - des fläkt, Och af - grun-den bäf - var. Hal - le - lu - - ja!

2. Så himlen med jorden Försonade sig.

Så grafven är vorden

Till glädjen en stig.

I hufvu'n, som höjdens

Vid korsträdets fot,

Upplyftens och fröjdens

Trots världsfurstens hot.

Kom, skingrade hjord, till din herde igen:

Han lefver, han lefver och följer dig än

Osynlig från himlen.

Halleluja!

3. Nu stormen, o tider. Hans rike står fast, Som ljuset sig sprider Hans lära med hast. Ut gå i all världen Hans sändningahud

Och vittna bland svärden

Och hålen om Gud,

Och vittna om honom, o tröst i all nöd,

Som, död för vår synd, blef genom sin död

En förstling till lifvet.

Halleluja!

4. I fromme, hvi klagen, Hvi misströsten I? Hur fort är båd' dagen Och natten förbi. Snart jorden upplåter Sin famn till er rö; Snart uppstån I åter Likt kornen, som gro. Han själf, som dem sådde, skall komma till slut Och samla in skörden, men skilja förut Ogräset från hvetet. Halleluja! **N:o 70 se N:o 53.**

N:o 71.

Maestoso.

1. Hvad ljus of-ver grif-ten! Han lef-ver, o fröjd! Full-kom-nad är skrif-ten, O, Från him-me - len häl . sad Han framgår i glans, Och syn-dam är fräl-sad, Och

sa . lig-hets höjd! se - gern är hans.

Bort-vält-rad är ste-nen och in-seg-let bräckt, Och vakten har

flytt för hans an - des fläkt, Och af - grun-den bäf - var. Hal - le - lu - - ja!

2. Så himlen med jorden Försonade sig.

Så grafven är vorden

Till glädjen en stig.

I hufvu'n, som höjdens

Vid korsträdets fot,

Upplyftens och fröjdens

Trots världsfurstens hot.

Kom, skingrade hjord, till din herde igen:

Han lefver, han lefver och följer dig än

Osynlig från himlen.

Halleluja!

3. Nu stormen, o tider. Hans rike står fast, Som ljuset sig sprider Hans lära med hast. Ut gå i all världen Hans sändningahud

Och vittna bland svärden

Och hålen om Gud,

Och vittna om honom, o tröst i all nöd,

Som, död för vår synd, blef genom sin död

En förstling till lifvet.

Halleluja!

4. I fromme, hvi klagen, Hvi misströsten I? Hur fort är båd' dagen Och natten förbi. Snart jorden upplåter Sin famn till er rö; Snart uppstån I åter Likt kornen, som gro. Han själf, som dem sådde, skall komma till slut Och samla in skörden, men skilja förut Ogräset från hvetet. Halleluja! **N:o 72.**

Adagio.

Albert Lindström.

1. Sitt Ö - ga Je - sus opp-nät har, Och mörk - - ret är för-

Det hel - ga lif han å - ter - - tar, Som var för oss ut-

drif - - - - vet; gif .... vet.

Hjäl . ten fram ur graf - - ven går, Och på hans

se - - ger - - fa - - na står: Upp - stån - del - sen och lif.....vet.

2. Till ljusets rymder nu mitt lopp, Mitt hjärtas hopp, skall sträckas. Jag skall stå opp, som han stod opp, Jag skall med honom väckas

Till ett lif, som ej förgås, Som af förgängelsen ej nås, Af synden ej befläckas.

3. Du död, hvar är din udd?

Hvar är din seger, afgrundsskara?

Det lif, som Jesus mig beskär,

Kan ingen död befara.

Evigt hör jag honom till

Som sade: »Där jag är, jag vill,

Att mina skola vara.» **N:o 73.**

Andante.

1. Upp - stån-den är Kri-stus, gu - -dorn -Ii - ga lif! För oss du nu Upp - stån-den är Kri-stus, min fröj - de - sång blif Mot syn-den och

dö - da - de dö - - den. yt - ter - sta no - - den.

O Je - sus, i hjär - tat jag gömmer ditt ord, Mer

högt och mer dyr-bart än him-mel och jord: >Jag lef-ver, I sko-len ock lef - - va.»

2.

Ditt verk är fullbordadt; till fadern du går

De saligas lofsång till möte.

Åt oss du bereder i dag som i gar

Ett rum i din härlighets sköte.

På jorden, i himlen, din kärlek, din bön

Blott söker densamma ditt arbetes lön,

Att syndare saliga göra.

3.

Osägliga nåd, så allenast en Gud

Kan älska, nu lefver mitt hjärta.

Så syndig jag är, står jag prydd som en brud

I frälsarens lydnad och smärta.

Från djup och till djup i Guds eviga råd

Serafen ej skådar ett under af nåd

Mer härligt än människans frälsning.

N:o 167.

1.

Välsignad den dagen, när jag här fick se, Hur nådenes haf öfversvallat. Välsignad den stunden, som Gud mig täckts ge, När han mig till nåden har kallat, Mig nyfödt och renat, upptagit till barn. Då löstes jag, arme, ur otrones garn: Ty Jesus har dött i mitt ställe.

2.

På korset framströmmade nådenes flod, Som vredenes lågor utsläckte. Allt orent aftvåddes i frälsarens blod,

Och synderna blefvo betäckte. Se, detta i tron mig Guds Ande har lärt> I hjärtat mig sällhet och friden beskärt; Ty Jesus har dött i mitt ställe.

3.

Må satan fritt ryta och störa min rö;

Se, Jesus mig skyddar och hägnar.

Må jorden omstörta, må pröfvas min tro;

Guds Ande hugsvalar och fägnar.

Fast synderna äro som sanden i haf,

Som tvinga och följa mig jämt till min graf,

Har Jesus dock dött i mitt ställe.

4.

Sant år det, när stormar på stormar uppgå,

Och skyarna mörkna och tjockna,

När böljorna brusa kring själen och slå,

Och elden i lampan tycks slockna,

Vill modet väl falla; dock håller jag i.

Min synd är förlåten, därför är jag fri:

Ty Jesus har dött i mitt ställe.

6

Jag slipper väl en gång i svallena rö, Jag ser för mig himmelska stranden. Där får jag mottaga, hvad här jag fått tro,

Med fröjd i de lefvande landen. Får njuta för evigt försoningens nåd; Får inse och prisa Guds heliga råd, Att Jesus har dött i mitt ställe.

6.

Tack, helige fader, min skapare huld, Som sonen i hjärtat förklarat. Tack, dyraste Jesus, som borttog min skuld Och mödan för mig icke sparat. Tack, helige Ande, hugsvalare god, Som lärt mig, hvad värde det är i hans blod, Som nådigt har dött i mitt ställe.

N:o 185.

1.

Försoning, försoning, o dyrbara ord

För döende människor alla.

O, må det förkunnas kring hela vår jord

Och mäktigt för syndare skälla.

Det talar om offer, förlikning och död,

Om frälsning för evigt ur djupaste nöd,

Det talar om Jesus på korset.

2.

Försoning, försoning, hvem täljer oss väl De skatter, det ordet oss gifvit? Vi vore förgångna, förtappad vår själ,

Om Kristus vårt offer ej blifvit. I honom vi äga försoning med Gud, Hans blod har nu tystat förbannelsens ljud Och vunnit en evig förlossning.

3.

Försoning, försoning, o, under af nåd, Du väg till Guds älskande hjärta. Du visar oss himmelens eviga råd Och stillar den djupaste smärta; Ty medlaren Jesus vår sak gjorde god Och löste oss åter åt Gud med sitt blod Och är vår försonare vorden.

N:o 229.

l.

Så gladligt jag vandrar till Jordanens flod

Med Jesus och syskonen kära.

Min rening jag funnit i frälsarens blod,

Och nu vill jag följa hans lära.

Det höfves, att herden är följd af sitt får,

Att lärjungen följer sin mästares spår,

Och låter sig döpa till Herren.

2.

Jag prisar dig, Jesus, min Herre och Gud,

Som fann mig i fiendelandet

Och skänkte mig kraft till att följa ditt bud.

Jag knyter det heliga bandet Med frälsarens lilla, föraktade hop, Som hafver en Herre, en tro och ett dop, Och låter mig döpas till Herren.

3.

Jag glad i Jordanen med dig stiger ner, O Jesus, att blifva begrafven. Trots världen och köttet jag framåt blott ser,, Som pilgrim jag fattar nu stafven. Nu vill jag från denna så härliga dag Städs vandra min Herre till fröjd och behag Till hemmet på helgelsevägen.

N:o 585.

l.

De sälla, som Herren har hämtat till sig,

De hafva nu gått till Guds himmel.

De längta ej åter till törnbeströdd stig,

Till världen, dess oro och vimmel.

Hu hvila de ut i de saligas rö

Och hafva det bättre, än vi kunna tro,

I hemmet, där allt är fullkomligt.

2.

I striden här nere de härdade ut

Och voro sin frälsare trogna.

De tjänade Herren, tills dagen var slut,

Och blefvo för himmelen mogna.

När kvällen var inne, de somnade lugnt

Och, fastän vid grafven vi sörja så tungt,

De glädjas i hemmet hos Herren.

3.

Ack, unna de kära den hvila, de fått, Den frid och den sällhet, de smaka. Ur tidens bedröfvelse hafva de gått Och vilja ej komma tillbaka. För korset nu bära de kronan hos Gud, För stridsdräkten helgonens snöhvita skrud^ Och tron har till åskådning blifvit.

4.

O, gråt ej så bittert, - vi mötas igen, Kär Herren behagar oss kalla. Då finner den sörjande vännen sin vän I hemmet, där tårar ej falla. Och evigt tillsammans vi prisa Guds lamm, Som hjälpte oss här genom stormarna fram Till glädjen och hvilan där hemma. **N:o 74.**

Andantino. A P

1. Hvarför grå-ter du vid grafven, Hvarför klagar du, o själ? Kros-sad är nu dödens

glaf - ven, Je-sus uppstått -allt är väl. Ej i grif-ten såg du Herran, Hans le-

kamen var ej där, Från de dÖ-dasri-ke fjär-ran Lif-vets se - gerskrud han bär.

2. Hvarför gråter du, o hjärta, Du, som skådat korsets nöd, Skådat Jesu djupa smärta, Sett hans marterfulla död?

Se, han lefver - full försoning Han oss gifvit i sitt blod. Nu han lämnat dödens boning Och vår sak hos Gud gjort god

3. Hvarför gråter du? O skåda Bort från grafvens mörka grus. Jesus lefver, han skall råda, Föra oss till lif och ljus.

Lifvet segrat öfver döden, Då han uppstod ur sin graf. Han vår hjälpare i nöden Har nu friköpt syndens slaf.

4. Hvarför gråta? - Upp att lofva Jesus, som vår konung är. Han har vunnit - lifvets gåfva Är den segerlön han bär. Ej vid grafven mer vi klaga, Den är nu en himmelsport. Genom den till lif vi draga, Såsom segerfursten gjort. **N:o 75.**

Allegretto moderato. mf

C. F. Handel.

1. Upp-stånden ur grafven vår fräl-sa - re är, Fritt Ijn-de vår lofsång nu fjär-ran och **N:o 74.**

Andantino. A P

1. Hvarför grå-ter du vid grafven, Hvarför klagar du, o själ? Kros-sad är nu dödens

glaf - ven, Je-sus uppstått -allt är väl. Ej i grif-ten såg du Herran, Hans le-

kamen var ej där, Från de dÖ-dasri-ke fjär-ran Lif-vets se - gerskrud han bär.

2. Hvarför gråter du, o hjärta, Du, som skådat korsets nöd, Skådat Jesu djupa smärta, Sett hans marterfulla död?

Se, han lefver - full försoning Han oss gifvit i sitt blod. Nu han lämnat dödens boning Och vår sak hos Gud gjort god

3. Hvarför gråter du? O skåda Bort från grafvens mörka grus. Jesus lefver, han skall råda, Föra oss till lif och ljus.

Lifvet segrat öfver döden, Då han uppstod ur sin graf. Han vår hjälpare i nöden Har nu friköpt syndens slaf.

4. Hvarför gråta? - Upp att lofva Jesus, som vår konung är. Han har vunnit - lifvets gåfva Är den segerlön han bär. Ej vid grafven mer vi klaga, Den är nu en himmelsport. Genom den till lif vi draga, Såsom segerfursten gjort. **N:o 75.**

Allegretto moderato. mf

C. F. Handel.

1. Upp-stånden ur grafven vår fräl-sa - re är, Fritt Ijn-de vår lofsång nu fjär-ran ochnär. Han lefver, han lefver, vår Her - re och Gud. Yi sk o-la ock lef-va, Så lyder hans bud

2. Vi skola som kornen väl gömmas i jord Men uppstå ånyo, så lär oss hans ord; Ty krossad är dödens och helvetets makt, Och ljuset och lifvet i dagen han bragt.

3. Hans seger vår seger för evigt nu är, Ty se, våra namn i sin bröstsköld han bär. Vår sak är hans egen, pris vare vår Gud. Högt stige ur hjärtat nu lofsångens ljud.

N:o 76.

Maestoso,

P. P. Bliss.

1. Sök ej Kri-stus bland de dö - da, Ty han lef - ver, fast han dog. Graf-ven

kun - de ej f or - ö - da Den, som syndens väl - de slog. Je-sus lef - ver, Je - sus

lef - ver - Dö - den han som by - té tog. han som by - - té tog.

2. Ondskan grafven väl förseglar, Jesus öppnar dock dess port, Han har krossat dödens reglar Och dess udd tillintetgjort. Jesus lefver, Jesus lefver - jublen så på hvarje ort! :,:

3. Jesus lefver, denna hälsning Går igenom sekler fram. Jesus lefver till vår frälsning, Fast han dog på korsets stam. Jesus lefver; lef ven alla, Prisen högt vårt påska-lamm! :,:

N:o 77 se N:o 51

N:o 78 se N:o 6.

när. Han lefver, han lefver, vår Her - re och Gud. Yi sk o-la ock lef-va, Så lyder hans bud

2. Vi skola som kornen väl gömmas i jord Men uppstå ånyo, så lär oss hans ord; Ty krossad är dödens och helvetets makt, Och ljuset och lifvet i dagen han bragt.

3. Hans seger vår seger för evigt nu är, Ty se, våra namn i sin bröstsköld han bär. Vår sak är hans egen, pris vare vår Gud. Högt stige ur hjärtat nu lofsångens ljud.

N:o 76.

Maestoso,

P. P. Bliss.

1. Sök ej Kri-stus bland de dö - da, Ty han lef - ver, fast han dog. Graf-ven

kun - de ej f or - ö - da Den, som syndens väl - de slog. Je-sus lef - ver, Je - sus

lef - ver - Dö - den han som by - té tog. han som by - - té tog.

2. Ondskan grafven väl förseglar, Jesus öppnar dock dess port, Han har krossat dödens reglar Och dess udd tillintetgjort. Jesus lefver, Jesus lefver - jublen så på hvarje ort! :,:

3. Jesus lefver, denna hälsning Går igenom sekler fram. Jesus lefver till vår frälsning, Fast han dog på korsets stam. Jesus lefver; lef ven alla, Prisen högt vårt påska-lamm! :,:

N:o 77 se N:o 51

N:o 78 se N:o 6.

när. Han lefver, han lefver, vår Her - re och Gud. Yi sk o-la ock lef-va, Så lyder hans bud

2. Vi skola som kornen väl gömmas i jord Men uppstå ånyo, så lär oss hans ord; Ty krossad är dödens och helvetets makt, Och ljuset och lifvet i dagen han bragt.

3. Hans seger vår seger för evigt nu är, Ty se, våra namn i sin bröstsköld han bär. Vår sak är hans egen, pris vare vår Gud. Högt stige ur hjärtat nu lofsångens ljud.

N:o 76.

Maestoso,

P. P. Bliss.

1. Sök ej Kri-stus bland de dö - da, Ty han lef - ver, fast han dog. Graf-ven

kun - de ej f or - ö - da Den, som syndens väl - de slog. Je-sus lef - ver, Je - sus

lef - ver - Dö - den han som by - té tog. han som by - - té tog.

2. Ondskan grafven väl förseglar, Jesus öppnar dock dess port, Han har krossat dödens reglar Och dess udd

tillintetgjort. Jesus lefver, Jesus lefver - jublen så på hvarje ort! :,:

3. Jesus lefver, denna hälsning Går igenom sekler fram. Jesus lefver till vår frälsning, Fast han dog på korsets stam. Jesus lefver; lef ven alla, Prisen högt vårt påska-lamm! :,:

N:o 77 se N:o 51

N:o 78 se N:o 6.

när. Han lefver, han lefver, vår Her - re och Gud. Yi sk o-la ock lef-va, Så lyder hans bud

2. Vi skola som kornen väl gömmas i jord Men uppstå ånyo, så lär oss hans ord; Ty krossad är dödens och helvetets makt, Och ljuset och lifvet i dagen han bragt.

3. Hans seger vår seger för evigt nu är, Ty se, våra namn i sin bröstsköld han bär. Vår sak är hans egen, pris vare vår Gud. Högt stige ur hjärtat nu lofsångens ljud.

N:o 76.

Maestoso,

P. P. Bliss.

1. Sök ej Kri-stus bland de dö - da, Ty han lef - ver, fast han dog. Graf-ven

kun - de ej f or - ö - da Den, som syndens väl - de slog. Je-sus lef - ver, Je - sus

lef - ver - Dö - den han som by - té tog. han som by - - té tog.

2. Ondskan grafven väl förseglar, Jesus öppnar dock dess port, Han har krossat dödens reglar Och dess udd tillintetgjort. Jesus lefver, Jesus lefver - jublen så på hvarje ort! :,:

3. Jesus lefver, denna hälsning Går igenom sekler fram. Jesus lefver till vår frälsning, Fast han dog på korsets stam. Jesus lefver; lef ven alla, Prisen högt vårt påska-lamm! :,:

N:o 77 se N:o 51

N:o 78 se N:o 6.

N:o 79. Adagio.

J. H. Schein. Komp. den 16 Dec. 1628.

1. Till här - lig-he-tens land i - gen Jag ser dig, Je-sus, fa - ra; Men jag på jor-den må-ste än En gäst och främling va - ra.

Långt från mitt hem jag van-drar här: Mitt sällskap sorg och mo-da är

2. Långt från min faders hns jag går: Ack, Herre, huru länge?

Men dit mitt öga icke når, Mitt hjärtas bön sig tränge. Min suck, osäglig, innerlig, Skall dela skyn och hinna dig.

3. En skymt jag då i trone ser Utaf det goda landet,

Där du från mig ej skiljes mer, När, löst ur syndabandet, Bland helgonen jag fri och glad Får bo i lefvande Guds stad.

4. Däruppe är det ingen natt Och ingen gråt och smärta; Däruppe är min högsta skatt,

Där vare ock mitt hjärta. I himlen hos min frälsare, Där vare min umgängelse.

ö. Och som du for, du komma skall, O Jesus, hit tillhaka. Jag akta vill uppå mitt kall, Jag bedja vill och vaka. Jag vet ej stund, jag vet ej dag, Men dagligt dig förbidar jag.

6. Och salig är den tjänaren, Som du så finner göra, När sist du komma skall igen: Du honom lofvat föra Till ära och odödlighet Uti din faders härlighet.

N:o 80 se 29.

N:o 81.

Maestoso.

1. De gyll -ne por- tar opp-na stå Till him-lens sko - na land, Och **N:o 79.** Adagio.

J. H. Schein. Komp. den 16 Dec. 1628.

1. Till här - lig-he-tens land i - gen Jag ser dig, Je-sus, fa - ra; Men jag på jor-den må-ste än En gäst och främling va - ra.

Långt från mitt hem jag van-drar här: Mitt sällskap sorg och mo-da är

2. Långt från min faders hns jag går: Ack, Herre, huru länge?

Men dit mitt öga icke når, Mitt hjärtas bön sig tränge. Min suck, osäglig, innerlig, Skall dela skyn och hinna dig.

3. En skymt jag då i trone ser Utaf det goda landet,

Där du från mig ej skiljes mer, När, löst ur syndabandet, Bland helgonen jag fri och glad Får bo i lefvande Guds stad.

4. Däruppe är det ingen natt Och ingen gråt och smärta; Däruppe är min högsta skatt,

Där vare ock mitt hjärta. I himlen hos min frälsare, Där vare min umgängelse.

ö. Och som du for, du komma skall, O Jesus, hit tillhaka. Jag akta vill uppå mitt kall, Jag bedja vill och vaka. Jag vet ej stund, jag vet ej dag, Men dagligt dig förbidar jag.

6. Och salig är den tjänaren, Som du så finner göra, När sist du komma skall igen: Du honom lofvat föra Till ära och odödlighet Uti din faders härlighet.

N:o 80 se 29.

N:o 81.

Maestoso.

1. De gyll -ne por- tar opp-na stå Till him-lens sko - na land, Och **N:o 79.** Adagio.

J. H. Schein. Komp. den 16 Dec. 1628.

1. Till här - lig-he-tens land i - gen Jag ser dig, Je-sus, fa - ra; Men jag på jor-den må-ste än En gäst och främling va - ra.

Långt från mitt hem jag van-drar här: Mitt sällskap sorg och mo-da är

2. Långt från min faders hns jag går: Ack, Herre, huru länge?

Men dit mitt öga icke når, Mitt hjärtas bön sig tränge. Min suck, osäglig, innerlig, Skall dela skyn och hinna dig.

3. En skymt jag då i trone ser Utaf det goda landet,

Där du från mig ej skiljes mer, När, löst ur syndabandet, Bland helgonen jag fri och glad Får bo i lefvande Guds stad.

4. Däruppe är det ingen natt Och ingen gråt och smärta; Däruppe är min högsta skatt,

Där vare ock mitt hjärta. I himlen hos min frälsare, Där vare min umgängelse.

ö. Och som du for, du komma skall, O Jesus, hit tillhaka. Jag akta vill uppå mitt kall, Jag bedja vill och vaka. Jag vet ej stund, jag vet ej dag, Men dagligt dig förbidar jag.

6. Och salig är den tjänaren, Som du så finner göra, När sist du komma skall igen: Du honom lofvat föra Till ära och odödlighet Uti din faders härlighet.

N:o 80 se 29.

N:o 81.

Maestoso.

1. De gyll -ne por- tar opp-na stå Till him-lens sko - na land, Ochä - råns ko - nung tar sin plats På fa-derns hög - - ra hand.

2. Att rum oss reda, Herre kär, Du går till faderns hus, Att vi må vara, där du är, Och se Guds eget ljus.

3. Nu genom skyn, där du försvann Och for till himlen opp, Sig breder öfver lifvet här En glans af evigt hopp.

4. Lyft upp vår blick, o frälsare, Och tag vår kärlek fatt, Att vi inå hafva redan nu I himmelen vår skatt.

5. Att, där i härlighet du bor, Vårt hjärta redan här Må ha sitt hem, till dess en gång Vi se dig, som du är.

N:o 270.

1. O Herre, upptag du vår bön, När vi gå fram till dig ; Med nåd och sällhet oss bekrön, Och led oss på din stig.

2. Från dig, vår Gud, vi vänta allt; Ty intet vi förmå. Vårt hjärta blir så tomt och kallt, Om vi din nåd ej få.

3. Lär oss din sanning rätt förstå, Din Andes kraft oss gif, Att kunskap vi om dig må få Och kraft till heligt lif.

N:o 82.

Beethoven.

1. Upp-fa-ren är vår Her - re Krist, Fullbor-dadt är hans verk f or-visst. För

oss han ut - stod kor - sets död Och fräl - ste oss från e - vig död.

2. Om han oss icke älskat så, Vi hade måst i döden gå. Han nu är vorden fadern lik, Regerande i himmelrik.

3. Han för oss arma syndare Är där en förebedjare. Till världens ända än han är De sina alla dagar när

4. Och såsom han från oss uppfor, Han komma skall med glädje stor. I denna stora segerfröjd Lofsjungom Gud i himmelshöjd. ä - råns ko - nung tar sin plats På fa-derns hög - - ra hand.

2. Att rum oss reda, Herre kär, Du går till faderns hus, Att vi må vara, där du är, Och se Guds eget ljus.

3. Nu genom skyn, där du försvann Och for till himlen opp, Sig breder öfver lifvet här En glans af evigt hopp.

4. Lyft upp vår blick, o frälsare, Och tag vår kärlek fatt, Att vi inå hafva redan nu I himmelen vår skatt.

5. Att, där i härlighet du bor, Vårt hjärta redan här Må ha sitt hem, till dess en gång Vi se dig, som du är.

N:o 270.

1. O Herre, upptag du vår bön, När vi gå fram till dig ; Med nåd och sällhet oss bekrön, Och led oss på din stig.

2. Från dig, vår Gud, vi vänta allt; Ty intet vi förmå. Vårt hjärta blir så tomt och kallt, Om vi din nåd ej få.

3. Lär oss din sanning rätt förstå, Din Andes kraft oss gif, Att kunskap vi om dig må få Och kraft till heligt lif.

N:o 82.

Beethoven.

1. Upp-fa-ren är vår Her - re Krist, Fullbor-dadt är hans verk f or-visst. För

oss han ut - stod kor - sets död Och fräl - ste oss från e - vig död.

2. Om han oss icke älskat så, Vi hade måst i döden gå. Han nu är vorden fadern lik, Regerande i himmelrik.

3. Han för oss arma syndare Är där en förebedjare. Till världens ända än han är De sina alla dagar när

4. Och såsom han från oss uppfor, Han komma skall med glädje stor. I denna stora segerfröjd Lofsjungom Gud i

himmelshöjd. **N:o 83.**

Andantino. Gammal folkvisa.

1. Du Kri - sti åt - - er - - lo - sta hjord, Fall för din Her - re Guds son, det san - na lif - vets ord, Sin him-mels-färd be-

ne der I

re - - - der,

Far se-dän upp med frid och fröjd Till sam - ma

här - lig - het och höjd, Hvar från han ne der - - sti - - - git.

2. Omkring hans höga, hel^a tron Stå tusen sinom tusen, Som stämma in med änglars ton Uti de sälla husen. De sjunga helig mot hvarann: Den sången ingen lära kan, Som ej är köpt från jorden.

3. De sjunga: »Helig, Herre Gud! Guds lamm, dig tillhör ära! Du har för oss en blodig skrud Af kärlek velat bära. Du värdig är allt lof och pris, Som öppnat oss ditt paradis Och med ditt blod oss frälsat».

N:o 93.

1. O Jesus Krist, vår frälserman, Som upp till himlen dragit Och nu på faderns högra hand Din härlighet intagit, Du är oss likväl alltid när, Ja, ock på denna stunden här, Då vi ditt namn åkalla.

2. Så hör oss nu och nådigt gif, Hvad vi endräktigt bedje. Ack, låt din Andes kraft och lif Uppfylla oss med glädje. Hugsvalaren du till oss sänd Och lifvets ljus i oss upptänd, Att vi med fröjd dig lofva.

8. Vi lita på ditt eget ord, Det vi med fröjd hörsammat: Att den skall bli med Anden

smord, Som dig i tron anammat; Ty bedja vi på denna stund, I tron på löftets fasta grund: »Sänd oss din helge Ande».

4. Du minns ditt löfte nådelig; Ditt ord du ej kan glömma: Att af en hvar, som tror på dig, Skall lifvets vatten strömma. Ty bedja vi af hjärtans grund: O Jesus Krist, du lifvets brunn, Nedgjut på oss din Ande.

b. Se, huru svaga, vacklande Vi än i trone are, Klenmodiga och stapplande. Så ringa frukter bäre. Gif nådens, fridens, kärlekens, Ja, starkhetens och sanningens, Gif löftets helge Ande.

N:o 461.

1. Kom, huldaste förbarmare, Som herde in bland fåren Och led oss, arme syndare, Till källorna och såren: Till Sions berg och Sarons bet', Där i en salig evighet Hvar trogen själ har trefnad.

2. O kärlekshaf, Utgjut din flod Utöfver allas hjärtan. Låt kraften af ditt helga blod Fördrifva otrossmärtan. Du hela världens nådastol, Förvandla med din ljufva sol Vår köld i evig värma. **N:o 84.**

Andantino.

Folkmelodi.

1. O, kom låt oss sjun-ga om Je - - - - sus, vår dy - re, vår tro - fa- ste

vän, Som äl-skat oss allt in- till dö-den Och al-skar, ja al-skar oss än.

2. Han öfvergaf himlarnas rike Och kom till var syndiga jord Att lida och dö tör oss arma, Så lär oss hans heliga ord.

3. Han gick här så fattig och ringa, Att armare ingen väl fanns; Och dock var han skapelsens herre, Och himlar och jord voro hans,

4. Ån mer, han vår synd på sig lade Och stod i vårt ställe för Gud; Och led hvad vi alla hört lida Och uppfyllde alla Guds hud.

6. Och sedan han uppstått ur grafven Och kommit till himlen igen, Han står nu alltjämt i vårt ställe En trogen försvarare än.

6. Se där, hvad han gjorde och gör oss! Se där, hvilken kärlek så rik, I gärning och sanning bevisad, Att ingen den vännen är lik

7. O, låt oss då lefva för honom Och prisa hans heliga namn, Till dess vi omsider fa ila Med jublande fröjd i hans famn.

N:o 85.

Andante.

Ursprungl. Calvinsk mei.

1. Se, Je-sns är ett tröst-rikt namn Och i all nöd vår sak-ra hamn. I-

. ^ ^-

ge-nom Je - sus få vi nåd Och fin-na på det bä-sta råd.

2. onds ende son, o Jesns huld, Förlåt oss all vår synd och skuld. Vår nöd du ser och hjälpa kan, Du som är både Gud och man.

3. Ät dig är all rättfärdighet, Af dig all frid och salighet. Ho sätter till ditt namn sin tröst, Han varder af allt ondt förlöst.

4. Dig vare pris for lifvets ord, För dopets bad och nådens bord. Din frid oss här i tiden gif Och efter döden evigt lif. **N:o 84.**

Andantino.

Folkmelodi.

1. O, kom låt oss sjun-ga om Je - - - - sus, vår dy - re, vår tro - fa- ste

vän, Som äl-skat oss allt in- till dö-den Och al-skar, ja al-skar oss än.

2. Han öfvergaf himlarnas rike Och kom till var syndiga jord Att lida och dö tör oss arma, Så lär oss hans heliga ord.

3. Han gick här så fattig och ringa, Att armare ingen väl fanns; Och dock var han skapelsens herre, Och himlar och jord voro hans,

4. Ån mer, han vår synd på sig lade Och stod i vårt ställe för Gud; Och led hvad vi alla hört lida Och uppfyllde alla Guds hud.

6. Och sedan han uppstått ur grafven Och kommit till himlen igen, Han står nu alltjämt i vårt ställe En trogen försvarare än.

6. Se där, hvad han gjorde och gör oss! Se där, hvilken kärlek så rik, I gärning och sanning bevisad, Att ingen den vännen är lik

7. O, låt oss då lefva för honom Och prisa hans heliga namn, Till dess vi omsider fa ila Med jublande fröjd i hans famn.

N:o 85.

Andante.

Ursprungl. Calvinsk mei.

1. Se, Je-sns är ett tröst-rikt namn Och i all nöd vår sak-ra hamn. I-

. ^ ^-

ge-nom Je - sus få vi nåd Och fin-na på det bä-sta råd.

2. onds ende son, o Jesns huld, Förlåt oss all vår synd och skuld. Vår nöd du ser och hjälpa kan, Du som är både Gud och man.

3. Ät dig är all rättfärdighet, Af dig all frid och salighet. Ho sätter till ditt namn sin tröst, Han varder af allt ondt förlöst.

4. Dig vare pris for lifvets ord, För dopets bad och nådens bord. Din frid oss här i tiden gif Och efter döden evigt lif. **N:o 86.**

Largo.

Svensk folkmelodi Upptecknad af L.

l Jag vet ett namn så dyrt och kärt, Ett namn af lif i sig; Och

mer än jord och him-mel vardt Det nam-net är för mig.

2. Det klingar som en skön musik, En ljuflig hemlandston; Det gör mig glad, det gör mig rik, Fast ännu blott i tron.

3. Ty se, det talar om en vän, Som, evigt huld och god, För mig har öppnat himmelen Och löst mig med sitt blod.

4. Det talar om en faders famn, Som för mig öppen står; Det talar om en fridens hamn, Där snart jag hvila får.

5. Det talar om en evig nåd, Som räcker till for allt, Om hjälp och kraft i råd och dåd, När allt syns mörkt och kallt.

6. Än mer: det talar ju om en, Som varit frestad här Och nu kan hjälpa hvar och en, Som pint och frestad är.

7. Och Jesus, Jesus är det namn, Som är sa dyrt för mig, Den ljufva rö, den stilla hamn, Som har all frid i sig

8. Ack, ingen dödlig kunnat än Till fyllest prisa det; Därtill förvisst i himmelen Behöfs en ©vighet.

9. Men under ökenfärden här, I mörker och i nöd, Mitt solsken dock det namnet är, Mitt lif, min kraft, mitt bröd.

10. Och när jag står fullkomligt fri Från synd och sorg en gång, Det enda namnet än .kall bli Min evigt nya sång.

N:o 87.

Moderato.

1. O Je - sus, ditt namn är »ett fä-ste i no-d en», Min »käpp och min

staf» och mitt berg - fa - sta »slott». Ditt namn är det sak- ra - ste**N:o 86.**

Largo.

Svensk folkmelodi Upptecknad af L.

l Jag vet ett namn så dyrt och kärt, Ett namn af lif i sig; Och

mer än jord och him-mel vardt Det nam-net är för mig.

2. Det klingar som en skön musik, En ljuflig hemlandston; Det gör mig glad, det gör mig rik, Fast ännu blott i tron.

3. Ty se, det talar om en vän, Som, evigt huld och god, För mig har öppnat himmelen Och löst mig med sitt blod.

4. Det talar om en faders famn, Som för mig öppen står; Det talar om en fridens hamn, Där snart jag hvila får.

5. Det talar om en evig nåd, Som räcker till for allt, Om hjälp och kraft i råd och dåd, När allt syns mörkt och kallt.

6. Än mer: det talar ju om en, Som varit frestad här Och nu kan hjälpa hvar och en, Som pint och frestad är.

7. Och Jesus, Jesus är det namn, Som är sa dyrt för mig, Den ljufva rö, den stilla hamn, Som har all frid i sig

8. Ack, ingen dödlig kunnat än Till fyllest prisa det; Därtill förvisst i himmelen Behöfs en ©vighet.

9. Men under ökenfärden här, I mörker och i nöd, Mitt solsken dock det namnet är, Mitt lif, min kraft, mitt bröd.

10. Och när jag står fullkomligt fri Från synd och sorg en gång, Det enda namnet än .kall bli Min evigt nya sång.

N:o 87.

Moderato.

1. O Je - sus, ditt namn är »ett fä-ste i no-d en», Min »käpp och min

staf» och mitt berg - fa - sta »slott». Ditt namn är det sak- ra - ste»möt-gift» mot dö- den. Ack vis- ste, Ack vis - - ste all vari- den det blott!

2. Ditt namn är en »utgjuten salfva», som helår Och stillar och läker min sargade själ Ditt namn är min »starkhet», när styrka mig felar, Ditt namn är min »tillflykt» i ve och i väl.

3. Ditt namn är en »klippa» i pröfningens timma, Ett »torn», som ej nAgon förmår att slå ner; Ett »ljus», som förskingrar den tjockaste <limma, En »källa», som lefvande vatten mig ger.

4. Ditt namn har bevisat jämväl på mitt hjärta Den »lifskraft», som ligger förborgad däri,

Och stillat min oro och lindrat min smärta Och gjort mig från »dödens förskräckelse» fri.

5. Så vill jag det härliga namnet besjunga,

0 Jesus, så länge jag ännu är här. Må sedan

1 evighet hjärta och tunga Förkunna hur stort och hur lofvärdt det är.

6. Det namnet skall ännu mig skydda och bära Och resa mig upp, när jag faller omkull. Det namnet jag evigt skall vörda och ära, O Gud för din sannings och trofasthets skull l

N:o 88.

Andante.

w/

/. Witt.

1. Ej nå - got namn är gif - vet Så skönt som Je su namn. Det

är mig mer än lif - - vet, Det är min fräls-nings - hamn.

2. Min borg det är i striden, Min klippa och min sköld, Min salighet i tiden, Min sol i världens köld.

8. Ej finns ett ord, som klingar Så ljuft i ve och väl, Ty Jesu namn betvingar All oro i min själ.

4. I Jesu namn jag funnit Förlåtelse och frid. I det jag lifvet vunnit Och hopp för evig tid.

6. En himmelsk fadershälsning År Jesu namn, ty se, Det namnet nåd och frälsning Åt syndare kan ge.

6. Det är mig bär i världen En källa, frisk och klar, Där jag på ökenfärden Mitt rätta Elim har.

7. Det är mitt ljus i natten, En morgonstjärna mild, En fyrbåk på de vatten, Där stormen rasar vild.

8. I glädjen och i nöden Hans dyra namn mig bär, Och när jag möter döden, Mitt enda hopp det är.

9. Så vill jag bär besjunga Hans namn, tills jag en gång Med fri och lossad tunga Uppstämmer lammets sång.

»möt-gift» mot dö- den. Ack vis- ste, Ack vis - - ste all vari- den det blott!

2. Ditt namn är en »utgjuten salfva», som helår Och stillar och läker min sargade själ Ditt namn är min »starkhet», när styrka mig felar, Ditt namn är min »tillflykt» i ve och i väl.

3. Ditt namn är en »klippa» i pröfningens timma, Ett »torn», som ej nAgon förmår att slå ner; Ett »ljus», som förskingrar den tjockaste <limma, En »källa», som lefvande vatten mig ger.

4. Ditt namn har bevisat jämväl på mitt hjärta Den »lifskraft», som ligger förborgad däri,

Och stillat min oro och lindrat min smärta Och gjort mig från »dödens förskräckelse» fri.

5. Så vill jag det härliga namnet besjunga,

0 Jesus, så länge jag ännu är här. Må sedan

1 evighet hjärta och tunga Förkunna hur stort och hur lofvärdt det är.

6. Det namnet skall ännu mig skydda och bära Och resa mig upp, när jag faller omkull. Det namnet jag evigt skall vörda och ära, O Gud för din sannings och trofasthets skull l

N:o 88.

Andante.

w/

/. Witt.

1. Ej nå - got namn är gif - vet Så skönt som Je su namn. Det

är mig mer än lif - - vet, Det är min fräls-nings - hamn.

2. Min borg det är i striden, Min klippa och min sköld, Min salighet i tiden, Min sol i världens köld.

8. Ej finns ett ord, som klingar Så ljuft i ve och väl, Ty Jesu namn betvingar All oro i min själ.

4. I Jesu namn jag funnit Förlåtelse och frid. I det jag lifvet vunnit Och hopp för evig tid.

6. En himmelsk fadershälsning År Jesu namn, ty se, Det namnet nåd och frälsning Åt syndare kan ge.

6. Det är mig bär i världen En källa, frisk och klar, Där jag på ökenfärden Mitt rätta Elim har.

7. Det är mitt ljus i natten, En morgonstjärna mild, En fyrbåk på de vatten, Där stormen rasar vild.

8. I glädjen och i nöden Hans dyra namn mig bär, Och när jag möter döden, Mitt enda hopp det är.

9. Så vill jag bär besjunga Hans namn, tills jag en gång Med fri och lossad tunga Uppstämmer lammets sång.

N:o 89.

Andantino.

TF. Ä JDoanc.

1. Je - sus - namnet städs tag med dig Ge - nom ti - dens sorg och ve,

Det skall lif - vets bör-dor lät - ta, Det skall fröjd i sor - gen ge. Dy - ra

namn, o hur ljuft! Jor-dens hopp och him-lens

Dy - ra namn,

o hur ljuft !

gläd-j e. Dy-ra namn,

o hur ljuft! Jordens hopp och himlens gläd-j e.

Dy-ra namn,

2. Jesusnamnet städs du tage Som en sköld mot satans list. Jesus är ditt värn i striden Och din hjälp i nöd och brist. Dyra namn, etc.

3. O, det dyra namnet Jesus, Ljuft det fyller oss med tröst, Det en tillflykt är beständigt, Läkdom ger det kvalda

bröst. Dyra namn, etc.

4. Uti Jesu namn vi böja

Våra knän en gång till slut, Kröna honom, kungars konung, När vår strid vi kämpat ut. Dyra namn, etc. **N:o 90.**

Adagio.

1. In - gen är så god som Je . sus, In - gen är så mild som

han. In-gen så - som Je-sus Kri-stus Bå - de vill och hjäl-pa kan.

2. Ingen ntom Herren Jesus Kan i sorgen gifva tröst, Ingen kan så ömt hugsvala Ett be-tungadt, kvalfylldt bröst.

8. Ingen älskar, såsom Jesus Älskar arma syndare, Ingen bistår så de fallna Och kan hjälp åt alla ge.

4. Endast Jesus för oss lidit Korsets bittra kval och död, Burit våra synders börda, Bäddat oss ur evig nöd.

5. Intet annat namn är gifvet, Som i sig har salighet, Än det dyra namnet Jesus, Bästa namn som någon vet.

N:o 91.

Andantino. _ L. Mason.

1. Vak upp, min själ, stäm upp och sjung Din å - ter -10 - sa re, din kung. Låt

äm - net för den sån - gen bli: Hans öm - ma kär - lek, ack, hur fri.

2. Han såg mitt fall, hur jämmerlig Jag var men älskade dock mig. Han frälste mig, och nu jag tror: Hans ömma kärlek, ack, hur stor.

3. Trots starka härars larm och hot, Fast värld och satan stå mig mot, Han för mig dock på säker mark: Hans ömma kärlek, ack hur stark.

4. När sorger likt den mörka skyn Här samlats tätt framför min syn, Han alltid vid min sida stod: Hans ömma kärlek, ack, hur god.

5. Visst har jag än benägenhet Att lämna Jesus, men jag vet, Fast till hans vilja jag sagt nej, Hans ömma kärlek ändras ej.

6. Snart skall jag fara upp med fröjd Till ljusets land i himlens höjd Och prisa salig, frälst och glad, Hans ömma kärlek i Guds stad. **N:o 90.**

Adagio.

1. In - gen är så god som Je . sus, In - gen är så mild som

han. In-gen så - som Je-sus Kri-stus Bå - de vill och hjäl-pa kan.

2. Ingen ntom Herren Jesus Kan i sorgen gifva tröst, Ingen kan så ömt hugsvala Ett be-tungadt, kvalfylldt bröst.

8. Ingen älskar, såsom Jesus Älskar arma syndare, Ingen bistår så de fallna Och kan hjälp åt alla ge.

4. Endast Jesus för oss lidit Korsets bittra kval och död, Burit våra synders börda, Bäddat oss ur evig nöd.

5. Intet annat namn är gifvet, Som i sig har salighet, Än det dyra namnet Jesus, Bästa namn som någon vet.

N:o 91.

Andantino. _ L. Mason.

1. Vak upp, min själ, stäm upp och sjung Din å - ter -10 - sa re, din kung. Låt

äm - net för den sån - gen bli: Hans öm - ma kär - lek, ack, hur fri.

2. Han såg mitt fall, hur jämmerlig Jag var men älskade dock mig. Han frälste mig, och nu jag tror: Hans ömma kärlek, ack, hur stor.

3. Trots starka härars larm och hot, Fast värld och satan stå mig mot, Han för mig dock på säker mark: Hans ömma kärlek, ack hur stark.

4. När sorger likt den mörka skyn Här samlats tätt framför min syn, Han alltid vid min sida stod: Hans ömma kärlek, ack, hur god.

5. Visst har jag än benägenhet Att lämna Jesus, men jag vet, Fast till hans vilja jag sagt nej, Hans ömma kärlek ändras ej.

6. Snart skall jag fara upp med fröjd Till ljusets land i himlens höjd Och prisa salig, frälst och glad, Hans ömma kärlek i Guds stad. **N:o 92.**

Largo.

1. An -den från höj - den, san-nin-gens An - de, Him-me-lens bud-skåp

här på vår jord, Ut-går af f a . dern, ver-kar i vari-den En-ligt Guds ord,

Ned - slår i stof - tet o - tron och svär - den, Där han blir spord.

$. Ännu är Anden verksam bland folken, Ännu med eldskraft bland oss han går, An han mångtusen sorglösa själar Väcka förmår.

Hör, hur från alla frigjorda trälar Lofsången går.

:3. Mäktig är Anden, syndares hjärtan, Hårda och kalla, krossar hans makt, öppnar för ordet, öppnar för ljuset Mörkaste schakt,

Och till de döda, fångna i gruset, Lifvet han bragt.

4. Kraft ifrån höjden gifver Guds Ande, Kraft åt de svaga redskapen här; Tänder i hjärtan himmelska glöden, Synden förtär;

Gör af Guds vittnen hjältar i nöden, Hjälp dem beskär.

5 Helige fader, gif oss din Ande, Kläd oss i kraftens segrande skrud! Utgjut som fordom Anden från ofvan, Helga din brud,

Gif din församling himmelska gåfvan, Hör oss, o Gud!

N:o 238.

1. Tänk, o min själ, den dyraste stunden, Då för dig gällde lifvet och allt Medlaren utstod döden i grunden I vår gestalt,

Tills han för dig de tusende punden Hade betalt

2. Alla i en, den ene för alla

Dog för vår synd på vredenes dag Smakade dödens bittraste galla Enligt Guds lag.

Himmel och jord må stå eller falla Salig är jag.75

3. Allt hvad man lif och salighet kallar, Allt det nu finns i medlarens blod. Nådenes haf vår jord öfversvallar Liksom en flod.

Klangårsbasunen högljudt nu skallar. Själ, haf godt mod.

4. Törstiga hjorten källan nu funnit, Där han får lif och svalka i sig. Jesus ur nät, som satan har spunnit, Friade mig.

O, hvilken sällhetshöjd jag har vunnit, Jesus, i dig.

N:o 571.

1. Åter ett nådligt år har försvunnit; Herren sin storhet visat vår jord: Själar han mäktigt kallat och vunnit Genom sitt ord;

Heliga elden spridt sig och brunnit Ock i vår nord.

2. Jorden väl bäfvar - må vi betänka Tecknen, som växa stund efter stund. Blodiga svärden blixtra och blänka, Göra förbund.

Brusande hafven vilja fördränka Allt i sin grund.

3. Ljuflig skall Herrens stad dock förblifva Med sina brunnar; Herren är där. Örlig han stillar; skydd skall han gifva Den han har kär.

Kunna ock hafven bergen upprifva: Herren är när.

4. Ja, du är konung, ingen din like, Hvad du begynt, skall evigt bestå. Himlens och jordens grundvalar vike; AUt må förgå.

Herre, ditt fasta, eviga rike Blifver ändå.

5. O Herre Jesus, nådenes källa,

O, hvad din trohet under nu gör! Böra ej lof och pris öfversvälla, När man det hör? Stundligen själar, frälsta och sälla, Du till dig för.

6. Fläktar utaf din Ande nu röra öster och väster, söder och nord.

O, huru väl, huru godt du vill göra Hela vår jord.

Hur du går huldt omkring att hemför» Lamm till din hjord.

*7. Hedningaskaror stora dock famla Ännu i mörkret: sänd dem ditt ljus! Då deras tempel snart skola ramla, Gudar bli grus;

Då dessa vilsna fåren sig samla Snart i ditt hus.

8. Upplyft vårt hufvud, låt oss förnimma* Att vår förlossnings sommar är snar. Låt dina skördar mognande glimma. Stor bland oss var. Byte dig vinn; tills bröllopets timma Uppgår oss klar.

9. »Kärleken skall förkolna hos många», Detta ditt ord oss hålle på vakt. Ack, låt ej världens lustar oss fånga, Håll oss vid makt. Blifva oss väntetimmarna långa - Kom, som du sagt.

N:o 93 se N:o 83. 75

3. Allt hvad man lif och salighet kallar, Allt det nu finns i medlarens blod. Nådenes haf vår jord öfversvallar Liksom en flod.

Klangårsbasunen högljudt nu skallar. Själ, haf godt mod.

4. Törstiga hjorten källan nu funnit, Där han får lif och svalka i sig. Jesus ur nät, som satan har spunnit, Friade mig.

O, hvilken sällhetshöjd jag har vunnit, Jesus, i dig.

N:o 571.

1. Åter ett nådligt år har försvunnit; Herren sin storhet visat vår jord: Själar han mäktigt kallat och vunnit Genom sitt ord;

Heliga elden spridt sig och brunnit Ock i vår nord.

2. Jorden väl bäfvar - må vi betänka Tecknen, som växa stund efter stund. Blodiga svärden blixtra och blänka, Göra förbund.

Brusande hafven vilja fördränka Allt i sin grund.

3. Ljuflig skall Herrens stad dock förblifva Med sina brunnar; Herren är där. Örlig han stillar; skydd skall han gifva Den han har kär.

Kunna ock hafven bergen upprifva: Herren är när.

4. Ja, du är konung, ingen din like, Hvad du begynt, skall evigt bestå. Himlens och jordens grundvalar vike; AUt må förgå.

Herre, ditt fasta, eviga rike Blifver ändå.

5. O Herre Jesus, nådenes källa,

O, hvad din trohet under nu gör! Böra ej lof och pris öfversvälla, När man det hör? Stundligen själar, frälsta och sälla, Du till dig för.

6. Fläktar utaf din Ande nu röra öster och väster, söder och nord.

O, huru väl, huru godt du vill göra Hela vår jord.

Hur du går huldt omkring att hemför» Lamm till din hjord.

*7. Hedningaskaror stora dock famla Ännu i mörkret: sänd dem ditt ljus! Då deras tempel snart skola ramla, Gudar bli grus;

Då dessa vilsna fåren sig samla Snart i ditt hus.

8. Upplyft vårt hufvud, låt oss förnimma* Att vår förlossnings sommar är snar. Låt dina skördar mognande glimma. Stor bland oss var. Byte dig vinn; tills bröllopets timma Uppgår oss klar.

9. »Kärleken skall förkolna hos många», Detta ditt ord oss hålle på vakt. Ack, låt ej världens lustar oss fånga, Håll oss vid makt. Blifva oss väntetimmarna långa - Kom, som du sagt.

N:o 93 se N:o 83. N:o 94.

Carl Lund.

1. Kom, hel - ge An - de, Her-re god, Be-sök vårthjär-ta, gif oss mod; För lä . na oss din hel - ga nåd, Och var med oss i råd och dåd.

Den sanna tröstaren dn är; Så kom och var oss alltid när. De hårda hjärtan du uppväck Och syndens lusta i oss släck. Ditt ljus tänd i vårt mörka sinn', Gif tro och hopp i hjärtat in; Och allt, hvad här oss fela ma, Låt oss utaf din nåd undfå. I dina gåfvor tusenfald Du är Guds högra hand utvald;

l

Du lär med skilda tungors ljud Ali jordens folk att prisa Gud. Yår fiende ifrån oss drif Och själf med friden när oss blif. Bevara oss till sista stund I nådens saliga förbund. Gud fader du oss känna lär Och vittnesbörd om sonen bär. Till Gud du rätta vägen lär, Du, som af Gud utgången är.

N:o 95.

Andantino.

i. Jfaso».

1. 0 kom, du nå-dens An - de god, Till oss med ljus och kraft och mod. Oss

led, be - - va - - ra, tro - sta, stärk Vid hvarj e steg i allt vårt verk.

Gör ordets sanning uppenbar, Att Herrens väg må bli oss klar. Med helig bäfvan fyll vårt bröst För allt, som ej är herdens röst.

3. Oss led till Jesus, hvilken dog För oss, att lif och öfvernog Vi skulle hafva -- helga oss Och hjälp, att vi ej må förgås.

4. Oss led att få när Herren bo I evig frid och sabbatsro, I renhet och i helighet, I himmelsk fröjd och härlighet.

N:o 94.

Carl Lund.

1. Kom, hel - ge An - de, Her-re god, Be-sök vårthjär-ta, gif oss mod; För lä . na oss din hel - ga nåd, Och var med oss i råd och dåd.

Den sanna tröstaren dn är; Så kom och var oss alltid när. De hårda hjärtan du uppväck Och syndens lusta i oss släck. Ditt ljus tänd i vårt mörka sinn', Gif tro och hopp i hjärtat in; Och allt, hvad här oss fela ma, Låt oss utaf din nåd undfå. I dina gåfvor tusenfald Du är Guds högra hand utvald;

l

Du lär med skilda tungors ljud Ali jordens folk att prisa Gud. Yår fiende ifrån oss drif Och själf med friden när oss blif. Bevara oss till sista stund I nådens saliga förbund. Gud fader du oss känna lär Och vittnesbörd om sonen bär. Till Gud du rätta vägen lär, Du, som af Gud utgången är.

N:o 95.

Andantino.

i. Jfaso».

1. 0 kom, du nå-dens An - de god, Till oss med ljus och kraft och mod. Oss

led, be - - va - - ra, tro - sta, stärk Vid hvarj e steg i allt vårt verk.

Gör ordets sanning uppenbar, Att Herrens väg må bli oss klar. Med helig bäfvan fyll vårt bröst För allt, som ej är herdens röst.

3. Oss led till Jesus, hvilken dog För oss, att lif och öfvernog Vi skulle hafva -- helga oss Och hjälp, att vi ej må förgås.

4. Oss led att få när Herren bo I evig frid och sabbatsro, I renhet och i helighet, I himmelsk fröjd och härlighet.

N:o 278.

1. Till verksamhet för Kristi skull, Som tjänat dig så kärleksfull. Den väg, som mästarn täcktes gå, Den höfves tjänaren också.

2. Till verksamhet, gå rakt åstad Och gör din faders vilja glad. Om världen hatar dig, hvad mer, Blott Herren dig sitt bifall ger.

3. Till verksamhet, det är dock ej Förgäfves för Guds rike - nej. Den, som på en förhoppning sår, En gång med glädje skörda får.

4. Ån är det dag, än går det an; Om natten ingen verka kan. Så skynda dig, stå upp och minns, Att utan strid ej segren vinns.

5. Se, Jesus klappar på i dag Och ropar till oss: det är jag! Hvem vill nu tjäna Herren Gud? O hvem vill bli hans sändebud?

6. Ack, snart är tjänstetiden slut, Och hvar och en har tjänat ut. Han kommer snart - han nalkas dig Och har sin stora lön med sig.

7. Framåt, framåt, till kamp och strid, Snart kommer han med segerns frid. Snart klingar Jesu röst en dag: »Lyft upp ditt hufvud - det är Jagi»

N:o 96.

Adagio. It* 3 * »*«, ^ ^^ JL^WéUs.

fe* 1 | J ~^-^-? $ 4 J htefcj UJ- J-U1^ 4-JidirJ

«y p ? ^ v - j i a é &. i i r 1. Hel - ge An - de, trög - - - na vakt, Styrk oss al - la med din inakt. z P r r -*^ , #. f- -r # f J-. * ". C\. . "tf *> S* i . ' 1 - 1 . W . J» 1 J 1 _ r 0 '*m /^ . 1 y*ff *.* - r- r - P P ------- U ---- e^- ^ ----- |_J-| ----- 1 ---- U=h- f ---- -----

4 1 II j ' ' 1 . ^ ' 1

-=c ^ -------- . ---- lj ---- ^ ------ 1 ---------- 1 --- . ----- 1 ---------- ------------ _ ------ L__ ---- ! -------

jff^l 4-4-]-J^J

vy ^ j u ^ . Ale - ^ r f . 5 * r .J 0 f ^ . £49. + &. & " \ *^,9 \ \ \ *l Led oss med din mil - - - da hand Ge - - nom värl-dens ö - - - ken - land. » -> m H^ N - . ^ *. *>. C|4fe - g ---- » ----- ^ i - l- *. ^ ^! ^ * - i - P - \ - i ------- 1 - \- &- 3^fr- f --------- f - T ----------- - rit^ - T - ^ - T - * -------- T M ------

- i A i ' 1 1 1 '

. ! Hvi - skar sak - ta : kom, f-£~$~H - J~~T - ' - |~n - h följ mig, Pil - - grina, hem jag le - - - der dig. D. C. al & IS 1 ^ ' lil 1 1 .!-"?- - - P J f^ji Ml - _r'

fe g - H -& ------ J ------ dV -4- j - «: - 5 - 3~H - 1 - "^ - 1 - «^*-

ISU » . 1 ^ * *. .» W _ ö? ^ J 1 ^' ! . ., ! J

J Hvar - je tröt - tad själ får tröst, När du med din trög .- na röst .^ .«. ^L. ^ ^. ^a» ^ 1 n ^ ^ | ^5 ^ 9*«=, ----- ^- ; - 2 ------------------- f_s =iU- 1 ----- 1 ---- [_p ---- »_-ja ---- g- -p ---- 1 ----- g^_

2. Alltid nära, vän så kär, Du åt 3. När vår arbetsdag är slut, När vår barnen hjälp beskär. Uti tvifvel, sorg och nöd strid vi kämpat ut, När den sista suck vi Vare du vårt säkra stöd. Och när stormar ge, När vi himlen nära se, Då vi känna rasa vildt, Stilla hjärtats oro mildt, Hviska dödens köld, Var du städs vår säkra sköld, sakta: kom, följ mig, Pilgrim, hem jag Hviska sakta: kom, följ mig, Pilgrim, hem le der dig. jag leder dig.

N:o 278.

1. Till verksamhet för Kristi skull, Som tjänat dig så kärleksfull. Den väg, som mästarn täcktes gå, Den höfves tjänaren också.

2. Till verksamhet, gå rakt åstad Och gör din faders vilja glad. Om världen hatar dig, hvad mer, Blott Herren dig sitt bifall ger.

3. Till verksamhet, det är dock ej Förgäfves för Guds rike - nej. Den, som på en förhoppning sår, En gång med glädje skörda får.

4. Än är det dag, än går det an; Om natten ingen verka kan. Så skynda dig, stå upp och minns, Att utan strid ej segren vinns.

5. Se, Jesus klappar på i dag Och ropar till oss: det är jag! Hvem vill nu tjäna Herren Gud? O hvem vill bli hans sändebud?

6. Ack, snart är tjänstetiden slut, Och hvar och en har tjänat ut. Han kommer snart - han nalkas dig Och har sin stora lön med sig.

7. Framåt, framåt, till kamp och strid, Snart kommer han med segerns frid. Snart klingar Jesu röst en dag: »Lyft upp ditt hufvud - det är Jagi»

N:o 96.
Adagio. It* 3 * »*«, ^ ^^ JL^WéUs.

fe* 1 | J ~^-^-? $ 4 J htefcj UJ- J-U1^ 4-JidirJ

«y p ? ^ v - j i a é &. i i r 1. Hel - ge An - de, trög - - - na vakt, Styrk oss al - la med din inakt. z P r r -*^ , #. f- -r # f J-. * ". C\. . "tf *> S* i . ' 1 - 1 . W . J» 1 J 1 _ r 0 '*m /^ . 1 y*ff *.* - r- r - P P ------- U ---- e^- ^ ----- |_J-| ----- 1

---- U=h- f ---- -----

4 1 II j ' ' 1 . ^ ' 1

-=c ^ -------- . ---- lj ---- ^ ------ 1 ---------- 1 --- . ----- 1 ---------- ------------ _ ------ L__ ---- ! -------

jff^l 4-4-]-J^J

vy ^ j u ^ . Ale - ^ r f . 5 * r .J 0 f ^ . £49. + &. & " \ *^,9 \ \ \ *l Led oss med din mil - - - da hand Ge - - nom värl-dens ö - - - ken - land. » -> m H^ N - . ^ *. *>. C|4fe - g ---- » ----- ^ i - l- *. ^ ^! ^ * - i - P - \ - i ------- 1 - \- &- 3^fr- f --------- f - T ----------- - rit^ - T - ^ - T - * -------- T M ------

- i A i ' 1 1 1 '

. ! Hvi - skar sak - ta : kom, f-£~$~H - J~~T - ' - |~n - h följ mig, Pil - - grina, hem jag le - - - der dig. D. C. al & IS 1 ^ ' lil 1 1 .!-"?- - - P J f^ji Ml - _r'

fe g - H -& ------ J ------ dV -4- j - «: - 5 - 3~H - 1 - "^ - 1 - «^*-

ISU » . 1 ^ * *. .» W _ ö? ^ J 1 ^' ! . ., ! J

J Hvar - je tröt - tad själ får tröst, När du med din trög .- na röst .^ .«. ^L. ^ ^. ^a» ^ 1 n ^ ^ | ^5 ^ 9*«=, ----- ^- ; - 2 -------------------- f_s =iU- 1 ----- 1 ---- [_p ---- »_-ja ---- g- -p ---- 1 ----- g^_

2. Alltid nära, vän så kär, Du åt 3. När vår arbetsdag är slut, När vår barnen hjälp beskär. Uti tvifvel, sorg och nöd strid vi kämpat ut, När den sista suck vi Vare du vårt säkra stöd. Och när stormar ge, När vi himlen nära se, Då vi känna rasa vildt, Stilla hjärtats oro mildt, Hviska dödens köld, Var du städs vår säkra sköld, sakta: kom, följ mig, Pilgrim, hem jag Hviska sakta: kom, följ mig, Pilgrim, hem le der dig. jag leder dig.

N:o 97.

Adagio. I. JB. Calkin.

1. O hel - ge An - de, san-ner Gud, Lär vari -den all din kär-leksbud, Att

hål - la Je - sus en - dast kär Och al - ska hvad hans e - - - get är.

Hugsvala hvar hedröfvad själ, Att hon hos Jesus far må väl. Gif rädda hjärtan tröst och mod Att lita blott på Jesu blod.

Led alla dem, som vilse gå, Att de den vägen finna må, Som Jesu kärlek banat har, När han ett offer för oss var,

Gif hela Herrens menighet Sann kärlek och endräktighet,

Att vi som frälsta syndaro Hvarandra blott i Jesus se.

Lat glädjen af den n&d vi fått Uppmuntra oss att göra godt, Blott Jesu frid oss tagna få All annan rö må platt förgå.

I Jesu namn du lär oss rätt Att tro och be på barnasätt, Tills vi Gud fader, son och dig Få sjunga lof evinnerlig.

N:o 98 se 38.

N:o 99.

1. Kom, helge Ande, du, som tände I dina trogna fordom tid En helig eld och ut dem sände Med hjältemod till helig strid; O, kom och skänk ditt svaga arf Ett apostoliskt tidehvarf.

N:o 97.

Adagio. I. JB. Calkin.

1. O hel - ge An - de, san-ner Gud, Lär vari -den all din kär-leksbud, Att

hål - la Je - sus en - dast kär Och al - ska hvad hans e - - - get är.

Hugsvala hvar hedröfvad själ, Att hon hos Jesus far må väl. Gif rädda hjärtan tröst och mod Att lita blott på Jesu blod.

Led alla dem, som vilse gå, Att de den vägen finna må, Som Jesu kärlek banat har, När han ett offer för oss var,

Gif hela Herrens menighet Sann kärlek och endräktighet,

Att vi som frälsta syndaro Hvarandra blott i Jesus se.

Lat glädjen af den n&d vi fått Uppmuntra oss att göra godt, Blott Jesu frid oss tagna få All annan rö må platt förgå.

I Jesu namn du lär oss rätt Att tro och be på barnasätt, Tills vi Gud fader, son och dig Få sjunga lof evinnerlig.

N:o 98 se 38.

N:o 99.

1. Kom, helge Ande, du, som tände I dina trogna fordom tid En helig eld och ut dem sände Med hjältemod till helig strid; O, kom och skänk ditt svaga arf Ett apostoliskt tidehvarf.

N:o 97.

Adagio. I. JB. Calkin.

1. O hel - ge An - de, san-ner Gud, Lär vari -den all din kär-leksbud, Att

hål - la Je - sus en - dast kär Och al - ska hvad hans e - - - get är.

Hugsvala hvar hedröfvad själ, Att hon hos Jesus far må väl. Gif rädda hjärtan tröst och mod Att lita blott på Jesu blod.

Led alla dem, som vilse gå, Att de den vägen finna må, Som Jesu kärlek banat har, När han ett offer för oss var,

Gif hela Herrens menighet Sann kärlek och endräktighet,

Att vi som frälsta syndaro Hvarandra blott i Jesus se.

Lat glädjen af den n&d vi fått Uppmuntra oss att göra godt, Blott Jesu frid oss tagna få All annan rö må platt förgå.

I Jesu namn du lär oss rätt Att tro och be på barnasätt, Tills vi Gud fader, son och dig Få sjunga lof evinnerlig.

N:o 98 se 38.

N:o 99.

1. Kom, helge Ande, du, som tände I dina trogna fordom tid En helig eld och ut dem sände Med hjältemod till helig strid; O, kom och skänk ditt svaga arf Ett apostoliskt tidehvarf.

2. Bänd ordet ut med stora skaror Af tjänare med heligt mod, Som icke frukta några faror, Men villigt offra lif och blod; Som icke gå för gods och guld, Men tjäna blott för Kristi skull.

8. Låt upp för dig de portar vida, Att ordet löpa må med fart Till folk, som uti mörker kvida,

Och gör dem ljuset uppenbart; Ja, tänk också, Immanuel, Uppå ditt eget Israel.

4. Besök den gamla kristenheten, Där mången än går trög och ljum, I mänskofunderna förveten, Men om det dyra korset stum; Kom, Herre, allas hjärtan tag, Låt uppgå snart din segerdag.

N:o 228.

1. Jag vill i dopets graf nedstiga Och gå den väg, som Jesus gått, Jag vill åt honom mig inviga, Då rening i hans blod jag fått; Jag gifvit honom kropp och själ, Ty han sig offrat för mitt väl.

2. Min frälsningsfurste lät sig döpa Uti Jordanens rena flod, Han, som min frälsning måste köpa Med priset af sitt eget blod; Hvi skulle jag väl tveka då Att gå den väg, han täcktes gå?

3. Med dig jag nu mig vill begrafva Igenom dopet till din död; Hvad jag mig än må förehafva,

Mig hjälp att göra, som du bjöd. Lär mig att följa dina spår, Tills jag i himmelen ingår.

4. Du är uppståndelsen och lifvet, Med dig jag uppstår, Herre kär Och detta löfte är mig gifvet Att jag skall vara där du är. Då får jag efter mödans slut Hos Herren evigt hvila ut.

5. O Jesus, hjälp mig då att vandra I lifvets nyhet inför Gud, Att icke jag som många andra Må ringa akta dina bud. Hjälp mig att vaka, bedja, tro Och ha i dig min enda rö.

N:o 100. Andante.

S. von Wartensee.

1. Hel- ge An - de låt ditt ljus Ly - - sa upp mitt hjär - tas hus. Sking-ra mörk - ret på min stig, Vänd ditt an - - let nu till mig.

2. Helge Ande med din makt, Var mitt hjärtas trygga vakt; Fräls och helga helt min själ, Låt mig ej bli syndens träl.

3. Helge Ande med din tröst, Kom och härska i mitt bröst; Led mig genom nöd och sorg, Var mitt värn, min säkra borg.

4. Helge Ande, gudasänd, Lifvets ljus hos mig upptänd. Lär mig älska dina bud Och att lefva blott för Gud 2. Bänd ordet ut med stora skaror Af tjänare med heligt mod, Som icke frukta några faror, Men villigt offra lif och blod; Som icke gå för gods och guld, Men tjäna blott för Kristi skull.

8. Låt upp för dig de portar vida, Att ordet löpa må med fart Till folk, som uti mörker kvida,

Och gör dem ljuset uppenbart; Ja, tänk också, Immanuel, Uppå ditt eget Israel.

4. Besök den gamla kristenheten, Där mången än går trög och ljum, I mänskofunderna förveten, Men om det dyra korset stum; Kom, Herre, allas hjärtan tag, Låt uppgå snart din segerdag.

N:o 228.

1. Jag vill i dopets graf nedstiga Och gå den väg, som Jesus gått, Jag vill åt honom mig inviga, Då rening i hans blod jag fått; Jag gifvit honom kropp och själ, Ty han sig offrat för mitt väl.

2. Min frälsningsfurste lät sig döpa Uti Jordanens rena flod, Han, som min frälsning måste köpa Med priset af sitt eget blod; Hvi skulle jag väl tveka då Att gå den väg, han täcktes gå?

3. Med dig jag nu mig vill begrafva Igenom dopet till din död; Hvad jag mig än må förehafva,

Mig hjälp att göra, som du bjöd. Lär mig att följa dina spår, Tills jag i himmelen ingår.

4. Du är uppståndelsen och lifvet, Med dig jag uppstår, Herre kär Och detta löfte är mig gifvet Att jag skall vara där du är. Då får jag efter mödans slut Hos Herren evigt hvila ut.

5. O Jesus, hjälp mig då att vandra I lifvets nyhet inför Gud, Att icke jag som många andra Må ringa akta dina bud. Hjälp mig att vaka, bedja, tro Och ha i dig min enda rö.

N:o 100. Andante.

S. von Wartensee.

1. Hel- ge An - de låt ditt ljus Ly - - sa upp mitt hjär - tas hus. Sking-ra mörk - ret på min stig, Vänd ditt an - - let nu till mig.

2. Helge Ande med din makt, Var mitt hjärtas trygga vakt; Fräls och helga helt min själ, Låt mig ej bli syndens

träl.

3. Helge Ande med din tröst, Kom och härska i mitt bröst; Led mig genom nöd och sorg, Var mitt värn, min säkra borg.

4. Helge Ande, gudasänd, Lifvets ljus hos mig upptänd. Lär mig älska dina bud Och att lefva blott för Gud N:o 101.

Arthur Sullivan.

1. Hel - - ge An - - de, ljus af ljus, Strå - la

hjär - tas hus, Ee - - na oss från jor - dens grus!

Du, som ger den rätta tröst, 3. Oss förklara Kristi ord, 4. Värm oss med din helga glöd,

Vederkvick de matta bröst Samla din förströdda hjord Kufva egen viljan snöd,

Med din milda sanningsröst. Enigt omkring nådens bord. Blif oss när i lif och död.

N:o 102.

Moderato. 1. Be - dröf - va ej An- den, som talar så

stil - la I

hjär - tat om Her - ren och so - - ker ditt vä ej » * j dröf - - va ej ho-nom, när han ej kan gil - la En njut-ning, ett nå - got, som ska - dar din själ.

N:o 101.

Arthur Sullivan.

1. Hel - - ge An - - de, ljus af ljus, Strå - la

hjär - tas hus, Ee - - na oss från jor - dens grus!

Du, som ger den rätta tröst, 3. Oss förklara Kristi ord, 4. Värm oss med din helga glöd,

Vederkvick de matta bröst Samla din förströdda hjord Kufva egen viljan snöd,

Med din milda sanningsröst. Enigt omkring nådens bord. Blif oss när i lif och död.

N:o 102.

Moderato. 1. Be - dröf - va ej An- den, som talar så

stil - la I

hjär - tat om Her - ren och so - - ker ditt vä ej » * j dröf - - va ej ho-nom, när han ej kan gil - la En njut-ning, ett nå - got, som ska - dar din själ.

81

2. Bedröfva ej Anden, som rikt dig hngsvalar, När synden och världen martera dig här. Gif akt, när i hjärtat han ljufligen talar Och sanningens helgande vägar dig lär.

3. Bedröfva ej Anden, när han dig bestraffar För synder, som ofta ditt hjärta be-går. Om äfven hans tuktan dig lidande skaffar, Han helår och läker hvart svidande sår.

4. Bedröfva ej Anden, när tyst han dig manar Att göra i kärlek en tjänst åt din Gud; Var villig att följa, då vägen han banar Och bjuder dig lyda din mästares bud.

6. Bedröfva ej Anden - han kan från dig vika Och lämna dig kvar uti mörker och ve, Men lyder du honom, du finner de rika, De härliga skatter dig Herren vill ge.

N:o 103.

Adagio.

1. Vak upp, vak upp, hör än ett nådens bud Ifrån din konung och din frälsnings Gud Han i än med nåd och kärlek vill dig möta. O, kan du än hans kärlek från dig stöta? 2. Han kallar -- och du sluter hjärtat till; Han klappar -- och du ej upplåta vill. Men tänk, om du hans Ande bortgå låter, Och han ej mera nånsin kommer åter.

3. Än är det tid, men kanske endast nu; Än frälsning bjudes dig -- hvi dröjer du? Förspill ej mer den dyra nådatiden! Den hastar bort, den är så snart förliden.

4. Ack, kom i dag och drick ur lifvets flod! Sök lif och frid i Jesu dyra blod. Det ensamt kan ditt onda hjärta rena. Dig Jesus frälsa kan och han allena. 81

2. Bedröfva ej Anden, som rikt dig hngsvalar, När synden och världen martera dig här. Gif akt, när i hjärtat han ljufligen talar Och sanningens helgande vägar dig lär.

3. Bedröfva ej Anden, när han dig bestraffar För synder, som ofta ditt hjärta be-går. Om äfven hans tuktan dig lidande skaffar, Han helår och läker hvart svidande sår.

4. Bedröfva ej Anden, när tyst han dig manar Att göra i kärlek en tjänst åt din Gud; Var villig att följa, då vägen han banar Och bjuder dig lyda din mästares bud.

6. Bedröfva ej Anden - han kan från dig vika Och lämna dig kvar uti mörker och ve, Men lyder du honom, du finner de rika, De härliga skatter dig Herren vill ge.

N:o 103.

Adagio.

1. Vak upp, vak upp, hör än ett nådens bud Ifrån din konung och din frälsnings Gud Han i än med nåd och kärlek vill dig möta. O, kan du än hans kärlek från dig stöta? 2. Han kallar -- och du sluter hjärtat till; Han klappar -- och du ej upplåta vill. Men tänk, om du hans Ande bortgå låter, Och han ej mera nånsin kommer åter.

3. Än är det tid, men kanske endast nu; Än frälsning bjudes dig -- hvi dröjer du? Förspill ej mer den dyra nådatiden! Den hastar bort, den är så snart förliden.

4. Ack, kom i dag och drick ur lifvets flod! Sök lif och frid i Jesu dyra blod. Det ensamt kan ditt onda hjärta rena. Dig Jesus frälsa kan och han allena. **N:o 104.**

Andante moderato.

T. Brookwell.

1. Vak upp, hör vak - ten lju - der Från Si - öns mu - rar än. Se, nådens sol dig bju - - der En bätt - rings - dag i - - gen. Men snart skall bu - - det fa - ra Från lif - vets fur - - ste ner Och i hans namn för - - kla - - ra, Att in - - gen tid är mer.

2. För sent skall syndarn vakna, Där ingen morgon är, Där han skall evigt sakna Den nåd, han spillde här. Där inga böner höras, Där ingen bättring sker; Ty kan väl bättring göras, Då ingen tid är mer?3. O du i synden döde, Se denna evighet, Där allt är mörkt och öde Och ej af ändring vet, Att synden hopplöst minnas: O mask, som rö ej ger! Ack, kan väl hoppet finnas, Då ingen tid är mer?

4. Vak upp, hör ropet skallar: Nu är behaglig tid. Nu kom, ty Herren kallar, Och tag emot hans frid. Vill du den nåd förnimma, Som syndarn bjuds ännu, Så tänk hvar dag, hvar timma, Att nu är tid, blott nu.

Sakta. Herrnh. koralbok 1784.

1. Ti - den var - nar, går med fart; Dö - den var - nar, kom - mer snart; Lyss - na till, o syn - da - re, Tid och död dig var -ning ge. 2. Lifvet varnar; när det far, Ingen återgång är kvar; Evigheten förestår, Och du obekymrad går.

3. Gud dig varnar; böj dig ned Och om nåd och frälsning bed, Innan nådens dag förgår, Innan domens timme slår.

4. Kristus varnar, bjuder dig Kärleksfullt: Kom nu till mig! Hjärta., vill du trotsa än Nådens röst från himmelen?

5. Vakna upp, tag nåden an! Ken i dag förgås du kan; Fly till den dig håller kär, Han dig väntar, som du är. 3. O du i synden döde, Se denna evighet, Där allt är mörkt och öde Och ej af ändring vet, Att synden hopplöst minnas: O mask, som rö ej ger! Ack, kan väl hoppet finnas, Då ingen tid är mer?

4. Vak upp, hör ropet skallar: Nu är behaglig tid. Nu kom, ty Herren kallar, Och tag emot hans frid. Vill du den nåd förnimma, Som syndarn bjuds ännu, Så tänk hvar dag, hvar timma, Att nu är tid, blott nu.

Sakta. Herrnh. koralbok 1784.

1. Ti - den var - nar, går med fart; Dö - den var - nar, kom - mer snart; Lyss - na till, o syn - da - re, Tid och död dig var -ning ge. 2. Lifvet varnar; när det far, Ingen återgång är kvar; Evigheten förestår, Och du obekymrad går.

3. Gud dig varnar; böj dig ned Och om nåd och frälsning bed, Innan nådens dag förgår, Innan domens timme slår.

4. Kristus varnar, bjuder dig Kärleksfullt: Kom nu till mig! Hjärta., vill du trotsa än Nådens röst från himmelen?

5. Vakna upp, tag nåden an! Ken i dag förgås du kan; Fly till den dig håller kär, Han dig väntar, som du är. **N:o 106.**

Svensk folkmelodi.

1. Hvart går du? Hvart går du? Hvart i - - lar du hän? O, syn - da - re, hör och besin - - - na! Hvi dol - jer bland lust . går - dens träd du dig än? Din do - - ma - - re skall dig dock finna. O, syn ----- da - - re, skyn - da till Her - - - ren.

2. Hvar är du ? Hvar är du ? Ack, trifves du än Därute i synden och världen? Föraktar du ännu din himmelske vän För lustarna snöda och flärden? O, vänd dock tillbaka till Herren!

3. När vill du begynna att söka din Gud, Som snart skall din domare blifva? När vill du begynna att akta hans bud Och rätt i hans ord honom gifva? Ack, fly, medan tid är till Herren!

4. Hvar är du ? Hvar är du ? O, har du förstått, Att endast i sonen är lifvet? Och har du i frälsaren lifvet ock fått? Är hjärtat åt honom än gifvet? Har frälsning du funnit i blodet?

5. Då först är du hulpen, då säker du är Och dristigt din Herre kan svara: »Här är jag, här är jag, min frälsare kär, Mig värdes i nåden bevara, Så varder jag frälsad för evigt.» **N:o 107.**

Moderato.

Duett.

C. C. m'«iams.

Tffi r~ 1 - ^ - ^~é~f - '$ ----- 1 ----- : j ------ K_^ J\ £ ----- 557' j^, 1 1

1. Har du in - tet rum för Je - sus, Han, som dö -den led för di^r

uigu.p^^~ -^j ^^^ <^ ---------------- ! ^~w ^ ^ ------------------------ \% - ~ - H? ------------------------ - ^ -j

^_^^ _ ^ -^^ ^

r\ KV Kör. . ^ ff i |s \ ^ h h

JfLfc 1 ----- , ------ k^ ----- k. ---- P! ----- Pl ---- y ---- 1 ------- 1 ---------------- ----- ----- fc_- |V_J^_ -.. J. J J -J - é - J -

fap - J J J t *. é *. ~ä - ~A - l - h~t~j~~i !. 0 __ _ J. J J . -) J l -

\Y- *. 8 2 *. 9 --3 g * * J * S * J « J _

Hör, han klappar och han be -der: Opp -na h j artat helt f or mig! Rumför Je-sus, ä-rans ".. "" .... ____ i 1 ,." " V^ - ^J Cj fy^^ - ~r§TT~~^8~s~j~s~~j - i

- ^ 1 l U ' U U L-..-IJ ,- m/

OJ; l [ni - 1 - h - h" ---- IS- -]s h ---- ^ -- r ^L Irn ------- i äg, \ -f- j - 3- Skyn - da dig r- S; ----- i - -ff- att - T- W då; opp - na Skyn-da dig att opp - na

J ------------------ f ^ 0 f - 1 ----- "T - f - r~ - ,^- -^p ------ f- - "%& -- ------ f±-4 >-4-V- -4 ----- b - U- -U- J£ --- ^_ då

Rum f or ä- råns konung

ff

ten.

Ayl>] ' J ----- i ----- 3 - l - f- 1 ---- ,-4- l rn n ^ j.-^- -&

vy *. * * j * .j _ J . fi d i 1 J

4. -S- ^ 9 9 .*.. w ^^ Låt ditt hjär - tas stäng - da por - tar För din Je - sus opp - na stå. f" f f * - . - NN ^- k Ei« <* ^ A . ! ! - - . *

n/* L P 1 1 1 r p * II 1 | *""

» - » - 0 - -K' - . - -& ------

i b b P - P - tr1-^ - i - H - $ i> i> ~ - '^ j 2. Du har rum för värld och nöjen, Medan han, som för dig dog, Intet rum hos dig kan finna, Fast din synd på sig han tog. Rum för Jesus, ärans konung, etc.

3. Har du ingen tid för Jesus, Då i nåd han kallar än? Se, just nu är rätta stunden - Öppna hjärtat för din vän! Rum för Jesus, ärans konung, etc.

4. Rum och tid för Herren Jesus, Nådens dag är kort och dyr, Snart i döden hjärtat kallnar, Och Guds Ande från dig flyr. Rum för Jesus, ärans konung, etc.

Andantino.

Svensk folkmelodi,

=t

« - . - *_ - ^_ - -

öds - ligt och mörkt och kallt I ditt hjär . tas hus, få . fängt du frid och rö Här bland stoft och grus,

1. Är det So - ker

£=É

fc^=^

CU %=2=

M

*****

=tf

Då har Je - sus, all vari - dens ljus,

Än ej gått upp där

K

É

.«j-----j-----g

.^^ Ty där han får ly - sa in, ger han ett an - nät sin . ne.

-p-v-^

» y f f r P , g f

^U-iLUU

2. Fattas något, du vet ej hvad, Fly till Jesus blott. Om du än ej förstår dig själf, Han förstår dig godt. Han, som gåfvor för alla fått, Han ock din Goel blifvit, Men om du ej honom har, så har du icke lifvet.

3. Hungrar själen och ledes vid Världens tidsfördrif, Han det lefvande brödet är, Som ger världen lif; Honom, honom ditt hjärta gif, Han stilla kan dess längtan, Han kan rikligt tillfredsställa all din törst och trängtan.

4. Ack, hur trofast han älskar dig, Hör, han klappar på. Skall han icke, den vännen god, Slippa in också? Skall han längre där ute stå, Skall han ej få ditt hjärta? lidet sådan lön du honom ger f or all hans smärta?

6. O, vak upp då, vak upp, tag mot Hvad han har med sig: Nåd, förlåtelse, lif och frid, Allt som fattas dig; Han har nog för båd* dig och mig, Ja, öfver nog för alla; Må vi tro hans kärlek blott och i hans armar falla.

N:o 515.

l- O> JaS längtar från sorg och strid Hem till faderns hus. Själen finner ej rö och frid Här bland stoft och grus. O, när skall jag från stormens brus Få bärgas in i hamnen, Dit ej stormar mera nå, i trogna f rälsarfamnen?

2. Här jag städse en främling går I ett fjärran land; Här min vandring är ofta svår Genom öknens sand. O, när brista de tunga band, Som binda mig vid gruset, Då jag fri får ila hem till fridens land i ljuset?

3. O, då skall jag i evighet, öfver stoftet höjd, Prisa Jesus, min salighet, l osäglig fröjd. Hjälp mig, Jesus, att bida nöjd Den sälla dagens möte, Som mig föra skall från jordens strid uti ditt sköte. N:o 109. Adagio.

1. Män - ska, dig be - sin - - - na, Än du nåd kan fin - - - na. Ti - den, kort och dyr, Snart i - - - från dig flyr.

2. Du din synd förstorar, Sällhet du förlorar; Hjärtats känsla dör, Andens röst tfpphör.

S, Då han än dig väcker Och dig nåden räcker. Fall till korsets fot, Tag hans nåd emot.

4, Jesus, kärleksrike Vännen utan like, Ropar än till dig: Kom, o kom till mig!

ö. Du gör Herren smärta, Plågar själf ditt hjärta, Om du borta går Och hans nåd försmår.

2.

Här en källa rinner; Säll den henne finner. Hon är djup, men klar, Gömd, men uppenbar.

Om du där dig tvager, Bort hvar fläck hon tager; Ty den källan god Är Immanuels blod.

6, Mänska, dig besinna, Än du nåd kan finna. Tiden, kort och dyr, Snart ifrån dig flyr.

N:o 189.

8. Röfvaren i nöden Där fann lif i döden. Jag, så ond som han, Samma balsam fann.

Dyra lifvets källa, Du skall evigt välla; Evigt lyckosam Skall din flod gå fram.

Kränka skall du bada. Göra sorgsna glada; Tills du lammets brud Klädt i klarhets skrud.

Sen jag' döda, kalla, Såg i tron dig svalla, Rör min tunga sig, Sjunger helst om dig.

7. Jesus vill jag sjunga, Tills min stumma tunga Göms i graf, och jag Skåda får din dag.

8. Ty mig, sämsta, ringa, Du dock lön vill bringa; Du åt mig ock har Köpt en harpa klar,

9. Som du skänkt den gåfva Att dig evigt lofva, Du för himmelen Stämt och strängat den.

10. Där skall faderns öra Fröjda sig att höra Mig uti din famn Sjunga blott ditt namn.

N:o 110.
Moderato.

l K l

TTTi].' j.i j rö

1. Skall du all-tid ha - sta Pråm på dö - - dens stig Och Guds nåd för - ka- sta,

.»..»..»..». .*..

5

r r r fr

£

i.

S

-J-------V-

fet

^

.=5^-^-^-^!^

Som än bju - des dig? Och Guds nåd for - ka - sta, Som än bju - des dig.

m

-f-E

5^

S

2. Vill du så förskjuta Gud, som är din vän, Vill du icke njuta Frid i himmelen?

3. Vill du möta döden Utan skymt af hopp? Skall i afgrundsglöden Du först vakna opp?

4. Vill du ej besinna Evigt ve och väl? Vill du icke vinna Eäddning för din själ?

6. Vill du själen mörda Blott för jordisk tröst? Vill du icke vörda Jesu kärleksröst?

6. Skall han fåfängt kalla Dig från farlig stig? Skall hans domslut falla: >Gå nu bort från mig?>

7. Dyra själ, besinna: Nådens dag är kort. Sök att frälsning vinna, Innan den flyr bort.

1. Smärtans stunder ila, Allt ej evigt är. Snart skall jag få hvila Hos min Jesus kär.

2. Ack, hur snart försvinner Denna växlingstid. Snart mitt hjärta finner Evig fröjd och frid.

N:o 369.

3. Då är allting borta, Som besvärat mig; Slutad är min korta, Tunga vandringsstig.

4. O, jag längtar redan Hem till fridens land. Det är mörkt härnedan På en stormig strand.

6. Först vid Jesu sida Blir jag rätt förnöjd; Jesus, hjälp mig bida Dagens slut med fröjd.

6. Med en bättre visa, I en högre kor, Lär mig då att prisa, Gud, din kärlek stor.

1. Fram en suck sig smyger, Hörd af ingen vän, Dock likt dufvan flyger Den mot himmelen.

N:o 448.

2. Uti nödens timma Själen ser dit opp, Längtar att förnimma Gud, sin hjälp, sitt hopp.

3. Gud i ordet åter Låter höra sig; Bjuder den, som gråter: Kom, ack kom, till inig

4. Hälsar dem för sälla, Som från jordens grus Färden hemåt ställa Upp till faderns hus.

6. Allt han mig förlåter, Som jag brutit har, Mig förklarar åter, Att han är min far.

6. Kraft mig Jesus gifve I hvar pröfningsstund, Städse jag förblifve Fast i hans förbund.

7. Därför är jag salig Uti Jesu namn Och får fröjd otalig Sist i himlens N:o 111.

Andante. *mf John Wyeth.*

1. Ack, hur län - ge vill du drö - ja, Förrn du fram till Je - sus går? Nu han kal - lar dig att kom - ma; Se, hans famn dig öp - pen står. Kom till Je - sus, kom till Je - - sus, Och du nåd och frid und - får. Kom till Je - sus, kom till Je - sus, Och du nåd och frid und - får.

2. Hör du ej hans milda stämma, Hur han kallar dig vid namn? Han vill i ditt hjärta gästa, Upplåt honom då din famn. Blott med honom :,: Når du fridens sälla hamn.

3. Ser du ej hans öppna armar? Ser du ej den kärleksflod, Hvilken strömmar från hans sida? Se, hvad han för dig utstod. Tro hans kärlek, :,: Just för dig han göt sitt blod.

4. O, så tveka då ej längre, Dyra själ, gå dristigt fram Med din synd och med din smärta Till Guds kärleksfulla lamm. Blott i honom, Ja, i honom Kommer ej din tro på skam.

N:o 470.

1. O, du nådens rika källa, Öfver mig ditt flöde gjut, Att mitt hjärtas tack må välla I en mäktig lofsång ut. För du själf min själ och tunga Med en eld af helig fröjd Att i himlatoner sjunga Jesu kärleks djup och höjd.

2. Här jag vill med glädje bygga Mig ett Ebeneser opp, Och vid dig allen mig trygga För mitt hela lefnadslopp. Du, hvars kärlek underbara, Köpte mig med blodig död, Skall mig skydda för all fara Och mig rädda utur nöd.

3. Låt din nåd mig öfverskygga, Fostra, leda år för år, öfver djupen slå en brygga, Där jag trygg och säker går. Herre kär, du vet, mitt hjärta Lätt från vägen vika kan, Därför tag i fröjd och smärta Med din kärlek själf mig an.

Adagio.

1. Hvad gag - nar dig att ä - ga he - la vari - den, Om du tar ska -da till din ar - ma själ? Har du satt fö - ten in på pil-grims-fär - - den, O, låt då Ln - - tet hin dra få ditt väl.

2. Ack, rikedomens svek har lockat mången Att sälja himmelen för stoft och mull. Hur mången Demas, utaf världen fången, Har vikit af för jordisk vinnings skull.

3. Den rike ynglingen gick bort bedröfvad, När Jesus honom bjöd försaka allt. Hur mångens tro har ej, då han blef pröfvad, Sig visat vara utaf samma halt.

4. Ja, pröfva oss, o Herre, om vi äga I våra hjärtan trones rätta guld; Och gif, att vi med sanning kunna säga, Att du förlåtit all vår synd och skuld.

5. År du vår skatt, hvad rör oss hela jorden Med all den skatt, som hon i skötet bär. Är Jesus själf vår själs

brudgumine vorden, Hon äger nog och mera ej begär.

N:o 113.

Ira D. Sankey. 1. »Sent, sent, så sent, och natten mörk och kall; Sent, sent, så sent, månn'

Adagio.

1. Hvad gag - nar dig att ä - ga he - la vari - den, Om du tar ska -da till din ar - ma själ? Har du satt fö - ten in på pil-grims-fär - - den, O, låt då Ln - - tet hin dra få ditt väl.

2. Ack, rikedomens svek har lockat mången Att sälja himmelen för stoft och mull. Hur mången Demas, utaf världen fången, Har vikit af för jordisk vinnings skull.

3. Den rike ynglingen gick bort bedröfvad, När Jesus honom bjöd försaka allt. Hur mångens tro har ej, då han blef pröfvad, Sig visat vara utaf samma halt.

4. Ja, pröfva oss, o Herre, om vi äga I våra hjärtan trones rätta guld; Och gif, att vi med sanning kunna säga, Att du förlåtit all vår synd och skuld.

5. År du vår skatt, hvad rör oss hela jorden Med all den skatt, som hon i skötet bär. Är Jesus själf vår själs brudgumine vorden, Hon äger nog och mera ej begär.

N:o 113.

Ira D. Sankey. 1. »Sent, sent, så sent, och natten mörk och kall; Sent, sent, så sent, månn'

dör . ren opp - nas skall ?» - »För sent! För sent! I fån ej kom -ma in.»

2. »Vi sakna ljus, men nu vi ångra det. Ser Herren oss, nog har han skonsamhet. > - »För sent! För sent! I fån ej komma in.»

3. »Ej ljus, så sent! I mörker utom hus. O, släpp oss in, att vi må finna ljus.» - »För sent! För sent! I fån ej komma in.»

4. »Ha vi ej hört, att brudgummen är mild? O, släpp oss in, fast sent, att se hans bild.» - »Nej, nej! För sent! I fån ej komma in.»

N:o 114 se N:o 69.

N:o 115.

Folkmelodi.

1. Jag såg en stjär - na fal - - la I - - från Guds him - mel blå. Då Orgel. tänk - té jag j)å al - - la, Som bort från Je - - - sus gå.

2. Ack, många tusen själar, Som förr hört Jesus till, Nu blifvit världens trälar Och fara åter vill.

3. De hafva mist sitt fäste, Sin Gud, sitt lopp, sin tro. Som fåglar utan näste De finna ingen r.

4. O fallna själar, arma, Med lampor utan glans, Må Herren sig förbarma Och föra er till sans.

6. Den yra världen skalkas Och drömmer tiden bort; Men domens fasor nalkas Med jämmer innan kort.

6. Man skämtar ej bort döden Och ej bort Herrens dom, Man tviflar ej bort glöden, Som brinner där bortom.

7. Stån redo, bröllopstärnor, Sen, Jesus kommer snart. O, vaknen, fallna stjärnor, Stån upp och strålen klart! dör . ren opp - nas skall ?» - »För sent! För sent! I fån ej kom -ma in.»

2. »Vi sakna ljus, men nu vi ångra det. Ser Herren oss, nog har han skonsamhet. > - »För sent! För sent! I fån ej komma in.»

3. »Ej ljus, så sent! I mörker utom hus. O, släpp oss in, att vi må finna ljus.» - »För sent! För sent! I fån ej komma in.»

4. »Ha vi ej hört, att brudgummen är mild? O, släpp oss in, fast sent, att se hans bild.» - »Nej, nej! För sent! I fån ej komma in.»

N:o 114 se N:o 69.

N:o 115.

Folkmelodi.

1. Jag såg en stjär - na fal - - la I - - från Guds him - mel blå. Då Orgel. tänk - té jag j)å al - - la, Som bort från Je - - - sus gå.

2. Ack, många tusen själar, Som förr hört Jesus till, Nu blifvit världens trälar Och fara åter vill.

3. De hafva mist sitt fäste, Sin Gud, sitt lopp, sin tro. Som fåglar utan näste De finna ingen r.

4. O fallna själar, arma, Med lampor utan glans, Må Herren sig förbarma Och föra er till sans.

6. Den yra världen skalkas Och drömmer tiden bort; Men domens fasor nalkas Med jämmer innan kort.

6. Man skämtar ej bort döden Och ej bort Herrens dom, Man tviflar ej bort glöden, Som brinner där bortom.

7. Stån redo, bröllopstärnor, Sen, Jesus kommer snart. O, vaknen, fallna stjärnor, Stån upp och strålen klart! dör . ren opp - nas skall ?» - »För sent! För sent! I fån ej kom -ma in.»

2. »Vi sakna ljus, men nu vi ångra det. Ser Herren oss, nog har han skonsamhet. > - »För sent! För sent! I fån ej komma in.»

3. »Ej ljus, så sent! I mörker utom hus. O, släpp oss in, att vi må finna ljus.» - »För sent! För sent! I fån ej komma in.»

4. »Ha vi ej hört, att brudgummen är mild? O, släpp oss in, fast sent, att se hans bild.» - »Nej, nej! För sent! I fån ej komma in.»

N:o 114 se N:o 69.

N:o 115.

Folkmelodi.

1. Jag såg en stjär - na fal - - la I - - från Guds him - mel blå. Då Orgel. tänk - té jag j)å al - - la, Som bort från Je - - - sus gå.

2. Ack, många tusen själar, Som förr hört Jesus till, Nu blifvit världens trälar Och fara åter vill.

3. De hafva mist sitt fäste, Sin Gud, sitt lopp, sin tro. Som fåglar utan näste De finna ingen r.

4. O fallna själar, arma, Med lampor utan glans, Må Herren sig förbarma Och föra er till sans.

6. Den yra världen skalkas Och drömmer tiden bort; Men domens fasor nalkas Med jämmer innan kort.

6. Man skämtar ej bort döden Och ej bort Herrens dom, Man tviflar ej bort glöden, Som brinner där bortom.

7. Stån redo, bröllopstärnor, Sen, Jesus kommer snart. O, vaknen, fallna stjärnor, Stån upp och strålen klart! **N:o 116.**

Andante. Dora Boole.

1 Fly från So - dom och dess f a - - ra, In . nan du af dö - den nås. Syn - dens nö jen dig be - - dra - ga; Om du drö - jer, du förgås. Fly, ack fly med hast till ber - gen, Und - sätt där din själ i Lam - na vari - den, fly till Her - ren, Frälsning ut - af ho - nom tag.

2. Fly från världen - Herrens Mana dig att ila fort. Straffets redan hvässta pilar Nå dig snart på farlig ort. Fly, ack fly med hast etc.

S. Fly från synden, bjuder Herren - I dess närhet ens ej blif. Nästan frälst är ingen frälsning, Valet gäller död och lif. Fly, ack fly med hast etc. Moderato.

G. Wennerberg.

^-^-f. f ~1-T~J --------' a ' 4 fa4 4

1. Om han kom - me i

JL

g, din

Her - re och Gud, Skul - le

<» . r f F

v y

helst från hans å

1 i

syn du fly? Om du hör - de i dag det

&

ner ffM^ H r ^ ^r^

.0 b - ==: s

-j*_.{-i£_ -------- . ---------- k. -------- ^ -------- - ------ ^-3 ---------

fH\^ K 1 J | J __ -41 - « _L V W - .^ -

r P P kal - - lan - - de ljud Af ba - - - su - nen från him - - me pgr-? r r p f f i f f f " f - lens .«.

-^ b u i r j - ii_R - i ------ y - \/ - [_ b b . . b b T p rT H

^^

^=^

Skul - le fröjd el - - ler ån - .

dig fat .

ta?

C-» F- £1 r i J"

^y

2. Månne allt, hvad som nu är viktigt och stort, Jämväl då skulle synas dig så? Månne allt, hvad i dag blir taladt och gjordt, Blefve taladt och gjordt äfven då? Besinna dig, innan du svarar.

3. Månne det eller det, som trycker dig nu Och som vållar så mångfaldig nöd, Skulle trycka dig då? O, månne väl du Skulle sörja för kläder och bröd Med hedningens oro i hjärtat?

4. Om han komme i dag, rättfärdig och vis, Till att ställa oss alla för sig, Månne människors dom och människors pris Skulle synas af värde för dig Eller falla med tyngd uti vågen?

5. Om han komme i dag - o, pröfva dig än, Medan anskriet dröjer, och säg: Är hans ankomst dig kär, eller fruktar du den? O, hvart leder då slutligt din väg? Den stund, du ej menar, han kommer. **N:o 118.**

Adagio.

Lewis Edson.

1. O, låt basunens ljud Med makt från strand till strand För-kun-na nådens

Föbud För j or -dens al . la land: Nu ju-bel-å-ret in-gåtthar, Nu ju - bel . & . ret in - gått har,

l dröj ej mer i den kvar. Du, som din arfvedel

Förverkat har hos Gud, Nu återfår den hel; Så lyder nådens bud: Nu jubelåret ingått har, :,: O, dröj ej mer i synden kvar.

3. Du arme syndaslaf, O, kom att frihet få! I döden Jesus gaf Sitt lif för dig också. Nu jubelåret kommit har, :,: O, dröj ej mer i synden kvar

4. Du, som dig skyldig ser De tiotusen pund, Dig tillgift Herren ger Af nåd just denna stund. Nu jubelåret ingått har, :,; O, dröj ej mer i synden kvar.

5. Lofsjungom högt Guds lamm, Som dödadt blef för oss Och bar var synd och skam, Att vi ej må förgås. Nu jubelåret ingått har, :,: O, dröj ej, själ, i synden kvar.

N:o 184.

1. Min själ -- ack, fatta mod, Guds son är död för dig. Han gaf sitt dyra biod Att återlösa mig. Min löftesman hos Gud han är, :,: På händerna mitt namn han bär.

2. Han i Guds åsyn står Och manar godt för mig. Hans blod, hans dyra sår, De tala kraftelig. Det blodet har försonat allt ;,: Och ger åt lifvet ny gestalt.

3. Fem djupa sår han bär Från Golgata för mig. Hur saligt dock det är, Att där få gömma sig. .Förlåt, förlåt!» är deras bön, :,: »Förkasta ej hans arbetslön!»

4. Då lyssnar fadern till, Försonad, kärleksfull, Han allt förlåta vill För ende sonens skull. Jag är hans barn. - Att det är sant ; Han gifver åt mig Andens pant.

5. Gud mot mig nådig är, Han mig i Kristus ser. Han är min fader kär, Hvad skall jag frukta mer? Ack, nåd och barnaskap jag fått, :,: Och ropar: Abba fader blott.

N:o 377.

Min herde Herren är; Mig intet fattas kan. Uppå den rätta stig Mig för och leder han, Till ängen grön och lifvets flod :,, Och vederkvicker själ och mod.

2. Och om jag vandrar än I dödens skuggas dal, Jag dock ej fruktar mig För mörker, nöd och kval. Ty Herren är min käpp och staf : Mig tröstar, stödjer till min graf.

3. Trots oväns larm och hot Han dukar mig sitt bord. Där spisar jag i frid, Med glädjens olja smord Min bägare han rågat har, :,: Hvad nåd och kärlek underbar.

4. Ja, Guds barmhärtighet Skall städse följa mig, Till dess han tar mig hem I evig fröjd hos sig. Sen skall jag bo i Herrens hus : Och evigt se hans klarhets ljus.

N:o 119.

Maestoso. Oscar Blom.

1. Låt gläd - je - - rö - pen skal - - - la Om - - kring den vi - da jord, O I folk, försam - lens al - - - - la Att hö - - ra fri - dens ord ! En nå * dens tid dig bju - des än, Du vils - na själ, kom hem i - gen.

Guds lamm ske pris och ära, »Som med sitt helga blod Ät fadern velat bära För oss en lösen god. En nådens tid etc.

Du, som med sorg begråter Din spillda arfvedel, Af Jesu kärlek åter Du far den full och hel. En nådens tid etc.

Du slaf i syndens snara, Kom, tag din frihet mot! Du frälsas från all fara, Från lagens skräck och hot. En nådens tid etc.

Hör, evangelium klingar Så ljuft om nåd och frid. Liksom med dufvovingar Guds Ande kommer blid. En nådens tid etc.

Kom, själ, och blif försonad Och frälst från syndens skuld, Så blir du evigt skonad, Och fadern är dig huld. En nådens tid dig bjudes än, Du vilsna själ, kom hem igen.

N:o 120 se N:o 35. **N:o 377.**

Min herde Herren är; Mig intet fattas kan. Uppå den rätta stig Mig för och leder han, Till ängen grön och lifvets flod :,, Och vederkvicker själ och mod.

2. Och om jag vandrar än I dödens skuggas dal, Jag dock ej fruktar mig För mörker, nöd och kval. Ty Herren är min käpp och staf : Mig tröstar, stödjer till min graf.

3. Trots oväns larm och hot Han dukar mig sitt bord. Där spisar jag i frid, Med glädjens olja smord Min bägare han rågat har, :,: Hvad nåd och kärlek underbar.

4. Ja, Guds barmhärtighet Skall städse följa mig, Till dess han tar mig hem I evig fröjd hos sig. Sen skall jag bo i Herrens hus : Och evigt se hans klarhets ljus.

N:o 119.

Maestoso. Oscar Blom.

1. Låt gläd - je - - rö - pen skal - - - la Om - - kring den vi - da jord, O I folk, försam - lens al - - - - la Att hö - - ra fri - dens ord ! En nå * dens tid dig bju - des än, Du vils - na själ, kom hem i - gen.

Guds lamm ske pris och ära, »Som med sitt helga blod Ät fadern velat bära För oss en lösen god. En nådens tid etc.

Du, som med sorg begråter Din spillda arfvedel, Af Jesu kärlek åter Du far den full och hel. En nådens tid etc.

Du slaf i syndens snara, Kom, tag din frihet mot! Du frälsas från all fara, Från lagens skräck och hot. En nådens tid etc.

Hör, evangelium klingar Så ljuft om nåd och frid. Liksom med dufvovingar Guds Ande kommer blid. En nådens tid etc.

Kom, själ, och blif försonad Och frälst från syndens skuld, Så blir du evigt skonad, Och fadern är dig huld. En nådens tid dig bjudes än, Du vilsna själ, kom hem igen.

N:o 120 se N:o 35. **N:o 377.**

Min herde Herren är; Mig intet fattas kan. Uppå den rätta stig Mig för och leder han, Till ängen grön och lifvets flod :,, Och vederkvicker själ och mod.

2. Och om jag vandrar än I dödens skuggas dal, Jag dock ej fruktar mig För mörker, nöd och kval. Ty Herren är min käpp och staf : Mig tröstar, stödjer till min graf.

3. Trots oväns larm och hot Han dukar mig sitt bord. Där spisar jag i frid, Med glädjens olja smord Min bägare han rågat har, :,: Hvad nåd och kärlek underbar.

4. Ja, Guds barmhärtighet Skall städse följa mig, Till dess han tar mig hem I evig fröjd hos sig. Sen skall jag bo i Herrens hus : Och evigt se hans klarhets ljus.

N:o 119.

Maestoso. Oscar Blom.

1. Låt gläd - je - - rö - pen skal - - - la Om - - kring den vi - da jord, O I folk, försam - lens al - - - - la Att hö - - ra fri - dens ord ! En nå * dens tid dig bju - des än, Du vils - na själ, kom hem i - gen.

Guds lamm ske pris och ära, »Som med sitt helga blod Ät fadern velat bära För oss en lösen god. En nådens tid

etc.

Du, som med sorg begråter Din spillda arfvedel, Af Jesu kärlek åter Du far den full och hel. En nådens tid etc.

Du slaf i syndens snara, Kom, tag din frihet mot! Du frälsas från all fara, Från lagens skräck och hot. En nådens tid etc.

Hör, evangelium klingar Så ljuft om nåd och frid. Liksom med dufvovingar Guds Ande kommer blid. En nådens tid etc.

Kom, själ, och blif försonad Och frälst från syndens skuld, Så blir du evigt skonad, Och fadern är dig huld. En nådens tid dig bjudes än, Du vilsna själ, kom hem igen.

N:o 120 se N:o 35. **N:o 121.**
Mindre kör. ft f 1 h P. S K c P. JSto.

^~h~i - rhin . >. :ji -TJ

@>-ÄJL j^_5 - g - £. - | - J4_j 9*-$-é- i-:-S g J J h. B h J- *

^ --------- ff_: -------- £ ---- ^ ---- ^ ---- *_J ------------ v ' * ----- y } é g ' AtA .1 » .& ' i i r 1. Hvar och en som vill, o, här - Ii - ga bud, Sä-gen hvarje mänska det -ta ord från Gud. *-. .*- 4L M. & -«-«A ^L É^*T± 1 T 5 1 1 1 r P£*~l'*9»999&

-t R .... r IT/ S- -TrTrtr--

HH-4 ' f u ; * , - ^ - ^ -------- 1 - L-V - V-K h. h h J -V V P - '

0 ö u |s ts fs L - h fe J- fe - s (S J J H

/frr*-^-r j J1- 1-3 - y r 2- t «j - -^: ;N j ^ j -3 ----------

Ut i he . la vari - den klin - ge högt dess ljud : Kom-me hvar och en, som vill,

CVj-Sij - 1 - ; - ' ------- ' ------- P ------ * -------------- 1 ------- f -------------------- ' ------- ~~b ------ n ----- h ----- T ----- 1 - -f ---- f --- -]

^-Hf- S ---- S ---- h ---- h ---- 1 ----- F- . ----- . 9 ---- F- Ir N r^ r1 ' 1

^-^-^ p~n 5 Sförre fcör. K. V V K h J ' !

jMk J. «ft J . ^ . J J «H-J^- 1 ---- |s - fe - K -P ----- P ----- P ----- P- *- -4-4-d -

flrpft 7 *| . j J - j - 1 - * - t~^i - zP~-ft J -^ ----- .- ------ 9 ----- J ------ -f- - i ^ -

v-u J. J - . ^ .. * * * £j *. a s 1 * * 9 9 9 &

iJ 9 * * 9* 9 9 Hvar och en som vill, hvar och en som vill, Jor-dens al - jS^JsJSl . fL jif .**- JQ> la folk-slag, kommen, -t t t . ^ lyssnen till! . . ij> g> ---- 1

9-Stf-^- U- ^ v i - u*^ L u - e>- -t- - y - b- -^ p ^ p Ci FfrFl

o fi ^ fe ^ K i KI V fTi1 Ä* -_/^ W P 1 i -K. \ k. P 1 ^ v b h ^ J ^ J M-t-H =^r^=fl

^-J. J t-s 1 j ^=?^ il i - ^: SN j J J ^-f=1

Nu vår fa - der kal -lar: Syn -da -re, vändom! Hvar och en som vill, M «. m * * \ m *.**'?']' "^"* - "C" - "^" o kom. l

g|:ittj. r. T - T - T - 1 - g^ f- fi - ? - É - ^_- _^ - 5 - ^ - p - p_ -f-' ^ ...... ~1

^ ffÄ"T ~~f - T - T - T - T - b - ti - D - ti - 1 - -v - j - ^ - ix - i- -^ ------ G ---- \

flL/L/bh . v v V V \ J

v fi v v \ i 2. Hvar och en som vill, o, tveka ej då, 3. Hvar och en som vill, det löftet består. Nu är dörren öppen -

kom att frälsning få. Hvar och en som vill Guds nåd i dag undfår. Den som vill från död till lif just nu kan gå. Hvar och en som vill i blodet ren sig tvår. Komme hvar och en, som vill etc. Komme hvar och en, som vill, etc.

N:o 122.

Adagio.

1. öp - pet står Je - - su för - bar - man - de hjär . ta, Kärlekens Är det väl skäl att för - smak - ta i smär - - ta, Då du får

N:o 121.
Mindre kör. ft f 1 h P. S K c P. JSto.

^~h~i - rhin . >. :ji -TJ

@>-ÄJL j^_5 - g - £. - | - J4_j 9*-$-é- i-:-S g J J h. B h J- *

^ --------- ff_: -------- £ ---- ^ ---- ^ ---- *_J ------------- v ' * ----- y } é g ' AtA .1 » .& ' i i r 1. Hvar och en som vill, o, här - Ii - ga bud, Sä-gen hvarje mänska det -ta ord från Gud. *-. .*- 4L M. & -«-«A ^L É^*T± 1 T 5 1 1 1 r P£*~l'*9»999&

-t R .... r IT/ S- -TrTrtr--

HH-4 ' f u ; * , - ^ - ^ -------- 1 - L-V - V-K h. h h J -V V P - '

0 ö u |s ts fs L - h fe J- fe - s (S J J H

/frr*-^-r j J1- 1-3 - y r 2- t «j - -^: ;N j ^ j -3 ----------

Ut i he . la vari - den klin - ge högt dess ljud : Kom-me hvar och en, som vill,

CVj-Sij - 1 - ; - ' ------- ' ------- P ------ * -------------- 1 ------- f --------------------- ' ------- ~~b ------ n ----- h ----- T ----- 1 - -f ---- f --- -]

^-Hf- S ---- S ---- h ---- h ---- 1 ----- F- . ----- . 9 ---- F- Ir N r^ r1 ' 1

^-^-^ p~n 5 Sförre fcör. K. V V K h J ' !

jMk J. «ft J . ^ . J J «H-J^- 1 ---- |s - fe - K -P ----- P ----- P ----- P- *- -4-4-d -

flrpft 7 *| . j J - j - 1 - * - t~^i - zP~-ft J -^ ----- .- ------ 9 ----- J ------ -f- - i ^ -

v-u J. J - . ^ .. * * * £j *. a s 1 * * 9 9 9 &

iJ 9 * * 9* 9 9 Hvar och en som vill, hvar och en som vill, Jor-dens al - jS^JsJSl . fL jif .**- JQ> la folk-slag, kommen, -t t t . ^ lyssnen till! . . ij> g> ---- 1

9-Stf-^- U- ^ v i - u*^ L u - e>- -t- - y - b- -^ p ^ p Ci FfrFl

o fi ^ fe ^ K i KI V fTi1 Ä* -_/^ W P 1 i -K. \ k. P 1 ^ v b h ^ J ^ J M-t-H =^r^=fl

^-J. J t-s 1 j ^=?^ il i - ^: SN j J J ^-f=1

Nu vår fa - der kal -lar: Syn -da -re, vändom! Hvar och en som vill, M «. m * * \ m *.**'?']' "^"* - "C" - "^" o kom. l

g|:ittj. r. T - T - T - 1 - g^ f- fi - ? - É - ^_- _^ - 5 - ^ - p - p_ -f-' ^ ...... ~1

^ ffÄ"T ~~f - T - T - T - T - b - ti - D - ti - 1 - -v - j - ^ - ix - i- -^ ------ G ---- \

flL/L/bh . v v V V \ J

v fi v v \ i 2. Hvar och en som vill, o, tveka ej då, 3. Hvar och en som vill, det löftet består. Nu är dörren öppen -
kom att frälsning få. Hvar och en som vill Guds nåd i dag undfår. Den som vill från död till lif just nu kan gå. Hvar och en som vill i blodet ren sig tvår. Komme hvar och en, som vill etc. Komme hvar och en, som vill, etc.

N:o 122.

Adagio.

1. öp - pet står Je - - su för - bar - man - de hjär . ta, Kärlekens Är det väl skäl att för - smak - ta i smär - - ta, Då du får

ar - mar och nå - de -ank - ra i säll . het

Brud-gum-men Je - sus ju kär . ligt dig mo - ter, Rö-par: o brud, mig ditt hjär - t* helt gif! Ä.T det väl rätt, att din

2. Jesus är världens förlossare vorden, Han pä sitt hjärta hvar syndare bar, När på sitt kors mellan himmel och jorden Han vår förlossning, vårt skuldoffer var. Skulden utplåntes, när blodskällan flödde, Syndaregistret vid korset han slog. Domaren själf för dödsfångarna dödde, 0ud är försonad, och vi hafva nog.

3. Kommen då, själar, ja, syndare alla, Tagen här dubbelt för hvarje ert brott. Ha vi än alla i Adam måst falla, Har dock vår Jesus alltsammans gjort godt. Hvarföre skulle väl fri-könta trälar Hålla sig själfva i träldomen kvar? Nej, må vi hellre som frigjorda »jalar Lofva i frihet vår nådige far.

4. Mildaste Jesus, min salighetsklippa, Dig jag i tron mig tillägnar som min. Dig vare lof, jag min otro fått slippa, Jag står inskrifven i himlen som din. Förr skall du neka dig själf och din fader, Förr än jag nånsin utstruken skall bli; Därför jag sjunger förnöjder och gläder: Snaran är sönder och fågeln är fri.

N:o 145.

1. Kommen, I unga, ja, kommen, I gamla. Jesus er ropar: O, kommen till mig. Han alla människor gärna vill samla In till sin nattvard i himlen hos sig. Lyssna; än bjudningens röst till dig talar. Hasta, att ej du må komma for .ent. Allting är redo, och himmelens salar Glänsa af himmelska ljuset så rent.

2. Om du vill dröja, till dess du blir färdig, Finner du aldrig ett rum vid hans bord. Själf du ju aldrig kan göra dig värdig. Kom då till Jesus och tro på hans ord. Sådan du är, han vill nådigt dig frälsa, Bena och fria från synder och skam. Kom och låt honom få blifva din hälsa; Kom som du är till din frälsare fram.

Psalmisten.

3. Låt ej de jordiska hindren, så många, Stänga dig ute från himmelens fest. O, låt ej köttet och världen dig fånga. Kom nu att blifva en himmelens gäst. Husbonden vredgas, när någon föraktar Honom för snöda, förgängliga ting; När efter syndiga lustar man traktar, Kastas af satan och världen omkring.

4. Kommen från städer, från gator och gränder, Halte, ja, nakne och blinde, härin. Kommen från hafven, från öar och länder; Kommen och tveken ej mer i ert sinn. Kallelsens timma så hastigt försvinner Liksom en dimma för morgonens vind. Kanske förrn dagen den nästa upprinner, Har ren i döden förbleknat din kind. **N:o 123.** Andante.

Lagercrantz.

1. Stil-la, ljuf-lig, un-der- bar, Väl - ler fram en kal - la klar: Fa-der» hjär-tats varma slag Drif-ver å - dran dag från dag. Fj är-rån dold den källan låg, Men lik- väl dess fri-ska våg Till de fall-na väg sig bröt, Frid i de - ras hj är-tan göt.

2. Törstande få dricka där, Lif åt döda hon

3. Till enhvar, till hög och låg, Hvälfver

beskär; Svalka, läkedom och tröst Ger hon åt sig den klara våg För att äfven på sin färd

ett krossadt bröst: Törstar du, så kom i dag, Hinna hedningarnas värld. Så hon lif och sa-

Drick i djupa, fulla drag, Du skall finna redan lighet Bjuder åt en mänsklighet, Som helt hjälp-

här, Huru ljuflig Herren är. lös får förgås, Om hon af dess våg ej nås.

4. Och enhvar, som druckit har Af den källan underbar, Skall i härlighetens land Bo vid själfva nodens rand, Där man inga tårar ser, Där man ej skall törsta mer, Där man evigt dricka skall Af den källans rika svall.

N:o 124.
Moderato.

-S^^1^ jF^l: i^ ?> ^ll -^^T

l> l U

1. Hvem som helst Kan bli frälst, Blott till Gud han vän - der; Det . ta bud San - der Gud

ptf

^

N:o 123. Andante.

Lagercrantz.

1. Stil-la, ljuf-lig, un-der- bar, Väl - ler fram en kal - la klar: Fa-der» hjär-tats varma slag Drif-ver å - dran dag från dag. Fj är-rån dold den källan låg, Men lik- väl dess fri-ska våg Till de fall-na väg sig bröt, Frid i de - ras hj är-tan göt.

2. Törstande få dricka där, Lif åt döda hon

3. Till enhvar, till hög och låg, Hvälfver

beskär; Svalka, läkedom och tröst Ger hon åt sig den klara våg För att äfven på sin färd

ett krossadt bröst: Törstar du, så kom i dag, Hinna hedningarnas värld. Så hon lif och sa-

Drick i djupa, fulla drag, Du skall finna redan lighet Bjuder åt en mänsklighet, Som helt hjälp-

här, Huru ljuflig Herren är. lös får förgås, Om hon af dess våg ej nås.

4. Och enhvar, som druckit har Af den källan underbar, Skall i härlighetens land Bo vid själfva nodens rand, Där man inga tårar ser, Där man ej skall törsta mer, Där man evigt dricka skall Af den källans rika svall.

N:o 124.
Moderato.

-S^^1^ jF^l: i^ ?> ^ll -^^T

l> l U

1. Hvem som helst Kan bli frälst, Blott till Gud han vän - der; Det . ta bud San - der Gud

ptf

^

Ut alla länder.

2. Röfvare, Farisé, Syndare och fromma, Hvem som vill Lyssna till, Far till bröllop komma.

3. Här är ram, Många rum, Dukade stå borden För hvar själ, Märk det väl, Uppå hela jorden.

4. Se, Guds lamm Går här fram För att lif oss ^ifva; Arma barn, Syndens garn Vill han sönderrifva.

5. Hör än mer, Ömt han ber: Gif mig nu ditt hjärta! Dig han vill höra till Uti lust och smärta.

6. O, vänd om, Skynda, kom Till din fader åter. Fatta mod, Gud är god, Synden han förlåter.

7. Herren Gud Sänder bud Uti alla länder; Hvem som helst Kan bli frälst, Blott han hemåt vänder.

N:o 125.

Maestoso.

«7. JET. Stockton.

1. Den sto-re lä-ka-ren är här, Den nå-de-ful-le Je .. sus. Han lif och häl-sa

/"LN m £ m_____.

GEHr~-^i

frr> =jM=q=

r P f r r

h

^

*

3=£t?

. ' » < -gs

P P r^ r

dig be-skär, O, lyss-na nu till Je - . sus. Sko - nast i - bland äng - larg sång,

ÉSÉÉ

ritard.

Ljuf-väst här i jordens tvång Är dock ämnet för vår sång, Je-sus, Her-ren Je -- »us.

ÉpP

I

2. För all den synd, som du har gjort, Dig bjudes nåd af Jesus. I hvarje nöd, i imått och »tort, I allt blott gå till Jesus. Skönast etc.

3. Han är vårt dyra offerlamm, Den kärleksfulle Jesus. Han dog för oss på korsets stam - Jag älskar namnet Jesus. Skönast etc.

4. Min sorg, min ängslan genast fly Blott för det namnet Jesus. Hur ljuft att här i världens gny Få äga Herren Jesus. Skönast etc.

5. O bröder, systrar, samfälldt må Vi nu lofsjunga Jesus; Tills alla folk den glädje få, Som finns i namnet Jesus. Skönast etc.

6. Må alla barnen, stora, små, Nu älska Herren Jesus; Må de hans bjudning akta på Att lefva helt för Jesus. Skönast etc.

7. Och när till himmelen en gång Vi gå att skåda Jesus; Vi skola sjunga samma sång Och evigt prisa Jesus. Skönast etc. Ut alla länder.

2. Röfvare, Farisé, Syndare och fromma, Hvem som vill Lyssna till, Far till bröllop komma.

3. Här är ram, Många rum, Dukade stå borden För hvar själ, Märk det väl, Uppå hela jorden.

4. Se, Guds lamm Går här fram För att lif oss ^ifva; Arma barn, Syndens garn Vill han sönderrifva.

5. Hör än mer, Ömt han ber: Gif mig nu ditt hjärta! Dig han vill höra till Uti lust och smärta.

6. O, vänd om, Skynda, kom Till din fader åter. Fatta mod, Gud är god, Synden han förlåter.

7. Herren Gud Sänder bud Uti alla länder; Hvem som helst Kan bli frälst, Blott han hemåt vänder.

N:o 125.
Maestoso.

«7. JET. Stockton.

1. Den sto-re lä-ka-ren är här, Den nå-de-ful-le Je .. sus. Han lif och häl-sa

/"LN m £ m_____.

GEHr~-^i

frr> =jM=q=

r P f r r

h

^

*

3=£t?

. ' » < -gs

P P r^ r

dig be-skär, O, lyss-na nu till Je - . sus. Sko - nast i - bland äng - larg sång,

ÉSÉÉ

ritard.

Ljuf-väst här i jordens tvång Är dock ämnet för vår sång, Je-sus, Her-ren Je -- »us.

ÉpP

I

2. För all den synd, som du har gjort, Dig bjudes nåd af Jesus. I hvarje nöd, i imått och »tort, I allt blott gå till Jesus. Skönast etc.

3. Han är vårt dyra offerlamm, Den kärleksfulle Jesus. Han dog för oss på korsets stam - Jag älskar namnet Jesus. Skönast etc.

4. Min sorg, min ängslan genast fly Blott för det namnet Jesus. Hur ljuft att här i världens gny Få äga Herren Jesus. Skönast etc.

5. O bröder, systrar, samfälldt må Vi nu lofsjunga Jesus; Tills alla folk den glädje få, Som finns i namnet Jesus. Skönast etc.

6. Må alla barnen, stora, små, Nu älska Herren Jesus; Må de hans bjudning akta på Att lefva helt för Jesus. Skönast etc.

7. Och när till himmelen en gång Vi gå att skåda Jesus; Vi skola sjunga samma sång Och evigt prisa Jesus. Skönast etc.

N:o 126.
Andantino.

T. E. Perkins. \ l:a gången.

=*

=£

-+-?-

>

f I i

1. Hvi böl - j ar den-na ska-ra, säg, Så bråd-skan-de fram - åt sin väg? Hvi sam - las ho-par dag f rån dag Af folk bland al - la

P5

m

| 2:a gången. | m/

-H-»-

stånd och slag? Hör, ska-rån sva -rar all - var-sam:

i h

.*. k». JL. å*. M. A.

. \ *\ s Ti i r r-

££*

*

/ a tempo

Ééö

ritard.

i

n | i ä-

TT^

går här fram.» Hör, ska-ran sva - rar all - varsam: »Je-sus af Na - sa - ret går här fram.»

Och denne Jesus, hvem är han, Som staden så uppröra kan? Hur kan en främling på sin stig Dra massorna att följa sig? Och skaran svarar allvarsam: »Jesus af Nasaret går här fram.»

4. O, kom du, som betungad är, Dig nåd och frid nu bjudes här. Du vilsna barn, vänd om, vänd om. Hör Jesus vänligt ropar: Kom! Än öppnas dig hans f rälsarfamn: >Jesus af Nasaret går här fram».

3. Uppå sin väg han hjälp beter: Han åt den döfve hörseln ger, Den blinde syn, den lame stöd Och lif åt den, som ligger död. Det rena, heliga Guds lamm, »Jesus af Nasaret går här fram.»

5. Men om du nu hans nåd försmår, Hans kärleksbjudning från dig slår, Han snart från dig sig vänder bort, Och ropet höres innan kort: »För sent, för sent», - hvad synd och skam f - - »Jesus af Nasaret har gått fram.»

N:o 127.

Moderato.

W. Lindberg.

-l i

1. Je - sus af Na-sa-ret hjäl-pa för-mår, Än-nu den-sam-me i-

-<

^

--*

j-? f l

t i l

3=p

f=I

^ 4 ^

Än - nu han van - drar från trakt och till trakt,

i

bland oss han går,

-m-------p-------m-

m

#

r

Än - nu han ä - ger sin fräl-san - de makt. Je -sus af Na - sa -ret -

£=£

m

=f=f=F

^f. ---------- 1 -------------------- 1 - j - r~*- f-"8 .i - * - j~" - 1 ----- 1 ------- ---------- JJ

få) - «i ----------- J- - 1-^-4- .3 - 3 - «i- - « - J ---- - i - i - j O

1 "* "** 5 .* .* *+ ~* sjung det i - - gen, Lef - ver och kal - las för syn - da - res ! 1 cvj - « ----- « ----- « ------ 1» - t - i - f ----- V - t ------- 1 ----- f- ----- ? ------- f- ----- f ------ .- vän. 1 *. 51

IP l ^ - H p A - h- ! M r r -i M ---- ---- M ---- m ..... m .... M» - -Hi

2. Han till de sörjande kommer med tröst, Kommer med läkdom till sargade bröst. Aldrig en rykande veke han släckt, Aldrig ett rör, som var krossadt, han bräckt. Ännu hans lust är att göra oss väl, Frälsa och hjälpa hvar lidande själ.

i

3. Syn åt de blinda i kärlek han ger, Bönhör det hjärta, som ropar och ber, Låter den döfve förnimma hans ord, Dukar i öknen för alla sitt bord. Sådan han varit, och sådan han är, Ännu vår synd och vår börda han bär.

4. Kommen, han ropar, o, kommen till mig! Ännu i kärlek varkunnar han sig. Han de betungade kallar så ömt, Aldrig en syndare omildt han dömt. Jesus af Nasaret - ljufliga namn - Aldrig fann själen en tryggare hamn.

N:o 128.

Adagio. flt* I^N M-d -t-f 1 f .b l J h h 4- - Jr- Jr-i

gQ£^L-jJ3= P 1. Nu är fräls . _^ --------- 1 ------- g f" =3 - 9 - 9 - . - \ nin - gens dag, Kom, c *. f- f- £ i !_J_j ---- g._| ---- ± syn - da - re, tag, L , f f * r =^ - M Tag mot fL ^

»:ff r. r n-hf- c c \ it=$ M. ». r .>= L u

ti T? j ^ X N ^ JfiP. J- J - c - fe LJ_4- ----- 1» - ,/ - U / ta-J J J> - - iX ------ ^ ------ -h ------ ^ ---- ^1

fe 3 3 J J j. fre- t|S. ' n j i j j= -hgzrH

.J nåd af din Her - re och Gud. Nu ä .. f C* jf * f r kal - lel - sens tid, L 'm t" »" T Her - ren /. ^

t^jf- ; - J - g - f- £ L' fr fr- fc 5 - F - 5 - 5 - ^~ -V - u - -i

^ --------- , -------- C ------- ^ ------ ^_- -K - S- 1 - -u - l , 1 V V ------- v - _|

j? tf j '==:T~ \ - v y -l -------- N ------- SH ---------- ritard. ^: -h s f2 ^=±= =a- »<?S 4 - l --------- -fl

ife j T =f- 4=y «H j- -^ - s'» . j 1 ..... *' - «P- J» 5 ...«, J j J-^ ------- fl

..^r- ä *. 4 bju - der dig f _£ - g ---- fc - Ä: ---- ^ ji. é * rid. Hör, så ly - <3 ------- _ ------ _ - . - _ ----- * * * * é» ± er hans him -mel- ska r r ^ <. , bud*. --- - t-j

.y ff - .... ^ i ------- M ------- ^i ------- -------- jj ------- j, ------- - g. U g ^ kr j' J &±- - U .- ^ - --------- H

------------------- .: -------- g ------- 5 B' .p - ^ - l ----- y- yr

2. Från din fader du gått Och hans kärlek försmått, Fast han innerligt älskar dig än. Med det lif, som du fört, Har ditt arf du förstört. O, så kom till din fader igen.

S. Hvarför tvekande stå, När du frälsning kan få, Hvarför dröjer du längre i nöd? Låt ej synder och last Längre hålla dig fast Vid ett lif, som skall blifva din död.

4. Gör nu genast ditt val, Lämna hunger och kval -

Till ditt hem och din fader vänd om.

Kom, just sådan du är,

Med de synder du bär

- Han dig renar från alla, o kom.

5. Ingen tälja förmår All den glädje du får,

När du kommit till frälsaren kär.

Uti himmelens höjd

Sjunga änglar af fröjd,

Då en själ funnit frälsningen här. **N:o 129.**

Maestoso.

P. P. Bliss.

l

JjLJ? t%f d J ! - - i ------- - ------- M - i i ji ra ---- J ---- 1 - 1 *.*] 1 Ä

y "3 3 =3J 1. Kom, här är L^| Q:. |J (v ------- *-f ----- f- i j j aM-g hög . tids - fest, R i r r r [j 1 2- j- e - do den ^^ står. Kom och blif

_g -------- (-------- r ^J »-r-r-hfcE ------- i -------- 1 - LJ ------------- 1 ^i- ...... r i

0 b ! /7N .... 4 .... J - U 4=r- ' ----- L - i -

JL.(? j j j Ft=i fcZÉd ö? -«j._: r*h4^ - m ------ m - ! i «H -i^f- 4- zJ_J

Je - su gäst. Fräls-ning du får; Kom, ^J - i! ----- e - * - fi*_ .^ö - j - j - J som du är, och tag Plats vid hans P zL# - U - L - &^ -l ------ 1 ----- \- - (g> - |-i - -i ------------ _J ------- p ----- J£ - U- -» - 1

fe'* - rj" - i .£J -------- J ------ j ^ ----- 1 -------- i -------- T" h-*-j-4i /c\ -Jr- H

bord i dag, **" f Du får hai - 18 t J 1 é J väl - be - håg. rf - ^ - ^ Ļ ji j L_2? ------ ^ ------ ^ - 1 Syn - da - re, r g J j i ~ir-n kom.

:7'L^ ------- jip --------- ji -------- 1 ------ : . - & ----------- » ------- j» l - f ...... u ,. -i r r "g" Ti

t i H ------- 1 - r r i i

2. Kom nu till lifvets flod, Härlig och klar, Kom blott, ty Jesu blod Renar enhvar. Tusen där lif ha fått, Drick af det vattnet blott, Ingen där hjälplös stått. Syndare, kom.

Kom till ditt rätta land, Pilgrim, med fröjd; Här på en öde strand Blif ej fördröjd. Där skall du prisa Gud Till änglars harpoljud Och bära segerskrud. Pilgrim, o, kom.

3. Kom, nådens tron är fri, Lägg där din nöd. Kom, du skall hulpen bli I lif och död. Hvad helst dig fattas må, Till tronen dristigt gå, Där har du hjälp att få. Syndare, kom.

5. Jesus, vi komma då Till dig med hopp. Låt oss din frälsning få, Led oss dit opp, Där vi för evig tid, Fria från sorg och strid, Jubla för vunnen frid, Hemma hos Gud. **N:o 130.**

Adagio.

1. Hör hvad un - der Gud har gjort, som har sändt sin en-de son Till en fal-len värld i syndens djup försänkt. Han i Je - su dy - ra blod öpp-nat har en nådatron, Där han har åt al - la nåd och himmel skänkt. Kom, kom, kom, ty allt är re re - do, kom, ja kom. Fast du är syn - dig, arin och svag. Tänk om dör - ren stan - ges till, När till slut du komma vill; O, hvad kval det blir p» do - mens sto . ra dag!

2. Nu ftr salighetens dag, nu är nådens dyra tid, Nu står Gud och väntar dig med öppen famn, Nu vill Anden verka lif, i ditt hjärta skänka frid, Nu finns frälsning uti Jesu helga namn. Kom etc.

3. Uti värld och synd och närd kan du aldrig blifva nöjd, Jordens alla glädjekällor sina ut. Glad och salig är den själ, som i Herren har sin fröjd; Denna fröjd är nelig, ren och tar ej slut. Kom etc.

4. Den, som väljer Herrens tjänst, aldrig ångra skall sitt val. Den som kommer, säger ej han kom för snart. Fast det än kan synas mörkt uti dödens skuggas dal, Skall hans lif med Kristus snart bli uppenbart. Kom etc.

N:o 131.
Andante. J. Conkey. 1. >Allt är re - do», Gud hörs kal - - 1», Bor - - det far - dig - du - - kadt är;

ty

Gam - la, un - ga, kom - - men al - la. Rik - lig nä - ring bju - - des här.

»Allt är redo», Hör det ljuder Ljufligt såsom från en vän, Han, som till sin nattvard bjuder, Är Guds son i himmelen.

»Allt är redo», öppna, vida Nådens dörrar för dig stå: Kristus ville för dig lida, Att du skulle lifvet få.

4. Allt är redo, Väl bevisad Är Guds nåd mot syndaren, Herren vare evigt prisad, Intet hinder står igen.

N:o 299. Vid 299 omtages första raden i musiken.

Alla, alla Gud vill kalla Till sitt rika bröllopsbord, Nära, fjärran Låter Herran Nu förkunna lifvets ord. Högt det ljuder, Fritt han bjuder Hvarje mänska på vår jord.

Broder, vakna, Ämm sakna Stora skaror lifvets bröd. Ännu strider, Ännu lider Hedendomen i sin nöd. Utan hvila Skaror ila Hopplöst bort mot natt och död.

Allt är redo, Ej du tänka Må: »i morgon är det tid». Denna stund vill Jesus skänka Dig, o syndare, sin frid.

Hednaländer Sträcka händer Efter nådens glada bud. Folk, som lida, Frälsning bida, Vänt» fridsbasunens ljud. Bortom hafven Väntar slafven Hjälp och räddning ifrån Gud.

Kristna skara, Upp att vara Redo för Guds verk i dag. Gå att sända De elända Budskap om Guds välbehag. Din är stunden, Använd punden Och din del i verket tag.

Arbetstiden, Snart förliden, Aldrig mer du skåda får. Bed, försaka, Offra, vaka, Innan solen nedergår. Så med tårar, Snart du spårar, Huru skörden förestår.

2. Nu ftr salighetens dag, nu är nådens dyra tid, Nu står Gud och väntar dig med öppen famn, Nu vill Anden verka lif, i ditt hjärta skänka frid, Nu finns frälsning uti Jesu helga namn. Kom etc.

3. Uti värld och synd och närd kan du aldrig blifva nöjd, Jordens alla glädjekällor sina ut. Glad och salig är den

själ, som i Herren har sin fröjd; Denna fröjd är nelig, ren och tar ej slut. Kom etc.

4. Den, som väljer Herrens tjänst, aldrig ångra skall sitt val. Den som kommer, säger ej han kom för snart. Fast det än kan synas mörkt uti dödens skuggas dal, Skall hans lif med Kristus snart bli uppenbart. Kom etc.

N:o 131.
Andante. J. Conkey. 1. >Allt är re - do», Gud hörs kal - - 1», Bor - - det far - dig - du - - kadt är;

ty

Gam - la, un - ga, kom - - men al - la. Rik - lig nä - ring bju - - des här.

»Allt är redo», Hör det ljuder Ljufligt såsom från en vän, Han, som till sin nattvard bjuder, Är Guds son i himmelen.

»Allt är redo», öppna, vida Nådens dörrar för dig stå: Kristus ville för dig lida, Att du skulle lifvet få.

4. Allt är redo, Väl bevisad Är Guds nåd mot syndaren, Herren vare evigt prisad, Intet hinder står igen.

N:o 299. Vid 299 omtages första raden i musiken.

Alla, alla Gud vill kalla Till sitt rika bröllopsbord, Nära, fjärran Låter Herran Nu förkunna lifvets ord. Högt det ljuder, Fritt han bjuder Hvarje mänska på vår jord.

Broder, vakna, Ämm sakna Stora skaror lifvets bröd. Ännu strider, Ännu lider Hedendomen i sin nöd. Utan hvila Skaror ila Hopplöst bort mot natt och död.

Allt är redo, Ej du tänka Må: »i morgon är det tid». Denna stund vill Jesus skänka Dig, o syndare, sin frid.

Hednaländer Sträcka händer Efter nådens glada bud. Folk, som lida, Frälsning bida, Vänt» fridsbasunens ljud. Bortom hafven Väntar slafven Hjälp och räddning ifrån Gud.

Kristna skara, Upp att vara Redo för Guds verk i dag. Gå att sända De elända Budskap om Guds välbehag. Din är stunden, Använd punden Och din del i verket tag.

Arbetstiden, Snart förliden, Aldrig mer du skåda får. Bed, försaka, Offra, vaka, Innan solen nedergår. Så med tårar, Snart du spårar, Huru skörden förestår.

N:o 132.

Adagio. Ira D. Sankey.

1. Än . nu finns rum i lam-mets fröj-de - - sal, Dess gläd- j e vin- kar dig från jor-dens kval. Rum, rum, än rum, Stig in, stig in just nu!

2. Din dag tar af och solen sänker sig, Och skuggan faller längre på din stig. Rum etc.

3. I bröllopssalen samlas man till fest; Kom äfven du och blif brudgummens gäst. Rum etc.

4. O, hvilken mängd, som där församlar sig; O, skynda, skynda, än finns plats för dig. Rum etc.

6. Ännu finns rum, se porten öppen står, Igenom nådens port du ingå får. Rum etc.

6. Träd in, träd in och salig skall du bli, Se, nådens fyllda bägare är fri. Rum etc.

7. Där himlen är, all fröjd: gå in, gå in; Dig änglar vänta; kämpa, segra, vinn! Eum etc.

8. Mer kraftigt, ljuft förnimmes nådens ljud; Kom, tvekande, kom åter till din Gud. Rum etc.

9. Om porten stängs, och du står utanför, Du då det sista, långa ropet hör: »Ej rum, ej rum.» O, fasans rop: »ej rum!» **N:o 133.**
Andantino.

Trå D. Sankey.

\w\ i, * - 1»- jH Ä* p _1 ^ -1 ----- 1 ---- K ---- N- - 1 ----- ^ - ^ - k

e-*- ^ - f- -*--£=3l^i=: -?- J - S g-i~2^=8 - j - r

1 . Bjud dem in de mån - ga ar - ma, Som från hjor - den vil - - se P»_u - i - r - ^-i -r*-fi-^-n -. - r - c - r , T- p i *- .+.

.fy - ^_ b - -A ------ h ------- h - L_j«. - p ------ ^ ------ k_L ------ j ------------- 4-; ------------ f_ ------------ 1-, ----- j- - r f h h - i ------ h - i- ---

V. - ^ ------ y ------- [/-J - - 1 -------- V ------- V ------- 1/--J- -i ------- 1 ------- ^ - ^ - L - i ------- i/ - > trj

ITT

gå. Nå-dens bud dem fritt f or--kun-na, Je - sus dog för dem ock-

så. Bjud dem al - - la, som af syn - den Drif - vas att fly bort från

r=FF

U * f-if r f

C

i

Gud. Bjud dem rö och frid i Je - sus; Han dem vän - tar - in dem bjud!

tTrrmq=F

i-V ' l ^-l-t-

4: C C INI

2. Bjud dem in till Herrens måltid, Jude, hedning, kung och träl. Bjud dem in båd' rik och fattig, Gud vill frälsa hvarje själ. Fadern ilar nu emot dem; Gästabud och högtidsskrud, Hemmets hvila, fadersynnest, Allt dem väntar - in dem bjud!

3. Bjud dem, de, hvars hjärtan krossats Utaf jämmer, synd och nöd.

Säg dem kärleksfullt, att Jesus Ock för dem led korsets död. Se, hur kvällens skuggor växa, Det är dödens förebud. Skynda dig att nödga alla; Kristus kommer - in dem bjud! **N:o 134.**

Adagio. J. Haydn.

1. Syndare, dig fadern bjuder Till Guds rikes bröllopsfest. Ännu nådens budskap ljuder; Kom, du är välkommen gäst. Halte, blinde, sjuke, alla, Onde, gode, kommen blott. Kommen, än hörs budet skalla, Bjudningsdagen snart förgått.

2. Kom, gif frälsaren ditt hjärta. Han dig köpt, du är hans brud: Med sitt blod, sin död och smärta Dig förvärfvat snöhvit skrud. Kom, ty ännu nåd du finner. Kom, din sökningstid är kort. Om ej nu du frälsning vinner, Du för evigt kastas bort.

N:o 352.

2.

Hjärta, du som kämpar, strider, Än en liten tid håll ut. Väl dig, om du tåligt lider, Pröfningstiden snart är slut. Tag den kalk, dig Herren sänder. När du sista droppen tömt, Skall du se, hur faderns händer Salighet i bottnen gömt.

Nära, nära under sorgen Herren med sin Ande är, Och hans ord är dig en borgen, Att han alltid har dig kär.

Skåda hän från dina strider, Ifrån ditt Getsemane, Till din frälsare, som lider Och ej får hugsvalelse.

Ej dig lofvadt blef på jorden Äga fröjden full och hel, Du till kamp är kallad vorden För en evig arfvedel. Ej din segersång skall tona, Ej din fridspalm grönska här. Ödmjukt tag din törnekrona Och ditt kors ståndaktigt bär.

N:o 135.

Andantino.

S. J. Vail.

^ mf'

i

1. Se him-lena port dig öppen står Och genom himlens sa-lar En fri-dens röst från

-t - .

EB

s

'_*_*_*_*_*_*_*_

kor-set går Och blott om kär - lek ta - lar. O djup av nåd, min Gud, hos dig, Står

por - ten öp - pen ock för mig? För mig, för mig?

-----ff------tf------C------*>-------------------i------*-^A------C------1

Ja, öp-pen ock för mig?

é t . .

ip

W

Den öppen står - o, kärlekshaf! - För den som nåd anammar; För rik och fattig, kung och. slaf, För alla folk och stammar. O djup af nåd etc.

Trots oväns hot nu träng dig in, Förrn porten sluten hlifver, Tag korset på och kronan vinn. Som Herren Jesus gifver. O djup af nåd etc.

4. Snart vi på Jordans andra strand Få lägga korset neder, Lofsjunga Gud med palm i hand Ibland de frälstas leder. O djup af nåd etc.

N:o 335.

Du, Kristi stridsman, tröttna ej Med arbetet och striden. Ditt verk är icke fåfängt, nej, Det växer ut med tiden. Håll därför ut ännu en tid Och emot ondskans välde strid. Håll ut, håll ut, Håll ut ännu en tid!

För hvarje stund på stridens mark

Dig segerfursten följer;

Han ger dig mod och gör dig stark

Och dig i faran döljer.

Håll därför ut etc.

Där han är med och går omkring Och striden ordnar, leder,

Där spränges fiendernas ring, Blott kämpen vakar, beder. Håll därför ut etc.

Vårt svärd vi lyft mot mörkrets här,

Det skall ej heller falla.

Så är vårt hopp, förrn Gud beskär

Oss segergläd]e alla.

Håll därför ut etc.

Den hvita fanan höja vi Och sjunga segersången, Kär hvarje syndens träl är fri Och ingen längre fången. Håll ut, hall ut ännu en tid Och emot syndens välde strid. Håll ut, håll ut. Håll ut ännu en tid. **N:o 136.**

Largo. Albert Lindström.

1. I den sena midnattsstunden Vid ditt hjärtas dörr Står en trogen vän och klappar Såsom ofta förr. Våt han är af nattens droppar, Klappar om igen; Själ, o säg, vill du ej öppna för din bäste vän?

2. Kanske, när du minst förmodar, Kommer dödens bud. Då är godt att finna tillflykt Hos din Herre Gud. Jesus väntar, mild och tålig, Utom dörren än, Undrar, om du ej vill öppna, Klappar om igen.

3. Men då ropar du kanhända: »Herre, släpp mig in! Öppna för mig himlaporten, Se, jag var ju din.» Tänk, om han då skulle svara I den mörka ängd: »Du för mig ej ville öppna, Nu min dörr är stängd.»

4. Vakna upp ur synden, flärden Och din falska frid. Tänk på döden, hädanfärden, Medan än är tid. Snart ej mera tid skall vara. Därför, själ, o kom, Förrn du kallas fram att svara För Guds stränga dom.

N:o 137.

Adagio.

Gruil Franc. Modern form.

1. Se, Je - sus klap-par på din dörr; Hanklap-par nu - han klap-pat förr Och vän-tat län - ge - vän-tar än: Hvi öpp-nar du ej för din vän? 2. Med villigt hjärta, öppen hand Han nalkas dig från fjärran land: Han vill sin stora gåfva ge Åt både vän och fiende.

3. Låt upp, ty annars bort han går, Och hans besök ej mer du får. Låt upp, ty annars skall han dig För evigt vägra plats hos sig.

4. Låt upp, ty intet mänskobröst Af någon gäst fått större tröst. Ej någon tolka kan, hur stor Den glädjen är, där Jesus bor.

N:o 618.

1. Pris Gud, i makt och kärlek stor. Pris Gud bland alla himlars kor. Pris vare Gud i alla land. Pris fader, son och helge And'.

2. Ära ske fadern och hans son, Den helge And' på samma tron. Den heliga treenighet Ske pris och lof i evighet.

N:o 138.

Allegretto.

H. Werner.

1. Her-ren står vid hjär-täts dörr; Män-ska vill du opp - na? Syn-da-lop-pet han väl stör, Syn-da-sorg väl hjär-tat rör, Men hans nåd ger söt - ma. Män - ska, män-ska, män - ska, hör, Vill du ic - ke opp - - na?

2.

Hör, Guds dyra offerlamm Ropar till oss alla: Kom uti min öppna famn, Lär dig att mitt helga namn Uti tron åkalla. Mänska, vill du väl, att han Nu skall fåfängt kalla?

N:o 424.

Herren tänker uppå dig För att dig välsigna, Styrka, stödja dag från dag, Bära dig, när, matt och svag, Du dig känner digna; Han med nåd, aaed frid och hopp Vill dig rikt välsigna.

Se på Jesus, lyft din blick Upp mot Sions höjder, Upp mot lefvande Guds stad, Där du snart får njuta glad Evighetens fröjder. Se på Jesus, Jesus blott; Se mot Sions höjder.

Kom till mig, o Jesus god, Öppna du mitt hjärta: Eena mig uti ditt blod, Denna sköna hälsoflod, Från all syndens smärta; Jesus, Jesus, Jesus god, Bo uti mitt hjärta.

3. Där ditt hemman du har fått, Här du gästar bara. Kort är jordens sorg och strid, Evig himlens fröjd och frid, Och där skall du vara Hemma uti evighet, Här du gästar bara.

O, så vandra gladt framåt; Dig din fader leder, Helår hvarje syndasår, Trofast vid din sida går, Lyssnar, när du beder. O, så frukta ingenting, Dig din fader leder.

6. Och om äfven på din stig Nattens skuggor falla, Gud i mörkret också bor, Och hans kärlek, rik och stor, Där skall öfversvalla. Morgon kommer nog, fastän Nattens skuggor falla.

6. Och på morgon följer dag, Dag, som evigt varar: Här är mörker, synd och brist, Men var viss, att Gud till sist Fröjdevinet sparar. Och ur mörkret rinner opp Dag, som evigt varar.

N:o 139.
Adagio.

/'l

?. J'. Uoofc

^S

*

-*---------*

1. Hvil-ken klap-par, hvem är där? Hvil-ken vän-tar mig så när?

Andantino.

mf

^

Jo, det är en kung-lig främling, Al-drig såg man så-dant förr.

g r r> i T i-

rrtn^==fr

9vHj

j i i

mf

fltr- "h - h~d - l - p±-^-^- i K ! 1 - fr »s \ l ------------------------ H

fe£ - J r=t^ O min själ, med . ' T 1 T 3 tJ ;- un-dran stan-na Och låt ge - nast .... -J .... -^.~ upp din dörr. H^s i p ^ é J bf=l " * f» P ----- 7 ------ J " ... U f- j» 0 .- .... f...... f f * ----- 1 ------ u L f i=H

J i r r r . » -h t L W l^ LJ | V V * 'M >

2. Hör han klappar, där han står, Väntar, väntar; men hur svår Är ej dörren att upplåta. Ogräs, törnen uti mängd Slingra sig kring lås och regel Och än hålla dörren stängel.

3. Än han klappar; märk det grant; Än han väntar; är det sant?

Jo, med genomstungna handen Klappar han och väntar mild. Öppna nu, och du får skåda Jesu dyra kärleksbild. 6. Och om äfven på din stig Nattens skuggor falla, Gud i mörkret också bor, Och hans kärlek, rik och stor, Där skall

öfversvalla. Morgon kommer nog, fastän Nattens skuggor falla.

6. Och på morgon följer dag, Dag, som evigt varar: Här är mörker, synd och brist, Men var viss, att Gud till sist Fröjdevinet sparar. Och ur mörkret rinner opp Dag, som evigt varar.

N:o 139.
Adagio.

/'l

?. J'. Uoofc

^S

*

-*---------*

1. Hvil-ken klap-par, hvem är där? Hvil-ken vän-tar mig så när?

Andantino.

mf

^

Jo, det är en kung-lig främling, Al-drig såg man så-dant förr.

g r r> i T i-

rrtn^==fr

9vHj

j i i

mf

fltr- "h - h~d - l - p±-^-^- i K ! 1 - fr »s \ l ------------------------ H

fe£ - J r=t^ O min själ, med . ' T 1 T 3 tJ ;- un-dran stan-na Och låt ge - nast .... -J .... -^.~ upp din dörr. H^s i p ^ é J bf=l " * f» P ----- 7 ------ J " ... U f- j» 0 .- .... f...... f f * ----- 1 ------ u L f i=H

J i r r r . » -h t L W l^ LJ | V V * 'M >

2. Hör han klappar, där han står, Väntar, väntar; men hur svår Är ej dörren att upplåta. Ogräs, törnen uti mängd Slingra sig kring lås och regel Och än hålla dörren stängel.

3. Än han klappar; märk det grant; Än han väntar; är det sant?

Jo, med genomstungna handen Klappar han och väntar mild. Öppna nu, och du får skåda Jesu dyra kärleksbild.

N:o 140.

Adagio. 1. Se, jag är al - - le - na din Her - re och Gud, Jag en-sam har rät - - ten till dig. O, har du ej vil - - ja att blif - - va min brud Och gif - va ditt hjär - ta åt

2. En gång jag dig skapat att vara mitt barn, Jag gjorde dig helig och god, Och sedan du fallit i djäfvulens garn, Jag löste dig själf med mitt blod.

3. Hvad mer skall jag göra, som icke jag gjort? Hvi vill du ej vara min vän? O, har du ej städse min kärlek försport, Som aldrig förnekat sig än?

4. Ack, gå då ej mer med ett hjärta så kallt, Ej mer med en tunga så stum, Men tänk på mitt kors, på min martergestalt Och gif för min kärlek blott rum.

6. O, låt mig få vara dig allt hvad jag vill: En frälsare, mäktig i strid, Den Gud, som du ensamt må trygga dig till,

Din eviga hvila och frid. **N:o 141.**

Andantino.

1. Vi van -dra hem till Oss Je - sus le - der himlens land : Går du med sin hand. med? Går du med? Går du med? Går du med?

Mil - - lio - ner ren för tro - nen stå, Mil - lio - ner hem - åt än - nu gå, Men

fele al - - la snart de hem - met nå. Går du med? Går du med? Går du med? 2. Vi hasta att få se Guds lamm: Går du med? Går du med? Som burit har vår synd och skam: Går du med? Går du med? Vi lifvets krona där undfå, Med palm i hand för tronen stå, Och evig sällhet vi då få, Går du med? Går du med?

3. Vi gå att ibland änglars kor - Går du med? Går du med? - Lofsjunga Jesu kärlek stor. Går du med? Går du med? Där prisa änglar Herren Gud Med helgons här i snöhvit skrud, Och himlarne ge återljud. Går du med? Går du med?

4. Kom, sjuka, trötta, stora, små. Kom, gå med! Kom, gå med! Se himlens portar öppna stå, Kom, gå med! Kom, gå med! Se Jesus står med öppen famn: Ack, fly till denna säkra hamn, Och du blir frälst i Jesu namn. Kom, gå med! Kom, gå med! **N:o 142.** Andantino.

. C. StébUns.

,1 K"\ N , , ------ -rr , b b J T^-t h J r -N-T - c ------- 1

JLr ----- .1} ...... -,-£ ----- fr- 1 ----- U .... k. ....£ .--^ rryv o é* - m * M . -P J ^ -4- j t J 3 g a'- j J* ^ j.

v- u o s . S J S W s s 9 9 J.' ' ä ä 9 ». *-- m xS4 *.

fi/ . * * * * .5. * * 1. Je - sus så kär-leks-fullt ka .»..*-.*..*- .*- ___ --- ^ ---- . --- _j. ---- p ---- 1 ----- _ ---- r. [.lar nu dig, Kal -lar i dag, 1 El* j 9 yR<§ + tal - lar i dag. *" f_f *Vn

9 . ---- Ö ---- 1 ---- 1 --------- ----- f ---- f~ ~t~ ~*t - ff - E - » - J~~£- ~ ---- ---- 1 -------- '

^ ----- g ----- |É__j* ---- 1 ---- i* ---- * ---- It--*-. _^r - » - P^-b - h - h - h- i - |É - k - *~*~

"J^z IS IS N '"Js N '""'V ..... "^ - p - j-j - p-J-V - l/ - IX - t- L- ^ l/ P i- '

__3 - ^ - ^ - ^ - ^__^j - 3 - .j- Jr~^ 7 - tj

H var- för då van -dra din öds - Ii <0- .*- -0- +. .*. - * - ^ij- -i - * - d- ^~ - * - - ga stig Fjär-ran från him-me-1 k, - p ens hem? *" ÄiT^jf

-^ . ----- p ----- 1 ----- , 9 ----- jj ----- ^ p . _ p ----- 1^_ - SÄ ------- p^ ------- ^ ----- 11^ ------- ^ ------ ^ ------- ^ ------ 1^~ [* - .[- - ^ ---- h

J «f *! t 4 J j - --- ^ !

ffr} , ,,,j .... ----- 5. ~M - ..J -.-. W - ±--^-0 - 0 i ^ - , .4-1 ----- ^ ------ ii- J - 4-4- =J* 1±J

_P ----- .p a F ? ^ r dag. A .... -M ....'-*'- .... -

.r|» j* '> w i S~ T ..... » .... * j» 7 - : - ' ----- ^ - p - }^ - p ----- Tg g T '

Kal -lar, kal -lar i dag, i oj. i h J - dag, kal - lar, kal - lar i ^ fr~ ET N ^ ^ ^ fr- -1 --- tr-p- J dag, i dag. 1 J p i jT ^ 1 ^]

ÄpSr- ^ ---- 4-=^; ---- =5

Je ------- sus dig kal - - - la -*...*. ^.^.^.[^ m*** r, Han kär -leks-fullt kal- lar * .*. .*..*..*. jjÄ -*- i dag. A «*.. *.

C^? ---------- L - L -------- L - | - j_ p___ -p - ^_4p .... U , -:~»-.--|t jt ip j» -JM-I ---------- = - ^

~ - ^'* jj - j* - ^* - r r j - i^ - y ^ ^ 1 e . ; -V '/* ^ ----- IX ----- V ----- V 1 j* * - ^ - ^ - -fc

Je-sus dig kallar, dig kaMar i dag,

Jesus dig kallar till hvila och frid, 3. Jesus nu väntar, o, skynda dig då,

Kallar i dag, :,: Väntar i dag, :,:

Bjuder dig komma från synder och strid, Kom med din synd, och nåd skall du

Frälsar dig sådan du är. Kallar etc.

Tveka ej längre, blott korn. Kallar etc.

få,

4. Jesus dig bjuder, o hör nu hans bön, Bjuder i dag, :,:

Han bjuder dig allt, en himmel så skön. Tag nu hans bjudning emot. Kallar etc. **N:o 143.**

Adagio.

C. C. Casc.

M

1. Nu vi bed - ja och å - - kal - - la Je - sus, som led kor - set»

-+i-?-_T_^s-L-*. éz .

£

<f _i ' *.- J11 P ^ i h 4J

fm J M*1 ! .... 1 * **. Ii i ^ 1 J . -P m \ ; _ ' | :n

"U & J J ..... ^ .« j i __ «._. j ^ i *", « "i ..... ^ __ i., d..!

~4T !<5> *.' V " .* .* . . ^ * * *. V . -tfi» .*. -5- P död, Att han mat - té fräl -sa al - la, Som be - - fin - na sig i nöd. . JA* - - 9:jL J - & - *- >.. w *- -f - » - g: g l f. f - 2 - f- =g=:

-------- 2L ----- 1_ --------- _ -------- fJ ----- - .... U .... j/- /- " '. t.\i 1 C. g C- ir- -f~

^=|8---5=

Kom i dag till Je - sus

Kom just nu,

kom just nu,

^

ö

kom just nu,

kom just nu,

(|« 1 j' V\4 t: £ J ----- J" JH[>|S ^ ^ {\ isy AJ *. i ^ ». * :i s» u» s ..... -1"!

.fe) ' ' * 1* . * * P Kristi Kom just nu, kom just nu; Vill du ic - ke kom-xna nu? ^ «.-*..§. .*. . -*- .*-..*. -f-

9*3 ^ 1 ^* ' i ^ 5 '---fi 5 i 1 * \ & "]

. B L. ~ H - h-

Irnm insi; TITI TrnTn insrf, nn ^ ^H~i p - !É_M - i i 2. Länge nog du irrat fjärran, Älskat synden, hatat Gud; Vänd ditt hjärta helt till Herran, Lyssna till hans frälsningsbud. Kom just nu, etc.

3. Fåfängt har du sökt i världen Hjärtefrid och samvetsro. Kom till Jesus, lämna flärden, Skänk åt honom hjärtats tro. Kom just nu, etc.

4. Kom till Jesus, öppna hjärtat För hans nåd, hans Ande god. Fast din otro honom smärtat, Han dig renar i sitt blod. Kom just nu, kom just nu; Vill du icke komma nu? N:o 144.

Adagio.

W. C-n.

n f l N , m< K -M..J- ----- fi ------ gi ------- J ------- J --------- ^ --------- j --------- ----- _^ ------- ^3 ------- _p ------ , J-JS J. i. . -3

gpT B 3 - 1 - i-j ---- *. J 7 1. Je - sus hö - res kal - la, --.*.- d« r* "S 8'" » .... ""S1" .... i*"; .... ""?" .-. 3 3 J J j- > ' J Bju - da al - - la, al - - la: . ? f 4 * . t: t ---- , IfcéE H i 4» - i - ..... M-r- i*- ? :~ ___ 0- _! ----- y ------------ p ---- y ------

\ -------- £ -------- LZ ---------- , ------------ Z ------------------------ £ ------ 1 ----- j -------------------------------- L ------ ------------ ; ------------ A / _____ /^ m/ -r5*^ t

JL U ~u ! ^ ! N JJ J ' p

h-W - 4 - J 1 ----- Å ------- 1 ----------- i5 - q

§2 - ^ ^ g ^T r r r]- 1 ^ ^ * ! Al - - las synd han bar. ------ - Kom till hc * *. f * ^ - ^ i f. &

O« P* 1*' m p U .' AJJ fi. n

y^ - » - » - ^ - j ----- r ----- r__ ------ £ ------ 8p- ------------ p ------- :

- l -------- ^ -------- ------ \S ------- 1 ------------- 1 --------

fe --------- h - ' - ^ '^ J K '' 'h

- 1 *'' J J 1 1 ------ 4- H

Han din synd för - - la ..... ter, Som han lof - - vät har.- ----- Ix f r r M < r- 1 f r ^ r-T-^-^-^- n ^ ----- ^ ----- ^ ----- ^ ----- Y ------]f. ---------- i,. - 4: ----- f ----- *- .... f- i; i D r i r * i ------ p --- --- p. --------- ^ -----

2. Om du Till från nöden, Synderna och döden Evig frälsning få, Kom till nådatronen, Kom till »ende sonen», Kom och klappa på!

3. Hvarför skall du tveka! Ingen vill han neka; Komme hvem som helst, Ingen hlir förskjuten, Ingen utesluten;

Den som tror blir frälst.

4. Nåden är dock färdig, Fast du ej är värdig: Kom, som du befinns. Hvad han höres lofva, Det är lifvets gåfva; Sådant tro och minns.

N:o 145 se N:o 122. N:o 144.

Adagio.

W. C-n.

n f l N , m< K -M..J- ----- fi ------ gi ------- J ------- J --------- ^ --------- j --------- ----- _^ ------- ^3 ------- _p ------ , J-JS J. i. . -3

gpT B 3 - 1 - i-j ---- *. J 7 1. Je - sus hö - res kal - la, --.*.- d« r* "S 8'" » .... ""S1" .... i*"; .... ""?" .-. 3 3 J J j- > ' J Bju - da al - - la, al - - la: . ? f 4 * . t: t ---- , IfcéE H i 4» - i - ..... M-r- i*- ? :~ ___ 0- _! ----- y ------------ p ---- y ------

\ -------- £ -------- LZ ---------- , ------------ Z ------------------------ £ ------ 1 ----- j -------------------------------- L ------ ------------ ; ------------ A / _____ /^ m/ -r5*^ t

JL U ~u ! ^ ! N JJ J ' p

h-W - 4 - J 1 ----- Å ------- 1 ----------- i5 - q

§2 - ^ ^ g ^T r r r]- 1 ^ ^ * ! Al - - las synd han bar. ------ - Kom till hc * *. f * ^ - ^ i f. &

O« P* 1*' m p U .' AJJ fi. n

y^ - » - » - ^ - j ----- r ----- r__ ------ £ ------ 8p- ------------ p ------- :

- l -------- ^ -------- ------ \S ------- 1 -------------- 1 --------

fe --------- h - ' - ^ '^ J K " 'h

- 1 *" J J 1 1 ------ 4- H

Han din synd för - - la ..... ter, Som han lof - - vät har.- ----- Ix f r r M < r- 1 f r ^ r-T-^-^-^- n ^ ----- ^ ----- ^ ----- ^ ----- Y ------]f. ---------- i,. - 4: ----- f ----- *- .... f- i; i D r i r * i ------ p --- --- p. --------- ^ -----

2. Om du Till från nöden, Synderna och döden Evig frälsning få, Kom till nådatronen, Kom till »ende sonen», Kom och klappa på!

3. Hvarför skall du tveka! Ingen vill han neka; Komme hvem som helst, Ingen hlir förskjuten, Ingen utesluten;

Den som tror blir frälst.

4. Nåden är dock färdig, Fast du ej är värdig: Kom, som du befinns. Hvad han höres lofva, Det är lifvets gåfva; Sådant tro och minns.

N:o 145 se N:o 122. **N:o 146.**

Adagio.

W. H. Doane.

mf

J J-v-MF1

.é i-fih------P-1_

1. Kom hem, kom hem, Fa - dern kal . lar nu dig På din

äfcTE - 1 -------- 1 - ±- _ - Y^é - h ----- sr" - 1 ---------- 1 ----- 3- ----- j^=:_| ----- _^ ------ fi

(ftr > J ------- . - «- «/ ö 9 é ^ * 1^ -a - ^J b^^ ----------- f ------ 1

öds - - - Ii - - ga stig. O, vänd om där - - i - - från, För- C* UÄ m m ef~^ \ m . Qm -m m & """" ^ , A-, ---- p£f p - f- f». ' U ----- f-J . j«wT F » *^t ' ^ ------- ^- - .

*A-b ------ -! ---- 1 ------ 1 - i -f ------- 1, - V- ---------- 1 ----- 1 - -i ------------------- - ------------------

lo.....o - - ra - - de son,

Kom hem,

kom

J-M- _

s

S

JL b P /T\ ^"^ /TN

hem, Kom L_g ------------------ 1 hem, i /* f& koi FF '".". ....] 1 Q, 0) ------ i - ^ , kom 1 J- ^ 1 r r f hem, kom hem! F£. j ^ 1

^Vt> --------- ^- t- -^-^ - ' - * II ' -\s> i , ------- « '.=^ -P -----------

kom hem, kom hem,

Kom hem, kom hem, Hör din frälsares röst, Ha nu till hans bröst, Som dig skänker tröst. Förlorade son etc.

3. Kom hem, kom hem

Med din synd och din skam, Kom, du syndare, fram Till det rena Guds lamm. Förlorade son etc.

4. Kom hem, kom hem. Kom från hunger och nöd Till ditt hem, där finns bröd, Fly från synder och död. Förlorade son etc. **N:o 147.**

Andantino.

iji ---- 1 - i - i - ^ - ^H - i - L i ------ 1 j h -1 - *-] {or P ** é 1. Kom, , fp fcV~T-]? ------ jvUs- 3 j s_^il 9 J i g vils - na själ, som ir - rar här, Så -i - e - « - C L J* - s - s - t- f jär - rån från ditt hem. -p ------ « ------ F ------ *--&*- *= I

^ |> U - L-< -------- j - i - r- H- - i - r r r r1 -^ - 1

r-&jb JL» ^ , J J j J | t=l=^ i - i - h - i - tr - : ---- J ---- 1 g)U !? J J 2 ?*f him - len fe - sten lr« JlV * i* tiU-redd är; Dit r r - J =$-4 i- i bju - des hvar och ^^ J , en.

t~^; [^ - !?£_. ..^H!? - CL ..... f. .: -P - c - F - f- . p- u - i - T -f8*- J ------ i

^1^_ , - } ------- 1 .... ff ------ g» - *- -------- -. ..... \ -------- , - - 1 -------- - 1 - 1_ _t - t- J - L -F-* - -]

=*:

»Jag vill ej här i brist och nöd För - gås i f jär - rån land.

y 1 1?. ___ .tr-K ---- i J *' . _^: ^-*- ----- L ----- 43 ------ .j --------- j -

I fa - derns Lg & t~~^ hus är of - ver - flod Och rik är fa . derns lian d. »

-J - \ ^V ---- 1- ,.' .... ^-| __j ------- . .- - i

2. Du själ, som nu betungad är, Du bjuds till lammets fest. Hvar en, som suckar, lider här, Är där en väntad gäst.

>Jag vill ej här> etc.

3. O du förlorade, vänd om, Din fader kallar dig.

Han ropar kärleksrikt: »Blott kom, Du vilsna barn, till mig!» »Jag vill ej här» etc.

4. Den gödda kalfven tillredd står, Och festen färdig är.

Bed blott att insläppt bli, du får Ej bedja fåfängt där. »Jag vill ej här» etc.

5. Då fadern ser dig fjärran från, Han öppnar ren sin famn; Han kysser dig som egen son Och för dig i sin famn. »Jag vill ej här» etc. **N:o 148.**

Moderato. p

Ira D. Sankey.

1. Se, de nit - ti - o - ni - o hvi - la tryggt I det stil - la få - ra-

_*_.«-.-8-«L-a-^j^-f-f-1-i-^-^-g-i-

^

hus; Men ett på ber -gen än ir - rar skyggt För - u - tan allt värn och

*-..-.)

rfc

i

m/

^

ljus, Långt bort ut - - i mar - ken, vild och hård, Långt bort i - från

T"____T_____j»____n_____T^

j_j_J-Lp

! '

hul - de her - dens vård. Långt bort i - från hul - de her- dens vård.

JU

É

PF

£=£

2. »Du de nittionio, herde, har; Äro de för dig ej nog?»

»Nej, ett är borta», är herdens svar, »Och irrar i ödslig skog. Men fastän min stig är brant och svår, Jag går dock att söka upp mitt får.» :,:

3. Men hur djup var den hemska, strida flod, Och den natt, hur mörk och si? år,

Där herden vandrade, huld och god, Förrn han återfann sitt får. Sitt sargade lamm i famn han tog. På flykten han vreda ulfven slog. :,:

4. Hvi är stigen af blodet färgad röd, Den mot höga bergen bär?

Han räddat fåret från säker död;

Af herden det slutet är.

»Hvem sargade så din hulda hand?»

»Jo, törnen och vreda ulfvens tand.» :,:;

5. Ifrån berg och från dal till himlens höjd Nu ett rop af glädje går:

»Nu jublen alla med lust och fröjd, Jag funnit mitt vilsna får.» Och jublet ren hörs bland änglars kor: »Han funnit sitt får. Hvad glädje stor!» :,: **N:o 149.**

Moderato.

7. JB. .'&

S:

1. Ka-ra själ, som ir . rar Qär-ran, kom i - gen, kom i-gen, Hör så ömt dig bju-der

Her . ren: kom i . gen, kom i . gen. Kom och han din synd för - la . ter, Han sin

^5* *

famn som förr upp - la - ter Och vill sam - la barnen å- ter, kom i . gen, o, kom i-gen.

ÖE

rpg^

-^-v v %

JMM/-U-P-P-U

Z___ JL___Z

s

Kom, kom, kom i Her-rens namn, i Herrens namn, Se, Je-sus är din vän, han är din vän;

l -££*.*....*./

;«-_-g». T7...J .;........;S-..^1. ^-Rji

Hanstår än med öppen famn, med öppen famn; Sä skynda nu och kom i - gen, o, kom i-gen.

M

V l

2. Ifrån mörkret och till ljuset kom igen. 3. Säg, hur kan du längre dröja? - Korn Till det rika fadershuset kom igen! Kom, be- igen. Huru kan din själ sig nöja? - Kom igen, känn, till korset hasta; Herren skall dig ej för- Världens usla brunnar sina, Lämna samvetsagg kasta, Evigt stå hans löften fasta; kom igen. och pina; Evig fröjd ger Gud de små; kom Kom, kom, etc. igen. Kom, kom, etc.

4. Jag, som sjunger denna sang, jag kom igen; Jag var borta ock en gång, men kom igen. Jag en Jesu vän är vorden Och far tacka ren pä jorden, Att jag tog min Gud pä orden - kom igen. Kom, kom, etc.

N:o 150.

Moderato.

1. .F. JSoof.

1. Skyn-da till Je-sus, tve - ka ej mer; Här u - - ti or - det vä-gen du ser.

f r r .

tv. \ . l r

m

tt1-- -- T ------ ^ ------ l N .ju - ' b- j ^ -j -' .j - n

y -- J -- £ =?== P, . 9 .

Hör, hur |py~f~r j han re r - pä i ir, r kal . lar och bei i_t r; r g .*. -*.. * Sär - ga - dt ^id j själ, o * \ t 1 kom.

i / b ' rf ir~E=£ - 1 i

_j - J, ----- ^_^ - ^_ N J fi i 1. N

jLb - fl - -H ----- i ------ ^- _ - H -------------- ^ ------ ^ ^j j| 41 - 4- -5 ---- 9 ----- 3 - 1 -

j- j

Sa - - rv t> t , ligt, sa - - - - ligt skall det mo - . tet Ltf p bli, Di »11 nöd för (S, s. \ ~ < J g: - s - i y-tf Li f > r v ^- - ff - ff- tpl -------- p ---- -r- -f - F^-1 ---- ö -

W

e-vigt är för-bi Och vi hos Je - sus sam-las u . ti Him - len, värt rät - ta hem.

mr r

* - H

t

»Kommen, I alle», ljuder hans röst, Han vill oss skänka glädje och tröst. Gjuta sin kärlek uti vårt bröst. Lyssna, o själ, och kom. Saligt, saligt etc.

3. Än är det tid, än heter: >I dag!» Skynda, o själ, hans bjudning mottag. Fast du är syndig, oren och svag, Skynda, o själ, och kom. Saligt, saligt etc.

2. Ifrån mörkret och till ljuset kom igen. 3. Säg, hur kan du längre dröja? - Korn Till det rika fadershuset kom igen! Kom, be- igen. Huru kan din själ sig nöja? - Kom igen, känn, till korset hasta; Herren skall dig ej för- Världens usla brunnar sina, Lämna samvetsagg kasta, Evigt stå hans löften fasta; kom igen. och pina; Evig fröjd ger Gud de små; kom Kom, kom, etc. igen. Kom, kom, etc.

4. Jag, som sjunger denna sang, jag kom igen; Jag var borta ock en gång, men kom igen. Jag en Jesu vän är vorden Och far tacka ren pä jorden, Att jag tog min Gud pä orden - kom igen. Kom, kom, etc.

N:o 150.

Moderato.

1. .F. JSoof.

1. Skyn-da till Je-sus, tve - ka ej mer; Här u - - ti or - det vä-gen du ser.

f r r .

tv. \ . l r

m

tt1-- -- T ------ ^ ------ l N .ju - ' b- j ^ -j -' .j - n

y -- J -- £ =?== P, . 9 .

Hör, hur |py~f~r j han re r - pä i ir, r kal . lar och bei i_t r; r g .*. -*.. * Sär - ga - dt ^id j själ, o * \ t 1 kom.

i / b ' rf ir~E=£ - 1 i

_j - J, ----- ^_^ - ^_ N J fi i 1. N

jLb - fl - -H ----- i ------ ^- _ - H -------------- ^ ------ ^ ^j j| 41 - 4- -5 ---- 9 ----- 3 - 1 -

j- j

Sa - - rv t> t , ligt, sa - - - - ligt skall det mo - . tet Ltf p bli, Di »11 nöd för (S, s. \ ~ < J g: - s - i y-tf Li f > r v ^- - ff - ff- tpl -------- p ---- -r- -f - F^-1 ---- ö -

W

e-vigt är för-bi Och vi hos Je - sus sam-las u . ti Him - len, värt rät - ta hem.

mr r

* - H

t

»Kommen, I alle», ljuder hans röst, Han vill oss skänka glädje och tröst. Gjuta sin kärlek uti vårt bröst. Lyssna, o själ, och kom. Saligt, saligt etc.

3. Än är det tid, än heter: >I dag!» Skynda, o själ, hans bjudning mottag. Fast du är syndig, oren och svag, Skynda, o själ, och kom. Saligt, saligt etc.

N:o 151.
Adagio.

PO

1. Fly till Je - su opp - na ar-mar I - från syn-dens vil - lo-stig.

_____ h * \

\> [i E' E ' ' '

&

^

m

^

Se, han än - nu sig för - bar - mar Och vill ej för

" " ' .. P r r

sju - ta dig.

r r p -i

h 5_L_J

*

i

ritard.

1

ih:

l

Kom blott så - dan som du är, Det är allt hvad han be - gar.

<*-==

1« - .--f

i

2. Skjut ej upp till morgondagen; Lifvet flyr ju hastigt bort. Mången själ sig sett bedragen Under syndens lust så kort. Därför kom just som du är, Det är allt hvad han begär.

2. Fall i tron för Jesus neder, Han ju är din frälserman. Han för dig hos fadern beder; Han dig frälsa vill och kan. Kom blott sådan som du är; Det är allt hvad han begär. **N:o 152.**

Andantino. _ W. C- n.

1. Vänd om i dag till

Je - sus, Hans famn dig öp - pen står; »Kom nu», han ljuf - ligt rö - par, Hans nåd du små - ka får. Slut då ej til ditt öra, Men d och följ hans

ord. ». Han vill dig sa - - lig gö - - ra, Kom fritt till nå - dens bord.

å

2. Tänk, hvad det kostat Jesus Att återlösa dig. Han dina synder burit, På korset offrat sig. Kan du hans nåd försaka Och ej till honom gå? Helt visst du blir tillbaka Och skall ej kronan få.

3. Men kom just nu. Han tvår dig Uti sitt dyra blod. Han alla brister helår I denna hälsoflod. Än mer: han skall dig bära Uti sin hulda famn, Tills uti evig ära Du sjunga får hans namn. **N:o 153.**

Andantino.

Folkmelodi.

1. Kom, tag e - mot Guds fri - a gaf - va; I dag Guds ri . ke bju- des dig. Kom

äf - ven du, att pri - sa, lof - va Guds lamm, som tog din synd på sig.

2. Kom nu, ack kom! Din dag försvinner, Den dyra, korta nådens dag. Om du ej frid i Jesus vinner, Dig drabbar domen af Guds lag,

3. Förgäfves du din räddning söker På egen grund af hö och strå. Du blott din syndaskuld föröker, Tills du för domen snart skall stå.

4. Till Jesus fly, han dig mottager Just som du är i synd och nöd. Hans dyra blod din synd aftvager Och frälsar fr&n en evig död.

5. För dig har Jesu blod ock runnit Och dig beredt en evig frid. Ej nöj dig, förrn du honom funnit. Han är din vän så huld och blid.

6. Så blif nu hans. Han din vill blifva Och evigt dig trolofva sig. Sin lag han vill i hjärtat skrifva Och leda dig på lifvets stig

7. Halleluja vi vilja sjunga Till Herren Jesu lof och pris. En gång vi med förklarad tunga Få sjunga på ett högre vi».

N:o 271.

1. Har först du tagit mot för intet Guds fria gåfva, evigt lif, Af tacksamhet och kärlek sedan Ditt hela lif åt honom gif.

2. Och är din plats än låg och ringa, Han har ju själf den valt åt dig Och sagt: Det är min goda vilja, Mitt barn, att här du tjänar mig.

3. O, skall ett sådant ord ej göra Den lägsta plats för dig ock kär, Den tyngsta tjänst ock lätt och ljuflig, Då det är Gud du tjänar där.

4. Hvad större nåd kan du begära I väntan på Guds härlighet Än gå ett ärende åt honom, Som hela skulden fritt förlät?

5. Så låt hvar morgon ny dig mana Till verksamhet i tro och hopp, Ack, se ej nedåt, det förlamar, Nej, se till bergen stadigt opp.

6. Ty blott från dessa kommer hjälpen, Från Golgata, från Sions berg, Det Jjus, som strömmar ut från dessa, Ger lifvet först dess rätta fårg.

7. Så tjäna villigt han ger åt dig, Och .kallsäga:

då din fader Uti det kaU gläds, om han en gång Mitt barn, det gjorde du åt mig.

N:o 154.

Andante.

Hanna Brooman.

P

m

-

1. Ack, har du ej vil - ja att blif - va min brud, Jag har dig ju gif - - vit mitt

". f f .^ t.*4

é

4=

N:o 153.

Andantino.

Folkmelodi.

1. Kom, tag e - mot Guds fri - a gaf - va; I dag Guds ri . ke bju- des dig. Kom

äf - ven du, att pri - sa, lof - va Guds lamm, som tog din synd på sig.

2. Kom nu, ack kom! Din dag försvinner, Den dyra, korta nådens dag. Om du ej frid i Jesus vinner, Dig drabbar domen af Guds lag,

3. Förgäfves du din räddning söker På egen grund af hö och strå. Du blott din syndaskuld föröker, Tills du för domen snart skall stå.

4. Till Jesus fly, han dig mottager Just som du är i synd och nöd. Hans dyra blod din synd aftvager Och frälsar fr&n en evig död.

5. För dig har Jesu blod ock runnit Och dig beredt en evig frid. Ej nöj dig, förrn du honom funnit. Han är din vän så huld och blid.

6. Så blif nu hans. Han din vill blifva Och evigt dig trolofva sig. Sin lag han vill i hjärtat skrifva Och leda dig på lifvets stig

7. Halleluja vi vilja sjunga Till Herren Jesu lof och pris. En gång vi med förklarad tunga Få sjunga på ett högre vi».

N:o 271.

1. Har först du tagit mot för intet Guds fria gåfva, evigt lif, Af tacksamhet och kärlek sedan Ditt hela lif åt honom gif.

2. Och är din plats än låg och ringa, Han har ju själf den valt åt dig Och sagt: Det är min goda vilja, Mitt barn, att här du tjänar mig.

3. O, skall ett sådant ord ej göra Den lägsta plats för dig ock kär, Den tyngsta tjänst ock lätt och ljuflig, Då det är Gud du tjänar där.

4. Hvad större nåd kan du begära I väntan på Guds härlighet Än gå ett ärende åt honom, Som hela skulden fritt förlät?

5. Så låt hvar morgon ny dig mana Till verksamhet i tro och hopp, Ack, se ej nedåt, det förlamar, Nej, se till bergen stadigt opp.

6. Ty blott från dessa kommer hjälpen, Från Golgata, från Sions berg, Det Jjus, som strömmar ut från dessa, Ger lifvet först dess rätta fårg.

7. Så tjäna villigt han ger åt dig, Och .kallsäga:

då din fader Uti det kaU gläds, om han en gång Mitt barn, det gjorde du åt mig.

N:o 154.

Andante.

Hanna Brooman.

P

m

-

1. Ack, har du ej vil - ja att blif - va min brud, Jag har dig ju gif - - vit mitt

". f f .^ t.*4

é

4=

hjär - - - - ta. Med blod jag dig vun-nit den snö-hvi-ta skrud, För din skull jag Ii - dit all smär - - ta. Jag minns än den ti - den, jag för dig var träl; Jag minns än den dagen, jag köp-te din själ Med grymmaste kval och med döden.

2. Så kommen då, syndare, alla hit fram, Ja, kommen just såsom I ären. Ack, kommen till mig, till Guds menlösa lamm, Som burit de synder, I bären. O, kommen, jag bördan vill lyfta utaf, Er synd skall försvinna som gnistan i haf. Hvi viljen I ännu ej komma?

3. Här har du mitt hjärta, min frälsare kär, Ack, två det i blodet från såren. Ja, tag mig och led mig, i famnen mig bär, Jag längtar att vara bland fåren, Som lyda din röst och städs följa ditt spår Och detta på ängar, dit ulfven ej når, Och sen hos dig vara för evigt.

N:o 439.

1. Hur sällt att beständigt på Herren få tro, Han själf vill en borg för mig vara. Ty tror jag på honom, jag äger den rö, Som gifver mig mod i all fara. För fiendeskaror ej fruktar jag mig, Ty Herren mig leder sin salighets stig Och låter mig se sina under.

2. Hur sällt att i nöden få lita på Gud, Som tröst med sitt ord till mig sänder. Och blifver jag stilla och följer hans bud, Han nöden i salighet vänder. Ty se, hvad han gifver, ty se, hvad han tar, Min sällhet, min lycka till mål han blott har; Och evigt densamme han blifver.

3. Och tror jag på Herren, han kraft mig beskär Att synden och världen försaka. Hur världen mig dömer, Guds lag är mig kär, Sen frälsningens nåd jag fått smaka. Och sist emot döden jag segrande går, Mitt lopp jag fullbordar och segerlön får I tro på min Herre och konung.

N:o 155.

W. H. Doane.

1. Kom till den öpp -na käl - - la, Som fri för hvar och en, hvar och en, Pro-

ö

fe - ten såg upp - - väl-----la Så öp - pen, klar och ren.

J=J:

TTr-T

fa ----- ^ - N - k - 1 ----- }__ ""q_ ---- - J : - J-ji - « ----- ^~- u- d

S3 - J ^ J / - }j - Jf" ^ '.j g - ^ !-Ht^? - 3-* - * - ih- -^a5 ----- f b» - 1

Kom, ty den kal - lan lie - - lar Och lä - - ker hvar-je sår. Hvad 1 N fe 1 1 ------ ^ ---- ---- ^5 ----- J3 ---- J ------ å . , ^ - f- fi f ^j r- r> ^ J -. ^* . i .... b -.. '^ -1* - k_!*i-f - r - M^- __!«.. --------------

i

3*

än ditt hjär - ta fe-----lar, Den hjäl - pä dock för - - mår.

l i

å

Kom till den opp - na kal - - la, Kom till den M - a kal . la,

t

±

*

l

*-rKom till den kla - ra kal - - la: Till Je - sus och hans nåd.

2. Kom till den fria källa Med all din synd och nöd, Den kan dig tillfredsställa Utaf sitt rika flod. Där låt ditt arma hjärta Sin frid och glädje få; Den lindrar all din smärta, Som än du känna må. Kom till den öppna källa, Kom till den fria källa, Kom till den klara källa: Till Jesus och hans nåd.

3. Kom till den klara käUa, Två af hvar syndig fläck; Dess vatten gör oss sälla Och själen hvit och täck. Nu lämna världens hrunnar, De torka likväl ut, Som ordet oss förkunnar, Men källan tar ej slut. Kom till den öppna källa, Kom till den fria källa, Kom till den klara källa: Till Jesus och hans nåd.

N:o 201.

Säg mig den gamla sanning Om faderns helga råd, Om Jesus och hans kärlek, Om Jesus och hans nåd. Säg mig den nu så enkelt Som till ett litet barn, Ty jag är svag och hjälplös I syndens dolda garn. Säg mig den gamla sanning, Säg mig den gamla sanning, Säg mig den gamla sanning Om Jesus och hans nåd.

2. Säg mig den sanning sakta, Att jag må den förstå: Den underbara frälsning, Jag kan hos Jesus få. Säg mig den sanning ofta, Mitt minne är så kort; Läkt morgondaggens pärlor Den hastigt svinner bort. Säg mig den gamla sanning, Säg mig den gamla sanning, Säg mig den gamla sanning Om Jesus och hans nåd.

3, Säg mig den gamla sanning, När denna onda värld Vill tjusa och förvilla Min själ med tidens flärd. Och när jag döden nalkas Och ängslas i min själ, Säg mig den gamla sanning, Att Jesus allt gjort väl. Säg mig etc.

N:o 156.
w. C- n.

1. Hvad he - ter den kal - la, där helst du dig lag - rar, Du vandrings-man tröt - té, som tör - - står, o, säg? Hvar lig - ger det mål, som så loc - kan -de häg-rar I fjär-ran vid slå-tet af mo -do -sam väg? >För- sto - de du him -me -lens gaf - - va Och hvil-ken som bju-der dig den, Du skul-le den ta - ga och lof - - va Och tac - ka din him-mel-ske vän.»

2. Har äran förbländat ditt spejande öga? Har kärlek till guldet dig sänkt uti grus? O, blicka från jorden till himmelen höga Och skåda från stoftet till världar af ljus. »Förstodo du himmelens gåfva» etc.

3. Ack, hissar på lustarnas farkost du segel; Snart stormen skall krossa din farkost i grund Och splittra de slumrande böljornas spegel.

O, skynda i hamn fore stormarnes stund. »Förstodo du himmelens gåfva» etc.

4. Kanske är det synden, som bränner och plågar. Ack, törstar du efter ditt eviga väl?

Är nåden det mål, dit du kämpande tågar? Då finnes det vatten för smäktande själ. »Förstodo du himmelens gåfva» etc.

6. Där flödar en källa från Golgatakullen, En källa med vatten, som lefvande gör Och släcker den brinnande törst efter mullen. Kom, skynda och drick, ty du annars ju dör. »Förstodo du himmelens gåfva» etc.

N:o 435.

1. Min Jesus mig älskar och städs för mig beder, I kärlek han frälst mig från synder och död. Han godt för mig

manar, mitt väl han bereder Och för mig till seger ur faror och nöd. En krona hos Gud han mig gifver, Om här jag i tron håller ut; Och salig för evigt jag blifver I hemmet därofvan till slut.

2 Hvad sällhet, han arfsrätt till lifvet mig gifvit, Ty döden han dödat, och friden jag fått. Förlorad jag varit - Guds håra har jag blifvit - Och helgonens sällhet i tron har jag nått. En krona etc.

3. Åt alla de frälsta en himmel han vunnit, En boning, dit synden och sorgen ej nå. Ack, snart jag dess sällhet för evigt har hunnit, Om än jag i världen som främling får gå. En krona etc. **N:o 157.**

Moderato. Tysk folkmelodi.

1. Va --ga d ig Dri - - ste - lig, Tro att Je - sus gjort allt för dig. Så var e - vi - ge fa - derns råd, Frälst du var -der af i - - del nåd, Blott du på fräl - sa - ren tror, Blott du på fräl - sa - ren tror.

2. Våga dig Dristelig,

Tro att Jesus gjort allt för dig. Evig seger han vunnit har, Krossat ormen, som mäktig var, Öppnat oss himmelens port. :,:

3. Våga dig Dristelig,

Tro att Jesus gjort allt för dig. Allt hvad lagen ej verka kan, Allt för dig, som han klagar an, Detta tog Jesus på sig. :,:

4. Våga dig Dristelig,

Tro att Jesus gjort allt för dig. Visst kan syndernas tyngd bli stor, Visst all ondska i hjärtat bor, Större dock frälsaren är. :,:

6. Våga dig Dristelig,

Tro att Jesus gjort allt för dig. Du har intet - blott synd och skam - Tag nu allt af Guds dyra lamm, Prisa och upphöj Guds lamm. :,:

6. Våga dig Dristelig,

Tro att Jesus är allt för dig.

O, hvad fröjd och hvad kraft har den,

Som fått allt uti frälsaren.

Salig och helig han är. :,:

7. Uret slår, Tiden går,

Snart din brudgum för dörren står. Blott du allt i din Jesus har, Skall du hålla din lampa klar, Möta din konung med fröjd. :,:

8. Uret slår Tiden går,

Snart din själ inför lammet står. Håll dig redo mot kött och värld, Strid i trone med Andens svärd, Tills du i himlen går in. :,:

Andantino.

E. G. Taylor. 1. En blick på den kors-fä-ste gif - ver dig lif, Den -na stund fin -nes lif ock för dig. Så se blott, o syn - da - re, se och blif frälst: Blott f Or din skull han off - ra - de sig. Se, se, se och lef ! En blick på den kors - f ä - ste gif - ver dig lif, D en -na stund fin -nes lif ock för dig.

2. Hvi hängde han väl på förbannelsens träd, Och hvi göt han sitt heliga blod, Om han ej var kommen att bära vår skuld Och vår sak inför Gud göra god. Se, se, etc.

4, O, tvifla ej längre, ty Herren har sagt, Att han vill ingen syndares död. Nu allt är fullkomnadt, och komma du

får Och bli frälst ur den djupaste nöd. Se, se, etc.

3. Ej ånger och tårar, ej böner och bot, Endast blodet försoning dig ger. O, kom då till honom, som blödde för dig, Lägg din börda vid korsträdet ner. Se, se, etc.

5. Tag eviga lifvet med fröjd nu emot, Herren Jesus det vunnit åt oss. Så visst som han lefver, om gåfvan du tar, Skall du aldrig, nej aldrig, förgås. Se, se, etc. **N:o 159.** . Lowry.

1. Sorgs-na själ, e . ho du är, Vid kor-set finns det rum; Lägg ditt hjär-tas bör - - da där, Vid kor-set

finns det rum.

Ta - la om för Je - sus Krist U - tan fruk-tan all din brist, Han dig hjäl - pä

é

J

m

-u-k___, l l^|,i ____j-4____| ^

iklrfL-^1 Ipre-----«4J J ^----« ^F^J 2. VilsefÖrda, dröj ej mer,

Z=g sJ jFtaJ 3-1 8 gj;-d J I^Hl Vid korset finns det rum;

9 z-, j^. Lägg för Jesus bördan ner,

-" .". V^ . ~ , . '

skall f or-visst. Vid kor - set finna det rum.

3. Skynda dig, i dag vftnd om, Vid korset finns det rum; Anden, bruden säga: kom, Vid korset finns det rum. Se bär lifvets källa klar;

Vid korset finns det rum. Trötta, ångerfulla bröst, Lyssna blott till Jesu roat, Han ger hvila, frid och tröst. Vid korset finns det rum.

4. Sälla ord, för en och hvar Vid korset finns det rum; Dröj ej mer i synden kvar, Vid korset finns det rum. Gränslös nåd och kärlek

Rik och fattig, en och hvar, Lika tillgång till få Alla, som till Jesus gå; Må all världen det

den har; Vid korset finns det rum.

förstå: Vid korset finns det rum.

Adagio. felfrVjM u

N:o 160. R. W. Dixon.

1. För -lå tel -se, för- la- tel -se För j r if C T^rmjn din synd vill Gud dig ge. Han är dig nå - - dig, god och huld Och ef - - ter - skän-ker all din skuld.

N:o 159. . Lowry.

1. Sorgs-na själ, e . ho du är, Vid kor-set finns det rum; Lägg ditt hjär-tas bör - - da där, Vid kor-set

finns det rum.

Ta - la om för Je - sus Krist U - tan fruk-tan all din brist, Han dig hjäl - pä

é

J

m

-u-k___, l l^|,i ____j-4____| ^

iklrfL-^1 Ipre-----«4J J ^----« ^F^J 2. VilsefÖrda, dröj ej mer,

Z=g sJ jFtaJ 3-1 8 gj;-d J I^Hl Vid korset finns det rum;

9 z-, j^. Lägg för Jesus bördan ner,

-" .". V^ . ~ , . '

skall f or-visst. Vid kor - set finna det rum.

3. Skynda dig, i dag vftnd om, Vid korset finns det rum; Anden, bruden säga: kom, Vid korset finns det rum. Se bär lifvets källa klar;

Vid korset finns det rum. Trötta, ångerfulla bröst, Lyssna blott till Jesu roat, Han ger hvila, frid och tröst. Vid korset finns det rum.

4. Sälla ord, för en och hvar Vid korset finns det rum; Dröj ej mer i synden kvar, Vid korset finns det rum. Gränslös nåd och kärlek

Rik och fattig, en och hvar, Lika tillgång till få Alla, som till Jesus gå; Må all världen det

den har; Vid korset finns det rum.

förstå: Vid korset finns det rum.

Adagio. felfrVjM u

N:o 160. R. W. Dixon.

1. För -lå tel -se, för- la- tel -se För j r if C T^rmjn din synd vill Gud dig ge. Han är dig nå - - dig, god och huld Och ef - - ter - skän-ker all din skuld.

Han handlar ej, han handlar ej Med dig, som au förtjänt, o nej, Och vedergäller ej de brott, Som du emot hans lag begått.

Han älskar dig, han älskar dig Och öfver dig förbarmar sig Om blodröd synd du bar uppå, Han renar dig från den ändå.

4, Med idel nåd, med idel nåd Han kröner dig - så är hans råd, Ooh godhet och barmhärtighet Dig tölja uti evighet.

5. För Jesu skull, för Jesu skull, Som dog för dig så kärleksfull, Han dig en sådan frälsning ger. - O, säg, hvad vill du önska mer?

N:o 161.

Andante.

p

1. Just som du är, ej med ett grand Af e-gen dygd, med skuld som sand O - . ta-lig, tung

och gruf - ve - lig, Kom, ar - me syn - da - re till mig, Till mig, som dött för dig.

.*..*--- _ _ ^u _ j?» .*-

m

rT"SlET~T-f-T

Förkrossad, svag och ängslig, o Du finner ej på jorden rö: Blott jag förstår den konsten väl Att hela en förkrossad själ. O, kom, blott kom till mig.

Lägg bördan ned vid korsets fot. Förlåtelse och frid tag mot. Ack, räkna allt för skada, som Vill hindra dig att tro.

O kom, förlorade till mig.

N:o 162.

1. Just som jag är i denna stund, Så kall och död och ond i grund, Blott därför att du dog för mig Och kallar syndare till dig,

Jag kommer, o Guds lamm.

2. Just som jag är - jag dröjer ej Att själf mig göra bättre, nej; Till dig, som frälsa kan allen Och från all synd mig göra ren, Jag kommer, o Guds lamm.

3. Just som jag är, fast tviflets röst, Lik stormens ryter i mitt bröst, Och mörkrets välde reser sig Att jaga själen bort från dig, Jag kominer, o Guds lamm.

Kom med din fruktan, dina kval, Med synd och brister utan tal, Med tvifvel, som ditt hjärta tär, Med hvarje börda, som du bär. O kom, blott kom till mig.

Hör Anden, bruden säga: kom. Hvi vill du då ej vända om? De salige i Herranom Dig ropa: »Syndare, o kom», Och Jesus ropar: kom!

Just som jag är, kall, blind och död,

Att finna lif i öfverflöd

Och annat allt, som fattas mig.

Af nåd, ja, idel nåd hos dig,

Jag kommer, o, Guds lamm.

Just som jag är, du gläds att se Mig komma och mig allt få ge. Hvad nädesdjup, hvad kärlekshöjdl Till dig, som gör min själ förnöjd, Jag kommer, o Guds lamm.

Just som jag är, jag på dig tror Och prisa vill din kärlek stor. Jag tör att evigt blifva din Och sist till himlens fröjd gå in Nu kommer, o Guds lamm.

N:o 162 se **N:o 161.** Han handlar ej, han handlar ej Med dig, som au förtjänt, o nej, Och vedergäller ej de brott, Som du emot hans lag begått.

Han älskar dig, han älskar dig Och öfver dig förbarmar sig Om blodröd synd du bar uppå, Han renar dig från den ändå.

4, Med idel nåd, med idel nåd Han kröner dig - så är hans råd, Ooh godhet och barmhärtighet Dig tölja uti evighet.

5. För Jesu skull, för Jesu skull, Som dog för dig så kärleksfull, Han dig en sådan frälsning ger. - O, säg, hvad vill du önska mer?

N:o 161.

Andante.

p

1. Just som du är, ej med ett grand Af e-gen dygd, med skuld som sand O - . ta-lig, tung

och gruf - ve - lig, Kom, ar - me syn - da - re till mig, Till mig, som dött för dig.

.*..*--- _ _ ^u _ j?» .*-

m

rT"SlET~T-f-T

Förkrossad, svag och ängslig, o Du finner ej på jorden rö: Blott jag förstår den konsten väl Att hela en förkrossad själ. O, kom, blott kom till mig.

Lägg bördan ned vid korsets fot. Förlåtelse och frid tag mot. Ack, räkna allt för skada, som Vill hindra dig att tro. O kom, förlorade till mig.

N:o 162.

1. Just som jag är i denna stund, Så kall och död och ond i grund, Blott därför att du dog för mig Och kallar syndare till dig,

Jag kommer, o Guds lamm.

2. Just som jag är - jag dröjer ej Att själf mig göra bättre, nej; Till dig, som frälsa kan allen Och från all synd mig göra ren, Jag kommer, o Guds lamm.

3. Just som jag är, fast tviflets röst, Lik stormens ryter i mitt bröst, Och mörkrets välde reser sig Att jaga själen bort från dig, Jag kominer, o Guds lamm.

Kom med din fruktan, dina kval, Med synd och brister utan tal, Med tvifvel, som ditt hjärta tär, Med hvarje börda, som du bär. O kom, blott kom till mig.

Hör Anden, bruden säga: kom. Hvi vill du då ej vända om? De salige i Herranom Dig ropa: »Syndare, o kom», Och Jesus ropar: kom!

Just som jag är, kall, blind och död,

Att finna lif i öfverflöd

Och annat allt, som fattas mig.

Af nåd, ja, idel nåd hos dig,

Jag kommer, o, Guds lamm.

Just som jag är, du gläds att se Mig komma och mig allt få ge. Hvad nädesdjup, hvad kärlekshöjdl Till dig, som gör min själ förnöjd, Jag kommer, o Guds lamm.

Just som jag är, jag på dig tror Och prisa vill din kärlek stor. Jag tör att evigt blifva din Och sist till himlens fröjd gå in Nu kommer, o Guds lamm.

N:o 162 se **N:o 161.** Han handlar ej, han handlar ej Med dig, som au förtjänt, o nej, Och vedergäller ej de brott, Som du emot hans lag begått.

Han älskar dig, han älskar dig Och öfver dig förbarmar sig Om blodröd synd du bar uppå, Han renar dig från den ändå.

4, Med idel nåd, med idel nåd Han kröner dig - så är hans råd, Ooh godhet och barmhärtighet Dig tölja uti evighet.

5. För Jesu skull, för Jesu skull, Som dog för dig så kärleksfull, Han dig en sådan frälsning ger. - O, säg, hvad vill du önska mer?

N:o 161.

Andante.

p

1. Just som du är, ej med ett grand Af e-gen dygd, med skuld som sand O - . ta-lig, tung

och gruf - ve - lig, Kom, ar - me syn - da - re till mig, Till mig, som dött för dig.

.*..*--- _ _ ^u _ j?» .*-

m

rT"SlET~T-f-T

Förkrossad, svag och ängslig, o Du finner ej på jorden rö: Blott jag förstår den konsten väl Att hela en förkrossad själ. O, kom, blott kom till mig.

Lägg bördan ned vid korsets fot. Förlåtelse och frid tag mot. Ack, räkna allt för skada, som Vill hindra dig att tro. O kom, förlorade till mig.

N:o 162.

1. Just som jag är i denna stund, Så kall och död och ond i grund, Blott därför att du dog för mig Och kallar syndare till dig,

Jag kommer, o Guds lamm.

2. Just som jag är - jag dröjer ej Att självf mig göra bättre, nej; Till dig, som frälsa kan allen Och från all synd mig göra ren, Jag kommer, o Guds lamm.

3. Just som jag är, fast tviflets röst, Lik stormens ryter i mitt bröst, Och mörkrets välde reser sig Att jaga själen bort från dig, Jag kominer, o Guds lamm.

Kom med din fruktan, dina kval, Med synd och brister utan tal, Med tvifvel, som ditt hjärta tär, Med hvarje börda, som du bär. O kom, blott kom till mig.

Hör Anden, bruden säga: kom. Hvi vill du då ej vända om? De salige i Herranom Dig ropa: »Syndare, o kom», Och Jesus ropar: kom!

Just som jag är, kall, blind och död,

Att finna lif i öfverflöd

Och annat allt, som fattas mig.

Af nåd, ja, idel nåd hos dig,

Jag kommer, o, Guds lamm.

Just som jag är, du gläds att se Mig komma och mig allt få ge. Hvad nädesdjup, hvad kärlekshöjdl Till dig, som gör min själ förnöjd, Jag kommer, o Guds lamm.

Just som jag är, jag på dig tror Och prisa vill din kärlek stor. Jag tör att evigt blifva din Och sist till himlens fröjd gå in Nu kommer, o Guds lamm.

N:o 162 se **N:o 161.** **N:o 163.**

Moderato.

TF. Ä Doawe.

0=

1. En-dast ett steg till Je-sus, Hvi tve-kar du, o tag Det steg, som fat - tas

ii

|*

e

PP

- skyn-da Till Je . sus just i dag!

En-dast ett steg, En-dast ett steg,

.frf-4

*=t

£^

?-V-

i

i

É

«

i^t

Kom, han vän-tar dig; Kom att din synd be . grå - ta, Han vill den fritt för-

-fc----tf-----"T r i-tf ' "f"----r-H----F----b----3r-----tf-

it

y-k4 i \ i hjMa

SP

. l h-r-r^ fM fi f^

^

lå-t»,

Nu gif - ver Gud dig frälsning, O, stöt den ic - ke bort.

É=£

r T 71 r i frF""^

^-l-P-4^4-4; l u-

^:

m

2. Endast ett steg till Jesus - Han väntat många år. Tro blott det ord, han talat, Och frid med Gud du får. Endast etc.

S. Endast ett steg till Jesus, Ett steg från död till lif. Tiden är kort - o, hasta I dag åt Gud dig gif! Endast etc.

4. Endast ett steg till Jesus, O, hvarför dröja mer? Säg: Herre, nu jag kommer, Åt dig jag nu mig ger. Endast etc.

N:o 164. Adagio.

Ira D. Sankey.

ga 'l

1. Jag har en Je-sus, som godt för mig ma-nar, En äl-skan-de Je - sus i

^-** *. *. - l ! ! - .*,-% f f

J J

=£

Ö

S

4:

*

i

^=

8*

i rf

him . len har jag. Den kär - lek, han hy - ser, du visst ic - ke a - nar. O,

t.f tf

M

_Un____^_

=fc

É

blef - . ve han af - ven din e - gen en dag! För dig jag nu be - der, för

if r r.f

&

t n - . - i - i / j»p raZi. ^ ^ -ftfc ------- "
^7 &-%9 ---- J-J- ö»' 0 -t-L^ ---- » i'^ 3 3 r» S-*- JH-^ dig jag nu be - der, För dig jag nu be - der, jag be - - der för dig. *vä a f f i ** f" p . J * * ' *» p p ' T* - "^ ^ » ** ' >^ p L L -f51- f - r- -p ------ iä - »- -i> - P - P - » - P - r- - ----------- H

2. Jag har en fader, han gaf mig det hoppet Oin evighetsfröjden, så saligt och visst, Till himlen han för mig, när slutadt är loppet. Ack, vill du ej äfven få fröjdas till sist? För dig etc.

3. Jag har en klädnad af bländande hvithet, Som möter däruppe min undrande blick. När den jag iklädes, hvad glädje och sällhet, Om du, kära vän, denna klädnad ock fick. För dig etc.

4. Frid jag har funnit, som floden den klara, En frid, som ej världen förstått eller känt. Min frälsare gaf den; o kunde du svara, Att dig, äfven dig, denna friden han sändt. För dig etc.

5. När Jesus blir din, o, så sjung då för andra, Att honom du funnit. Hvad skön melodi l Och bed sen för dessa, att de ock må vandra Till himmelens glädje; du bön-hörd skall bli. För dig etc." **N:o 165.** Adagio.

1. Då mitt hjärta var kallt Och tungt kändes allt, Och i syn-der-na bunden jag låg, I mitt Vid ditt kors, vid ditt kors, Där jag ljuset först såg Och fr&n syndernas bör-da blef fri. Af din mör-ker, min skam Jag till kor . set kom fram; Det var där, som jag Ijuset först såg. ljuf - Ii - ga blick E - vigt lif jag där fick, Och nu ständigt jag fröj - das i dig.

2. Uti blindhet min själ Trodde allting var 3. Nu har skymningen flytt, Uti dag sig förval; Ej jag räddes ens dödsflodens brus, Tills bytt; Nu till Herren står endast min håg. På dig, jag ödmjuk föll ned Vid den korsfästes träd, Då Jesus, jag ser, Ty mip lifvet du ger Vid ditt kors mitt mörker blef vändt uti lju». Vid ditt etc. där jag ljuset först såg. Vid ditt etc.

N:o 166.

Andante. P

T. Hastings. 1. Sorgs-na själ, som är -rån i går, Fräls- ning

du af Je . sus

får - Vä - gen

till

hans kors är fri. Kom med all din synd och nöd, Ty för dig han ock blef

död, Vä - gen till hans kors är fri.

2. Kan du ingen räddning se, Jesus dig dock nåd vill ge - Vägen till hans kors är fri. Är ditt hjärta kallt och dödt; Han af kärlek för dig blödt - Vägen till hans kors är fri.

3. Hvarför vill du fjärran gå? Evig frälsning finns att få - Vägen till hans kors är fri. Naken, fattig, utan hopp, Skåda blott till Jesus opp - Vägen till hans kors är fri.

4. Jesus dog för hvarje själ, Jude, hedning, fri och träl - Vägen till hans kors är fri. Hö-ren alla, lyssnen till, Kommen blott en hvar »om vill, Vägen till hans kors är fri. **N:o 165.** Adagio.

1. Då mitt hjärta var kallt Och tungt kändes allt, Och i syn-der-na bunden jag låg, I mitt Vid ditt kors, vid ditt kors, Där jag ljuset först såg Och fr&n syndernas bör-da blef fri. Af din mör-ker, min skam Jag till kor . set kom fram; Det var där, som jag Ijuset först såg. ljuf - Ii - ga blick E - vigt lif jag där fick, Och nu ständigt jag fröj - das i dig.

2. Uti blindhet min själ Trodde allting var 3. Nu har skymningen flytt, Uti dag sig förval; Ej jag räddes ens dödsflodens brus, Tills bytt; Nu till Herren står endast min håg. På dig, jag ödmjuk föll ned Vid den korsfästes träd, Då Jesus, jag ser, Ty mip lifvet du ger Vid ditt kors mitt mörker blef vändt uti lju». Vid ditt etc. där jag ljuset först såg. Vid ditt etc.

N:o 166.

Andante. P

T. Hastings. 1. Sorgs-na själ, som är -rån i går, Fräls- ning

du af Je . sus

får - Vä - gen

till

hans kors är fri. Kom med all din synd och nöd, Ty för dig han ock blef

död, Vä - gen till hans kors är fri.

2. Kan du ingen räddning se, Jesus dig dock nåd vill ge - Vägen till hans kors är fri. Är ditt hjärta kallt och dödt; Han af kärlek för dig blödt - Vägen till hans kors är fri.

3. Hvarför vill du fjärran gå? Evig frälsning finns att få - Vägen till hans kors är fri. Naken, fattig, utan hopp, Skåda blott till Jesus opp - Vägen till hans kors är fri.

4. Jesus dog för hvarje själ, Jude, hedning, fri och träl - Vägen till hans kors är fri. Hö-ren alla, lyssnen till, Kommen blott en hvar »om vill, Vägen till hans kors är fri. **N:o 167** se **N:o 73.**

N:o 168.

Andantino. Folkmelodi från Värmland. (f^-t? - -- "l h J «h '~&r~<'% - il - j - j - 5 - J~- -&- i - é- ~~V~' ----- tf ~~* >-+-

? i: 5 * - ^ - 1. I krist-na män-skor al - la upp-stäm-men nu med fröjd En Och pri - sen högt hans kär-leks o - ma - té - Ii - ga höjd, Att sång vår Her . re al - la ar - ma i P- f ---- s ---- p - , _l * - f - f - -fnpi - j Ur» ~p - s- a - j M~Tr - p ---- F" -H-; ------ i ------- T*1 ---- 1 -----

b -£- fr - ?- £,*- .J ----- p- Ä-. f j . jji ---- k ----

b i - p - t- - i- - ' --------- 1 - ' ^^ i - 1 ----- '

och vår Gud till a - - - ra! syn - da . re må lä - - - ra,

Hur Je-sus oss har älskat, ja, in - till kor . sets

m/

^u

£+^*

é\ j.-^ é]é-

&

död. Hur han oss al - - la fräl . sat från synd och afgrundsnöd Och for oss opp - nät

2. Rättfärdiga och rena, ja, saliga Guds barn Vi uti Kristus genom tron nu are. Förlossade och löste från satans grymma garn: Tack vare dig därför, o Jesu käre! Du lät på korsat hårda och i Getsemane Ditt dyra blod utflöda, din kärlek att bete, För oss, som dödens arma fångar voro.

3. Nu allt är väl fullkomnadt, nu allt är väl beställdt. Oss ingen, ingen synd mer kan fördöma; Ty själf du bort den tagit, vår ovän nederfällt Och trofast i ditt sköte vill oss gömma. Du är vår gode herde, du vårdar dina får: På dina armar bär oss, i striden för oss går. Hvem är då den, som oss från dig kan skilja?

4. Du är vårt ljus och hälsa (vår starkhet är däri); Fast fattige, i dig vi äro rike. Du är vår egen Jesus, och dina äro vi. O, salighet, o, fröjd förutan like l Ja, ingen, ingen finnes på hela jordens rund. Som syndare så älskat och älskar hvarje stund, Som du, som gaf dig själf för oss i döden.

5. Ja, låtom oss då sjunga med lust och fröjde-liud, Uppmuntrande och styrkande hvarandra, Att prisa och berömma vår Herre och vår Gud, Som genom öknen lofvat med oss vandra Och troget oss ledsaga i mörker och i ljus, Till dess han in oss tager uti sin faders hus, Där ingen nöd och inga brister finnas **N:o 167** se **N:o 73.**

N:o 168.

Andantino. Folkmelodi från Värmland. (f^-t? - -- "l h J «h '~&r~<'% - il - j - j - 5 - J~- -&- i - é- ~~V~' ----- tf ~~* >-+-

? i: 5 * - ^ - 1. I krist-na män-skor al - la upp-stäm-men nu med fröjd En Och pri - sen högt hans kär-leks o - ma - té - Ii - ga höjd, Att sång vår Her . re al - la ar - ma i P- f ---- s ---- p - , _l * - f - f - -fnpi - j Ur» ~p - s- a - j M~Tr - p ---- F" -H-; ------ i ------- T*1 ---- 1 -----

b -£- fr - ?- £,*- .J ----- p- Ä-. f j . jji ---- k ----

b i - p - t- - i- - ' --------- 1 - ' ^^ i - 1 ----- '

och vår Gud till a - - - ra! syn - da . re må lä - - - ra,

Hur Je-sus oss har älskat, ja, in - till kor . sets

m/

^u

£+^*

é\ j.-^ é]é-

&

död. Hur han oss al - - la fräl . sat från synd och afgrundsnöd Och for oss opp - nät

2. Rättfärdiga och rena, ja, saliga Guds barn Vi uti Kristus genom tron nu are. Förlossade och löste från satans grymma garn: Tack vare dig därför, o Jesu käre! Du lät på korsat hårda och i Getsemane Ditt dyra blod utflöda,

din kärlek att bete, För oss, som dödens arma fångar voro.

3. Nu allt är väl fullkomnadt, nu allt är väl beställdt. Oss ingen, ingen synd mer kan fördöma; Ty själf du bort den tagit, vår ovän nederfällt Och trofast i ditt sköte vill oss gömma. Du är vår gode herde, du vårdar dina får: På dina armar bär oss, i striden för oss går. Hvem är då den, som oss från dig kan skilja?

4. Du är vårt ljus och hälsa (vår starkhet är däri); Fast fattige, i dig vi äro rike. Du är vår egen Jesus, och dina äro vi. O, salighet, o, fröjd förutan like l Ja, ingen, ingen finnes på hela jordens rund. Som syndare så älskat och älskar hvarje stund, Som du, som gaf dig själf för oss i döden.

5. Ja, låtom oss då sjunga med lust och fröjde-liud, Uppmuntrande och styrkande hvarandra, Att prisa och berömma vår Herre och vår Gud, Som genom öknen lofvat med oss vandra Och troget oss ledsaga i mörker och i ljus, Till dess han in oss tager uti sin faders hus, Där ingen nöd och inga brister finnas **N:o 169.**

Andante Maestoso.

TF. B. Bradbury.

i l

1. O, djup ut . af kär - lek i fräl - - sa-rens bröst, Att mig han ock Ej syn - - dens för - dö - mel - se me - - ra mig når, Min själ har sin

-*-

r , *.-

å

J

?. r l p f lp-

É

(W - JS J J J 4 1 - & ---- ; ------ 1 --------- N ------- fcr- --------- ^ ------------ ^ ---------- _j ----------- .

EJ2! ----- ty t t \ é j 4 i & U* fräl - sat och mig å - ter - löst. fri - - stad i fräl - sa - rens sår. O, sjung om hans kär - leks höjd, J^ (t . T £ ^n *. ~. ^» ^ 1 r^-J2 - - - - h - L - .BEL " 1 ---- j .._£_ -F - ---- F- . E- E U -

zs)

^

-£r

^&L

Sjung om hans kär-leks höjd, Sjung om hans kär-leks höjd, Sjung, ja, sjung.

£S

ffiF

2. O, djup utaf kärlek, han mig ock har kär. Från synd och fördömelse friköpt jag är, Och viss om min frälsning jag prisa nu kan Hans kärlek, som så för mig, syndare, brann. O, sjung etc.

3. O, djup utaf kärlek, barmhärtighet stor,

Att han med sin hjälp hos mig arma än bor, Mig styrker och läker de svidande sår, Hugsvalar mitt hjärta, borttorkar min tår. O, sjung etc.

4. Ja, dig vill jag prisa, min konung och Gud, Som klädt mig uti din rättfärdighets skrud. Och går genom dödsdalens skuggor min stig, Jag prisar din kärlek, jag sjunger om dig. O, sjung etc. **N:o 170.**
Andantino.

E. F. Rimbault.

1. O säl - - la Väl må min dag, då själ med

jag af he - lig Gud Blef klädd i sa - lig - he - tens fröjd Lof - sj un - ga Gud i him -lens säi - ^ da*> , säi la dag, när Je - sus tog

min synd på sig. Af i - - del nåd han f räl - ste J mig. Nu le - der han mig på sin stig. Säl - la dag, säl - - la

dag, när Je - sus tog min synd på sig!

2. Nu är jag frälst - all sällhet vanns, Då han blef min, och jag blef hans. Han drog mig, jag mig draga lät; Hur ljuft det var, jag minns nog det. Sälla dag, sälla dag, etc.

3. O, fröjdas nu, min själ, haf tröst, Dig hvila helt vid Jesu bröst. Vik aldrig från hans ljufva spår, Ny nåd för hvarje dag du får. Sälla dag, sälla dag, etc.

4. Sin kärlek han ej från mig tar, Han sörjer för mig alla dar, Och till mitt sista audedrag Välsignar jag min frälsningsdag. Sälla dag, sälla dag, etc. **N:o 171.**

Adagio.

Skotsk melodi.

3

*=+

1. Jag nn den pär- - lan fnn-nit har, Som är min själs be - gar. Dn

2. Upp därföre, min själ, och sjung, Besjung din frälsare! Han din profet, din präst och kung» Ät honom hyllning ge.

3. Han lärer mig sin sannings bud, Sitt ord i Andens kraft Han medlar mellan mig och Gud, Han härskar med all makt.

4. Han alla herrars herre är Och alla kungars kung; Hans ök är ljufligt, agan kär, Hans börda är ej tung.

B. Fast fattig i mig själf och svag, Fast syndig, kall och död, Dock uti honom hafver jag Båd' hälsa, lif och bröd.

6. Se, han är min rättfärdighet, Min frid, min sällhetshnjd. Ja, han är all min salighet, Min krona och min fröjd.

7. Min rikedom, min starkhets Gud, Min sköld, min fasta borg, Om dagen skugga, natten ljus, Min glädje i all sorg.

8. Han är min bror, min bäste Tan, Min Herre och min Gud. Och jag? Jag är ock hans igen, Hans dyrt förvärf da brud.

9. Ack Jesus Krist, min hjärtas rö, Som all min skuld betalt, Blif städse du mitt A och O. I mig och alla - »Ut l

N:o 172.

Allegretto.

G. F. Root.

1. Ring i him-lens klockor, det är fröjd i dag; So-nen vän-der å . ter hem i-Fa-dern mo - ter ho-nom, vandrarn trött och svag, Gifver ho-nom ömt väl-sig-nel-

gen* sen. Ä - ra, ä . ra to - nar äng-lars sång, ja to-nar; Ä - ra, ä - ra lju-der

N:o 171.

Adagio.

Skotsk melodi.

3

*=+

1. Jag nn den pär- - lan fnn-nit har, Som är min själs be - gar. Dn

2. Upp därföre, min själ, och sjung, Besjung din frälsare! Han din profet, din präst och kung» Ät honom hyllning ge.

3. Han lärer mig sin sannings bud, Sitt ord i Andens kraft Han medlar mellan mig och Gud, Han härskar med all makt.

4. Han alla herrars herre är Och alla kungars kung; Hans ök är ljufligt, agan kär, Hans börda är ej tung.

B. Fast fattig i mig själf och svag, Fast syndig, kall och död, Dock uti honom hafver jag Båd' hälsa, lif och bröd.

6. Se, han är min rättfärdighet, Min frid, min sällhetshnjd. Ja, han är all min salighet, Min krona och min fröjd.

7. Min rikedom, min starkhets Gud, Min sköld, min fasta borg, Om dagen skugga, natten ljus, Min glädje i all sorg.

8. Han är min bror, min bäste Tan, Min Herre och min Gud. Och jag? Jag är ock hans igen, Hans dyrt förvärf da brud.

9. Ack Jesus Krist, min hjärtas rö, Som all min skuld betalt, Blif städse du mitt A och O. I mig och alla - »Ut l

N:o 172.

Allegretto.

G. F. Root.

1. Ring i him-lens klockor, det är fröjd i dag; So-nen vän-der å . ter hem i-Fa-dern mo - ter ho-nom, vandrarn trött och svag, Gifver ho-nom ömt väl-sig-nel-

gen* sen. Ä - ra, ä . ra to - nar äng-lars sång, ja to-nar; Ä - ra, ä - ra lju-der

harpors klang; Väldigt brusar jublet i den högre kor, Att en själ i dag på Jesus tror.

Ring i himlens klockor: det är fröjd i dag; Syndaren är löst ur sina garn; Ja, en själ är friad ifrån syndens lag Och är nu ett frälst och lyckligt barn. Ära etc.

3.

Ring i himlens klockor; spriden allt omkring Denna glada nyhet om en fest; Bringen den, o änglar, öfver jordens ring; Sägen, att en dyrbar själ är frälst. Ära etc.

N:o 173.

Adagio.

G. Lewenhaupt.

1.

Nu är jag säll och nöjd: Jesus är min. Nu har jag frid och fröjd: Jesus är min. Ty all min synd han tog, För mig han led och dog. Jag hafver öfvernog: Jesus är min.

2.

Nu är det väl hos Gud: Jesus är min. Nu är jag Kristi brud: Jesus är min. Väl har jag många fel, Men är i honom hel; Han är min arfvedel: Jesus är min.

3.

Jag fruktar ingen strid: Jesus är min. Nu kan jag dö i frid: Jesus är min. Jag ser med längtan fram Och väntar glad

Guds lamm; Jag kommer ej på skam: Jesus är min.

harpors klang; Väldigt brusar jublet i den högre kor, Att en själ i dag på Jesus tror.

Ring i himlens klockor: det är fröjd i dag; Syndaren är löst ur sina garn; Ja, en själ är friad ifrån syndens lag Och är nu ett frälst och lyckligt barn. Ära etc.

3.

Ring i himlens klockor; spriden allt omkring Denna glada nyhet om en fest; Bringen den, o änglar, öfver jordens ring; Sägen, att en dyrbar själ är frälst. Ära etc.

N:o 173.

Adagio.

G. Lewenhaupt.

1.

Nu är jag säll och nöjd: Jesus är min. Nu har jag frid och fröjd: Jesus är min. Ty all min synd han tog, För mig han led och dog. Jag hafver öfvernog: Jesus är min.

2.

Nu är det väl hos Gud: Jesus är min. Nu är jag Kristi brud: Jesus är min. Väl har jag många fel, Men är i honom hel; Han är min arfvedel: Jesus är min.

3.

Jag fruktar ingen strid: Jesus är min. Nu kan jag dö i frid: Jesus är min. Jag ser med längtan fram Och väntar glad Guds lamm; Jag kommer ej på skam: Jesus är min.

N:o 174. Maestoso.

L. Mason.

1. Så haf nu, Låt det bli

själ, ett mun-tert stan -digt i ditt sin - ne, Var, fräl-sta hjär - ta, vid god tröst, min -ne, Att du med Kri-sti blod är löst: Att Gud har haft och har dig kär, Att han för dig har män-ska

blif-vit Och all sin nåd åt dig har gif-vit, Att du är köpt så-dan du är.

3. Om du kan fröjdas, spela, sjunga, Om du kan gråta, tigga, be; Om du ej röra kan din tunga För hjärtats oro, sorg och ve: Så säger Jesus, vännen kär, Som dig har köpt från syndens smärta Och öppnat dig sin faders hjärta: Jag älskar bruden, som hon är.

2. Om du dig känner hård till sinnes, Så är du köpt och frälst likväl. Om du blott synd och brister minnes, Och rasar tviflet i din själ, Ett står dock fast, som rö beskär: I mot och med, i lust och nöden, I brist och rikdom, lif och döden - Att du är köpt sådan du är.

4. Det är en höjd af alla höjder Att tro som frälsad syndare: Det är en fröjd af alla fröjder Att uppå Jesus ständigt se. Tänk, kära själ, hur väl dig går: Han är din vän och dig han leder Och sist i himlen rum dig reder, Hvartill han köpt dig, som du står. **N:o 175.**

Andantino.

. -F. .Hwrfca. Den sko - na - ste ros har jag fan - - - nit, Som än i - bland tör - nen upp-run- nit, Min Je-sus, ut - ko-rad bland al - - - la, Som syn - da-res vän vill sig kal - la.

2. Alltsedan vi miste den ära, Guds heliga afbild att bära, Var världen förvildad och öde, Och mänskor i synderna döde.

3. Då framsköt en ros ibland törne, Som Herren det lofvat tillförne; Och rosen sin doftande ånga Utbredde bland släkterna många.

4. Och hvar denna ros utan like Slår rot, där begynner Guds rike; Och hvar du dess doft gick till möte, Du salighet fann i dess sköte.

ö. Nu världen af fröjd borde sjunga Sin lofsång med jublande tunga;

Men mången har ännu ej funnit, Att rosen i världen upprunnit.

6. Böj dig i Getsemane neder,

Där han, som dig frälsade, beder; Där finner du rosen den sköna, Dess blodsdagg du där skall få röna.

7. O Jesus, du fröjdar mitt hjärta, Du byter i glädje all smärta, Du tröstar min ande i nöden, Du gifver mig lifvet i döden.

8. Må världen sin gunst mig betaga, Må lifvet all lust från mig draga, Må hjärtat förtvina och brista; Dock aldrig min ros vill jag mista.

N:o 324.

1. O Jesus, du fröjdar mitt hjärta, Din godhet är bättre än lif. Ehvad du ger lust eller smärta, Blott mer af ditt sinne mig gif.

2. Behåll mig hvar dag i din fruktan Och spara ej heller på mig,

Du helige Ande, den tuktan, Som drager mig närmare dig.

3. Förändra och helga mitt sinne, Förnya mitt hjärtas begär.

Låt synden ej råda därinne, Låt världen ej bli mig för kär.

4. Du kan i all sanning mig leda, Så led mig, ack, led mig, till dig. Du känner min krankhet, min sveda, Ty en gång du bar den för mig.

ö. Ack, värdes i blodet mig rena, Gif lust till det du har befallt. Gif enhet, o Gud, i det ena, Men kärlek - ack kärlek - i allt. **N:o 176.**

Adagio.

t. Harlsough.

N____N

l "Mil

1. Du kal-lar mig så ljuft, Min fräl-sa-re, till dig, Att re - nas i ditt

Ä. - .*. f-

BE

mm

£

y v -UÄ

?'¥

i*=£

bio d, som rann På Gol-ga-ta för mig. Med min synd jag flyr, Fräl-sa-re, till dig, Två mig i ditt

... + +£. f.

r&-

*

i; .

2. Jag kommer, arm och svag, I dig min .tyrka är. När du ifrån all synd mig tvår, Jag blifver ren och skär. Med min synd, etc.

3. Se, Jesus bjuder mig Sin salighet och frid, Fullkomlig kärlek, fröjd och rö Han ger för evig tid Med min synd, etc.

4. För blodet dig ske pris, För nåd, barmhärtighet Vi prise dig, o Jesu Krist, Du, vår rättfärdighet. Med min synd, etc.

dy - ra blod Och re-na af- ven mig l

N:o 177.

Andante. , * P

Sikher.

P

1. Har du blif - vit född på nytt, Dy - ra själ, o sva . ra, Har hos dig det

.-*- *-f-»-»-

-i-u-u-u-

lif-vet grytt, Som skaU e - - - vigt va - ra? Har från död till lif du gått **N:o 176.**

Adagio.

t. Harlsough.

N____N

l "Mil

1. Du kal-lar mig så ljuft, Min fräl-sa-re, till dig, Att re - nas i ditt

Ä. - .*. f-

BE

mm

£

y v -UÄ

?'¥

i*=£

bio d, som rann På Gol-ga-ta för mig. Med min synd jag flyr, Fräl-sa-re, till dig, Två mig i ditt

... + +£. f.

r&-

*

i; .

2. Jag kommer, arm och svag, I dig min .tyrka är. När du ifrån all synd mig tvår, Jag blifver ren och skär. Med min synd, etc.

3. Se, Jesus bjuder mig Sin salighet och frid, Fullkomlig kärlek, fröjd och rö Han ger för evig tid Med min synd, etc.

4. För blodet dig ske pris, För nåd, barmhärtighet Vi prise dig, o Jesu Krist, Du, vår rättfärdighet. Med min synd, etc.

dy - ra blod Och re-na af- ven mig l

N:o 177.

Andante. , * P

Sikher.

P

1. Har du blif - vit född på nytt, Dy - ra själ, o sva . ra, Har hos dig det

.-*- *-f-»-»-

-i-u-u-u-

lif-vet grytt, Som skaU e - - - vigt va - ra? Har från död till lif du gått147

Och den sa -lig - he-ten natt Att Guds barn f å va -

."." T-" JiL* JfL fL Jp

- - ra? Att Guds barn få va-ra?

h h

--

tf - tf

W7=?

2. Skall du se Guds rike här, Måste född du blifva, Född på nytt, som ordet lär, Och åt Gud dig gifva. Från dig själf du måste dö, Tvås i blodet hvit som snö För att salig lefva. :,:

3. Ingen bättring lif dig ger, Inga ånger-tårar. Intet godt du hos dig ser, Synd i allt du spårar. Allt det gamla måste fly För en skapelse helt ny, Nytt skall allting blifva. :,:

l

4. Har du blifvit född på nytt, Ljuder därför frågan, År din död i lif förbytt, Flammar kärlekslågan? Eller är du ännu död, Litar blott på falska stöd Utan lif i Kristus? :,:

5. Bed att Jesus måtte då Synden hos dig döda, Låta dig sin Ande få Och på nytt dig föda. Evigt lif han gifver dig Och på salighetens stig För dig hem till lifvet. :,:

N:o 178. Maestoso.

J:

Nic. Hasse.

\

1. Det står, Guds son är död För al - la män-sko-sia-lar. m.Ä T,«,«^ v.« «Ä«J. «"""«* Hvad eö- res då oss nöd. Att va-ra dö-dens trå-lar? Tro hvad han sagt är sant,

- f'r' ' ^n^^i-T| *-i 11 n

£,*=i

£

Så visst som han är Gud: Han är din blodsförvant, Din brudgum, du hans brud.

2. Det ordet är för mig, Så väl som Abra'm skrifvet, Att Jesus hafver sig För mig och honom gifvit; Så äger hvar en själ, Som här på Jesus tror, Sitt barnaskap så väl Som en i himlens kor.

3. Ty AmVm salig är Af tron på Jesu pina, Han sitter icke där Så högt för dygder sina; Men han, som jag, är stor För

lammets död och blod. Den det i hjärtat tror, Har sällt och muntert mod.

4. Guds evangelium Och Anden det förklarar. Får det i hjärtat rum, Och själens genljud svarar Med amen, lof och fröjd: Så är min bättring sann, Så är jag säll och nöjd, Och all min dom försvann. 147

Och den sa -lig - he-ten natt Att Guds barn f å va -

."." T-" JiL* JfL fL Jp

- - ra? Att Guds barn få va-ra?

h h

--

tf - tf

W7=?

2. Skall du se Guds rike här, Måste född du blifva, Född på nytt, som ordet lär, Och åt Gud dig gifva. Från dig själf du måste dö, Tvås i blodet hvit som snö För att salig lefva. :,:

3. Ingen bättring lif dig ger, Inga ånger-tårar. Intet godt du hos dig ser, Synd i allt du spårar. Allt det gamla måste fly För en skapelse helt ny, Nytt skall allting blifva. :,:

l

4. Har du blifvit född på nytt, Ljuder därför frågan, År din död i lif förbytt, Flammar kärlekslågan? Eller är du ännu död, Litar blott på falska stöd Utan lif i Kristus? :,:

5. Bed att Jesus måtte då Synden hos dig döda, Låta dig sin Ande få Och på nytt dig föda. Evigt lif han gifver dig Och på salighetens stig För dig hem till lifvet. :,:

N:o 178. Maestoso.

J:

Nic. Hasse.

\

1. Det står, Guds son är död För al - la män-sko-sia-lar. m.Ä T,«,«^ v.« «Ä«J. «"""«* Hvad eö- res då oss nöd. Att va-ra dö-dens trå-lar? Tro hvad han sagt är sant,

- f'r' ' ^n^^i-T| *-i 11 n

£,*=i

£

Så visst som han är Gud: Han är din blodsförvant, Din brudgum, du hans brud.

2. Det ordet är för mig, Så väl som Abra'm skrifvet, Att Jesus hafver sig För mig och honom gifvit; Så äger hvar en själ, Som här på Jesus tror, Sitt barnaskap så väl Som en i himlens kor.

3. Ty AmVm salig är Af tron på Jesu pina, Han sitter icke där Så högt för dygder sina; Men han, som jag, är stor För

lammets död och blod. Den det i hjärtat tror, Har sällt och muntert mod.

4. Guds evangelium Och Anden det förklarar. Får det i hjärtat rum, Och själens genljud svarar Med amen, lof och fröjd: Så är min bättring sann, Så är jag säll och nöjd, Och all min dom försvann. **N:o 179.** (Se ock 166.) Adagio.

1. Klip -pä, du, som brast för mig, Låt mig gömma mig i dig. Vattnet, blo-det, som går fram Från ditt hjär - ta, o Gnds lamm, Blif -ve mig en dub-bel bot Emot synd och la-gens hot.

2. Ej min möda, ej min bön Frälsar mig från syndens lön. Om af nit min själ än brann, Tåreström från ögat rann, Står min syndaskuld dock kvar. Blott i dig jag frälsning har.

3. Intet i mig själf jag har, Till ditt kora jag tillflykt tar. Jag är naken; kläd du mig Hjälplös ser jag upp till dig. Om ej du mig hjälp beskär, Evigt jag förlorad är.

4. Vid hvart andetag jag drar; När mitt öga brustit har; När till okänd värld jag går; När inför din tron jag står: Klippa, du som brast för mig, Låt mig gömma mig i dig.

N:o 180. Andante.

- mf

W. C-n. P

rnrm

zteL±:

r*

l, P& Je-sublod - ej e -gen dygd- Min fräls-nings fa -sta grund är byggd, Och förr än

. . _ _ ! _

ff f it

" l =~ f

vari . den ska . pad var, Min fräls-ning Gud be . slu . tat har I Je - su dy - ra blod.

J?L ZC

P

-l-

F=F **N:o 179. (Se ock 166.) Adagio.

1. Klip -pä, du, som brast för mig, Låt mig gömma mig i dig. Vattnet, blo-det, som går fram Från ditt hjär - ta, o Gnds lamm, Blif -ve mig en dub-bel bot Emot synd och la-gens hot.

2. Ej min möda, ej min bön Frälsar mig från syndens lön. Om af nit min själ än brann, Tåreström från ögat rann, Står min syndaskuld dock kvar. Blott i dig jag frälsning har.

3. Intet i mig själf jag har, Till ditt kora jag tillflykt tar. Jag är naken; kläd du mig Hjälplös ser jag upp till dig. Om ej du mig hjälp beskär, Evigt jag förlorad är.

4. Vid hvart andetag jag drar; När mitt öga brustit har; När till okänd värld jag går; När inför din tron jag står: Klippa, du som brast för mig, Låt mig gömma mig i dig.

N:o 180. Andante.

- mf

W. C-n. P

rnrm

zteL±:

r*

l, P& Je-sublod - ej e -gen dygd- Min fräls-nings fa -sta grund är byggd, Och förr än

. . _ _ ! _

ff f it

" l =~ f

vari . den ska . pad var, Min fräls-ning Gud be . slu . tat har I Je - su dy - ra blod.

J?L ZC

P

-l-

**F=F2. Med Jesu blod - ej jordiskt guld Betaltes mina synders skuld, Då Jesus uppå korsets stam Liksom ett menlöst offerlamm Utgöt sitt dyra blod.

3. I Jesu blod och djupa sår Ifrån all synd jag rening får Nu reningsbrunnen öppen är. Orena själ, dig rentvå här I Jesu dyra blod.

4. Inför Guds tron en skara står, Som prisar lammets blod och sår. O, må ock jag ren sjunga här Och evigt, evigt sjunga där Om Jesu dyra blod.

N:o 181.
Maestoso, f

P. P. Bliss.

~n-~^"~TT

1. Fri -ad från la- gen fräls-ning jag fun-nit, Je - sus har dött: förlossning j äg vunnit.

dfc

j pp

V * -- .*.* :£. ;#.

Al . la ha syn - dat, in - gen är ren; Rri - stus har köpt oss hvar och en.

h

m

-É-J-4

/. Jubttate. **

em

_. - 1

å

=£

Hvar och en, q^ syn - da - re, tro det! Hvar och en, o bro . der tag mot det!

-. «. g *. *; -e-:

J A f f ff

-------h------ITS-L . L----b-

SE

if=>i. h

i-r

m

j : j

=*^F

Håll dig till kor - set, där blir du ren; Kri-stus har köpt oss hvar och en.

.'... i-1 *_*_!

-t-

-----------------.----------\s-h-+-c=-=(

4=t

>

2. Fria vi äro, intet fördömer, 3. Tänk, huru stort, Guds barn sig få kalla.

Jesus, som frälst oss, aldrig oss glömmer, Ständigt han skyddar oss från att falla.

Hjälp han oss ger från synder och men, Döda vi voro - lefva igen,

Kom, han vill frälsa hvar och en. O, hvilken nåd för hvar och en.

Hvar och en etc. Hvar och en, etc.

2. Med Jesu blod - ej jordiskt guld Betaltes mina synders skuld, Då Jesus uppå korsets stam Liksom ett menlöst offerlamm Utgöt sitt dyra blod.

3. I Jesu blod och djupa sår Ifrån all synd jag rening får Nu reningsbrunnen öppen är. Orena själ, dig rentvå här I Jesu dyra blod.

4. Inför Guds tron en skara står, Som prisar lammets blod och sår. O, må ock jag ren sjunga här Och evigt, evigt sjunga där Om Jesu dyra blod.

N:o 181.

Maestoso, f

P. P. Bliss.

~n-~^"~TT

1. Fri -ad från la- gen fräls-ning jag fun-nit, Je - sus har dött: förlossning j äg vunnit.

dfc

j pp

V * -- .*.* :£. ;#.

Al . la ha syn - dat, in - gen är ren; Rri - stus har köpt oss hvar och en.

h

m

-É-J-4

/. Jubttate. **

em

_. - 1

å

=£

Hvar och en, q^ syn - da - re, tro det! Hvar och en, o bro . der tag mot det!

-. «. g *. *; -e-:

J A f f ff

-------h------ITS-L . L----b-

SE

if=>i. h

i-r

m

j : j

=*^F

Håll dig till kor - set, där blir du ren; Kri-stus har köpt oss hvar och en.

.'... i-1 *_*_!

-t-

-----------------.----------\s-h-+-c=-=(

4=t

>

2. Fria vi äro, intet fördömer, 3. Tänk, huru stort, Guds barn sig få kalla.

Jesus, som frälst oss, aldrig oss glömmer, Ständigt han skyddar oss från att falla.

Hjälp han oss ger från synder och men, Döda vi voro - lefva igen,

Kom, han vill frälsa hvar och en. O, hvilken nåd för hvar och en.

Hvar och en etc. Hvar och en, etc.

N:o 182.

Andante. L. Mason.

1. Jag bär min synd till Jeus, Det heIiga Guds lamm, Som älskat mig i döden Och led på korsets stam. Jag bär min skuld till Jesus; Han ren från allt mig tvår Ut i det dyra blodet, Så intet återstår.

2. Jag bär min nöd till Jesus; All fullhet äger han, Han lif och hälsa skänker, Han är min frälserman. Jag bär all sorg till Jesus, Allt kval, allt hjärtebry; Han allt förstår att hela, Och sorgen måste fly.

3. Jag hvilar ut hos Jesus Med mitt beklämda bröst; Han mig i famnen sluter, Han skänker himmelsk tröst. Det dyra namnet Jesus, Guds lamm, Immanuel. Likt vårens milda fläktar Det smeker ljuft min själ.

4. Jag längtar bli som Jesus, Så tålig, öm och mild; Jag längtar bli som Jesus, Hans lärjunge och bild; Jag längtar bo hos Jesus I härlighet en gång, Att med den frälsta skaran Få sjunga lammets sång.

N:o 382.

1. Jag sjunga vill om Jesus, Som alltid vill mig väl. Hans rika gåfvor fylla Med lof och pris min själ. Jag sjunga vill om Jesus, Guds son så huld och god, Som all min skuld utplånat, Mig frälsat med sitt blod.

2. Jag sjunga vill om Jesus; hvad ondt mig möter än, Den bästa tröst jag finner Hos denne hulde vän. Jag sjunga vill om Jesus; Det är min glädje stor, När han mig själf hugsvalar Och i mitt hjärta bor.

3. Jag sjunga vill om Jesus, Så länge jag går här. Snart får jag honom skåda Och vara honom när. Och när från jordekvalen I himlen in jag går, En lofsång till min Jesus Jag evigt sjunga får.

N:o 410.

1. En liten stund med Jesus, O, hvad den jämnar allt Och ger åt hela lifvet En ny och ljus gestalt. När jag är trött af vägen Och allt, som möter mig, En liten stund med Jesus, Och allt förändrar sig.

2. En liten stund med Jesus, När synden gör mig ve Och otron vill mig hindra Att blott på ordet se; En liten stund med Jesus, Och bördan lyftes af Och faller från min skuldra I Kristi öppna graf.

3. En liten stund med Jesus, Och hjärtats oro flyr, Och blicken vändes åter Från jordens små bestyr Till lifvets verkligheter, De ting, som ej förgås, När himlarna och jorden Af sin förvandling nås.

4. En liten stund med Jesus, Hvad frid den har med sig, När kärlekslösa domar Af mänskor såra mig. När missförstådd och sargad Från vänners krets jag går, En liten stund med Jesus Dock helar alla sår.

5. En liten stund med Jesus, Hvad kraft den har med sig, Hvad lust den ger att vandra På Herrens viljas stig Hvad mod den ger att lefva Och lida för hans namn, I ljuflig försmak redan Af himlen i hans famn,

6. Så gif mig, käre Herre, Ja, gif mig ofta då En liten stund med Jesus I hemmets tysta vrå. Mitt hjärtas djupa längtan Är denna enda blott: En evighet med Jesus Och allt, ja, allt är godt.

N:o 610.

1. Snart ligger bojan krossad I grafvens mörka klyft, Och anden är förlossad Och öfver jorden lyft. Jag ren, af änglar buren, Hör himlaharpors ljud; Han faller, skiljemuren, Och jag får skåda Gud.

2. Med alla Herrens fromma Jag till den staden går, Där lifvets träd i blomma Vid ljusets källa står, Där tusen sinom tusen Åtnjuta, hvad vi tro. Där i de sälla husen Får jag för evigt bo.

3. Och herdens rost jag känner, Som ropar mig vid namn, Och mina forna vänner De räcka mig sin famn; Och här jag dem får bida, Som lämnats efter mig En liten tid att lida Ännu på korsets stig.

4. Så liden, tåligt liden, Och våren vid godt mod, Och Herrens dag förbiden, Och tron, att Gud är god. Ack, för så liten möda, Hvad härlig lön han ger. Här skall ej hjärtat blöda, Ej ögat gråta mer.

6. Ty sorgerna och nöden Ej hitta denna stråt, Och icke mer skall döden De trogna skilja åt. Ej synden skall besmitta, Ej otron skall bebo Det rike, de besitta I helighet och ro.

N:o 183.

Albert Lindström.

1. Från stormig färd jag hunnit Till fridens trygga hamn, Och frälsningen jag vunnit I Jesu dyra namn.

2. Förr drogs jag med af flärden Och följde syndens lopp Förutan Gud i världen Jag lefde utan hopp

3. Jag sökte efter lycka, Jag sökte efter ro, Men kände synden trycka Och såg blott törnen gro.

4. Förkrossad, arm, bedragen Jag drefs som spån på haf, Tills ändtligt kom den dagen, Som hoppet åt mig gaf.

5. Från Golgata jag hörde, Hvad Jesus för mig gjort. Till korset det mig förde, Till nådens öppna port.

6. Där fann mitt arma hjärta I Jesu sår den frid, Som stillat all dess smärta Och slutat syndens strid.

7. Hos Jesus nu jag hvilar Från lång och stormig färd, Och aldrig mer jag ilar Dit ut i svekfull värld.

N:o 184 se **118.**

N:o 185 se **73.**

N:o 410.

1. En liten stund med Jesus, O, hvad den jämnar allt Och ger åt hela lifvet En ny och ljus gestalt. När jag är trött af vägen Och allt, som möter mig, En liten stund med Jesus, Och allt förändrar sig.

2. En liten stund med Jesus, När synden gör mig ve Och otron vill mig hindra Att blott på ordet se; En liten stund med Jesus, Och bördan lyftes af Och faller från min skuldra I Kristi öppna graf.

3. En liten stund med Jesus, Och hjärtats oro flyr, Och blicken vändes åter Från jordens små bestyr Till lifvets verkligheter, De ting, som ej förgås, När himlarna och jorden Af sin förvandling nås.

4. En liten stund med Jesus, Hvad frid den har med sig, När kärlekslösa domar Af mänskor såra mig. När missförstådd och sargad Från vänners krets jag går, En liten stund med Jesus Dock helar alla sår.

5. En liten stund med Jesus, Hvad kraft den har med sig, Hvad lust den ger att vandra På Herrens viljas stig Hvad mod den ger att lefva Och lida för hans namn, I ljuflig försmak redan Af himlen i hans famn,

6. Så gif mig, käre Herre, Ja, gif mig ofta då En liten stund med Jesus I hemmets tysta vrå. Mitt hjärtas djupa längtan Är denna enda blott: En evighet med Jesus Och allt, ja, allt är godt.

N:o 610.

1. Snart ligger bojan krossad I grafvens mörka klyft, Och anden är förlossad Och öfver jorden lyft. Jag ren, af änglar buren, Hör himlaharpors ljud; Han faller, skiljemuren, Och jag får skåda Gud.

2. Med alla Herrens fromma Jag till den staden går, Där lifvets träd i blomma Vid ljusets källa står, Där tusen sinom tusen Åtnjuta, hvad vi tro. Där i de sälla husen Får jag för evigt bo.

3. Och herdens rost jag känner, Som ropar mig vid namn, Och mina forna vänner De räcka mig sin famn; Och här jag dem får bida, Som lämnats efter mig En liten tid att lida Ännu på korsets stig.

4. Så liden, tåligt liden, Och våren vid godt mod, Och Herrens dag förbiden, Och tron, att Gud är god. Ack, för så liten möda, Hvad härlig lön han ger. Här skall ej hjärtat blöda, Ej ögat gråta mer.

6. Ty sorgerna och nöden Ej hitta denna stråt, Och icke mer skall döden De trogna skilja åt. Ej synden skall besmitta, Ej otron skall bebo Det rike, de besitta I helighet och ro.

N:o 183.

Albert Lindström.

1. Från stormig färd jag hunnit Till fridens trygga hamn, Och frälsningen jag vunnit I Jesu dyra namn.

2. Förr drogs jag med af flärden Och följde syndens lopp Förutan Gud i världen Jag lefde utan hopp

3. Jag sökte efter lycka, Jag sökte efter ro, Men kände synden trycka Och såg blott törnen gro.

4. Förkrossad, arm, bedragen Jag drefs som spån på haf, Tills ändtligt kom den dagen, Som hoppet åt mig gaf.

5. Från Golgata jag hörde, Hvad Jesus för mig gjort. Till korset det mig förde, Till nådens öppna port.

6. Där fann mitt arma hjärta I Jesu sår den frid, Som stillat all dess smärta Och slutat syndens strid.

7. Hos Jesus nu jag hvilar Från lång och stormig färd, Och aldrig mer jag ilar Dit ut i svekfull värld.

N:o 184 se **118.**

N:o 185 se **73.**

N:o 410.

1. En liten stund med Jesus, O, hvad den jämnar allt Och ger åt hela lifvet En ny och ljus gestalt. När jag är trött af vägen Och allt, som möter mig, En liten stund med Jesus, Och allt förändrar sig.

2. En liten stund med Jesus, När synden gör mig ve Och otron vill mig hindra Att blott på ordet se; En liten stund med Jesus, Och bördan lyftes af Och faller från min skuldra I Kristi öppna graf.

3. En liten stund med Jesus, Och hjärtats oro flyr, Och blicken vändes åter Från jordens små bestyr Till lifvets verkligheter, De ting, som ej förgås, När himlarna och jorden Af sin förvandling nås.

4. En liten stund med Jesus, Hvad frid den har med sig, När kärlekslösa domar Af mänskor såra mig. När missförstådd och sargad Från vänners krets jag går, En liten stund med Jesus Dock helar alla sår.

5. En liten stund med Jesus, Hvad kraft den har med sig, Hvad lust den ger att vandra På Herrens viljas stig Hvad mod den ger att lefva Och lida för hans namn, I ljuflig försmak redan Af himlen i hans famn,

6. Så gif mig, käre Herre, Ja, gif mig ofta då En liten stund med Jesus I hemmets tysta vrå. Mitt hjärtas djupa längtan Är denna enda blott: En evighet med Jesus Och allt, ja, allt är godt.

N:o 610.

1. Snart ligger bojan krossad I grafvens mörka klyft, Och anden är förlossad Och öfver jorden lyft. Jag ren, af änglar buren, Hör himlaharpors ljud; Han faller, skiljemuren, Och jag får skåda Gud.

2. Med alla Herrens fromma Jag till den staden går, Där lifvets träd i blomma Vid ljusets källa står, Där tusen sinom tusen Åtnjuta, hvad vi tro. Där i de sälla husen Får jag för evigt bo.

3. Och herdens rost jag känner, Som ropar mig vid namn, Och mina forna vänner De räcka mig sin famn; Och här jag dem får bida, Som lämnats efter mig En liten tid att lida Ännu på korsets stig.

4. Så liden, tåligt liden, Och våren vid godt mod, Och Herrens dag förbiden, Och tron, att Gud är god. Ack, för så liten möda, Hvad härlig lön han ger. Här skall ej hjärtat blöda, Ej ögat gråta mer.

6. Ty sorgerna och nöden Ej hitta denna stråt, Och icke mer skall döden De trogna skilja åt. Ej synden skall besmitta, Ej otron skall bebo Det rike, de besitta I helighet och ro.

N:o 183.

Albert Lindström.

1. Från stormig färd jag hunnit Till fridens trygga hamn, Och frälsningen jag vunnit I Jesu dyra namn.

2. Förr drogs jag med af flärden Och följde syndens lopp Förutan Gud i världen Jag lefde utan hopp

3. Jag sökte efter lycka, Jag sökte efter ro, Men kände synden trycka Och såg blott törnen gro.

4. Förkrossad, arm, bedragen Jag drefs som spån på haf, Tills ändtligt kom den dagen, Som hoppet åt mig gaf.

5. Från Golgata jag hörde, Hvad Jesus för mig gjort. Till korset det mig förde, Till nådens öppna port.

6. Där fann mitt arma hjärta I Jesu sår den frid, Som stillat all dess smärta Och slutat syndens strid.

7. Hos Jesus nu jag hvilar Från lång och stormig färd, Och aldrig mer jag ilar Dit ut i svekfull värld.

N:o 184 se **118.**

N:o 185 se **73.**

N:o 410.

1. En liten stund med Jesus, O, hvad den jämnar allt Och ger åt hela lifvet En ny och ljus gestalt. När jag är trött af vägen Och allt, som möter mig, En liten stund med Jesus, Och allt förändrar sig.

2. En liten stund med Jesus, När synden gör mig ve Och otron vill mig hindra Att blott på ordet se; En liten stund

med Jesus, Och bördan lyftes af Och faller från min skuldra I Kristi öppna graf.

3. En liten stund med Jesus, Och hjärtats oro flyr, Och blicken vändes åter Från jordens små bestyr Till lifvets verkligheter, De ting, som ej förgås, När himlarna och jorden Af sin förvandling nås.

4. En liten stund med Jesus, Hvad frid den har med sig, När kärlekslösa domar Af mänskor såra mig. När missförstådd och sargad Från vänners krets jag går, En liten stund med Jesus Dock helar alla sår.

5. En liten stund med Jesus, Hvad kraft den har med sig, Hvad lust den ger att vandra På Herrens viljas stig Hvad mod den ger att lefva Och lida för hans namn, I ljuflig försmak redan Af himlen i hans famn,

6. Så gif mig, käre Herre, Ja, gif mig ofta då En liten stund med Jesus I hemmets tysta vrå. Mitt hjärtas djupa längtan Är denna enda blott: En evighet med Jesus Och allt, ja, allt är godt.

N:o 610.

1. Snart ligger bojan krossad I grafvens mörka klyft, Och anden är förlossad Och öfver jorden lyft. Jag ren, af änglar buren, Hör himlaharpors ljud; Han faller, skiljemuren, Och jag får skåda Gud.

2. Med alla Herrens fromma Jag till den staden går, Där lifvets träd i blomma Vid ljusets källa står, Där tusen sinom tusen Åtnjuta, hvad vi tro. Där i de sälla husen Får jag för evigt bo.

3. Och herdens rost jag känner, Som ropar mig vid namn, Och mina forna vänner De räcka mig sin famn; Och här jag dem får bida, Som lämnats efter mig En liten tid att lida Ännu på korsets stig.

4. Så liden, tåligt liden, Och våren vid godt mod, Och Herrens dag förbiden, Och tron, att Gud är god. Ack, för så liten möda, Hvad härlig lön han ger. Här skall ej hjärtat blöda, Ej ögat gråta mer.

6. Ty sorgerna och nöden Ej hitta denna stråt, Och icke mer skall döden De trogna skilja åt. Ej synden skall besmitta, Ej otron skall bebo Det rike, de besitta I helighet och ro.

N:o 183.

Albert Lindström.

1. Från stormig färd jag hunnit Till fridens trygga hamn, Och frälsningen jag vunnit I Jesu dyra namn.

2. Förr drogs jag med af flärden Och följde syndens lopp Förutan Gud i världen Jag lefde utan hopp

3. Jag sökte efter lycka, Jag sökte efter ro, Men kände synden trycka Och såg blott törnen gro.

4. Förkrossad, arm, bedragen Jag drefs som spån på haf, Tills ändtligt kom den dagen, Som hoppet åt mig gaf.

5. Från Golgata jag hörde, Hvad Jesus för mig gjort. Till korset det mig förde, Till nådens öppna port.

6. Där fann mitt arma hjärta I Jesu sår den frid, Som stillat all dess smärta Och slutat syndens strid.

7. Hos Jesus nu jag hvilar Från lång och stormig färd, Och aldrig mer jag ilar Dit ut i svekfull värld.

N:o 184 se **118.**

N:o 185 se **73.**

N:o 186.

L. Mason.

Nåd är ett här-ligt ord För den, som det för - står. I - ge - nom him-lar, Med makt dess gen-ljud går.

*

2. Gud har af evighet I nåd uppå oss tänkt Och blott utaf barmhärtighet Sin ende son oss skänkt.

3. Oss leder nådens hand Uppå den vägen smal, Som förer upp till himlens land Från jordens nöd och kval.

4. Af nåd till slut vi få En segerkrona skön. Af nåd vi in i himlen gå Att undfå nådens lön.

N:o 202.

1. Ej offerdjurens död På judiskt altare Kan fria oss ur samvetsnöd Och evigt lif oss ge.

2. Men Guds menlösa lamm För oss i domen stod: Det offret var af högre stam Och dyrare dess blod.

3. I tron jag träder fram, Så syn d f ull som jag är, Och ser min synd uppå Guds lamm, Som världens synder bär.

4. Där är min salighet, Ja, all min fröjd och frid Och eviga rättfärdighet. Pris Gud till evig tid.

N:o 336.

1. Du stridshop, vaksam stå. Ej trött, ej liknöjd blif Och trones rustning tag uppå I strid för evigt lif!

2. Kring korset ställ dig opp Till strid mot kött och värld, Till Jesus ställ ditt hela hopp; För modigt Andens svärd.

3. Oöfvervinnelig Du fienden slår ner. Helvetets starka portar dig Ej öfvervinna mer.

4. Din arm du säkert för Med godt och muntert mod Till vapen upp och dem förgör, Som ville se ditt blod.

5. Din höfding för dig an; Hör tröstens ord och lär: Din sak, som Herrens sak, är sann, Och segern Herrens är.

6. Orubblig, modig, stark, Ej någon fara sky. Gud förer snart på säker mark, Men fienderna fly.

7. Ditt vap^n himmelskt är, Gör väg till himlens land. Och gyllne kronor får du där Och segerpalm i hand.

8. Friskt mod, blodtvagna hop. Gud själf ju för dig an. Snart höjer du ditt segerrop, Ty Kristus stred och vann.

N:o 187. Andantino.

Albert Lindström.

1. Från ur - ti-dens klippa, långt bort - om vår tid, Ut-ström-ma-de flo - - den, som gif-

+ ."..+*.-* II -r\ \

-fm. G. » f. J * 0 ,. V

-P

-f-

=t=£

ver oss frid. Den fly - ter så ständigt och stil - la fram-åt, För . ta - ger vår smär-ta och **N:o 186.**

L. Mason.

Nåd är ett här-ligt ord För den, som det för - står. I - ge - nom him-lar, Med makt dess gen-ljud går.

*

2. Gud har af evighet I nåd uppå oss tänkt Och blott utaf barmhärtighet Sin ende son oss skänkt.

3. Oss leder nådens hand Uppå den vägen smal, Som förer upp till himlens land Från jordens nöd och kval.

4. Af nåd till slut vi få En segerkrona skön. Af nåd vi in i himlen gå Att undfå nådens lön.

N:o 202.

1. Ej offerdjurens död På judiskt altare Kan fria oss ur samvetsnöd Och evigt lif oss ge.

2. Men Guds menlösa lamm För oss i domen stod: Det offret var af högre stam Och dyrare dess blod.

3. I tron jag träder fram, Så syn d f ull som jag är, Och ser min synd uppå Guds lamm, Som världens synder bär.

4. Där är min salighet, Ja, all min fröjd och frid Och eviga rättfärdighet. Pris Gud till evig tid.

N:o 336.

1. Du stridshop, vaksam stå. Ej trött, ej liknöjd blif Och trones rustning tag uppå I strid för evigt lif!

2. Kring korset ställ dig opp Till strid mot kött och värld, Till Jesus ställ ditt hela hopp; För modigt Andens svärd.

3. Oöfvervinnelig Du fienden slår ner. Helvetets starka portar dig Ej öfvervinna mer.

4. Din arm du säkert för Med godt och muntert mod Till vapen upp och dem förgör, Som ville se ditt blod.

5. Din höfding för dig an; Hör tröstens ord och lär: Din sak, som Herrens sak, är sann, Och segern Herrens är.

6. Orubblig, modig, stark, Ej någon fara sky. Gud förer snart på säker mark, Men fienderna fly.

7. Ditt vap^n himmelskt är, Gör väg till himlens land. Och gyllne kronor får du där Och segerpalm i hand.

8. Friskt mod, blodtvagna hop. Gud själf ju för dig an. Snart höjer du ditt segerrop, Ty Kristus stred och vann.

N:o 187. Andantino.

Albert Lindström.

1. Från ur - ti-dens klippa, långt bort - om vår tid, Ut-ström-ma-de flo - - den, som gif-

+ ."..+*.-* II -r\ \

-fm. G. » f. J * 0 ,. V

-P

-f-

=t=£

ver oss frid. Den fly - ter så ständigt och stil - la fram-åt, För . ta - ger vår smär-ta ochstil-lar vår gråt. Frid, frid, o, Guds frid l Det ljuf-va-ste ord här bland sorger och strid.

2. Den friden beror ej af ära och makt, Förminskas ej heller i nöd och förakt; Ty fridsströmmen flyter i mörker och ljus, Trots åskornas dunder och stormarnas brus. Frid, frid, etc.

3. Hur sällt att i tiden, där allt växlar om, Där världen oss sviker med friden så tom, Att midt ibland oro och nöd och besvär Få njuta den friden, oss Herren beskär. Frid, frid, etc.

4. Men o, huru sällt det än mera skall bli, Då anden, förlossad från kroppen och fri, Skall fara med fröjd till de heligas rö Att där bland Guds saliga änglar få bo. Frid, frid, etc.

5. O mänska, den saliga frid kan bli din: Blott öppna ditt hjärta, och den kommer in. Du friden skall äga, så säger din Gud, Om blott du vill lyssna till kärlekens bud. Frid, frid, etc.

N:o 188.

Adagio. L. Mason.

1. Det ges en kal - la, fylld med blod, Från Je - su d ju-pä sår; ofeqr-y f i pL

Och syndar'n, sänkt i den -na flod, Full-kom-lig rc-ning får, Fullkomlig re -ning får.

2. Se röfvaren med glädje fann Den källan på sin tid; Där kan ock jag, så ond som han, Få rening, tröst och frid. :,:

4. Sen jag i tron fick skåda ner I denna flod så röd, På Jesu kärlek blott jag ser Och skall det till min död. :,:

3. Guds rena lamm, du med ditt blod Att rena städs förmår, Tills jag igenom Jordans flod I himlens fröjd ingår. :,:

5. Sen frälsad ifrån jordens tvång, Med tungan löst och fri, Jag sjunga skall en högre sång På himmelsk melodi. :,:

N:o 189 se N:o 109. stil-lar vår gråt. Frid, frid, o, Guds frid l Det ljuf-va-ste ord här bland sorger och strid.

2. Den friden beror ej af ära och makt, Förminskas ej heller i nöd och förakt; Ty fridsströmmen flyter i mörker och ljus, Trots åskornas dunder och stormarnas brus. Frid, frid, etc.

3. Hur sällt att i tiden, där allt växlar om, Där världen oss sviker med friden så tom, Att midt ibland oro och nöd och besvär Få njuta den friden, oss Herren beskär. Frid, frid, etc.

4. Men o, huru sällt det än mera skall bli, Då anden, förlossad från kroppen och fri, Skall fara med fröjd till de heligas rö Att där bland Guds saliga änglar få bo. Frid, frid, etc.

5. O mänska, den saliga frid kan bli din: Blott öppna ditt hjärta, och den kommer in. Du friden skall äga, så säger din Gud, Om blott du vill lyssna till kärlekens bud. Frid, frid, etc.

N:o 188.

Adagio. L. Mason.

1. Det ges en kal - la, fylld med blod, Från Je - su d ju-pä sår; ofeqr-y f i pL

Och syndar'n, sänkt i den -na flod, Full-kom-lig rc-ning får, Fullkomlig re -ning får.

2. Se röfvaren med glädje fann Den källan på sin tid; Där kan ock jag, så ond som han, Få rening, tröst och frid. :,:

4. Sen jag i tron fick skåda ner I denna flod så röd, På Jesu kärlek blott jag ser Och skall det till min död. :,:

3. Guds rena lamm, du med ditt blod Att rena städs förmår, Tills jag igenom Jordans flod I himlens fröjd ingår. :,:

5. Sen frälsad ifrån jordens tvång, Med tungan löst och fri, Jag sjunga skall en högre sång På himmelsk melodi. :,:

N:o 189 se N:o 109. stil-lar vår gråt. Frid, frid, o, Guds frid l Det ljuf-va-ste ord här bland sorger och strid.

2. Den friden beror ej af ära och makt, Förminskas ej heller i nöd och förakt; Ty fridsströmmen flyter i mörker och ljus, Trots åskornas dunder och stormarnas brus. Frid, frid, etc.

3. Hur sällt att i tiden, där allt växlar om, Där världen oss sviker med friden så tom, Att midt ibland oro och nöd och besvär Få njuta den friden, oss Herren beskär. Frid, frid, etc.

4. Men o, huru sällt det än mera skall bli, Då anden, förlossad från kroppen och fri, Skall fara med fröjd till de heligas rö Att där bland Guds saliga änglar få bo. Frid, frid, etc.

5. O mänska, den saliga frid kan bli din: Blott öppna ditt hjärta, och den kommer in. Du friden skall äga, så säger din Gud, Om blott du vill lyssna till kärlekens bud. Frid, frid, etc.

N:o 188.

Adagio. L. Mason.

1. Det ges en kal - la, fylld med blod, Från Je - su d ju-pä sår; ofeqr-y f i pL

Och syndar'n, sänkt i den -na flod, Full-kom-lig rc-ning får, Fullkomlig re -ning får.

2. Se röfvaren med glädje fann Den källan på sin tid; Där kan ock jag, så ond som han, Få rening, tröst och frid. :,:

4. Sen jag i tron fick skåda ner I denna flod så röd, På Jesu kärlek blott jag ser Och skall det till min död. :,:

3. Guds rena lamm, du med ditt blod Att rena städs förmår, Tills jag igenom Jordans flod I himlens fröjd ingår. :,:

5. Sen frälsad ifrån jordens tvång, Med tungan löst och fri, Jag sjunga skall en högre sång På himmelsk melodi. :,:

N:o 189 se N:o 109. **N:o 190.**

Hälsokällan flödde Ifrån nåden fram, När vår Jesus blödde Uppå korsets stam.

2. Skönt dess strömmar flyta, Mäktig är dess flod, Vatten kan ej tryta I den källan god.

3. Skriften höres ljuda: »Hon är öppen, fri.» Hvem kan mig förbjuda Bada däruti?

4. Hälsa kan hon gifva Och den sorgsne frid, Trötta kan hon lifva, Kraft hon ger i strid.

5. Då mitt hjärta gråter Under sorgen tung, Flyr jag dit och åter Känner jag mig lugn.

6. Dör är min förtjusning, Där är iag sa säll; Smekt af källans brusning Somnar j äg h var kväll.

7. Morgon, då jag vaknat, Läskar jag mig här; Aldrig har jug saknat Tröst och glädje där.

8. När jag här skall sluta Och gå hem till Gud, Ma jag då få njuta Af den källans ljud.

N:o 191.

Andantino.] P

TT. ff. Doane.

~i q

.-£

.* ' ;fr-

1. Je-sus, håll mig vid ditt kors, Där en dyr-bar kal - la

På Gol-ga-ta sy-nes fritt

.*. -f*

För en hvar upp-väl . la. Af ditt kors, af ditt kors Vill jag mig be-römma, Tills min själ du

e - vigt skall I ditt skö-te gömma.

p

2. Tätt vid korset först mig fann Nåden underbara; Där jag första gå n gen såg Morgonstjärnan klara. Af ditt kors etc.

8 Tätt vid korset, o Guds lamm, Ställ dess bild framför mig! Och att i doss skugga gå Ständigt villig gör mig. Af ditt kors etc.

4. Tätt vid korset städs jag vill Hoppas, vänta, vaka, Tills jag frälst på andra strand Himlens fröjd får smaka. Af ditt kors etc.

N:o 190.

Hälsokällan flödde Ifrån nåden fram, När vår Jesus blödde Uppå korsets stam.

2. Skönt dess strömmar flyta, Mäktig är dess flod, Vatten kan ej tryta I den källan god.

3. Skriften höres ljuda: »Hon är öppen, fri.» Hvem kan mig förbjuda Bada däruti?

4. Hälsa kan hon gifva Och den sorgsne frid, Trötta kan hon lifva, Kraft hon ger i strid.

5. Då mitt hjärta gråter Under sorgen tung, Flyr jag dit och åter Känner jag mig lugn.

6. Dör är min förtjusning, Där är iag sa säll; Smekt af källans brusning Somnar j äg h var kväll.

7. Morgon, då jag vaknat, Läskar jag mig här; Aldrig har jug saknat Tröst och glädje där.

8. När jag här skall sluta Och gå hem till Gud, Ma jag då få njuta Af den källans ljud.

N:o 191.

Andantino.] P

TT. ff. Doane.

~i q

.-£

.* ' ;fr-

1. Je-sus, håll mig vid ditt kors, Där en dyr-bar kal - la

På Gol-ga-ta sy-nes fritt

.*. -f*

För en hvar upp-väl . la. Af ditt kors, af ditt kors Vill jag mig be-römma, Tills min själ du

e - vigt skall I ditt skö-te gömma.

p

2. Tätt vid korset först mig fann Nåden underbara; Där jag första gå n gen såg Morgonstjärnan klara. Af ditt kors etc.

8 Tätt vid korset, o Guds lamm, Ställ dess bild framför mig! Och att i doss skugga gå Ständigt villig gör mig. Af ditt kors etc.

4. Tätt vid korset städs jag vill Hoppas, vänta, vaka, Tills jag frälst på andra strand Himlens fröjd får smaka. Af ditt kors etc.

N:o 192.

Andantino.

Inö. E. Sweney.

1. På Gol . ga . ta, på Gol - ga - ta min Je - sus tog, min Je - sus tog Min synda- skuld, min syndaskuld Och för mig dog, och för mig dog. För mig hans blod, för m ig hans blod på kor - set rann, på korset rann Och full för . so-ning, full för-so . ning åt mig vann. O Gol - ga - ta, o Gol - ga - ta, Där Je . sus göt sitt blod för mig. O Gol-ga - ta, o Gol-ga . ta, Där han af kär-lek dog for mig.

2. Och bergen brusto, sol gick ned, När han mitt straff för synden led En väg till himlen öppnats nu, Sen templets förlåt brast itu. O Golgata, etc.

3. O Jesus, hvad förmådde dig Att offra dig så helt för mig? Att du bar korset, nöden, ja, Att så du dog på Golgata? O Golgata, etc. **N:o 193.**

Ira D. Sarikey.

1. Till Je - su kors jag i - lar, Där jag kan hvi - la få, Där har jag nått en sä - ker grund, Som jag kan byg - ga på. Ett hem i ök - nen det mig ger, En sä-ker h vi-lo - - stad, Ej något där mig ängslar mer, Där blir jag trygg och glad.

2. O sälla, ljufva tillflykt, Du skydd för lagens hot, Där kärlek och rättfärdighet Ha mötts vid korsets fot. Som Jakob förr i drömmen såg En stege underbar, Så ock till himlen Jesu kors Mig vägen visat har.

3. Till Jesu kors jag vänder Min blick från synd och ve Att där hans kval och dödsgestalt Med stum tillbedjan se. Mitt rörda hjärta skådar där Det under, som har skett: Att Jesus för en mask som mig Sitt lif i döden gett.

4. Vid korset, i dess skugga Jag lägrar mig i rö. Där Jesu kärlek lyser mig, Där vill jag bli och bo. All världen med dess sorg och lust Jag lämnar nu förnöjd, Af korset jag berömmer mig, Det är mitt lif, min fröjd.

N:o 194.

Andante.

H. S. Perkins.

1. Je - sus, du som bio-det har gju - tit, Tänk pä mig och se till min nöd;

N:o 193.

Ira D. Sarikey.

1. Till Je - su kors jag i - lar, Där jag kan hvi - la få, Där har jag nått en sä - ker grund, Som jag kan byg - ga på. Ett hem i ök - nen det mig ger, En sä-ker h vi-lo - - stad, Ej något där mig ängslar mer, Där blir jag trygg och glad.

2. O sälla, ljufva tillflykt, Du skydd för lagens hot, Där kärlek och rättfärdighet Ha mötts vid korsets fot. Som Jakob förr i drömmen såg En stege underbar, Så ock till himlen Jesu kors Mig vägen visat har.

3. Till Jesu kors jag vänder Min blick från synd och ve Att där hans kval och dödsgestalt Med stum tillbedjan se. Mitt rörda hjärta skådar där Det under, som har skett: Att Jesus för en mask som mig Sitt lif i döden gett.

4. Vid korset, i dess skugga Jag lägrar mig i rö. Där Jesu kärlek lyser mig, Där vill jag bli och bo. All världen med dess sorg och lust Jag lämnar nu förnöjd, Af korset jag berömmer mig, Det är mitt lif, min fröjd.

N:o 194.

Andante.

H. S. Perkins.

1. Je - sus, du som bio-det har gju - tit, Tänk pä mig och se till min nöd;

Två mig i den renande floden, Ty min synd, min skuld är så röd. Länge jag gått vill uti öknen; Hulde herde låt mig ej dö; Två mig i det dyrbara blodet, Att hvitare jag blifver än snö. Hvitare än snö, Två mig i det dyrbara blodet, Att hvitare jag blifver än snö, än snö.

2. Herre, se jag längtar att blifva För båd' tid och evighet din; Lös du mig från allt, som vill binda, Kom du själf, mitt hjärta tag in. Se, jag lägger ned mig vid korset. Lefva vill jag där eller dö; Två mig i döt dyrbara blodet, Att hvitare jag blifver än snö. Hvitare än snö, Hvitare än snö. Två mig etc. **N:o 195.**

Moderato.

Folkmelodi.

jEtf\$--2r ----- - -i ----- h - i- - i - -*- ^r :-j=3rt5=: i. f

(R$*-& - -4 ---- fr ----- it ------- rf -------- 9 - - rf ------- * --------- \ ------- 9 - to£ - ni - ~fc£« ------ w -------

^ f 1. Hvar Hvar J. ^. * .*. .*. .*. H* R5 H* fin - ner den ja - - ga - - de duf - van ett bo, En fin . nes för ir - - rån - - de flyk - tin - gen rö? O, T-* - .. - t-}-*- f - s \T T T \T r - i

- -T ----- 5 ----- 5- ---- " ---- fr p. ---- 1-> ---- Ir- -r» ---- . -----

J ----------------- 1 --------- 1 .- *-! ----- ^- p-L- - S ----- 1 .^ ^ l Ni ^ 1 'N N

Ju£ [7 *! - 4

klyf - t säg, In ?^__ -------- A ----- 0 V a, dit hon kan få i - - - - la? R - , rar den tröt - té får hvi - - - - la? var " ner en , , . *. i?f *|J f *. f f- f

^)-rMr~-f - r ---------- p ----------- 1 -------------------- j ------------------- ! ------------- L ----- _ ------- LL ----------- 0 ------- ^ --------- j ------------

-^ fr UT P i l 0 i ^ k^ .... (^ P ' * ' - [- f i

v p f . r i *r r r j u u

i L P.bptr ------ \ ------ : ; b ^ v 1 1 ^ xh | KS, i h t - K . N l Nh n J j n n J 1 n _ . i ._ . . n !

p + H tf J tf* H J J J ' tf ^ " i f - - 1 *! i 11*1 *i i

hung . r i - ge vän - skåp och bröd? Hvar fin - nes väl bot för den tf « N l h * *

£V~-L_u ----- j --------- f . - r - P - F - .* - F-$ - ^- M«- ? - r - r - f-

*J f> * 9 ^ . - ^ - F - S - t? - F- ? - ' - !-b- 6 - * - r - k-

i [> C v v l v v i ^ p

M~*\ ^ 17 J i ------- fr --------- L ------ J-J ------ 1 --------- k. ------- ^ --------- 1 --------- k. ------- . ---------- i ----------- H_^ ----- J

Äpr^-fr -------- 1 ------ é i ----- rf- -tf i- -«-4 - W ---- -P ---- -f ------ -^ ------ -P - fs ----- -4- .- t-^ - 1

r^- « j l J* Htf 1 P* J n |jtf ^ * .

smär - 1 a och nöd, Som sär -gar mitt frid -lo -sa hjär . ta?

1 'b b i b b P F

2. O själ, som så frågar, din frälsares namn År fästet, dit trygg du får ila. Än står för dig öppen hans trofasta famn; Bär finner du hugnad och hvila. Du hungrande barn, kom och ät vid hans bord! Du sargade själ, i Guds heliga ord Finns bot för din nöd och din smärta. **N:o 196.**

Moderato.

J. P. Webster.

1. Det är sa -ligt på Je-sus få tro Och att va - ra Guds barn blott af nåd; Det blir här -ligt hos Je-sus få bo Och där prisa hans tro - fa - sta råd. Gud ske lof, Gud ske tack, Att hans salig - het äf - ven är min! Gud ske lof, Gud ske tack, Att hans salig - het äf - ven är min!

2. Det är saligt att samlas i tron Om och till sång; O, hur här-Guds tron Att få stå bland . Gud ske lof, etc. i att tro, fast ej än Vi fått kär; Men en dag skall han få se honom, såsom han är kring ordet till be

3. Det är saligt att tro, fast ej än Vi fått skåda vår frälsare kär; Men en dag skall han komma igen, Vi får se honom, såsom han är Gud ske lof, etc. **N:o 197.**

Andante. J. R. Siveney.

1. O du un -der -ha -ra frälsning, Hvil-ken kal - la djup och klar. Ren, I and -lig, stän-digt flö -dar Den så frisk och un - der - har.

Ja ock för mig, ja, ock för mig, Djup af kär -lek ock för mig. Ren, o - and- lig, stän-digt

2. Hvilket under, att han älskar 11 och arm. is stora kärlek b varm. g älskar, r till. din kärlek, a vill. Mig' som är så ka I Ali lians uadt hal Hvarje dag är lik£ flödar denna kal la ock f or mig. Ja ock etc.

3. Dyre Jesus, jag di vittna om Tiifr inir jvirirH- .n.ria Ja ock etc.

N:o 198.

Andantino.

1. Gode Jesus, du är lifvet, Du är min rättfärdighet:

N:o 197.

Andante. J. R. Siveney.

1. O du un -der -ha -ra frälsning, Hvil-ken kal - la djup och klar. Ren, I and -lig, stän-digt flö -dar Den så frisk och un - der - har.

Ja ock för mig, ja, ock för mig, Djup af kär -lek ock för mig. Ren, o - and- lig, stän-digt

2. Hvilket under, att han älskar 11 och arm. is stora kärlek b varm. g älskar, r till. din kärlek, a vill. Mig' som är så ka I Ali lians uadt hal Hvarje dag är lik£ flödar denna kal la ock f or mig. Ja ock etc.

3. Dyre Jesus, jag di vittna om Tiifr inir jvirirH- .n.ria Ja ock etc.

N:o 198.

Andantino.

1. Gode Jesus, du är lifvet, Du är min rättfärdighet:

Du för mig ditt lif ut -gif - vit, Mig för - värf - vät sa - lig -het.

2. Intet annat än allena 3. Gode Jesus, nådens källa, 4. Döm mitt hjärta här i tiden,

Din förtjänst, ditt dyra blod, Du mitt lif, min salighet, Innan världen döms af dig;

Gör mig, arma och orena, Låt i domen för mig gälla Och, när tiden är förliden,

Säll, rättfärdig, helig, god. Din förtjänst och helighet, I din dom frikalla mig.

199.

1. Ett till - bud har om fräls-ning för vari -den blif - vit kändt; Den en-da sak - ra grun-den År so-nen, Gud oss sändt. Ej an-nät namn är gif-vet, Och vä . gen är blott en, Det Je - sus är, båd' först och sist, Han frälsar, han al - len' .

2. En enda dörr till himlen Står öppen för en hvar. Ett offerlamm blef gifvet; Det Herren Kristus var. Ej annat namn etc.

3. Min enda fröjd är detta, Att han lät offra sig. Mitt enda hopp och sällhet Är »Kristus dog för mig». Ej annat namn etc.

Du för mig ditt lif ut -gif - vit, Mig för - värf - vät sa - lig -het.

2. Intet annat än allena 3. Gode Jesus, nådens källa, 4. Döm mitt hjärta här i tiden,

Din förtjänst, ditt dyra blod, Du mitt lif, min salighet, Innan världen döms af dig;

Gör mig, arma och orena, Låt i domen för mig gälla Och, när tiden är förliden,

Säll, rättfärdig, helig, god. Din förtjänst och helighet, I din dom frikalla mig.

199.

1. Ett till - bud har om fräls-ning för vari -den blif - vit kändt; Den en-da sak - ra grun-den År so-nen, Gud oss sändt. Ej an-nät namn är gif-vet, Och vä . gen är blott en, Det Je - sus är, båd' först och sist, Han frälsar, han al - len' .

2. En enda dörr till himlen Står öppen för en hvar. Ett offerlamm blef gifvet; Det Herren Kristus var. Ej annat namn etc.

3. Min enda fröjd är detta, Att han lät offra sig. Mitt enda hopp och sällhet Är »Kristus dog för mig». Ej annat namn etc.

N:o 200.

Moderato. Fr. Pira.

1. O Gud, jag kan ej finna ro, Tills jag fått ro i dig Och kan ditt ord af hjärtat tro, Att du förlåter mig.

2. O, må jag ej belåten bli Med min rättfärdighet, Men alltid vara klädd uti Din sons rättfärdighet.

3. Då skall jag äga nåd och frid Och vara glad och nöjd. Och fast jag har i världen strid, Har jag i dig min fröjd.

N:o 432.

1. 2. 3. Ett litet fattigt barn jag är, Han älskar mig, han är mig huld, I glädje som i nöd och sorg Men glad jag är ändå; Hans hand mig leda skall. Mitt hjärta sjunger gladt: Jag vet min gode fader kär Hans kärlek är mig mer än guld, Gud är mitt värn, min fasta borg, Bär omsorg om de små. Ja, mer än världen all. Min fröjd, min högsta skatt.

N:o 513.

1. Jag är så nöjd, jag är så glad, När jag på Jesus tror, Ty Gud åt mig beredt en stad, Ett hem, där själf han bor.

2. Dess murar äro salighet, Dess gator utaf gull; Där får jag bo i evighet, Jag, arma stoft och mull.

3. På jorden har jag ej mitt hem, Jag är en främling här. Däruppe i Jerusalem, Se, där jag hemma är.

4. Uti den staden blir ej natt, Dess sol går aldrig ner. Där blir ej sången svag och matt, Där gråter ingen mer.

5. O bröder, systrar, fröjden er I tron och hoppet här. En skymt jag ren af hemmet ser, Och snart vi äro där.

N:o 201 se **155.**

N:o 202 se **186.**

N:o 203.

J. T. Grape.

1. Min Jesus säger mig: »Du är helt arm och svag, På mig förIita dig»; Och därvid hvilar jag. Jesus dog för mig, Jag skall icke dö.

N:o 200.

Moderato. Fr. Pira.

1. O Gud, jag kan ej finna ro, Tills jag fått ro i dig Och kan ditt ord af hjärtat tro, Att du förlåter mig.

2. O, må jag ej belåten bli Med min rättfärdighet, Men alltid vara klädd uti Din sons rättfärdighet.

3. Då skall jag äga nåd och frid Och vara glad och nöjd. Och fast jag har i världen strid, Har jag i dig min fröjd.

N:o 432.

1. 2. 3. Ett litet fattigt barn jag är, Han älskar mig, han är mig huld, I glädje som i nöd och sorg Men glad jag är ändå; Hans hand mig leda skall. Mitt hjärta sjunger gladt: Jag vet min gode fader kär Hans kärlek är mig mer än guld, Gud är mitt värn, min fasta borg, Bär omsorg om de små. Ja, mer än världen all. Min fröjd, min högsta skatt.

N:o 513.

1. Jag är så nöjd, jag är så glad, När jag på Jesus tror, Ty Gud åt mig beredt en stad, Ett hem, där själf han bor.

2. Dess murar äro salighet, Dess gator utaf gull; Där får jag bo i evighet, Jag, arma stoft och mull.

3. På jorden har jag ej mitt hem, Jag är en främling här. Däruppe i Jerusalem, Se, där jag hemma är.

4. Uti den staden blir ej natt, Dess sol går aldrig ner. Där blir ej sången svag och matt, Där gråter ingen mer.

5. O bröder, systrar, fröjden er I tron och hoppet här. En skymt jag ren af hemmet ser, Och snart vi äro där.

N:o 201 se **155.**

N:o 202 se **186.**

N:o 203.

J. T. Grape.

1. Min Jesus säger mig: »Du är helt arm och svag, På mig förIita dig»; Och därvid hvilar jag. Jesus dog för mig, Jag skall icke dö.

N:o 200.

Moderato. Fr. Pira.

1. O Gud, jag kan ej finna ro, Tills jag fått ro i dig Och kan ditt ord af hjärtat tro, Att du förlåter mig.

2. O, må jag ej belåten bli Med min rättfärdighet, Men alltid vara klädd uti Din sons rättfärdighet.

3. Då skall jag äga nåd och frid Och vara glad och nöjd. Och fast jag har i världen strid, Har jag i dig min fröjd.

N:o 432.

1. 2. 3. Ett litet fattigt barn jag är, Han älskar mig, han är mig huld, I glädje som i nöd och sorg Men glad jag är ändå; Hans hand mig leda skall. Mitt hjärta sjunger gladt: Jag vet min gode fader kär Hans kärlek är mig mer än guld, Gud är mitt värn, min fasta borg, Bär omsorg om de små. Ja, mer än världen all. Min fröjd, min högsta skatt.

N:o 513.

1. Jag är så nöjd, jag är så glad, När jag på Jesus tror, Ty Gud åt mig beredt en stad, Ett hem, där själf han bor.

2. Dess murar äro salighet, Dess gator utaf gull; Där får jag bo i evighet, Jag, arma stoft och mull.

3. På jorden har jag ej mitt hem, Jag är en främling här. Däruppe i Jerusalem, Se, där jag hemma är.

4. Uti den staden blir ej natt, Dess sol går aldrig ner. Där blir ej sången svag och matt, Där gråter ingen mer.

5. O bröder, systrar, fröjden er I tron och hoppet här. En skymt jag ren af hemmet ser, Och snart vi äro där.

N:o 201 se **155.**

N:o 202 se **186.**

N:o 203.

J. T. Grape.

1. Min Jesus säger mig: »Du är helt arm och svag, På mig förIita dig»; Och därvid hvilar jag. Jesus dog för mig, Jag skall icke dö.

N:o 200.

Moderato. Fr. Pira.

1. O Gud, jag kan ej finna ro, Tills jag fått ro i dig Och kan ditt ord af hjärtat tro, Att du förlåter mig.

2. O, må jag ej belåten bli Med min rättfärdighet, Men alltid vara klädd uti Din sons rättfärdighet.

3. Då skall jag äga nåd och frid Och vara glad och nöjd. Och fast jag har i världen strid, Har jag i dig min fröjd.

N:o 432.

1. 2. 3. Ett litet fattigt barn jag är, Han älskar mig, han är mig huld, I glädje som i nöd och sorg Men glad jag är ändå; Hans hand mig leda skall. Mitt hjärta sjunger gladt: Jag vet min gode fader kär Hans kärlek är mig mer än guld, Gud är mitt värn, min fasta borg, Bär omsorg om de små. Ja, mer än världen all. Min fröjd, min högsta skatt.

N:o 513.

1. Jag är så nöjd, jag är så glad, När jag på Jesus tror, Ty Gud åt mig beredt en stad, Ett hem, där själf han bor.

2. Dess murar äro salighet, Dess gator utaf gull; Där får jag bo i evighet, Jag, arma stoft och mull.

3. På jorden har jag ej mitt hem, Jag är en främling här. Däruppe i Jerusalem, Se, där jag hemma är.

4. Uti den staden blir ej natt, Dess sol går aldrig ner. Där blir ej sången svag och matt, Där gråter ingen mer.

5. O bröder, systrar, fröjden er I tron och hoppet här. En skymt jag ren af hemmet ser, Och snart vi äro där.

N:o 201 se **155.**

N:o 202 se **186.**

N:o 203.

J. T. Grape.

1. Min Jesus säger mig: »Du är helt arm och svag, På mig förIita dig»; Och därvid hvilar jag. Jesus dog för mig, Jag skall icke dö.

All min synd han tog på sig, Han tvår mig hvit som snö.

2. O du min löftesman, Ditt blod och det allen' Mig tvår och smälta kan Mitt hjärta utaf sten. Jesus dog för mig, etc.

3. Jag nåd ej väntar få, För det att jag är god, Men vill min synd aftvå I lammets dyra blod. Jesus dog för mig, etc.

4. När solen sänker sig, Och jag går hän en gång, Skall »Jesus dog för mig» Bli ämnet för min sång. Jesus dog för mig, etc.

5. När jag vid himlens tron Får stå helt hvit och skär, Skall jag inför Guds son Uppstämma äfven där: »Jesus dog för mig», etc.

N:o 204.

Andante. W. C-n.

1. Ack kära, så säg, huru slapp du så väl Igenom de portarna klara, Då ej någon oren, besmittelig själ Må våga sig genom dem fara? Du var ju af syndeligt släkte.

2. På nåden jag lefde, på nåden jag dog, Af nåd slapp jag in i den staden: Se, detta är skälet och orsak fullnog, Hvarför jag står med i den raden, Som sjunger halleluja evigt.

3. Ack, lycklig var du, som på nåden alltid Att sätta ditt hopp hafver dristat; Ty däruti blott har en syndare frid, Som all sin berömmelse mistat: Så tacka då evigt för nåden. All min synd han tog på sig, Han tvår mig hvit som snö.

2. O du min löftesman, Ditt blod och det allen' Mig tvår och smälta kan Mitt hjärta utaf sten. Jesus dog för mig, etc.

3. Jag nåd ej väntar få, För det att jag är god, Men vill min synd aftvå I lammets dyra blod. Jesus dog för mig, etc.

4. När solen sänker sig, Och jag går hän en gång, Skall »Jesus dog för mig» Bli ämnet för min sång. Jesus dog för mig, etc.

5. När jag vid himlens tron Får stå helt hvit och skär, Skall jag inför Guds son Uppstämma äfven där: »Jesus dog för mig», etc.

N:o 204.

Andante. W. C-n.

1. Ack kära, så säg, huru slapp du så väl Igenom de portarna klara, Då ej någon oren, besmittelig själ Må våga sig genom dem fara? Du var ju af syndeligt släkte.

2. På nåden jag lefde, på nåden jag dog, Af nåd slapp jag in i den staden: Se, detta är skälet och orsak fullnog, Hvarför jag står med i den raden, Som sjunger halleluja evigt.

3. Ack, lycklig var du, som på nåden alltid Att sätta ditt hopp hafver dristat; Ty däruti blott har en syndare frid, Som all sin berömmelse mistat: Så tacka då evigt för nåden. **N:o 205.**

Nikolai Hermann.

1. Du vä --gen är: i - - ge -nom dig Från synd och död jag går Til Gud, och fram till faderns tron Med d ig jag kom - ma får. Med dig jag kom-ma får.

2. Du sanning är: ditt sanna ord, Med hjärtats tro förent, Kan ensamt gifva visdom sann Och göra hjärtat rent.:,:

3. Du lifvet är: med gudomsmakt Du öppnade din graf; Och hvar och en, som trodd» dig, Ett evigt lif du gaf. :,:

4. Du sanning, väg och lif själf är: Lär oss den vägen gå, Din sanning följa och ditt lif För evigt njuta få. :,:

N:o 206.

Andantino.

Folkmelodi

m

f

1. Om nå -gon mig åt - spor . ja vill Min grund till sa - lig Om ic - ke mer be-hofs där-till, Som man bör haf . va

£

-»------H»-------»-------g-

l E l-tr **N:o 205.**

Nikolai Hermann.

1. Du vä --gen är: i - - ge -nom dig Från synd och död jag går Til Gud, och fram till faderns tron Med d ig jag kom - ma får. Med dig jag kom-ma får.

2. Du sanning är: ditt sanna ord, Med hjärtats tro förent, Kan ensamt gifva visdom sann Och göra hjärtat rent.:,:

3. Du lifvet är: med gudomsmakt Du öppnade din graf; Och hvar och en, som trodd» dig, Ett evigt lif du gaf. :,:

4. Du sanning, väg och lif själf är: Lär oss den vägen gå, Din sanning följa och ditt lif För evigt njuta få. :,:

N:o 206.

Andantino.

Folkmelodi

m

f

1. Om nå -gon mig åt - spor . ja vill Min grund till sa - lig Om ic - ke mer be-hofs där-till, Som man bör haf . va

£

-»------H»-------»-------g-

l E l-tru - tom Je - su blod och sår, Som man så of - ta sva -rar då: Min grund är god, Den he - ter Je - su hö - ra får;

blod.

2. Det är den fasta klippegrund, Som evigt skall bestå; Ja, ock uti min sista stund Jag hvilar tryggt därpå; Och när

jag hän från världen går, Så sjunger jag om Jesu sår, Och lammets blod är nyckelen Till självfva himmelen.

N:o 207.

Andantino.

1. De fly så snart, de lju - sa mor-gon-stun-der, Då lif-vets vår -dag mildt e- mot oss ler; De fly så snart, men lär oss, Gud, där - un-der Att ak - ta på den nåd, som du oss ger.

2. Vi hört din röst, den kända herderösten, Som kallat oss vid namn så mången gång; Må vi ock följa den och smaka trösten Af ordets löften under tidens tvång.

3. Tag, hulde herde, tag oss alla, alla På dina skuldror, bär oss i din famn. När stormupphäfda vågor mot oss svalla, Var du vår tillflykt och vår säkra hamn.

4. Låt öfver oss, o Herre, alltid hvila Din gode Ande och ditt välbehag. Att, medan vårens solskensdagar ila, Vi mogna må till höstens skördedag. u - tom Je - su blod och sår, Som man så of - ta sva -rar då: Min grund är god, Den he - ter Je - su hö - ra får;

blod.

2. Det är den fasta klippegrund, Som evigt skall bestå; Ja, ock uti min sista stund Jag hvilar tryggt därpå; Och när jag hän från världen går, Så sjunger jag om Jesu sår, Och lammets blod är nyckelen Till självfva himmelen.

N:o 207.

Andantino.

1. De fly så snart, de lju - sa mor-gon-stun-der, Då lif-vets vår -dag mildt e- mot oss ler; De fly så snart, men lär oss, Gud, där - un-der Att ak - ta på den nåd, som du oss ger.

2. Vi hört din röst, den kända herderösten, Som kallat oss vid namn så mången gång; Må vi ock följa den och smaka trösten Af ordets löften under tidens tvång.

3. Tag, hulde herde, tag oss alla, alla På dina skuldror, bär oss i din famn. När stormupphäfda vågor mot oss svalla, Var du vår tillflykt och vår säkra hamn.

4. Låt öfver oss, o Herre, alltid hvila Din gode Ande och ditt välbehag. Att, medan vårens solskensdagar ila, Vi mogna må till höstens skördedag. **N:o 208.**

Andante,

Efter *Haydn.*

1. Gå nu i lif-vets mor-gon, I di - na ung-doms-dar, Och köp till sjil-lcns pryd-nad Guds san-nings pär -- la klar. O, sök att hen-ne vin - na, En dyr-bar skatt hon är, Ack, f ö - ga a - nar vari - den Det var - de, som hon bär.

2. Gå, medan dagen bräcker Och hjärtat kännes gladt; Gå, innan känslan kallnar Och styrkan blifver matt; Sälj allt, du har, och köp den, Den är långt mera värd Än kronor, guld och silfver Och allt i denna värld.

3. Gå, innan världens stormar Förstört din ungdoms ros; Köp nu den klara pärlan, Snart tiden flyr sin kos. Sök nu din Gud i ordet Och lär att blifva vis; Och gif ditt morgonoffer Till Herrens lof och pris.

N:o 209.

Andante,

Uti lif-vets sko -na blom -ma, I din f or -sta mor-gon-stund,

- * ----- » ----- 9 ----- U- -g-É-* - p- - U-V - U- -4^-^ 1 g- M

N:o 208.

Andante,

Efter *Haydn.*

1. Gå nu i lif-vets mor-gon, I di - na ung-doms-dar, Och köp till sjil-lcns pryd-nad Guds san-nings pär -- la klar. O, sök att hen-ne vin - na, En dyr-bar skatt hon är, Ack, f ö - ga a - nar vari - den Det var - de, som hon bär.

2. Gå, medan dagen bräcker Och hjärtat kännes gladt; Gå, innan känslan kallnar Och styrkan blifver matt; Sälj allt, du har, och köp den, Den är långt mera värd Än kronor, guld och silfver Och allt i denna värld.

3. Gå, innan världens stormar Förstört din ungdoms ros; Köp nu den klara pärlan, Snart tiden flyr sin kos. Sök nu din Gud i ordet Och lär att blifva vis; Och gif ditt morgonoffer Till Herrens lof och pris.

N:o 209.

Andante,

Uti lif-vets sko -na blom -ma, I din f or -sta mor-gon-stund,

- * ----- » ----- 9 ----- U- -g-É-* - p- - U-V - U- -4^-^ 1 g- M

In - nan ön - da da . gar kom-ma, Je - sus sök af hjär-tats grund. Syn - den lu - rar och be . dra - ger -

En -däst Je - sus f räls-ning har. Han u . ti sin famn dig tager, Där blir du i godt för - var. 2. Jordisk fröjd skall snart dig svika, Lämna den, ty den är tom. Himlens skatter äro rika;

Dem du får: till Jesu kom. Han på korset allt försonat, öppnat nådens rika flod; Dig från syndens straff han skonat Och igenlöst med sitt blod.

3. Det finns fröjd, som ej skall sluta På den sanna fridens stig. Dig till Jesu hjärta luta, Han skall mildt hugsvala dig;

För att hjälpa, hela, trösta Är han dig beständigt när: Du skall bland hans återlösta Smaka få, hur god han är.

Därför ren i ungdomstimmar, Innan hjärtat blifver kallt, Medan morgonsolen glimmar, Sök i Jesus nu ditt allt. Från den onda vägen hasta, Fly de många syndens garn, Dig i Jesu sköte kasta, Blif hans kära, dyra barn.

N:o 267.

1. Jesus, dig vi nu åkalla, Bedjande att ordet må Uti goda hjärtan falla Och rätt djupa rötter slå. Låt det rika frukter bära Utaf »kärlek, fröjd och frid», Att ditt helga namn till ära Vi må lefva all vår tid.

2.

Herde, föd din lilla skara Och till friska vatten för; Styrk oss du och oss bevara, Vägen för oss öppen gör. Blif vår tröst och var oss nära Med din Ande och ditt ord; Led oss med din helga lära, Spisa oss vid nådens bord. **N:o 210.**

Adagio.

Svensk folkmelodi, 1. I jub - lan - de vår - dag, i ung - do - mens tid, Då al - la de sko - na löf - ten knop - pas, Du so - - - ke Guds ri - ke, des* säll - - - - het och frid Och ej på ål - derns sena f räls -ning hop - * - pas, Och ej på å

J -derns s e - na fräls-ning i hop - - - pas. 2. O, tänk på din skapare, o, sök då din Gud, Nu, innan de onda dagar komma.

O, välj att bli hans och att lyda hans bud, Då ungdomskraften står uti sin blomma. :,:

3. Åt Herren allena du helge ditt lif; För dig har han offrat sig i döden. Din synd han försonat, - åt honom dig gif. Han frälsar själen ifrån synden, nöden. :,:

4. Ja, Herren allena din kärlek är värd. Låt honom ditt hjärta helt få vinna. Gif honom din ungdom som tacksamhetsgärd, Och frid och sällhet skall ditt hjärta finna. :,: **N:o 211.**

Adagio. Carl Sjögréen.

1. Ungdom i värl-den, Lek ej din nå - da - tid bort. Glädjen i flär-den, för dig leker, sätter i hjärtat i brand; Lande smeker den med silkeslen hand. hon bedrager med sin tjusande list, se, hon tager mg ifrån dig till sist. Nöje-nas rus är så kort. Locl Vari

3. Men -i Och Allt 4. Stanna då, kära,

Stanna i dag för en vän, Som vill dig lära, Huru han älskar dig än.

6. Han gifver lycka, Han gifver verkligen frid. Han vill dig rycka Undan förderfvet i tid.

6. Låt honom sluta Dig till sitt frälsarebrösfc, Att du må njuta Frid af hans ljufliga röst.

7. Ungdom i världen, Vakna i tid, vakna opp. Lef ej i flärden. Stanna för Jesus ditt lopp.

N:o 213.

1. Yngling, jag frågar,

Säg mig, hvart leder din väg?

Hastigt du tågar

Månn' till förderfvet - o säg?

2. Stanna då, kära, Stanna på villande stig, Jesus är nära,

Leder den vilsne till sig.

3. Hvarföre tveka? Hvarföre dröjande stå? Kan du väl neka Frälsaren inträde få?

4. Saligt få säga

Synden och världen farväl.

Saligt få äga

Frid i sin sargade själ.

<b<N:o 450.

1. Bittida längtar,

Herre, min själ, efter dig.

Vandraren trängtar

Hem från den törniga stig.

2. Brännande öken

Svalka ej har för min själ. Hemlandet töcknen Skymma för ögat jämväl.

3. Herre, långt mera

Värd är din godhet än lif.

Dig vill jag ära:

Nåden du därtill mig gif.

4. Går jag till hvila, Vaknar om morgon jag opp, Tankarna ila

Till dig, min hjälp och mitt hopp.

5. Hjälp du mig bringe, När jag af sorger är böjd. Under din vinge Njuter jag trygghet och fröjd. **N:o 212.<7b>**

Andantino.

Albert Lindström,

1. O, hur sällt att ren om va - ren Föl-ja Je-sus ut - i spå - ren, Gif - - va ho - nom hjär - tat helt. Han, som rak - nät huf - vud - ha - ren, Har ock rak - nät lef - nåds - å - ren, Och hans räk-ning slår ej felt.

2. Jordens vårar snart försvinna, Jordens blommor, ack de hinna Ofta ej slå ut sin knopp; Men vill evig vår du finna, O, låt Gud ditt hjärta vinna, Fostra dig för himlen opp.

3. Han vill undervisa, lära, Tukta, trösta, stödja, bära Med sin Ande, med sin nåd. Och hvad kan dig väl förfära, Blott du vet, att han är nära Och dig leder i sitt råd?

N:o 213 se N:o 211.

N:o 214.

Adagio.

1. Sök Her-ren nu i di - na ung-doms-da - gar, Då ljuf-lig vår-tid än

N:o 212.<7b>

Andantino.

Albert Lindström,

1. O, hur sällt att ren om va - ren Föl-ja Je-sus ut - i spå - ren, Gif - - va ho - nom hjär - tat helt. Han, som rak - nät huf - vud - ha - ren, Har ock rak - nät lef - nåds - å - ren, Och hans räk-ning slår ej felt.

2. Jordens vårar snart försvinna, Jordens blommor, ack de hinna Ofta ej slå ut sin knopp; Men vill evig vår du finna, O, låt Gud ditt hjärta vinna, Fostra dig för himlen opp.

3. Han vill undervisa, lära, Tukta, trösta, stödja, bära Med sin Ande, med sin nåd. Och hvad kan dig väl förfära, Blott du vet, att han är nära Och dig leder i sitt råd?

N:o 213 se N:o 211.

N:o 214.

Adagio.

1. Sök Her-ren nu i di - na ung-doms-da - gar, Då ljuf-lig vår-tid än

N:o 212.<7b>

Andantino.

Albert Lindström,

1. O, hur sällt att ren om va - ren Föl-ja Je-sus ut - i spå - ren, Gif - - va ho - nom hjär - tat helt. Han, som rak - nät huf - vud - ha - ren, Har ock rak - nät lef - nåds - å - ren, Och hans räk-ning slår ej felt.

2. Jordens vårar snart försvinna, Jordens blommor, ack de hinna Ofta ej slå ut sin knopp; Men vill evig vår du finna, O, låt Gud ditt hjärta vinna, Fostra dig för himlen opp.

3. Han vill undervisa, lära, Tukta, trösta, stödja, bära Med sin Ande, med sin nåd. Och hvad kan dig väl förfära, Blott du vet, att han är nära Och dig leder i sitt råd?

N:o 213 se N:o 211.

N:o 214.

Adagio.

1. Sök Her-ren nu i di - na ung-doms-da - gar, Då ljuf-lig vår-tid än

för - no - jer dig. Sök ho -nom if - vet dig be - ha - - gar Och glädjens , 2. Sök Herren nu, då varm din känsla

svallar sol-sken ly - ser på din stig. Och hjärtat än af kraft och ungdom slår. Ren lifvets allvar dig till möda kallar, Då ungdomstidens ljufva ro förgår. 3. Sök Herren nu, om du vill sällhet vinna - All jordisk glädje vissnar som en ros.

Din tid är kort. den flyr så snart sin kos.

N:o 230.

I dina fotspår, Jesus, vill jag vandra Och icke längre egna vägar gå, K j följa världens lopp som tusen andra. Låt mig din Andes ledning därtill få.

Så hjälp mig då att städs din lära pryda, Att/hvad det kostar, jag må följa dig Och dina bud med glädje äfven lyda, När till Jordan du, Jesus, leder mig.

Där vill jag då till dig mig låta döpa, Med dig begrafvas och med dig uppstå. Mitt lif är ditt, då du mig velat köpa För blodets pris, som jag nu litar på,

Ät dig med kropp och själ jag mig invig«r, Det gamla lifvet säger jag farväl, Ur dopets graf till lifvets nyhet stiger Med Andens vittnesbörd uti min själ.

I dopets helga bad jag mig ikläder Dig självf, o Jesus, såsom du har sagt, Och ät ditt ord mitt hjärta städs sig gläder» Ty salighet i dina bud du lagt.

Så hjälp mig då att troget här dig följa, Om det ock måste bli på korsets stig. Må aldrig här min tro jag söka dölja Och aldrig blygas att bekänna dig.

N:o 549.<7b>

1. Tänk, när en gång den dimma är försvunnen, Det mörker, som omhöljer lifvet här,

Och när den dagen är för oss upprunnen, Där Gud och lammet evigt solen är.

2. Tänk då, när tron ei mer med tviflen strider Men allt är klart och ljust och visst för mig; När hjärtat ej af glödand' skott mer svider, Men frälst jag ser tillbaks på lifvets stig.

Tänk, när en gång jag utan synd skall vara Helt fri mitt onda kött och satans list; När alla tankar äro rena, klara Och alla gärningar förutan brist.

6. Ack, tänk en gång, då jag skall kunna var* Så from jag vill, då blott det goda sker; Ja, när jag ej behöfver ens befara

Blott möjligheten af att fallit mer.

7. Tänk, när en gång ej världen mig »kall häda, Ej falska bröder mer förtyda mig,

Och ingen fiende ibland oss träda, Men idel sanna vänner samla sig.

S. Tänk, när for mig är löst hvar jordens gåta, 8. Hvart ängsligt hvarför? som jag grubblat på; När de fördolda djupen sig upplåta Och jag får Herrens vägar klart förstå.

4. Tänk ännu mer, när med förklaradt öga 9.

Jag honom ser, som här jag trodde på Och bad och följde; tänk, när i det höga Jag evigt säll skall för hans åsyn stå.

Tänk när en gång i himlens gyllne salar Guds lamm bland änglar rätt jag prisa kan Och om ett evigt lif bland bröder talar Och om det lif, som likt en dröm försvann,

Guds folk en gån£ i sida, hvita kläder Med segerpalmer inför lammet står, Då Gud hos sig de trötta barnen gläder, Från deras ögon torkar hvarje tår.

10. Väck, Jesus, denna tanke i mitt hjärta, Hvar gång mig vägen blir för mödosam. Den ljuft skall dämpa hvarje bitter smärta Och locka leendet ur tårar fram. N:o 215.

Moderato.

Ä Salvaton,

m

1. Hur skall en yng-ling van-dra Sin väg o - sträf-fe-lig Och ej som mån-gå

-JL-T Ulfr-J-Q44-

l

±1- 1 - j3 ! l p(« ^« x ! i f

V --------- ?- ?.'.$: - ^ - -t - * ...... ^-i . an - dra Be - trä -da syn -dens stig? Hur skall han bli be - - va - - - rad I §i P f- r P Ä. ^ . . , ». f *r> * £ & w *- 1- f ----- f ------ É ----- 'fP* j* -p - ^ - - 1= 'iå. » - * - t- -

, --------- 1 - -t-i-fc - k - r- ^ - ------ 1 ----------------- j ------------------ -f - F - r- f- -|tJt-^D ---------- T-

i j JlAH

ond och far - lig tid Och, för Guds räkning spä-rad, Få kraft till he - lig strid?

^

$=*

r

2. Jo, vill han troget blifva Vid Herrens dyra ord, Skall Gud åt honom gifva Sin hjälp på syndig jord. För mörkrets många snaror, För alla dolda garn, I frestelser och faror Bevarar Gud sitt barn.

3. En ynglings bästa prydnad, Som gäller inför Gud, Är sann och ödmjuk lydnad För alla Herrens bud. I dem han finner lifvet, De gifva kraft och stöd, Ty Herrens ord är gifvet Till frälsning i all nöd.

4. O yngling, vill du slippa I syndens flod förgås, Håll fast vid ordets klippa, Som ej af döden nås. Då skall du seger vinna Och allt dig lyckas väl, Då skall du målet hinna Med frälst och bärgad själ.

N:o 304.

1. O, gå att barnen vinna Åt Jesus, förr än de På syndens vägar hinna Sig helt åt världen ge. Den bästa såningstiden År hjärtats sköna vår, Den tid, då oskuldsfriden På vakt därinne står.

2. Ack, snart försvinner våren Med dyrbar såningstid, Och osådd mark med åren Blir hårdare därvid. Blott tistel ses och törne ädel säd haft. Då skjuta upp med kraft, Där tillförne En lämplig jordmån

3. Men nu, då tid är inne, I varm och solig vår, O, gå med helgadt sinne I mästarns egna spår Att samla barn i skaror Till Jesus och hans ord, Och rädda undan faror Små lammen i hans hjord,

N:o 216.

M. Luther.

ppÉ

1.

Vår Gud är oss På ho -nom i

M

en väl - dig borg, Han är vårt va . pen tryg - - - - ga: all nöd och sorg Vårt hopp vi vil . ja byg - - - . ga.

^

iPEi

.

r

Mörk-rets för . ste sti . ger ned Ho - tan - de och vred; Han ru . står

i

1

^

S

=p=?

sig för . visst Med våld och ar - ga list; Lik . väl vi oss ej fruk - - - ta.

=£1

^

3=

2. Vår egen kraft ej hjälpa kan, Vi vore snart förströdda; Men med oss står den rätte man; Vi stå af honom stödda. Frågar du, hvad namn han bär? Jesus Krist det är; Han är den Herren Gud, Som, klädd i segerskrud, Sin tron för evigt grundat.

3. Och vore världen än så stor Och full af mörkrets härar, Dock, när ibland oss Herren bor, Platt intet oss förfärar. Världens furste är ju dömd, Och hans kraft är tömd; Han på ett hufvudhår Oss skada ej förmår; Ett ord kan honom fälla.

Guds ord och löfte skall bestå;

Vi det i hjärtat bäre.

För himmel, ej för jord, vi gå

Till strids och glade are;

Äro alltid väl till mods,

Fast vi våga gods

Och ära, lif och allt;

Ske blott, som Gud befallt!

Guds rike vi behålla.

N:o 217 se N:o 4. N:o 216.

M. Luther.

ppÉ

1.

Vår Gud är oss På ho -nom i

M

en väl - dig borg, Han är vårt va . pen tryg - - - - ga: all nöd och sorg Vårt hopp vi vil . ja byg - - - . ga.

^

iPEi

.

r

Mörk-rets för . ste sti . ger ned Ho - tan - de och vred; Han ru . står

i

1

^

S

=p=?

sig för . visst Med våld och ar - ga list; Lik . väl vi oss ej fruk - - - ta.

=£1

^

3=

2. Vår egen kraft ej hjälpa kan, Vi vore snart förströdda; Men med oss står den rätte man; Vi stå af honom stödda. Frågar du, hvad namn han bär? Jesus Krist det är; Han är den Herren Gud, Som, klädd i segerskrud, Sin tron för evigt grundat.

3. Och vore världen än så stor Och full af mörkrets härar, Dock, när ibland oss Herren bor, Platt intet oss förfärar. Världens furste är ju dömd, Och hans kraft är tömd; Han på ett hufvudhår Oss skada ej förmår; Ett ord kan honom fälla.

Guds ord och löfte skall bestå;

Vi det i hjärtat bäre.

För himmel, ej för jord, vi gå

Till strids och glade are;

Äro alltid väl till mods,

Fast vi våga gods

Och ära, lif och allt;

Ske blott, som Gud befallt!

Guds rike vi behålla.

N:o 217 se N:o 4. N:o 218.

Andante.

Albert Lindström.

1. Guds rikes sommar, i ordet lofvad, O, månne icke den närmar sig ? Har fikonträdet ej börjat knoppas, Om än omärkligt för dig och mig?

2. Har turturdufvan ej längesedan Ock låtit höra sin sakta röst? Och går Guds Ande ej fram bland folken Och bringar frälsning och lif och tröst?

3. Och månne Herren ej börjar samla De spridda söner af Jakobs hus, Att Sions murar må åter byggas Och Juda fröjdas i Herrens ljus?

4. Jo, själfva bullret af strid och tvedräkt, O, hör det icke till tecknen ock? Guds rikes sommar går fram ur stormar -- Ett fridens rike -- hur saligt dock.

5. Pris vare Herren för förebuden Till löftets sommar, den gyllne tid. Pris vare Herren för morgonstjärnan, Som bådar dagen så ljuf och blid.

6. Pris vare Herren, han skall ock kröna Med rik fullbordan vårt framtidshopp. Så må vi hvila i frid vid löftet Och glada lyfta vårt hufvud opp.

N:o 219 se **N:o 68.**

N:o 220.

Andante.

Albert Lindström.

1. Frukta icke, svaga skara, Blott på Je sus tro; Han skall alltid dig bevara, Tro och du får ro. Följ hans blodbestänkta fana,

N:o 218.

Andante.

Albert Lindström.

1. Guds rikes sommar, i ordet lofvad, O, månne icke den närmar sig ? Har fikonträdet ej börjat knoppas, Om än omärkligt för dig och mig?

2. Har turturdufvan ej längesedan Ock låtit höra sin sakta röst? Och går Guds Ande ej fram bland folken Och bringar frälsning och lif och tröst?

3. Och månne Herren ej börjar samla De spridda söner af Jakobs hus, Att Sions murar må åter byggas Och Juda fröjdas i Herrens ljus?

4. Jo, själfva bullret af strid och tvedräkt, O, hör det icke till tecknen ock? Guds rikes sommar går fram ur stormar -- Ett fridens rike -- hur saligt dock.

5. Pris vare Herren för förebuden Till löftets sommar, den gyllne tid. Pris vare Herren för morgonstjärnan, Som bådar dagen så ljuf och blid.

6. Pris vare Herren, han skall ock kröna Med rik fullbordan vårt framtidshopp. Så må vi hvila i frid vid löftet Och glada lyfta vårt hufvud opp.

N:o 219 se **N:o 68.**

N:o 220.

Andante.

Albert Lindström.

1. Frukta icke, svaga skara, Blott på Je sus tro; Han skall alltid dig bevara, Tro och du får ro. Följ hans blodbestänkta fana,

N:o 218.

Andante.

Albert Lindström.

1. Guds rikes sommar, i ordet lofvad, O, månne icke den närmar sig ? Har fikonträdet ej börjat knoppas, Om än omärkligt för dig och mig?

2. Har turturdufvan ej längesedan Ock låtit höra sin sakta röst? Och går Guds Ande ej fram bland folken Och bringar frälsning och lif och tröst?

3. Och månne Herren ej börjar samla De spridda söner af Jakobs hus, Att Sions murar må åter byggas Och Juda fröjdas i Herrens ljus?

4. Jo, självfva bullret af strid och tvedräkt, O, hör det icke till tecknen ock? Guds rikes sommar går fram ur stormar -- Ett fridens rike -- hur saligt dock.

5. Pris vare Herren för förebuden Till löftets sommar, den gyllne tid. Pris vare Herren för morgonstjärnan, Som bådar dagen så ljuf och blid.

6. Pris vare Herren, han skall ock kröna Med rik fullbordan vårt framtidshopp. Så må vi hvila i frid vid löftet Och glada lyfta vårt hufvud opp.

N:o 219 se **N:o 68.**

N:o 220.

Andante.

Albert Lindström.

1. Frukta icke, svaga skara, Blott på Je sus tro; Han skall alltid dig bevara, Tro och du får ro. Följ hans blodbestänkta fana,

Fat - ta An - dens svärd ; Jesus skall dig vä/ gen bana synd och värld. Q g ntard.

2. Se, han kämpar lidc * Å sr, hlöder, All strömmar flö Följ hans etc a striden Oel bt ärfva friden hans etc. u skall vinna 3 portar öppni >lj hans etc. Haydn.

Blodet ned i sargad går. n vann i het Köpte oss a1 in dog. Följ iar vunnit, d a nå, Himlen ronan få. F<

3. Se, ha ovän slog Ge^nom synd och ___ värld. D& föj osg hg Målet skall d finna, Segerk Ge-nom synd och värld. **N:o 221.** 1. Gud är vårt står -ka fä - - ste, Vår hjäl - pä - re den bä - ste, En till - flykt ut - - i no - - - den, Vårt lif i själf - va dö - den. 2. Vi därför icke bäfva, Om bergen &n sig hafva I hafvets djupa sköte, Soxn dem i famnen slöto.

3. Ma hafven grufligt rasa Och sprida skräck och fasa; Förgås än hela jorden, Var trygghet Gud är vorden.

4. Visst skall Guds stad, den kära, Där vi den högste ära, Och man hans lof förkunnar, St& fast med sina brunnar.

5. O, kom och låt oss märka, Hur ond bland oss vill verka: Hur han allt örlig stillar Och ondas råd förvillar.

6. Han bryter spets och båga Och bränner upp i låga Vår oväns starka vagnar Och dem förströr som agnar.

7. I stillhet då besinna, Att Gud skall priset vinna. Gud bor i ljusets hydda; Oss Jakob» Gud vill skydda. Fat - ta An - dens svärd ; Jesus skall dig vä/ gen bana synd och värld. Q g ntard.

2. Se, han kämpar lidc * Å sr, hlöder, All strömmar flö Följ hans etc a striden Oel bt ärfva friden hans etc. u skall vinna 3 portar öppni >lj hans etc. Haydn.

Blodet ned i sargad går. n vann i het Köpte oss a1 in dog. Följ iar vunnit, d a nå, Himlen ronan få. F<

3. Se, ha ovän slog Ge^nom synd och ___ värld. D& föj osg hg Målet skall d finna, Segerk Ge-nom synd och värld. **N:o 221.** 1. Gud är vårt står -ka fä - - ste, Vår hjäl - pä - re den bä - ste, En till - flykt ut - - i no - - - den, Vårt lif i själf - va dö - den. 2. Vi därför icke bäfva, Om bergen &n sig hafva I hafvets djupa sköte, Soxn dem i famnen slöto.

3. Ma hafven grufligt rasa Och sprida skräck och fasa; Förgås än hela jorden, Var trygghet Gud är vorden.

4. Visst skall Guds stad, den kära, Där vi den högste ära, Och man hans lof förkunnar, St& fast med sina brunnar.

5. O, kom och låt oss märka, Hur ond bland oss vill verka: Hur han allt örlig stillar Och ondas råd förvillar.

6. Han bryter spets och båga Och bränner upp i låga Vår oväns starka vagnar Och dem förströr som agnar.

7. I stillhet då besinna, Att Gud skall priset vinna. Gud bor i ljusets hydda; Oss Jakob» Gud vill skydda. **N:o 222.**

Largo.

. B.

=£

-w-w-/». f. V V V $

1. Du lil - la ska - ra, som är på re - sa I - ge-nom ök-nen till kim-me-

. S-^-f-

:JF=?=F

t

U y v v

mf

wf f*

rit

Ö

len, Ack, fruk -ta ic - ke, hur allt sig vän - der, Du snart får ska - da Je-

£=5=

.t-f-

m

*

ru - sa - - lem, Du snart får ska - da Je - ru - sa - lem. Ack, fruk . ta

.fr-j-ft=»

i 7 u i j \j

f f

p c

t-jhr - * - "s - fs - n ------- 1 ------ k K - K k |., h -p- ---- H- T- ---- ^-| -------- 1

Ip" J J i l^r^ ^Tr __P ---- P ------ J « ---- f. ----- P_^L_ ---- J -y - ^ ' S - * - ^"8^.1 j. ^ ^ \S » | ic - - ke, hur allt sig Ä5- ---- f ---- f ---- f ---- f*" f- vän -der, Du_snart får r s f r ,r»=! ska - da Je - ru - sa - r-r f r r^*^ lem. - s^-

Lb - U - S» - U - L - ^- "1 ----------- ' fcrfcd ^=S= 1 ? , k r s J =t=

2. Det går igenom, det stannar icke I jämmerdalen, Gud vare pris! Hvad som än händer oss under färden, Vi få dock hamna i paradis. :,:

J. Igenom ära, igenom smälek,

Igenom rykte båd' ondt och godt; Hör du elände, som tror på Jesus, Det går igenom, hvad salig lott. :,:

4. Det går igenom båd' ljus och mörker, Det går igenom båd' sorg och nöd; Det går igenom båd' eld och vatten, Det går igenom båd lif och död. :,:

5. Med oss är Herren och han skall bära På fadersarmar sin klena hjord. När jord och himmel sist skola vika, För evigt blifver vår faders ord. :,: **N:o 223 A.**

1. Her-ren en seg-ran-de fa . na oss gif-vit, Midt i - bland fi . en-der hö-ja vi den; Hjäl . ten af Ju - - da vår ko-nung har blif-vit; Al-drig i striden hantap-pa-de än.

N:o 223 B.

Maestoso, mf

J. F. Thrupp.

1. Her-ren en seg-ran-de f»-na oss gif-vit, Midt i-bland fi-en-der hö-ja vi den; Hjäl- ten af Ju - da vår ko-nung har blif-vit; Al- drig i stri-den han tap- pä de an.

2. Jesus på Golgata seger har vunnit, 3. Trösta på Herren, gå modigt i striden;

Afgrundens makter han trampade ned; Ordet om korset sin kraft ej har mist.

Evig förlossning från döden han funnit, Snart få vi njuta den eviga friden;

När för de sina han blödde och stred. Riket är redan oss gifvet för visst.

4. Må vi då världen och synden försaka, Villigt oss kläda i korsdräkten här, Ty för Guds folk står en hvila tillbaka; Ära och härlighet väntar osa där.

N:o 223 A.

1. Her-ren en seg-ran-de fa . na oss gif-vit, Midt i - bland fi . en-der hö-ja vi den; Hjäl . ten af Ju - - da vår ko-nung har blif-vit; Al-drig i striden hantap-pa-de än.

N:o 223 B.

Maestoso, mf

J. F. Thrupp.

1. Her-ren en seg-ran-de f»-na oss gif-vit, Midt i-bland fi-en-der hö-ja vi den; Hjäl- ten af Ju - da vår ko-nung har blif-vit; Al- drig i stri-den han tap- pä de an.

2. Jesus på Golgata seger har vunnit, 3. Trösta på Herren, gå modigt i striden;

Afgrundens makter han trampade ned; Ordet om korset sin kraft ej har mist.

Evig förlossning från döden han funnit, Snart få vi njuta den eviga friden;

När för de sina han blödde och stred. Riket är redan oss gifvet för visst.

4. Må vi då världen och synden försaka, Villigt oss kläda i korsdräkten här, Ty för Guds folk står en hvila tillbaka; Ära och härlighet väntar osa där.

N:o 224.

Largo. 1. Je . su ka - ra brud, Vill du må - let hin - na, Vill du ska - da Gud Och dia kro-na vin-na? Red dig då till strid Här en Ii - ten tid, Här en Ii - ten tid,

2. Vet, du skall ej bo Här i jämmerdalen; Vänta ingen rö Förrn i fröjdesalen Kamp och möda här, Frid och hvila där. :,

8. Vandra rakt framåt, Se dig ej tillbaka Världens fröjd och ståt, Detta allt försaka. Jor disk lycka - hör - Dig blott hinder gör.:,

4. Världen skall nog än Lägga ut sin snara: Akta dig för den, Må du vaken vara. Blif i Jesu nåd. Följ hans hulda råd.:,:

6. Därför, kämpatrupp, Tröttna ej i löp -petj Se mot himlen upp, Fröjda dig i hoppet. Du får härlig lön, Segerkronan skon.:,:

6. O min Jesus god. Hjälp du mig och alla; Gif oss kraft och mod, Låt oss icke falla. Du vår starkhet är. Dn ditt rike bar.:,:

N:o 225.

Andantino.

A. C. Rutström.

.^. n

r»\ Jr

^

1. Lammets folk och Si - öns frän-der lil . la hop af köp-ta får, sa.ieniÄ Söm till him-lens arf-ve - län-der Up - på tör - ne - sti - gar går:

i

m

barn och Guds för-sam-ling, LU - la skepp och kle-na hjord, Som i vari- dön är en

ii

g **N:o 224.**

Largo. 1. Je . su ka - ra brud, Vill du må - let hin - na, Vill du ska - da Gud Och dia kro-na vin-na? Red dig då till strid Här en Ii - ten tid, Här en Ii - ten tid,

2. Vet, du skall ej bo Här i jämmerdalen; Vänta ingen rö Förrn i fröjdesalen Kamp och möda här, Frid och hvila där. :,

8. Vandra rakt framåt, Se dig ej tillbaka Världens fröjd och ståt, Detta allt försaka. Jor disk lycka - hör - Dig blott hinder gör.:,

4. Världen skall nog än Lägga ut sin snara: Akta dig för den, Må du vaken vara. Blif i Jesu nåd. Följ hans hulda råd.:,:

6. Därför, kämpatrupp, Tröttna ej i löp -petj Se mot himlen upp, Fröjda dig i hoppet. Du får härlig lön, Segerkronan skon.:,:

6. O min Jesus god. Hjälp du mig och alla; Gif oss kraft och mod, Låt oss icke falla. Du vår starkhet är. Dn ditt rike bar.:,:

N:o 225.

Andantino.

A. C. Rutström.

.^. n

r»\ Jr

^

1. Lammets folk och Si - öns frän-der lil . la hop af köp-ta får, sa.ieniÄ Söm till him-lens arf-ve - län-der Up - på tör - ne - sti - gar går:

i

m

barn och Guds för-sam-ling, LU - la skepp och kle-na hjord, Som i vari- dön är en

ii

gfrämling Och ett mål för våld och mord.

2. Du dig skattar dock lycksalig, Och ditt ök blir aldrig tungt; Frälsaren med nåd otalig Ar din sällhets

medelpunkt. Låt ock honom detta var»; Ty han ensam är det värd. Sedan har det ingen fara Med ditt lif, din hädanfärd.

3. O, hur ljufligt nu skall falla Under lifvets träd vår lott: Herren, Herren, allt i alla, Är vått tempel och vårt slott. Där har fågeln funnit näste, Där har svalan fått sitt bo, Skrämda flyktingen titt fäste, Tröttad träl sin sabbatsro.

4. Tro och älska, det är saken, Allt på kärlek kommer an. Kärleken uppfyller lagen, Tron «j annat göra kan. Den, som tror, skall salig Blifva; Den, som älskar, lifvet får. Gode Jesus, värdes gifva, Att din kärlek om mig rår.

5. Uppå denna helga grunden, Jesus, du min bäste vän, Gör mig mer och mer förbunden Hed din brud, församlingen. Låt, som grenar uti stammen, Oss tillsammans trifvas väl. Jesus, låt i alla lammen Bli ett hjärta och en själ.

N:o 373.

1. Hjärtans Jesus, i ditt hjärta Är så godt att gömma sig, Utom dig är idel smärta, Ingenting förnöjer mig; Men därinne vill jag vara, Gömma mig uti din barm, Dig, min Jesus, älska bara, Af di

Af din kärlek jämt gå varm.

ej trifvas, Utom dig ig kan «ldri? gifv».

2. Utom dig kan jag < mår ej väl, Utom di^ idig rö för kropp och själ: leksarmar Är ett fast och säkert slott. Fast det ofta kring mig larmar, Jag hos dig dock hvilar godt.

3. Kom och var mig städs till möte Ända intiU lifvets slut; Buren i ditt kärleksskköte La* mig där få hvila ut, I din kärlek vaka, sofva, I din kärlek gå och stå, I din kärlek bedja, Men i dina kär- lofva, Vandra, lefva, dö också.

N:o 226.

Con espressione. mf Jt, \j ^5 n J . t ?> K -1 ---- j ---- !s~ \ 1 Zarl Alinder. ------------- V-^ y 4 j 3 - ^ 3 s ; i 1. Je - sus, du mig f ö - re - <V . o - -.ff P P 1 ia - de Ta - ga kor - set, föl - ja dig. Skall jag f E f f . g; t .h b . " . . -. i?-^ - ^ -L p P M -P- i - V-^ - l ------- J ------ U ------ \J - 1 4 - v& ------ m -vH

^ fy., u .... ! k K VIK Ä* P H 1 l^1 1 . P . n N. ri ». i

/Kb ' T j J J P- ~d - i - j^~~r .å. ä * bjp- H ---- h- NH ---- ^- J - T

ä i * ^ 9» 9 i 05 2 J 1 * « 1

sky livad du då sa - de? Skall jaa; un -dan -dra - ga mig? Nej, jag föl - jer, dig jag * * * 1 J^l fe&k re p PH f y ti^r F ri.g-^r-^T- - ^- r

_l ------- 1 ------- * ------ !!_ U - ^ ^ j F- ----- = ----- ^

föl

^

jer, Je-

éä=

sus, glad jag föl - jer dig.

-r f JW

2. När jag dopets graf betraktar - Bilden af din egen graf - Världens smälek jag ej aktar, Ty för mig du lifvet gaf;

Och jag följer, etc.

3. O, hvad kärlek, som förbinder Mig med dig, o Herre kär.

Bort med hvarje band, hvart hinder i Jag vill vara där du är. Saligt är det dig att följa, Få med dig begrafvas här. främling Och ett mål för våld och mord.

2. Du dig skattar dock lycksalig, Och ditt ök blir aldrig tungt; Frälsaren med nåd otalig Ar din sällhets medelpunkt. Låt ock honom detta var»; Ty han ensam är det värd. Sedan har det ingen fara Med ditt lif, din hädanfärd.

3. O, hur ljufligt nu skall falla Under lifvets träd vår lott: Herren, Herren, allt i alla, Är vått tempel och vårt slott. Där har fågeln funnit näste, Där har svalan fått sitt bo, Skrämda flyktingen titt fäste, Tröttad träl sin sabbatsro.

4. Tro och älska, det är saken, Allt på kärlek kommer an. Kärleken uppfyller lagen, Tron «j annat göra kan. Den, som tror, skall salig Blifva; Den, som älskar, lifvet får. Gode Jesus, värdes gifva, Att din kärlek om mig rår.

5. Uppå denna helga grunden, Jesus, du min bäste vän, Gör mig mer och mer förbunden Hed din brud, församlingen. Låt, som grenar uti stammen, Oss tillsammans trifvas väl. Jesus, låt i alla lammen Bli ett hjärta och en själ.

N:o 373.

1. Hjärtans Jesus, i ditt hjärta Är så godt att gömma sig, Utom dig är idel smärta, Ingenting förnöjer mig; Men därinne vill jag vara, Gömma mig uti din barm, Dig, min Jesus, älska bara, Af di

Af din kärlek jämt gå varm.

ej trifvas, Utom dig ig kan «ldri? gifv».

2. Utom dig kan jag < mår ej väl, Utom di^ idig rö för kropp och själ: leksarmar Är ett fast och säkert slott. Fast det ofta kring mig larmar, Jag hos dig dock hvilar godt.

3. Kom och var mig städs till möte Ända intiU lifvets slut; Buren i ditt kärleksköte La* mig där få hvila ut, I din kärlek vaka, sofva, I din kärlek gå och stå, I din kärlek bedja, Men i dina kär- lofva, Vandra, lefva, dö också.

N:o 226.

Con espressione. mf Jt, \j ^5 n J . t ?> K -1 ---- j ---- !s~ \ 1 Zarl Alinder. ------------- V-^ y 4 j 3 - ^ 3 s ; i 1. Je - sus, du mig f ö - re - <V . o - -.ff P P 1 ia - de Ta - ga kor - set, föl - ja dig. Skall jag f E f f . g; t .h b . " . . -. i?-^ - ^ -L p P M -P- i - V-^ - l ------- J ------ U ------ \J - 1 4 - v& ------ m -vH

^ fy., u .... ! k K VIK Ä* P H 1 l^1 1 . P . n N. ri ». i

/Kb ' T j J J P- ~d - i - j^~~r .å. ä * bjp- H ---- h- NH ---- ^- J - T

ä i * ^ 9» 9 i 05 2 J 1 * « 1

sky livad du då sa - de? Skall jaa; un -dan -dra - ga mig? Nej, jag föl - jer, dig jag * * * 1 J^l fe&k re p PH f y ti^r F ri.g-^r-^T- - ^- r

_l ------- 1 ------- * ------ !!_ U - ^ ^ j F- ----- = ----- ^

föl

^

jer, Je-

éä=

sus, glad jag föl - jer dig.

-r f JW

2. När jag dopets graf betraktar - Bilden af din egen graf - Världens smälek jag ej aktar, Ty för mig du lifvet gaf;

Och jag följer, etc.

3. O, hvad kärlek, som förbinder Mig med dig, o Herre kär.

Bort med hvarje band, hvart hinder i Jag vill vara där du är. Saligt är det dig att följa, Få med dig begrafvas här.

N:o 227. Karl Alinder.

1. Hvarhelst du går, min Je-sus kär, O, låt mig föl -ja dig. Mig rät -ta vä -gen kan -na lär, Den du gått fö - re mig: Och låt Lik mig föl ja Hvarhelst du går, jag följe dig, Hvad et kosta må; Om du täcks välja korstig, Jag följa vill ändå: Att följa nin själ åtrår, Hvarhelst du går. Hvarhelst du går - till dopets flod, i Jordanens våg Jag följa vill, o 3 god, Af all min själ och håg. Hvad .ens barn än säga må, Jag vill dock di - na spår, Hvar-helst du går. 3. Ned 4. Hvarhelst du går, om stigen än Bär 6. Hvarhelst du går - till sorgens hus,

ned i dödens dal, Jag vill med dig dock Till glädjens stilla bo, - Jag följa vill från

vandra den Igenom ångst och kval. Ty jordens grus Upp till en evig rö. Där evigt

dödens natt ej dunkel är, Blott du är när. jag dig följa får, I dina spår.

<b<N:o 228 se 99.

<b<N:o 229 se 73.

<b<N:o 230 se 214.

N:o 231.

Gammal koralmelodi; finnes upptecknad i Heffners koralbok.

1. Din för e - vig tid jag är. Dyrt du mig be- ha-gat kö-pä, Till ditt namn mig la-tit hav En-ligt skriftens lä- ra dö - pä. Dig jag pri-sar, glä-dermig: E- vigt jag till-hö-rer dig.

N:o 227. Karl Alinder.

1. Hvarhelst du går, min Je-sus kär, O, låt mig föl -ja dig. Mig rät -ta vä -gen kan -na lär, Den du gått fö - re mig: Och låt Lik mig föl ja Hvarhelst du går, jag följe dig, Hvad et kosta må; Om du täcks välja korstig, Jag följa vill ändå: Att följa nin själ åtrår, Hvarhelst du går. Hvarhelst du går - till dopets flod, i Jordanens våg Jag följa vill, o 3 god, Af all min själ och håg. Hvad .ens barn än säga må, Jag vill dock di - na spår, Hvar-helst du går. 3. Ned 4. Hvarhelst du går, om stigen än Bär 6. Hvarhelst du går - till sorgens hus,

ned i dödens dal, Jag vill med dig dock Till glädjens stilla bo, - Jag följa vill från

vandra den Igenom ångst och kval. Ty jordens grus Upp till en evig rö. Där evigt

dödens natt ej dunkel är, Blott du är när. jag dig följa får, I dina spår.

<b<N:o 228 se 99.

<b<N:o 229 se 73.

<b<N:o 230 se 214.

N:o 231.

Gammal koralmelodi; finnes upptecknad i Heffners koralbok.

1. Din för e - vig tid jag är. Dyrt du mig be- ha-gat kö-pä, Till ditt namn mig la-tit hav En-ligt skriftens lä- ra dö - pä. Dig jag pri-sar, glä-dermig: E- vigt jag till-hö-rer dig.

N:o 227. Karl Alinder.

1. Hvarhelst du går, min Je-sus kär, O, låt mig föl -ja dig. Mig rät -ta vä -gen kan -na lär, Den du gått fö - re mig: Och låt Lik mig föl ja Hvarhelst du går, jag följe dig, Hvad et kosta må; Om du täcks välja korstig, Jag följa vill ändå: Att följa nin själ åtrår, Hvarhelst du går. Hvarhelst du går - till dopets flod, i Jordanens våg Jag följa vill, o 3 god, Af all min själ och håg. Hvad .ens barn än säga må, Jag vill dock di - na spår, Hvar-helst du går. 3. Ned 4. Hvarhelst du går, om stigen än Bär 6. Hvarhelst du går - till sorgens hus,

ned i dödens dal, Jag vill med dig dock Till glädjens stilla bo, - Jag följa vill från

vandra den Igenom ångst och kval. Ty jordens grus Upp till en evig rö. Där evigt

dödens natt ej dunkel är, Blott du är när. jag dig följa får, I dina spår.

<b<N:o 228 se 99.

<b<N:o 229 se 73.

<b<N:o 230 se 214.

N:o 231.

Gammal koralmelodi; finnes upptecknad i Heffners koralbok.

1. Din för e - vig tid jag är. Dyrt du mig be- ha-gat kö-pä, Till ditt namn mig la-tit hav En-ligt skriftens lä- ra dö - pä. Dig jag pri-sar, glä-dermig: E- vigt jag till-hö-rer dig.

N:o 227. Karl Alinder.

1. Hvarhelst du går, min Je-sus kär, O, låt mig föl -ja dig. Mig rät -ta vä -gen kan -na lär, Den du gått fö - re mig: Och låt Lik mig föl ja Hvarhelst du går, jag följe dig, Hvad et kosta må; Om du täcks välja korstig, Jag följa vill ändå: Att följa nin själ åtrår, Hvarhelst du går. Hvarhelst du går - till dopets flod, i Jordanens våg Jag följa vill, o 3 god, Af all min själ och håg. Hvad .ens barn än säga må, Jag vill dock di - na spår, Hvar-helst du går. 3. Ned 4. Hvarhelst du går, om stigen än Bär 6. Hvarhelst du går - till sorgens hus,

ned i dödens dal, Jag vill med dig dock Till glädjens stilla bo, - Jag följa vill från

vandra den Igenom ångst och kval. Ty jordens grus Upp till en evig rö. Där evigt

dödens natt ej dunkel är, Blott du är när. jag dig följa får, I dina spår.

<b<N:o 228 se 99.

<b<N:o 229 se 73.

<b<N:o 230 se 214.

N:o 231.

Gammal koralmelodi; finnes upptecknad i Heffners koralbok.

1. Din för e - vig tid jag är. Dyrt du mig be- ha-gat kö-pä, Till ditt namn mig la-tit hav En-ligt skriftens lä- ra dö - pä. Dig jag pri-sar, glä-dermig: E- vigt jag till-hö-rer dig.

N:o 227. Karl Alinder.

1. Hvarhelst du går, min Je-sus kär, O, låt mig föl -ja dig. Mig rät -ta vä -gen kan -na lär, Den du gått fö - re mig: Och låt Lik mig föl ja Hvarhelst du går, jag följe dig, Hvad et kosta må; Om du täcks välja korstig, Jag följa vill ändå: Att följa nin själ åtrår, Hvarhelst du går. Hvarhelst du går - till dopets flod, i Jordanens våg Jag följa vill, o 3 god, Af all min själ och håg. Hvad .ens barn än säga må, Jag vill dock di - na spår, Hvar-helst du går. 3. Ned 4. Hvarhelst du går, om stigen än Bär 6. Hvarhelst du går - till sorgens hus,

ned i dödens dal, Jag vill med dig dock Till glädjens stilla bo, - Jag följa vill från

vandra den Igenom ångst och kval. Ty jordens grus Upp till en evig rö. Där evigt

dödens natt ej dunkel är, Blott du är när. jag dig följa får, I dina spår.

<b<N:o 228 se 99.

<b<N:o 229 se 73.

<b<N:o 230 se 214.

N:o 231.

Gammal koralmelodi; finnes upptecknad i Heffners koralbok.

1. Din för e - vig tid jag är. Dyrt du mig be- ha-gat kö-pä, Till ditt namn mig la-tit hav En-ligt skriftens lä- ra dö - pä. Dig jag pri-sar, glä-dermig: E- vigt jag till-hö-rer dig.

2. O, hvad nåd att till ditt namn Jag i vatten döpt har blifvit. Glad jag hvilar i din famn, Andens pant dn mig har gifvit. Jag från synden, världen gått, Arfsrätt till ditt rike fått.

3. Löfte har du gifvit mig Att i nåde» mig bevara. Intet skiljer mig från dig, Du skall städse mig försvara. Dig jag vill bekänna här; Din för evig tid jag är.

N:o 395.

1. Jesus allt mitt goda är, För mig har han sig utgifvit; Honom vill jag blifva när, I sin bok har han mig skrifvit. Annat allt förgängligt är; Jesus vill jag hafva kär.

2. Han är min förnöjelse, Han är ämnet för min längtan, Lindrar hjärtats kval och ve, Stillar själens törst och trängtan. Här

är allt bemängdt med pust; Jesus ger den rena lust.

3. Bort, o värld, med ditt försåt, Du,

som ned i afgrund förer. Bort med allt

ditt gods, din ståt, Du, som mången själ förstörer. Aldrig gör du mig förnöjd; Jesus är och blir min fröjd.

N:o 232. Andante.

1. Dig, o Je-sus, vill jag föl - ja, Hvad af mig du än be - gar, Af - ven då till Jor-dans

böl -

Vä-gen till ditt ri - ke bär.

2. Se, hvad hindrar? Här är vatten, BUd af rening, bUd af död. Evigt flydd är otrosnatten, Lifvet nytt, som ordet bjöd.

3. Jesus vill jag helt tillhöra, Klädas i hans helga dräkt. Mig tillkommer blott att göra, Hvad som är för honom täckt.

4. Upp jag står ur mörka grafven Till nytt lif och saligt hopp. Fri nu blifvit synda-slafven, Död från världens onda lopp.

N:o 312.

1. Har du mod att följa Jesus, Hvad det än må kosta dig? Har du mod, när världen hånar Och till motstånd reser sig?

2. Har du mod att bli en kristen Och ta steget riktigt ut? Har du icke inod att börja, O, hur går det då till slut?

3. Icke kan den staden döljas, Hvilken ligger på ett berg. Icke kan den tro fördöljas, Hvaraf lifvet har sin färg.

4. Ack, har Kristus endast blifvit För ditt hjärta riktigt stor, Se, då måste du bekänna Inför världen, hvad du tror.

6. In bland Herrens folk jag träder Som en lem i Kristi kropp. Eikt och varmt det hjärtat gläder Att ha del af lifvets hopp.

6. Med Guds trogna får jag möta Jesus vid hans nattvardsbord. Ingen kan från honom stöta Den, som bygger på hans ord.

7. I min Herres hjord intagen Äger jag hans nåd och frid. Köpt med blod, i vatten tvagen, Frälst jag är till evig tid.

N:o 312.

6. Världens ogunst eller bifall Gäller sedan intet mer; Kristi ära blir det enda, Hvarpå tron i allting ser.

6. Pröfva dig - det gäller lifvet, Den som ej är med, är mot. Har du hittills motstått Herren, Fall i dag till korsets fot.

7. Bed om tillgift, bed om rening Uti Jesu Kristi blod. Bed om nåd att följa honom, Bed om heligt hjältemod.

8. O, besinna hvad det kostar, öfverväg din sak i tid. Korset först - och kronan sedan, Strid - och sedan evig frid.
2. O, hvad nåd att till ditt namn Jag i vatten döpt har blifvit. Glad jag hvilar i din famn, Andens pant dn mig har gifvit. Jag från synden, världen gått, Arfsrätt till ditt rike fått.

3. Löfte har du gifvit mig Att i nåde» mig bevara. Intet skiljer mig från dig, Du skall städse mig försvara. Dig jag vill bekänna här; Din för evig tid jag är.

N:o 395.

1. Jesus allt mitt goda är, För mig har han sig utgifvit; Honom vill jag blifva när, I sin bok har han mig skrifvit. Annat allt förgängligt är; Jesus vill jag hafva kär.

2. Han är min förnöjelse, Han är ämnet för min längtan, Lindrar hjärtats kval och ve, Stillar själens törst och trängtan. Här

är allt bemängdt med pust; Jesus ger den rena lust.

3. Bort, o värld, med ditt försåt, Du,

som ned i afgrund förer. Bort med allt

ditt gods, din ståt, Du, som mången själ förstörer. Aldrig gör du mig förnöjd; Jesus är och blir min fröjd.

N:o 232. Andante.

1. Dig, o Je-sus, vill jag föl - ja, Hvad af mig du än be - gar, Af - ven då till Jor-dans

böl -

Vä-gen till ditt ri - ke bär.

2. Se, hvad hindrar? Här är vatten, BUd af rening, bUd af död. Evigt flydd är otrosnatten, Lifvet nytt, som ordet bjöd.

3. Jesus vill jag helt tillhöra, Klädas i hans helga dräkt. Mig tillkommer blott att göra, Hvad som är för honom täckt.

4. Upp jag står ur mörka grafven Till nytt lif och saligt hopp. Fri nu blifvit synda-slafven, Död från världens onda lopp.

N:o 312.

1. Har du mod att följa Jesus, Hvad det än må kosta dig? Har du mod, när världen hånar Och till motstånd reser sig?

2. Har du mod att bli en kristen Och ta steget riktigt ut? Har du icke inod att börja, O, hur går det då till slut?

3. Icke kan den staden döljas, Hvilken ligger på ett berg. Icke kan den tro fördöljas, Hvaraf lifvet har sin färg.

4. Ack, har Kristus endast blifvit För ditt hjärta riktigt stor, Se, då måste du bekänna Inför världen, hvad du tror.

6. In bland Herrens folk jag träder Som en lem i Kristi kropp. Eikt och varmt det hjärtat gläder Att ha del af lifvets hopp.

6. Med Guds trogna får jag möta Jesus vid hans nattvardsbord. Ingen kan från honom stöta Den, som bygger på hans ord.

7. I min Herres hjord intagen Äger jag hans nåd och frid. Köpt med blod, i vatten tvagen, Frälst jag är till evig

tid.

N:o 312.

6. Världens ogunst eller bifall Gäller sedan intet mer; Kristi ära blir det enda, Hvarpå tron i allting ser.

6. Pröfva dig - det gäller lifvet, Den som ej är med, är mot. Har du hittills motstått Herren, Fall i dag till korsets fot.

7. Bed om tillgift, bed om rening Uti Jesu Kristi blod. Bed om nåd att följa honom, Bed om heligt hjältemod.

8. O, besinna hvad det kostar, öfverväg din sak i tid. Korset först - och kronan sedan, Strid - och sedan evig frid.

N:o 233.

1. När jag ser dig, Je-sus, kom-ma Ned till Jor - dan-flo-dens strand Att i lyd-nåd för din fa-der Dö-pas af Jo-han-nes hand, O, då läng-tar jag ock- så Att det hel-ga do-pet få. O, då läng-tar j äg ock-så Att det hel-ga do-pet få.

2. Skulle du en gång i dopet Till ditt ämbet' vigas in, Skulle jag ej då behöfva Att beseglas såsom din Och i helga dopets graf Lägga gamla mänskan af! :,:

3. Död från synden, död från världen, Vill jag nu begrafva mig För att uppstå, ren och helig, Att mer troget tjäna dig, Följa tätt i dina spår, Följa lammet hvart det går. :,:

4. När som synden vill mig fånga, Hjälp mig komma då ihåg, Att emellan mig och världen Ligger Jordanflodens våg. Ty den själ, spm Kanaan ser, Längtar ej till Öknen mer. :,:

5. Herre, låt din himmel öppnas Såsom fordom öfver mig, Och låt mig också få höra Att, o Gud, jag täckes dig. Låt din dufva sen i frid Sväfva öfver mig alltid. :,:

6. Ja, gif mera af din Ande Denna sköna högtidsstund. Tryck på mig din egen stämpel Och förnya vårt förbund, Att med hjärta, håg och sinn' Jag må evigt vara din. :,:

N:o 234. Andantino.

1. Medgläd-je går jag ned i do-pets böl - ja, Ty af - ven där jag får min Je . sus

N:o 233.

1. När jag ser dig, Je-sus, kom-ma Ned till Jor - dan-flo-dens strand Att i lyd-nåd för din fa-der Dö-pas af Jo-han-nes hand, O, då läng-tar jag ock- så Att det hel-ga do-pet få. O, då läng-tar j äg ock-så Att det hel-ga do-pet få.

2. Skulle du en gång i dopet Till ditt ämbet' vigas in, Skulle jag ej då behöfva Att beseglas såsom din Och i helga dopets graf Lägga gamla mänskan af! :,:

3. Död från synden, död från världen, Vill jag nu begrafva mig För att uppstå, ren och helig, Att mer troget tjäna dig, Följa tätt i dina spår, Följa lammet hvart det går. :,:

4. När som synden vill mig fånga, Hjälp mig komma då ihåg, Att emellan mig och världen Ligger Jordanflodens våg. Ty den själ, spm Kanaan ser, Längtar ej till Öknen mer. :,:

5. Herre, låt din himmel öppnas Såsom fordom öfver mig, Och låt mig också få höra Att, o Gud, jag täckes dig. Låt din dufva sen i frid Sväfva öfver mig alltid. :,:

6. Ja, gif mera af din Ande Denna sköna högtidsstund. Tryck på mig din egen stämpel Och förnya vårt förbund, Att med hjärta, håg och sinn' Jag må evigt vara din. :,:

N:o 234. Andantino.

1. Medgläd-je går jag ned i do-pets böl - ja, Ty af - ven där jag får min Je . sus

följa. Hvad him-melsk nåd att, i - klädd Kris - tus, A Ur do - pet» graf till he-ligt lif uppstå.

2, Hvad nåd att, frigjord ifrån synda-en, få blifva döpt till fadern, so-Anden, Att vara ett med dem i tet. Hvem

tälja kan en sådan s<*-t? Hvad fröjd att så med Herren bli ad - Ej någon salighet mig är för-id. I hans församling får jag nu mitt Och blir uti hans helga kropp en lem.

band nen, evigl lighe 3. mena hem

4. Där får jag sötman af Guds kärlek smaka, Vid Herrens bord till korset se tillbaka Och skåda, huru kär hon är för Gud, Församlingen, hans återlösta brud.

N:o 235 se **N:o 13.**

N:o 236.
Andante.

Rousseau. 1. >Kom-men, ta-gen, ä - ten, dric-ken!» Ma-nar Je-sus, huld och god, >Ty för e-der har jag gif-vit Min le -- ka-men och mitt blod.»

Den, som trycks af syn . da . bör - dan, Kan hos Je - sus bli den kvitt. Den där hung - rar, den där törs-tar, Kom-me blott och ta . ge fritt.

2. Jag vill komma, jag vill taga, Gode Herre, Jesus Krist, Hvad du gifvit åt de arma, Att de ej må lida brist. Låt mig få Mil lifs åtnjuta Dina gåfvor, Jesus god. Vederkvick mitt hjärta åter, Styrk på nytt mitt klena mod.

3. Ock för mig du »pint och slagen>, Törnekrönt och sargad var, Ock för mig du bar Guds vrede, När all världens synd du

bar. Gif mig nåd att hålla detta Hed $$i fast och stadig tro. Låt ej otro, låt ej tvifvel Hindra hjärtats frid och rö.

4. Kom, o Jesus, kom, o Jesus, Var mig när i denna stund l Jag är syndig och eländig, Litar blott på ditt förbund. På dia* eget ord allena Kommer jag tiH dig dock fram; Låt mig se på intet annat Än på dig, Guds dyra lamm.
följa. Hvad him-melsk nåd att, i - klädd Kris - tus, A Ur do - pet» graf till he-ligt lif uppstå.

2, Hvad nåd att, frigjord ifrån synda-en, få blifva döpt till fadern, so-Anden, Att vara ett med dem i tet. Hvem

tälja kan en sådan s<*-t? Hvad fröjd att så med Herren bli ad - Ej någon salighet mig är för-id. I hans församling får jag nu mitt Och blir uti hans helga kropp en lem.

band nen, evigl lighe 3. mena hem

4. Där får jag sötman af Guds kärlek smaka, Vid Herrens bord till korset se tillbaka Och skåda, huru kär hon är för Gud, Församlingen, hans återlösta brud.

N:o 235 se **N:o 13.**

N:o 236.
Andante.

Rousseau. 1. >Kom-men, ta-gen, ä - ten, dric-ken!» Ma-nar Je-sus, huld och god, >Ty för e-der har jag gif-vit Min le -- ka-men och mitt blod.»

Den, som trycks af syn . da . bör - dan, Kan hos Je - sus bli den kvitt. Den där hung - rar, den där törs-tar, Kom-me blott och ta . ge fritt.

2. Jag vill komma, jag vill taga, Gode Herre, Jesus Krist, Hvad du gifvit åt de arma, Att de ej må lida brist. Låt mig få Mil lifs åtnjuta Dina gåfvor, Jesus god. Vederkvick mitt hjärta åter, Styrk på nytt mitt klena mod.

3. Ock för mig du »pint och slagen>, Törnekrönt och sargad var, Ock för mig du bar Guds vrede, När all världens synd du

bar. Gif mig nåd att hålla detta Hed $$i fast och stadig tro. Låt ej otro, låt ej tvifvel Hindra hjärtats frid och rö.

4. Kom, o Jesus, kom, o Jesus, Var mig när i denna stund l Jag är syndig och eländig, Litar blott på ditt förbund. På dia* eget ord allena Kommer jag tiH dig dock fram; Låt mig se på intet annat Än på dig, Guds dyra lamm.

följa. Hvad him-melsk nåd att, i - klädd Kris - tus, A Ur do - pet» graf till he-ligt lif uppstå.

2, Hvad nåd att, frigjord ifrån synda-en, få blifva döpt till fadern, so-Anden, Att vara ett med dem i tet. Hvem tälja kan en sådan s<*-t? Hvad fröjd att så med Herren bli ad - Ej någon salighet mig är för-id. I hans församling får jag nu mitt Och blir uti hans helga kropp en lem.

band nen, evigl lighe 3. mena hem

4. Där får jag sötman af Guds kärlek smaka, Vid Herrens bord till korset se tillbaka Och skåda, huru kär hon är för Gud, Församlingen, hans återlösta brud.

N:o 235 se **N:o 13.**

N:o 236.
Andante.

Rousseau. 1. >Kom-men, ta-gen, ä - ten, dric-ken!» Ma-nar Je-sus, huld och god, >Ty för e-der har jag gif-vit Min le -- ka-men och mitt blod.»

Den, som trycks af syn . da . bör - dan, Kan hos Je - sus bli den kvitt. Den där hung - rar, den där törs-tar, Kom-me blott och ta . ge fritt.

2. Jag vill komma, jag vill taga, Gode Herre, Jesus Krist, Hvad du gifvit åt de arma, Att de ej må lida brist. Låt mig få Mil lifs åtnjuta Dina gåfvor, Jesus god. Vederkvick mitt hjärta åter, Styrk på nytt mitt klena mod.

3. Ock för mig du »pint och slagen>, Törnekrönt och sargad var, Ock för mig du bar Guds vrede, När all världens synd du

bar. Gif mig nåd att hålla detta Hed $$i fast och stadig tro. Låt ej otro, låt ej tvifvel Hindra hjärtats frid och rö.

4. Kom, o Jesus, kom, o Jesus, Var mig när i denna stund l Jag är syndig och eländig, Litar blott på ditt förbund. På dia* eget ord allena Kommer jag tiH dig dock fram; Låt mig se på intet annat Än på dig, Guds dyra lamm.

N:o 237.

Adagio Sostenuto.

A. G. Lindqvist.

1. I stil-la frid vi samlas här Vid Her-rens bord en ska-ra, Och Je-snsmidti- bland oss är; Här är oss godt att va-ra.

5.

röst och

2. Han dukar själf sitt helga bord I nåd för sina kära, Och bland sitt folk, sin fosterhjord, Som förr är herden nära.

3. Som vandraren i öknens sand En stund i tältet hvilar Och sedan hän mot hemmets strand Med stärkta krafter ilar;

4. Så hvila vi i denna stund Och Herrens rätter njuta, Och trons och kärlekens förbund Vi fast med honom sluta.

Han är så ljuf, han är så god, Hans 6. Så stärkas kärlek, hopp och tro Af så hjärtligt ljuder, Och sin lekamen lifvets friska flöden, Och hjärtat finner frid sitt blod Han sina trogna bjuder. och rö I lifvet och i döden.

N:o 238 se **N:o 22.**

1. Det sked de för mig, Att Gud ät . i kött up . pen - ba . ra . de sig, Att him - lar - nas

4t *.

£

4:

0 * fe. » f \ '----9----f

rT-*y-f-H-> i> r,

^

8 f

-v

Pr

Her . re på j or-den blef träl, Helt fat . tig och pla-gad för syn-da-rea väl. Det

und-ret, min Je-sus, ju sked* de för mig, Bess tac-kar jag dig. Dess tackar jag dig.

ITT^ C D r i v v v v r **N:o 237.**

Adagio Sostenuto.

A. G. Lindqvist.

1. I stil-la frid vi samlas här Vid Her-rens bord en ska-ra, Och Je-snsmidti- bland oss är; Här är oss godt att va-ra.

5.

röst och

2. Han dukar själf sitt helga bord I nåd för sina kära, Och bland sitt folk, sin fosterhjord, Som förr är herden nära.

3. Som vandraren i öknens sand En stund i tältet hvilar Och sedan hän mot hemmets strand Med stärkta krafter ilar;

4. Så hvila vi i denna stund Och Herrens rätter njuta, Och trons och kärlekens förbund Vi fast med honom sluta.

Han är så ljuf, han är så god, Hans 6. Så stärkas kärlek, hopp och tro Af så hjärtligt ljuder, Och sin lekamen lifvets friska flöden, Och hjärtat finner frid sitt blod Han sina trogna bjuder. och rö I lifvet och i döden.

N:o 238 se **N:o 22.**

1. Det sked de för mig, Att Gud ät . i kött up . pen - ba . ra . de sig, Att him - lar - nas

4t *.

£

4:

0 * fe. » f \ '----9----f

rT-*y-f-H-> i> r,

^

8 f

-v

Pr

Her . re på j or-den blef träl, Helt fat . tig och pla-gad för syn-da-rea väl. Det

und-ret, min Je-sus, ju sked* de för mig, Bess tac-kar jag dig. Dess tackar jag dig.

ITT^ C D r i v v v v r **N:o 237.**

Adagio Sostenuto.

A. G. Lindqvist.

1. I stil-la frid vi samlas här Vid Her-rens bord en ska-ra, Och Je-snsmidti- bland oss är; Här är oss godt att va-ra.

5.

röst och

2. Han dukar själf sitt helga bord I nåd för sina kära, Och bland sitt folk, sin fosterhjord, Som förr är herden nära.

3. Som vandraren i öknens sand En stund i tältet hvilar Och sedan hän mot hemmets strand Med stärkta krafter ilar;

4. Så hvila vi i denna stund Och Herrens rätter njuta, Och trons och kärlekens förbund Vi fast med honom sluta.

Han är så ljuf, han är så god, Hans 6. Så stärkas kärlek, hopp och tro Af så hjärtligt ljuder, Och sin lekamen lifvets friska flöden, Och hjärtat finner frid sitt blod Han sina trogna bjuder. och rö I lifvet och i döden.

N:o 238 se **N:o 22.**

1. Det sked de för mig, Att Gud ät . i kött up . pen - ba . ra . de sig, Att him - lar - nas

4t *.

£

4:

0 * fe. » f \ '----9----f

rT-*y-f-H-> i> r,

^

8 f

-v

Pr

Her . re på j or-den blef träl, Helt fat . tig och pla-gad för syn-da-rea väl. Det

und-ret, min Je-sus, ju sked* de för mig, Bess tac-kar jag dig. Dess tackar jag dig.

ITT^ C D r i v v v v r2. Det skedde för mig, Att du här måst vandra på mödosam stig. Du ofta af kärlek arbetat dig trött Men blef dock föraktad och illa bemött: Din lydnad och möda visst gäller för mig, Dess tackar jag dig.

3. Det skedde för mig, Att du uppå korset uppoffrade dig, Hvart salighetsord af din heliga mun, Det säger: Du vann i försoningens stund. Allt har du med döden beseglat åt mig, Dess tackar jag dig.

4. Det skedde för mig, Att du efter blodigt, men segrande krig Dig tedde med segerbaneret i hand Och sedan uppfor till vårt fädernesland. Allt detta din Ande betygar för mig, Dess tackar jag dig.

N:o 240. Med förläggarens tillåtelse.

Andante.

J. Dannström.

Arr. för bland, kör af

Albert Lindström.

te p

1. Hur ljuft det är att komma Till Herrens tem-pel - gård, Där Herrens trogna blom ma Som

lil - jor i hans vård; Ty där de ska -ra kal--kar För Gud helt öppna stå, Och him-melsk dagg

dem svaT- kai

., Att lif och kraft de få. i Och him-melsk dagg dem 2. Hur ljuft i A Ti man se I trohet < 3. Träd in att s.

sval-kar, Att lif och kraft de få.

2. Hur lj*uft i Andens enhet Att dem tillsam-I trohet och i renhet Sitt offer Herren de Guds lof upphöja På denna fridens ort,. Och stanna vid dessport?

ie och smaka, Hur ljuflig Herren är, Att bedja och att vaka Med hans utvalda här. Där ute lefver flärden, Så glädjelös och tom; Ack, föga fröjd ger världen Emot Guds helgedom.

4. Jag vill ej vandra fjärran Till mörker bort från dag, Ty ljuset är från Herran; Min sol uppsöker jag. Inför hans anlet' klara Jag ville städs» bo; Där är så godt att var», Där har mitt hjärta ro. 2. Det skedde för mig, Att du här måst vandra på mödosam stig. Du ofta af kärlek arbetat dig trött Men blef dock föraktad och illa bemött: Din lydnad och möda visst gäller för mig, Dess tackar jag dig.

3. Det skedde för mig, Att du uppå korset uppoffrade dig, Hvart salighetsord af din heliga mun, Det säger: Du vann i försoningens stund. Allt har du med döden beseglat åt mig, Dess tackar jag dig.

4. Det skedde för mig, Att du efter blodigt, men segrande krig Dig tedde med segerbaneret i hand Och sedan uppfor till vårt fädernesland. Allt detta din Ande betygar för mig, Dess tackar jag dig.

N:o 240. Med förläggarens tillåtelse.

Andante.

J. Dannström.

Arr. för bland, kör af

Albert Lindström.

te p

1. Hur ljuft det är att komma Till Herrens tem-pel - gård, Där Herrens trogna blom ma Som

lil - jor i hans vård; Ty där de ska -ra kal--kar För Gud helt öppna stå, Och him-melsk dagg

dem svaT- kai

., Att lif och kraft de få. i Och him-melsk dagg dem 2. Hur ljuft i A Ti man se I trohet < 3. Träd in att s.

sval-kar, Att lif och kraft de få.

2. Hur lj*uft i Andens enhet Att dem tillsam-I trohet och i renhet Sitt offer Herren de Guds lof upphöja På denna fridens ort,. Och stanna vid dessport?

ie och smaka, Hur ljuflig Herren är, Att bedja och att vaka Med hans utvalda här. Där ute lefver flärden, Så glädjelös och tom; Ack, föga fröjd ger världen Emot Guds helgedom.

4. Jag vill ej vandra fjärran Till mörker bort från dag, Ty ljuset är från Herran; Min sol uppsöker jag. Inför hans anlet' klara Jag ville städs» bo; Där är så godt att var», Där har mitt hjärta ro. **N:o 241.**

Andantino.

Geo. Kingsley.

Hur ljuffe det ban -det är, Som knyts af kär-le-ken. De hel-gas sam-fund rifard.

2. I bön vi stiga opp Gemensamt till Guds tron, Med samma fruktan, tröst och hopp Och samma frid i tron.

3. Vår kärlek, fastän M, Ej brodern lik-nar här Det ut - . i him -me-len. öfverger: Med den, som gråter, gråta t l. _ \^\+* Ä vi, Vi le med den, som ler.

4. Här skiljes vän från vän, Det gör oss sorg och kval; Men snart vi mötas få igen I himlens ljusa sal.

N:o 242 se **N:o 65.**

N:o 243.

Hurka.

T&-gen till hem-met hos Gud.

Vår Je-sus kan då bland oss^va - ra, Väl - sig - na sin

dyrköp-t» »ka-ra Ochh»l-ga sin ut-val-da brud. Och hel-ga sin ut val-da brud

N:o 241.

Andantino.

Geo. Kingsley.

Hur ljuffe det ban -det är, Som knyts af kär-le-ken. De hel-gas sam-fund rifard.

2. I bön vi stiga opp Gemensamt till Guds tron, Med samma fruktan, tröst och hopp Och samma frid i tron.

3. Vår kärlek, fastän M, Ej brodern lik-nar här Det ut - . i him -me-len. öfverger: Med den, som gråter, gråta t l. _ \^\+* Ä vi, Vi le med den, som ler.

4. Här skiljes vän från vän, Det gör oss sorg och kval; Men snart vi mötas få igen I himlens ljusa sal.

N:o 242 se **N:o 65.**

N:o 243.

Hurka.

T&-gen till hem-met hos Gud.

Vår Je-sus kan då bland oss^va - ra, Väl - sig - na sin

dyrköp-t» »ka-ra Ochh»l-ga sin ut-val-da brud. Och hel-ga sin ut val-da brud

N:o 241.

Andantino.

Geo. Kingsley.

Hur ljuffe det ban -det är, Som knyts af kär-le-ken. De hel-gas sam-fund rifard.

2. I bön vi stiga opp Gemensamt till Guds tron, Med samma fruktan, tröst och hopp Och samma frid i tron.

3. Vår kärlek, fastän M, Ej brodern lik-nar här Det ut - . i him -me-len. öfverger: Med den, som gråter, gråta t l. _ \^\+* Ä vi, Vi le med den, som ler.

4. Här skiljes vän från vän, Det gör oss sorg och kval; Men snart vi mötas få igen I himlens ljusa sal.

N:o 242 se **N:o 65.**

N:o 243.

Hurka.

T&-gen till hem-met hos Gud.

Vår Je-sus kan då bland oss^va - ra, Väl - sig - na sin

dyrköp-t» »ka-ra Ochh»l-ga sin ut-val-da brud. Och hel-ga sin ut val-da brud

2. När kärlek ibland oss får råda, Med glädje hvarandra vi skåda Och söka ej brister och fel. :,: Vi söka att gagna

vår nästa, Att tyda ut allt Mil det bästa Och taga af bördan vår del. :,:

3. Hur godt, då vi alla bli ringa, Då kärlek till kärlek får tvinga Och Herren allena är stor. :,: En himmelens förgård på jorden Är Kristi församling då vorden, Och Ond bland dess lofsånger bor. :,:

4. Som daggen stor fruktbarhet föder, Så är det med kärlek bland bröder, Ben bringar välsignelse fram. :,: Guds örtagård härligt ses blomma, När kärleken samlar de fromma I frid kring Guds slaktade läsarn. :,:

5. I kärlek vi alla förenas, I kärlek w helgas och renas Och varda i Kristus titt ett. :,: Då blir det, som mästaren önskar: Vår frid såsom palmträdet grönskar, O<Sb Sion till lof är beredt. :,:

N:o 244.

Andante.

Dedekam.

m

= -1 3

1. Hor ljuf-ligt det är att mo . ta Pft väg mot Je - ru . . sa . . lem En

l - ^

J_ - -~- -

£

ö

l

1?

-J-------Kl-----------U_

[-F,---g»------MS-*V-]

{+F,---g»------MS- *V+} ' l

t

å - ter-löst sy-gkon - ska . ra, När ensam man van-drar hem. Det är som en fläkt i - fram

h _________Ä_____________T5_______^ ^ tf.

^

Ö

g: f L l CLU_^^

^=^

Her-ren oss san-der ner, Att stär-ka den tröt - té vandrar 'n, Som

Den glädje, som världen gifver, En kristen ej lockar mer, Ty ack, i den yttre glansen Han blott fåfänglighet ser. Men bjudas vi här att få möta En grupp utaf Herrens små, Hur ljufliga högtidsstunder Vår föder oss gifver då.

2. Det finnes ej jordisk släktskap, Ej något fostbrödraband, Som sluter hjärta till hjärta Så fast uti främlingsland; Vi hafva ju alla tillsammans En tro, en frälsare kär: Som barn utaf samme fader Vi följa hans budord här.

4. Och när så den sista striden Med säger vi kämpat ut, Vi möta ju våra kam Bland änglar hos Gud till slut. Då tala» ej mer om att skiljas, Då äro vi alla ett, Och evigt vi bo hos Herren I hemmet han oss beredt. 2. När kärlek ibland oss får råda, Med glädje hvarandra vi skåda Och söka ej brister och fel. :,: Vi söka att gagna vår nästa, Att tyda ut allt Mil det bästa Och taga af bördan vår del. :,:

3. Hur godt, då vi alla bli ringa, Då kärlek till kärlek får tvinga Och Herren allena är stor. :,: En himmelens förgård på jorden Är Kristi församling då vorden, Och Ond bland dess lofsånger bor. :,:

4. Som daggen stor fruktbarhet föder, Så är det med kärlek bland bröder, Ben bringar välsignelse fram. :,: Guds örtagård härligt ses blomma, När kärleken samlar de fromma I frid kring Guds slaktade läsarn. :,:

5. I kärlek vi alla förenas, I kärlek w helgas och renas Och varda i Kristus titt ett. :,: Då blir det, som mästaren önskar: Vår frid såsom palmträdet grönskar, O<Sb Sion till lof är beredt. :,:

N:o 244.

Andante.

Dedekam.

m

= -1 3

1. Hor ljuf-ligt det är att mo . ta Pft väg mot Je - ru . . sa . . lem En

l - ^

J_ - -~- -

£

ö

l

1?

-J-------Kl-----------U_

[-F,---g»------MS-*V-]

{+F,---g»------MS- *V+} ' l

t

å - ter-löst sy-gkon - ska . ra, När ensam man van-drar hem. Det är som en fläkt i - fram

h _________Ä______________T5_______^ ^ tf.

^

Ö

g: f L l CLU_^^

^=^

Her-ren oss san-der ner, Att stär-ka den tröt - té vandrar 'n, Som

Den glädje, som världen gifver, En kristen ej lockar mer, Ty ack, i den yttre glansen Han blott fåfänglighet ser. Men bjudas vi här att få möta En grupp utaf Herrens små, Hur ljufliga högtidsstunder Vår föder oss gifver då.

2. Det finnes ej jordisk släktskap, Ej något fostbrödraband, Som sluter hjärta till hjärta Så fast uti främlingsland; Vi hafva ju alla tillsammans En tro, en frälsare kär: Som barn utaf samme fader Vi följa hans budord här.

4. Och när så den sista striden Med säger vi kämpat ut, Vi möta ju våra kam Bland änglar hos Gud till slut. Då tala» ej mer om att skiljas, Då äro vi alla ett, Och evigt vi bo hos Herren I hemmet han oss beredt. **N:o 245.** Moderato.

Folkmelodi. 1. Må da al . ska, då da al - - ska (år,

Me - dan)i jär - täts käns -lör ä - rö ri - ka. Al - ska den, som vid din si - da går, Al - ska y 9 P ^, al . la, vän och o - vän, Ii - ka.

2. Snart du står invid en öppen graf Och din köld, din liknöjdhet begråter. Den, som du så ringa kärlek gaf, Kommer aldrig mer till jorden åter.

3. Må du därför älska varmt och rikt, Medan du har tid att kärlek gifva. Älska fritt och helt, ja, Kristus likt, Älska, som du själf vill älskad blifva.

4. Hvar du kan, förljufva någons lott - Många hjärtan i det tysta lida. Ringa kärlek här de hafva fått, Kärlek blott kan hela sår, som svida.

6. Alla andra gåfvor, tänk därpå, Utan kärlek icke mycket gälla. Saknar du dess glöd, o gå att få Af din Gud, som är all kärleks källa.

N:o 246.

Moderato.

Sankeys sånger.

1. Onda ord, o låt dem aldrig Öfver dina läppar gå. Låt en

N:o 245. Moderato.

Folkmelodi. 1. Må da al . ska, då da al - - ska (år,

Me - dan)i jär - täts käns -lör ä - rö ri - ka. Al - ska den, som vid din si - da går, Al - ska y 9 P ^, al . la, vän och o - vän, Ii - ka.

2. Snart du står invid en öppen graf Och din köld, din liknöjdhet begråter. Den, som du så ringa kärlek gaf, Kommer aldrig mer till jorden åter.

3. Må du därför älska varmt och rikt, Medan du har tid att kärlek gifva. Älska fritt och helt, ja, Kristus likt, Älska, som du själf vill älskad blifva.

4. Hvar du kan, förljufva någons lott - Många hjärtan i det tysta lida. Ringa kärlek här de hafva fått, Kärlek blott kan hela sår, som svida.

6. Alla andra gåfvor, tänk därpå, Utan kärlek icke mycket gälla. Saknar du dess glöd, o gå att få Af din Gud, som är all kärleks källa.

N:o 246.

Moderato.

Sankeys sånger.

1. Onda ord, o låt dem aldrig Öfver dina läppar gå. Låt en

he . lig käns-la hin-dra, Att de al - drig sä - gas må. »Älsken h var-an - - dra». så sa - de Je - - -sus: Ly-den som barn det fa-dem har befallt. »Älsken hvarandra», så sa - de Jesus: Ly - den som barn hvad han be - fällt

2. Kärlek är för ren och himmelsk, Vänskap allt för helig är För att såras och förstöras, Som så ofta händer här. »Älsken hvarandra», så sade Jesus: Lyden som barn det fadern har befallt. »Älsken hvarandra», så sade Jesus: Lyden som barn hvad han befallt.

3. Snart ett ord är sagdt i vrede Och en sak i ondska gjord, Snart kan kärleksbandet slitas Af ett enda vredens ord. »Älsken hvarandra», så sade Jesus: Lyden som barn det fadern har befallt. »Älsken hvarandra», så sade Jesus: Lyden som barn hvad han befallt. **N:o 247.**

Andante.

l

1. Dö . men, sy . skon ej hvar - an-dra, Endast Gud kan dö-ma rätt. Ut - - i kär . lek vi må vandra Och ej

föl - ja Ka-ins sätt. Den som klandrar, den som dö-mer Bry-ter mot Guds kärleksbud. Si-na eg-na fel han glömmer Och den dom han får af Gud.

2. Grandet i vår broders öga Skada vi så garn* på, Men vi varsna endast fog» Bjälken hos os* själfva då. Se vi egna brister stora, Ack, då blir v&r broders små, Och vår lust vi då förlora Att tiu doms m*d honom S&-

3. Dömen icke, o, så lyder. Jesu sköna lära ån. Denj som rätt det ordet tyder, Älskar fiende och vän. Kärleken vill hjälpa, hela, Såsom Herren alltid gör, Dömer icke dem, som fela, Men de fallna återför.

4. O, hvad sorg och tårenoder Kärlekslöshet vållar här; Döm då icke mer din broder, Sök att hålla honom kär: Må vi för hvarandra ömma, Det skall hela mången brist - Med den dom, vi andra döma, Yarda vi ock dömda sist.

N:o 248.

1. Hvad f -är den krafb, hvad är den makt, Den kristna rid- dar- skarans prakt, Den skärm, den k

sköld, den borg för ha - ren, De blan -ka sli - pä - de ge - vä . - ren, Som

N:o 247.

Andante.

l

1. Dö . men, sy . skon ej hvar - an-dra, Endast Gud kan dö-ma rätt. Ut - - i kär . lek vi må vandra Och ej

föl - ja Ka-ins sätt. Den som klandrar, den som dö-mer Bry-ter mot Guds kärleksbud. Si-na eg-na fel han glömmer Och den dom han får af Gud.

2. Grandet i vår broders öga Skada vi så garn* på, Men vi varsna endast fog» Bjälken hos os* själfva då. Se vi egna brister stora, Ack, då blir v&r broders små, Och vår lust vi då förlora Att tiu doms m*d honom S&-

3. Dömen icke, o, så lyder. Jesu sköna lära ån. Denj som rätt det ordet tyder, Älskar fiende och vän. Kärleken vill hjälpa, hela, Såsom Herren alltid gör, Dömer icke dem, som fela, Men de fallna återför.

4. O, hvad sorg och tårenoder Kärlekslöshet vållar här; Döm då icke mer din broder, Sök att hålla honom kär: Må vi för hvarandra ömma, Det skall hela mången brist - Med den dom, vi andra döma, Yarda vi ock dömda sist.

N:o 248.

1. Hvad f -är den krafb, hvad är den makt, Den kristna rid- dar- skarans prakt, Den skärm, den k

sköld, den borg för ha - ren, De blan -ka sli - pä - de ge - vä . - ren, Som

al-drig f51 - lo ner till jord? Det är Guds ord, det är Ond» ord.

2. Hvad är som ett tveeggadt stål, Som aldrig något motstånd tål Och intet pansar utestänger, Men genom själ och ande tränger, Och eger* vanmakt känna lär? Det är Guds ord, Guds ord det är.

S. Hvad brusar så med stormens ljud Och öfverröstar åskans bud, Hvad dundrar uti syndarns öra, Som domens röst han skulle höra, Och straffet honom frukta lär? Det är Guds ord, Guds ord det är.

4. Hvad susar som en västanfläkt Och kläder allt i sommarns dräkt, Hvad friskar upp de slagna hjärtan,

Hvad ropar tröst i syndasmärtan, Hvad drifver sorgen fjärran här? Det är Guds ord, Guds ord det är,

6. O kraftens ord, du lifvets ord! Till salighet uppå vår jord Af Herren Gud du är oss gifvet, I dig är sanningen och lifvet, Och vägen du till himlen lär, Ty Herrens, Herrens ord du är.

6. O, kom med kraft, o, kom med lif, Vårt hjärtas riddarrustning blif. Den lilla skaran för ur striden, Dess kämpar längta efter friden, Till himlen från en stridfull jord: Kom, för oss du, Guds helga ord!

N:o 249.

Andantino.

P. f/. Stenhammar. P

1. Y&r dyr-b*-ra bi-bel, som Her-ren oss gaf, Oss Ij* ser i mor-ka »té nat-ten, Döm

h

san-nin-gar & - - rö som dju - . pa-ste haf Med pär-lör och he lan de Tat . - . ten.

M? tit inry f* *< ,»f n J/.n C-J-^^^^I^UCLlT^ffl

^

Jv----u-n_

rr

2. För hungriga är den ett lefvande bröd, En balsam för sårade hjärtan;

Där skåda vi frälsarens älskliga bild; Där betar den dyrköpta hjorden.

3. Där talar vår fader, så vänlig och mild, Till barnen på syndiga jorden.

Och vörda din bibel, ditt ord, Herre Otid,, Och det i mitt hjärta bevara. al-drig f51 - lo ner till jord? Det är Guds ord, det är Ond» ord.

2. Hvad är som ett tveeggadt stål, Som aldrig något motstånd tål Och intet pansar utestänger, Men genom själ och ande tränger, Och eger* vanmakt känna lär? Det är Guds ord, Guds ord det är.

S. Hvad brusar så med stormens ljud Och öfverröstar åskans bud, Hvad dundrar uti syndarns öra, Som domens röst han skulle höra, Och straffet honom frukta lär? Det är Guds ord, Guds ord det är.

4. Hvad susar som en västanfläkt Och kläder allt i sommarns dräkt, Hvad friskar upp de slagna hjärtan,

Hvad ropar tröst i syndasmärtan, Hvad drifver sorgen fjärran här? Det är Guds ord, Guds ord det är,

6. O kraftens ord, du lifvets ord! Till salighet uppå vår jord Af Herren Gud du är oss gifvet, I dig är sanningen och lifvet, Och vägen du till himlen lär, Ty Herrens, Herrens ord du är.

6. O, kom med kraft, o, kom med lif, Vårt hjärtas riddarrustning blif. Den lilla skaran för ur striden, Dess kämpar längta efter friden, Till himlen från en stridfull jord: Kom, för oss du, Guds helga ord!

N:o 249.

Andantino.

P. f/. Stenhammar. P

1. Y&r dyr-b*-ra bi-bel, som Her-ren oss gaf, Oss Ij* ser i mor-ka »té nat-ten, Döm

h

san-nin-gar & - - rö som dju - . pa-ste haf Med pär-lör och he lan de Tat . - . ten.

M? tit inry f* *< ,»f n J/.n C-J-^^^^I^UCLlT^ffl

^

Jv----u-n_

rr

2. För hungriga är den ett lefvande bröd, En balsam för sårade hjärtan;

Där skåda vi frälsarens älskliga bild; Där betar den dyrköpta hjorden.

3. Där talar vår fader, så vänlig och mild, Till barnen på syndiga jorden.

Och vörda din bibel, ditt ord, Herre Otid,, Och det i mitt hjärta bevara. **N:o 250.**
Andante.

. C- n.

m

FTfrrri

3^f

1. He - H - ga bi \bel, af höj . den oss gif - ven, Ljus i - från nå - dens o-

i

,.

^

Jz

3=

' J. 4. >.' l

vansk - Ii - ga sol; Lag, som för mänskan af Her - ren blef skrifven, Sanning, som

=E»=

S

P U i P

ö

é

TrTfTTO

*

3É

^p-rF^

i=F=*

seg . rar från pol och till pol. Du är min lyk - ta på vä - gen den små - la,

S

£*

^

S

^t

. «' éi-----f-

**.

P ^ ^

Du är mitt ljus i den mör-ka-ste natt. Himmelska orden till mig vill du ta-la,

H J .. ., J Ji-^^L

^rrH^ ^_^ r ^^

j J./J h ^T . r»-E-rfl 2-

J J. ? i g: Y l I_j.^-jd3

He - Ii - ga bi-bel, min dyr-ba-ra skatt.

*

ö

Heliga bibel, när jag är bedröfvad, Bringar du tröst, gifver glädje och stöd. Ofta din sanning i nöden är pröfvad; Seger du lofvar i lif och i död. Visdomens källa, du lefvande, klara, Öppen för alla, som hafva dig kär. Sanningens klippa, som står i all fara: Heliga bibel, hur härlig du är. **N:o 250.**

Adagio. Albert Lindström. 1. Gud i or - det oss på - minner : »Bedjen och I sko-len få». Den som sö-ker, han ock 2. Klappa och för dig upplåtes. Kom till Jesus nu och tro. Kom, och all din synd förlätes, Och du finner frid och rö. 3. »Den som beder varder gifvet» ; Detta löfte skall bestå; Den, som har i sonen lifvet, Han skall lifvets krona få.

N:o 252.

Abby Sutehinson. /^^-^-A --- N-^ j fe * 5 sL.;. rhk S=S=t=J fin - ner, 0, så låt oss so - ka då. .0. .*. 4L* .*. *.. h 1 Tsrit ----- i ------- f ------ 1 ------ 1 - r-T ------ ^ ----- * ----- *-.. ------ « PSJ 1 L. 1-fH ^-^-Hf-H IÖLH- ^-r^ j4n^awfe. frt-^iHfH*- 1<-^ ---------- e_U ---- U N:o 2g JP . ffi * K- j j g .. j j 4 ^.~^ ^--3-t-S-

1. Guds ord kan al . drig d5, 0, hvilken tröst. Det är ett JL £ Jt A __fi --------- , ----- , ---- 1 ------ 1 ------] ------ f, f . . f . , f f \ p ' g . ^ 4 J. ^ e vigt frö, Sådt i vårt bröst. P|-C * L 1 ^~ £ 1» 1 1 L-t-j ^-tT~tr f_ J1_J ^T nrn*

1 ' - ^ P b^ r t P t » -tr4^ ^r 1 1 r

Det är vårt sanna ljus, Som oss från jordens grus För fram till faderns hus Till fri - dens land.

^--&*

tt

a tempo

ff rit. fs

m

^

Guds ord kan al-drig dö, al-drig dö al-drig dö. Gud s ord kan al-drig dö, nej, al-drig dö.

-^r-f-

2. Vår själ kan aldrig dö, Fast kroppen skall Bli höljd med jord och snö I grafven kall. I>& skall vår själ förnöjd Hos Gud i himlens höjd Åtnjuta fiid och fröjd I evighet. Vår själ kan aldrig dö, aldrig dö, aldrig dö. Vår själ kan aldrig dö, nej, aldrig dö. **N:o 250.**

Adagio. Albert Lindström. 1. Gud i or - det oss på - minner : »Bedjen och I sko-len få». Den som sö-ker, han ock 2. Klappa och för dig upplåtes. Kom till Jesus nu och tro. Kom, och all din synd förlätes, Och du finner frid och rö. 3. »Den som beder varder gifvet» ; Detta löfte skall bestå; Den, som har i sonen lifvet, Han skall lifvets krona få.

N:o 252.

Abby Sutehinson. /^^-^-A --- N-^ j fe * 5 sL.;. rhk S=S=t=J fin - ner, 0, så låt oss so - ka då. .0. .*. 4L* .*. *.. h 1 Tsrit ----- i ------- f ------ 1 ------ 1 - r-T ------ ^ ----- * ----- *-.. ------ « PSJ 1 L. 1-fH ^-^-Hf-H IÖLH- ^-r^

j4n^awfe. frt-^iHfH*- 1<-^ ---------- e_U ---- U N:o 2g JP . ffi * K- j j g .. j j 4 ^.~^ ^--3-t-S-

1. Guds ord kan al . drig d5, 0, hvilken tröst. Det är ett JL £ Jt A __fi --------- , ----- , ---- 1 ------ 1 ------] ------ f, f . . f . , f f \ p ' g . ^ 4 J. ^ e vigt frö, Sådt i vårt bröst. P|-C * L 1 ^~ £ 1» 1 1 L-t-j ^-tT~tr f_ J1_J ^T nrn*

1 ' - ^ P b^ r t P t » -tr4^ ^r 1 1 r

Det är vårt sanna ljus, Som oss från jordens grus För fram till faderns hus Till fri - dens land.

^--&*

tt

a tempo

ff rit. fs

m

^

Guds ord kan al-drig dö, al-drig dö al-drig dö. Gud s ord kan al-drig dö, nej, al-drig dö.

-^r-f-

2. Vår själ kan aldrig dö, Fast kroppen skall Bli höljd med jord och snö I grafven kall. I>& skall vår själ förnöjd Hos Gud i himlens höjd Åtnjuta fiid och fröjd I evighet. Vår själ kan aldrig dö, aldrig dö, aldrig dö. Vår själ kan aldrig dö, nej, aldrig dö. **N:o 253.**

Andantino. L. Hartsough. 1. O, det sko - na bi - bel - or - det: Her-rens e get dy - ra ord. Lyck-lig är den själ, som tror det, Sa - lig re . dan på vår jord. Ut - i no - den kan hon sjun - ga, Un - der sor - gen kan -na fröjd, Pri - sa Gud med he - lig 2. O, det sköna bibelordet, tunga, Om ej glad, dock all -tid nöjd. Leda hem till fadersbordet Den, som uti synden går. Undan världens tusen snaror, Satans dolda garn och list, 1 Undan syndens mänga faror, Leder ordet oss f or visst. **N:o 408.**

1. Herre, här är godt att vara, Nära dig på bergets topp, I den himlaluften klara, Dit ej sorgen hinner opp. Tvifvel, frestelse och strider, Här försvinner detta allt För den klarhet, som sig sprider Från din härliga gestalt.

2. Herre, här är godt att vara Inför dig i stilla ro, Trygg mot fiende och fara Såsom dufvan i sitt bo. Mäktigt susa an-

dens vingar Med sitt underbara dån, Då från höjden rösten klingar: Denne är min käre son.

3. Herre, här är godt att vara, Där du än vid nådens bord Låter oss din kraft förfara Med din Ande och ditt ord; Gör vårt hjärta för dig stilla Att dig troget följa här, Tills från tidens flärd och villa Du oss hämtar, Herre kär.

N:o 413.

1. För mig till den fasta klippan, 3. Som i alla stormar står,

För mig till den borgen höga, Där min ovän mig ej når. På den fasta klippan bygger Jag min salighet och frid. Hon står fast i alla stormar; Hon står fast till evig tid.

2. Jag är trygg, hur hafvet svallar; 4. Här dess vågor lägga sig.

Ingenting kan mig förfära; Herren själf beskyddar mig. På den fasta klippan bygger Jag min salighet och frid. Hon står fast i alla stormar; Hon står fast till evig tid.

Af den fasta klippan flödar Lifvets flod så djup och klar, Och hon flöda skall, tills öknen Hon till äng förvandlat har. På den fasta klippan bygger Jag min salighet och frid. Hon står fast i alla stormar; Hon står fast till evig tid.

Jord och himmel må försvinna, Om jag blott den klippan har. När all världens glans försvunnit, Står dock denna klippan kvar. På den fasta klippan bygger Jag min salighet och frid. Hon står fast i alla stormar; Hon står fast till

evig tid^

5, Om den klippan vill jag sjunga, Hvaraf lif och allt jag jag får; På den klippan vill jag hvila, Tills i himlen in jag går. På den fasta klippan bygger Jag min salighet och frid. Hon står fast i alla stormar; Hon står fast till evig tid.

N:o 254.

Andante. -6 ----- 5-^ ----- -fc ------ K ------ fri r- N ------- fej ------- r ------- 1 ".t- j^r. Pira. /r\ V P 1

ffp 4 1. j - fl!- . j" ~i - il2 - j - h" ^Tt J

1. Hel - ga bi - bel, ^ - ^ ------- j? --------- Her - rens ord, - *- - » ------ L - 5= - Stör - sta skatt på -S ------ -é ------ » ----- ' den - na jord;

.^ A !». k T, E - 4 p g - v - p-J P b* M-^

i

*

Den - na bok mig tro - get lär, Hvad jag va - rit, gjort och är.

t'

2. Den bestraffar synd och brist, Lär mig tro på Jesus Krist; Den från dom har friat mig, Fört mig på den rätta stig.

3. Bibeln är mitt säkra stöd, Den ger tröst i all min nöd; Lofvar fröjd och härlighet, Evigt lif och salighet. **N:o 413.**

1. För mig till den fasta klippan, 3. Som i alla stormar står,

För mig till den borgen höga, Där min ovän mig ej når. På den fasta klippan bygger Jag min salighet och frid. Hon står fast i alla stormar; Hon står fast till evig tid.

2. Jag är trygg, hur hafvet svallar; 4. Här dess vågor lägga sig.

Ingenting kan mig förfära; Herren själf beskyddar mig. På den fasta klippan bygger Jag min salighet och frid. Hon står fast i alla stormar; Hon står fast till evig tid.

Af den fasta klippan flödar Lifvets flod så djup och klar, Och hon flöda skall, tills öknen Hon till äng förvandlat har. På den fasta klippan bygger Jag min salighet och frid. Hon står fast i alla stormar; Hon står fast till evig tid.

Jord och himmel må försvinna, Om jag blott den klippan har. När all världens glans försvunnit, Står dock denna klippan kvar. På den fasta klippan bygger Jag min salighet och frid. Hon står fast i alla stormar; Hon står fast till evig tid^

5, Om den klippan vill jag sjunga, Hvaraf lif och allt jag jag får; På den klippan vill jag hvila, Tills i himlen in jag går. På den fasta klippan bygger Jag min salighet och frid. Hon står fast i alla stormar; Hon står fast till evig tid.

N:o 254.

Andante. -6 ----- 5-^ ----- -fc ------ K ------ fri r- N ------- fej ------- r ------- 1 ".t- j^r. Pira. /r\ V P 1

ffp 4 1. j - fl!- . j" ~i - il2 - j - h" ^Tt J

1. Hel - ga bi - bel, ^ - ^ ------- j? --------- Her - rens ord, - *- - » ------ L - 5= - Stör - sta skatt på -S ------ -é ------ » ----- ' den - na jord;

.^ A !». k T, E - 4 p g - v - p-J P b* M-^

i

*

Den - na bok mig tro - get lär, Hvad jag va - rit, gjort och är.

t'

2. Den bestraffar synd och brist, Lär mig tro på Jesus Krist; Den från dom har friat mig, Fört mig på den rätta stig.

3. Bibeln är mitt säkra stöd, Den ger tröst i all min nöd; Lofvar fröjd och härlighet, Evigt lif och salighet. **N:o 255.</b<**

Allegretto moderato.

H. B. Palmer. 1. Ut - i bi-beln finns en skatt, Sök den, sök den. Vän-ta ej, tills dödens natt För dig bry-ter in. Skatten gör dig rik och nöjd, Fyl-ler dig med frid och fröjd; Här och ut-i him-lens höjd Kan den blif - va din. U- tan pengar, blott du vill, Skat-ten skall dig hö-ra till. Den i tid och e-vig-het Blir din sa - Hg . het.

2. Den är mer än all vår jord, Sök den, sök den. Enligt Herrens eget ord, Sök vid nådens tron. Ordets stjärna lyser dig, Jesus ropar: »kom till mig!» Gud är god och nådelig, Sök och sök i tron. Utan pengar, etc.

3. Vill du evigt blifva rik, Sök den, sök den, Blifva Herrens änglar lik, Sök af hjärtats grund. Den som beder, han skall få, Den som söker, finner då; Den som klappar, in får gå: Börja denna stund. Utan pengar etc.

4. Skatten heter Jesus Krist; Sök den, sök den. Har du nöd och synd och brist, Kan han hjälpa dig. Han tar bort all synd och nöd, Frälsar dig i lif och död, Blir din tröst, ditt säkra stöd På din vandringsstig. Utan pengar, etc.N:o 386.

Är du glad, af hjärtat nöjd, Sjung då, sjung då, Lik en fågel full af fröjd, Sjung, af hjärtat sjung. Om dig Herrens Ande rör, Skynda dig, hans vilja gör: Verka, hed och ordet hör, Sjung, af hjärtat sjung. Du med hjärtats sång gör väl, Fröjdar mången sorgsen själ; Gud välsignar hvarje gång Hjärtats enkla sång.

2. När du ser, hvad Jesus gjort, Sjung då, sjung då. Prisa Gud för smått och stort, Sjung, af hjärtat sjung: Hur han gått på stormigt haf, Väckt den döde ur sin graf, Hur sitt lif för oss han gaf. Sjung, af hjärtat sjung. Du med hjärtats sång gör väl, Fröjdar mången sorgsen själ; Gud välsignar hvarje gång Hjärtats enkla sång.

8. Är du under sorger höjd, Sjung då, sjung då; Det ger dig och andra fröjd. Sjung, af hjärtat sjung. Änglar sjunga kring Guds tron, Prisa faderns ende son; Sjung ock du och gläds i tron. Sjung, af hjärtat sjung. Du med hjärtats sång gör väl, Fröjdar mången sorgsen själ; Gud välsignar hvarje gång Hjärtats enkla sång.

N:o 256. Andante.

Gud, ditt ord, det dy - ra, ka - ra, Vil - ja vi be . hål - la städs; Ty ut - - i din hel . ga lä - ra Själ och hjär - ta all - tid Skul-le ej ditt ord få gäl - - la, Hvar-på hvi - la - de vår tro? Vari-den kan ej till-f reds-stal - la, Men ditt ord ger tröst och ro. **N:o 386.**

Är du glad, af hjärtat nöjd, Sjung då, sjung då, Lik en fågel full af fröjd, Sjung, af hjärtat sjung. Om dig Herrens Ande rör, Skynda dig, hans vilja gör: Verka, hed och ordet hör, Sjung, af hjärtat sjung. Du med hjärtats sång gör väl, Fröjdar mången sorgsen själ; Gud välsignar hvarje gång Hjärtats enkla sång.

2. När du ser, hvad Jesus gjort, Sjung då, sjung då. Prisa Gud för smått och stort, Sjung, af hjärtat sjung: Hur han gått på stormigt haf, Väckt den döde ur sin graf, Hur sitt lif för oss han gaf. Sjung, af hjärtat sjung. Du med hjärtats sång gör väl, Fröjdar mången sorgsen själ; Gud välsignar hvarje gång Hjärtats enkla sång.

8. Är du under sorger höjd, Sjung då, sjung då; Det ger dig och andra fröjd. Sjung, af hjärtat sjung. Änglar sjunga kring Guds tron, Prisa faderns ende son; Sjung ock du och gläds i tron. Sjung, af hjärtat sjung. Du med hjärtats

sång gör väl, Fröjdar mången sorgsen själ; Gud välsignar hvarje gång Hjärtats enkla sång.

N:o 256. Andante.

Gud, ditt ord, det dy - ra, ka - ra, Vil - ja vi be . hål - la städs; Ty ut - - i din hel . ga lä - ra Själ och hjär - ta all - tid Skul-le ej ditt ord få gäl - - la, Hvar-på hvi - la - de vår tro? Vari-den kan ej till-f reds-stal - la, Men ditt ord ger tröst och ro. **N:o 257.** Andantino.

Tysk melodi. 1. Her-rens ord är fullt af un-der;

Fö - re al - la

ti-densstun-der Och än - nu i e - vig - het I - del un - der det oss vi - sär, Fast-än man-gen då - re pri - sär En-dast världs - fåfäng - lig - het. En - däst världs-få - fäng - lig - het.

2. Under stiids hans allmakt skaffar, Underbart han synden straffar, Med sin nåd han under gör. Underbart han sanning talar, Underbart han oss hugsvalar Och till himmelen oss för.

8. Hvilket under, att han gifvit Sonen, som vårt lif har blifvit Och oss köpte med sitt blod;

N:o 393.

1. Jesus är mitt lif, min hälsa, Jesus är min nådastol, Jesus är min sköld och sol; Han allena kan mig frälsa, Mig hans kärlek nåd beskär, Jesus allt mitt goda är.

2. Har jag Jesus i mitt hjärta, Se, så har jag glädjen all, Den mig evigt hugna skall. Jag ej fruktar någon smärta, Medan Jesus är mig när Och mitt högsta goda är.

8. Jesus, hjärtats glädjekälla, Du är genom trona min, I ditt blod är jag ock din.

Under, att för oss han beder, Och att Anden fram oss leder Till hans tron med tröstligt mod. Herre, öppna du mitt öga Till att se de under höga, Som ditt helga ord oss lär. Stäm mitt hjärta och min tunga Att om dina under sjunga Hjärtligt här och härligt där.

Mig ej kött och värld skall fälla

Eller hela mörkrets här.

Jesus, du mitt goda är.

Din, min Jesus, vill jag blifva

Här i tid och evigt där,

När mot död och graf det bär,

Evigt lif skall du mig gifva.

Jag för ingen rädes här,

Jesus, du mitt goda är.

Jesus är mig allt i alla,

Jesus bor uti min själ,

Uti Jesus är mig väl,

Jesus vill jag städs åkalla,

Jesus jag i hjärtat bär,

Jesus allt mitt goda är. **N:o 258.**

Tysk folkmel. fr. 15:e århr.

^^=3

*' J

t

1. O fa-der vår, barm-här-tig, god, Som oss till dig vill kal - la Och stan-ka oss med Kri-sti blod, Som re - na kan oss al - la.

£

-

£

Ö

3

Låt kom-ma, Gud, till oss ditt ord, Det he - Ii - ga och kla - ra; Låt

i

F^r

^fci' i .!' r i ig-i i '^^

=F

*

»

^tT-V^

det i mörk - ret på vår jord

f

PS

En le - da - re oss va

.*. .*.

- ra,

s

iy * a i ^ ---- 3~\ké -H-J-rt ^

Att vi ej vil - se fa - - <v ^ JL f * . . J /\ . ra. u ------- .

SM? j f-" m - M"P - ^ r L " té

-^ b Å l r r i - . P

v ' i i i 1 . r i

*-l 3. O Gud och mänska, Jesus Krist, Som synden på dig lade, Du känner bäst vår stora brist, Ty du ock mandom hade. O Jesus Krist, vår broder kär, Ditt löfte vi påkalla: Hugsvalaren låt komma när, Som sanning lär oss alla, Att vi från dig ej falla.

2. Men alla ropa vi till dig, Ej annat är till råde; Ty ingen tar ditt ord till sig, Om han ej får din nåde. O helge fader, tänk därpå, Att djäfvulen vill blanda Sitt ogräs i din säd, och så Oss komma sig till hända; Ty sänd till oss din Anda.

4. O du, Guds helge Ande, kom, Slit sönder satans snara. Det ord, vi fått af Herranom, Uti vår själ bevara, På det

en hvar må heliggjord Lofsjunga Gud med gamman, Och Jesu Kristi dyra ord Oss leda allesamman Till himlens glädje; Amen. **N:o 259.**

Adagio.

Peter Sohr, 1668.

1. Du vid din bortgång lofvat har, O Jesus, till oss sända Den helge Ande, som ut far Att Herrens eld upptända I alla hjärtan, som på dig, Trots synd och svaghet, stadelig I ordets kraft förtrösta.

2. Ty ej åt lärjungarne blott Är detta löfte gifvet; Nej, samma löfte vi ock fått, Det står så tydligt skrifvet. Ty bedje vi af hjärtans grund: »O Jesus Krist, du lifvets brunn, Uppfyll oss med din Ande!»

3 O Jesus, gjut i våra bröst Din glädjeolja rena: Uppfyll oss med din Andes tröst, Oss innerligt förena: Ja, till ett hjärta och en själ I Andens kärlek oss förmäl, Med fridens band omhägna.

4. Din »Andes eldsdop» du oss gif Samt »nya tungors gåfva». Din lag uti vårt hjärta skrif Och lär oss rätt dig lofva. Ja, upplåt du oss ordets dörr, Att med helt annan kraft än förr Ditt ord vi må förkunna.

5. Låt af ditt ords predikan gå En lifvets lukt till lifvet I alla hjärtan, som undfå Det ord, du själf oss gifvit. Att Sion glad må fröjda sig Och prisa dig rätt innerlig Med hjärta, håg och tunga.

N:o 264.

1. O Gud, som hörer allas röst, Gif oss din Andes gåfva, Att vi, som sätta till dig tröst, Dig rätt må kunna lofva. Lär oss ditt ord anamma så, Att tron däraf må styrka få, Att vi för dig må lefva.

2. Låt upp hvar trogen herdes mun, Att han ditt bud må följa Och oförskräckt i denna stund Ej någon sanning dölja. Men hvad du, Gud, oss säga vill, Det gif du nåd och styrka till, Att han oss det förkunnar.

N:o 260 se N:o 6. **N:o 260** se **N:o 6.**

N:o 261.

Andante.

Komp. omkring år 1650.

1. Ditt ord är i all nöd och sorg Vår säkra tröst och fasta **N:o 259.**

Adagio.

Peter Sohr, 1668.

1. Du vid din bortgång lofvat har, O Jesus, till oss sända Den helge Ande, som ut far Att Herrens eld upptända I alla hjärtan, som på dig, Trots synd och svaghet, stadelig I ordets kraft förtrösta.

2. Ty ej åt lärjungarne blott Är detta löfte gifvet; Nej, samma löfte vi ock fått, Det står så tydligt skrifvet. Ty bedje vi af hjärtans grund: »O Jesus Krist, du lifvets brunn, Uppfyll oss med din Ande!»

3 O Jesus, gjut i våra bröst Din glädjeolja rena: Uppfyll oss med din Andes tröst, Oss innerligt förena: Ja, till ett hjärta och en själ I Andens kärlek oss förmäl, Med fridens band omhägna.

4. Din »Andes eldsdop» du oss gif Samt »nya tungors gåfva». Din lag uti vårt hjärta skrif Och lär oss rätt dig lofva. Ja, upplåt du oss ordets dörr, Att med helt annan kraft än förr Ditt ord vi må förkunna.

5. Låt af ditt ords predikan gå En lifvets lukt till lifvet I alla hjärtan, som undfå Det ord, du själf oss gifvit. Att Sion glad må fröjda sig Och prisa dig rätt innerlig Med hjärta, håg och tunga.

N:o 264.

1. O Gud, som hörer allas röst, Gif oss din Andes gåfva, Att vi, som sätta till dig tröst, Dig rätt må kunna lofva. Lär oss ditt ord anamma så, Att tron däraf må styrka få, Att vi för dig må lefva.

2. Låt upp hvar trogen herdes mun, Att han ditt bud må följa Och oförskräckt i denna stund Ej någon sanning dölja. Men hvad du, Gud, oss säga vill, Det gif du nåd och styrka till, Att han oss det förkunnar.

N:o 260 se N:o 6. N:o 260 se **N:o 6.**

N:o 261.

Andante.

Komp. omkring år 1650.

1. Ditt ord är i all nöd och sorg Vår säkra tröst och fasta **N:o 259.**

Adagio.

Peter Sohr, 1668.

1. Du vid din bortgång lofvat har, O Jesus, till oss sända Den helge Ande, som ut far Att Herrens eld upptända I alla hjärtan, som på dig, Trots synd och svaghet, stadelig I ordets kraft förtrösta.

2. Ty ej åt lärjungarne blott Är detta löfte gifvet; Nej, samma löfte vi ock fått, Det står så tydligt skrifvet. Ty bedje vi af hjärtans grund: »O Jesus Krist, du lifvets brunn, Uppfyll oss med din Ande!»

3 O Jesus, gjut i våra bröst Din glädjeolja rena: Uppfyll oss med din Andes tröst, Oss innerligt förena: Ja, till ett hjärta och en själ I Andens kärlek oss förmäl, Med fridens band omhägna.

4. Din »Andes eldsdop» du oss gif Samt »nya tungors gåfva». Din lag uti vårt hjärta skrif Och lär oss rätt dig lofva. Ja, upplåt du oss ordets dörr, Att med helt annan kraft än förr Ditt ord vi må förkunna.

5. Låt af ditt ords predikan gå En lifvets lukt till lifvet I alla hjärtan, som undfå Det ord, du själf oss gifvit. Att Sion glad må fröjda sig Och prisa dig rätt innerlig Med hjärta, håg och tunga.

N:o 264.

1. O Gud, som hörer allas röst, Gif oss din Andes gåfva, Att vi, som sätta till dig tröst, Dig rätt må kunna lofva. Lär oss ditt ord anamma så, Att tron däraf må styrka få, Att vi för dig må lefva.

2. Låt upp hvar trogen herdes mun, Att han ditt bud må följa Och oförskräckt i denna stund Ej någon sanning dölja. Men hvad du, Gud, oss säga vill, Det gif du nåd och styrka till, Att han oss det förkunnar.

N:o 260 se N:o 6. N:o 260 se **N:o 6.**

N:o 261.

Andante.

Komp. omkring år 1650.

1. Ditt ord är i all nöd och sorg Vår säkra tröst och fastaborg. Där - vid håll din för - sam-ling ren Och fri . a hen . ne från allt men.

2. Gif, att ditt ord oss lyser så, Att vi i mörkret icke gå; Men genom denna jämmerdal Må vandra till din himmelssal.

N:o 262 se **N:o 4.**

N:o 263.

Andante. Ursprungl. Calvinsk mel. 1. O, Je - sus Krist, dig till oss vänd, Din hel - ge An - de oss sand; Vår an-dakt höj, vår suc-kan hör Och oss på lif - -vets väg själf för. 2. Upplåt vår mun till ditt namns pris. På oss din nådes kraft bevis,

Förök vår tro, upplys vår själ, 4

Ditt helga ord att lära väl.

3. Till dess vi sjunga med Guds här: Gud helig, helig, helig är

N:o 568.

2.

Din sol går bort, men du blir när:

0 Gud, du alltid hos oss är.

1 mörkret ser du oss ännu, Och när vi sofva, vakar du. Allt hvilar under Herrens hand, Som hägnar både stad och land;

3.

Och saligt skåda ljusens far Bland änglaskaror uppenbar. Ära ske fadern och hans son, Den helge And' i samma tron! Den heliga Treenighet Ske pris och lof i evighet!

Och, till de goda barnens rö, Hans goda änglar hos dem bo. Sött sofver den, som fruktar Gud Och vandrar efter Herrens bud; Med glädje står han upp igen Och prisar Gud, sin far och vän.

N:o 264 se **N:o 259.** borg. Där - vid håll din för - sam-ling ren Och fri . a hen . ne från allt men.

2. Gif, att ditt ord oss lyser så, Att vi i mörkret icke gå; Men genom denna jämmerdal Må vandra till din himmelssal.

N:o 262 se **N:o 4.**

N:o 263.

Andante. Ursprungl. Calvinsk mel. 1. O, Je - sus Krist, dig till oss vänd, Din hel - ge An - de oss sand; Vår an-dakt höj, vår suc-kan hör Och oss på lif - -vets väg själf för. 2. Upplåt vår mun till ditt namns pris. På oss din nådes kraft bevis,

Förök vår tro, upplys vår själ, 4

Ditt helga ord att lära väl.

3. Till dess vi sjunga med Guds här: Gud helig, helig, helig är

N:o 568.

2.

Din sol går bort, men du blir när:

0 Gud, du alltid hos oss är.

1 mörkret ser du oss ännu, Och när vi sofva, vakar du. Allt hvilar under Herrens hand, Som hägnar både stad och land;

3.

Och saligt skåda ljusens far Bland änglaskaror uppenbar. Ära ske fadern och hans son, Den helge And' i samma tron! Den heliga Treenighet Ske pris och lof i evighet!

Och, till de goda barnens rö, Hans goda änglar hos dem bo. Sött sofver den, som fruktar Gud Och vandrar efter Herrens bud; Med glädje står han upp igen Och prisar Gud, sin far och vän.

N:o 264 se **N:o 259.** borg. Där - vid håll din för - sam-ling ren Och fri . a hen . ne från allt men.

2. Gif, att ditt ord oss lyser så, Att vi i mörkret icke gå; Men genom denna jämmerdal Må vandra till din himmelssal.

N:o 262 se **N:o 4.**

N:o 263.

Andante. Ursprungl. Calvinsk mel. 1. O, Je - sus Krist, dig till oss vänd, Din hel - ge An - de oss sand; Vår an-dakt höj, vår suc-kan hör Och oss på lif - -vets väg själf för. 2. Upplåt vår mun till ditt namns pris. På oss din nådes kraft bevis,

Förök vår tro, upplys vår själ, 4

Ditt helga ord att lära väl.

3. Till dess vi sjunga med Guds här: Gud helig, helig, helig är

N:o 568.

2.

Din sol går bort, men du blir när:

0 Gud, du alltid hos oss är.

1 mörkret ser du oss ännu, Och när vi sofva, vakar du. Allt hvilar under Herrens hand, Som hägnar både stad och land;

3.

Och saligt skåda ljusens far Bland änglaskaror uppenbar. Ära ske fadern och hans son, Den helge And' i samma tron! Den heliga Treenighet Ske pris och lof i evighet!

Och, till de goda barnens rö, Hans goda änglar hos dem bo. Sött sofver den, som fruktar Gud Och vandrar efter Herrens bud; Med glädje står han upp igen Och prisar Gud, sin far och vän.

N:o 264 se **N:o 259.** borg. Där - vid håll din för - sam-ling ren Och fri . a hen . ne från allt men.

2. Gif, att ditt ord oss lyser så, Att vi i mörkret icke gå; Men genom denna jämmerdal Må vandra till din himmelssal.

N:o 262 se **N:o 4.**

N:o 263.

Andante. Ursprungl. Calvinsk mel. 1. O, Je - sus Krist, dig till oss vänd, Din hel - ge An - de oss sand; Vår an-dakt höj, vår suc-kan hör Och oss på lif - -vets väg själf för. 2. Upplåt vår mun till ditt namns pris. På oss din nådes kraft bevis,

Förök vår tro, upplys vår själ, 4

Ditt helga ord att lära väl.

3. Till dess vi sjunga med Guds här: Gud helig, helig, helig är

N:o 568.

2.

Din sol går bort, men du blir när:

0 Gud, du alltid hos oss är.

1 mörkret ser du oss ännu, Och när vi sofva, vakar du. Allt hvilar under Herrens hand, Som hägnar både stad och land;

3.

Och saligt skåda ljusens far Bland änglaskaror uppenbar. Ära ske fadern och hans son, Den helge And' i samma

tron! Den heliga Treenighet Ske pris och lof i evighet!

Och, till de goda barnens rö, Hans goda änglar hos dem bo. Sött sofver den, som fruktar Gud Och vandrar efter Herrens bud; Med glädje står han upp igen Och prisar Gud, sin far och vän.

N:o 264 se **N:o 259.** **N:o 265.**

Adagio.

1. He . Ii . ge fa-der, kom och var oss nä . ra, Låt oss för - - niin . ma kraf-ten af din

lä . ra ;

Du, som kan gif - - va mer än vi be - - gä - ra, Hör oss, o fader.

2. Jesus, var när oss, du, som dog för alla; Frälsning beskär oss; hör, vi dig åkalla. Led oss och bär oss, att vi ej må falla: Du är vår starkhet.

N:o 486.

1. Kom till mitt kalla, domnade sinne, Afgudar alla För dig försvinne. Kom att befalla Ensam därinne. Kom, o min Jesus.

2. Kom, du min kära, Mig att besöka Tron värdes nära, Kraften föröka. Värdes mig lära Allt hos dig söka. Kom, o min Jesus.

3. Helige Ande, som i sanning leder, Himmelska dufva, sänk i dag dig neder; Helga, välsigna hvarje själ, som beder. Amen, ja, amen.

3. Koin, när jag glades; Kom ock i nöden. Kom, när jag rädes Eviga glöden. Kom, var tillstädes Nu och i döden, Fräls mig, o Jesus.

4. Väl oss, du komma Skall uti ära. Hell dina fromma. Hell dina kära! Snart värdes komma. Vare du nära. Komme du Jesus.

N:o 586.

1. Slutad är striden, Seger har du vunnit Och uti friden Evig hvila funnit. Kort var väl tiden, Hastigt den förrunnit, Kommer ej åter.

2. Brustit ha banden Mellan hjärtan kära, Mänskliga anden Kan ej sorgen bära. Frälsarehanden Kan dock tröst beskära, Hjärtan, som blöda.

3. Sakta kom budet, Som vår glädje störde, Sorgligt var ljudet, Som vårt hjärta

rörde; Men ifrån Gud det Oss en hälsning förde: »Död, men han lefver.»

4. Se ej på båren, Det dig båtar föga. Borttorka tåren Från ditt skumma öga. Gud läker såren; Blicka mot det höga Hän genom molnen!

6. Snart skall måhända Ock din resa sluta; Hem får du vända Och ditt hufvud luta Till Jesu hjärta, Sabbatshvilan njuta Hemma hos Herren.

N:o 266.

Moderato.

Ä

W. B. Bradtntry. /

1. Her . re, sam . la nu oss Likt ett vår-regn låt det

al fal

la Kring ditt dy -ra na - des - ord; . la På vart hjärtas tor-ra jord.

Vär-des oss din

DOU **N:o 265.**

Adagio.

1. He . Ii . ge fa-der, kom och var oss nä . ra, Låt oss för - - niin . ma kraf-ten af din

lä . ra ;

Du, som kan gif - - va mer än vi be - - gä - ra, Hör oss, o fader.

2. Jesus, var när oss, du, som dog för alla; Frälsning beskär oss; hör, vi dig åkalla. Led oss och bär oss, att vi ej må falla: Du är vår starkhet.

N:o 486.

1. Kom till mitt kalla, domnade sinne, Afgudar alla För dig försvinne. Kom att befalla Ensam därinne. Kom, o min Jesus.

2. Kom, du min kära, Mig att besöka Tron värdes nära, Kraften föröka. Värdes mig lära Allt hos dig söka. Kom, o min Jesus.

3. Helige Ande, som i sanning leder, Himmelska dufva, sänk i dag dig neder; Helga, välsigna hvarje själ, som beder. Amen, ja, amen.

3. Koin, när jag glades; Kom ock i nöden. Kom, när jag rädes Eviga glöden. Kom, var tillstädes Nu och i döden, Fräls mig, o Jesus.

4. Väl oss, du komma Skall uti ära. Hell dina fromma. Hell dina kära! Snart värdes komma. Vare du nära. Komme du Jesus.

N:o 586.

1. Slutad är striden, Seger har du vunnit Och uti friden Evig hvila funnit. Kort var väl tiden, Hastigt den förrunnit, Kommer ej åter.

2. Brustit ha banden Mellan hjärtan kära, Mänskliga anden Kan ej sorgen bära. Frälsarehanden Kan dock tröst beskära, Hjärtan, som blöda.

3. Sakta kom budet, Som vår glädje störde, Sorgligt var ljudet, Som vårt hjärta

rörde; Men ifrån Gud det Oss en hälsning förde: »Död, men han lefver.»

4. Se ej på båren, Det dig båtar föga. Borttorka tåren Från ditt skumma öga. Gud läker såren; Blicka mot det höga Hän genom molnen!

6. Snart skall måhända Ock din resa sluta; Hem får du vända Och ditt hufvud luta Till Jesu hjärta, Sabbatshvilan njuta Hemma hos Herren.

N:o 266.

Moderato.

Ä

W. B. Bradtntry. /

1. Her . re, sam . la nu oss Likt ett vår-regn låt det

al fal

la Kring ditt dy -ra na - des - ord; . la På vart hjärtas tor-ra jord.

Vär-des oss din

DOUAn-de san - da Och din eld i-bland oss tän-da; Mät-ta rik-ligt de e-län-da, Her-re,

vid ditt ri - ka bord l Mät-ta rik - - ligt de e- län-da, Her-re, vid ditt ri . ka bord!

2. Lär oss troget taga vara På det ord oss gifvet är. Led oss i ditt ljus, det klara, På den väg, som till dig bär. Håll vårt hjärta för dig stilla; Låt ej otron oss förvilla; Herre, låt oss ej förspilla Nådestunden du beskär. :,:

3. Må vi akta på den tiden, Då du söker oss, o Gud. Snart är nådens dag förliden Och vi få ej flera bud. O, så hjälp oss nu att höra, Hvad vår själ kan saliggöra, Upplåt du vårt hjärtas öra Och för-nim vårt böneljud. :,:

N:o 267 se **N:o 209.**

N:o 268. Adagio.

Wgn. L. Viner. Fine. f _

ri

1. Ta - la, Her-re, lat oss hö-ra Ord ut - af din mun i dag, Låt ej nå-got

Böj vårt sin . ne Böj vårt sin . ne Och din bo-ning hos oss tag,

h v 4 1 i r< i i ^ D. C. al Fine. Jjrftj , ^ rvr - fj - a 'l f M" ._s - «_ ^i -

ff ? J r

oss få stö-ra, Gif oss lust u - ti din lag. - fi - \s - "f "S" * é - 0 ------ É - m i 0 - 0 ^ . Brziz b r r -f - r "1 - T - ' 1 » L b » 1

-sr fr- .s . Pr/ !

8. Låt din Andes skurar falla Öfver din församling här, Väck de tröga, värm de kalla, Låt oss se dig, Herre kär. Dyre Je-sus :,: Var oss med din Ande när.

2. Gör oss, Herre, för dig stilla, Nedbryt allt, som står dig mot; Hvad du ej hos oss kan gilla, Lär oss offra utan knot. Med din kärlek :,: Håll oss du vid korsets fot.

4. Snart är tiden från oss tagen Med dess många frälsningsbud - Gör oss redo för den dagen, Då vi möta dig, o Gud. Tag oss Herre :,: När du hämtar hem din brud.

N:o 269 se **4.** **N:o 270** se **81.** **N:o 271** se 153.

An-de san - da Och din eld i-bland oss tän-da; Mät-ta rik-ligt de e-län-da, Her-re,

vid ditt ri - ka bord l Mät-ta rik - - ligt de e- län-da, Her-re, vid ditt ri . ka bord!

2. Lär oss troget taga vara På det ord oss gifvet är. Led oss i ditt ljus, det klara, På den väg, som till dig bär. Håll vårt hjärta för dig stilla; Låt ej otron oss förvilla; Herre, låt oss ej förspilla Nådestunden du beskär. :,:

3. Må vi akta på den tiden, Då du söker oss, o Gud. Snart är nådens dag förliden Och vi få ej flera bud. O, så hjälp oss nu att höra, Hvad vår själ kan saliggöra, Upplåt du vårt hjärtas öra Och för-nim vårt böneljud. :,:

N:o 267 se **N:o 209.**

N:o 268. Adagio.

Wgn. L. Viner. Fine. f _

ri

1. Ta - la, Her-re, lat oss hö-ra Ord ut - af din mun i dag, Låt ej nå-got

Böj vårt sin . ne Böj vårt sin . ne Och din bo-ning hos oss tag,

h v 4 1 i r< i i ^ D. C. al Fine. Jjrftj , ^ rvr - fj - a 'l f M" ._s - «_ ^i -

ff ? J r

oss få stö-ra, Gif oss lust u - ti din lag. - fi - \s - "f "S" * é - 0 ------ É - m i 0 - 0 ^ . Brziz b r r -f - r "1 - T - ' 1 » L b » 1

-sr fr- .s . Pr/ !

8. Låt din Andes skurar falla Öfver din församling här, Väck de tröga, värm de kalla, Låt oss se dig, Herre kär. Dyre Je-sus :,: Var oss med din Ande när.

2. Gör oss, Herre, för dig stilla, Nedbryt allt, som står dig mot; Hvad du ej hos oss kan gilla, Lär oss offra utan knot. Med din kärlek :,: Håll oss du vid korsets fot.

4. Snart är tiden från oss tagen Med dess många frälsningsbud - Gör oss redo för den dagen, Då vi möta dig, o Gud. Tag oss Herre :,: När du hämtar hem din brud.

N:o 269 se **4. N:o 270** se **81. N:o 271** se 153. An-de san - da Och din eld i-bland oss tän-da; Mät-ta rik-ligt de e-län-da, Her-re,

vid ditt ri - ka bord l Mät-ta rik - - ligt de e- län-da, Her-re, vid ditt ri . ka bord!

2. Lär oss troget taga vara På det ord oss gifvet är. Led oss i ditt ljus, det klara, På den väg, som till dig bär. Håll vårt hjärta för dig stilla; Låt ej otron oss förvilla; Herre, låt oss ej förspilla Nådestunden du beskär. :,:

3. Må vi akta på den tiden, Då du söker oss, o Gud. Snart är nådens dag förliden Och vi få ej flera bud. O, så hjälp oss nu att höra, Hvad vår själ kan saliggöra, Upplåt du vårt hjärtas öra Och för-nim vårt böneljud. :,:

N:o 267 se **N:o 209.**

N:o 268. Adagio.

Wgn. L. Viner. Fine. f _

ri

1. Ta - la, Her-re, lat oss hö-ra Ord ut - af din mun i dag, Låt ej nå-got

Böj vårt sin . ne Böj vårt sin . ne Och din bo-ning hos oss tag,

h v 4 1 i r< i i ^ D. C. al Fine. Jjrftj , ^ rvr - fj - a 'l f M" ._s - «_ ^i -

ff ? J r

oss få stö-ra, Gif oss lust u - ti din lag. - fi - \s - "f "S" * é - 0 ------ É - m i 0 - 0 ^ . Brziz b r r -f - r "1 - T - ' 1 » L b » 1

-sr fr- .s . Pr/ !

8. Låt din Andes skurar falla Öfver din församling här, Väck de tröga, värm de kalla, Låt oss se dig, Herre kär. Dyre Je-sus :,: Var oss med din Ande när.

2. Gör oss, Herre, för dig stilla, Nedbryt allt, som står dig mot; Hvad du ej hos oss kan gilla, Lär oss offra utan knot. Med din kärlek :,: Håll oss du vid korsets fot.

4. Snart är tiden från oss tagen Med dess många frälsningsbud - Gör oss redo för den dagen, Då vi möta dig, o Gud. Tag oss Herre :,: När du hämtar hem din brud.

N:o 269 se **4. N:o 270** se **81. N:o 271** se 153. An-de san - da Och din eld i-bland oss tän-da; Mät-ta rik-ligt de e-län-da, Her-re,

vid ditt ri - ka bord l Mät-ta rik - - ligt de e- län-da, Her-re, vid ditt ri . ka bord!

2. Lär oss troget taga vara På det ord oss gifvet är. Led oss i ditt ljus, det klara, På den väg, som till dig bär. Håll

vårt hjärta för dig stilla; Låt ej otron oss förvilla; Herre, låt oss ej förspilla Nådestunden du beskär. :,:

3. Må vi akta på den tiden, Då du söker oss, o Gud. Snart är nådens dag förliden Och vi få ej flera bud. O, så hjälp oss nu att höra, Hvad vår själ kan saliggöra, Upplåt du vårt hjärtas öra Och för-nim vårt böneljud. :,:

N:o 267 se **N:o 209.**

N:o 268. Adagio.

Wgn. L. Viner. Fine. f _

ri

1. Ta - la, Her-re, lat oss hö-ra Ord ut - af din mun i dag, Låt ej nå-got

Böj vårt sin . ne Böj vårt sin . ne Och din bo-ning hos oss tag,

h v 4 1 i r< i i ^ D. C. al Fine. Jjrftj , ^ rvr - fj - a 'l f M" ._s - «_ ^i -

ff ? J r

oss få stö-ra, Gif oss lust u - ti din lag. - fi - \s - "f "S" * é - 0 ------ É - m i 0 - 0 ^ . Brziz b r r -f - r "1 - T - ' 1 » L b » 1

-sr fr- .s . Pr/ !

8. Låt din Andes skurar falla Öfver din församling här, Väck de tröga, värm de kalla, Låt oss se dig, Herre kär. Dyre Je-sus :,: Var oss med din Ande när.

2. Gör oss, Herre, för dig stilla, Nedbryt allt, som står dig mot; Hvad du ej hos oss kan gilla, Lär oss offra utan knot. Med din kärlek :,: Håll oss du vid korsets fot.

4. Snart är tiden från oss tagen Med dess många frälsningsbud - Gör oss redo för den dagen, Då vi möta dig, o Gud. Tag oss Herre :,: När du hämtar hem din brud.

N:o 269 se **4. N:o 270** se **81. N:o 271** se 153. An-de san - da Och din eld i-bland oss tän-da; Mät-ta rik-ligt de e-län-da, Her-re,

vid ditt ri - ka bord l Mät-ta rik - - ligt de e- län-da, Her-re, vid ditt ri . ka bord!

2. Lär oss troget taga vara På det ord oss gifvet är. Led oss i ditt ljus, det klara, På den väg, som till dig bär. Håll vårt hjärta för dig stilla; Låt ej otron oss förvilla; Herre, låt oss ej förspilla Nådestunden du beskär. :,:

3. Må vi akta på den tiden, Då du söker oss, o Gud. Snart är nådens dag förliden Och vi få ej flera bud. O, så hjälp oss nu att höra, Hvad vår själ kan saliggöra, Upplåt du vårt hjärtas öra Och för-nim vårt böneljud. :,:

N:o 267 se **N:o 209.**

N:o 268. Adagio.

Wgn. L. Viner. Fine. f _

ri

1. Ta - la, Her-re, lat oss hö-ra Ord ut - af din mun i dag, Låt ej nå-got

Böj vårt sin . ne Böj vårt sin . ne Och din bo-ning hos oss tag,

h v 4 1 i r< i i ^ D. C. al Fine. Jjrftj , ^ rvr - fj - a 'l f M" ._s - «_ ^i -

ff ? J r

oss få stö-ra, Gif oss lust u - ti din lag. - fi - \s - "f "S" * é - 0 ------ É - m i 0 - 0 ^ . Brziz b r r -f - r "1 - T - ' 1 » L b » 1

-sr fr- .s . Pr/ !

8. Låt din Andes skurar falla Öfver din församling här, Väck de tröga, värm de kalla, Låt oss se dig, Herre kär. Dyre Je-sus :,: Var oss med din Ande när.

2. Gör oss, Herre, för dig stilla, Nedbryt allt, som står dig mot; Hvad du ej hos oss kan gilla, Lär oss offra utan knot. Med din kärlek :,: Håll oss du vid korsets fot.

4. Snart är tiden från oss tagen Med dess många frälsningsbud - Gör oss redo för den dagen, Då vi möta dig, o Gud. Tag oss Herre :,: När du hämtar hem din brud.

N:o 269 se **4. N:o 270** se **81. N:o 271** se 153. An-de san - da Och din eld i-bland oss tän-da; Mät-ta rik-ligt de e-län-da, Her-re,

vid ditt ri - ka bord l Mät-ta rik - - ligt de e- län-da, Her-re, vid ditt ri . ka bord!

2. Lär oss troget taga vara På det ord oss gifvet är. Led oss i ditt ljus, det klara, På den väg, som till dig bär. Håll vårt hjärta för dig stilla; Låt ej otron oss förvilla; Herre, låt oss ej förspilla Nådestunden du beskär. :,:

3. Må vi akta på den tiden, Då du söker oss, o Gud. Snart är nådens dag förliden Och vi få ej flera bud. O, så hjälp oss nu att höra, Hvad vår själ kan saliggöra, Upplåt du vårt hjärtas öra Och för-nim vårt böneljud. :,:

N:o 267 se **N:o 209.**

N:o 268. Adagio.

Wgn. L. Viner. Fine. f _

ri

1. Ta - la, Her-re, lat oss hö-ra Ord ut - af din mun i dag, Låt ej nå-got

Böj vårt sin . ne Böj vårt sin . ne Och din bo-ning hos oss tag,

h v 4 1 i r< i i ^ D. C. al Fine. Jjrftj , ^ rvr - fj - a 'l f M" ._s - «_ ^i -

ff ? J r

oss få stö-ra, Gif oss lust u - ti din lag. - fi - \s - "f "S" * é - 0 ------ É - m i 0 - 0 ^ . Brziz b r r -f - r "1 - T - ' 1 » L b » 1

-sr fr- .s . Pr/ !

8. Låt din Andes skurar falla Öfver din församling här, Väck de tröga, värm de kalla, Låt oss se dig, Herre kär. Dyre Je-sus :,: Var oss med din Ande när.

2. Gör oss, Herre, för dig stilla, Nedbryt allt, som står dig mot; Hvad du ej hos oss kan gilla, Lär oss offra utan knot. Med din kärlek :,: Håll oss du vid korsets fot.

4. Snart är tiden från oss tagen Med dess många frälsningsbud - Gör oss redo för den dagen, Då vi möta dig, o Gud. Tag oss Herre :,: När du hämtar hem din brud.

N:o 269 se **4. N:o 270** se **81. N:o 271** se 153. **N:o 272.**

Andantino.

Albert Lindström.

-'".tf

1. Ej finns en stör-re ä - ra I him-mel och på jord Än den att vitt-ne

?»«£-

:I? o

y l y \ ~~ls j l y ip r pp piu lento ^ff

3 f i, tf l i: j

j r" " w "^ w^* LrT

bä . ra Om Je - sus och hans ord. Hur stort dej är att va - ra Ett

Si . *.

§

*

i

i

F=±^

ritard.

&

f/

t

Herrens san . de -bud Och hö- ra till den ska-ra, Som vil-ligt tja-nar Gud.

i

^

=t^

------.

f'

r-

1-T-7

2. De helga änglars prydnad Och deras 3. Men dig den lott är gifven, Den sällhet är Att visa Herren lydnad Och hålla högsta tjänst åt Gud, Att, af hans kärlek honom kär. Dock högre är att vandra Den drifven, Förkunna nådens bud Och ha din väg, som Jesus gått, Och offra sig för andra Gud till fader - O, tänk hvad härlig lott. Som ej Guds nåd förstått. Ej änglars myriader En sådan nåd ha fått.

4. Ja, du är korad vorden Till Guds och Kristi präst, Att offra dig på jorden, Om än vid himlen fäst. När Herrens tempel-salar Därofvan redo stå, Ej mer i mödans dalar Du skall som främling gå.

N:o 273. Maestoso. P. P. Bliss.

1. Kan du ej på vi- da haf-vet S ty - ra gladt din f ar-kost ut, Kas-tas

N:o 272.

Andantino.

Albert Lindström.

-'".tf

1. Ej finns en stör-re ä - ra I him-mel och på jord Än den att vitt-ne

?»«£-

:I? o

y l y \ ~~ls j l y ip r pp piu lento ^ff

3 f i, tf l i: j

j r" " w "^ w^* LrT

bä . ra Om Je - sus och hans ord. Hur stort dej är att va - ra Ett

Si . *.

§

*

i

i

F=±^

ritard.

&

f/

t

Herrens san . de -bud Och hö- ra till den ska-ra, Som vil-ligt tja-nar Gud.

i

^

=t^

------.

f'

r-

1-T-7

2. De helga änglars prydnad Och deras 3. Men dig den lott är gifven, Den sällhet är Att visa Herren lydnad Och hålla högsta tjänst åt Gud, Att, af hans kärlek honom kär. Dock högre är att vandra Den drifven, Förkunna nådens bud Och ha din väg, som Jesus gått, Och offra sig för andra Gud till fader - O, tänk hvad härlig lott. Som ej Guds nåd förstått. Ej änglars myriader En sådan nåd ha fått.

4. Ja, du är korad vorden Till Guds och Kristi präst, Att offra dig på jorden, Om än vid himlen fäst. När Herrens tempel-salar Därofvan redo stå, Ej mer i mödans dalar Du skall som främling gå.

N:o 273. Maestoso. P. P. Bliss.

1. Kan du ej på vi- da haf-vet S ty - ra gladt din f ar-kost ut, Kas-tas

kring på böl - jor hö - ga, Le åt stör-mens vil-da tjut; Kan du gå till seg-lar- ska+} - rån, Förr.n den lam - nät väl-känd strand, Vi - sa dem till säl - - la hamnen, Bäc-ka dem en hjälpsam hand.

2. Om du är för svag att vandra Upp mot bergets höga topp, Kan du stå i låga dalen, Sjungande om himmelskt hopp, Medan skaror städse hasta Dig förbi på vandring lång. Kanske sångarn de förgäta, Men de glömma ej hans sång.

3. Oin du ej har änglars tunga Till att tolka lifvets ord; Kan du ej den dyra säden Utströ kring den vida jord, Så likväl i hopp och kärlek Vid din väg, där fram du går. Af den säd, dig Herren lämnat, Strö omkring, så långt du når.

4. Om du ej har guld och håfvor Till att lindra nödens lott, Var dock trogen i det lilla, Ockra med det pnnd, du fått. Verka, medan dagen varar, Sprid välsignelse kring dig. Vet, din Herre snart skall komma, Och han har sin lön med sig.

N:o 282.

1. Faderns mildhet härligt glänser Städse från hans ljusa land, Men åt oss han uppdrag gifvit Vara ljus vid stormig strand. Må de mindre ljusen lysa Klart utöfver vredgad sjö, Kanske någon nödställd sjöman Bäddas, frälsas från att dö.

2. Syndens mörka natt har fallit, Våldsamt ryter böljans brus, Ögon vänta, längta, spana Emot stranden efter ljus. Må de

mindre ljusen lysa Klart utöfver vredgad sjö, Kanske någon nödställd sjöman Bäddas, frälsas från att dö.

3. Putsa matta lampan, broder, Kanske uppå stormigt haf Kämpar någon nu för hamnen. Ack, hur mången gått i kvaf. Må de mindre ljusen lysa Klart utöfver vredgad sjö, Kanske någon nödställd sjöman Bäddas, frälsas från att dö.

N:o 434.

1. O hvad fröjd; Gud har förlåtit Mig min synd, och jag kan tro. Jag, som förr i tvifvel gråtit, Har nu frid och fröjd och rö. Han har väckt mig ur min dvala Och förskingrat mörkrets natt, Anden sändt att mig hugsvala; Gud nu är min högsta skatt.

2. Kan en moder barnet glömma, Brudgummen försmå sin brud, Skall dock du, o fader, ömma För mitt väl, ty du är Gud. Jag vill älska dig tillbaka, Dig bekänna hvarje dag; Allt för dig jag vill försaka. Men, ack hjälp, ty jag är svag. **N:o 274.**

Maestoso. John Zundel.

1. Lyss . na, Je - su stäm . ma lju-der: »Hvem vill gå till Fälten hvitna, skör -dar vän -ta, Skör -de ti - den snart är slut. Högt och kraftigt mas - tara kal - lar, Rik - lig lön han[bju - der dig. Hvem vill gladt och vil - ligt sva-ra :

2. Kan du ej utöfver hafven Bort till hednaländer gå, Hednaskarorna här hemma Kan du dageligen nå. Kan du tusen-den ej gifva, Änkans skärf du gifva kan, Och det minsta, du ger Jesus, Eikeligt välsignar han. »Här är jag, sänd mig, sänd mig?» 3. Har du ej en änglatunga, Har du ej en tordönsröst, Kan du dock i kärlek vittna Om den oss har återlöst. Kan du ej med domens åskor Väcka syndarne till bot, Kan du dock de späda barnen Leda fram till korsets fot.

4. Kan du väktare ej vara Uppå Sions höga topp, Leda vandrarne på vägen Och de trötta lifva opp; Kan du dock med bön

och kärlek Bringa hjälp i mången nöd Och liksom en Hur och Aron Vara en profet till stöd.

5. Höj ej mer den tröges klagan: »Jag förmår ej någonting.» Medan du dig så försummar, Tusenden dö rundt omkring. Skynda gladt att troget göra, Hvad han förelägger dig; Svara genast, när han kallar: »Här är jag; sänd mig, sänd mig.»

N:o 607.

1. Stunden nalkas, tiden hastar, Brudens väntan når sitt slut. Evigheten slö j an kastar Från sitt anlet'. Hvar minut Vi oss närma till den dagen, Som profeten hänryckt såg, När Guds son, från jorden tagen, Kommer på sitt segertåg.

2. Ja, jag kommer snart, han säger. Bruden svarar: »Herre, kom». När han kommer, makt han äger Att på jorden hålla dom. Då hans röst skall genomtränga Grafvens kula mörk och kall. Dödens bommar skall han spränga, Ondskans välde krossas skall.

3. Skapelsen i degeln renas, Ny blir himlen, ny vår jord. Omkring lammet allt förenas Enligt Herrens klara ord.

De utvalda härligt stråla, Komna ifrån hvarje zon. Mänskotanken kan ej måla Härligheten kring Guds tron.

4. När till slut på nya jorden Brudgum bruden möta får, Natten är till morgon vorden, Och af synden finns ej spår. Medan Herren ännu dröjer Och ej någon anskri't hör, Varningsropet han dock höjer: »Vaka, bed, dig redo gör!»

N:o 275.

Albert Lindström.

1. Vill du tjä-na dm Her-re och Gud, T , wö, ,.,, . ,. »o .

^T , o ,J , , , -j , ",, ' Lya med glua-ie din mas-ta-res

Var da tro-gen medpun-det du fatt. J ej

bud, Van-dra vil - ligt den väg, som han gått. Gör med fröjd, Hvad din Her - re än

sä-ger till dig, O, var nöjd Att få van - dra din mas - ta . res stig.

±

2. I det lilla var trogen och stå På den plats, som din fader dig gett. Vet, till sist skall af honom du få För din trohet den lön, han beredt. Gör med fröjd, etc.

3. Om ej pris här i världen du får, Var dock trogen, ty Herren dig ser. Vid din sida han hjälpande går, I din svaghet han styrka dig ger. Gör med fröjd, etc.

4. Tjäna Herren i allt hvad du gör Och låt honom få helga ditt lif. Glöm ej bort, att du Herren tillhör; Hvad du har, åt din mästare gif. Gör med fröjd, etc.

5. Gör i dag, hvad du kan, och bemärk, Att i morgon din tid kan bli slut. O, då upphör på jorden ditt verk Och du själf får hos Gud hvila ut. Gör med fröjd, ete. **N:o 607.**

1. Stunden nalkas, tiden hastar, Brudens väntan når sitt slut. Evigheten slö j an kastar Från sitt anlet'. Hvar minut Vi oss närma till den dagen, Som profeten hänryckt såg, När Guds son, från jorden tagen, Kommer på sitt segertåg.

2. Ja, jag kommer snart, han säger. Bruden svarar: »Herre, kom». När han kommer, makt han äger Att på jorden hålla dom. Då hans röst skall genomtränga Grafvens kula mörk och kall. Dödens bommar skall han spränga, Ondskans välde krossas skall.

3. Skapelsen i degeln renas, Ny blir himlen, ny vår jord. Omkring lammet allt förenas Enligt Herrens klara ord. De utvalda härligt stråla, Komna ifrån hvarje zon. Mänskotanken kan ej måla Härligheten kring Guds tron.

4. När till slut på nya jorden Brudgum bruden möta får, Natten är till morgon vorden, Och af synden finns ej spår. Medan Herren ännu dröjer Och ej någon anskri't hör, Varningsropet han dock höjer: »Vaka, bed, dig redo gör!»

N:o 275.

Albert Lindström.

1. Vill du tjä-na dm Her-re och Gud, T , wö, ,.,, . ,. »o .

^T , o ,J , , , -j , ",, ' Lya med glua-ie din mas-ta-res

Var da tro-gen medpun-det du fatt. J ej

bud, Van-dra vil - ligt den väg, som han gått. Gör med fröjd, Hvad din Her - re än

sä-ger till dig, O, var nöjd Att få van - dra din mas - ta . res stig.

±

2. I det lilla var trogen och stå På den plats, som din fader dig gett. Vet, till sist skall af honom du få För din trohet den lön, han beredt. Gör med fröjd, etc.

3. Om ej pris här i världen du får, Var dock trogen, ty Herren dig ser. Vid din sida han hjälpande går, I din svaghet han styrka dig ger. Gör med fröjd, etc.

4. Tjäna Herren i allt hvad du gör Och låt honom få helga ditt lif. Glöm ej bort, att du Herren tillhör; Hvad du har, åt din mästare gif. Gör med fröjd, etc.

5. Gör i dag, hvad du kan, och bemärk, Att i morgon din tid kan bli slut. O, då upphör på jorden ditt verk Och du själf får hos Gud hvila ut. Gör med fröjd, ete. **N:o 276.**
Andantino.

W. B. Bradbury. Fine.

.y "tf 3 _ ----- ^_ _-s - s- ^ - y. - i - N N h" l .

i. |WF P Vrill du I en f=fa ^;=s=i=j lef . va, vill di kval . full död pt rfr ? T p 1 1 ver - ka Fe kor - set Fö .0" ~t - £ - C * .* T de r at1 N a b vän, som off - rät e - vigt fräl-sa g: t - g - £- sig dig; -f2 - H

-v - l/- -1 --------- 1^ -------- [> -------- ^ 1 h h h TTTf LL:'\j-r .!;_.:: 5-H 4r- H

Och steg ned till den - na vari-den I en tja - na . res ge-stält?

i

J- J J J:

v

Kan väl nå - got bli för myc - ket, Då för dig han off - rät allt

m

&

å

&

2. Vill du lefva, vill du verka För att B. Vill du lefva, vill du verka För det

göra Jesus känd, Så att snart hans dyra namn, som Jesus här, FÖr det dyra frälsar-

frälsning Må till alla blifva sänd; Kan du namnet, Som så stort och heligt är; Kan

stänga till ditt hjärta, Neka andra lifvets du se, hur själar hasta Bort, förbi Guds

bröd, Då du ser, hvad Jesus gjorde För den frälsningshamn, Och ej säga dem, att rädd-

fallna världens nöd? ning Finnes blott i Jesu namn?

N:o 277.

Adagio.

p

«

1. O Her-re, hjälp oss al - la Att or-det rätt for-stå, Kär du oss nu

f

iit

FF

kaj^- . la Till dig att nåd und . få. O, hjälp oss du att

r r f

*

ff

r

Kv

- ra, Hvad vi af dig få

hö - ra Och lär oss föl - ja

m **N:o 276.**
Andantino.

W. B. Bradbury. Fine.

.y "tf 3 _ ----- ^_ _-s - s- ^ - y. - i - N N h" l .

i. |WF P Vrill du I en f=fa ^;=s=i=j lef . va, vill di kval . full död pt rfr ? T p 1 1 ver - ka Fe kor - set Fö .0" ~t - £ - C * .* T de r at1 N a b vän, som off - rät e - vigt fräl-sa g: t - g - £- sig dig; -f2 - H

-v - l/- -1 --------- 1^ -------- [> -------- ^ 1 h h h TTTf LL:'\j-r .!;_.:: 5-H 4r- H

Och steg ned till den - na vari-den I en tja - na . res ge-stält?

i

J- J J J:

v

Kan väl nå - got bli för myc - ket, Då för dig han off - rät allt

m

&

å

&

2. Vill du lefva, vill du verka För att B. Vill du lefva, vill du verka För det

göra Jesus känd, Så att snart hans dyra namn, som Jesus här, FÖr det dyra frälsar-

frälsning Må till alla blifva sänd; Kan du namnet, Som så stort och heligt är; Kan

stänga till ditt hjärta, Neka andra lifvets du se, hur själar hasta Bort, förbi Guds

bröd, Då du ser, hvad Jesus gjorde För den frälsningshamn, Och ej säga dem, att rädd-

fallna världens nöd? ning Finnes blott i Jesu namn?

N:o 277.

Adagio.

p

«

1. O Her-re, hjälp oss al - la Att or-det rätt for-stå, Kär du oss nu

f

iit

FF

kaj^- . la Till dig att nåd und . få. O, hjälp oss du att

r r f

*

ff

r

Kv

- ra, Hvad vi af dig få

hö - ra Och lär oss föl - ja

mdig Och ISur oss föl - ja dig På kor-sets stig. På kor - - sets

2. Vår vilja må du böja För det, som du befallt. Ej mera vi må dröja Att lyda dig i allt. O, slit de band, som vålla Att vi ditt ord ej hålla, Och lär oss följa dig :,: På korsets stig. :,:

Awdan&no.

N:o 278 a.

L. Mason.

ÄT 3 t - 1 -- 1 -- j -- |- i i J å - TI ~j ---- 1- l ------ \- 1. TiU verk-sam-het för -K ri . sti skull, Son é[9 & g i tja -nät dig så h5-^S . ,«J kär-leks-fu il. Den

fp m m s~> n t + " 0. + £ 1 * V ± . - l

ev fr -3 ...| - H ----- ----- ^-^ - - »- £ - -* - P- 1 ------- j ----- ^ ^\

"fe ---- 9 ? P B - - i ------ 1 - ~1 ------ P - ' !. - *

FP! 1 i jy \y

1 Ii'1 1 1

. .. i ^d? - l - ^ - d - !~T-* "T^ J 4^-J ---- , ----

------------ j --------- 5rfj --------- £>j - - H -------- * ------- .__ -4- ~~i! - . - *M1

tf 0 . , & & tf tf ^ §i - 5 ^, 111

väg, som ma . starn täck . tes gå, Den hof - ves tja J J & ~ ~ & . na . ren ock . så. -J-t-«2- - - v ------- 1 ------- .!. (g - ri --- Q -------- 1 --------- j ------------------ j ------ v ', r i ------ H ----- * ---- &- - a? - - m ------- ^ ------ g ------

X ---- L ------ 1 -------------------- t-i-, ------- ! ------------- =pl-H ----- 1 ---- 1 --- -- 2. Till verksamhet, gå raskt åstad Och gör din faders vilja glad. Om världen hatar dig, hvad mer, Blott Herren dig sitt bifall ger.

3. Till verksamhet, det är dock ej Förgäfves för Guds rike - nej. Den, som på en förhoppning sår, En gång med glädje skörda får.

4. Ån är det dag, än går det an; Om natten ingen verka kan.

Så skynda dig, stå upp och minns, Att utan strid ej segern vinns.

Psalmisten.

ö. Se, Jesus klappar på i dag Och ropar till oss: det är jag! Hvem vill nu tjäna Herren Gud? O hvem vill bli hans sändebud?

6. Ack, snart är tjänstetiden slut, Och hvar och en har tjänat ut.

Han kommer snart - han nalkas dig Och har sin stora lön med sig.

7. Framåt, framåt till kamp och strid, Snart kommer han med segerns frid. Snart klingar Jesu röst en dag: »Lyft upp ditt hufvud - det är jag!t dig Och ISur oss föl - ja dig På kor-sets stig. På kor - - sets

2. Vår vilja må du böja För det, som du befallt. Ej mera vi må dröja Att lyda dig i allt. O, slit de band, som vålla Att vi ditt ord ej hålla, Och lär oss följa dig :,: På korsets stig. :,:

Awdan&no.

N:o 278 a.

L. Mason.

ÄT 3 t - 1 -- 1 -- j -- |- i i J å - TI ~j ---- 1- l ------ \- 1. TiU verk-sam-het för -K ri . sti skull, Son é[9 & g i tja -nät dig så h5-^S . ,«J kär-leks-fu il. Den

fp m m s~> n t + " 0. + £ 1 * V ± . - l

ev fr -3 ...| - H ----- ----- ^-^ - - »- £ - -* - P- 1 ------- j ----- ^ ^\

"fe ---- 9 ? P B - - i ------ 1 - ~1 ------ P - ' !. - *

FP! 1 i jy \y

1 Ii'1 1 1

. .. i ^d? - l - ^ - d - !~T-* "T^ J 4^-J ---- , ----

------------ j --------- 5rfj --------- £>j - - H -------- * ------- .__ -4- ~~i! - . - *M1

tf 0 . , & & tf tf ^ §i - 5 ^, 111

väg, som ma . starn täck . tes gå, Den hof - ves tja J J & ~ ~ & . na . ren ock . så. -J-t-«2- - - v ------- 1 ------- .!. (g - ri --- Q -------- 1 --------- j ------------------ j ------ v ', r i ------ H ----- * ---- &- - a? - - m ------- ^ ------ g ------

X ---- L ------ 1 -------------------- t-i-, ------- ! ------------- =pl-H ----- 1 ---- 1 --- -- 2. Till verksamhet, gå raskt åstad Och gör din faders vilja glad. Om världen hatar dig, hvad mer, Blott Herren dig sitt bifall ger.

3. Till verksamhet, det är dock ej Förgäfves för Guds rike - nej. Den, som på en förhoppning sår, En gång med glädje skörda får.

4. Ån är det dag, än går det an; Om natten ingen verka kan.

Så skynda dig, stå upp och minns, Att utan strid ej segern vinns.

Psalmisten.

ö. Se, Jesus klappar på i dag Och ropar till oss: det är jag! Hvem vill nu tjäna Herren Gud? O hvem vill bli hans sändebud?

6. Ack, snart är tjänstetiden slut, Och hvar och en har tjänat ut.

Han kommer snart - han nalkas dig Och har sin stora lön med sig.

7. Framåt, framåt till kamp och strid, Snart kommer han med segerns frid. Snart klingar Jesu röst en dag: »Lyft upp ditt hufvud - det är jag!t **N:o 278 b.**

1. Till verk-sam-het för Kri-sti skull, Som tja - nät dig sä kär-leks-full. Den som ma - starn täck - tes gå, Den hof - ves tja - na - ren ock - så,

N:o 278 c.

Andante.

R. Schumann.

Jt# r* ------ -a- a- j j j d - n-d - r ~l - 1 - J J 1 1

fe- L ------ . « ^ , i 1 J* *i ------ r- J J 4 j 1 J nj J ---- 1-

" j, . y. 8* i (

1. Till verk-sam-het för Kri -sti skull, Som tja -nät dig så kär-leks-full. Den rv$ ------- [-T-*- «~ --A i» .1 m P 1* * * *

li^ - K i ,1 . ------------ JL ------ f 1 NM r-MFtf g - S - S-

^

väg, som ma - starn täck - tes gå, Den hof - res tja - na - - ren ock - så.

m

i

2. Till verksamhet, gå raskt åstad Och gör din faders vilja glad. Om världen hatar dig, hvad mer, Blott Herren dig sitt bifall ger.

3. Till verksamhet, det är dock ej Förgäfves för Guds rike - nej. Den, som på en förhoppning sår, En gång med glädje skörda får,

N:o 278 b.

1. Till verk-sam-het för Kri-sti skull, Som tja - nät dig sä kär-leks-full. Den som ma - starn täck - tes gå, Den hof - ves tja - na - ren ock - så,

N:o 278 c.

Andante.

R. Schumann.

Jt# r* ------ -a- a- j j j d - n-d - r ~l - 1 - J J 1 1

fe- L ------ . « ^ , i 1 J* *i ------ r- J J 4 j 1 J nj J ---- 1-

" j, . y. 8* i (

1. Till verk-sam-het för Kri -sti skull, Som tja -nät dig så kär-leks-full. Den rv$ ------- [-T-*- «~ --A i» .1 m P 1* * * *

li^ - K i ,1 . ------------ JL ------ f 1 NM r-MFtf g - S - S-

^

väg, som ma - starn täck - tes gå, Den hof - res tja - na - - ren ock - så.

m

i

2. Till verksamhet, gå raskt åstad Och gör din faders vilja glad. Om världen hatar dig, hvad mer, Blott Herren dig sitt bifall ger.

3. Till verksamhet, det är dock ej Förgäfves för Guds rike - nej. Den, som på en förhoppning sår, En gång med glädje skörda får,

4. Än är det dag, än går det an; Om natten ingen verka kan. Så skynda dig, stå upp och minns, Att utan strid ej segern vinns.

5. Se, Jesus klappar på i dag Och ropar till oss: det är jag! Hvem vill nu tjäna Herren Gud? O hvem vill bli hans sändebud?

6. Ack, snart är tjänstetiden slut, Och hvar och en har tjänat ut. Han kommer snart - han nalkas dig Och har sin

stora lön med sig.

7. Framåt, framåt till kamp och strid, Snart kommer han med segerns frid. Snart klingar Jesu röst en dag: »Lyft upp ditt hufvud - det är jag!»

N:o 279.

Lifligt.

L. Mason.

1. Verka, ty natten kommer, Börja vid morgonstund, Verka, när daggen glänser Klart i lummig lund. Verka i dagens hetta, Midt under solens glöd, Verka, ty natten kommer, snart skall du bli död.

2. Verka, ty natten kommer, Än lyser solen klart; Nyttja den bästa tiden, Du får hvila snart. Samla dig ädla skatter Här hvarje dyr minut. Verka, ty natten kommer, Då ditt verk tar slut.

3. Verka, ty natten kommer, Dagen är kort men dyr; Verka, när ljuset varar, Se, hur dagen flyr. Verka, tills sista strålen Du uti fjärran ser, Verka, tills natten mörknar, Då ej verkas mer.

4. Än är det dag, än går det an; Om natten ingen verka kan. Så skynda dig, stå upp och minns, Att utan strid ej segern vinns.

5. Se, Jesus klappar på i dag Och ropar till oss: det är jag! Hvem vill nu tjäna Herren Gud? O hvem vill bli hans sändebud?

6. Ack, snart är tjänstetiden slut, Och hvar och en har tjänat ut. Han kommer snart - han nalkas dig Och har sin stora lön med sig.

7. Framåt, framåt till kamp och strid, Snart kommer han med segerns frid. Snart klingar Jesu röst en dag: »Lyft upp ditt hufvud - det är jag!»

N:o 279.

Lifligt.

L. Mason.

1. Verka, ty natten kommer, Börja vid morgonstund, Verka, när daggen glänser Klart i lummig lund. Verka i dagens hetta, Midt under solens glöd, Verka, ty natten kommer, snart skall du bli död.

2. Verka, ty natten kommer, Än lyser solen klart; Nyttja den bästa tiden, Du får hvila snart. Samla dig ädla skatter Här hvarje dyr minut. Verka, ty natten kommer, Då ditt verk tar slut.

3. Verka, ty natten kommer, Dagen är kort men dyr; Verka, när ljuset varar, Se, hur dagen flyr. Verka, tills sista strålen Du uti fjärran ser, Verka, tills natten mörknar, Då ej verkas mer.

N:o 280.

Andantino. Lvoff.

1. Ver -ka med if- ver, da-gen för-svin-ner, Skug-gan f or -län - - ges, so-len går ned. Myc -ket att gö - - ra än - nu du fin - ner, Skör - den dig Verka för ferren, gör hvad han säger, jorden frälsning och frid. tiet, medan du äger trafter, gåfvor och tid. ifver, timmarna ila - ill bärgas, skynda dig ut. Herren bjuder dig hvila, onom får du till sist. Albert Lindström. Klingor på Verka i tro Hälsa och 1 vän - - tar, ver - ka och bed. _^

3. Verka med -É- .*. * &m Skörden ski Verka tills Lönen al n

N:o 281. (Se äfven n:o 291.)

Maestoso. (Se äfven n:o 291.) -6-|ö ------- J - 1 - | - _- . ------- 1 - . ------ T- J - .ö. ffi? C1-3 ^ H j^- j j J i 1 ^ - J - J ---- Lgt - ^ - ^ -

y2 -------- ^ ^ ^ * * j. j ^ s ' ^ ^ T l i 1. Upp att ver -ka, upp att mo -ta Da -gens IrvS -------- f - f - * - * - rf - f - T - 9 \ m - T~F J i HT^ kraf med vak -nåd t mod. |» "^ i f--fa ----------- 1

y-S^_^ --- 1 --- L --- f --- £._ . ... --- L --- ^ --- m ------ f --- tf- .*^ Jr ^ Ä ! ^ i r M 1 H - -» - tijr - e-

.n i r i f r it i br?

1 ' f' 1 Cj u m/ -< J ^" , , f* | , ^> r ' f - p

JLpjf ---- « ----- 4 ------ - ----- j, ----- Ä ----- i_^ ---- J_ - J ----- J ----- ^_ - V* J* ----------- 1 ------ j -

"K J m J J - J J^j ^ i -i 2 * J *i

C/ *^**JF* ^**4f Ej dig hof - ves vekt för - - no - ta Lif - vets ft.» J J . . . . p r » | p P -*.. j g^ kraft, Den är för god ------------ 0 --- , --- * ------ f ---- J£g --- _,

94t-i - F - F - F - T - rf- P - . -------- F- f i* - r - i r 1

tf l ' ' ' L^J f tf L F-. r i ' 1

l nu j 1 » jf i/

N:o 280.

Andantino. Lvoff.

1. Ver -ka med if- ver, da-gen för-svin-ner, Skug-gan f or -län - - ges, so-len går ned. Myc -ket att gö - - ra än - nu du fin - ner, Skör - den dig Verka för ferren, gör hvad han säger, jorden frälsning och frid. tiet, medan du äger trafter, gåfvor och tid. ifver, timmarna ila - ill bärgas, skynda dig ut. Herren bjuder dig hvila, onom får du till sist. Albert Lindström. Klingor på Verka i tro Hälsa och 1 vän - - tar, ver - ka och bed. _^

3. Verka med -É- .*. * &m Skörden ski Verka tills Lönen al n

N:o 281. (Se äfven n:o 291.)

Maestoso. (Se äfven n:o 291.) -6-|ö ------- J - 1 - | - _- . ------- 1 - . ------ T- J - .ö. ffi? C1-3 ^ H j^- j j J i 1 ^ - J - J ---- Lgt - ^ - ^ -

y2 -------- ^ ^ ^ * * j. j ^ s ' ^ ^ T l i 1. Upp att ver -ka, upp att mo -ta Da -gens IrvS -------- f - f - * - * - rf - f - T - 9 \ m - T~F J i HT^ kraf med vak -nåd t mod. |» "^ i f--fa ----------- 1

y-S^_^ --- 1 --- L --- f --- £._ . ... --- L --- ^ --- m ------ f --- tf- .*^ Jr ^ Ä ! ^ i r M 1 H - -» - tijr - e-

.n i r i f r it i br?

1 ' f' 1 Cj u m/ -< J ^" , , f* | , ^> r ' f - p

JLpjf ---- « ----- 4 ------ - ----- j, ----- Ä ----- i_^ ---- J_ - J ----- J ----- ^_ - V* J* ----------- 1 ------ j -

"K J m J J - J J^j ^ i -i 2 * J *i

C/ *^**JF* ^**4f Ej dig hof - ves vekt för - - no - ta Lif - vets ft.» J J . . . . p r » | p P -*.. j g^ kraft, Den är för god ------------ 0 --- , --- * ------ f ---- J£g --- _,

94t-i - F - F - F - T - rf- P - . -------- F- f i* - r - i r 1

tf l ' ' ' L^J f tf L F-. r i ' 1

l nu j 1 » jf i/

Att i få - f äng sorg för - spil - las, Låt dig ej af tvif - vel vil - las.

2. Upp att sjunga, upp att strida, Svärdet och din lyra tag! Stöd och trösta dem som lida, Värna mänskorätt och lag Emot våld och väld och ränker. Gud din sträfvan framgång skänker

3. Upp, dig tusen plikter kalla, Upp, att gälda lifvets lån. Mörkrets hemska makter alla Ej hetvinga himlens son;

Trygg och nöjd vid fadershanden Går mot hemmet Ma anden.

N:o 282 se **N:o 273.**

N:o 283.

Andante. 1. Bär ut det gla - da Ira - - det, Att Je - sns korn-men är, En fräl - sa - re för al - - - la I he - la världen här. I stä-der och i by . ar, O pri - sen högt hans namn, Och ma - nen jor - dens so ner Att skyn . da i hans famn. 2. Bär ut det glada budet Till alla 3. Bär ut det glada budet, Att hvar

mörka rum, Förkunnande för folken Guds och en, som vill, Får taga allt för intet, Ty evangelium. Säg alla sorgsna sinnen Och nåden räcker till. Så kom, ack kom till alla kvalda bröst: I Jesus bor all fullhet Jesus, Och dig åt honom gif. Och hvar och Af salighet och tröst. en, som kommer, Skall hafva evigt lif. Att i få - f äng sorg för - spil - las, Låt dig ej af tvif - vel vil - las.

2. Upp att sjunga, upp att strida, Svärdet och din lyra tag! Stöd och trösta dem som lida, Värna mänskorätt och lag Emot våld och väld och ränker. Gud din sträfvan framgång skänker

3. Upp, dig tusen plikter kalla, Upp, att gälda lifvets lån. Mörkrets hemska makter alla Ej hetvinga himlens son;
Trygg och nöjd vid fadershanden Går mot hemmet Ma anden.

N:o 282 se **N:o 273.**

N:o 283.

Andante. 1. Bär ut det gla - da Ira - - det, Att Je - sns korn-men är, En fräl - sa - re för al - - - la I he - la världen här. I stä-der och i by . ar, O pri - sen högt hans namn, Och ma - nen jor - dens so ner Att skyn . da i hans famn. 2. Bär ut det glada budet Till alla 3. Bär ut det glada budet, Att hvar

mörka rum, Förkunnande för folken Guds och en, som vill, Får taga allt för intet, Ty evangelium. Säg alla sorgsna sinnen Och nåden räcker till. Så kom, ack kom till alla kvalda bröst: I Jesus bor all fullhet Jesus, Och dig åt honom gif. Och hvar och Af salighet och tröst. en, som kommer, Skall hafva evigt lif. Att i få - f äng sorg för - spil - las, Låt dig ej af tvif - vel vil - las.

2. Upp att sjunga, upp att strida, Svärdet och din lyra tag! Stöd och trösta dem som lida, Värna mänskorätt och lag Emot våld och väld och ränker. Gud din sträfvan framgång skänker

3. Upp, dig tusen plikter kalla, Upp, att gälda lifvets lån. Mörkrets hemska makter alla Ej hetvinga himlens son; Trygg och nöjd vid fadershanden Går mot hemmet Ma anden.

N:o 282 se **N:o 273.**

N:o 283.

Andante. 1. Bär ut det gla - da Ira - - det, Att Je - sns korn-men är, En fräl - sa - re för al - - - la I he - la världen här. I stä-der och i by . ar, O pri - sen högt hans namn, Och ma - nen jor - dens so ner Att skyn . da i hans famn. 2. Bär ut det glada budet Till alla 3. Bär ut det glada budet, Att hvar

mörka rum, Förkunnande för folken Guds och en, som vill, Får taga allt för intet, Ty evangelium. Säg alla sorgsna sinnen Och nåden räcker till. Så kom, ack kom till alla kvalda bröst: I Jesus bor all fullhet Jesus, Och dig åt honom gif. Och hvar och Af salighet och tröst. en, som kommer, Skall hafva evigt lif. **N:o 284.**

r^-T-h=»=^q L. Balteen. - h - s- - h - fr- j - 4n

§=*=*=$: m^*1 :: j : 3 ^ 1. Gå i Her-rens vin -gård, ka - re bro -der, tag rvf~f ------- f~~f - f - f -------- 0-^-*--* - 9 - *-?-] ^/.ffS ifw P - ' ' ' ^^-M5-^-! Plats bland dem, som tja - na rf;-? - f - f - f-/"]

J tf " L L L L P »-P 5 P P 1 r i-fe5 - r~ ^~^ J i i . -pHr-M»-^-P f P P 1 -K ^ U: - ^ - u_4^ - MM ft-tr-ft-tt J i J ^-

(frr* ----- a» ^ f --- T""0! ------ h~ v- \J S» w ^ .J ^ ^ . ^ h h- : - i - » F ^ ! I ^. » .- ;S- aj ----- ^ - S1 ------ 1 ----- j- . T -. J ^-T! «. W

ma -sta -ren i dag. Vitt -na om din Je-sus, drag din not i land, Lägg dig ^==^=^-^-^- f- r r r * r -r-f r f f =e=z= .gJM=j-i^^ i -^- . JL-Vt-$ ------------ - ------------- 1-, - h - K ----- !>,- rmr* - p r I--H - ^- «~ l/ U ix [^ (/ Jesus älskar hvarje syndare, i ifrigt söker de förlorade, isom Jesus, ömma såsom han. 1 sitt redskap dig begagna kan. ;ror på Jesus, skynda dig att gå tora vingård och ej fåfäng stå. äg förutan tjänande och bön.

&^- h | j M- J* J ----- K - -H ------ 1 TJY,- IIOT VI/ d «5 M \ * -M* f .... ^ J étifj.***-" Älska si ,-,.*« A - TT v j Jesus til med din gaf - va ut - i Her-rens hand. pfo^=t,Tr^ f g- 9 fr- - ^ - t? - F? - r - P~HT - B - 1?~" -fi - 1 ---- -j I hans s ~h fe~H Ingen d Så skall evigheten gifva skörd så skön.

N:o 285.

Allegretto.

W. H. Doane.

' JW*- ¥* ------ 1 ------ r ----- K - 1 ------ N - fr -J ----- £ - N - 1 ------ h- - 1 ----- N- ^-. nKH

y^ t-$=$-£+-l -< » * '-*+Y"V ? '-*- 1. Rad -da de dö - en - de, Hjälp de e - län -da, Ryck dem i kär -lek Från Gråt med de fe -lan -de, Upp -lyft de f all -na, Tälj dem om Je-sus, Hans ! 1 * h p p P P P P P ^ ^ * P "P" i * P s^-p f . * r f f - L E F i - h+4-fr- £- > % n - >L^ ---- L^ ---- » ---- ^ ---- U ---- » ---- » ---- *- l- ^ ------ ! --- tr_p_r,..^ ^ i b v ---------- ---- - 1 ----- ^ - i^ - \- v

arj*=^a^ FJ-^~ F~n 1 1 K h -å ------ J5 ----- J ------ *=i= s ^

m=*=$EE£EE^ synd och för . akt; «4H? ---- P ----- f ----- f ----- 1 j . - -3 - S - i- %- - -é - 5 - * - ,1 - j - g-j fräls - ning, hans makt. Rad - da de dö - en - de, *öf * f .,- j* , , , ,_ -f - . - f. - - t-r - f- r - i - i - i - . l^i - « - fr - t - i - *- *4] U_E ----- (------ £ ----- p ------------- U -F - l s - v - &- \-\ ----- v - v - fL-f-i 9 ---- ^

N:o 284.
r^-T-h=»=^q L. Balteen. - h - s- - h - fr- j - 4n

§=*=*=$: m^*1 :: j : 3 ^ 1. Gå i Her-rens vin -gård, ka - re bro -der, tag rvf~f ------- f~~f - f - f -------- 0-^-*--* - 9 - *-?-] ^/.ffS ifw P - ' ' ' ^^-M5-^-! Plats bland dem, som tja - na rf;-? - f - f - f-/"]

J tf " L L L L P »-P 5 P P 1 r i-fe5 - r~ ^~^ J i i . -pHr-M»-^-P f P P 1 -K ^ U: - ^ - u_4^ - MM ft-tr-ft-tt J i J ^-

(frr* ----- a» ^ f --- T""0! ------ h~ v- \J S» w ^ .J ^ ^ . ^ h h- : - i - » F ^ ! I ^. » .- ;S- aj ----- ^ - S1 ------ 1 ----- j- . T -. J ^-T! «. W

ma -sta -ren i dag. Vitt -na om din Je-sus, drag din not i land, Lägg dig ^==^=^-^-^- f- r r r * r -r-f r f f =e=z= .gJM=j-i^^ i -^- . JL-Vt-$ ------------ - ------------- 1-, - h - K ----- !>,- rmr* - p r I--H - ^- «~ l/ U ix [^ (/ Jesus älskar hvarje syndare, i ifrigt söker de förlorade, isom Jesus, ömma såsom han. 1 sitt redskap dig begagna kan. ;ror på Jesus, skynda dig att gå tora vingård och ej fåfäng stå. äg förutan tjänande och bön.

&^- h | j M- J* J ----- K - -H ------ 1 TJY,- IIOT VI/ d «5 M \ * -M* f .... ^ J étifj.***-" Älska si ,-,.*« A - TT v j Jesus til med din gaf - va ut - i Her-rens hand. pfo^=t,Tr^ f g- 9 fr- - ^ - t? - F? - r - P~HT - B - 1?~" -fi - 1 ---- -j I hans s ~h fe~H Ingen d Så skall evigheten gifva skörd så skön.

N:o 285.

Allegretto.

W. H. Doane.

' JW*- ¥* ------ 1 ------ r ----- K - 1 ------ N - fr -J ----- £ - N - 1 ------ h- - 1 ----- N- ^-. nKH

y^ t-$=$-£+-l -< » * '-*+Y"V ? '-*- 1. Rad -da de dö - en - de, Hjälp de e - län -da, Ryck dem i kär -lek Från Gråt med de fe -lan -de, Upp -lyft de f all -na, Tälj dem om Je-sus, Hans ! 1 * h p p P P P P P ^ ^ * P "P" i * P s^-p f . * r f f - L E F i - h+4-fr- £- > % n - >L^ ---- L^ ---- » ---- ^ ---- U ---- » ---- » ---- *- l- ^ ------ ! --- tr_p_r,..^ ^ i b v ---------- ---- - 1 ----- ^ - i^ - \- v

arj*=^a^ FJ-^~ F~n 1 1 K h -å ------ J5 ----- J ------ *=i= s ^

m=*=$EE£EE^ synd och för . akt; «4H? ---- P ----- f ----- f ----- 1 j . - -3 - S - i- %- - -é - 5 - * - ,1 - j - g-j fräls - ning, hans makt. Rad - da de dö - en - de, *öf * f .,- j* , , , ,_ -f - . - f. - - t-r - f- r - i - i - i - . l^i - « - fr - t - i - *- *4] U_E ----- (------ £ ----- p ------------- U -F - l s - v - &- \-\ ----- v - v - fL-f-i 9 ---- ^

Hjälp de e - län - da, Je - sus är kär - leks - full, Fräl - sa han vill.

2. Han de förlorade Söker att frälsa,

3. Kädda de döende, Plikten så bjuder,

Väntar att sluta dem ömt i sin famn ; Säg Herren vill gifva dig Krafter och mod. dem allvarligen, Säg dem med mildhet Or- Tålmodigt visa dem Vägen till lifvet, Vaden om frälsning Och nåd i hans namn. gen till rening I frälsarens blod. Eädda de

Bädda de döende etc.

döende etc.

N:o 286.
Andantino.

L B. Woodbury.

Q fc --------------- 1 1 ^ j . : i - t ------- K ----- ; ------- 1 i i ------ 1 ---------- k^ -------- j ---------- .-_ flTvl? - P; ----- l~~ j j j ._«[. - «j - _| - 0j | | j" _^2 ----- 0 ------ j- j-

! ! tr ? 052 i i .ji ^> ds, 9 ! ! V TZ

1. Hvistån I där och rv^ ------ f y f9 f f ' £?04w'*wivv<£" 0 «. . w vän -ten I Her-rens skör-de-män, Med slö och rö -stig i 1 1 . f* F f . g: g P t*? . t if f f f i ^-t^L- . L* L ," *.,. . 4 - l - H - b- t ----- j - -i ---- l-l ._«. --- W t- t-

-. , 5» ^ ,i i N 1 (U i (2 __j ------- 1 --------- 1 ---- ----- . ----- gj ------ - J - 4-4 ----- h- -Jr- J ----- - j- -« ------ ' -------- 1 ----

WT\ft -------- - ------- --------- ---- '\ J J j. 3 - * - -- - & - f. - j - 1 1 1 - 1~ - -j ----- «| ------- j ----

Ä « w 2. * * ^ 1 * J. J j £) \ m !

Owj - -«,*---- 9 | Ii - - e Allt in . till af - to - nen? Låt dem, som drö - ja, va - ra, Gån __ ----- G. ----- ^ ------- £ ---- , ---- y* | ---- (------ f - r-f22 ---- . ---- ^ ---- , ---- ^t - * ----- J ----- 0.. , (g ----- £ ------ p ----- ,

- l ----- 1- fr. u - * - r- ' ---- 1~~~ -f*- f - r*~~ "! ---------- 1 ----------- w ------

*"^" \) & - i» - p - -4- - H - U - [. - - 1 - b - 1 - _*s» ----- p ------ r -

- - 1 | ----- 1 ------ l-L-, ----- ¥ --------- M ------- 1 -------- 1 ------ . .

i^

3H

själf - va ge - nast ut, Ty kort är ar - bets - ti - den, Och da - gen ta - ger slut.

2. Så hvässen edra liar Till verket ut att gå Och samlen rika kärfvar, Där skördar mogna stå. Nu kallar Herren - skall han Er fåfängt kalla än, Skall skörden ej bli bärgad Af brist på skördemän?

3. I sköna morgonstunden Till verket gån med fröjd, Och dröjen ej, tills solen Har nått sin middagshöjd. O, gån med

stärkta krafter I enhet som en man Och vanten ej till natten, Då ingen verka kan.

4. Gå ut med frälsningsbudet, Och tänd i mörkret ljus, För hem de vilsegångna Till faderns rika hus. Hvar helst dig Herren ställer, Var trogen, trogen blott; Och härlighetens krona Skall bli din arfvelott. Hjälp de e - län - da, Je

- sus är kär - leks - full, Fräl - sa han vill.

2. Han de förlorade Söker att frälsa,

3. Kädda de döende, Plikten så bjuder,

Väntar att sluta dem ömt i sin famn ; Säg Herren vill gifva dig Krafter och mod. dem allvarligen, Säg dem med mildhet Or- Tålmodigt visa dem Vägen till lifvet, Vaden om frälsning Och nåd i hans namn. gen till rening I frälsarens blod. Eädda de

Bädda de döende etc.

döende etc.

N:o 286.
Andantino.

L B. Woodbury.

Q fc --------------- 1 1 ^ j . : i - t ------- K ----- ; ------- 1 i i ------ 1 ---------- k^ -------- j ---------- .-_ flTvl? - P; ----- l~~ j j j ._«[. - «j - _| - 0j | | j" _^2 ----- 0 ------ j- j-

! ! tr ? 052 i i .ji ^> ds, 9 ! ! V TZ

1. Hvi stån I där och rv^ ------ f y f9 f f ' £?04w'*wivv<£" 0 «. . w vän -ten I Her-rens skör-de-män, Med slö och rö -stig i 1 1 . f* F f . g: g P t*? . t if f f f i ^-t^L- . L* L ," *.,. . 4 - 1 - H - b- t ----- j - -i ---- l-l ._«. --- W t- t-

-. , 5» ^ ,i i N 1 (U i (2 __j ------- 1 --------- 1 ---- ----- . ----- gj ------ - J - 4-4 ----- h- -Jr- J ----- - j- -« ------ ' -------- 1 ----

WT\ft -------- - ------- --------- ---- '\ J J j. 3 - * - -- - & - f. - j - 1 1 1 - 1~ - -j ----- «| ------- j ----

Ä « w 2. * * ^ 1 * J. J j £) \ m !

Owj - -«,*---- 9 | Ii - - e Allt in . till af - to - nen? Låt dem, som drö - ja, va - ra, Gån __ ----- G. ----- ^ ------- £ ---- , ---- y* | ---- (------ f - r-f22 ---- . ---- ^ ---- , ---- ^t - * ----- J ----- 0.. , (g ----- £ ------ p ----- ,

- l ----- 1- fr. u - * - r- ' ---- 1~~~ -f*- f - r*~~ "! ---------- 1 ----------- w ------

*"^" \) & - i» - p - -4- - H - U - [. - - 1 - b - 1 - _*s» ----- p ------ r -

- - 1 | ----- 1 ------ l-L-, ----- ¥ --------- M ------- 1 -------- 1 ------ . .

i^

3H

själf - va ge - nast ut, Ty kort är ar - bets - ti - den, Och da - gen ta - ger slut.

2. Så hvässen edra liar Till verket ut att gå Och samlen rika kärfvar, Där skördar mogna stå. Nu kallar Herren - skall han Er fåfängt kalla än, Skall skörden ej bli bärgad Af brist på skördemän?

3. I sköna morgonstunden Till verket gån med fröjd, Och dröjen ej, tills solen Har nått sin middagshöjd. O, gån med

stärkta krafter I enhet som en man Och vanten ej till natten, Då ingen verka kan.

4. Gå ut med frälsningsbudet, Och tänd i mörkret ljus, För hem de vilsegångna Till faderns rika hus. Hvar helst dig Herren ställer, Var trogen, trogen blott; Och härlighetens krona Skall bli din arfvelott.

N:o 287.
Geo A Ifinor

VL" ,v ---- |y- i*- i-fo- l -------- J J J> - JS - -j ------- 1_ ----- j^ ----- fi ----- 1^ ----- y ----- j ------- __]

1. Så den ad - la sä -den, så i mor-gon-stun-den, Så i mid-dags-ti-den JL§ - m - p_ -g - p ---------- g g' g r M g ^-^- -+. ----- 1 --------------- 9 ----- jp ----- f* - p ----- ^ ----- p__ $ P b b ^ i i

/W? ------- K ---- w K N ^ '5 i J1 tfh tffr * J - r~!

£&- ----- -f ---- -^ ----- f\ ----- f\ ----- 1 ------ -p-ij ---- *hr- -j^1-* - j - i - >i - *T- * - * - j-

J .* .* »JOT » * " och på af - - to - nen, Vän- tan -de, _ -- , ---------- fL ---- £._ ^ j ^ j * att skör-den skall i hö -sten mog-na, _£ ---- ^ -------- -------- ^ - ^__^ ---- * ---- 1 - .

-J-tP - h ----- f - p, ,* ,^-r i i.

' - fr ------ h ----- t - ----- 1 - t ------ T - * - * "f - r - * - r - t? - D - & - ' - i

P * lf l* b ^ i^ b P b U l r. h . i h ^ h f B 1 ' ^ / ' s ^ r

JK" "1*. ' "R K JL. J. « -J. -J- Ji- J ---- J ------- ----- . - ^ ------- L. ----- k. ----- k. ------ 1 --------- k, ----- p -

gy J J1 1 i J Ml -1 J .... 3 =^^H!l--£-AJJi^=>-

V ------ S - 5 - ^ - « - * - *-L-tf - j - * - 4 - &-*-^-£ - 5 - 5i- ,1 - g . tf -------- Då du får med gläd- je bär -ga skör-den in. Bär - ga skör-den in, bär -ga g P T-. - P f p fl . r f ^V ; - £ - ^ - ^ - f~~p - ^ - b - & _^ - i :_r - ^ ---- ----- - \ - ----- p - f - ts»-H"H* - » - *-! - * - ^ ------ h - h ----

U i* ' P b i 1 V V V W r *

a fempo w k -i ------ K - K- ^- -å. ---- * ----- J- -^ ---- ' b h % 1 y.^_^*-h2-h |l

skörden in. Då du får med gläd-je bär -ga skör-den in. bär-ga skör-den in. UEJ: t r \ r r r r r i r f, T, r-$=x=s=z £ * c H ^^Ffc- . ----- L, ----- r ----- . ----- , ----- ------- - J_, ----- - - - - S - 1 - - ------ V - V - V - V - j^- j

2. Så din säd i solsken, så din säd i skugga; Klids ej kulna dagar, räds ej vintertid. Snart är skörden mogen och ditt verk är slutadt, Då du får med glädje bärga skörden in. Bärga skörden etc.

8. Så, om ock med tårar, så för Jesu räkning - Under motgångstider hjälp oss Herren ger. Efter trogen såning kommer skördetiden, Då du får med glädje bärga skörden in. Bärga skörden etc. **N:o 288.**

Tempo di marcia.

F. Schwerin.

^j-jij j

i

1. Hör vårt stridsrop här: Fi-en - den är när. Högt ba-ne ret bär, Högt och gladt.

SEÉ

S

h K i f l .__v

^N^frä

W^

*

^

;*: .. . . - y

Tag din rust-ning på Och i el . den gå, Gud skall med dig stå, Ja, dag och natt.

r f f-

£

3=

.-*-»-*-*-

i-----H-----H----

T

-i i

m

=^f-

Upp då, bro-der, samloms kring vår fa - na, Här är lo-sen, gif - ven den hvarann: kring vår fa - na,

?=F

rrrCTr^

l

^

$

£

fii- fi

Fram, ja, fram på se-gerns vis - sa ba - na, Kri-stus, hjäl-ten, för ju själf oss an. se - - - gerns ba - na,

J t f: g t-4

2. Modigt blott framåt, Ingen klagolåt. Fram på segerns stråt Utan tvång. Herren står oss bi, Han skall äran bli, Därför höja vi Vår segersång. Upp då, bröder, etc.

3. Kläd oss då, o Gud I din starkhets skrud, När vi på ditt bud Kämpa här. Var vår kraft därvid, Och vid slutad strid Oss bekrön med frid, Där själf du är. Upp då, bröder, etc. **N:o 289.**

Moderato.

1. Vår sto - re Han so-pai Gud gör sto - 1 r bort de f al -s .a un -der; Med gläd- j e vi det ia grunder, Som mån-ga tu - sen ska -da få. hvi - lat på. Han rif - ver

sön-der sa - tai

is garn Och fräl-sar al - la f£ ill - na barn. Guds ord med makt går fram i världen,

Och otrons fästen ramla ner.

De starke hjältar fälla svärden

Och fly till Gud, som nåd dem ger.

De rening få i Jesu blod

Och sjunga sen: Vår Gud är god.

O, tänk, så många kära bröder Nu följas åt till himmelen. I alla land från norr till söder Mång' tusen älska frälsaren; Och flera än han vinna skall; Hans egendom är världen all.

ö.

Se upp, se upp, ren hvitnar marken? Och skördetimmen inne är. Gå ut, bjud syndare till arken - Kanhända floden snart är här. Upp, bröder, alla som en man, Att sofva nu, det går ej an.

O Gud, låt mig ej bli tillbaka,

Då andra riket taga in.

Låt också mig din nåd få smaka,

Ja låt mig evigt vara din.

Jag lämnar mig uti din hand;

För hem ditt barn till fridens land.

6. Halleluja! Han är ej fjärran, Den stora dag, då vi få bud: Se upp, se upp, nu kommer Herran Att föra hem sin köpta brud. - O sälla dag, då allt blir klart. Jag väntar dig, kom snart, kom snart.

N:o 290.

Jfaesiosö. m/ ^-= i j n i rj i -j- r Johann PachelbeL A^^- t^ ------- -J J .J j- *i jr^ r =^M= - s<5> --------------- Ä |_i.__

y/ -------- -4_j_ 5 - , - * - ^ ' ^ - ^-^-* - «-i 1. Så långt som haf-vets böl - ja går, Så Hvar-helst ett män-sko - hjär - ta slår, Till - .*-.*. i -*. -^ « _ ----------- * A - ^ - - - - ' ' * ---------- ' ----- ^ -tr vidt sig al la HH^- Jfyt -------- « - L so - len folk och *. A IV -1 tan - - der, län - - der

-f k P- P » j 1 ----- 0- 4=- -------- 1* * 1 -id

M - | - ! - UJ ^ C/l- i . r ^ ... ^

L **N:o 289.**

Moderato.

1. Vår sto - re Han so-pai Gud gör sto - 1 r bort de f al -s .a un -der; Med gläd- j e vi det ia grunder, Som mån-ga tu - sen ska -da få. hvi - lat på. Han rif - ver

sön-der sa - tai

is garn Och fräl-sar al - la f£ ill - na barn. Guds ord med makt går fram i världen,

Och otrons fästen ramla ner.

De starke hjältar fälla svärden

Och fly till Gud, som nåd dem ger.

De rening få i Jesu blod

Och sjunga sen: Vår Gud är god.

O, tänk, så många kära bröder Nu följas åt till himmelen. I alla land från norr till söder Mång' tusen älska frälsaren; Och flera än han vinna skall; Hans egendom är världen all.

ö.

Se upp, se upp, ren hvitnar marken? Och skördetimmen inne är. Gå ut, bjud syndare till arken - Kanhända floden snart är här. Upp, bröder, alla som en man, Att sofva nu, det går ej an.

O Gud, låt mig ej bli tillbaka,

Då andra riket taga in.

Låt också mig din nåd få smaka,

Ja låt mig evigt vara din.

Jag lämnar mig uti din hand;

För hem ditt barn till fridens land.

6. Halleluja! Han är ej fjärran, Den stora dag, då vi få bud: Se upp, se upp, nu kommer Herran Att föra hem sin köpta brud. - O sälla dag, då allt blir klart. Jag väntar dig, kom snart, kom snart.

N:o 290.

Jfaesiosö. m/ ^-= i j n i rj i -j- r Johann PachelbeL A^^- t^ ------- -J J .J j- *i jr^ r =^M= - s<5> --------------- Ä |_i.__

y/ -------- -4_j_ 5 - , - * - ^ ' ^ - ^-^-* - «-i 1. Så långt som haf-vets böl - ja går, Så Hvar-helst ett män-sko - hjär - ta slår, Till - .*-.*. i -*. -^ « _ ----------- * A - ^ - - - - ' ' * ---------- ' ----- ^ -tr vidt sig al la HH^- Jfyt -------- « - L so - len folk och *. A IV -1 tan - - der, län - - der

-f k P- P » j 1 ----- 0- 4=- -------- 1* * 1 -id

M - | - ! - UJ ^ C/l- i . r ^ ... ^

LSkall or -dets ljud Med fri-dens bud Om Kri . sti ri - - ke fö - - - - ras, Hans

3. Allt hvad på jorden kallas stort, Skall för hans glans förblekna Och släkten samlas till hans port, Dem ingen mer kan räkna. All kungaprakt, All furstemakt Hans herradöme prisa Och honom lydnad visa.

2. Som nu hans ära strålar ren Kring Jafets berg och hinder, Sems hyddor skola se hans sken, Kams land skall se hans under. All jordens rund Af hans förbund Skall varda helt omsluten, Af nåden öfvergjuten.

4. Kättfärdighet han inför Gud Har åt de sina vunnit, Och, klädda uti trones skrud, De hafva friden funnit. Oss för hans skull Är fadern huld Och låter sig behaga, Att nåd för nåd vi taga.

N:o 291.

JU fr Maestoso. i J. NecMider. i , N i j n . J i J J i i i

5^ - 4 - 1 ----- ^ TTl - i 4=p= -i- j- -J J1 ? -j-ri: d=^4-f-^-

1. Var - de Må de * * r'* f ljus kring värl-den ss mil . da sken sig ^ ------------- , --------- C ----- '4 j. ' ^ '8 ' » VT^ "CiT"^" vi -da Ge . nom e - van - ge - Ii - - um. spri - da Ut från oss i mörk-rets rum.

"..f* i- 7 2 0 ---- $ 9 r^ ^ - i» - ------ j ----------)0 - -g - - K -------- jg --------- - j ---------- 1 ---------- j| -------- jfl> ------- -

P 4 * - . - i» - i - » - - j - - 1 - j - - j? - - 0 - » - P - g> *

-» ! " rf T -n - r

y ,i 1 + - «- j . . J | - k sH i - ^ - , - . J - 1 - - 1 - U

uD J J J J J *J -*. 41 J J J rH * r-^H

Ge -nom oss vill Gud ju kal - la Till sitt ri - ke föl- ken al - la. U; t. f . r i c i + 1 r t 1 1», a, " i i g i r rit J i » .*

it - i - » - L_ f=t?=- :1t^t: .J^ - h - 1 - 1 - r - W - 1 - * - IP - .4 - U.: - \ - 1 - ...... - 1 - T - . ----

2. O, så hören det och skynden Alla folk till faderns famn, Sofven längre ej i synden, Vaknen upp i Jesu namn. Gören bättring, så blir fröjden Bland Guds änglar stor i höjden.

N:o 476.

1. Lofva vill jag Herran, Herran, Ty han hafver hört min röst. Han är, då all hjälp syns fjärran Dock min starkhet, sköld och tröst; Han de ondas kraft förtager Och sitt barn ur faran drager.

2. På min Gud i lif och döden Har jag min förtröstan satt: Han har hulpit mig i nöden,

Och mitt hjärta är nu gladt. Därför vill jag honom prisa, Honom evig ära visa.

3. Herre, var de trognas hälsa Och din smorde hjälp beskär; Värdes din församling frälsa, Som din brud och egen är. Låt ditt folk i dig förnöjas Och till evig tid upphöjas. Skall or -dets ljud Med fri-dens bud Om Kri . sti ri - - ke fö - - - - ras, Hans

3. Allt hvad på jorden kallas stort, Skall för hans glans förblekna Och släkten samlas till hans port, Dem ingen mer kan räkna. All kungaprakt, All furstemakt Hans herradöme prisa Och honom lydnad visa.

2. Som nu hans ära strålar ren Kring Jafets berg och hinder, Sems hyddor skola se hans sken, Kams land skall se hans under. All jordens rund Af hans förbund Skall varda helt omsluten, Af nåden öfvergjuten.

4. Kättfärdighet han inför Gud Har åt de sina vunnit, Och, klädda uti trones skrud, De hafva friden funnit. Oss för hans skull Är fadern huld Och låter sig behaga, Att nåd för nåd vi taga.

N:o 291.
JU fr Maestoso. i J. NecMider. i , N i j n . J i J J i i i

5^ - 4 - 1 ----- ^ TTl - i 4=p= -i- j- -J J1 ? -j-ri: d=^4-f-^-

1. Var - de Må de * * r'* f ljus kring värl-den ss mil . da sken sig ^ ------------- , --------- C ----- '4 j. ' ^ '8 ' » VT^ "CiT"^" vi -da Ge . nom e - van - ge - Ii - - um. spri - da Ut från oss i mörk-rets rum.

"..f* i- 7 2 0 ---- $ 9 r^ ^ - i» - ------ j ----------)0 - -g - - K -------- jg --------- - j ---------- 1 ---------- j| -------- jfl> ------- -

~~P 4 * - . - -i» - i - » - - j ------ 1- j ------ j? ------------------ 0 ------ » ------ P ---------------- g~~> *

~~-» ! " rf T -n - r~~

~~y ,i 1 + - «- j . . J | - k sH i - ^ - , - . J - 1 - - 1 - U-~~

~~uD J J J J J *J -*. 41 J J J rH * r-^H~~

~~Ge -nom oss vill Gud ju kal - la Till sitt ri - ke föl- ken al - la. U; t. f . r i c i + 1 r t 1 1», a, " i i g i r rit J i » .*~~

~~it - i ------ » - L_ f=t?=- :1t^t: .J^ ------ h ----------- 1 --------- 1 --------- r ------ W ------ 1 -------- ------------ * ------~~ IP

~~- .4- ------ U.: ----------------------------- \ -------- 1- -------- ...... - 1 -------- T- .~~ ----

~~2. O, så hören det och skynden Alla folk till faderns famn, Sofven längre ej i synden, Vaknen upp i Jesu namn. Gören bättring, så blir fröjden Bland Guds änglar stor i höjden.~~

~~**N:o 476.**~~

~~1. Lofva vill jag Herran, Herran, Ty han hafver hört min röst. Han är, då all hjälp syns fjärran Dock min starkhet, sköld och tröst; Han de ondas kraft förtager Och sitt barn ur faran drager.~~

~~2. På min Gud i lif och döden Har jag min förtröstan satt: Han har hulpit mig i nöden,~~

~~Och mitt hjärta är nu gladt. Därför vill jag honom prisa, Honom evig ära visa.~~

~~3. Herre, var de trognas hälsa Och din smorde hjälp beskär; Värdes din församling frälsa, Som din brud och egen är. Låt ditt folk i dig förnöjas Och till evig tid upphöjas.~~ **N:o 292.**

Andantino. TFm J?. Bradbury.

1. Rätt - f är- dig-he-tens kla -ra sol Med i sa - lig - het upp-gått,^^^ Och snart dess ljus från pol till pol Med lif och fräls - ning nått.

2. Allt längre når den solens sken, Allt högre upp hon går.

Till jordens alla länder ren Dess varma strålglans når.

3. Vi glädjas åt, att mörkret flyr För ljusets högre lag.

Vi se, hur härligt dagen gryr, Den stora Herrens dag.

4. Och vi, som hott i dödens hus, I mörker, synd och brist, Vi fröjdas nu åt lifvets ljus, Åt Herren Jesus Krist.

N:o 293 se **N:o 1.**

N:o 294.

Andante.

Finsk folkmelodi.

1. Sek . ler-nas vak-ter så drö-jan-de skri-da, Blek-nan-de stjär - nor sitt ljus ännu spri - da. Hör hvil - ken skalf - van -de ån - - gest - full

N:o 292.

Andantino. TFm J?. Bradbury.

1. Rätt - f är- dig-he-tens kla -ra sol Med i sa - lig - het upp-gått,^^^ Och snart dess ljus från pol till pol Med lif och fräls - ning nått.

2. Allt längre når den solens sken, Allt högre upp hon går.

Till jordens alla länder ren Dess varma strålglans når.

3. Vi glädjas åt, att mörkret flyr För ljusets högre lag.

Vi se, hur härligt dagen gryr, Den stora Herrens dag.

4. Och vi, som hott i dödens hus, I mörker, synd och brist, Vi fröjdas nu åt lifvets ljus, Åt Herren Jesus Krist.

N:o 293 se **N:o 1.**

N:o 294.

Andante.

Finsk folkmelodi.

1. Sek . ler-nas vak-ter så drö-jan-de skri-da, Blek-nan-de stjär - nor sitt ljus ännu spri - da. Hör hvil - ken skalf - van -de ån - - gest - full

N:o 292.

Andantino. TFm J?. Bradbury.

1. Rätt - f är- dig-he-tens kla -ra sol Med i sa - lig - het upp-gått,^^^ Och snart dess ljus från pol till pol Med lif och fräls - ning nått.

2. Allt längre når den solens sken, Allt högre upp hon går.

Till jordens alla länder ren Dess varma strålglans når.

3. Vi glädjas åt, att mörkret flyr För ljusets högre lag.

Vi se, hur härligt dagen gryr, Den stora Herrens dag.

4. Och vi, som hott i dödens hus, I mörker, synd och brist, Vi fröjdas nu åt lifvets ljus, Åt Herren Jesus Krist.

N:o 293 se **N:o 1.**

N:o 294.

Andante.

Finsk folkmelodi.

1. Sek . ler-nas vak-ter så drö-jan-de skri-da, Blek-nan-de stjär - nor sitt ljus ännu spri - da. Hör hvil - ken skalf - van -de ån - - gest - full

suck går fram: Kommer dag ej snart?

Hedningars skaror så sucka och kvida, Köpet om frälsning sig tränger så vida; Herren ock fråga hörs: »Hvar är

din broder, hvar ? Kommer han ej snart?» :,:

Sörjande broder i palmernas skugga, Morgonens dimmor ren öfver dig dugga, Nattens oändliga mörker försvinna skall . Kristus kommer snart, : :

Ljus af Guds härlighet skall dig omhölja, Dödsdalens stränder skall lifsfloden skölja. Tyst, hör, där ljuder den sucken så klagande Kommer dag ej snart? :,:

N:o 514

Dyrköpta själar, i blodskällan tvagna, Bene från synden, från mörkret uttagna, Jesus på korset från jorden oss köpte Till ett bättre hem. Himlen är vårt hem.

O, hvilken sällhet där alltid skall vara, Där ej finns tårar, ej synd och ej fara. Härliga utsikt, att samlas därofvan I det sälla hem. Himlen är vårt hem.

3. Mildaste Jesus, acK, själf oss ledsaga, Bär oss och sköt oss, så arma och svaga. Öka vår kärlek, vår tro och vår längtan, Jesus, bär oss hem. Himlen är vårt hem.

4. Där skola tårar vår glädje ej stora. Där få vi himmelska sångerna höra:

Ära ske lammet, som köpt oss frun jorden Till ett bättre hem. Himlen är vårt hem.

N:o 543.

1. Herre, fördölj ej ditt ansikte för mig, Trösta mig åter - välsigna mig, hör mig. O du min trofaste, dyre forlossare, Kommer du ej snart? :,:

2. Ännu ej hemma, när dig, är jag vorden, Är blott en gäst och en främling på jorden. O du min trofaste, dyre forlossare, Kommer du ej snart? :,:

B. Här i det främmande landet jag skickar Upp till din himmel så längtande blickar. O du

du min trofaste, dyre forlossare, Kommer du ej snart? :,:

Medan du dröjer, tag vård om mitt hjärta, Helga min glädje och lindra min smärta. O du min trofaste, dyre forlossare, Kommer du ej snart? :,:

Håll mig, aok håll mig blott fast vid det ena, Att jag må frukta dig. Herre, allena. O du min trofaste, dyre forlossare, Kommer du ej snart? :,:

Herre, föröka, föröka oss trona, Gif hvad du vill, men till slut gif en krona. O du min trofaste, dyre forlossare, Kommer du ej snart? :,:

N:o 556.

1. O, när de lossnat, de jordiska banden, Frihet har gifvits åt trängtande anden, Glad då jag ilar till himmelska boningen, Där min Jesus är. :,:

2. Där blifva sorger och frestelser fjärran, Ty uti salig förening med Herran

Skall jag få blifva i himmelska boningen, Där min Jesus är. :,:

3. Hvad gör det då, hur besvärlig än varit Vägen, som jag genom lifvet har farit, Då den ju ledde till himmelska boningen Där min Jesus är. :,:

4. Därför jag må uti stillhet försaka.

Snart är jag hemma, och då får jag smaka Saliga hvilan i himmelska boningen, Dar min Jesus är. :,:

N:o 594.

Se ej på skummande vinet i bägarn, Fly såsom jagade hinden för jägarn; Fly till den mäktige, trofaste hjälpare, Som vill stå dig bi. :,:

Strid mot begären, ty om de få råda, Bringa de dig uti ofärd och våda, Fly till den mäktige, trofaste hjälpare, Som vill stå dig bi. :,:

Fly för den glädje, som endast bedårar, Pär lande drycken förvandlas i tårar; Fly till den mäktige, trofaste hjälpare, Som vill stå dig bi. :,:

Vill du din himmelska arfsrätt bevara Frukta för ovännens hemliga snara: Fly till den mäktige, trofaste hjälpare Som vill stå dig bi. ..: **v**
Andantino.

Svensk folkmelodi.

«.(

M !

1. Väldigt g&r ett rop of -ver land, of -ver haf. Sti-ger mot himmelens sky - - - ar; Släkten ef - ter släkten väl sjun - ka i graf, Bo-pet sig ständigt for . ny - - - ar.

imm E t L ^r^^r^ P t P 5 E l-M^g

^ u* L> iy i . r ^^"^ ' ' \j \j J . f, .' ^r L> * "*-~-- rr

k k k ^ i ^ ^ ' i U U ^

Ackhnrlän-ge ändrö-jer da »gen att gry. Kommer ej frälsningens tim « - - ma?

D. C. a/ JTtw«.

- Ghe-nommftrgocliben så. skä-ran-de det går, Hed-na-fol-kena rop Bomhöjtsi tu -sen &r:

JL

.N ^Ktf

^t^p-fL-g^

3E

2. Vi i mörker gå på den suckande jord, Hän mot förgängelsen ila. O, hvem bringar oss ett hugsvalande ord, Ord om förlossning och hvila? Se, vi bida än, men natten är så lång, Tröstlöst är vårt lif och tom vår glädjesång. Ack, hur länge än dröjer dagen att gry, Kommer ej frälsningens timma?

3. Hören I det ej, hur de klaga sin nöd, Viljen I eder förbarma? Vi, som funnit lif i vår frälsares död, Skyndom att hjälpa de arma. Lifvet är så kort: ännu är tid att gå, Hvem vill ge sitt lif, hvem vill den suck förstå: Ack, hur länge än dröjer dagen att gry, Kommer ej frälsningens timma?

N:o 343.

Ingen hinner fram till den eviga ron,

Som sig ej eldigt framtränger.

Själen måste utstå en kamp för den tron,

Hvarpå vår salighet hänger.

Porten kallas trång, och vägen heter smal:

Hela Herrens nåd är ställd uti ditt val.

Men här gäller tränga, ja, tränga sig fram,

Annars är himlen förlorad.

3. Aldrig blir du insläppt i himmelens land - Skriften det tydligen säger -. Aldrig kastas ankar på himmelens

strand, Om du sann tro icke äger. Genom tron du räddas, om du räddas skall; Därför, käre, hör och res dig från ditt fall, Bättra dig och tro Jesu Ijufliga ord, Detta, ja, detta är vägen.

2. Hindren äro många-, gör motstånd, min själ, Satan dig nåden ej unnar; Träng dig framom allt, som vill hindra ditt väl, Öfvergif världenes brunnar. Lyd ej hennes röst, som ropar: följ med oss. Ty, min dyra själ, du måste då förgås, Nej, för Jesu kärlek jag råder och ber: Strid i Guds kraft för din krona.

4. Hela vida världen Gud bjuder och ber: Kämpa för sällhetens krona. Herren dig så gärna den skatten ock ger; Sträfva därefter i trona. Himlaf åderns hand är utsträckt till din själ, Jesus klappar på, han ömmar för ditt väl, Nådens helge Ande vill störa din sömn: Salig är du, om dn vaknar. **N:o 296.**

Maestoso.

1. Gån ut, så Je-sus sa-de Till lär . jun - gar . ne få, Och i sitt ord han la-de, Hvad vi må ak -ta på: Gån ut, Guds ord pre - di - ken, Gån i . från pol till pöl Tills jordens al - la ri-ken Upplysts af nå-dens sol.

2. Och hednavärlden kallar På hjalp från kristna land, Och månget nödrop skallar: Den fallne räck din hand. Säg, vill du icke börja Förkunna Herrens bud Bland hedningar, som sörja, Och som ej känna Gud?

8. Du Guds forsamling vakna, Sänd missionärer ut, Och låt dem icke sakna Ditt stöd till lifvets slut. Du mycket fått af Herren, Och ännu mer du får, Om du bland folk i fjärran Guds frälsningsord utsår.

N:o 301.

1. lien bådar morgonstjärnan, Att natten ar förbi, Och jordens söner vakna Till bot och bättring. Si; Hvar stilla fläkt från hafvet Oss bringar nya bud Om hela folk, som börja Att vända sig till Gud.

2. Och dagg från himlen faller I milda skurar ner, Blott ständigt nya under Vårt häpna öga ser. Hvar bön om nåd bevaras I rikt och härligt mått. Ack, öfver nya världar Guds Andes pingstvind gått.

8. Se, hednafolken böja Ock knä för Herren Gud. Och tusen hjärtan lyftas I glada seger-ljud; Och under tiden skyndar En annan skara fram Att söka nåd hos Jesus, Det blödande Guds lamm.

4. Far fort, far fort att stiga, Du nya nådes-flod, Sträck dig till alla länder, Gör allas vilja god. Far fort,., tills Herren kommer, Och stanna icke förr, Än hela världen öppnat För Sions Gud sin dörr.

N:o 337.

1. Stå upp, stå upp för Jesus, Du korsets kämpahär. Se, själf han går framför oss Och segerfanan bär. Från seger och till seger Hans här skall draga fram, Till dess han oväns läger Förstrött och bragt på skam.

2. Stå upp, stå upp för Jesus, Stå i hans kraft allen; Ty köttets arm skall svika, Ej lita uppå den. Tag evangelii rustning, I Herrens

kraft drag ut Och trotsa oväns skaror, Du segra skall till slut.

8. Stå upp, stå upp för Jesus; Ej striden blifver lång; I dag hörs stridstrumpeten, I morgon segersång; Och den, som öfvervinner, Skall lifvets krona få I fridens sälla rike, Dit fiender ej nå.

N:o 591.

1. O Herre, sätt din stämpel På detta samlingshus, Och gör det till ett tempel För helig sannings ljus, Dit tusenden må tåga Och finna frid och rö Och eldas af den låga, Som tands af Jesu tro.

2. Låt dem, som få predika Ditt ord på detta rum, Åt fattiga och rika Ge evangelium, Låt dem din hjälp erfara Och Andens

kraft dem gif, Att de må dig förklara, Din lära och ditt lif.

8. Må riklig nåd du gifva Åt dina trogna här, Att de vid ordet blifva Och ha dig, Jesus, kär Samt älska så hvarandra, Som du i ordet lär, Och troget framåt vandra, Tills himlen hunnen är. **N:o 297.**

Från 17:e årh.

1. För dem, som un -der he -ta För dem, som kring den f rus -na so - len Bo ut - - i pal-mers ri - ka land, po - len Kring - ir - ra på en öds-lig strand, För al - la, al . la, Je - sus god Ut - göt sitt dy - ra hjär - te-blod.

2 Se, tusental af hednahopar Bortsopas af en bitter död; Från deras läger stämman ropar: Du Herrens folk, betänk vår nöd. Kom ut, sänd ut, uppoffra, bed Och graf ej himlapunden ned.

3. Min broder, syster, du som njuter Af fadershusets öfverflöd,

Låt se, att du din själ utgjuter I bön för dina bröders nöd, Och mer än smulan från ditt bord Uppoffra för en nödställd jord.

4. Låt, Jesus, snart den dag upprinna, Då du blir »Herre öfver allt»; Låt dina trognas hjärtan brinna Utaf den kärlek, du befallt; Ja, lär oss vaka, kämpa be, Tills vi ditt anlet' evigt se.

N:o 298.

Andante. Tysk melodi.

1. Till polens kalla gränser, Till In-diens ängd så huld, Till **N:o 297.**

Från 17:e årh.

1. För dem, som un -der he -ta För dem, som kring den f rus -na so - len Bo ut - - i pal-mers ri - ka land, po - len Kring - ir - ra på en öds-lig strand, För al - la, al . la, Je - sus god Ut - göt sitt dy - ra hjär - te-blod.

2 Se, tusental af hednahopar Bortsopas af en bitter död; Från deras läger stämman ropar: Du Herrens folk, betänk vår nöd. Kom ut, sänd ut, uppoffra, bed Och graf ej himlapunden ned.

3. Min broder, syster, du som njuter Af fadershusets öfverflöd,

Låt se, att du din själ utgjuter I bön för dina bröders nöd, Och mer än smulan från ditt bord Uppoffra för en nödställd jord.

4. Låt, Jesus, snart den dag upprinna, Då du blir »Herre öfver allt»; Låt dina trognas hjärtan brinna Utaf den kärlek, du befallt; Ja, lär oss vaka, kämpa be, Tills vi ditt anlet' evigt se.

N:o 298.

Andante. Tysk melodi.

1. Till polens kalla gränser, Till In-diens ängd så huld, Tillflo - dens strand, som glän - ser I Af - ri - ka af guld, Där pi - sang - trä - den bl om - ma, Till palm - be - vu - xen jord, De bju - da oss att kom - - ma Med Kri - sti dy - - ra ord.

2. Guds allmakt har där säte, Där syns hans fingers spår; Dock mänskan, hans beläte, I djupa mörkret går. Väl han ock där förnöjer Med gåfvor utan mått; Men hedningen sig böjer För döda gudar blott.

3. Vi, som hans nåd fått smaka, Hans ljus betrakta få, O, skall vår ljusastaka Inunder skäppan stå? Må frälsning, frälsning

skälla, Må Herrens ord bli sändt, Till dess bland folkslag alla Messias* namn blir kändt.

4. Hans pris må vinden bära Och vågorna ge svar, Tills, likt ett haf af ära, Från pol till pol det far, Till dess vi frälsta skåda Guds lamm, som dödadt var, Bland oss för evigt råda, Vår konung, Gud och far.

N:o 573.

1. I Jesu namn vi börja Ännu ett nådens år. Förgånget är det gamla, Ett nytt för dörren står. Men dig, o Gud, vår fader, Vi prisa denna stund För nåden vi fått njuta Uti ditt fridsförbund.

2. Mot dagar, hvilka komma, Vi gå med tröstligt mod; Vi veta, du är trofast, Vi veta, du är god. Du har oss redan

hulpit Ur mången nöd och strid Och renat oss från synden Och skänkt oss fröjd och frid.

3. Sänd ut i nordanlanden Ditt evangelium Och låt dess bjudning höras: »Se, här är ännu rum.» Gjut Anden rikligt neder Och kraft af himlen gif Och öppna mångas hjärtan Att fatta evigt lif.

4. Åt hedningarnas skaror Ditt frälsningsord beskär; Låt Israel få höra, Att Jesus kommen är. O, öppna himlens fönster, Välsigna folk och land Och låt oss detta året Bli ledda vid din hand.

N:o 299 se **131.**

flo - dens strand, som glän - ser I Af - ri - ka af guld, Där pi - sang - trä - den bl om - ma, Till palm - be - vu - xen jord, De bju - da oss att kom - - ma Med Kri - sti dy - - ra ord.

2. Guds allmakt har där säte, Där syns hans fingers spår; Dock mänskan, hans beläte, I djupa mörkret går. Väl han ock där förnöjer Med gåfvor utan mått; Men hedningen sig böjer För döda gudar blott.

3. Vi, som hans nåd fått smaka, Hans ljus betrakta få, O, skall vår ljusastaka Inunder skäppan stå? Må frälsning, frälsning

skälla, Må Herrens ord bli sändt, Till dess bland folkslag alla Messias* namn blir kändt.

4. Hans pris må vinden bära Och vågorna ge svar, Tills, likt ett haf af ära, Från pol till pol det far, Till dess vi frälsta skåda Guds lamm, som dödadt var, Bland oss för evigt råda, Vår konung, Gud och far.

N:o 573.

1. I Jesu namn vi börja Ännu ett nådens år. Förgånget är det gamla, Ett nytt för dörren står. Men dig, o Gud, vår fader, Vi prisa denna stund För nåden vi fått njuta Uti ditt fridsförbund.

2. Mot dagar, hvilka komma, Vi gå med tröstligt mod; Vi veta, du är trofast, Vi veta, du är god. Du har oss redan hulpit Ur mången nöd och strid Och renat oss från synden Och skänkt oss fröjd och frid.

3. Sänd ut i nordanlanden Ditt evangelium Och låt dess bjudning höras: »Se, här är ännu rum.» Gjut Anden rikligt neder Och kraft af himlen gif Och öppna mångas hjärtan Att fatta evigt lif.

4. Åt hedningarnas skaror Ditt frälsningsord beskär; Låt Israel få höra, Att Jesus kommen är. O, öppna himlens fönster, Välsigna folk och land Och låt oss detta året Bli ledda vid din hand.

N:o 299 se **131.**

N:o 300.

Doane.

1. O, säg ett ord Jesus, Din fräl-sa- re så god, Som gaf sitt Ii dö-den Och göt för dig sitt blod. Ett vitt-nes-börd om Jesus, Det tröstar mån -gen gång; O, säg ett ord om Je - sus I tal, i skrift och sång.

2. O, säg ett ord om Jesus, Du, som hans kärlek rönt; För in de vilsna lammen På ordets bete grönt. Ett vittnesbörd etc.

3. Just nu ett ord om Jesus. Din tid så hastigt går; I morgon ren kanhända Du inför honom står. Ett vittnesbörd etc.

4. O, säg ett ord om Jesus I kärlek och i tro, Ty Gud, som växten gifver, Skall låta ordet gro. Ett vittnesbörd etc.

N:o 383.

1. Jag sjunga vill om Jesus, Han kröner mig med nåd, Han fyller mig med glädje. Jag prisa vill hans råd. Min sång skall bli om Jesus, Som korsets död utstod, Som gaf sitt lif till lösen, Mig köpte med sitt blod.

2. Jag sjunga vill om Jesus, Jag sitter vid hans fot Och minnes all hans godhet, All nåd jag tagit mot. Min sång skall bli om Jesus etc.

3. Jag sjunga vill om Jesus, När gladt jajr tågar fram Till fridens sälla rike Att skåda f& Gudslamm. När genom pärleporten Jagin i himlen går En bättre sång till Jesus Jag evigt sjung» får.

N:o 602.

1. Snart skall vår brudgum komma I här-lighet och makt Och hämta sina fromma Med ära och med prakt. Upp, att oss redo göra Med lampor, olja, ljus, Att han må oss införa I himlens bröllopshus.

2. Med alla Jesu vänner Vi bli förenta där. En hvar sin vän ock känner Från pröfnings-lifvet här. Med änglars helga skara Vi knyta kärleksband. En evig frid skall vara I salighetens land

3. Där få vi se och höra, Hvad intet öga sett Och hörts af intet öra, Hvad fröjd oss Gud beredt. Där skola änglar sjunga Och helgon Prisa Gud Med oförgänglig tunga I evig lofsångs ljud.

N:o 301 se **296. N:o 300.**

Doane.

1. O, säg ett ord Jesus, Din fräl-sa- re så god, Som gaf sitt Ii dö-den Och göt för dig sitt blod. Ett vitt-nes-börd om Jesus, Det tröstar mån -gen gång; O, säg ett ord om Je - sus I tal, i skrift och sång.

2. O, säg ett ord om Jesus, Du, som hans kärlek rönt; För in de vilsna lammen På ordets bete grönt. Ett vittnesbörd etc.

3. Just nu ett ord om Jesus. Din tid så hastigt går; I morgon ren kanhända Du inför honom står. Ett vittnesbörd etc.

4. O, säg ett ord om Jesus I kärlek och i tro, Ty Gud, som växten gifver, Skall låta ordet gro. Ett vittnesbörd etc.

N:o 383.

1. Jag sjunga vill om Jesus, Han kröner mig med nåd, Han fyller mig med glädje. Jag prisa vill hans råd. Min sång skall bli om Jesus, Som korsets död utstod, Som gaf sitt lif till lösen, Mig köpte med sitt blod.

2. Jag sjunga vill om Jesus, Jag sitter vid hans fot Och minnes all hans godhet, All nåd jag tagit mot. Min sång skall bli om Jesus etc.

3. Jag sjunga vill om Jesus, När gladt jajr tågar fram Till fridens sälla rike Att skåda f& Gudslamm. När genom pärleporten Jagin i himlen går En bättre sång till Jesus Jag evigt sjung» får.

N:o 602.

1. Snart skall vår brudgum komma I här-lighet och makt Och hämta sina fromma Med ära och med prakt. Upp, att oss redo göra Med lampor, olja, ljus, Att han må oss införa I himlens bröllopshus.

2. Med alla Jesu vänner Vi bli förenta där. En hvar sin vän ock känner Från pröfnings-lifvet här. Med änglars helga skara Vi knyta kärleksband. En evig frid skall vara I salighetens land

3. Där få vi se och höra, Hvad intet öga sett Och hörts af intet öra, Hvad fröjd oss Gud beredt. Där skola änglar sjunga Och helgon Prisa Gud Med oförgänglig tunga I evig lofsångs ljud.

N:o 301 se **296. N:o 302.**

Adagio. A. S. Sörlin.

1. Ej blott i hednavärldens länder År Her-ren o-känd så-som Gud, Ack,här hos oss på va - ra strän-der De fle-sta syn- da mot hans bud. Ja, of - ver - allt på fö - ster - jor-den, Hvarhelst man byg - ga kan och I sö-dern och i kal-la nor-den, Gå ska-ror ut - an hopp och tro.

2. Väl hafva många börjat vakna Till lif på älskad fosterjord, Men millioner ännu sakna Den tro, som födes af Guds ord. Ån ligga många trakter öde Och vänta på Guds såningsmän, Fast ariaregnets rika flöde Nedströmmar ifrån himmelen.

3. Hvad göra vi, som frälsta vandra I skenet af Guds klarhets ljus, Att föra hem de många andra, Som saknas i vårt fadershus? Bör något medel längre sparas, År något offer väl för stort, Skall något användbart förfaras, Tills Herrens namn är härliggjordt?

4. O, må Guds frälsningsbudskap höras Ibland vårt folk, från strand till strand Att ljudet däraf snart må föras Med större kraft till hednaland, Till dess att natten slut är vorden Och segerdagen strålar klar, Då Jesus öfver hela jorden För alla blifvit uppenbar. **N:o 303.** *Adagio. P. N. H.*

1. I vårt fosterland Se vi ännu många, Som af syndens band Helt sig låta fånga. Ej de älskaGud, Hålla ej hans bud. Hålla ej hans bud.

2. Endast lifvets ord Kan dem frälsning gifva, Må uti vår nord Det förkunnadt blifva, Så att syndare Herrens nåd må se :,:

3. Du, som funnit nåd, Något bör du göra, Att Guds frälsningsråd Hvar och en må höra. Räddad, frälst och fri Hvarje själ må bli. :,:

4. Herrens frälsta folk, Upp att verka, tjäna, Var en Jesu tolk, Han skall dig förläna Kraft att i vår nord Sprida nådens ord. :,:

N:o 304 se **215.**

N:o 305. *Andantino.*

1. »Låt barnen komma», ljuder än Så ömt och mildt från barnens vän; Han öppnar famnen för de små Och söker deras hjärtan få.

N:o 303. *Adagio. P. N. H.*

1. I vårt fosterland Se vi ännu många, Som af syndens band Helt sig låta fånga. Ej de älskaGud, Hålla ej hans bud. Hålla ej hans bud.

2. Endast lifvets ord Kan dem frälsning gifva, Må uti vår nord Det förkunnadt blifva, Så att syndare Herrens nåd må se :,:

3. Du, som funnit nåd, Något bör du göra, Att Guds frälsningsråd Hvar och en må höra. Räddad, frälst och fri Hvarje själ må bli. :,:

4. Herrens frälsta folk, Upp att verka, tjäna, Var en Jesu tolk, Han skall dig förläna Kraft att i vår nord Sprida nådens ord. :,:

N:o 304 se **215.**

N:o 305. *Andantino.*

1. »Låt barnen komma», ljuder än Så ömt och mildt från barnens vän; Han öppnar famnen för de små Och söker deras hjärtan få.

N:o 303. *Adagio. P. N. H.*

1. I vårt fosterland Se vi ännu många, Som af syndens band Helt sig låta fånga. Ej de älskaGud, Hålla ej hans bud. Hålla ej hans bud.

2. Endast lifvets ord Kan dem frälsning gifva, Må uti vår nord Det förkunnadt blifva, Så att syndare Herrens nåd må se :,:

3. Du, som funnit nåd, Något bör du göra, Att Guds frälsningsråd Hvar och en må höra. Räddad, frälst och fri Hvarje själ må bli. :,:

4. Herrens frälsta folk, Upp att verka, tjäna, Var en Jesu tolk, Han skall dig förläna Kraft att i vår nord Sprida nådens ord. :,:

N:o 304 se **215.**

N:o 305. *Andantino.*

1. »Låt barnen komma», ljuder än Så ömt och mildt från barnens vän; Han öppnar famnen för de små Och söker deras hjärtan få.

2. »Låt barnen komma» hit till mig, Så talar Jesus innerlig, Då än i dag med sorg han hör, Att någon dem ett hinder gör.

3. Se, himmelriket hör dem till, Och Jesus dem välsigna vill. Han sluter dem intill sitt bröst, Där höra lammen herdens röst

4. För synd och nöd, från last och brott Han räddar dem, han här har fått. Han fostrar dem att tjäna Gud Och lär dem vandra i hans bud.

5. Förmena då ej barnen små Att redan nu till Jesus gå. Församla Herrens dyra lamm Och för dem till hans hjärta fram,

N:o 306.

Andantino.

1. Förströdt kring he - la jordens rund, Be- spot-tadt, frid-löst, ängs-Iadt, Går nu Guds folk, till den . na stund I o - trons mor - ker fängs-ladt ; Men han, som Is - ra- el förstrött, Dess land har la -tit bli för-ödt, Sitt folkskall å - ter samla.

2. Må han, som fadren lofvad var, Snart uppenbarad blifva, Af Sion hjälpen underbar Sitt fångna folk att gifva. Sig Israel skall fröjda då, Och Jakobs jubelsånger gå Mot skyn att Herren lofva.

N:o 488.

1. Ditt namn, o Gud, jag lofva vill Och alltid glad dig prisa; Så gif mig du din nåd därtill Och bästa sättet visa. Min konung, du som lofvärd är, Dig sjunger jag af hjärtat här, Tag mot den ringa sången.

2. Du, Herre, stor och härlig är, Din makt har ingen ände; Om dig ditt verk sitt vittne bär, Hvarthän vi än oss vände. När vi din skapelse bese, Vi falla för dig undrande, Vi kunna den ej fatta.

3. Jag tala vill om dina råd, Ditt välde, dina under, Din härlighet, din stora nåd, Din vishet, alla stunder. Din godhet skall af våra barn, Din rättvishet af barnabarn Förkunnas och välsignas.

4. Af evighet ditt rike var, I evighet det blifver. Det hägn, du fadren gifvit har, Du än åt barnen gifver. Du är for dem, som lida nöd Och fly till dig, ett säkert stöd, Din högra hand dem hjälper.

5. Du är dem när, som älska dig Och dig i sanning frukta; Fördärfvar ej evinnerlig, När du dem nödgas tukta. Du lyssnar till de dinas rop Och friar från de ondas hop, Som snart till intetgöres.

6. Du rättvis är, o Herre Gud, I alla dina vägar, Och heligt är ditt ord, ditt bud, Som själf du vara plägar. Så skall min mun, mitt hjärta här Med allt, som om dig vittne bär, Lofsjunga utan ände. 2. »Låt barnen komma» hit till mig, Så talar Jesus innerlig, Då än i dag med sorg han hör, Att någon dem ett hinder gör.

3. Se, himmelriket hör dem till, Och Jesus dem välsigna vill. Han sluter dem intill sitt bröst, Där höra lammen herdens röst

4. För synd och nöd, från last och brott Han räddar dem, han här har fått. Han fostrar dem att tjäna Gud Och lär dem vandra i hans bud.

5. Förmena då ej barnen små Att redan nu till Jesus gå. Församla Herrens dyra lamm Och för dem till hans hjärta fram,

N:o 306.

Andantino.

1. Förströdt kring he - la jordens rund, Be- spot-tadt, frid-löst, ängs-Iadt, Går nu Guds folk, till den . na stund I o - trons mor - ker fängs-ladt ; Men han, som Is - ra- el förstrött, Dess land har la -tit bli för-ödt, Sitt folkskall å - ter samla.

2. Må han, som fadren lofvad var, Snart uppenbarad blifva, Af Sion hjälpen underbar Sitt fångna folk att gifva. Sig Israel skall fröjda då, Och Jakobs jubelsånger gå Mot skyn att Herren lofva.

N:o 488.

1. Ditt namn, o Gud, jag lofva vill Och alltid glad dig prisa; Så gif mig du din nåd därtill Och bästa sättet visa. Min konung, du som lofvärd är, Dig sjunger jag af hjärtat här, Tag mot den ringa sången.

2. Du, Herre, stor och härlig är, Din makt har ingen ände; Om dig ditt verk sitt vittne bär, Hvarthän vi än oss vände. När vi din skapelse bese, Vi falla för dig undrande, Vi kunna den ej fatta.

3. Jag tala vill om dina råd, Ditt välde, dina under, Din härlighet, din stora nåd, Din vishet, alla stunder. Din godhet skall af våra barn, Din rättvishet af barnabarn Förkunnas och välsignas.

4. Af evighet ditt rike var, I evighet det blifver. Det hägn, du fadren gifvit har, Du än åt barnen gifver. Du är for dem, som lida nöd Och fly till dig, ett säkert stöd, Din högra hand dem hjälper.

5. Du är dem när, som älska dig Och dig i sanning frukta; Fördärfvar ej evinnerlig, När du dem nödgas tukta. Du lyssnar till de dinas rop Och friar från de ondas hop, Som snart till intetgöres.

6. Du rättvis är, o Herre Gud, I alla dina vägar, Och heligt är ditt ord, ditt bud, Som själf du vara plägar. Så skall min mun, mitt hjärta här Med allt, som om dig vittne bär, Lofsjunga utan ände. **N:o 307.**

Andante W. J. Kirkpatrick.

1. Till hög - sta borg, till lag-sta tjäll Sprid kor-sets hel -ga lä-ra, Från lifvets mor - gon till dess kväll Må du dess vitt - - ne bä . ra, Vittne må du bä - ra, Vitt-ne må du bä - ra, Till högsta borg, till läg-sta tjäll Sprid sa - lig - he . . tens lä - ra.

2. Gå du, som fri och lycklig är, Att bundna likar lossa, Träd modigt in uti den här, Som vill det onda krossa. Ondskans makt vi krossa. :,: Gå du, som fri och lycklig är, Att bundna likar lossa

3. Säg, vet du något högre kall, Och finns en större ära, Än rädda bröder ifrån fall, Än att de svage bära? Svage må du bära. :,: Säg, vet du något högre kall, Och finns en större ära?

4. Den kraft du har, ack släpp den till Och var ett ljus, som brinner. Gör hvad du kan: om det du vill, Du än ej alltid vinner. Om ej allt du vinner,:,: Den kraft, du har, ack släpp den till Och var ett ljus, som brinner.

5. Hvi tvekar du? Se, tiden går, Kan du dess flykt ej märka? Snart ock din aftonklocka slår, Sen är för sent att verka. Märk: för sent att verka. :,: Hvi tvekar du? Se tiden går. Kan du dess flykt ej märka?

N:o 501

1. Från berg till berg, från dal till dal, I fjärran land och nära, Förkunna korsets sköna tal, Gif Herren Jesus ära. Ja, gif Jesus ära, :,: Förkunna korsets sköna tal, Gif Herren Jesus ära.

2. Från morgonstund till natten sen Sprid ut Guds frälsnings lära; Och när sig ljuset ter igen, Gif Herren Jesus ära. Ja, gif Jesus ära, etc.

3. Med änglarna i paradis, Som Gud sitt lof hembära, Vi skola sjunga faderns pris Och gifva Jesus ära. Ja, gif Jesus ära, etc.

4. O, mänska, innan dödens flod Skall dig ur tiden bära. Sök rening uti lammets blod Och gif åt Jesus ära. Ja, gif Jesus ära, :,: Sök rening uti lammets blod Och gif åt Jesus ära **N:o 308.**
T. C. 0'Kane.

1. Ska - da f ram-åt, se det da - - gas, Ny - a ti - der bör . ja gry. Ki - ket af Guds barn skall ta . . gas,

J^

^TTT

f 2:o. [^ i - | ---- 1 ---- ^ - b - h J^ , J ---- 1 - ; ----- _^_£_i£ ------ j - j - ^-i - K~~~""N - H' =M- - Tå ----- » ----- fr «F ä* tf -:-=l ------- 4 ------- f ----------

HY) S u ' J 2 ^ * "".' . \ . _g - * - IL_J - *. ' Ļ * A

Mörkrets ha . rar må . ste fly. +.+.+..+-*.+. ~. Lan -det lig -ger nu f ram -f or oss, g r f f *. + + f:

----- ----- ----- p - j - -4 - V - *-s-» - »--F- - & ----- p ------ ^ ---------

-^ n ----- ----- br- p - ----- ^ - "~^ - ^ - & - K - t1 - ^ "1 -------- P ------ * ---------

v § . p r

9 , 0 ^ ^, r få - j 3 " 3 r~3- _^? - J - ~3 - *~] 1 * J -ö ---- J ---- i -----

VM/ . * *. * , ¥ . f . c>* .'.J J * &1 f

fc' . j l He-la lan -det öp-pet står. Upp, att seg - ra, Her-ren hör oss, 1 1 h rp-, - f f f' f- f f l"^: - ' f p *. ^ ^ P . f f . - , ^r- ' - ' - ^ P k L =p^s- L« L ------- 1 ------- p ---- p ^ i -

T K l> i, 9- . 9 P l 1 i

p b ^ 0 V A 1 ' .~*mfrf-^ f"f^?^'^:

Då vår bön till ho - nom går

- "*" o

2 Högre stridstrumpeten skallar, Då vår väg till seger går. Trägnare Guds Ande kallar Oss att verka år från år. Må af nit hvart hjärta brinna I Guds återlösta hjord. Må all tröghet helt försvinna Och Guds kraft bland oss bli spord.

3. Jubla du, Guds barnaskara, Otrons murar falla då. Herren själf skall med oss vara, I hans namn vi seger få. Låt oss offra, hvad vi hafva, Tid och kraft för Herrens skull Och ej mer i jorden gräfva Efter ett förgängligt gull.

Tusental af dyra själar Sakna ännu lifvets bröd, Där de gå som syndens trälar Hän mot mörker, natt och död. Gå att rädda, offra, strida, Innan natten faller på. Gå att bedja, vaka, lida, Tills du själf skall hädan gå. **N:o 309.**

Largo. <?. Wennerberg. 1 Till-kom-me ditt ri - ke, o Her - re vår Gud, Till-kom-me ditt ri - ke på

jor - - den. Sänd ut di - na vitt-nen med fräls-ningens bud, Sänd ut dem till sö-dern och nor-den Att kal - la och bju-da all vari - den, Att

2. Du lofvat i ordet en vildmarkens

i HJ vår, Då öknen skall stå lik en lilja; -*-jj Vi bida därefter hvart gryende år, Och .*. är det din nådiga vilja, Snart komme

den tiden, o Jesus. :,:

¥ '

kal-la och bju-da all vari - den. 3. Välsigna de vittnen, som gått i

ditt namn Att resa baneret där ute. Din trohet dem vare en skyddande hamn, Och ljufligt i famn du dem slute, Hug-svalande såsom en moder. :,:

4. Var själf deras starkhet, med kraft 6. Och få de än vattna sin sådd med

dem bekläd, Och lär dem att manligen sitt blod, Hvad nåd, hvad osägelig ära.

strida, Att utså i hoppet den himmelska Så framgår ditt rike, du fridsfurste god,

säd Och växten i tålamod bida Af dig, Och så vill allt mer du oss lära, Att neder-

som allena den gifver. :,: lag ofta är seger. :,:

6. Så kasta vi alla bekymmer på dig, Du lofvat för allting att sörja. Drag för oss på lifvets och sanningens stig Och låt i ditt namn oss ren börja Att tacka och lofva för segern. :,: **N:o 310.**

Maestoso. 1. Nu f röj - - de sig den vi - - da jord Åt Her . rens nåd och hel . ga

ord, För-kun-nåd t af a-post-lärs röst Oss, syn - da - re, till e-vig tröst. 2. När Herren Krist fullbordat allt, Som vittnat, hvad de sagt, Gått fram, trots mörkfadern honom anbefallt, Han sände, efter rets våld och makt.

Guds beslut, Kring världen sina vittnen ut. 4 Qch v- hafya gmnma ^ Desg

3. För världen ringa voro de, Ett mål kraft är än ibland oss spord, Och världen för mänskors spott och spe; Men hvad de all det föra skall Till Herren Jesu fotapall.

N:o 311.
Moderato,

P. P. Bliss.

. V . p N. y ^ r~hi i w t -- K. K k " . , IrT^ , n

få) ---- g ---- J ---- -é --- 0} --- J --- 0r- -4 ^5-1 hr i / J > ["Wi . -s-f-r^ -&-i- ^L ---- 2 ---- f 1 0 --- 0 é 0 k T - ' L- f-^ - S * * 4;4 ^ ' . . $. . . '^w

1. »För dig jag off-rat mig i kor- sets bitt-ra död Att å - ter . lo - sa dig Från

É-0- .?- -0-*-* Et -f f- C - *. *. "^ ^-^ +" \ r_ -TT T P r r ^* p f > ~t ---- H- 'T^f - « ----

r 1 h |4-H- 4- U- 1 - U- -f^-f-1 ' r r r r [4-=4- -V -

syndens dom och nöd.

Jag gaf, jag gaf mitt lif för dig, Hvad har du gif- vit mig?

2. Ack, husvill här jag gick, En främling här jag var, Och världens hat jag fick, Då här din synd jag bar. Jag gaf, jag gaf mig helt for dig, Hvad gifver du ät mig?

3. Ifrån min faders hus, Där allt var ljust och godt, Jag kom till jordens grus Att lida hån och spott. Jag lämnat allt, ja allt, for dig, Hvad lämnar du för mig?

4. För dig jag mycket led, Långt mer, än tänkas kan, För dig jag ensam stred Och full försoning vann. Jag led, jag led det allt för dig, Hvad lider du för mig?

5. Och jag har fört till dig Hit ned från himlens höjd Förlossning, full och fri, Förlåtelse och fröjd. Jag ger, jag ger stor nåd åt dig; Hvad gifver du åt mig?» **N:o 310.**

Maestoso. 1. Nu f röj - - de sig den vi - - da jord Åt Her . rens nåd och hel . ga

ord, För-kun-nåd t af a-post-lärs röst Oss, syn - da - re, till e-vig tröst. 2. När Herren Krist fullbordat allt, Som vittnat, hvad de sagt, Gått fram, trots mörkfadern honom anbefallt, Han sände, efter rets våld och makt.

Guds beslut, Kring världen sina vittnen ut. 4 Qch v- hafya gmnma ^ Desg

3. För världen ringa voro de, Ett mål kraft är än ibland oss spord, Och världen för mänskors spott och spe; Men hvad de all det föra skall Till Herren Jesu fotapall.

N:o 311.
Moderato,

P. P. Bliss.

. V . p N. y ^ r~hi i w t -- K. K k " . , IrT^ , n

få) ---- g ---- J ---- -é --- 0} --- J --- 0r- -4 ^5-1 hr i / J > ["Wi . -s-f-r^ -&-i- ^L ---- 2 ---- f 1 0 --- 0 é 0 k T - ' L- f-^ - S * * 4;4 ^ ' . . $. . . '^w

1. »För dig jag off-rat mig i kor- sets bitt-ra död Att å - ter . lo - sa dig Från

É-0- .?- -0-*-* Et -f f- C - *. *. "^ ^-^ +" \ r_ -TT T P r r ^* p f > ~t ---- H- 'T^f - « ----

r 1 h |4-H- 4- U- 1 - U- -f^-f-1 ' r r r r [4-=4- -V -

syndens dom och nöd.

Jag gaf, jag gaf mitt lif för dig, Hvad har du gif- vit mig?

2. Ack, husvill här jag gick, En främling här jag var, Och världens hat jag fick, Då här din synd jag bar. Jag gaf, jag gaf mig helt for dig, Hvad gifver du ät mig?

3. Ifrån min faders hus, Där allt var ljust och godt, Jag kom till jordens grus Att lida hån och spott. Jag lämnat allt, ja allt, for dig, Hvad lämnar du för mig?

4. För dig jag mycket led, Långt mer, än tänkas kan, För dig jag ensam stred Och full försoning vann. Jag led, jag led det allt för dig, Hvad lider du för mig?

5. Och jag har fört till dig Hit ned från himlens höjd Förlossning, full och fri, Förlåtelse och fröjd. Jag ger, jag ger stor nåd åt dig; Hvad gifver du åt mig?» **N:o 312** se **N:o 232.**

<b<N:o 313.

Adagio. Geo. Hews. Fint 1. Je . sus, jag vill Jag är fat . tig, kor - set bä - ra, u - tan ä - ra, Allt för - sa - ka Du skall blif - va Or-* , föl - ja dig. allt för mig. Män-ni-skor så lätt be-dra-ga; Så ej Je-sus, han. är sann.

D. C.

Värl - den må mig fritt för - - ja . ga. Hon har dräpt min fräl - ser-man. 2. Må mig hela världen svika: Jesns, vill fly till dig. Mina dagar, sorgerika, Snart i je vända sig. Sorg kan mig ej mera såra,

glädje vända sig. Sorg kan mig ej mera såra, Lifvet har du i hans död. Snart skall jordelif-Öm ja£ blott din kärlek har; Ingen fröjd skall vet ändas, Och din väg bland sorger mång'; I

3. Upp, min själ, ty du är salig: Höj dig öfver synd och nöd. Jesus gifver fröjd otalig; Lifvet har du i hans död. Snart skall jordelif-

mer mig dåra, Som allena jordisk var.

åskådning tron skall vändas, Sorg i fröjd och bön i sång.

N:o 315.

1. Jag vill följa dig, o Jesus, Följa dig, om vägen går öfver solbelysta höjder Eller genom dunkla snår. Där din helga fot gått före, Vill jag följa efter glad, Viss, att hvarje steg mig närmar Hem till lefvande Guds stad.

2.

Må jag då ej ängsligt spörja: Herre, säg, hvarthän du går? Eller med en hemlig tvekan Träda uti dina spår. Ack, här gäller blott att följa, Ej att välja väg och stig, Blott att uti barnslig lydnad Gå den väg, du valt åt mig,

3. Men, om något här mig binder Med ett än så hårfint band Och vill blifva mig till hinder För min gång till lifvets land, Gör mig fri, ja fri i anden, Fri att följa dig med fröjd, Fri att älska, fri att tjäna, Med din goda vilja nöjd.

4. O, så tag min håg, min vilja, Slut mig i din vilja in, Och när jag är trött af vägen, Hviska till mig: »Du är min. Har du följt mig här i tiden Under några korta år, Skall du ock i evigheten Följa lammet, hvart det går.»

Andante. JS. Lowry. -4-T ----- N - N - N N ^ J1 NH

fcfefc-^-^j J J 1 j J-Jf g a-j-l-J^3 g ^ S 3 5 TH 1. Ned ut - i da-len med min Je - sus trygg jag går, Nåd och frid jag fin -ner städs ut- p^T-T ------------ 0 --- *±-0 --- 0 --- 0 --- f --- ^~T~^ ----- P ----- * ----- S ---- ^ 1 é ----- f ----- P ----- P ---- ^ ---- 9 ---- 2 ---- P-! ^i:T^"1rrö~1 - 1 - 1 - P~~1 - t~f~ ~t - E - i - » ---------- S ---- bi ---- b ---- b - sr-S - 5 - br- -^^g-i-Ms-rr-* L L k *- : ^ g D D l/ U -V-^- 1/-2 - J4,_4^l^^^4^_^N:o 312 se **N:o 232.**

<b<N:o 313.

Adagio. Geo. Hews. Fint 1. Je . sus, jag vill Jag är fat . tig, kor - set bä - ra, u - tan ä - ra, Allt för - sa - ka Du skall blif - va Or-* , föl - ja dig. allt för mig. Män-ni-skor så lätt be-dra-ga; Så ej Je-sus, han. är sann.

D. C.

Värl - den må mig fritt för - - ja . ga. Hon har dräpt min fräl - ser-man. 2. Må mig hela världen svika: Jesns, vill fly till dig. Mina dagar, sorgerika, Snart i je vända sig. Sorg kan mig ej mera såra,

glädje vända sig. Sorg kan mig ej mera såra, Lifvet har du i hans död. Snart skall jordelif-Öm ja£ blott din kärlek har; Ingen fröjd skall vet ändas, Och din väg bland sorger mång'; I

3. Upp, min själ, ty du är salig: Höj dig öfver synd och nöd. Jesus gifver fröjd otalig; Lifvet har du i hans död. Snart skall jordelif-

mer mig dåra, Som allena jordisk var.

åskådning tron skall vändas, Sorg i fröjd och bön i sång.

N:o 315.

1. Jag vill följa dig, o Jesus, Följa dig, om vägen går öfver solbelysta höjder Eller genom dunkla snår. Där din helga fot gått före, Vill jag följa efter glad, Viss, att hvarje steg mig närmar Hem till lefvande Guds stad.

2.

Må jag då ej ängsligt spörja: Herre, säg, hvarthän du går? Eller med en hemlig tvekan Träda uti dina spår. Ack, här gäller blott att följa, Ej att välja väg och stig, Blott att uti barnslig lydnad Gå den väg, du valt åt mig,

3. Men, om något här mig binder Med ett än så hårfint band Och vill blifva mig till hinder För min gång till lifvets land, Gör mig fri, ja fri i anden, Fri att följa dig med fröjd, Fri att älska, fri att tjäna, Med din goda vilja nöjd.

4. O, så tag min håg, min vilja, Slut mig i din vilja in, Och när jag är trött af vägen, Hviska till mig: »Du är min. Har du följt mig här i tiden Under några korta år, Skall du ock i evigheten Följa lammet, hvart det går.»

Andante. JS. Lowry. -4-T ----- N - N - N N ^ J1 NH

fcfefc-^-^j J J 1 j J-Jf g a-j-l-J^3 g ^ S 3 5 TH 1. Ned ut - i da-len med min Je - sus trygg jag går, Nåd och frid jag fin -ner städs ut- p^T-T ------------ 0 --- *±-0 --- 0 --- 0 --- f --- ^~T~^ ----- P ----- * ----- S ---- ^ 1 é ----- f ----- P ----- P ---- ^ ---- 9 ---- 2 ---- P-! ^i:T^"1rrö~1 - 1 - 1 - P~~1 - t~f~ ~t - E - i - » ---------- S ---- bi ---- b ---- b - sr-S - 5 - br- -^^g-i-Ms-rr-* L L k *- : ^ g D D l/ U -V-^- 1/-2 - J4,_4^l^^^4^_^N:o 312 se **N:o 232.**

<b<N:o 313.

Adagio. Geo. Hews. Fint 1. Je . sus, jag vill Jag är fat . tig, kor - set bä - ra, u - tan ä - ra, Allt för - sa - ka Du skall blif - va Or-* , föl - ja dig. allt för mig. Män-ni-skor så lätt be-dra-ga; Så ej Je-sus, han. är sann.

D. C.

Värl - den må mig fritt för - - ja . ga. Hon har dräpt min fräl - ser-man. 2. Må mig hela världen svika: Jesns, vill fly till dig. Mina dagar, sorgerika, Snart i je vända sig. Sorg kan mig ej mera såra,

glädje vända sig. Sorg kan mig ej mera såra, Lifvet har du i hans död. Snart skall jordelif-Öm ja£ blott din kärlek

har; Ingen fröjd skall vet ändas, Och din väg bland sorger mång'; I

3. Upp, min själ, ty du är salig: Höj dig öfver synd och nöd. Jesus gifver fröjd otalig; Lifvet har du i hans död. Snart skall jordelif-

mer mig dåra, Som allena jordisk var.

åskådning tron skall vändas, Sorg i fröjd och bön i sång.

N:o 315.

1. Jag vill följa dig, o Jesus, Följa dig, om vägen går öfver solbelysta höjder Eller genom dunkla snår. Där din helga fot gått före, Vill jag följa efter glad, Viss, att hvarje steg mig närmar Hem till lefvande Guds stad.

2.

Må jag då ej ängsligt spörja: Herre, säg, hvarthän du går? Eller med en hemlig tvekan Träda uti dina spår. Ack, här gäller blott att följa, Ej att välja väg och stig, Blott att uti barnslig lydnad Gå den väg, du valt åt mig,

3. Men, om något här mig binder Med ett än så hårfint band Och vill blifva mig till hinder För min gång till lifvets land, Gör mig fri, ja fri i anden, Fri att följa dig med fröjd, Fri att älska, fri att tjäna, Med din goda vilja nöjd.

4. O, så tag min håg, min vilja, Slut mig i din vilja in, Och när jag är trött af vägen, Hviska till mig: »Du är min. Har du följt mig här i tiden Under några korta år, Skall du ock i evigheten Följa lammet, hvart det går.»

Andante. JS. Lowry. -4-T ----- N - N - N N ^ J1 NH

fcfefc-^-^j J J 1 j J-Jf g a-j-l-J^3 g ^ S 3 5 TH 1. Ned ut - i da-len med min Je - sus trygg jag går, Nåd och frid jag fin -ner städs ut- p^T-T ------------ 0 --- *±-0 --- 0 --- 0 --- f --- ^~T~^ ----- P ----- * ----- S ---- ^ 1 é ---- - f ----- P ----- P ---- ^ ---- 9 ---- 2 ---- P-! ^i:T^"1rrö~1 - 1 - 1 - P~~1 - t~f~ ~t - E - i - » ---------- S ---- bi ---- b - --- b - sr-S - 5 - br- -^^g-i-Ms-rr-* L L k *- : ^ g D D l/ U -V-^- 1/-2 - J4,_4^l^^^4^_^i hans hel * ga spår. Hvart han mig an le . der, bör jag vil - ligt föl - ja med På! Af - ven då han fö - rer mig i da . len tf ^ ^ ned. 9> Föl -ja, föl-* ja; föl ja Je - sus Hvar-je dag, hvar-je stund, på den väg, han gått. Föl-j a, föl . ja; jag vill föl - ja Je . sus, Hvart han mig än le . der - ho . nom föl - ja blott.

2. Ned uti dalen med min Jesus trygg jag går, Om än stormar möta mig och vägen synes svår. Med sin hand han leder, ingen fruktan då jag bär, Ty i hvarje svårighet är han mig när. Följa etc,

3. Ned uti dalen, eller upp på bergets höjd, Vid min Jesu sida vandrar jag helt nöjd. Trofast städs han för mig i sitt kärleksfulla råd Och hur han mig leder, är hans ledning nåd, Följa etc.

N:o 315 se **313.** i hans hel * ga spår. Hvart han mig an le . der, bör jag vil - ligt föl - ja med På! Af - ven då han fö - rer mig i da . len tf ^ ^ ned. 9> Föl -ja, föl-* ja; föl ja Je - sus Hvar-je dag, hvar-je stund, på den väg, han gått. Föl-j a, föl . ja; jag vill föl - ja Je . sus, Hvart han mig än le . der - ho . nom föl - ja blott.

2. Ned uti dalen med min Jesus trygg jag går, Om än stormar möta mig och vägen synes svår. Med sin hand han leder, ingen fruktan då jag bär, Ty i hvarje svårighet är han mig när. Följa etc,

3. Ned uti dalen, eller upp på bergets höjd, Vid min Jesu sida vandrar jag helt nöjd. Trofast städs han för mig i sitt kärleksfulla råd Och hur han mig leder, är hans ledning nåd, Följa etc.

N:o 315 se **313.** **N:o 316.**

Andantino. 1. Jag Men 1 i { S ' bly -ges ej vid vill hans namn be Je -sus Och vid hans dy-ra ord T, ... -kan -na På den- na on-da jord. Hans kors jag pä mig ta - - ger Och all den smälek stor, Som korset med sig haf . ver För den på Je-sustror.

2. Jag blyges ej vid Jesus: Jag var en syndens 3. Jag blyges ej vidJesns, Ack nej, hvi skulle

träl, Han kom och igenlöste På korsets träd min jag! Han vill ju icke bly gas Vid mig på domens dag,

själ; Jag honom öfvergifvit. Han sökte mig igen, Han skall mig da bekänna: Se, fader, här är jag

Hu kallar han mig broder Och är min bäste vän. Och barnen du mig gif vit, Till dem har j äg behag.

N:o 317.

W. B. Bradbury.

1 . Han le . der mig. Hvad himmelsk tröst Den ljuf . va tan - ken ger mitt bröst : Hvar- helst jag är, på all min stig, Min fa - der stan - digt le - der mig. Han le-der mig, han le-der mig; Med e-gen hand han le-der mig. Så må jag f öl-ja

N:o 316.

Andantino. 1. Jag Men 1 i { S ' bly -ges ej vid vill hans namn be Je -sus Och vid hans dy-ra ord T, ... -kan -na På den- na on-da jord. Hans kors jag pä mig ta - - ger Och all den smälek stor, Som korset med sig haf . ver För den på Je-sustror.

2. Jag blyges ej vid Jesus: Jag var en syndens 3. Jag blyges ej vidJesns, Ack nej, hvi skulle

träl, Han kom och igenlöste På korsets träd min jag! Han vill ju icke bly gas Vid mig på domens dag,

själ; Jag honom öfvergifvit. Han sökte mig igen, Han skall mig da bekänna: Se, fader, här är jag

Hu kallar han mig broder Och är min bäste vän. Och barnen du mig gif vit, Till dem har j äg behag.

N:o 317.

W. B. Bradbury.

1 . Han le . der mig. Hvad himmelsk tröst Den ljuf . va tan - ken ger mitt bröst : Hvar- helst jag är, på all min stig, Min fa - der stan - digt le - der mig. Han le-der mig, han le-der mig; Med e-gen hand han le-der mig. Så må jag f öl-ja

glad med dig, Då du, o Gud, självf leder mig.

2. Än öfver mörk och stenig mark, Än genom ljuflig blomsterpark; På stormigt haf och stilla strand Jag ledes af min faders hand. Han leder etc.

3. Lär mig, o Gud, att sluta in Med barnslig tro min band i din Och vara nöjd att följa dig, Då du i kärlek leder mig. Han leder etc.

4. Och när min vandring tagit slut Och jag min strid har kämpat ut, Jag räds ej då för dödens bud, När jag är ledd af dig, o Gud. Han leder etc.

N:o 318.

Adagio. R. Loivry.

1. Hvar-je steg mig Je-sus le-der. Hvad kan jag väl ön-ska mer? Kan jag

tvif - la på hans kär - lek, Då hans led - ning här jag ser? Him-melsk

frid och sa-lig trygghet Njuter nu i tron min själ; Ty jag vet, hvad helst mig

händer, Je-sus dock allt gör väl val.

3. Hvarje steg mig Jesus leder, O, hur högt han älskar mig. Och till slut har han mig lofvat Gifva evig rö hos sig.

2. Hvarje steg mig Jesus

Är min hjälp i strid och nöd, Styrker mig i hvarje pröfning, Mättar mig med lifvets bröd. När min fot på vägen stapplar, Törstande jag dignar ner, Ymnigt han ur brustna klippan Lifvets vatten åt mig ger. :,:

När omsider jag har hunnit Till det hem, han mig beredt, Skall jag, frälst och bärgad, sjunga: Hela vägen han mig

ledt. :,: glad med dig, Då du, o Gud, själf leder mig.

2. Än öfver mörk och stenig mark, Än genom ljuflig blomsterpark; På stormigt haf och stilla strand Jag ledes af min faders hand. Han leder etc.

3. Lär mig, o Gud, att sluta in Med barnslig tro min band i din Och vara nöjd att följa dig, Då du i kärlek leder mig. Han leder etc.

4. Och när min vandring tagit slut Och jag min strid har kämpat ut, Jag räds ej då för dödens bud, När jag är ledd af dig, o Gud. Han leder etc.

N:o 318.

Adagio. R. Loivry.

1. Hvar-je steg mig Je-sus le-der. Hvad kan jag väl ön-ska mer? Kan jag

tvif - la på hans kär - lek, Då hans led - ning här jag ser? Him-melsk

frid och sa-lig trygghet Njuter nu i tron min själ; Ty jag vet, hvad helst mig

händer, Je-sus dock allt gör väl val.

3. Hvarje steg mig Jesus leder, O, hur högt han älskar mig. Och till slut har han mig lofvat Gifva evig rö hos sig.

2. Hvarje steg mig Jesus

Är min hjälp i strid och nöd, Styrker mig i hvarje pröfning, Mättar mig med lifvets bröd. När min fot på vägen stapplar, Törstande jag dignar ner, Ymnigt han ur brustna klippan Lifvets vatten åt mig ger. :,:

När omsider jag har hunnit Till det hem, han mig beredt, Skall jag, frälst och bärgad, sjunga: Hela vägen han mig ledt. :,: **N:o 319.** Adagio.

TF. G. Fischer.

ledens för.lust.el.ser ej mig f or-strö; I blods-kal-lan två du mig hvit så-som snö. Hvit så-som snö, ja, hvit så-som snö; Ja, två mig, att hvit jag må blif - va som snö. 2. O Jesus, låt intet fördömligt bli kvar. Ditt blod alla fläckar från själen borttar. Från världen och synden och allt låt mig dö: I blodskällan två du mig hvit såsom snö. Hvit såsom snö, etc.

3. O Jesus, se ned från din härlighets höjd Och hjälp mig dig tjäna och följa med fröjd. Ja, hjälp du det vacklande, krossade rö: I blodskällan två du mig hvit såsom snö. Hvit såsom snö, etc.

4. O Jesus, jag beder; tag bönen emot. Jag bidar på rening vid korsträdets fot; Här skådar jag, Jesus, dig blöda och dö. I blodskällan två du mig hvit såsom snö. Hvit såsom snö, etc.

5. O Jesus, du ser, hur jag bidar på dig; Kom nu och förnya mitt hjärta i mig. Ja, värdes du rädda min själ från att dö. I blodskällan två du mig hvit såsom snö. Hvit såsom snö, etc.

N:o 320.

Andante. G. B. Holsinqer. 1. Helt for Je-sus, som har off-rat Sig så helt att fräl-sa mig. Alltför mig har han

N:o 319. Adagio.

TF. G. Fischer.

ledens för.lust.el.ser ej mig f or-strö; I blods-kal-lan två du mig hvit så-som snö. Hvit så-som snö, ja, hvit så-som snö; Ja, två mig, att hvit jag må blif - va som snö. 2. O Jesus, låt intet fördömligt bli kvar. Ditt blod alla fläckar från själen borttar. Från världen och synden och allt låt mig dö: I blodskällan två du mig hvit såsom snö. Hvit såsom snö, etc.

3. O Jesus, se ned från din härlighets höjd Och hjälp mig dig tjäna och följa med fröjd. Ja, hjälp du det vacklande,

krossade rö: I blodskällan två du mig hvit såsom snö. Hvit såsom snö, etc.

4. O Jesus, jag beder; tag bönen emot. Jag bidar på rening vid korsträdets fot; Här skådar jag, Jesus, dig blöda och dö. I blodskällan två du mig hvit såsom snö. Hvit såsom snö, etc.

5. O Jesus, du ser, hur jag bidar på dig; Kom nu och förnya mitt hjärta i mig. Ja, värdes du rädda min själ från att dö. I blodskällan två du mig hvit såsom snö. Hvit såsom snö, etc.

N:o 320.

Andante. G. B. Holsinqer. 1. Helt for Je-sus, som har off-rat Sig så helt att fräl-sa mig. Alltför mig har han

försakat Och i dö - den gif - vit sig. Helt jag lef - va vill för Je - sus, Honomheltjag ly-da ma. Helt för Je-sns, helt för Je- sus, Ingen har mig äl-skat så.

2, Helt för Jesus, han allena Är min rö gifvit, Är ett lif, som aldrig dör. Helt jag och salighet. Han är vännen framför andra, etc.

Stor i n&d och trofasthet. Helt jag etc. ^ HeH för Je8us _ ^. {^ ^^^ Vftra

3. Helt för Jesus - intet annat Är dock det min lösen här, Tills mitt hjärta, renadt, vardt att lefva för, Ty det lif, hans död mig helgadt, Bilden blott af honom bär. Helt jag etc.

N:o 321.

Andante. Lowell Mason.

1. Närmare, Gud, till dig, Närmare dig! Om det än blir ett kors, Som drifver mig, Skall det dock bli min sång Här under tidens tvång: Närmare, Gud till dig, Närmare dig.

2. När på min pilgrimsfärd Solen gått ter Mörkret omgifver mig, Allen' jag är. Fader, till dig jag då Vill uti bönen gå: Närmare etc.

3. Visa mig då din väg Hem till ditt land, Lär mig att taga allt Ifrån din hand , Vare du då min tröst, Slut mig intill ditt bröst: Närmare etc.

4. När ifrån jordens grus, Sorg och besvär Du har mig kallat hem, Där själf du är; Skall det dock bli min sång Evigt bland helgon mång': Närmare etc.

försakat Och i dö - den gif - vit sig. Helt jag lef - va vill för Je - sus, Honomheltjag ly-da ma. Helt för Je-sns, helt för Je- sus, Ingen har mig äl-skat så.

2, Helt för Jesus, han allena Är min rö gifvit, Är ett lif, som aldrig dör. Helt jag och salighet. Han är vännen framför andra, etc.

Stor i n&d och trofasthet. Helt jag etc. ^ HeH för Je8us _ ^. {^ ^^^ Vftra

3. Helt för Jesus - intet annat Är dock det min lösen här, Tills mitt hjärta, renadt, vardt att lefva för, Ty det lif, hans död mig helgadt, Bilden blott af honom bär. Helt jag etc.

N:o 321.

Andante. Lowell Mason.

1. Närmare, Gud, till dig, Närmare dig! Om det än blir ett kors, Som drifver mig, Skall det dock bli min sång Här under tidens tvång: Närmare, Gud till dig, Närmare dig.

2. När på min pilgrimsfärd Solen gått ter Mörkret omgifver mig, Allen' jag är. Fader, till dig jag då Vill uti bönen gå: Närmare etc.

3. Visa mig då din väg Hem till ditt land, Lär mig att taga allt Ifrån din hand , Vare du då min tröst, Slut mig intill ditt bröst: Närmare etc.

4. När ifrån jordens grus, Sorg och besvär Du har mig kallat hem, Där själf du är; Skall det dock bli min sång Evigt bland helgon mång': Närmare etc.

N:o 322.

Adagio.

W. H. Doane.

m

1. Jag är din, o Gud,; .tf-- #- -tf-

£

i

g har hört din röst, Du i kär-lek kal - lat >-.*:*.+.+.. II

m

F

^P

s

K

; Jag dock läng-tar än att få mer af nåd, Lang-tar, Her-re, ef - ter dig.

1t tuit r t-rrjiå£EiE

-%r

_p-p----i__

*^f

il

Drag mig, drag mf

mig när-ma-re till dig, Till ditt kors, där frid jag får. Drag mig,

3=3

D råg mig, drag mig när - - - ma - re,

hW < * I4j tf~P - n"- , ^ .... j . P" fr i t ^N- .j. -j j* . j 'l) " &> A,

K)2- l - - ------ --------------- J- = - « - tf - l-é - tf- j ' Her - re, drag mig när - ma - re till dig Och till ^tt^CLg-t-p., J;~; . , JU^ di . na hel -ga i g r f . i sår.

^L^_7? - i - t - V. -------- 1 - ! b > "r b t^~ -=É =i=tr

drag mig,

när ----- ma - re

2. Tag mig, Herre, så helt uti din tjänst, Slut mig i din nåd så in,

Att allena du blir mitt lif, mitt hopp Och din vilja blifver min. Drag mig etc.

3. O, hvad salig fröjd, att i ensamhet Nådatronen nalkas än

Och i bönen få tala med sin Gud

Såsom vännen med sin vän. Drag mig etc.

4. Gud, ditt kärleksdjup jag ej fattar här; Snart likväl på andra strand Salighetens höjd jag med glädje når I mitt hem i fridens land. Drag mig etc. **N:o 323.**

Moderato rissoluto.

P. P. Bliss.

1. Mer he - lig-het gif mig, Mer still-het, o Gud, Mer kraft e-mot syn-den, Mer fröjd i ditt bud; Mer tro till att bed - ja, Mer lyd - nad mig gif, Mer nit till att ver - ka, Mer kraft af ditt lif. 2. Mer tacksamhet gif mig, Mer frid vid ditt bröst, Mer håg till att höra Din kallande röst; Mer nåd till att lida O Jesus, med dig, Mer lust till att vandra Försakelsens stig.

3. Mer ödmjukhet gif mig, Mer salighets hopp, Mer renhet och hvila, Mer längtan dit opp; Mer nyttig ock gör mig, På kärlek mer rik, Mer mogen för himlen, Mer, Jesus, dig lik.

N:o 366.

1. Gräf ned dina sorger, Din otro jämväl; Gräf ned dem i djupet, Förborga dem väl. När natt dig omsluter, Misströsta ej då. Lägg nöden för Jesus, Och hjälp du skall få.

2. Lägg nöden för Jesus, Hvadhelst den ock är. Lägg fram den för Jesus, Och hjälp han beskär. Gå, samla det solsken, Han strör på din stig. Han bördan vill lätta, Den taga på sig.

3. Här vandra så många Med sorgfyllda bröst I mörker och ångest; Gå, skaffa dem tröst. Med solsken och kärlek Lys upp deras stig. Lägg nöden för Jesus, Så hjälper han dig.

N:o 324 se **175.**

N:o 325 se **59.**

N:o 323.

Moderato rissoluto.

P. P. Bliss.

1. Mer he - lig-het gif mig, Mer still-het, o Gud, Mer kraft e-mot syn-den, Mer fröjd i ditt bud; Mer tro till att bed - ja, Mer lyd - nad mig gif, Mer nit till att ver - ka, Mer kraft af ditt lif. 2. Mer tacksamhet gif mig, Mer frid vid ditt bröst, Mer håg till att höra Din kallande röst; Mer nåd till att lida O Jesus, med dig, Mer lust till att vandra Försakelsens stig.

3. Mer ödmjukhet gif mig, Mer salighets hopp, Mer renhet och hvila, Mer längtan dit opp; Mer nyttig ock gör mig, På kärlek mer rik, Mer mogen för himlen, Mer, Jesus, dig lik.

N:o 366.

1. Gräf ned dina sorger, Din otro jämväl; Gräf ned dem i djupet, Förborga dem väl. När natt dig omsluter, Misströsta ej då. Lägg nöden för Jesus, Och hjälp du skall få.

2. Lägg nöden för Jesus, Hvadhelst den ock är. Lägg fram den för Jesus, Och hjälp han beskär. Gå, samla det solsken, Han strör på din stig. Han bördan vill lätta, Den taga på sig.

3. Här vandra så många Med sorgfyllda bröst I mörker och ångest; Gå, skaffa dem tröst. Med solsken och kärlek Lys upp deras stig. Lägg nöden för Jesus, Så hjälper han dig.

N:o 324 se **175.**

N:o 325 se **59.**

N:o 323.

Moderato rissoluto.

P. P. Bliss.

1. Mer he - lig-het gif mig, Mer still-het, o Gud, Mer kraft e-mot syn-den, Mer fröjd i ditt bud; Mer tro till att bed - ja, Mer lyd - nad mig gif, Mer nit till att ver - ka, Mer kraft af ditt lif. 2. Mer tacksamhet gif mig, Mer frid vid

ditt bröst, Mer håg till att höra Din kallande röst; Mer nåd till att lida O Jesus, med dig, Mer lust till att vandra Försakelsens stig.

3. Mer ödmjukhet gif mig, Mer salighets hopp, Mer renhet och hvila, Mer längtan dit opp; Mer nyttig ock gör mig, På kärlek mer rik, Mer mogen för himlen, Mer, Jesus, dig lik.

N:o 366.

1. Gräf ned dina sorger, Din otro jämväl; Gräf ned dem i djupet, Förborga dem väl. När natt dig omsluter, Misströsta ej då. Lägg nöden för Jesus, Och hjälp du skall få.

2. Lägg nöden för Jesus, Hvadhelst den ock är. Lägg fram den för Jesus, Och hjälp han beskär. Gå, samla det solsken, Han strör på din stig. Han bördan vill lätta, Den taga på sig.

3. Här vandra så många Med sorgfyllda bröst I mörker och ångest; Gå, skaffa dem tröst. Med solsken och kärlek Lys upp deras stig. Lägg nöden för Jesus, Så hjälper han dig.

N:o 324 se **175.**

N:o 325 se **59.**

N:o 326.

Andante S. J. VaiL

1. Dy re Je - sus, se jag läng - tar Ef - ter rö oc h frid i dig. Och till dig mitt hjär - ta snc-kar: Ta . la, Je-sns kär, till mig. He -la vä - gen till din * him-mel Ta - la, Je-sus kär, till mig. D. C. aZ Jftne. SS Ta - . la du, ta . - la i du, ta - la du, ta - la du.

2. Dyre Jesus, jag vill komma, Lyssna till din ljufva röst; Låt mig om din kärlek höra, Slut mig till ditt hulda bröst. Tala du, tala du, :,: Hela vägen till din himmel. Slut mig till ditt hulda bröst. :,:

Dyre Jesus, du mig säger, Allt fullkomnadt är för mig. Dig, o Jesus, vill jag prisa; Jag vill städse följa dig. Följa dig, följa dig, :,: Hela vägen till din himmel Jag vill städse följa dig. :,:

N:o 327.

Adagio. P

1. Als -ka ic - ke ?. ri ärl . den, ECen-nes prakt och gull. Fly den tom . ma **N:o 326.**

Andante S. J. VaiL

1. Dy re Je - sus, se jag läng - tar Ef - ter rö oc h frid i dig. Och till dig mitt hjär - ta snc-kar: Ta . la, Je-sns kär, till mig. He -la vä - gen till din * him-mel Ta - la, Je-sus kär, till mig. D. C. aZ Jftne. SS Ta - . la du, ta . - la i du, ta - la du, ta - la du.

2. Dyre Jesus, jag vill komma, Lyssna till din ljufva röst; Låt mig om din kärlek höra, Slut mig till ditt hulda bröst. Tala du, tala du, :,: Hela vägen till din himmel. Slut mig till ditt hulda bröst. :,:

Dyre Jesus, du mig säger, Allt fullkomnadt är för mig. Dig, o Jesus, vill jag prisa; Jag vill städse följa dig. Följa dig, följa dig, :,: Hela vägen till din himmel Jag vill städse följa dig. :,:

N:o 327.

Adagio. P

1. Als -ka ic - ke ?. ri ärl . den, ECen-nes prakt och gull. Fly den tom . mafläi - den, Allt är i - del

2. Väl hon mången dårar, Ljus och skön sig ter, Möda, sorg och tårar År dock hvad hon ger.

3. Lofvar, men bedrager; Om en liten tid Skoningslöst hon tager Hjärtats rö och frid.

4. Sök din skatt där ofvan, Bed med tro, o själ,

Om den bästa gåfvan: Om ett evigt väl.

5. Bed att kunna verka I din krets med flit, Bed Guds Ande stärka Dig i tro och lit.

6. Bed om helig vilja, Bed, att intet här Dig må kunna skilja Från din Herre kär.

N:o 328.

Adagio.

W. C-n.

i

* T

1. Din kär-lek stor, o Je - sus Krist, Är för mitt h jär-ta nog för-

4-

£E£

4-

=£

visst; Du en - sam rite - ker till för allt, Ja, tu - - - sen - - - faldt.

£ *.!*

1

t

f

_£

2. Men allting annat, som du vet, Är brist och ofullkomlighet; Blott du, blott du är nog för mig, Så gif mig dig.

3. Allt hvad på jorden aktas vardt Att hållas högt och dyrt och kärt, Det är ej nog för mig, o nej, Det räcker ej.

4. Så gif, ack gif dig själf åt mig, Mitt hjärta längtar efter dig Uti ett torrt och törstigt land, På ödslig strand.

Ja, tu-sen-faldt.

6. Fyll du mitt arma hjärta så, Att annat allt försvinna må, Att du allena, hög och stor, Därinne bor.

6. Tag bort all egen tröst och gif, Att endast du må bli mitt lif. Hvar staf, som brister innan kort, O, tag den bort.

7. Men med det samma gif allt mer Utaf dig själf - o, sänk dig ner Uti mitt hjärtas mörka hus Med frid och ljus.
fläi - den, Allt är i - del

2. Väl hon mången dårar, Ljus och skön sig ter, Möda, sorg och tårar År dock hvad hon ger.

3. Lofvar, men bedrager; Om en liten tid Skoningslöst hon tager Hjärtats rö och frid.

4. Sök din skatt där ofvan, Bed med tro, o själ,

Om den bästa gåfvan: Om ett evigt väl.

5. Bed att kunna verka I din krets med flit, Bed Guds Ande stärka Dig i tro och lit.

6. Bed om helig vilja, Bed, att intet här Dig må kunna skilja Från din Herre kär.

N:o 328.

Adagio.

W. C-n.

i

* T

1. Din kär-lek stor, o Je - sus Krist, Är för mitt h jär-ta nog för-

4-

£E£

4-

=£

visst; Du en - sam rite - ker till för allt, Ja, tu - - - sen - - - faldt.

£ *.!*

1

t

f

_£

2. Men allting annat, som du vet, Är brist och ofullkomlighet; Blott du, blott du är nog för mig, Så gif mig dig.

3. Allt hvad på jorden aktas vardt Att hållas högt och dyrt och kärt, Det är ej nog för mig, o nej, Det räcker ej.

4. Så gif, ack gif dig själf åt mig, Mitt hjärta längtar efter dig Uti ett torrt och törstigt land, På ödslig strand.

Ja, tu-sen-faldt.

6. Fyll du mitt arma hjärta så, Att annat allt försvinna må, Att du allena, hög och stor, Därinne bor.

6. Tag bort all egen tröst och gif, Att endast du må bli mitt lif. Hvar staf, som brister innan kort, O, tag den bort.

7. Men med det samma gif allt mer Utaf dig själf - o, sänk dig ner Uti mitt hjärtas mörka hus Med frid och ljus.

N:o 329.

Maestoso.

Motiv af Händel.

1. Tänk på ho - nom, som var f re -stad Så - som du i al Ho -nom, som, vid kor -set fä -stad, Drack f or dig den bitl - la styc-ken; b - ra dryc-ken. Ken och he - lig haii al - - - le - - na Kun -de fräls-ning oss f or -värf -va, Att vi, he - . Ii - ga och re - na, Skal - le pä - ra - di - set arf - va.

2. Upp, min själ, att korset bära, Upp, att segerprofvet gifva. Vill du tjäna Gud med ära, Red dig till att frestad blifva. Salig den, som tåligt lider, Han hugsvalelse skall finna. Salig den, som manligt strider: Han skall lifvets krona vinna.

N:o 330.

Tempo di marcia.

Upp, att helgelsen fullborda Och din himlaskatt förvara. Dig med tro och bön omgjorda Mot all frestelse och fara. Upp, att Herrens lof förklara, O mitt hjärta, o min tunga, Tills du får bland helgons skara Helig, helig, helig sjunga.

N:o 330.

Tempo di marcia. J. C. F. Hæffner.

1. Min vän, hvad tack skall jag dig gi - va, Att du, av nåd och tro -het

j -h f - 't? - t? - b - t? - * - * * " ^fT f-1 =^n

\3-^- & i - ^ n i ' i cdfc±: - - ! - L-J

N:o 329.

Maestoso.

Motiv af Händel.

1. Tänk på ho - nom, som var f re -stad Så - som du i al Ho -nom, som, vid kor -set fä -stad, Drack f or dig den bitl - la styc-ken; b - ra dryc-ken. Ken och he - lig haii al - - - le - - na Kun -de fräls-ning oss f or -värf -va, Att vi, he - . Ii - ga och re - na, Skal - le pä - ra - di - set arf - va.

2. Upp, min själ, att korset bära, Upp, att segerprofvet gifva. Vill du tjäna Gud med ära, Red dig till att frestad blifva. Salig den, som tåligt lider, Han hugsvalelse skall finna. Salig den, som manligt strider: Han skall lifvets krona vinna.

N:o 330.

Tempo di marcia.

Upp, att helgelsen fullborda Och din himlaskatt förvara. Dig med tro och bön omgjorda Mot all frestelse och fara. Upp, att Herrens lof förklara, O mitt hjärta, o min tunga, Tills du får bland helgons skara Helig, helig, helig sjunga.

N:o 330.

Tempo di marcia. J. C. F. Hæffner.

1. Min vän, hvad tack skall jag dig gi - va, Att du, av nåd och tro -het

j -h f - 't? - t? - b - t? - * - * * " ^fT f-1 =^n

\3-^- & i - ^ n i ' i cdfc±: - - ! - L-J

full, Vill med din kär - leks-flam-ma lif - - va Mig ar - ma, kal - la stoft och mull? Jag tac - kar dig af allt mitt hjär - ta, Att du min synd tog up - på Att du i dö - dens bitt-ra smärta För-värf-vät nåd och lif åt mig.

2. Jag rönt, hur öint du dig förbarmar Och dig bevisar som en vän. Du har mig ryckt ur dödens armar, Du har mig öppnat ögonen; Du har mig bröllopskläder gifvit, Du har mig med ditt blod bestänkt, Och till bevis, att din jag blifvit, Har du mig Andens pant ock skänkt.

3. Min vän, du ser i hjärtegrunden: Om ännu anden uti mig Vid något finnes vara bunden, Som icke kan behaga dig. Ack, vore det mig kärt som lifvet, Slit med din kärlek detta band: Mitt hjärta vare helt dig gifvet; Min hand jag lägger i din hand.

4. Här läggs mitt hjärta för dig neder, Min vän, det till din boning tag. Gif, att din Ande mig ock leder Med fröjd i dig från dag till dag. Den kärleken, som dig har dragit, Att du, för att försona mig, Mitt svaga kött och blod antagit, Den dragé mig allt mer till dig.

N:o 609.

1. O, tänk, när bojan ligger krossad Och gömd i grafvens djupa klyft, När anden evigt är förlossad Och öfver jordegruset lyft. O, tänk, när jag, af änglar buren, Hör himlaharpors fröjdeljud Och bortom mörka skiljemuren Till sist en gång får skåda Gud,

2. O, tänk, när målet jag har hunnit Och slutad är all kamp och strid; När lifvets krona jag har vunnit. Och striden byts i evig frid. O, tänk, när intet mer jag känner Af tidens oro, nöd och tvång, Men glad med alla Jesu vänner Får stämma upp min segersång.

3. O, tänk, när fri all sorg och smärta Jag vandrar i Guds nya stad Och invid Jesu hulda hjärta Får hvila salig,

trygg och glad. Den korta tid är snart till ända, Den tid jag vandrar här i tron, Och sen i fröjd sig allt skall vända Där hemma inför lammets tron.

N:o 331.

Adagio.Albert Lindström.

1. Stilla vill jag alltid akta, Hjälp, att jag må eftertrakta Herre Jesus Krist, på dig. Det, som evigt gagnar mig. Värdes mig den nåden gifva Att till änden trofast blifva.

2. Stilla jag min plikt må göra, Vara trogen i min krets, Gå den väg, mig Gud vill föra, Med hans vilja städs till freds. Vill han gifva, vill han taga, Ske som han må själf behaga.

3. Stilla jag med Gud må tvinga Egen viljan i mitt bröst; Glad mig själf som offer bringa Honom, som mig återlöst, I hans kraft mot synden kämpa, Afund kufva, vrede dämpa.

4. Stilla jag på Gud vill bida, Nådens dag använda väl. Tåligt vänta, tåligt lida, Tills han hämtar hem min själ. Hjälp mig, Jesus, redo vara Hvarje stund att hädanfara.

N:o 332.

Andante.E. M. Stephenson.

1. Herre, gör mig mera trogen I det verk, du gett åt mig. Gör mig mera redebogen Att uppoffra mig för dig. Hjälp mig att dig troget tjäna

N:o 331.

Adagio.Albert Lindström.

1. Stilla vill jag alltid akta, Hjälp, att jag må eftertrakta Herre Jesus Krist, på dig. Det, som evigt gagnar mig. Värdes mig den nåden gifva Att till änden trofast blifva.

2. Stilla jag min plikt må göra, Vara trogen i min krets, Gå den väg, mig Gud vill föra, Med hans vilja städs till freds. Vill han gifva, vill han taga, Ske som han må själf behaga.

3. Stilla jag med Gud må tvinga Egen viljan i mitt bröst; Glad mig själf som offer bringa Honom, som mig återlöst, I hans kraft mot synden kämpa, Afund kufva, vrede dämpa.

4. Stilla jag på Gud vill bida, Nådens dag använda väl. Tåligt vänta, tåligt lida, Tills han hämtar hem min själ. Hjälp mig, Jesus, redo vara Hvarje stund att hädanfara.

N:o 332.

Andante.E. M. Stephenson.

1. Herre, gör mig mera trogen I det verk, du gett åt mig. Gör mig mera redebogen Att uppoffra mig för dig. Hjälp mig att dig troget tjäna

Med mitt ombetrodda pund, Och den nåden mig förläna Att dig helga hvarje stund,

2. Hjälp mig, Gud, att jag förvaltar För din räkning, hvad du ger, Och, hur allt sig här gestaltar, Jag dig älskar mer och mer. Gif mig nåd att själar vinna För dig själf, o Jesus kär. Må mitt ljus beständigt brinna Klart och rent i mörkret här.

3. Fyll mig med ditt eget sinne, Låt mig Andens kraft undfå, Så att, när din stund är inne, Jag din vilja göra må. Närmare dig själf blott drag mig, I din kärlek slut mig in; Och så helt, o Herre, tag mig Att jag evigt blifver din.

N:o 333.

Andantino.O. Ahnfelt.

1. Gå framåt, Kristi stridsman, Höj sanningens banér, Din höfding själf dig leder Och fienden slår ner. Han känner hvarje fara Och hjälper i nöd, Din ande vederkvicker Hvar dag med lifvets bröd.

2. Gå framåt, Kristi stridsman, Och räds ej oväns hot. Långt flere dig beskydda Än de, som stå dig mot. På Kristus helt förtrösta Och vaka, bed och strid; Snart skall ditt hjärta finna En evig fröjd och frid.

3. Gå framåt, Kristi stridsman, Dröm ej om hvila än. Du än ej satan kufvat, Ej uppnått himmelen. Håll ut, tills Jesus bjuder Dig lägga vapnet ner, Då han i fridens rike Dig segerkronan ger.

4. Gå framåt, Kristi stridsman, Räds icke nattens köld; Din hjälte dig beskyddar; Han är båd' sol och sköld. Snart skall din morgon randas, Snart har du kämpat ut. Må du i Herrens fruktan Stå fast till stridens slut.

Med mitt ombetrodda pund, Och den nåden mig förläna Att dig helga hvarje stund,

2. Hjälp mig, Gud, att jag förvaltar För din räkning, hvad du ger, Och, hur allt sig här gestaltar, Jag dig älskar mer och mer. Gif mig nåd att själar vinna För dig själf, o Jesus kär. Må mitt ljus beständigt brinna Klart och rent i mörkret här.

3. Fyll mig med ditt eget sinne, Låt mig Andens kraft undfå, Så att, när din stund är inne, Jag din vilja göra må. Närmare dig själf blott drag mig, I din kärlek slut mig in; Och så helt, o Herre, tag mig Att jag evigt blifver din.

N:o 333.

Andantino.O. Ahnfelt.

1. Gå framåt, Kristi stridsman, Höj sanningens banér, Din höfding själf dig leder Och fienden slår ner. Han känner hvarje fara Och hjälper i nöd, Din ande vederkvicker Hvar dag med lifvets bröd.

2. Gå framåt, Kristi stridsman, Och räds ej oväns hot. Långt flere dig beskydda Än de, som stå dig mot. På Kristus helt förtrösta Och vaka, bed och strid; Snart skall ditt hjärta finna En evig fröjd och frid.

3. Gå framåt, Kristi stridsman, Dröm ej om hvila än. Du än ej satan kufvat, Ej uppnått himmelen. Håll ut, tills Jesus bjuder Dig lägga vapnet ner, Då han i fridens rike Dig segerkronan ger.

4. Gå framåt, Kristi stridsman, Räds icke nattens köld; Din hjälte dig beskyddar; Han är båd' sol och sköld. Snart skall din morgon randas, Snart har du kämpat ut. Må du i Herrens fruktan Stå fast till stridens slut.

N:o 334. Ane lanttno.

a D. Sankey. Framåt, uppåt, Kri-sti stridsman, Fly ej undan, tag ditt svärd; Låt dess egg bli skarp till se-ger Ut - i strid mot synd och värld. Från den sto-ra hvi-ta tronen Herren skå-dar hä-ren sin. Det är han, som dig be . fal-ler:

»Korset tag och kronan vinn». Det är han, som dig be- Framåt, uppåt,, verk«, vftga Allt for den, som dog for dig; Gå mot fienderna mo- dicrt Huru än de visa sicr Se från härlighetens nöjder tieigonsKaransKuaar pä, ucn aennores till dig ropa: Upp, att du må kronan få. :,: fal-ler: »Kor-set tag och kro-nan vinn». Framåt, tills ditt lopp du ändat, Se m dem, som gått förut. Tron bevara trots Fram&t, nppA.t, tills med segfir TJti får lAggft ch dig lifvets krona ger. :,:

N:o 335 se **135.**

N:o 336 se **186.**

N:o 337 se **296.**

N:o 338 se **65.**

N:o 339. Tempo di marcia.

1. Vi ä - - rö väl ringa och sva - ga och små, Mot syn-den och värl-den vi

N:o 334. Ane lanttno.

a D. Sankey. Framåt, uppåt, Kri-sti stridsman, Fly ej undan, tag ditt svärd; Låt dess egg bli skarp till se-ger Ut - i strid mot synd och värld. Från den sto-ra hvi-ta tronen Herren skå-dar hä-ren sin. Det är han, som dig be . fal-ler: »Korset tag och kronan vinn». Det är han, som dig be- Framåt, uppåt,, verk«, vftga Allt for den, som dog for dig; Gå mot fienderna mo- dicrt Huru än de visa sicr Se från härlighetens nöjder tieigonsKaransKuaar pä, ucn aennores till dig ropa: Upp, att du må kronan få. :,: fal-ler: »Kor-set tag och kro-nan vinn». Framåt, tills ditt lopp du ändat, Se m dem, som gått förut. Tron bevara trots Fram&t, nppA.t, tills med segfir TJti får lAggft ch dig lifvets krona ger. :,:

N:o 335 se **135.**

N:o 336 se **186.**

N:o 337 se **296.**

N:o 338 se **65.**

N:o 339. Tempo di marcia.

1. Vi ä - - rö väl ringa och sva - ga och små, Mot syn-den och värl-den vi

N:o 334. Ane lanttno.

a D. Sankey. Framåt, uppåt, Kri-sti stridsman, Fly ej undan, tag ditt svärd; Låt dess egg bli skarp till se-ger Ut - i strid mot synd och värld. Från den sto-ra hvi-ta tronen Herren skå-dar hä-ren sin. Det är han, som dig be . fal-ler: »Korset tag och kronan vinn». Det är han, som dig be- Framåt, uppåt,, verk«, vftga Allt for den, som dog for dig; Gå mot fienderna mo- dicrt Huru än de visa sicr Se från härlighetens nöjder tieigonsKaransKuaar pä, ucn aennores till dig ropa: Upp, att du må kronan få. :,: fal-ler: »Kor-set tag och kro-nan vinn». Framåt, tills ditt lopp du ändat, Se m dem, som gått förut. Tron bevara trots Fram&t, nppA.t, tills med segfir TJti får lAggft ch dig lifvets krona ger. :,:

N:o 335 se **135.**

N:o 336 se **186.**

N:o 337 se **296.**

N:o 338 se **65.**

N:o 339. Tempo di marcia.

1. Vi ä - - rö väl ringa och sva - ga och små, Mot syn-den och värl-den vi

N:o 334. Ane lanttno.

a D. Sankey. Framåt, uppåt, Kri-sti stridsman, Fly ej undan, tag ditt svärd; Låt dess egg bli skarp till se-ger Ut - i strid mot synd och värld. Från den sto-ra hvi-ta tronen Herren skå-dar hä-ren sin. Det är han, som dig be . fal-ler: »Korset tag och kronan vinn». Det är han, som dig be- Framåt, uppåt,, verk«, vftga Allt for den, som dog for dig; Gå mot fienderna mo- dicrt Huru än de visa sicr Se från härlighetens nöjder tieigonsKaransKuaar pä, ucn aennores till dig ropa: Upp, att du må kronan få. :,: fal-ler: »Kor-set tag och kro-nan vinn». Framåt, tills ditt lopp du ändat, Se m dem, som gått förut. Tron bevara trots Fram&t, nppA.t, tills med segfir TJti får lAggft ch dig lifvets krona ger. :,:

N:o 335 se **135.**

N:o 336 se **186.**

N:o 337 se **296.**

N:o 338 se **65.**

N:o 339. Tempo di marcia.

1. Vi ä - - rö väl ringa och sva - ga och små, Mot syn-den och värl-den vi

N:o 334. Ane lanttno.

a D. Sankey. Framåt, uppåt, Kri-sti stridsman, Fly ej undan, tag ditt svärd; Låt dess egg bli skarp till se-ger Ut - i strid mot synd och värld. Från den sto-ra hvi-ta tronen Herren skå-dar hä-ren sin. Det är han, som dig be . fal-ler: »Korset tag och kronan vinn». Det är han, som dig be- Framåt, uppåt,, verk«, vftga Allt for den, som dog for dig; Gå mot fienderna mo- dicrt Huru än de visa sicr Se från härlighetens nöjder tieigonsKaransKuaar pä, ucn aennores till dig ropa: Upp, att du må kronan få. :,: fal-ler: »Kor-set tag och kro-nan vinn». Framåt, tills ditt lopp du ändat, Se m dem, som gått förut. Tron bevara trots Fram&t, nppA.t, tills med segfir TJti får lAggft ch dig lifvets krona ger. :,:

N:o 335 se **135.**

N:o 336 se **186.**

N:o 337 se **296.**

N:o 338 se **65.**

N:o 339. Tempo di marcia.

1. Vi ä - - rö väl ringa och sva - ga och små, Mot syn-den och värl-den vi

N:o 334. Ane lanttno.

a D. Sankey. Framåt, uppåt, Kri-sti stridsman, Fly ej undan, tag ditt svärd; Låt dess egg bli skarp till se-ger Ut - i strid mot synd och värld. Från den sto-ra hvi-ta tronen Herren skå-dar hä-ren sin. Det är han, som dig be . fal-ler: »Korset tag och kronan vinn». Det är han, som dig be- Framåt, uppåt,, verk«, vftga Allt for den, som dog for dig; Gå mot fienderna mo- dicrt Huru än de visa sicr Se från härlighetens nöjder tieigonsKaransKuaar pä, ucn aennores till dig ropa: Upp, att du må kronan få. :,: fal-ler: »Kor-set tag och kro-nan vinn». Framåt, tills ditt lopp du ändat, Se m dem, som gått förut. Tron bevara trots Fram&t, nppA.t, tills med segfir TJti får lAggft ch dig lifvets krona ger. :,:

N:o 335 se **135.**

N:o 336 se **186.**

N:o 337 se **296.**

N:o 338 se **65.**

N:o 339. Tempo di marcia.

1. Vi ä - - rö väl ringa och sva - ga och små, Mot syn-den och värl-den vi

ä - rö väl få Men va . ga dock stri - da for sanning och rätt; Vi trö-sta på Herren, och stri . den blir lätt. Det le . jon af Ju . da, som strid . de och vann, för oss i striden, vi seg-ra som han.

2. Om andra oss håna och hata och sky, Att vi deras synder och njutningar fly, Vi skynda till Jesus och klaga vår nöd Och skåda hans smälek i lif och i död. Det lejon af Juda, etc.

3. Han kallar dem dårar, som synda mot Gud, Men visa, som följa hans heliga bud. Vi välja det goda: Guds vänskap och nåd, Och följa ej mera de gudlösas råd. Det lejon af Juda, etc.

4. Han snart skall församla de sina i fröjd Bland änglar och helgon i himmelens höjd Och kämpa vi troget för sanningen här, Skall Jesus oss kröna med härlighet där. Det lejon af Juda, etc.

N:o 340.
Andante. Komp. af Wiemarkska kapellmästaren -4. Z>re«e omkr. 1690. 1. Va -ka, själ, och bed Och till strids dig red. Bads, att fre-starn lag-ger sna - rån, Där du minst f or-mo-dar fa - rån. Så-dan är hans sed. Va-ka, själ, och bed. öknar skrider Vid sin Josuas1 hand. Sök det goda land.

4. Vaka, bed och strid Än en liten tid. Snart 3. Se det goda land På den andra strand, ditt Kanaan skall hinnas, Kronan räckas, [-pal-Dit Guds folk igenom strider, Genom haf och men vinnas I en evig frid. Vaka, bed och strid.

2. Vaka, bed, minsjäl. Blif ej köttets träl Och låt världen dig ej köpa. Hvad dess barn så efter-löpa, Är ett flyktigt väl. Vaka, bed, min själ. ä - rö väl få Men va . ga dock stri - da for sanning och rätt; Vi trö-sta på Herren, och stri . den blir lätt. Det le . jon af Ju . da, som strid . de och vann, för oss i striden, vi seg-ra som han.

2. Om andra oss håna och hata och sky, Att vi deras synder och njutningar fly, Vi skynda till Jesus och klaga vår nöd Och skåda hans smälek i lif och i död. Det lejon af Juda, etc.

3. Han kallar dem dårar, som synda mot Gud, Men visa, som följa hans heliga bud. Vi välja det goda: Guds vänskap och nåd, Och följa ej mera de gudlösas råd. Det lejon af Juda, etc.

4. Han snart skall församla de sina i fröjd Bland änglar och helgon i himmelens höjd Och kämpa vi troget för sanningen här, Skall Jesus oss kröna med härlighet där. Det lejon af Juda, etc.

N:o 340.
Andante. Komp. af Wiemarkska kapellmästaren -4. Z>re«e omkr. 1690. 1. Va -ka, själ, och bed Och till strids dig red. Bads, att fre-starn lag-ger sna - rån, Där du minst f or-mo-dar fa - rån. Så-dan är hans sed. Va-ka, själ, och bed. öknar skrider Vid sin Josuas1 hand. Sök det goda land.

4. Vaka, bed och strid Än en liten tid. Snart 3. Se det goda land På den andra strand, ditt Kanaan skall hinnas, Kronan räckas, [-pal-Dit Guds folk igenom strider, Genom haf och men vinnas I en evig frid. Vaka, bed och strid.

2. Vaka, bed, minsjäl. Blif ej köttets träl Och låt världen dig ej köpa. Hvad dess barn så efter-löpa, Är ett flyktigt väl. Vaka, bed, min själ. **N:o 341.** Moderato.

P. P. Bliss.

1. Upp, kam-ra-ter, sen ba-ne-ret Fladd-ran-de fram - går. Ny for-stärkning sy - nes kom-ma, Se-gern snart är vår. »Hål -len fä- stet, tills jag kommer», Så är Je - su råd. S var-om al-la: »Ja, vi vil - ja I din makt och nåd.»

2. Se, hur satan mot oss rasar Med en 3. Härligt svajar segerfanan, Hör truin-

väldig här. Starka hjältar kring oss falla, petens skall. I vår Herres namn vi bringa Modet sjunket är, »Hållen fästet, etc. Fienden på fall. »Hållen fästet, etc.

4. Vildt och länge rasar striden, Men vår hjälp är när. Mod, kamrater, ty vår hjälte, Jesus, är nu här. »Hållen fästet, etc. **N:o 342.**

Moderato. P. Bliss.

Fast i Her-rens san-ning stå, Gud i sin - net bär, Slut dig till de trög - na f å I Her-rens lil - la här. Fat - ta mod och tro på Gud,

N:o 341. Moderato.

P. P. Bliss.

1. Upp, kam-ra-ter, sen ba-ne-ret Fladd-ran-de fram - går. Ny for-stärkning sy - nes kom-ma, Se-gern snart är vår. »Hål -len fä- stet, tills jag kommer», Så är Je - su råd. S var-om al-la: »Ja, vi vil - ja I din makt och nåd.»

2. Se, hur satan mot oss rasar Med en 3. Härligt svajar segerfanan, Hör truin-

väldig här. Starka hjältar kring oss falla, petens skall. I vår Herres namn vi bringa Modet sjunket är, »Hållen fästet, etc. Fienden på fall. »Hållen fästet, etc.

4. Vildt och länge rasar striden, Men vår hjälp är när. Mod, kamrater, ty vår hjälte, Jesus, är nu här. »Hållen fästet, etc. **N:o 342.**

Moderato. P. Bliss.

Fast i Her-rens san-ning stå, Gud i sin - net bär, Slut dig till de trög - na f å I Her-rens lil - la här. Fat - ta mod och tro på Gud,

Va -ga en -sam stå. Fat - ta nu ett fast be - slut Att med Her-ren gå.

2. Mången stark, som fäller mod, Då han frestad är, Skulle kämpa intill blod I Herrens lilla här. Fatta mod etc.

3. Mången jätte, grym och vred, Stolt sitt hufvud bär, Dock han slås till marken ned Af Herrens lilla här. Fatta mod etc.

4. Gå till nya segrar fram, Högt baneret bär, Satans här skall fly med skam För Herrens lilla här. Fatta mod etc. **N:o 343** se **295.**

N:o 344.

Andante. mp

1. Du säl - la folk, som sagt far - väl åt vari - den, Som upp till fa-ders-hu-set stäl-ler

fär-den, Låt dig ej da-ras mer af synden, flärden: Ditt mål är himlen. Halle . lu . ja.

^£

2. Hur världen dömer dig, betyder föga; Till världens domare uti det höga Lyft du i tron förtröstansfullt ditt öga: Han är din fader. Halleluja.

3. När clu, af törnen sårad, här får blöda I kamp mot världen och dess lustar snöda, Så minns, att kort är tidens vedermöda, Men glädjen evig. Halleluja.

4. Tag nu helt barnsligt blott en dag i sänder; Och hvad för öfrigt dig på resan

händer, Din Gud för dig allt till det bästa vänder. Väl må du sjunga: Halleluja.

5. Glöm ej, att arfvet är åt dig förvaradt. Det bästa vinet Jesus åt dig sparat. I evighetens ljus blir allt förklaradt, Som mörkt här synes. Halleluja.

6. Så lyft då blicken upp högt öfver gruset. Fly mörkrets väg och vandra städs i ljuset. Se, vägen öppen är till fadershuset. Snart är du hemma. Halleluja. Va -ga en -sam stå. Fat - ta nu ett fast be - slut Att med Her-ren gå.

2. Mången stark, som fäller mod, Då han frestad är, Skulle kämpa intill blod I Herrens lilla här. Fatta mod etc.

3. Mången jätte, grym och vred, Stolt sitt hufvud bär, Dock han slås till marken ned Af Herrens lilla här. Fatta mod etc.

4. Gå till nya segrar fram, Högt baneret bär, Satans här skall fly med skam För Herrens lilla här. Fatta mod etc.

N:o 343 se **295.**

N:o 344.

Andante. mp

1. Du säl - la folk, som sagt far - väl åt vari - den, Som upp till fa-ders-hu-set stäl-ler

fär-den, Låt dig ej da-ras mer af synden, flärden: Ditt mål är himlen. Halle . lu . ja.

^£

2. Hur världen dömer dig, betyder föga; Till världens domare uti det höga Lyft du i tron förtröstansfullt ditt öga: Han är din fader. Halleluja.

3. När clu, af törnen sårad, här får blöda I kamp mot världen och dess lustar snöda, Så minns, att kort är tidens vedermöda, Men glädjen evig. Halleluja.

4. Tag nu helt barnsligt blott en dag i sänder; Och hvad för öfrigt dig på resan

händer, Din Gud för dig allt till det bästa vänder. Väl må du sjunga: Halleluja.

5. Glöm ej, att arfvet är åt dig förvaradt. Det bästa vinet Jesus åt dig sparat. I evighetens ljus blir allt förklaradt, Som mörkt här synes. Halleluja.

6. Så lyft då blicken upp högt öfver gruset. Fly mörkrets väg och vandra städs i ljuset. Se, vägen öppen är till fadershuset. Snart är du hemma. Halleluja. Va -ga en -sam stå. Fat - ta nu ett fast be - slut Att med Her-ren gå.

2. Mången stark, som fäller mod, Då han frestad är, Skulle kämpa intill blod I Herrens lilla här. Fatta mod etc.

3. Mången jätte, grym och vred, Stolt sitt hufvud bär, Dock han slås till marken ned Af Herrens lilla här. Fatta mod etc.

4. Gå till nya segrar fram, Högt baneret bär, Satans här skall fly med skam För Herrens lilla här. Fatta mod etc.

N:o 343 se **295.**

N:o 344.

Andante. mp

1. Du säl - la folk, som sagt far - väl åt vari - den, Som upp till fa-ders-hu-set stäl-ler

fär-den, Låt dig ej da-ras mer af synden, flärden: Ditt mål är himlen. Halle . lu . ja.

^£

2. Hur världen dömer dig, betyder föga; Till världens domare uti det höga Lyft du i tron förtröstansfullt ditt öga: Han är din fader. Halleluja.

3. När clu, af törnen sårad, här får blöda I kamp mot världen och dess lustar snöda, Så minns, att kort är tidens vedermöda, Men glädjen evig. Halleluja.

4. Tag nu helt barnsligt blott en dag i sänder; Och hvad för öfrigt dig på resan

händer, Din Gud för dig allt till det bästa vänder. Väl må du sjunga: Halleluja.

5. Glöm ej, att arfvet är åt dig förvaradt. Det bästa vinet Jesus åt dig sparat. I evighetens ljus blir allt förklaradt, Som mörkt här synes. Halleluja.

6. Så lyft då blicken upp högt öfver gruset. Fly mörkrets väg och vandra städs i ljuset. Se, vägen öppen är till fadershuset. Snart är du hemma. Halleluja. **N:o 345.**

Adagio.

Ira D, Sankey.

1. Är Her-ren vid min si - da, Hvad kan mig stå e - mot? Han lär min arm att stri-da Och tröt-sa o - väns hot. Om Gud min bön vill hö - ra, Och fa - dern har mig kär, Hvad kan mig sa - tan gö - ra Med all sin afgrundshär? Hvad kan mig sa . tan gö - - - ra Med all sin af-grunds-här?

2. Guds Ande mig det säger, Det tror jag fast och visst, Att faderns nåd jag äger Igenom Jesus Krist. Hans kärlek städs mig följer Uppå den stig jag går. Mig i sitt tjäll han döljer, Att faran mig ej når.

3. Hur saligt att få spisa Vid Herrens nådebord. O, må jag honom prisa I handling och i ord. Jag längtar att få vara För evigt i hans hus, För evigt fri från fara Få fröjdas i hans ljus. **N:o 346.**

Andantino.

1. Hvar är ditt h j är . tas skatt, min vän? g, har du den i him-melen? Kan-hän-da j or - den än - nu är Långt mer än Gud ditt h j är-ta kär.

2. O ve, om världens gods och gull Än fängs- 3. Ack, gif ditt hjärta helt åt Gud Och van- lär dig vid jordens mull. Din skatt förgås och dra som en Jesu brud. Gif honom allt, hvad du med den - Du får den aldrig mer igen. kärt du har, Så har du allt i godt förvar.

4. Visst blifver jorden sen för dig En tåredal, en törnestig, Där mången gång du gråta får; Men Gud skall torka hvarje tår.

N:o 347. (Se äfven N:o 292.)

Largo. mf -SB

Freeäman.

1. Kär jag kan lä - sa klart min rätt Till him-lens säl - . la lott, Jag

drif . ver fruk - tan bort så lätt

Och tor - kar tå - ren bort.

2. Om världen står min själ emot Och sänder skarpa skott, Så kan jag le åt satans hot Och trotsa världens spott.

3. Fritt rasa må bekymrens storm Och mot-gångsbölians svall, Blott jag kan nå mitt sälla hem, Mm Gud, mitt allt i all.

4. Där skall min själ i ljusets sjö Få evigt bada sig, Och ingen sorgens bölja strö Sitt skum utöfver mig. **N:o 346.**

Andantino.

1. Hvar är ditt h j är . tas skatt, min vän? g, har du den i him-melen? Kan-hän-da j or - den än - nu är Långt mer än Gud ditt h j är-ta kär.

2. O ve, om världens gods och gull Än fängs- 3. Ack, gif ditt hjärta helt åt Gud Och van- lär dig vid jordens mull. Din skatt förgås och dra som en Jesu brud. Gif honom allt, hvad du med den - Du får den aldrig mer igen. kärt du har, Så har du allt i godt förvar.

4. Visst blifver jorden sen för dig En tåredal, en törnestig, Där mången gång du gråta får; Men Gud skall torka hvarje tår.

N:o 347. (Se äfven N:o 292.)

Largo. mf -SB

Freeäman.

1. Kär jag kan lä - sa klart min rätt Till him-lens säl - . la lott, Jag

drif . ver fruk - tan bort så lätt

Och tor - kar tå - ren bort.

2. Om världen står min själ emot Och sänder skarpa skott, Så kan jag le åt satans hot Och trotsa världens spott.

3. Fritt rasa må bekymrens storm Och mot-gångsbölians svall, Blott jag kan nå mitt sälla hem, Mm Gud, mitt allt i all.

4. Där skall min själ i ljusets sjö Få evigt bada sig, Och ingen sorgens bölja strö Sitt skum utöfver mig. **N:o 348.**

Andante

S. B. Marsk.

1. Je . sus, sjä - lens en - da tröst, Slut mig tiU ditt hul . da bröst. Me-dan haf-vets va -gör slå, Vil - da stor -mar of - ver - gå, Led migge-pom ök-nen visst Och till him-len tag mig sist. Mig ut - i ditt sko . té slut, Till dess stormen ra . sat ut.

3. Jesus, du år nog för mig, Mer än allt jag har i dig; Fallna rädda, svaga stöd, Hjälp och lindra hvarje nöd. Du har idel helighet, Jag har orättfärdighet; Jag är oren, full af skuld, Du är nådig, mild och huld.

2. Annan tillflykt har jag ej, Lämna mig ej ensam, nej, Hjälplös ser jag upp till dig; Uppehåll och trösta mig. Du är all min tröst, mitt stod, Enda hjälp i lif och död. Med din vinges skygd betäck Mig från oväns våld och skräck.

N:o 349 se **39.**

N:o 350.

Andante.

1. När stor-mar och mör-ker om-gif . va din själ; När sa - tan, när värl-den vill hin - dra ditt väl; När o - tro och tvif - - vel din själ ta - ga fatt,

N:o 348.

Andante

S. B. Marsk.

1. Je . sus, sjä - lens en - da tröst, Slut mig tiU ditt hul . da bröst. Me-dan haf-vets va -gör slå, Vil - da stor -mar of - ver - gå, Led migge-pom ök-nen visst Och till him-len tag mig sist. Mig ut - i ditt sko . té slut, Till dess stormen ra . sat ut.

3. Jesus, du år nog för mig, Mer än allt jag har i dig; Fallna rädda, svaga stöd, Hjälp och lindra hvarje nöd. Du har idel helighet, Jag har orättfärdighet; Jag är oren, full af skuld, Du är nådig, mild och huld.

2. Annan tillflykt har jag ej, Lämna mig ej ensam, nej, Hjälplös ser jag upp till dig; Uppehåll och trösta mig. Du är all min tröst, mitt stod, Enda hjälp i lif och död. Med din vinges skygd betäck Mig från oväns våld och skräck.

N:o 349 se **39.**

N:o 350.

Andante.

1. När stor-mar och mör-ker om-gif . va din själ; När sa - tan, när värl-den vill hin - dra ditt väl; När o - tro och

tvif - - vel din själ ta - ga fatt,

N:o 348.

Andante

S. B. Marsk.

1. Je . sus, sjä - lens en - da tröst, Slut mig tiU ditt hul . da bröst. Me-dan haf-vets va -gör slå, Vil - da stor -mar of - ver - gå, Led migge-pom ök-nen visst Och till him-len tag mig sist. Mig ut - i ditt sko . té slut, Till dess stormen ra . sat ut.

3. Jesus, du år nog för mig, Mer än allt jag har i dig; Fallna rädda, svaga stöd, Hjälp och lindra hvarje nöd. Du har idel helighet, Jag har orättfärdighet; Jag är oren, full af skuld, Du är nådig, mild och huld.

2. Annan tillflykt har jag ej, Lämna mig ej ensam, nej, Hjälplös ser jag upp till dig; Uppehåll och trösta mig. Du är all min tröst, mitt stod, Enda hjälp i lif och död. Med din vinges skygd betäck Mig från oväns våld och skräck.

N:o 349 se **39.**

N:o 350.

Andante.

1. När stor-mar och mör-ker om-gif . va din själ; När sa - tan, när värl-den vill hin - dra ditt väl; När o - tro och tvif - - vel din själ ta - ga fatt,

Martera och plåga dig dag liksom natt Förtrösta på Gud.

2. När ovän förföljer, och vännerna gå Och lämna dig ensam i striden att stå, Dig klandra för fall, men ej läka de sår, Som ensam i striden du kämpande får: Förtrösta på Gud.

3. När mjölet i skäppan och oljan ta slut, När nöden dig hotar för hvarje minut, Och ingen Elisa till änkan mer går, Bär ensam och osedd hon gråter sin tår: Förtrösta på Gud.

4. Om lyckan dig förer på medgångens ström, Förgät ej, att detta är endast en dröm; Om äran dig höjer på ryktenas våg, Och afunden följer ditt jublande tåg: Förgät då ej Gud.

5. När lagrarna vissna och blommorna dö, Och lefnadens höst på din hjässa strör snö; Och när du vid porten, den eviga, står, Där alla gå in, men där ut ingen går: Förtrösta på Gud.

N:o 351.

Andantino. Upptecknad af *O. B.*

1. Är du i nöd Har du ej stöd, Står du allen', förskjuten: l Herren är rik, Alltid sig lik, Aldrig hans dörr är sluten.
2. Rik uti nåd Vet han ock råd, Säg honom hvad dig felar; Stort eller smått, Säg honom blott, Hjälpen han åt dig delar.

3. Sviker dig än Hvarje din vän, Herren är klippan trygga. Trofast han är, Håller dig kär, På honom kan du bygga.

4. Hjälpen han har Färdig och snar Åt dig i rätta tiden. Pröfningens dag Med Guds behag Är innan kort förliden.

6. Fatta blott mod. Herren är god Och skall i mildhet handla. Tårarnas bröd, Hårdaste nöd Vill han i fröjd förvandla.

6. Pris ske Guds namn. Säkraste hamn Är det i alla skiften; Fröjd uti nöd, Lif uti död, Ljuset ännu vid griften.

N:o 352 se **134.** Martera och plåga dig dag liksom natt Förtrösta på Gud.

2. När ovän förföljer, och vännerna gå Och lämna dig ensam i striden att stå, Dig klandra för fall, men ej läka de sår, Som ensam i striden du kämpande får: Förtrösta på Gud.

3. När mjölet i skäppan och oljan ta slut, När nöden dig hotar för hvarje minut, Och ingen Elisa till änkan mer

går, Bär ensam och osedd hon gråter sin tår: Förtrösta på Gud.

4. Om lyckan dig förer på medgångens ström, Förgät ej, att detta är endast en dröm; Om äran dig höjer på ryktenas våg, Och afunden följer ditt jublande tåg: Förgät då ej Gud.

5. När lagrarna vissna och blommorna dö, Och lefnadens höst på din hjässa strör snö; Och när du vid porten, den eviga, står, Där alla gå in, men där ut ingen går: Förtrösta på Gud.

N:o 351.

Andantino. Upptecknad af *O. B.*

1. Är du i nöd Har du ej stöd, Står du allen', förskjuten: l Herren är rik, Alltid sig lik, Aldrig hans dörr är sluten.
2. Rik uti nåd Vet han ock råd, Säg honom hvad dig felar; Stort eller smått, Säg honom blott, Hjälpen han åt dig delar.

3. Sviker dig än Hvarje din vän, Herren är klippan trygga. Trofast han är, Håller dig kär, På honom kan du bygga.

4. Hjälpen han har Färdig och snar Åt dig i rätta tiden. Pröfningens dag Med Guds behag Är innan kort förliden.

6. Fatta blott mod. Herren är god Och skall i mildhet handla. Tårarnas bröd, Hårdaste nöd Vill han i fröjd förvandla.

6. Pris ske Guds namn. Säkraste hamn Är det i alla skiften; Fröjd uti nöd, Lif uti död, Ljuset ännu vid griften.

N:o 352 se **134.** Martera och plåga dig dag liksom natt Förtrösta på Gud.

2. När ovän förföljer, och vännerna gå Och lämna dig ensam i striden att stå, Dig klandra för fall, men ej läka de sår, Som ensam i striden du kämpande får: Förtrösta på Gud.

3. När mjölet i skäppan och oljan ta slut, När nöden dig hotar för hvarje minut, Och ingen Elisa till änkan mer går, Bär ensam och osedd hon gråter sin tår: Förtrösta på Gud.

4. Om lyckan dig förer på medgångens ström, Förgät ej, att detta är endast en dröm; Om äran dig höjer på ryktenas våg, Och afunden följer ditt jublande tåg: Förgät då ej Gud.

5. När lagrarna vissna och blommorna dö, Och lefnadens höst på din hjässa strör snö; Och när du vid porten, den eviga, står, Där alla gå in, men där ut ingen går: Förtrösta på Gud.

N:o 351.

Andantino. Upptecknad af *O. B.*

1. Är du i nöd Har du ej stöd, Står du allen', förskjuten: l Herren är rik, Alltid sig lik, Aldrig hans dörr är sluten.
2. Rik uti nåd Vet han ock råd, Säg honom hvad dig felar; Stort eller smått, Säg honom blott, Hjälpen han åt dig delar.

3. Sviker dig än Hvarje din vän, Herren är klippan trygga. Trofast han är, Håller dig kär, På honom kan du bygga.

4. Hjälpen han har Färdig och snar Åt dig i rätta tiden. Pröfningens dag Med Guds behag Är innan kort förliden.

6. Fatta blott mod. Herren är god Och skall i mildhet handla. Tårarnas bröd, Hårdaste nöd Vill han i fröjd förvandla.

6. Pris ske Guds namn. Säkraste hamn Är det i alla skiften; Fröjd uti nöd, Lif uti död, Ljuset ännu vid griften.

N:o 352 se **134. N:o 353.**

Adagio. 1. Hvi suc-kar, hvi kla -gar jag här? Är Her-ren, min Gud ic - ke när? -- Min frälsare god, Som gif - ver mig mod, Han är ju mig ju när.

2. Hvi suckar, hvi klagar jag väl? Har Gud ej förlossat min själ? -Förlossat har han Från afgrundens band Min dyrköpta själ.

3. Hvi suckar, hvi klagar jag än? Är Gud ej i Kristus min vän? Jo, visst är han det. I Kristus jag vet, Att Gud är min vän.

4. Hvi suckar, hvi klagar jag då? Skall han mig ej skydda också? Jo, skvdda han skall För otro, för fall Mig arma också.

5. Jag suckar, jag klagar ej mer. Sin tröst han mig gifvit och ger. Min själ är nu nöjd, Ty himmelens fröjd Han gett mig och ger.

N:o 354.

Moderato risoluto.

Ur Ahnfelts sgr.

1. Det ar Herren, trogne vännen, Som i nat-ten hål-ler vakt, Me-dan tröt - té fi - skar- män-non Se om nä - ten, som de lagt. Det är han, som o - sedd föl-jer Si - na

N:o 353.

Adagio. 1. Hvi suc-kar, hvi kla -gar jag här? Är Her-ren, min Gud ic - ke när? -- Min frälsare god, Som gif - ver mig mod, Han är ju mig ju när.

2. Hvi suckar, hvi klagar jag väl? Har Gud ej förlossat min själ? -Förlossat har han Från afgrundens band Min dyrköpta själ.

3. Hvi suckar, hvi klagar jag än? Är Gud ej i Kristus min vän? Jo, visst är han det. I Kristus jag vet, Att Gud är min vän.

4. Hvi suckar, hvi klagar jag då? Skall han mig ej skydda också? Jo, skvdda han skall För otro, för fall Mig arma också.

5. Jag suckar, jag klagar ej mer. Sin tröst han mig gifvit och ger. Min själ är nu nöjd, Ty himmelens fröjd Han gett mig och ger.

N:o 354.

Moderato risoluto.

Ur Ahnfelts sgr.

1. Det ar Herren, trogne vännen, Som i nat-ten hål-ler vakt, Me-dan tröt - té fi - skar- män-non Se om nä - ten, som de lagt. Det är han, som o - sedd föl-jer Si - na

barn i nödens tid, Och, fast mörkret honom döljer, Är dem nära med sin frid.

2. Det är Herren, hvilken tänder Morgongryning, ljus och skön. Det är han, som mödan vänder I en riklig nådelön. Aldrig än han svek de sina, Som sitt hopp till honom satt, Ty sin sol han låter skina Efter pröfvotidens natt.

3. Det är Herren, lärjungskaran Skyndar med sin båt i land. Slut är mödan, slut är faran, Herren väntar dem på strand. Riklig måltid där han gifver, Mödan byts i ljuflig ro. Sorgen själf till glädje blifver, Då hos Jesus vi få bo.

N:o 355.

Maestoso. J. Crüger

1. Jag vet på hvem jag tror, När kraft och mod mig tryter Att kämpa lifvets strid, Och fröjd i sorg sig byter. Med längtans suck så djup min bön till Jesus går; Nytt mod, ny kraft jag då utaf hans Ande får.

2. Jag vet på hvem jag tror, När lifvets fröjd försvinner; När hjärtat brista vill Och bittra tåren rinner. Jag tänker då uppå, hvad du, min Jesus led; Och så det blir mig ljuft att ock få lida med.

3. Jag vet på hvem jag tror Uti den högsta nöden, Då ingen hjälpa kan -- Uti den bittra döden. Min Jesus smakat

har för mig dödskvalen all; Han lefver, äfven jag med honom lefva skall.

N:o 484.

1. Nu tacke Gud allt folk med hjärtans fröjd och gamman För stora ting, dem han gör med oss allesamman: Den från vårt moderslif, af nåd och stor miskund, Så mycket godt oss gjort och än gör hvarje stund.

2. Den nåderike Gud, han ock oss här förläne, Att vi med hjärtans fröjd i frid städs honom tjäne; Och Herren, stor i nåd, oss vare alltid blid, Oss vare Herren när nu och i evig tid.

3. Pris vare dig, o Gud, o fader, son och Ande, Högtlofvad, store Gud, af oss i allo lande, Du, som af evighet, treenig Gud förvisst Har varit, är och blir, högtlofvad först och sist.

N:o 581.

1. Du, Herre, godt ej fann, Att mänskan blef allena; Du velat därför man Och kvinna här förena, Att de med trogna bröst Må vara till sin död Hvarandras hjälp och tröst, Förnöjelse och stöd.

2. Som du, o Jesus, ett Med din församling blifvit, Åt henne frid beredt, För henne dig utgifvit: En make främje så Af kärlek makans väl, Och blifve af de två Ett hjärta och en själ.

3. Ty kärleken är mild, Han tål och han förlåter; Från agg och misstro skild Han vänder icke åter. Han ökar lifvets fröjd Och minskar dess besvär, Han öfver smärtan höjd Och stark som döden är.

4. Så må i fridsamhet Vår stilla väg vi vandra I sann gudaktighet Och trohet mot hvarandra. O, var, du kärlekens Och fridens Gud oss när, Och oss till lifvets gräns Allt godt af nåd beskär. barn i nödens tid, Och, fast mörkret honom döljer, Är dem nära med sin frid.

2. Det är Herren, hvilken tänder Morgongryning, ljus och skön. Det är han, som mödan vänder I en riklig nådelön. Aldrig än han svek de sina, Som sitt hopp till honom satt, Ty sin sol han låter skina Efter pröfvotidens natt.

3. Det är Herren, lärjungskaran Skyndar med sin båt i land. Slut är mödan, slut är faran, Herren väntar dem på strand. Riklig måltid där han gifver, Mödan byts i ljuflig ro. Sorgen själf till glädje blifver, Då hos Jesus vi få bo.

N:o 355.

Maestoso. J. Crüger

1. Jag vet på hvem jag tror, När kraft och mod mig tryter Att kämpa lifvets strid, Och fröjd i sorg sig byter. Med längtans suck så djup min bön till Jesus går; Nytt mod, ny kraft jag då utaf hans Ande får.

2. Jag vet på hvem jag tror, När lifvets fröjd försvinner; När hjärtat brista vill Och bittra tåren rinner. Jag tänker då uppå, hvad du, min Jesus led; Och så det blir mig ljuft att ock få lida med.

3. Jag vet på hvem jag tror Uti den högsta nöden, Då ingen hjälpa kan -- Uti den bittra döden. Min Jesus smakat har för mig dödskvalen all; Han lefver, äfven jag med honom lefva skall.

N:o 484.

1. Nu tacke Gud allt folk med hjärtans fröjd och gamman För stora ting, dem han gör med oss allesamman: Den från vårt moderslif, af nåd och stor miskund, Så mycket godt oss gjort och än gör hvarje stund.

2. Den nåderike Gud, han ock oss här förläne, Att vi med hjärtans fröjd i frid städs honom tjäne; Och Herren, stor i nåd, oss vare alltid blid, Oss vare Herren när nu och i evig tid.

3. Pris vare dig, o Gud, o fader, son och Ande, Högtlofvad, store Gud, af oss i allo lande, Du, som af evighet, treenig Gud förvisst Har varit, är och blir, högtlofvad först och sist.

N:o 581.

1. Du, Herre, godt ej fann, Att mänskan blef allena; Du velat därför man Och kvinna här förena, Att de med

trogna bröst Må vara till sin död Hvarandras hjälp och tröst, Förnöjelse och stöd.

2. Som du, o Jesus, ett Med din församling blifvit, Åt henne frid beredt, För henne dig utgifvit: En make främje så Af kärlek makans väl, Och blifve af de två Ett hjärta och en själ.

3. Ty kärleken är mild, Han tål och han förlåter; Från agg och misstro skild Han vänder icke åter. Han ökar lifvets fröjd Och minskar dess besvär, Han öfver smärtan höjd Och stark som döden är.

4. Så må i fridsamhet Vår stilla väg vi vandra I sann gudaktighet Och trohet mot hvarandra. O, var, du kärlekens Och fridens Gud oss när, Och oss till lifvets gräns Allt godt af nåd beskär. **N:o 356.**
Moderato.

mf

O. Ahnfelt.

(Jt- ,v ------- »i - « - j - h - i ---------- h - i ------- nj - h - f 13 - 1 - h - sr-

gl (9 J J J i -f ,h * * t J ; 3 1. Ängs - Ii . ga hjär - ta, upp ur din dva . la, Glöm-mer du .j-- - - ------------ jj - 0 ------- f- -------- 1 --------- 1 - _ - i - jt - 0 -------- ? -------- 1 --------- 1 ----- , - i ------- 1 ------- 1_ =»=*^j all - de - les P» - 0 ----- _ -

«:-- p, - * -------- ------ ------ \- - t-. - H - f - i ------ ---------------- u « ----- 1 ----- % -

.* . i / f f ^ |* i* ** v ^ » . . p]*

b b l 1 1 \> \> - 1 ------ ^ ---- p - 1 tjf=ö

fdt ^F - nr1 - * h- ^ - n^ - $~ bort hvad du har: Fräl sa rens vän -skåp, Nåd och ge men skåp; o* 8 P ^* i* i " ^ 'i* f P ff

j* r r r f r . r

-S \- » » r * \J V 1* r " r c

9 U i*

P ^ i ii P f\ 1 K. V - - - »-. r» cij_ l- i p r r , tänk hvad dn i frälsaren kär. mmelen värdig, i du är. jänna och se det, skröplig, likväl en borttagit, Bär in själ.

U J p p i K K J 1 ' f ^T1Tia' OC'1 ^^'kTi? ©1 l 9-ft£ J J M- - | J h -f hafver, Icke i dig, men c/* M* ^-$-^--J--J--«- Ken ocn rättfäraig, Hi 1 T "*" Icke i dig, men i honon Än-nuhanlef^ve^den-sam-me han var. 3 Fagtän du ej kan } -. ^L j J. h \ Fast du är syndig och ^ 1 Ä AJ' ...- _.._ -t-r . i J" J. 'J.CI 1 EV - i* * r l* 5 ' ^ ^ -] Kristus dig tvagit, Synd

-? p '» P JU ^ b r J ocn bevarar ock ännu d 4. Midt under syndens dagliga plåga Dock du en evig rättfärdighet har. Att vi är' rena, Ha vi allena Tacka det lammet, som synderna bar.

6. Gud är i Kristus ännu din fader, Sonen är ännu din broder, som dog: Trofaste Anden Ännu vid handen Städse dig leder, är detta ej nog?

6. O, hvilka under helgonen äro: Äro så saliga, sucka så tungt; Äro så höga, Se

det så föga; Äro i borgen, men sällan ha lugnt.

7. Vandra i tron men se honom icke. Detta är regeln, det blifver därvid. Korta minuter Känslan åtnjuter, Hvad vi i sanning dock äga alltid.

8. Upp då ur dvalan, ängsliga hjärta, Glöm icke alldeles bort hvad du har. Äfven den timma, Tjockaste dimma Solen fördöljer, är solen dock kvar.

N:o 357. Andantino.

Eugenie.

1. Hur un-der-ligt, Her-re, du fö-rerdmbrud Men ^ rf ^ ^^fa dock Du klär hen-ne of . ta i h - dan-dets skrud. Nej ö

N:o 356.
Moderato.

mf

O. Ahnfelt.

(Jt- ,v ------- »i - « - j - h - i ---------- h - i ------- nj - h - f 13 - 1 - h - sr-

gl (9 J J J i -f ,h * * t J ; 3 1. Ängs - Ii . ga hjär - ta, upp ur din dva . la, Glöm-mer du .j-- - - ------------ jj - 0 ------- f- -------- 1 --------- 1 - _ - i - jt - 0 -------- ? -------- 1 --------- 1 ----- , - i ------- 1 ------- 1_ =»=*^j all - de - les P» - 0 ----- _ -

«:-- p, - * -------- ------ ------ \- - t-. - H - f - i ------ ---------------- u « ----- 1 ----- % -

.* . i / f f ^ |* i* ** v ^ » . . p]*

b b l 1 1 \> \> - 1 ------ ^ ---- p - 1 tjf=ö

fdt ^F - nr1 - * h- ^ - n^ - $~ bort hvad du har: Fräl sa rens vän -skåp, Nåd och ge men skåp; o* 8 P ^* i* i " ^ 'i* f P ff

j* r r r f r . r

-S \- » » r * \J V 1* r " r c

9 U i*

P ^ i ii P f\ 1 K. V - - - »-. r» cij_ l- i p r r , tänk hvad dn i frälsaren kär. mmelen värdig, i du är. jänna och se det, skröplig, likväl en borttagit, Bär in själ.

U J p p i K K J 1 ' f ^T1Tia' OC'1 ^^'kTi? ©1 l 9-ft£ J J M- - | J h -f hafver, Icke i dig, men c/* M* ^-$-^--J--J--«- Ken ocn rättfäraig, Hi 1 T "*" Icke i dig, men i honon Än-nuhanlef^ve^den-sam-me han var. 3 Fagtän du ej kan } -. ^L j J. h \ Fast du är syndig och ^ 1 Ä AJ' ...- _.._ -t-r . i J" J. 'J.CI 1 EV - i* * r l* 5 ' ^ ^ -] Kristus dig tvagit, Synd

-? p '» P JU ^ b r J ocn bevarar ock ännu d 4. Midt under syndens dagliga plåga Dock du en evig rättfärdighet har. Att vi är' rena, Ha vi allena Tacka det lammet, som synderna bar.

6. Gud är i Kristus ännu din fader, Sonen är ännu din broder, som dog: Trofaste Anden Ännu vid handen Städse dig leder, är detta ej nog?

6. O, hvilka under helgonen äro: Äro så saliga, sucka så tungt; Äro så höga, Se

det så föga; Äro i borgen, men sällan ha lugnt.

7. Vandra i tron men se honom icke. Detta är regeln, det blifver därvid. Korta minuter Känslan åtnjuter, Hvad vi i sanning dock äga alltid.

8. Upp då ur dvalan, ängsliga hjärta, Glöm icke alldeles bort hvad du har. Äfven den timma, Tjockaste dimma Solen fördöljer, är solen dock kvar.

N:o 357. Andantino.

Eugenie.

1. Hur un-der-ligt, Her-re, du fö-rerdmbrud Men ^ rf ^ ^^fa dock Du klär hen-ne of . ta i h - dan-dets skrud. Nej övarit som din, Då du blödde uppå korset för alla.

2. O Jesus, ditt kors är min ära, min frid; Ditt blod, som där rann, är min starkhet i strid. Men aldrig jag blir dock

så trogen som du, Då du blödde uppå korset för alla. Nej aldrig etc.

3. Din brud må väl glädjas, ty där är stor fröjd, Hos brudgummen vore jag evigt förnöjd; Ty aldrig har någon så älskat som du, Då du blödde uppå korset för alla. Nej aldrig etc.

4. Ehvad du nu tager, ehvad du mig ger, Allt blir till mitt bästa, blott din vilja sker; Ty aldrig fanns ömmare hjärta än ditt, Då du blödde uppå korset för alla. Nej aldrig etc.

5. Du öfvervann synden och döden för mig. Ja, Herre, uppståndelsen har jag med dig. Ack, aldrig vi skiljas i lif eller död; Ty du blödde uppå korset för alla. Nej aldrig etc.

N:o 358.

Adagio.

l

*=F

m/

Karl Alinder.

EÖ

W

l *

1. Se på Je-sus, när du Ii-der, Tänk på hur han led för

fe

m

ffl^l

2. Se på Jesus, när du felat Och i synder dig förgått. Han ditt väl har alltid velat, Aldrig har han dig försmått.

3. Se på Jesus, fast ditt öga Fylles utaf smärtans tår. Minns, att Herren i det höga Dig med hjälp till mötes går.

4. Se på Jesus, när du andra Säga skall till sist farväl. Vid hans hand du hem får vandra Som en frälst och lycklig själ. varit som din, Då du blödde uppå korset för alla.

2. O Jesus, ditt kors är min ära, min frid; Ditt blod, som där rann, är min starkhet i strid. Men aldrig jag blir dock så trogen som du, Då du blödde uppå korset för alla. Nej aldrig etc.

3. Din brud må väl glädjas, ty där är stor fröjd, Hos brudgummen vore jag evigt förnöjd; Ty aldrig har någon så älskat som du, Då du blödde uppå korset för alla. Nej aldrig etc.

4. Ehvad du nu tager, ehvad du mig ger, Allt blir till mitt bästa, blott din vilja sker; Ty aldrig fanns ömmare hjärta än ditt, Då du blödde uppå korset för alla. Nej aldrig etc.

5. Du öfvervann synden och döden för mig. Ja, Herre, uppståndelsen har jag med dig. Ack, aldrig vi skiljas i lif eller död; Ty du blödde uppå korset för alla. Nej aldrig etc.

N:o 358.

Adagio.

l

*=F

m/

Karl Alinder.

EÖ

W

l *

1. Se på Je-sus, när du Ii-der, Tänk på hur han led för

fe

m

ffl^l

2. Se på Jesus, när du felat Och i synder dig förgått. Han ditt väl har alltid velat, Aldrig har han dig försmått.

3. Se på Jesus, fast ditt öga Fylles utaf smärtans tår. Minns, att Herren i det höga Dig med hjälp till mötes går.

4. Se på Jesus, när du andra Säga skall till sist farväl. Vid hans hand du hem får vandra Som en frälst och lycklig själ. **N:o 359.**

Andantino. 1. I Her-renjag sa -lig -het har; Så Den mör-ka-ste natt gör han klar Som ljuf för min själ är hans röst. da -gen och skän-ker mig tröst. Blott du' ° mm Je - sus,

är när, Jag fruk-tar ej då nå- gon nöd, Men sjun-ger trots

sorg och be-

) Herre, om jag nu är din, 3ch du är min sol och min sång; i vi ängslas min själ och mitt sinn? Ivi är dock min vinter så lång? 3rif mörknade skyarna bort.), låt mig din kärlek undfå; 3ch tag du mig hem innan kort,)it töcken och mörker ej nå. svär Ditt och i död.

N:o 360.

Andante.

ji Tf

- ^ r^==-

P ~

m

Ur Arrhenii Profpsalm-,bok, utg. 1691.

Z^- ^>

1. Se på Je-sus, kvalda hjärta, Se på honom i din nöd. Han har bu-rit all din smärta, Då f or dig ock han blef död.

L.

T.ft_nTn honom.

i.- j__ k -der,

Se hans kors, hans marterstig. Ödmjukt han med kvalen strider, Då han led till blods för dig.

N:o 359.

Andantino. 1. I Her-renjag sa -lig -het har; Så Den mör-ka-ste natt gör han klar Som ljuf för min själ är hans röst. da -gen och skän-ker mig tröst. Blott du' ° mm Je - sus,

är när, Jag fruk-tar ej då nå- gon nöd, Men sjun-ger trots

sorg och be-

) Herre, om jag nu är din, 3ch du är min sol och min sång; i vi ängslas min själ och mitt sinn? Ivi är dock min

vinter så lång? 3rif mörknade skyarna bort.), låt mig din kärlek undfå; 3ch tag du mig hem innan kort,)it töcken och mörker ej nå. svär Ditt och i död.

N:o 360.
Andante.

ji Tf

- ^ r^==-

P ~

m

Ur Arrhenii Profpsalm-,bok, utg. 1691.

Z^- ^>

1. Se på Je-sus, kvalda hjärta, Se på honom i din nöd. Han har bu-rit all din smärta, Då f or dig ock han blef död.

L.

T.ft_nTn honom.

i.- j__ k -der,

Se hans kors, hans marterstig. Ödmjukt han med kvalen strider, Då han led till blods för dig.

2. Se på Jesus - ingen annan Är så mild och kärleksfull. Han med törnekrönta pannan Led för dina synders skull. Se på Jesus, när du klagar, Tålamod af honom lär Och i dina sorgedagar All din nöd till honom bär.

3. Se på Jesus, när du dignar Under lifvets bördor; vet, Själfva nöden han välsignar, Sorgen gör till salighet.

Se på Jesus, när du saknar Andens visshet i din själ, Vid en blick på honom vaknar Friden åter - allt blir väl.

N:o 388.

1. Jesus är min vän den bäste, Hvilkens like aldrig är; Skall då jag så med de fleste Öfvergifva honom här? Ingen skall mig kunna skilja Ifrån den mig har så kär. En skall vara bägges vilja Alltid här och evigt där.

2. Han har döden för mig lidit, Ingen skall fördöma mig; Hos sin fader för mig bedit, Det mig gagnar eviglig.

Se på Jesus, hur hans öga Varmt och mildt emot dig ler; O, du anar endast föga, Hvad en sådan blick dig ger. Se på Jesus för att lära, Huru högt han älskar dig. Han är hvarje dag dig nära, Aldrig han förändrar sig.

Se på Jesus, när du somnar Trött i döden inom kort. Vid en blick på honom domnar Jordens sista smärta bort; Och du vaknar utan tårar För att skåda Jesus själf, Där ej synden mer dig sårar I Guds stad vid lifvets älf.

Hvem är då som vill förklaga Den han själf utkorat har? Hvem vill ifrån honom draga Den han har i sitt försvar?

Jag är viss och därpå liter, Hvarken lif ej heller död Mig ifrån min Jesus sliter. Hvarken höghet eller nöd, Djuphet eller annat mera, Vare kominand' eller när, Skall mig från Guds kärlek föra, Som i Jesus Kristus är.

N:o 361.

Andantino. mf

Joachim Neander.

4 é

1. O fräl-sa -re kär, Min e - gen du är, Mitt lif och min f röj d, Min

ra

pp

u , p j , i ii

^^|z -------- 1 ------ J | ------------ ^ ---------- ----- J ------- m ---- ff - 3 * 9- ...... -J- j ' J ^

stark h e f*-- -i i* a 1 t, min .0- 1 \ ' klip - pä, min +. 1 ^ sa - - lig - hets höjd. i* i* f^ 13

y^2! ------ É * ----------------- j* --------------------- --------------------------------- -t - fe - t - ^ - fl

K P j | - w & # j f

1 1 L - 1 L*-1

2. I dig är mig väl, Fast ofta min själ Bekymras i mig, Då faror mig hota allt jämt på min stig.

3. En blick utaf dig Upprättar strax mig ; Och sorgen bortflyr Som nattliga skug-gån, när vårsolen gryr. 2. Se på Jesus - ingen annan Är så mild och kärleksfull. Han med törnekrönta pannan Led för dina synders skull. Se på Jesus, när du klagar, Tålamod af honom lär Och i dina sorgedagar All din nöd till honom bär.

3. Se på Jesus, när du dignar Under lifvets bördor; vet, Självfva nöden han välsignar, Sorgen gör till salighet.

Se på Jesus, när du saknar Andens visshet i din själ, Vid en blick på honom vaknar Friden åter - allt blir väl.

N:o 388.

1. Jesus är min vän den bäste, Hvilkens like aldrig är; Skall då jag så med de fleste Öfvergifva honom här? Ingen skall mig kunna skilja Ifrån den mig har så kär. En skall vara bägges vilja Alltid här och evigt där.

2. Han har döden för mig lidit, Ingen skall fördöma mig; Hos sin fader för mig bedit, Det mig gagnar eviglig.

Se på Jesus, hur hans öga Varmt och mildt emot dig ler; O, du anar endast föga, Hvad en sådan blick dig ger. Se på Jesus för att lära, Huru högt han älskar dig. Han är hvarje dag dig nära, Aldrig han förändrar sig.

Se på Jesus, när du somnar Trött i döden inom kort. Vid en blick på honom domnar Jordens sista smärta bort; Och du vaknar utan tårar För att skåda Jesus själf, Där ej synden mer dig sårar I Guds stad vid lifvets älf.

Hvem är då som vill förklaga Den han själf utkorat har? Hvem vill ifrån honom draga Den han har i sitt försvar?

Jag är viss och därpå liter, Hvarken lif ej heller död Mig ifrån min Jesus sliter. Hvarken höghet eller nöd, Djuphet eller annat mera, Vare kominand' eller när, Skall mig från Guds kärlek föra, Som i Jesus Kristus är.

N:o 361.

Andantino. mf

Joachim Neander.

4 é

1. O fräl-sa -re kär, Min e - gen du är, Mitt lif och min f röj d, Min

ra

pp

u , p j , i ii

^^|z -------- 1 ------ J | ------------ ^ ---------- ----- J ------- m ---- ff - 3 * 9- ...... -J- j ' J ^

stark h e f*-- -i i* a 1 t, min .0- 1 \ ' klip - pä, min +. 1 ^ sa - - lig - hets höjd. i* i* f^ 13

y^2! ------ É * ----------------- j* --------------------- --------------------------------- -t - fe - t - ^ - fl

K P j | - w & # j f

1 1 L - 1 L*-1

2. I dig är mig väl, Fast ofta min själ Bekymras i mig, Då faror mig hota allt jämt på min stig.

3. En blick utaf dig Upprättar strax mig ; Och sorgen bortflyr Som nattliga skug-gån, när vårsolen gryr. **N:o 362.**

Andantino. 1. Hjälp oss, svaga, Korset ta - ga Un - der - gif- vet, Je-sus, mot. Vär-des lä - ra Osa att bä - ra Bördan städs f or-n-tan knot.

2. När vi lida, Lär oss bida På din hjälp, o Herre Gud. Hjälp oss skilja Från vår vilja Allt, som är mot dina bud.

3. Dig förbarma. Se, hur arma Vi här äro, utan rö. Hjälp oss alla Att ej falla, Hjälp oss städs din kärlek tro.

4. Oss beskydda, Var vår hydda Och vår tillflykt i all strid; Oss bevara. I all fara Var du själf vår enda frid.

N:o 363.
1. Kär jag ej, o Gud, kan fat -ta Här ditt vi - sa handlingssätt, " . , Ej din kär- lek se och skat-ta, Fast du städs mig le -der rätt, ^v1'8^ 2. Syns det kors, jag har att tungt och svårt för Hjälp mig då, o Jesus, lära Tro och tålamod af flifr. Hviska sak-ta i mitt hjärta: >Låt dig no -ja åt min nåd. > Hvad du gifver, hvad du tager, Lär mig, Herre, mer och mer, Att du mig med kärlek drager Och i allt din nåd mig ger. Hviska sakta i mitt hjärta: »Låt dig nöja åt min nåd.»

6.

Tro och tålamod af dig. sakta etc.

3. Blir den bön, jag ofta beder, Ej besvarad, som jag bad, När du mig, o fader, teder, Korsets väg till Sions stad, Hviska sakta etc.

Lär mig, Gud, din nåd besjunga Här på stormig Jordanstrand, Tills jag med en frigjord tunga Ser dig själf i lifvets land. Hviska sakta i mitt hjärta: >Låt dig nöja åt min nåd.> **N:o 362.**

Andantino. 1. Hjälp oss, svaga, Korset ta - ga Un - der - gif- vet, Je-sus, mot. Vär-des lä - ra Osa att bä - ra Bördan städs f or-n-tan knot.

2. När vi lida, Lär oss bida På din hjälp, o Herre Gud. Hjälp oss skilja Från vår vilja Allt, som är mot dina bud.

3. Dig förbarma. Se, hur arma Vi här äro, utan rö. Hjälp oss alla Att ej falla, Hjälp oss städs din kärlek tro.

4. Oss beskydda, Var vår hydda Och vår tillflykt i all strid; Oss bevara. I all fara Var du själf vår enda frid.

N:o 363.
1. Kär jag ej, o Gud, kan fat -ta Här ditt vi - sa handlingssätt, " . , Ej din kär- lek se och skat-ta, Fast du städs mig le -der rätt, ^v1'8^ 2. Syns det kors, jag har att tungt och svårt för Hjälp mig då, o Jesus, lära Tro och tålamod af flifr. Hviska sak-ta i mitt hjärta: >Låt dig no -ja åt min nåd. > Hvad du gifver, hvad du tager, Lär mig, Herre, mer och mer, Att du mig med kärlek drager Och i allt din nåd mig ger. Hviska sakta i mitt hjärta: »Låt dig nöja åt min nåd.»

6.

Tro och tålamod af dig. sakta etc.

3. Blir den bön, jag ofta beder, Ej besvarad, som jag bad, När du mig, o fader, teder, Korsets väg till Sions stad, Hviska sakta etc.

Lär mig, Gud, din nåd besjunga Här på stormig Jordanstrand, Tills jag med en frigjord tunga Ser dig själf i lifvets land. Hviska sakta i mitt hjärta: >Låt dig nöja åt min nåd.> **N:o 364.** Adagio.

Ira D. Sankey. 1. Gif mig den frid, som djup, likt floden fly-ter Och gör, att lif-vets ö - ken blomstrar blid; Gif mig den tro, som natt i dag för - by-ter Och lär mig vän-ta än en Ii - ten tid.

2. En liten tid mig tornet ännu sårar, Och stormar möta här i tidens tvång. En liten tid att så min säd med tårar, Och sen i äg skördar under jubelsång.

3. En liten tid att här min törst få släcka Ur bäckarna vid vägen, där jag går; Och sedan skall den stora dagen

bräcka, Då jag ur själfva källan dricka får.

4. En liten tid att lampan troget sköta, Att här i bön och väntan hålla ut, Och sen jag med fröjd min Jesus möta, När långa pröfvotiden tagit slut.

N:o 365.

=*=*ri=*=£

Adolf Edgren.

it

:3=*

\ p i

1. Ned i-från him-me-len hö ga Yän-ligt en blick på dig ser; Ser du det le . en - de ö - ga,

^ r&-+

E^g3ffffiOTf;clfE-EEf3

i K rit.

Stil-la-- hvad önskar du mer? Ser du det le- en -de ö - ga, Stil -la - hvad önskar du mer?

\

2. Om ock en stormvind sig närmar, Fiender kring dig du ser, Bads ej, ty Gud dig beskärmar. Stilla - hvad önskar du mer? :,:

3. Gråter du - torkar han tåren, Lider

du - Nog han dig ser. Läkedom ger han för såren, Stilla - hvad önskar du mer? :,:

4. Och när basunen du hörer, Jesus, din vän, då du ser; Han dig till himmelen förer, Stilla - hvad önskar du mer? :,: **N:o 364.** Adagio.

Ira D. Sankey. 1. Gif mig den frid, som djup, likt floden fly-ter Och gör, att lif-vets ö - ken blomstrar blid; Gif mig den tro, som natt i dag för - by-ter Och lär mig vän-ta än en Ii - ten tid.

2. En liten tid mig tornet ännu sårar, Och stormar möta här i tidens tvång. En liten tid att så min säd med tårar, Och sen i äg skördar under jubelsång.

3. En liten tid att här min törst få släcka Ur bäckarna vid vägen, där jag går; Och sedan skall den stora dagen bräcka, Då jag ur själfva källan dricka får.

4. En liten tid att lampan troget sköta, Att här i bön och väntan hålla ut, Och sen jag med fröjd min Jesus möta, När långa pröfvotiden tagit slut.

N:o 365.

=*=*ri=*=£

Adolf Edgren.

it

:3=*

\ p i

1. Ned i-från him-me-len hö ga Yän-ligt en blick på dig ser; Ser du det le . en - de ö - ga,

^ r&-+

E^g3ffffiOTf;clfE-EEf3

i K rit.

Stil-la-- hvad önskar du mer? Ser du det le- en -de ö - ga, Stil -la - hvad önskar du mer?

\

2. Om ock en stormvind sig närmar, Fiender kring dig du ser, Bads ej, ty Gud dig beskärmar. Stilla - hvad önskar du mer? :,:

3. Gråter du - torkar han tåren, Lider

du - Nog han dig ser. Läkedom ger han för såren, Stilla - hvad önskar du mer? :,:

4. Och när basunen du hörer, Jesus, din vän, då du ser; Han dig till himmelen förer, Stilla - hvad önskar du mer? :,: **N:o 366** se **N:o 323.**

N:o 367.

Andantino. Händel.

ti'

1. Som hjorten efter vatten trår, Så längtar, Gud, min själ Ifrån ett land, där tomhet rår, Till dig, mitt enda väl. Till dig, mitt enda väl.

2. När skall jag därtill komma, Gud, Att jag ditt anlete, I oförgänglig klarhets skrud, I evig fröjd får se? :,:

3. Min spis är heta tårars bröd Så under natt som dag. »Hvar är nu, Gud, din hjälp, ditt stöd?» Så ropar dårars lag :,:

4. När jag nu tänker däruppå, Mitt hjärta brista vill. Jag ville med den hopen gå, Som hörer Herren till. :,:

5. Jag minns, hur jag i flydda dar Gick glad till Herrens hus, Hur säll och ljuf den tiden var: Då allt var frid och ljus. :,:

6. Ack, dina vreda noders brus, O Gud, förskräcka mig. Så natt som dag från stoft och grus Jag ropar, Gud, till dig. :,:

7. O Gud, min klippa och min borg, Hvi lämnar du mig så, Mig låter i min nöd och sorg Min ovän tränga få? :,:

8. Hvi ängslas du så svårt, min själ? Haf hopp till Herren Gud. Han är din vän och vill ditt väl. Haf tröst, du Jesu brud. :,: **N:o 366** se **N:o 323.**

N:o 367.

Andantino. Händel.

ti'

1. Som hjorten efter vatten trår, Så längtar, Gud, min själ Ifrån ett land, där tomhet rår, Till dig, mitt enda väl. Till dig, mitt enda väl.

2. När skall jag därtill komma, Gud, Att jag ditt anlete, I oförgänglig klarhets skrud, I evig fröjd får se? :,:

3. Min spis är heta tårars bröd Så under natt som dag. »Hvar är nu, Gud, din hjälp, ditt stöd?» Så ropar dårars lag :,:

4. När jag nu tänker däruppå, Mitt hjärta brista vill. Jag ville med den hopen gå, Som hörer Herren till. :,:

5. Jag minns, hur jag i flydda dar Gick glad till Herrens hus, Hur säll och ljuf den tiden var: Då allt var frid och ljus. :,:

6. Ack, dina vreda noders brus, O Gud, förskräcka mig. Så natt som dag från stoft och grus Jag ropar, Gud, till

dig. :,:

7. O Gud, min klippa och min borg, Hvi lämnar du mig så, Mig låter i min nöd och sorg Min ovän tränga få? :,:

8. Hvi ängslas du så svårt, min själ? Haf hopp till Herren Gud. Han är din vän och vill ditt väl. Haf tröst, du Jesu brud. :,: **N:o 368.**
Andante.

Rickard Norén. ärr. af tonsättaren.

**=H

!.. 2 -f f P *f * *fi~*?r^~? .*. l P ^ i t P

1. Bi - da blott, bi- da blott! Allt blir ge-nom Herrens godhet godt: Bi-da blott!

^

£

Tå - - - re - sä - den

Tro - - - nes bön för-

i i

Tå - re - sä - den gläd-je-skörd, Tro - nes bön f or-vis-so hörd.

-M

=?=

3t

*

£>oco crescendo e accellerando

Ack, för ett i bio-det tvä - - - get hjär-ta Hvad är den-na ti-dens

J-A

*

*-

£

*

TT

?

-p-

^ a tempo p

,Bi..........da blott!

i

l-----h

^

--- ir i

kor - - - - ta smär - ta? Bi - da blott, bi - da blott, bi - da blott!

-@-------»----Sl-rfeS"------Ä-----------«f-----«------g_^-------»-.--P,-----»-^---,---a-----a---------r

Ä______n______f j______ ^ _ r f ' ^ ~ [l p M

__-j-Y-=jS_ l j :|U.---L

2. Kamp och strid, kamp och strid Bytas snart i segerns ljufva frid. Hvad som mest dig tryckte här Skall ur harpan locka där Renaste och högsta lo f sångstonen, När förklarad sist du står för tronen. Bida blott, bida blott.

3. Gladt framåt, gladt framåt.

Snart för evigt stillas all din gråt.

Några steg ännu, och så

Tröttad fot med lust skall stå

På de ljusa, sälla Sions höjder,

Där all nöd förbyts i högsta fröjder:

Bida blott, bida blott.

N:o 369 se **N:o 110. N:o 368.**
Andante.

Rickard Norén. ärr. af tonsättaren.

**=H

!.. 2 -f f P *f * *fi~*?r^~? .*. l P ^ i t P

1. Bi - da blott, bi- da blott! Allt blir ge-nom Herrens godhet godt: Bi-da blott!

^

£

Tå - - - re - sä - den

Tro - - - nes bön för-

i i

Tå - re - sä - den gläd-je-skörd, Tro - nes bön f or-vis-so hörd.

-M

=?=

3t

*

£>oco crescendo e accellerando

Ack, för ett i bio-det tvä - - - get hjär-ta Hvad är den-na ti-dens

J-A

*

*-

£

*

TT

?

-p-

^ a tempo p

,Bi..........da blott!

i

l-----h

^

--- ir i

kor - - - - ta smär - ta? Bi - da blott, bi - da blott, bi - da blott!

-@-------»----Sl-rfeS"------Ä-----------«f-----«------g_^-------»-.--P,-----»-^---,---a-----a---------r

Ä______n______f j______ ^ _ r f ' ^ ~ [l p M

__-j-Y-=jS_ l j :|U.---L

2. Kamp och strid, kamp och strid Bytas snart i segerns ljufva frid. Hvad som mest dig tryckte här Skall ur harpan locka där Renaste och högsta lo f sångstonen, När förklarad sist du står för tronen. Bida blott, bida blott.

3. Gladt framåt, gladt framåt.

Snart för evigt stillas all din gråt.

Några steg ännu, och så

Tröttad fot med lust skall stå

På de ljusa, sälla Sions höjder,

Där all nöd förbyts i högsta fröjder:

Bida blott, bida blott.

N:o 369 se **N:o 110.** **N:o 370.**

Adagio. *£* mf ' J* i Jy i ..i ^n^ J. Zundel é. é ----- r -

gr Q ^ J j 3 T 1' J J1- s ; s g g 1 Dig höj, mitt ar - ma h j är - ta, Från di -na sor-ger »-e ^ J» / *. ^ / t * r r f ^ 1 månjf. Bryt

-fl-lHf .... 1 .f* .,, ... -K-r-, ------- fi-) ------- K-,- - i - k, - ^ -

jjfcSjf - 4 - 4 - a - £ J ' é< . _j - j - j_j - ^. ---- ^u ---- a ------- |y -----

& - i - s - $3 - j~*= ------- rf - rf - .^S - i - *-* - j- - 4* - s> ------- p - tf* tf W

ge - nom all din sinar - - ta, Som kyp- f ff- f Ml» fr M hål - ler dig i 4, -). - j. ----- ^ - b tvång. Hvi

^ r ^ r P r - &-^^-^ B» '. b j h i h-.

Av-S - « - ^~~1 - if1" ~^ - l - *j - ^~ '~i - n - M-i-^

vill du me - ra kla . . ga? Din hjäl-pa - r r J- J ^ r *-* 5 re är när, Och snart skall han dig J p ,~ * É É * * ji r i r £ i TT . ' - . - n ^iJuäL-p - ^ - i - ^_ 4 -------- 1 - \- -p - ^ - _,|^V. . |t* IP |f - L ---- V - f - f - ----------- ------ h ----

v - f - | - |^ - j - [^_J ---------------- s-i ------ > - ritard. » 2. Din konung i det höga Har hört din klagoröst. Han torkar tårfylldt öga Och gifver hjärtat tröst. I tron du ren kan skåda Den segerkrans, du får, Då, frälsad från all våda, Du i hans frid ingår. /w S 4 ** J-- J- - w- - J J hl jT^J-jl ta . ga, Dit upp, där själf han är. 9*fc --- T~ 9 ' 1* h 1* r 1 1 fr- ^- .... ^ P .. h . | h (~f j» . U ~J uJ r i - 3 Låt upp, låt upp ditt hjärta Och honom bjud dit in; Så skall

hvar sorg och smärta Fly bort ifrån ditt sinn'. Uppstäm nu fröjdesången. Han kommer, höj din röst! Nu juble lösta fången: »Välkommen, du, min tröst.» **N:o 371.**

Andantino.

Folkmelodi.

1. Jag läng - tar från j or - den till him - me - lens rö,

Från

^

.b-«-

-rtr-

3fc

mörk-ret och no - den till lju - set. Jag läng - tar att snart hos min

..,,&.

3=

4=t

£E

#

tv-ft-ifc

S

^

brudgum få bo Och nju - ta en e - vig, o - van . ske - lig rö Där

fe

j?

/TN

2. Här omger mig ofta båd' mörker och nöd, len marterar mitt hjärta;

hem- ma i fä -der - ne - hu-set. Ibland jag Ts ^mel som andeligt död'

Men Jesus, han är dock mitt klippfasta stöd,

Han ensam kan lisa min smärta.

-er -

|^ |S

é» é

=?=»-

3. Vid honom jag blifver; hans ord ju bestå, 4. Du kommer ju snart att förlossa din brud

Om bergen ock skakas och falla. Och hämta mig hem till det höga;

Hur allting förändras, han blifver ändå Där får jag, förlossad, dig skåda, min Gud,

En tillflykt, till hvilken jag säkert kan gå Och vandra omkring uti skinande skrud;

Och honom i nöden åkalla. Då tåras ej mera mitt öga. **N:o 372.**

Moderato. Upptecknad af ITarZ ^ >=- -N-M . . -N-V-N ---- Hinder. .* .

gli'... i. J ; j. h-tr-trr-^ U U P 1. O Je - sus, låt mig i ditt skö-te Och hjälp mig du att städse till dig hvi -la, När trott j äg i - la, Då jag har är af världens sorg och strid; fe -lat och be-höf-ver frid. O, tag mig då, och säg de or-den å - ter, Att du mig älskar, och att du för - la . ter.

2. Jag räds att falla uti syndens snara Och räds att villas bort i världens larm, Men låt mig, Jesus, ständigt skyddad vara För allt invid din trogna frälsarbarm; Ty svag jag är och kan ej själf mig värna, Men du det kan och tack, du gör det gärna.

3. Ja, göm mig vid ditt kärleksfulla hjärta, När mörk och hotfull syns mig sorgens våg, Och låt mig du med all min nöd

N:o 373 se **225.**

och smärta En stund få ligga där Johannes låg. Då stillas oron och då läkas såren, Då ljusnar mörkret och då torkas tåren.

4. Till dig, till dig jag flyr från världens vimmel, Liksom en törstig hjort till källan trår; Och dröjer det, tills jag uti din himmel I evig fröjd ditt anlet skåda får, Så hjälp mig under tiden korset bära Och vänta dig och lefva till din ära.

se 225.

Andantino.

Svensk folkmelodi.

1. Try g-ga - re kan in-gen va . ra Än Guds lil - la bar - na-ska-ra: Stjärnan

*¥-

+-t-r rTrTinn

f-4-E-> i r~r=£i£j

ÉEÉ

-4-

ej på him - la - - fä - stet, Få - geln ej i kan - da nä - stet. **N:o 372.**

Moderato. Upptecknad af ITarZ ^ >=- -N-M . . -N-V-N ---- Hinder. .* .

gli'... i. J ; j. h-tr-trr-^ U U P 1. O Je - sus, låt mig i ditt skö-te Och hjälp mig du att städse till dig hvi -la, När trott j äg i - la, Då jag har är af världens sorg och strid; fe -lat och be-höf-ver frid. O, tag mig då, och säg de or-den å - ter, Att du mig älskar, och att du för - la . ter.

2. Jag räds att falla uti syndens snara Och räds att villas bort i världens larm, Men låt mig, Jesus, ständigt skyddad vara För allt invid din trogna frälsarbarm; Ty svag jag är och kan ej själf mig värna, Men du det kan och tack, du gör det gärna.

3. Ja, göm mig vid ditt kärleksfulla hjärta, När mörk och hotfull syns mig sorgens våg, Och låt mig du med all min nöd

N:o 373 se **225.**

och smärta En stund få ligga där Johannes låg. Då stillas oron och då läkas såren, Då ljusnar mörkret och då torkas tåren.

4. Till dig, till dig jag flyr från världens vimmel, Liksom en törstig hjort till källan trår; Och dröjer det, tills jag uti din himmel I evig fröjd ditt anlet skåda får, Så hjälp mig under tiden korset bära Och vänta dig och lefva till

din ära.

se 225.

Andantino.

Svensk folkmelodi.

1. Try g-ga - re kan in-gen va . ra Än Guds lil - la bar - na-ska-ra: Stjärnan

*¥-

+-t-r rTrTinn

f-4-E-> i r~r=£i£j

ÉEÉ

-4-

ej på him - la - - fä - stet, Få - geln ej i kan - da nä - stet. **N:o 372.**
Moderato. Upptecknad af ITarZ ^ >=- -N-M . . -N-V-N ---- Hinder. .* .

gli'... i. J ; j. h-tr-trr-^ U U P 1. O Je - sus, låt mig i ditt skö-te Och hjälp mig du att städse till dig hvi -la, När trott j äg i - la, Då jag har är af världens sorg och strid; fe -lat och be-höf-ver frid. O, tag mig då, och säg de or-den å - ter, Att du mig älskar, och att du för - la . ter.

2. Jag räds att falla uti syndens snara Och räds att villas bort i världens larm, Men låt mig, Jesus, ständigt skyddad vara För allt invid din trogna frälsarbarm; Ty svag jag är och kan ej själf mig värna, Men du det kan och tack, du gör det gärna.

3. Ja, göm mig vid ditt kärleksfulla hjärta, När mörk och hotfull syns mig sorgens våg, Och låt mig du med all min nöd

N:o 373 se **225.**

och smärta En stund få ligga där Johannes låg. Då stillas oron och då läkas såren, Då ljusnar mörkret och då torkas tåren.

4. Till dig, till dig jag flyr från världens vimmel, Liksom en törstig hjort till källan trår; Och dröjer det, tills jag uti din himmel I evig fröjd ditt anlet skåda får, Så hjälp mig under tiden korset bära Och vänta dig och lefva till din ära.

se 225.

Andantino.

Svensk folkmelodi.

1. Try g-ga - re kan in-gen va . ra Än Guds lil - la bar - na-ska-ra: Stjärnan

*¥-

+-t-r rTrTinn

f-4-E-> i r~r=£i£j

ÉEÉ

-4-

ej på him - la - - fä - stet, Få - geln ej i kan - da nä - stet.2. Herren sina trogna vårdar Uti Sions helga gårdar, öfver dem han sig förbarmar, Bär dem uppå fadersarmar.

3. Ingen nöd och ingen lycka Skall utur hans hand dem rycka, Han vår vän för andra vänner Sina barns

bekymmer känner.

4. Se, hau räknar håren alla, Som från deras hufvud falla; Han oss föder och oss kläder, Under sorgen han oss gläder.

6. Gläd dig då, du lilla skara, Jakobs Gud skall dig bevara. För hans vilja måste alla Fiender till jorden falla.

6. Hvad han tager, hvad han gifver, Samme fader han dock blifver, Och hans mål är blott det ena: Barnets sanna väl allena.

N:o 375.

Andantino. TF. -ff. Doane.

1. Trygg i min Je - su ar - - mar, Trygg vid hans hul - da bröst ; Ut - i hans kärleks- skug - - ga Nju - ter jag frid och tröst. Lyss, från de hög-re landen To-nar en himmelsk I - från de fräl - stås ska - ror, Fri från nöd och tvång.

2. Trygg i min Jesu armar, Trygg för all nöd och sorg. Skyddad för mörkrets härar : Här är min fasta borg. Hit nå ej satans pilar, Tvif-vel ej Drifves här. Ännu blott några strider; - Snart inga tårar mer. Trygg i min Jesu armar, etc.

3. Jesus, min säkra tillflykt, Jesus har dött för mig. Han är min fasta klippa, Här lägger böljan sig. Här vill jag tåligt bida: Snart skall dock natten fly, Snart får mitt ögaskåda Frid-sälla dagen gry. Trygg i min Jesu armar, etc.

N:o 431.

1. Hvila hos Jesus finnes; Jesus ger själaro; Skatten hos Jesus vinnes; Tag den, min själ, i tro. Titi bans sår är hvila För hvar betungad själ. Må du till honom ila; Städse han vill ditt väl.

2. Trösten nos Jesus finnes. Säg honom all din sorg. O, att du städse minnes, Han är vår

fasta borg. Frälsare, Jesus käre, Tröstare i all nöd, Vi dig vårt lof hembäre, Dig, som för oss blef död.

3. Glädjen bos Jesus finnes. O, hvilken salig tröst. Kronan hos Jesus vinnes. Lyssna, snart hörs hans röst: »Du, som mig varit trogen, Grå i min glädje in. Du är för himlen mogen. Kom nu och kronan vinn». 2. Herren sina trogna vårdar Uti Sions helga gårdar, öfver dem han sig förbarmar, Bär dem uppå fadersarmar.

3. Ingen nöd och ingen lycka Skall utur hans hand dem rycka, Han vår vän för andra vänner Sina barns bekymmer känner.

4. Se, hau räknar håren alla, Som från deras hufvud falla; Han oss föder och oss kläder, Under sorgen han oss gläder.

6. Gläd dig då, du lilla skara, Jakobs Gud skall dig bevara. För hans vilja måste alla Fiender till jorden falla.

6. Hvad han tager, hvad han gifver, Samme fader han dock blifver, Och hans mål är blott det ena: Barnets sanna väl allena.

N:o 375.

Andantino. TF. -ff. Doane.

1. Trygg i min Je - su ar - - mar, Trygg vid hans hul - da bröst ; Ut - i hans kärleks- skug - - ga Nju - ter jag frid och tröst. Lyss, från de hög-re landen To-nar en himmelsk I - från de fräl - stås ska - ror, Fri från nöd och tvång.

2. Trygg i min Jesu armar, Trygg för all nöd och sorg. Skyddad för mörkrets härar : Här är min fasta borg. Hit nå ej satans pilar, Tvif-vel ej Drifves här. Ännu blott några strider; - Snart inga tårar mer. Trygg i min Jesu armar, etc.

3. Jesus, min säkra tillflykt, Jesus har dött för mig. Han är min fasta klippa, Här lägger böljan sig. Här vill jag tåligt bida: Snart skall dock natten fly, Snart får mitt ögaskåda Frid-sälla dagen gry. Trygg i min Jesu armar, etc.

N:o 431.

1. Hvila hos Jesus finnes; Jesus ger själaro; Skatten hos Jesus vinnes; Tag den, min själ, i tro. Titi bans sår är hvila För hvar betungad själ. Må du till honom ila; Städse han vill ditt väl.

2. Trösten nos Jesus finnes. Säg honom all din sorg. O, att du städse minnes, Han är vår

fasta borg. Frälsare, Jesus käre, Tröstare i all nöd, Vi dig vårt lof hembäre, Dig, som för oss blef död.

3. Glädjen bos Jesus finnes. O, hvilken salig tröst. Kronan hos Jesus vinnes. Lyssna, snart hörs hans röst: »Du, som mig varit trogen, Grå i min glädje in. Du är för himlen mogen. Kom nu och kronan vinn». **N:o 376.**

Adagio.

Ira D. Sarikey. 1. Un-der hans vin-gar min till-flykt jag sö-ker, Där är jag tryg-gad för stor-mar-nas brus. Stil-la jag hvi-lar i frälsarens kärlek, Vandrar som barn i hans an - le - tes ljus. Fräl-sa-ren själf Är mitt beskärm. Han är mitt tryg - ga fä--ste. Un - der hans skydd min själ finner rö, Fin-ner en ljuf-lig hvi-la.

2. Under hans vingar mitt hjärta i sorgen Finner sin tröst och en balsam så skön. Stor är den glädje, mig frälsaren gifver, Han mig förlossat och hörer min bön. Frälsaren själf Är mitt beskärm, etc.

3. Under hans vingar hvad glädje och trygghet, Där vill jag blifva, tills stormen är slut. Skyddad, bevarad i Jesus jag hvilar, Och från hans hägn jag ej mer vill gä ut. Frälsaren själf Är mitt beskärm, etc.

N:o 377 se **118.**

N:o 376.

Adagio.

Ira D. Sarikey. 1. Un-der hans vin-gar min till-flykt jag sö-ker, Där är jag tryg-gad för stor-mar-nas brus. Stil-la jag hvi-lar i frälsarens kärlek, Vandrar som barn i hans an - le - tes ljus. Fräl-sa-ren själf Är mitt beskärm. Han är mitt tryg - ga fä--ste. Un - der hans skydd min själ finner rö, Fin-ner en ljuf-lig hvi-la.

2. Under hans vingar mitt hjärta i sorgen Finner sin tröst och en balsam så skön. Stor är den glädje, mig frälsaren gifver, Han mig förlossat och hörer min bön. Frälsaren själf Är mitt beskärm, etc.

3. Under hans vingar hvad glädje och trygghet, Där vill jag blifva, tills stormen är slut. Skyddad, bevarad i Jesus jag hvilar, Och från hans hägn jag ej mer vill gä ut. Frälsaren själf Är mitt beskärm, etc.

N:o 377 se **118.**

N:o 378.
Svensk folkmelodi.

1. Den kor - ta stund jag van-drar här Hvad fruk-tar jag och kla-gar? Han, som den go de her-den är, Han mi - na steg led - sa - gar. Han, som gaf lif - vet för sin hjord, Än med sin An . de och sitt ord Är när oss al - la da - gar.

2. Jag hör hans röst och känner den Och går, dit han vill kalla. De sina känner han igen, Han räknat har dem alla. Han söker den, som vilse far, Den svaga i sin famn han tar, Upprättar dem, som falla.

3. Han styrker mig med lifvets bröd Vid nådens helga källa, Där Andens kraft mot synd och död, Där frie? och fröjd upp välla. Hur mörk min väg bland törnen går, Blott jag ej viker från hans spår, Jag ej skall modet fälla.

4. O du, som sade: »Ingen kan De mina från mig taga>, Dig mot en värld jag ropar an, Som vill mig från dig draga, Låt mig ej villas bort från dem, Som till din faders sälla hem Du lofvat att ledsaga.

5. Hur tomt är allt hvad världen har. Hur kort dess nöjen vara. Snart stundar natten, då en hvar Af oss skall hädanfara. Och då, hvad är all lycka här Emot det löftet: >Hvar jag är, Där skolen I ock vara.»

N:o 379 se **19** **N:o 378.**
Svensk folkmelodi.

1. Den kor - ta stund jag van-drar här Hvad fruk-tar jag och kla-gar? Han, som den go de her-den är, Han mi - na

steg led - sa - gar. Han, som gaf lif - vet för sin hjord, Än med sin An . de och sitt ord Är när oss al - la da - gar.

2. Jag hör hans röst och känner den Och går, dit han vill kalla. De sina känner han igen, Han räknat har dem alla. Han söker den, som vilse far, Den svaga i sin famn han tar, Upprättar dem, som falla.

3. Han styrker mig med lifvets bröd Vid nådens helga källa, Där Andens kraft mot synd och död, Där frie? och fröjd upp välla. Hur mörk min väg bland törnen går, Blott jag ej viker från hans spår, Jag ej skall modet fälla.

4. O du, som sade: »Ingen kan De mina från mig taga>, Dig mot en värld jag ropar an, Som vill mig från dig draga, Låt mig ej villas bort från dem, Som till din faders sälla hem Du lofvat att ledsaga.

5. Hur tomt är allt hvad världen har. Hur kort dess nöjen vara. Snart stundar natten, då en hvar Af oss skall hädanfara. Och då, hvad är all lycka här Emot det löftet: >Hvar jag är, Där skolen I ock vara.»

N:o 379 se **19 N:o 380.**

Andante. L. Mason. 1. Jag fri - mo-digt sjunger, ty min Gud Mig i tro - ne skänkt sin dy - ra skrud; Han är nu min brudgum, jag hans brud, Där-för är jag salig.

2. Hör hvad grund jag har: min vän och Gud Med sitt blod har köpt mig till sin brud; Han mig klädt i salighetens skrud; Därför är jag salig.

3. Salig är jag blott i Jesu namn,

Som har öppnat för mig nådens famn. Där har jag en trygg och säker hamn Och är alltid salig.

4. Salig är jag, fastän mörkrets här Gör mig ofta plågor och besvär.

Jag dock vet, att Herren är mig när, Han har gjort mig salig.

6. Gud, föröka blott min svaga tro; Sen skall jag nog hafva frid och rö, Efter jag dock sist hos dig skall bo Och få vara salig.

6. Lof och pris, se, jag nu hafver fått Saligheten på min arfvelott Blott af nåd från Gud, som ger allt godt. Han har gjort mig salig.

N:o 381 se **380. N:o 380.**

Andante. L. Mason. 1. Jag fri - mo-digt sjunger, ty min Gud Mig i tro - ne skänkt sin dy - ra skrud; Han är nu min brudgum, jag hans brud, Där-för är jag salig.

2. Hör hvad grund jag har: min vän och Gud Med sitt blod har köpt mig till sin brud; Han mig klädt i salighetens skrud; Därför är jag salig.

3. Salig är jag blott i Jesu namn,

Som har öppnat för mig nådens famn. Där har jag en trygg och säker hamn Och är alltid salig.

4. Salig är jag, fastän mörkrets här Gör mig ofta plågor och besvär.

Jag dock vet, att Herren är mig när, Han har gjort mig salig.

6. Gud, föröka blott min svaga tro; Sen skall jag nog hafva frid och rö, Efter jag dock sist hos dig skall bo Och få vara salig.

6. Lof och pris, se, jag nu hafver fått Saligheten på min arfvelott Blott af nåd från Gud, som ger allt godt. Han har gjort mig salig.

N:o 381 se **380. N:o 381.**

1. Alltid salig, om ej alltid glad, Vandrar jag till Sions nya stad. Uti Jesus har jag godt behag: Han har gjort mig salig.

2. Alltid salig på min Jesu ord, Alltid får jag spisa vid hans bord. O, det är en lycka på vår jord Att få vara salig.

3 Alltid salig fastän sorg och strid Nedslå modet och bedröfva mig, Att jag mången gång ej ser min stig; O, jag är dock salig.

4. Alltid salig, fastän fienden

Därpå vredgas; Gud är dock min vän. Blott jag känner vännen min igen, Är jag likväl salig.

6. Alltid salig vill jag icke mer

Synda bort den tid, mig Herren ger; Gode Gud, om blott din vilja sker, Är jag alltid salig.

6. Alltid salig, fast jag mången gång Fäller modet här bland jordens tvång Och ej sjunga kan min nya sång; Jag är likväl salig.

7. Alltid salig, ty jag har nu fått Saligheten till min arfvelott, Allt af nåd från Gud, som ger allt godt: Han har gjort mig salig.

N:o 382 se **182.**

N:o 383 se **300.**

N:o 384.

Moderato. mf -- = Dansk folkmelodi. ^ ! ! h s i 41 41 _J M ~i - ^ - n~r - l -]-^-* wTvP - F^ ------ IS - N~ .... - { $ ----- 1 ------ ^ J- _l J J J J j j ~S - 4 - if - j - i - ^ ------- é - |

\S]J J J 4 « * é é s 9 é ? é é

C/ JKi. jf 1. Je - sus I hans é är min sång Här i dy - ra sår Lif och i* P P + ti -dens tvång, Ty för mig han led och frid jag får; All min I»T-+- . * . "^~ * é~~~

m i } i l r i 5

9y r C C P- .L i- .... W- U _t ----- m ---- ^ ----- 1 ----- 1 -----

. . ^ ^ ' r r r ^L-^=I - | - ' * ---- ^ .... -

dog.

T~äT

i

synd på

han tog.

2. Aldrig fann jag än Någon bättre vän, Jesus är mitt A och O, Han är sköld och sol, Är min nådastol, Blott i honom har jag rö.

S. Andra vänner gå, Jesus gör ej så, Ty hans trohet håller ut, Han är varm och rik, Är sig städse lik Och hans kärlek tar ej slut.

4. Han i sorg och strid Ar min enda frid, Är den vän, som hjälp mig ger. Så jag sjunga får, Tills jag hemmet når, Där jag Jesus evigt ser. **N:o 381.**

1. Alltid salig, om ej alltid glad, Vandrar jag till Sions nya stad. Uti Jesus har jag godt behag: Han har gjort mig salig.

2. Alltid salig på min Jesu ord, Alltid får jag spisa vid hans bord. O, det är en lycka på vår jord Att få vara salig.

3 Alltid salig fastän sorg och strid Nedslå modet och bedröfva mig, Att jag mången gång ej ser min stig; O, jag är dock salig.

4. Alltid salig, fastän fienden

Därpå vredgas; Gud är dock min vän. Blott jag känner vännen min igen, Är jag likväl salig.

6. Alltid salig vill jag icke mer

Synda bort den tid, mig Herren ger; Gode Gud, om blott din vilja sker, Är jag alltid salig.

6. Alltid salig, fast jag mången gång Fäller modet här bland jordens tvång Och ej sjunga kan min nya sång; Jag är likväl salig.

7. Alltid salig, ty jag har nu fått Saligheten till min arfvelott, Allt af nåd från Gud, som ger allt godt: Han har gjort mig salig.

N:o 382 se **182.**

N:o 383 se **300.**

N:o 384.

Moderato. mf -- = Dansk folkmelodi. ^ ! ! h s i 41 41 _J M ~i - ^ - n~r - l -]-^-* wTvP - F^ ------ IS - N~ .... - { $ ----- 1 ------ ^ J- _l J J J J j j ~S - 4 - if - j - i - ^ ------- é - |

\S]J J J 4 « * é é s 9 é ? é é

C/ JKi. jf 1. Je - sus I hans é är min sång Här i dy - ra sår Lif och i* P P + ti -dens tvång, Ty för mig han led och frid jag får; All min I»T-+- . * . "^~ * é~~~

m i } i l r i 5

9y r C C P- .L i- .... W- U _t ----- m ---- ^ ----- 1 ----- 1 -----

. . ^ ^ ' r r r ^L-^=I - | - ' * ---- ^ .... -

dog.

T~äT

i

synd på

han tog.

2. Aldrig fann jag än Någon bättre vän, Jesus är mitt A och O, Han är sköld och sol, Är min nådastol, Blott i honom har jag rö.

S. Andra vänner gå, Jesus gör ej så, Ty hans trohet håller ut, Han är varm och rik, Är sig städse lik Och hans kärlek tar ej slut.

4. Han i sorg och strid Ar min enda frid, Är den vän, som hjälp mig ger. Så jag sjunga får, Tills jag hemmet når, Där jag Jesus evigt ser. **N:o 381.**

1. Alltid salig, om ej alltid glad, Vandrar jag till Sions nya stad. Uti Jesus har jag godt behag: Han har gjort mig salig.

2. Alltid salig på min Jesu ord, Alltid får jag spisa vid hans bord. O, det är en lycka på vår jord Att få vara salig.

3 Alltid salig fastän sorg och strid Nedslå modet och bedröfva mig, Att jag mången gång ej ser min stig; O, jag är dock salig.

4. Alltid salig, fastän fienden

Därpå vredgas; Gud är dock min vän. Blott jag känner vännen min igen, Är jag likväl salig.

6. Alltid salig vill jag icke mer

Synda bort den tid, mig Herren ger; Gode Gud, om blott din vilja sker, Är jag alltid salig.

6. Alltid salig, fast jag mången gång Fäller modet här bland jordens tvång Och ej sjunga kan min nya sång; Jag är likväl salig.

7. Alltid salig, ty jag har nu fått Saligheten till min arfvelott, Allt af nåd från Gud, som ger allt godt: Han har gjort mig salig.

N:o 382 se **182.**

N:o 383 se **300.**

N:o 384.

Moderato. mf -- = Dansk folkmelodi. ^ ! ! h s i 41 41 _J M ~i - ^ - n~r - l -]-^-* wTvP - F^ ------ IS - N~ .... - { $ ----- 1 ------ ^ J- _l J J J J j j ~S - 4 - if - j - i - ^ ------- é - |

\S]J J J 4 « * é é s 9 é ? é é

C/ JKi. jf 1. Je - sus I hans é är min sång Här i dy - ra sår Lif och i* P P + ti -dens tvång, Ty för mig han led och frid jag får; All min I»T-+- . * . "^~ * é~~~

m i } i l r i 5

9y r C C P- .L i- .... W- U _t ----- m ---- ^ ----- 1 ----- 1 -----

. . ^ ^ ' r r r ^L-^=I - | - ' * ---- ^ .... -

dog.

T~äT

i

synd på

han tog.

2. Aldrig fann jag än Någon bättre vän, Jesus är mitt A och O, Han är sköld och sol, Är min nådastol, Blott i honom har jag rö.

S. Andra vänner gå, Jesus gör ej så, Ty hans trohet håller ut, Han är varm och rik, Är sig städse lik Och hans kärlek tar ej slut.

4. Han i sorg och strid Ar min enda frid, Är den vän, som hjälp mig ger. Så jag sjunga får, Tills jag hemmet når, Där jag Jesus evigt ser. **N:o 381.**

1. Alltid salig, om ej alltid glad, Vandrar jag till Sions nya stad. Uti Jesus har jag godt behag: Han har gjort mig salig.

2. Alltid salig på min Jesu ord, Alltid får jag spisa vid hans bord. O, det är en lycka på vår jord Att få vara salig.

3 Alltid salig fastän sorg och strid Nedslå modet och bedröfva mig, Att jag mången gång ej ser min stig; O, jag är dock salig.

4. Alltid salig, fastän fienden

Därpå vredgas; Gud är dock min vän. Blott jag känner vännen min igen, Är jag likväl salig.

6. Alltid salig vill jag icke mer

Synda bort den tid, mig Herren ger; Gode Gud, om blott din vilja sker, Är jag alltid salig.

6. Alltid salig, fast jag mången gång Fäller modet här bland jordens tvång Och ej sjunga kan min nya sång; Jag är likväl salig.

7. Alltid salig, ty jag har nu fått Saligheten till min arfvelott, Allt af nåd från Gud, som ger allt godt: Han har

gjort mig salig.

N:o 382 se **182.**

N:o 383 se **300.**

N:o 384.

Moderato. mf -- = Dansk folkmelodi. ^ ! ! h s i 41 41 _J M ~i - ^ - n~r - l -]-^-* wTvP - F^ ------ IS - N~ .... - { $ ----- 1 ------ ^ J- _l J J J J j j ~S - 4 - if - j - i - ^ ------- é - |

\S]J J J 4 « * é é s 9 é ? é é

C/ JKi. jf 1. Je - sus I hans é är min sång Här i dy - ra sår Lif och i* P P + ti -dens tvång, Ty för mig han led och frid jag får; All min I»T-+- . * . "^~ * é~~~

m i } i l r i 5

9y r C C P- .L i- .... W- U _t ----- m ---- ^ ----- 1 ----- 1 -----

. . ^ ^ ' r r r ^L-^=I - | - ' * ---- ^ .... -

dog.

T~äT

i

synd på

han tog.

2. Aldrig fann jag än Någon bättre vän, Jesus är mitt A och O, Han är sköld och sol, Är min nådastol, Blott i honom har jag rö.

S. Andra vänner gå, Jesus gör ej så, Ty hans trohet håller ut, Han är varm och rik, Är sig städse lik Och hans kärlek tar ej slut.

4. Han i sorg och strid Ar min enda frid, Är den vän, som hjälp mig ger. Så jag sjunga får, Tills jag hemmet når, Där jag Jesus evigt ser. **N:o 385 a.**

Andantino.

Folkmelodi. 1. Det är så godt att om Je-sus sjun - ga, Hans god-het pri-sa, hans nåd för-kun - na, I sån - gen sä - ga, hvad han är god, Som oss har köpt med sitt dy . ra blod.

N:o 385 b.

Albert Lindström.

1. Det är så godt att om Je-sus sjunga, Hans godhet pri-sa, hans nåd för - kun - na, I sån - gen sä - ga, hvad han är god, Som oss har köpt med sitt dy - ra blod.

2. När jag nu skådar hans död och smärta, 4. Min väg ej världen med blommor strödde, Strax kännes glädje uti mitt hjärta; Min fot rätt ofta af törnen blödde;

Då är det godt att i sångens ord Men läka såren min Jesus plä'r;

Få tala om, hvad vår Gud är god. Hans löften blifva mig blommor här.

3. Då sjunger jag om hvad tröst jag äger, 5. Han ger här nere, hvad jag behöfver, Hvad hjärtat känner och anden säger, Och himlaarfvet blir ändå Öfver, Blott kändt af den, som har Gud till far; Tills ofvan molnen jag snart får gå En världsligt vis det ej fattat har. Att saligheten tillträda då.

N:o 386 se **255. N:o 385 a.**

Andantino.

Folkmelodi. 1. Det är så godt att om Je-sus sjun - ga, Hans god-het pri-sa, hans nåd för-kun - na, I sån - gen sä - ga, hvad han är god, Som oss har köpt med sitt dy . ra blod.

N:o 385 b.

Albert Lindström.

1. Det är så godt att om Je-sus sjunga, Hans godhet pri-sa, hans nåd för - kun - na, I sån - gen sä - ga, hvad han är god, Som oss har köpt med sitt dy - ra blod.

2. När jag nu skådar hans död och smärta, 4. Min väg ej världen med blommor strödde, Strax kännes glädje uti mitt hjärta; Min fot rätt ofta af törnen blödde;

Då är det godt att i sångens ord Men läka såren min Jesus plä'r;

Få tala om, hvad vår Gud är god. Hans löften blifva mig blommor här.

3. Då sjunger jag om hvad tröst jag äger, 5. Han ger här nere, hvad jag behöfver, Hvad hjärtat känner och anden säger, Och himlaarfvet blir ändå Öfver, Blott kändt af den, som har Gud till far; Tills ofvan molnen jag snart får gå En världsligt vis det ej fattat har. Att saligheten tillträda då.

N:o 386 se **255.** **N:o 385 a.**

Andantino.

Folkmelodi. 1. Det är så godt att om Je-sus sjun - ga, Hans god-het pri-sa, hans nåd för-kun - na, I sån - gen sä - ga, hvad han är god, Som oss har köpt med sitt dy . ra blod.

N:o 385 b.

Albert Lindström.

1. Det är så godt att om Je-sus sjunga, Hans godhet pri-sa, hans nåd för - kun - na, I sån - gen sä - ga, hvad han är god, Som oss har köpt med sitt dy - ra blod.

2. När jag nu skådar hans död och smärta, 4. Min väg ej världen med blommor strödde, Strax kännes glädje uti mitt hjärta; Min fot rätt ofta af törnen blödde;

Då är det godt att i sångens ord Men läka såren min Jesus plä'r;

Få tala om, hvad vår Gud är god. Hans löften blifva mig blommor här.

3. Då sjunger jag om hvad tröst jag äger, 5. Han ger här nere, hvad jag behöfver, Hvad hjärtat känner och anden säger, Och himlaarfvet blir ändå Öfver, Blott kändt af den, som har Gud till far; Tills ofvan molnen jag snart får gå En världsligt vis det ej fattat har. Att saligheten tillträda då.

N:o 386 se **255.** N:o 387.

Andantino. C. C. Convcrse. 1. Hvil-ken vän vi ha i Je . s us, Han vill hjäl-pa och för - mår. , |g- , - , All vår bör-da själf han lät- tar, När vår bön till ho -nom går. Ack, vi of - ta fri - den mi . sta; Sorg och mör-ker blir vår lön, Blott för det, att vi ej bä - ra Ali vår nöd till Gud i bön.

2. Har du frestelser och pröfning, Synes lifvets kamp dig svår, Kraft och makt du återvinner, Om i bön till Gud du går. Om dig vänner fly och svika, Du får hat till kärlekslön, Endast Jesus kan dig trösta; Bär till honom allt i bön.

Är ditt hjärta fullt af oro Och ej någon tröst dig når, Jesus är din bästa tillflykt, Tröst af honom visst du får. I hans hulda famn du finner Ljuflig rö och hvila skön, Om till honom blott du ilar Med din nöd i tro och bön. **N:o 388** se **360.** N:o 387.

Andantino. C. C. Convcrse. 1. Hvil-ken vän vi ha i Je . s us, Han vill hjäl-pa och för - mår. , |g- , - , All vår bör-da själf han lät- tar, När vår bön till ho -nom går. Ack, vi of - ta fri - den mi . sta; Sorg och mör-ker blir vår lön, Blott för det, att vi ej bä - ra Ali vår nöd till Gud i bön.

2. Har du frestelser och pröfning, Synes lifvets kamp dig svår, Kraft och makt du återvinner, Om i bön till Gud du går. Om dig vänner fly och svika, Du får hat till kärlekslön, Endast Jesus kan dig trösta; Bär till honom allt i bön.

Är ditt hjärta fullt af oro Och ej någon tröst dig når, Jesus är din bästa tillflykt, Tröst af honom visst du får. I hans hulda famn du finner Ljuflig rö och hvila skön, Om till honom blott du ilar Med din nöd i tro och bön. **N:o 388** se **360.** **N:o 389.**

Andantino.

E. Osborn.

1. Jag vet en vän, hvars tro jag rönt, Hvars vän-skåp själ - va dö - - den krönt. Till mig han e - vig kär - lek bär; Den vän-nen Her - ren Je - sus är.

2. Då nöd är störst, han närmast är; I farans stund han hjälp beskär. Om jord och himmel än förgå, Den vännen trofast är ändå.

3. Hans kärlek inga gränser vet, Den varar i all evighet. Sig alltid lik den flödar fram Ur källan djup vid korsets stam.

4. Och gömma moln hans anlete, Kan ögat ej hans godhet se; Så sker det allt uppå hans råd Att uppenbara mer hans nåd.

5. Min sorg uti sin våg han vägt, Mitt hjärtesår så huldt han läkt. I strid och storm jag hört hans röst, Och den mig skänkt den högsta tröst.

6. Trots all min brist han är min vän, Han älskat mig och älskar än. Ej någon högre vänskap fanns; Min vän är min, och jag är hans.

N:o 390.

1. Min vän är min och jag är hans. 6. Ej sådan fröjd på jorden fanns

Som den att äga Jesus Krist: Se, det är fröjd förutan brist.

2. Nu sjunger jag af hjärtans grund: 6. Jag salig är i denna stund;

Ty Jesus är min frälserman, Och ingen oss åtskilja kan.

3. Nu vet jag ock, på hvem jag tror: 7. Jag vet, att i mitt hjärta bor

Min Gud och frälsare, så kär, Som alla världars Herre är.

4. Han har sin Ande till mig sändt, 8. Och lifvets sanna ljus han tändt:

Jag ser min faders kärlekshöj d Och smakar nådens ljufva fröjd.

O nåd, o frid, o salighet,

O, eviga rättfärdighet,

Som du mig sändt, o Jesus Krist,

Och Andens pant beseglat visst.

Nu juble himmel, haf och jord: Jag är med Herrens Ande smord. .

0 bröder, systrar lofvom Gud Med nya tungors fröjdeljud.

Fritt slockne denna världens ljus, Jag har en sol i faderns hus, Som lyser mig i evighet,

1 outsäglig härlighet.

Dithän, dithän till lifvets land Från dödlighetens kulna strand Jag längtar till min Jesus kär, Som allt mitt lif, min sällhet är

N:o 390 se **389.**

N:o 391 se **16.**

N:o 389.

Andantino.

E. Osborn.

1. Jag vet en vän, hvars tro jag rönt, Hvars vän-skåp själ - va dö - - den krönt. Till mig han e - vig kär - lek bär; Den vän-nen Her - ren Je - sus är.

2. Då nöd är störst, han närmast är; I farans stund han hjälp beskär. Om jord och himmel än förgå, Den vännen trofast är ändå.

3. Hans kärlek inga gränser vet, Den varar i all evighet. Sig alltid lik den flödar fram Ur källan djup vid korsets stam.

4. Och gömma moln hans anlete, Kan ögat ej hans godhet se; Så sker det allt uppå hans råd Att uppenbara mer hans nåd.

5. Min sorg uti sin våg han vägt, Mitt hjärtesår så huldt han läkt. I strid och storm jag hört hans röst, Och den mig skänkt den högsta tröst.

6. Trots all min brist han är min vän, Han älskat mig och älskar än. Ej någon högre vänskap fanns; Min vän är min, och jag är hans.

N:o 390.

1. Min vän är min och jag är hans. 6. Ej sådan fröjd på jorden fanns

Som den att äga Jesus Krist: Se, det är fröjd förutan brist.

2. Nu sjunger jag af hjärtans grund: 6. Jag salig är i denna stund;

Ty Jesus är min frälserman, Och ingen oss åtskilja kan.

3. Nu vet jag ock, på hvem jag tror: 7. Jag vet, att i mitt hjärta bor

Min Gud och frälsare, så kär, Som alla världars Herre är.

4. Han har sin Ande till mig sändt, 8. Och lifvets sanna ljus han tändt:

Jag ser min faders kärlekshöj d Och smakar nådens ljufva fröjd.

O nåd, o frid, o salighet,

O, eviga rättfärdighet,

Som du mig sändt, o Jesus Krist,

Och Andens pant beseglat visst.

Nu juble himmel, haf och jord: Jag är med Herrens Ande smord. .

0 bröder, systrar lofvom Gud Med nya tungors fröjdeljud.

Fritt slockne denna världens ljus, Jag har en sol i faderns hus, Som lyser mig i evighet,

1 outsäglig härlighet.

Dithän, dithän till lifvets land Från dödlighetens kulna strand Jag längtar till min Jesus kär, Som allt mitt lif, min sällhet är

N:o 390 se **389.**

N:o 391 se **16.**

N:o 389.

Andantino.

E. Osborn.

1. Jag vet en vän, hvars tro jag rönt, Hvars vän-skåp själ - va dö - - den krönt. Till mig han e - vig kär - lek bär; Den vän-nen Her - ren Je - sus är.

2. Då nöd är störst, han närmast är; I farans stund han hjälp beskär. Om jord och himmel än förgå, Den vännen trofast är ändå.

3. Hans kärlek inga gränser vet, Den varar i all evighet. Sig alltid lik den flödar fram Ur källan djup vid korsets stam.

4. Och gömma moln hans anlete, Kan ögat ej hans godhet se; Så sker det allt uppå hans råd Att uppenbara mer hans nåd.

5. Min sorg uti sin våg han vägt, Mitt hjärtesår så huldt han läkt. I strid och storm jag hört hans röst, Och den mig skänkt den högsta tröst.

6. Trots all min brist han är min vän, Han älskat mig och älskar än. Ej någon högre vänskap fanns; Min vän är min, och jag är hans.

N:o 390.

1. Min vän är min och jag är hans. 6. Ej sådan fröjd på jorden fanns

Som den att äga Jesus Krist: Se, det är fröjd förutan brist.

2. Nu sjunger jag af hjärtans grund: 6. Jag salig är i denna stund;

Ty Jesus är min frälserman, Och ingen oss åtskilja kan.

3. Nu vet jag ock, på hvem jag tror: 7. Jag vet, att i mitt hjärta bor

Min Gud och frälsare, så kär, Som alla världars Herre är.

4. Han har sin Ande till mig sändt, 8. Och lifvets sanna ljus han tändt:

Jag ser min faders kärlekshöj d Och smakar nådens ljufva fröjd.

O nåd, o frid, o salighet,

O, eviga rättfärdighet,

Som du mig sändt, o Jesus Krist,

Och Andens pant beseglat visst.

Nu juble himmel, haf och jord: Jag är med Herrens Ande smord. .

0 bröder, systrar lofvom Gud Med nya tungors fröjdeljud.

Fritt slockne denna världens ljus, Jag har en sol i faderns hus, Som lyser mig i evighet,

1 outsäglig härlighet.

Dithän, dithän till lifvets land Från dödlighetens kulna strand Jag längtar till min Jesus kär, Som allt mitt lif, min sällhet är

N:o 390 se **389.**

N:o 391 se **16.**

N:o 392.

Maestoso, f .£-J- Folkmelodi. . Fine.

1. Je - sus i Ho - nom f ^rjr-3 - f- - f ----- -j- j *-^ ir min vän för år jag fritt å - £=^=£=H al - - la, O, hvil - kal - la, O, hvil m 'f ~ J ^? .-- - - - ken vän. - - - ken vän.

^ ti ?=M=M r f ' - ^ .J ------- 1 -------- J]

Och mitt allt i al . la blif - vit, O, hvil - - ken vän.

P . . . D. C.

3=

3=

Han har sig för mig ut . -gif - vit, Mig i

h fe l i h h il

-4 f f S- '

=*=l-b--It-

lif-vets bok in - skrif-vit

f-f-c-t

-

l \J V

2. Han har älskat mig i döden, O, hvilken vän.

Han har frälst min själ ur nöden, O, hvilken vän. När jag än ej honom kände, Såg han dock till mitt elände Och mig hjälp af höjden sände, O, hvilken vän.

6. Ingen dag sin nåd han glömmer, O, hvilken vän.

Om han ock i moln sig gömmer, Är han min vän. Se, han skingrar sorgens dimma, Och i nödens högsta timma Får jag städs hans kraft förnimma, O, hvilken vän.

3. Han vår sveda på sig lade, O, hvilken vän. Visst må vi då sjunga glade: O, hvilken vän.

Väl han vet, hvad verk vi are, Aktar på, hvad vi begäre, Håller oss så hjärtans käre, O, hvilken vän.

6. Inga bördor bli mig tunga, Har jag min vän; O, så vill jag evigt sjunga Blott om min vän. Han är värdig, han allena, Må jag blifva vid det ena: Att af hjärtat älska, tjäna Blott denne vän.

4. Alla synder han förlåter, O, hvilken vän. Öppnar fadersfamnen åter, O, hvilken vän. Alla brister han ock helår; Hjälper, rättar, när jag felar, Nåd och aga ömt han delar, O, hvilken vän.

7. Jesus, du är lifvet, ljuset, Du är min vän. Lef i hjärtat, lys i huset, Förblif min vän. Var mig alla dagar nära, Hjälp mig lefva till din ära. Då skall döden mig ock bära Hem till min vän.

N:o 393 se **257.** **N:o 392.**

Maestoso, f .£-J- Folkmelodi. . Fine.

1. Je - sus i Ho - nom f ^rjr-3 - f- - f ----- -j- j *-^ ir min vän för år jag fritt å - £=^=£=H al - - la, O, hvil - kal - la, O, hvil m 'f ~ J ^? .-- - - - ken vän. - - - ken vän.

^ ti ?=M=M r f ' - ^ .J ------- 1 -------- J]

Och mitt allt i al . la blif - vit, O, hvil - - ken vän.

P . . . D. C.

3=

3=

Han har sig för mig ut . -gif - vit, Mig i

h fe l i h h il

-4 f f S- '

=*=l-b--It-

lif-vets bok in - skrif-vit

f-f-c-t

-

l \J V

2. Han har älskat mig i döden, O, hvilken vän.

Han har frälst min själ ur nöden, O, hvilken vän. När jag än ej honom kände, Såg han dock till mitt elände Och mig hjälp af höjden sände, O, hvilken vän.

6. Ingen dag sin nåd han glömmer, O, hvilken vän.

Om han ock i moln sig gömmer, Är han min vän. Se, han skingrar sorgens dimma, Och i nödens högsta timma Får jag städs hans kraft förnimma, O, hvilken vän.

3. Han vår sveda på sig lade, O, hvilken vän. Visst må vi då sjunga glade: O, hvilken vän.

Väl han vet, hvad verk vi are, Aktar på, hvad vi begäre, Håller oss så hjärtans käre, O, hvilken vän.

6. Inga bördor bli mig tunga, Har jag min vän; O, så vill jag evigt sjunga Blott om min vän. Han är värdig, han allena, Må jag blifva vid det ena: Att af hjärtat älska, tjäna Blott denne vän.

4. Alla synder han förlåter, O, hvilken vän. Öppnar fadersfamnen åter, O, hvilken vän. Alla brister han ock helår; Hjälper, rättar, när jag felar, Nåd och aga ömt han delar, O, hvilken vän.

7. Jesus, du är lifvet, ljuset, Du är min vän. Lef i hjärtat, lys i huset, Förblif min vän. Var mig alla dagar nära, Hjälp mig lefva till din ära. Då skall döden mig ock bära Hem till min vän.

N:o 393 se **257.** **N:o 394.**

Andante.

Oscar Blom.

^

4

tsr* r

T

1. Den en - da fröjd jag ef - ter-trår, Den en - da gläd - je, som be - står, Den

H

en - da säll - het, som är till, Är den mig Je - sus gif - va vill.

:j : J'ic p_a

i r F r ^^°

2. Den enda rö, som jag försport, Den enda lycka, som jag gjort, Den enda skatt, jag funnit än, Är, att jag Jesus fick till vän.

3. Den enda tröst i all min nöd, Den enda hjälp mot evig död, Den enda rö i allt besvär

Är bli och bo hos Jesus kär.

4. Den enda hjälp mot synden här, Det enda värn mot oväns här, Den enda tillflykt, själen har, Är Jesu kärlek och försvar.

ö. Den enda visdom, som jag vet, Den enda Guds rättfärdighet, Den enda sanna helgelse Mig skänkes med min frälsare.

6. Det enda sätt att dö i frid, Den enda tröst i domens tid, Det enda råd att stå för Gud Är vara Jesu Kristi brud.

N:o 395 se **231.**

N:o 396.

Andante.

W. C-n.

1. Af al - la värl-dens un - - - der Är Je . su kär - - - lek

^-a.--------*-

EÉ

N:o 394.

Andante.

Oscar Blom.

^

4

tsr* r

T

1. Den en - da fröjd jag ef - ter-trår, Den en - da gläd - je, som be - står, Den

H

en - da säll - het, som är till, Är den mig Je - sus gif - va vill.

:j : J'ic p_a

i r F r ^^°

2. Den enda rö, som jag försport, Den enda lycka, som jag gjort, Den enda skatt, jag funnit än, Är, att jag Jesus fick till vän.

3. Den enda tröst i all min nöd, Den enda hjälp mot evig död, Den enda rö i allt besvär

Är bli och bo hos Jesus kär.

4. Den enda hjälp mot synden här, Det enda värn mot oväns här, Den enda tillflykt, själen har, Är Jesu kärlek och försvar.

ö. Den enda visdom, som jag vet, Den enda Guds rättfärdighet, Den enda sanna helgelse Mig skänkes med min

frälsare.

6. Det enda sätt att dö i frid, Den enda tröst i domens tid, Det enda råd att stå för Gud Är vara Jesu Kristi brud.

N:o 395 se **231.**

N:o 396.

Andante.

W. C-n.

1. Af al - la värl-dens un - - - der Är Je . su kär - - - lek

^-a.--------*-

EÉ

N:o 394.

Andante.

Oscar Blom.

^

4

tsr* r

T

1. Den en - da fröjd jag ef - ter-trår, Den en - da gläd - je, som be - står, Den

H

en - da säll - het, som är till, Är den mig Je - sus gif - va vill.

:j : J'ic p_a

i r F r ^^°

2. Den enda rö, som jag försport, Den enda lycka, som jag gjort, Den enda skatt, jag funnit än, Är, att jag Jesus fick till vän.

3. Den enda tröst i all min nöd, Den enda hjälp mot evig död, Den enda rö i allt besvär

Är bli och bo hos Jesus kär.

4. Den enda hjälp mot synden här, Det enda värn mot oväns här, Den enda tillflykt, själen har, Är Jesu kärlek och försvar.

ö. Den enda visdom, som jag vet, Den enda Guds rättfärdighet, Den enda sanna helgelse Mig skänkes med min frälsare.

6. Det enda sätt att dö i frid, Den enda tröst i domens tid, Det enda råd att stå för Gud Är vara Jesu Kristi brud.

N:o 395 se **231.**

N:o 396.

Andante.

W. C-n.

1. Af al - la värl-dens un - - - der Är Je . su kär - - - lek

^-a.--------*-

EÉ

störst ; Af de al - - la stun der Ka släc . . ka sjä - lens törst. Då hjär - - - tat han in - - ta - - ger, Han j ir skän - - ker frid och ^.g- -« -

~_J»IfulT ----- 5p -------------- i . r - P ------ 1* - ttU Nfe^ ----- fe ----- k - - -^=| - f - f2 - * -

"""^ fi l . ' H - L _i ----- fflL_l^--- h ----- h- - ----- ! - ----- ----- -

- -------------- (2 ---------- , - i ---------------------- 1 J* f ----- 1 - | ------------ Ll| -------- 1 - | ---------- L__j -------------- j ------- L. J ---------- j ------ . ------------------------- . -------- 1 ---------- 1 ------ ^ -------- L_ j /TN ! i 1 - -i

C\F$ - 7T& ---- LT~ 1 J M ^ - -l ------- 1 --------- S - * ------ -^ -j ----- 9 -------- jH^ -------------- 1 ----- a -------- 54- =-!=H-*-:rÄ=r]

1 1 x"""i fröjd, Och mig från j or . den dra - - - ger Till sig n "& m &" -+" -^^^ *> m "&. \ jt rf-C i l T-rHH ? f i- ^u- - * ---- L-^ ----- é ' J. >J i him -lens höjd. ./. ' ^ ---- f ---- ^ j

nT h n "p- 1 ------ B ^ - p^^^-f - i-

2. Ej fullt hans kärlek skattas, Ej helt i tiden känns, Dess djup kan aldrig fattas, Dess vidd har ingen gräns; Dess sol skall ständigt skina För alla lika klar, Dess källa skall ej sina, Den lifvets vatten har.

3. Långt starkare än döden, Hans kärlek tar ej slut; Långt varmare än glöden, Den kan ej slockna ut. O Jesus, värdes tända Din kärlek uti mig, Att jag förutan ända Må åter älska dig. **N:o 397.**

Andantino. P. U. Stenhammar §£.!?.*' g j : j1 iT j,, % j g ' j s j. : : ij, ^-^- 1. O, hvad är väl all fröjd på jor-den Mot en droppe af Je-su frid! . . . . * m m . . -*--0-+--*--0- -0-4-t ^ (v P -f p S p -f - p - f-5-^-id- - t+t ------ É=*-

tH-lHHrV-Hfr-r-f 1 1 P P 1 ' CTtfSC. / fy n - f~n - jr~jY~i - i - i A L-H

V-i_K ii . V l ! N. y^ J, i.; i . -J^ - j «n ' -j-tg- 3 i ' s ^ 3 * i " i " * * P L/ " " Är du där -af del - ak - tig vor-den, Eör dig f ö - ga all världens strid. P mf] ff J J "h K .... - r -M

jLp.? ..... jjj J _* ^- -.:«.... X ..Jj J i

Han är fri - den ; de dy - ra or - den -J. j L b b 1. -J"^- .?- Tro -sta städ -se i no -dens tid, ***. t r r J «Lfc ^^7 ----- ' ------- ' - ^ ^] ' - 5~ f - <*- : L-1^- ' ---- p- ^H ----- ^-T -*l ----

n ^J i 1 r 2. Får du alltid ej kännbart smaka Denna himmelska, ljufva frid, Kan du öfver den rätt ej vaka Under andens och köttets strid, Står den trösten dig dock tillbaka: Jesus, Jesus, han är din frid; :,: JLb\ 1 J j j v-i - i - -t- \ <§ |; J v J J r i ij J .* c/ fl* -S-Tro -sta städ -se i nödens tid. R:T(T - f- i -------- f - k-: ------ p - E- *-. 1 ^ \j i r \J 'J w * \ v J r v * F ... 3 1 1 3. Är din frid, fast du ofta känner Nöd och ofrid för syndens skull; Ja, när solen som hetast bränner, Hviskar han dock så kärleksfull: Jag, din vän framför andra vänner, Älskar dig för min egen skull. :,:

4. Är du trött utaf pilgrimsfärden, Suckar efter förlossningen, Lider hjärtat af synden, flärden,

Ja, af kärlek till synden än, Se, besegrad är ändock världen, Jesus vunnit ock öfver den. :,:

5. Gläds, ja, gläds, ty hvad Jesus vunnit Är en vinning jämväl för dig; Han en evig förlossning funnit, När i döden han utgaf sig; Snart all fruktan, all nöd försvunnit, Snart allt mörker blir ljust för dig. :,: **N:o 398.** Andantino. S fi S- 281 JV. StfcÄer.

gp 8 - f- 1. Jag har den säll . het fun . nit, Som re r r f i\ ^=m i åt hjär . tat ger. Se

J -8- - f- -> h ' ^1 TT PJ^ ------ V ----- ' ---------- * - ' - 1 .^-^1 ------- h '

n-y; r*3 s $n - -±nt - ip - j=* ---- é ---------- 1 ------- * - 1 ----- h - J-;j - It |y

nät - ten 1 9* f ---- f * iar för - t - *_. L_fr ------ é ----- £_J - svun - nit, Och HF - f - m * * f * so - - len å - - - ter 99 ^ ler. Vid h

j? ---------- ^ - ^ r - k- -r - h - f - r- -£-s h

V r^. S r~l - 1 - M 1 .... N. r*i h ----------------------- _ -

- ST- J - 4- - J £ Jj i| - 1^ - ," -^ - j ---------- p -

^ ^ . _ . * *j§ * \

hvar - j e bit - - tert Ma - ra Ett häl - so - träd sprang opp,^ Och £y . ... j- £ - fi. ..?.. , - JA.» - i - i - t L : - t- _.. --- ----- jt ------- f_a

- ------- 1 --------- [/ - 1 --------- [t - - l - t - fi - ----- D - 1 -------- D- 1 ^^1 ----- M

£ö

"^"^"7

^E

der nöd och

fa

ra Jag städs fann hjälp och hopp.

å

2. Gud kan all sorg förljufva: I nöden är han när,

Och tryter Eskols drufva, Han manna mig beskär. I öknen lifvets flöden Ur klippan sänder han, Och efter syndanöden Hos Jesus rö jag fann.

3. Ja, midt i torra öknen Jag sjunger nöjd och glad, Ty bortom mörka töcknen I tron jag ser Guds stad;

Och snart jag, frälst från faror Och öknens heta grus, Får med de sälla skaror Gå in i faderns hus.

4. När, Jesus, dig jag äger, Jag mer än nog då har, Du är min kraft, min seger, Mitt ljus och mitt försvar; Du är min tröst i nöden Och all min sällhets höjd; Du är mitt lif i döden, I evighet min fröjd. **N:o 399.** Andante.

mf

znxzn

1. Hvad det är sällt att va-ra Ett barn af Herren Gud Och med de fräl-stas ska-ra Få hö-ja sångens ljud

Och pri-sa Gud med gladligröst För Ack, ljuf-va rö och säl - la lott, Som

^

.«-

Bä

é é

3=5

^

nåd och tröst. Hvad det är sällt att va - ra Je- sus fått: Att ge-nom ho-nom va . ra

Ett barn Ett barn

af Herren Gud. af Herren Gud.

J J J

2. Hvad det är sällt att äga Guds nåd i frälsaren, Med honom sällskap pläga Soin med sin bäste vän Och städs med honom tala få Om allt, hvad här mig fattas må. Ja, det är sällt att äga Guds nåd i frälsaren. Och lyssna till hans ljufva röst, Som skänker visshet, kraft och tröst. Ja, det är sällt att äga Guds nåd i frälsaren.

r

3. Hvad det blir sällt att fara Engång till Gud i frid Och se sig tryggad vara För tidens nöd och strid Och evigt få hos Jesus bo I frid och fröjd och ostörd rö. Ack, det blir sällt att fara En gång till Gud i frid Och se sig krönt med härlighet I evigheters evighet. Ack, må jag snart få fara Till Gud i himlens frid.

N:o 400.

Moderato.

D

1. O, hur sa-ligt det är Haf-va fräl-sa-ren kär Och sin skatt ut - i

±:f=f

ÉÉ

mf

ritard.

d - &

*

t

him -me -lens höjd!

In-gen tan-ke f or-står, In-gen tun - - ga för-

-^j-t--^

yb

N:o 399. Andante.

mf

znxzn

1. Hvad det är sällt att va-ra Ett barn af Herren Gud Och med de fräl-stas ska-ra Få hö-ja sångens ljud

Och pri-sa Gud med gladligröst För Ack, ljuf-va rö och säl - la lott, Som

^

.«-

Bä

é é

3=5

^

nåd och tröst. Hvad det är sällt att va - ra Je- sus fått: Att ge-nom ho-nom va . ra

Ett barn Ett barn

af Herren Gud. af Herren Gud.

J J J

2. Hvad det är sällt att äga Guds nåd i frälsaren, Med honom sällskap pläga Soin med sin bäste vän Och städs med honom tala få Om allt, hvad här mig fattas må. Ja, det är sällt att äga Guds nåd i frälsaren. Och lyssna till

hans ljufva röst, Som skänker visshet, kraft och tröst. Ja, det är sällt att äga Guds nåd i frälsaren.

r

3. Hvad det blir sällt att fara Engång till Gud i frid Och se sig tryggad vara För tidens nöd och strid Och evigt få hos Jesus bo I frid och fröjd och ostörd rö. Ack, det blir sällt att fara En gång till Gud i frid Och se sig krönt med härlighet I evigheters evighet. Ack, må jag snart få fara Till Gud i himlens frid.

N:o 400.

Moderato.

D

1. O, hur sa-ligt det är Haf-va fräl-sa-ren kär Och sin skatt ut - i

±:f=f

ÉÉ

mf

ritard.

d - &

*

t

him -me -lens höjd!

In-gen tan-ke f or-står, In-gen tun - - ga för-

-^j-t--^

yb

mår Tol-ka himmelska kär-le-kens fröjd.

2. Denna sällhet jag vann, När jag frälsningen fann Uti lammets försonande blod. O, hur salig den rö Att på Jesus få tro, Som min sak har för evigt gjort god.

3. Ack, en himmel det är Att ha frälsaren kär, Och Guds änglar ej mera förmå Än att älska sin Gud, Alltid lyda hans bud Och för tronen lofsjungande stå.

N:o 401.

Andante.

W. C- n.

1. Säll den, som ic-ke trä - der I de gud-lö-sas spår; Sig ej med syn-darn

glä-der, Ej på hans vä - gar går; Men städ-se vi - ker fjär - ran Från

hå- na - re - nas lag Och tän-ker up-på Her-ran Med lust båd natt och dag.

2. Som trädet, hvilket blommar Vid vattenbäckens strand Och frukter bär hvar sommar, Hvars löf för solens brand Ej vissna och förfalla, Så ock den fromme är: Ty till hans planer alla Stor framgång Gud beskär

3. Men syndarne som agnar Af vinden föras bort. I domen dem ej gagnar En jordisk lust så kort. Men Herren sina känner Och deras dolda stig. Han nämner dem som vänner Och för dem hem till sig.

mår Tol-ka himmelska kär-le-kens fröjd.

2. Denna sällhet jag vann, När jag frälsningen fann Uti lammets försonande blod. O, hur salig den rö Att på Jesus

få tro, Som min sak har för evigt gjort god.

3. Ack, en himmel det är Att ha frälsaren kär, Och Guds änglar ej mera förmå Än att älska sin Gud, Alltid lyda hans bud Och för tronen lofsjungande stå.

N:o 401.

Andante.

W. C- n.

1. Säll den, som ic-ke trä - der I de gud-lö-sas spår; Sig ej med syn-darn

glä-der, Ej på hans vä - gar går; Men städ-se vi - ker fjär - ran Från

hå- na - re - nas lag Och tän-ker up-på Her-ran Med lust båd natt och dag.

2. Som trädet, hvilket blommar Vid vattenbäckens strand Och frukter bär hvar sommar, Hvars löf för solens brand Ej vissna och förfalla, Så ock den fromme är: Ty till hans planer alla Stor framgång Gud beskär

3. Men syndarne som agnar Af vinden föras bort. I domen dem ej gagnar En jordisk lust så kort. Men Herren sina känner Och deras dolda stig. Han nämner dem som vänner Och för dem hem till sig.

N:o 402.

Andantino.

Fine.

I

1. O säll -het stor, som Her - ren ger Ren här på den-na jord. I nåd han städs till bar - nen ser, Dem fö - der vid sitt bord. Hal - - le - lu - ja, hal - le - lu - - ja, hal - le - lu - ja, vår Gud. Där få vi sit - ta hvar mi - nut, Och nå-den den tar al-drig slut.

2. Det är så godt att älska Gud, Som först har älskat oss; Så godt att vara Kristi brud - Och slippa att förgås. När världens fröjd en ände tar, Ha vi det bästa vinet kvar. Halleluja, etc.

3. Väl blir det mörker mången gång

- Ej solen skiner jämt - Väl få vi känna tidens tvång, Men ett är dock bestämdt: Det blir ej mörkt i himmelen, Och resan, hvad betyder den! Halleluja, etc.

4. Nu slippa vi att sörja mer För hem och dagligt bröd, Ty allt af nåd oss Herren ger; Han är vårt säkra stöd. Han är oss alla dagar när, Han oss och våra bördor bär. Halleluja, etc.

6. Är det så saligt redan här Att vara Jesu vän, Hur skall det då ej blifva där En gång i himmelen. Där få vi fröjdas hvar minut, Vår salighet tar aldrig slut. Halleluja, etc.

N:o 403.

Andatino G. Lewenhaupt.

1. En mor-gon utan synd jag vak - na får, En mor-gon glad, hos fräl-sa-ren där

N:o 402.

Andantino.

Fine.

I

1. O säll -het stor, som Her - ren ger Ren här på den-na jord. I nåd han städs till bar - nen ser, Dem fö - der vid sitt bord. Hal - - le - lu - ja, hal - le - lu - - ja, hal - le - lu - ja, vår Gud. Där få vi sit - ta hvar mi - nut, Och nå-den

den tar al-drig slut.

2. Det är så godt att älska Gud, Som först har älskat oss; Så godt att vara Kristi brud - Och slippa att förgås. När världens fröjd en ände tar, Ha vi det bästa vinet kvar. Halleluja, etc.

3. Väl blir det mörker mången gång

- Ej solen skiner jämt - Väl få vi känna tidens tvång, Men ett är dock bestämdt: Det blir ej mörkt i himmelen, Och resan, hvad betyder den! Halleluja, etc.

4. Nu slippa vi att sörja mer För hem och dagligt bröd, Ty allt af nåd oss Herren ger; Han är vårt säkra stöd. Han är oss alla dagar när, Han oss och våra bördor bär. Halleluja, etc.

6. Är det så saligt redan här Att vara Jesu vän, Hur skall det då ej blifva där En gång i himmelen. Där få vi fröjdas hvar minut, Vår salighet tar aldrig slut. Halleluja, etc.

N:o 403.

Andatino G. Lewenhaupt.

1. En mor-gon utan synd jag vak - na får, En mor-gon glad, hos fräl-sa-ren där

hemma; Får se för-kla-ra-de hans dy-ra sår Ochhö-ra lju-det af hans kä-ra stämma. 2. Evinnerliga hyddor öppnas där, Dem han beredt åt sina frälsta skaror, Där vi få talas vid om vännen kär Och tacka för de öfverståndna faror.

3. Hur sången brusar omkring lammets tron! Det tar ej slut på glädjen, sabbatsfriden; Ack, trängde blott hit ned en enda ton, Med lyftadt mod vi bröto fram i striden.

4. Dock, han är själf hos sina barn, han går, En eldstod mäktig, före oss i natten, Och andens svärd, hans dyra ord, består Och löftets ark går öfver djupa vatten.

5. Förbida Herren, tiden är så kort, Är resan stormig, huru skön är namnen. Förbida morgonen och skåda bort, Nej, skåda hemåt: Jesus öppnar famnen.

N:o 404.

Moderato.

N. F.

1. Min f ram-tids - dag är ljus och lång; Den räc-ker bort -om ti -dens tvång, Där Gud och lam-met säll jag ser, Och in - gen nöd skall va - ra mer.

2. Ett oförgängligt arf jag har; I himlen är det i förvar; Och under pröfvotiden här Min fader ger, hvad nyttigt är.

4. Så har jag frid uti min själ Och sjunger lycklig: Allt är väl. Jag vandrar trygg vid faderns hand; Han leder mig till lifvets land.

5. Men, Herre Jesus, lär du mig Att lefva mera helt för dig Den lilla tid, jag har igen På vägen hem till himmelen.

N:o 575.

1. O Gud, min Gud, jag prisar dig, Att du så nådig är mot mig. I kärlek stor du handl.at har Det svunna år, de flydda dar.

2. Din fadershand åt mig har skänkt Långt

3. Ack, hela du, hvad brutet är, Och rena så min själs begär, Att i det år, som nu gått in, Jag helt må lefva såsotn din.

4. Din nåd, o Jesus, är för visst Min enda

mer, än jag har bedt och tänkt, Och hvad du ta- tröst båd' först och sist; Därvid behåll mig git, hvad du gett, Till godo det mig allt har skett. hvarje stund, Så står mitt hopp på säker grund.

5. Hvad tiden än i skötet bär, Med dig jag alltid lycklig är; Du trofast vid min sida står, I dag densamme som i går. hemma; Får se för-kla-ra-de hans dy-ra sår Ochhö-ra lju-det af hans kä-ra stämma. 2. Evinnerliga hyddor öppnas där, Dem han beredt åt sina frälsta skaror, Där vi få talas vid om vännen kär Och tacka för de öfverståndna faror.

3. Hur sången brusar omkring lammets tron! Det tar ej slut på glädjen, sabbatsfriden; Ack, trängde blott hit ned en enda ton, Med lyftadt mod vi bröto fram i striden.

4. Dock, han är själf hos sina barn, han går, En eldstod mäktig, före oss i natten, Och andens svärd, hans dyra ord, består Och löftets ark går öfver djupa vatten.

5. Förbida Herren, tiden är så kort, Är resan stormig, huru skön är namnen. Förbida morgonen och skåda bort, Nej, skåda hemåt: Jesus öppnar famnen.

N:o 404.

Moderato.

N. F.

1. Min f ram-tids - dag är ljus och lång; Den räc-ker bort -om ti -dens tvång, Där Gud och lam-met säll jag ser, Och in - gen nöd skall va - ra mer.

2. Ett oförgängligt arf jag har; I himlen är det i förvar; Och under pröfvotiden här Min fader ger, hvad nyttigt är.

4. Så har jag frid uti min själ Och sjunger lycklig: Allt är väl. Jag vandrar trygg vid faderns hand; Han leder mig till lifvets land.

5. Men, Herre Jesus, lär du mig Att lefva mera helt för dig Den lilla tid, jag har igen På vägen hem till himmelen.

N:o 575.

1. O Gud, min Gud, jag prisar dig, Att du så nådig är mot mig. I kärlek stor du handl.at har Det svunna år, de flydda dar.

2. Din fadershand åt mig har skänkt Långt

3. Ack, hela du, hvad brutet är, Och rena så min själs begär, Att i det år, som nu gått in, Jag helt må lefva såsotn din.

4. Din nåd, o Jesus, är för visst Min enda

mer, än jag har bedt och tänkt, Och hvad du ta- tröst båd' först och sist; Därvid behåll mig git, hvad du gett, Till godo det mig allt har skett. hvarje stund, Så står mitt hopp på säker grund.

5. Hvad tiden än i skötet bär, Med dig jag alltid lycklig är; Du trofast vid min sida står, I dag densamme som i går. **N:o 405.**

Andante. i D. Sankey.

1. Ljus el r mor - - ker, fröjd ef . ter kval,

Kri a t .. ft ef - ter svag - - het, höjd ef - - ter dal; Sött ef - - ter bit . - tert, ro ef - ter strid Och ef ter re - san hvi - la och frid.

2. Skörd efter såning, ros efter knopp, 3. Lugn efter stormen, hamn efter haf, Frukt efter möda, så är vårt hopp; Sång efter tårar, lif efter graf. Vår efter vinter, tröst efter sorg - Bröllopet stundar, längtande brud Snart ha vi hunnit sällhetens borg. Eviga glädjen ärfver hos Gud.

<b<N:o 406.

Moderato

J. E. M.

1. Fram Jag - åt, det går i -lef - ver ej för - ge . nom Båd' j or . den, Mitt ljus och mor - ker mål ___ är him me än. len. **N:o 405.**

Andante. i D. Sankey.

1. Ljus el r mor - - ker, fröjd ef . ter kval,

Kri a t .. ft ef - ter svag - - het, höjd ef - - ter dal; Sött ef - - ter bit . - tert, ro ef - ter strid Och ef ter re - san hvi - la och frid.

2. Skörd efter såning, ros efter knopp, 3. Lugn efter stormen, hamn efter haf, Frukt efter möda, så är vårt hopp; Sång efter tårar, lif efter graf. Vår efter vinter, tröst efter sorg - Bröllopet stundar, längtande brud Snart ha vi hunnit sällhetens borg. Eviga glädjen ärfver hos Gud.

<b<N:o 406.

Moderato

J. E. M.

1. Fram Jag - åt, det går i -lef - ver ej för - ge . nom Båd' j or . den, Mitt ljus och mor - ker mål ___ är him me än. len.Den väg, jag har skall van - dnar Je . - sus sta - kat -ut, Och han är med på re - san Från bör - jan och till slut,

2. Hvad kan mig nu fördärf va? Guds ögonsten jag är. Han mig beredt ett rike, Och dit han själf mig bär. Hur satan sig nu vänder, Hvad världen tar sig till, Till godo allt mig tjänar, Ty så min fader vill.

3. Hvad är all jordens möda Emot den sabbatsro, Som väntar Jesu vänner I fridens sälla bo! Blott några dagar bära Sitt kors i Jesu spår - Och sen en evig ära, Ett evigt jubelår.

Så sjunger jag om seger I hoppet redan här, Fast striden ännu rasar Och gör mig stort besvär. Hvar tagg, som här mig sårar, Jag skall bli kvitt en gång; Då skall min Gud jag prisa Med bättre segersång.

Andante.

D. Bortnianski.

1. Hur ljuft att hvi - la vid ditt hjär-ta, O Je-sus, fräl-sa - - re och vän, Du lind-rar hvar - je nöd och smär - ta Och är den en -de hjäl - pa - ren: Det är din lust att dig för-bar-ma, Du gär-na hjäl-pa vill de ar - - ma.

2. Hur ljuft att höra dig tillsäga Min själ: »Din synd förlåtes dig». Att veta sig din vänskap äga Och känna, hur du älskar mig; Det är så godt, jag är så salig Och njuter fröjd och frid otalig.

3. Hur ljuft att vandra vid din sida Och följa dig, hvarthän du går, Att under korset tåligt lida Och vandra uti dina spår, Där du har lidit hån och smälek Och offrat dig af idel kärlek.

4. Hur ljuft att komma dig till möte Bland dina barn vid tidens slut Och frälst och salig i ditt sköte Från jordens mödor hvila ut; Att evigt lifvets krona bära, Och lofva dig, min Jesus kära.

N:o 489.

1. O gode fader, vi dig prisa, Som i ditt visa kärleksråd Din kärlek ville oss bevisa Och frälsa oss af idel nåd. O fader stor i nåd och ära, Lof, pris och tack vi dig hembära.

2. Vår hyllning vi dig, Jesus, gifva, Att du vår mandom på dig tog Och lät dig pint och sargad blifva Och i vårt ställe led och dog. O Jesus, hjärtans Jesus käre, Lof, pris och tack vi dig hembäre.

3. Du krafts och nåds och visdoms Anda, Som fridens budskap till oss bär Och kommer oss med hjälp tillhanda Och väcker, tröstar, varnar, lär; O Ande, stor i nåd och ära, Lof, pris och tack vi dig hembära.

N:o 492.

3. Lofsjungom Herren Jesu kärlek, Som, trofast in i korsets död, För oss har utstått hån och smälek, Ja, af grundskvalens djupa nöd. O Jesus, hjärtans Jesus käre, Lof, pris och tack vi dig hembäre.

2. Se denna gudakärleks låga, Den ingen makt utsläcka kan, Som än i marterdödens plåga Så himmelskt hög och trofast brann. O Jesus, hjärtans Jesus käre, Lof, pris och tack vi dig hembäre.

8. Ej finns i himlen, ej på jorden En vän så huld, som Jesus är. Vår själabrudgum är han vorden, Som evig kärlek till oss bär: O Jesus, hjärtans Jesus käre, Lof, pris och tack vi dig hembäre.

4. Ja, mig har du, min Jesus, älskat, Mig syndamask i dödens land; Ty med ditt dyra blod du frälsat Min arma själ ur satans band. Ty vill jag dig, min Jesus kära, Ett evigt lof och pris hembära.

5. Hur saligt att vid Jesu hjärta Få hvila trygg i nådens famn. Att under lifvets storm och smärta Hugsvala» i så fridfull hamn. Hur ljuft, att alla sorger glömma Och i Guds kärleks sköt sig gömma,

6. Här är den sanna lifvets källa, Som flödar rikt i evighet, Som gör oss outsägligt sälla, Uppfyllda med Guds salighet. Så låt oss däraf ymnigt njuta, Ej Herrens rika nåd förskjuta.

7. Ja, din, min Jesus, vill jag blifva, I lif och död allenast din. Ack, låt din helge Ande skrifva Din kärlek djupt i hjärtat in. Så skall jag dig, min Jesus kära, Ett evigt lof och pris hembära.

8. Lär mig att till din kärleks ära Uppoffra mig med lif och allt, Att trogen blifva vid din lära Och i den kärlek du befallt. Så skall jag dig, min Jesus kära, Ett evigt lof och pris hembära.

9. Ken hörs den nya sången klinga Vid harpors ljud i himlens sal, Där evigt halleluja sjunga De saliga bland änglars tal. För lammets tron de sig nedböja Och Jesu kärlek städs upphöja.

N:o 408 se **253.**

N:o 409.

Adagio. Albert Lindström.

1. Prnk-ta ej, se, jag är med dig, Ta - lar Her-ren huld och god. Ar -ma barn, dig helt for-tro mig; Jag dig gif-ver tröst och mod. Jag dig gifver tröst och mod.

2. När dig synden så förskräcker, Att du ej kan tro min nåd, Ser jag blodet, som betäcker All din skuld, ditt öfverdåd. :,:

8. Står du hjälplös och förlägen, Utan kraft till helig strid, Se på mig, ty jag är vägen Så till helgelse som frid. :,:

4. Är dig mörkt och trångt på jorden, Skåda till min himmel opp. Här du är ej bosatt vorden: Där är målet för ditt hopp. :,:

5. Hur dig vänner öfvergifva, Jag skall ej förgäta dig. Jag ditt hjärtas tröst skall blifva; Hvem kan skilja dig från mig? :,:

6. Huru fienden ock larmar, Frukta ej, allenast tro; Som ett barn i moderns armar Hvila du hos mig i ro. :,:

7. Efter stormen kommer friden; Snart har striden rasat ut; Snart är mödans dag förliden Och du vinner ro till slut. :,:

N:o 492.

3. Lofsjungom Herren Jesu kärlek, Som, trofast in i korsets död, För oss har utstått hån och smälek, Ja, af grundskvalens djupa nöd. O Jesus, hjärtans Jesus käre, Lof, pris och tack vi dig hembäre.

2. Se denna gudakärleks låga, Den ingen makt utsläcka kan, Som än i marterdödens plåga Så himmelskt hög och trofast brann. O Jesus, hjärtans Jesus käre, Lof, pris och tack vi dig hembäre.

8. Ej finns i himlen, ej på jorden En vän så huld, som Jesus är. Vår själabrudgum är han vorden, Som evig kärlek till oss bär: O Jesus, hjärtans Jesus käre, Lof, pris och tack vi dig hembäre.

4. Ja, mig har du, min Jesus, älskat, Mig syndamask i dödens land; Ty med ditt dyra blod du frälsat Min arma själ ur satans band. Ty vill jag dig, min Jesus kära, Ett evigt lof och pris hembära.

5. Hur saligt att vid Jesu hjärta Få hvila trygg i nådens famn. Att under lifvets storm och smärta Hugsvala» i så fridfull hamn. Hur ljuft, att alla sorger glömma Och i Guds kärleks sköt sig gömma,

6. Här är den sanna lifvets källa, Som flödar rikt i evighet, Som gör oss outsägligt sälla, Uppfyllda med Guds salighet. Så låt oss däraf ymnigt njuta, Ej Herrens rika nåd förskjuta.

7. Ja, din, min Jesus, vill jag blifva, I lif och död allenast din. Ack, låt din helge Ande skrifva Din kärlek djupt i hjärtat in. Så skall jag dig, min Jesus kära, Ett evigt lof och pris hembära.

8. Lär mig att till din kärleks ära Uppoffra mig med lif och allt, Att trogen blifva vid din lära Och i den kärlek du befallt. Så skall jag dig, min Jesus kära, Ett evigt lof och pris hembära.

9. Ken hörs den nya sången klinga Vid harpors ljud i himlens sal, Där evigt halleluja sjunga De saliga bland änglars tal. För lammets tron de sig nedböja Och Jesu kärlek städs upphöja.

N:o 408 se **253.**

N:o 409.

Adagio. Albert Lindström.

1. Prnk-ta ej, se, jag är med dig, Ta - lar Her-ren huld och god. Ar -ma barn, dig helt for-tro mig; Jag dig gif-ver tröst och mod. Jag dig gifver tröst och mod.

2. När dig synden så förskräcker, Att du ej kan tro min nåd, Ser jag blodet, som betäcker All din skuld, ditt öfverdåd. :,:

8. Står du hjälplös och förlägen, Utan kraft till helig strid, Se på mig, ty jag är vägen Så till helgelse som frid. :,:

4. Är dig mörkt och trångt på jorden, Skåda till min himmel opp. Här du är ej bosatt vorden: Där är målet för ditt hopp. :,:

5. Hur dig vänner öfvergifva, Jag skall ej förgäta dig. Jag ditt hjärtas tröst skall blifva; Hvem kan skilja dig från mig? :,:

6. Huru fienden ock larmar, Frukta ej, allenast tro; Som ett barn i moderns armar Hvila du hos mig i ro. :,:

7. Efter stormen kommer friden; Snart har striden rasat ut; Snart är mödans dag förliden Och du vinner ro till slut. :,:

N:o 492.

3. Lofsjungom Herren Jesu kärlek, Som, trofast in i korsets död, För oss har utstått hån och smälek, Ja, af grundskvalens djupa nöd. O Jesus, hjärtans Jesus käre, Lof, pris och tack vi dig hembäre.

2. Se denna gudakärleks låga, Den ingen makt utsläcka kan, Som än i marterdödens plåga Så himmelskt hög och trofast brann. O Jesus, hjärtans Jesus käre, Lof, pris och tack vi dig hembäre.

8. Ej finns i himlen, ej på jorden En vän så huld, som Jesus är. Vår själabrudgum är han vorden, Som evig kärlek till oss bär: O Jesus, hjärtans Jesus käre, Lof, pris och tack vi dig hembäre.

4. Ja, mig har du, min Jesus, älskat, Mig syndamask i dödens land; Ty med ditt dyra blod du frälsat Min arma själ ur satans band. Ty vill jag dig, min Jesus kära, Ett evigt lof och pris hembära.

5. Hur saligt att vid Jesu hjärta Få hvila trygg i nådens famn. Att under lifvets storm och smärta Hugsvala» i så fridfull hamn. Hur ljuft, att alla sorger glömma Och i Guds kärleks sköt sig gömma,

6. Här är den sanna lifvets källa, Som flödar rikt i evighet, Som gör oss outsägligt sälla, Uppfyllda med Guds salighet. Så låt oss däraf ymnigt njuta, Ej Herrens rika nåd förskjuta.

7. Ja, din, min Jesus, vill jag blifva, I lif och död allenast din. Ack, låt din helge Ande skrifva Din kärlek djupt i hjärtat in. Så skall jag dig, min Jesus kära, Ett evigt lof och pris hembära.

8. Lär mig att till din kärleks ära Uppoffra mig med lif och allt, Att trogen blifva vid din lära Och i den kärlek du befallt. Så skall jag dig, min Jesus kära, Ett evigt lof och pris hembära.

9. Ken hörs den nya sången klinga Vid harpors ljud i himlens sal, Där evigt halleluja sjunga De saliga bland änglars tal. För lammets tron de sig nedböja Och Jesu kärlek städs upphöja.

N:o 408 se **253.**

N:o 409.

Adagio. Albert Lindström.

1. Prnk-ta ej, se, jag är med dig, Ta - lar Her-ren huld och god. Ar -ma barn, dig helt for-tro mig; Jag dig gif-ver tröst och mod. Jag dig gifver tröst och mod.

2. När dig synden så förskräcker, Att du ej kan tro min nåd, Ser jag blodet, som betäcker All din skuld, ditt öfverdåd. :,:

8. Står du hjälplös och förlägen, Utan kraft till helig strid, Se på mig, ty jag är vägen Så till helgelse som frid. :,:

4. Är dig mörkt och trångt på jorden, Skåda till min himmel opp. Här du är ej bosatt vorden: Där är målet för ditt hopp. :,:

5. Hur dig vänner öfvergifva, Jag skall ej förgäta dig. Jag ditt hjärtas tröst skall blifva; Hvem kan skilja dig från mig? :,:

6. Huru fienden ock larmar, Frukta ej, allenast tro; Som ett barn i moderns armar Hvila du hos mig i ro. :,:

7. Efter stormen kommer friden; Snart har striden rasat ut; Snart är mödans dag förliden Och du vinner ro till slut. :,:

N:o 410 se **182.**

N:o 411.

Adagio.

PP

D. BortniansJcy.

M r i J J J J-J-J- -j - T-J

y-fc-c-r-anj-j ._j_3_ 1. Jag be -hof -ver dig, o Hjär -tat är så mörkt och gg, ^ p E r-E-l-4-f- Je . sus, Ty jag har blott synd i mig, ö - de, Är så kallt och dödt i sig. _j ----- 1 -------- ^ - g - j! - f. ------ p ----- 0 - & - _jp .^ (i i p . - r-r- jfi i t -fcrfr - * - , - 4 - M - i - r~ _ « - p - i 1 ------ h -+ * r r~ ,\ j \ j *- *-\ ----- -H i i 1 - ' - i -------- i

jL^r-A ---- £ ---- q ---- ; ---- , ---- 4- -i! - r- _j - * - - ^_

\yy * r j* j » « * * \ m J *

I ditt dy - ra blod al . 7^r^r t ----- t ----- c ----- tf f" ----- e - le . na Kan det blif . va _* ------- É--V--I» ------- « ------- g ------- É- 9 1 rent och godt,

pfr-f- r- r- hH- t- =&!=: r r r r -H - HH

_jy^ - i ' r r A --- - -1 ------- . ------- ! ------- V r ' ' nfc

ff? v j?* ~ ..... "~i ^ j "i j j I den kal - lan vill jag ^^J. * f ftf'T ba - da, =£=!^ f * * f I den en - da ~f* ----- P ----- * ----- f" ^ J J J J .JT + ^* kal -lan blott. "."T - r~f^ - 1

-^HF-F - f- T"^"^ -P ------ p- M r r p äf-f-f=n

2. Jag behöfver dig, o Jesns, Ty jag är så blind, så blind, Hittar ej den rätta vägen, Irrar kring, lik jagad hind. Jag behöfver, att du leder Mig uti din sannings ljus, Eljest far jag vill och hinner Aldrig till min faders hus.

3. Jag behöfver dig, o Jesus, Till att skyla all min brist, Jag behöfver dig i lifvet Och en gång i döden sist. Jag behöfver dig beständigt, Vid hvartenda steg jag tar; Endast uti din gemenskap Nog och öfver nog jag har.

4. Jag behöfver dig, o Jesus, Ty jag arm och fattig är, Jag är blott en gäst och främling Och är icke bofast här. Jag behöfver all din kärlek För att icke gifvas opp Under alla vedermödor Af ett sådant vandringslopp.

6. Jag behöfver dig, o Jesus, Jag behöfver just en vän, Som så älskar och så handlar Med den arme syndaren. Allt mitt väl och ve du känner, Såsom om det vore ditt, Och din kärlek är beständig, Ty ditt hjärta älskar fritt.

6. Jag behöfver dig, o Jesus, Led mig efter ditt behag, Gif mig af din Andes fullhet Mer och mer för hvarje dag. Låt densamma nådens Ande Mer och mer få lära mig, Hvad jag är utaf naturen, Men ock hvad jag är i dig.

7. Jag behöfver dig, o Jesus, Och jag hoppas se dig snart Vid din faders högra sida, Där din ära strålar klart. Där med dig och dem du vunnit Med ditt blod så dyrt en gång, Får jag sjunga till din ära Guds och lammets nya sång.

N:o 410 se **182.**

N:o 411.

Adagio.

PP

D. BortniansJcy.

M r i J J J J-J-J- -j - T-J

y-fc-c-r-anj-j ._j_3_ 1. Jag be -hof -ver dig, o Hjär -tat är så mörkt och gg, ^ p E r-E-l-4-f- Je . sus, Ty jag har blott synd i mig, ö - de, Är så kallt och dödt i sig. _j ----- 1 -------- ^ - g - j! - f. ------ p ----- 0 - & - _jp .^ (i i p . - r-r- jfi i t -fcrfr - * - , - 4 - M - i - r~ _ « - p - i 1 ------ h -+ * r r~ ,\ j \ j *- *-\ ----- -H i i 1 - ' - i -------- i

jL^r-A ---- £ ---- q ---- ; ---- , ---- 4- -i! - r- _j - * - - ^_

\yy * r j* j » « * * \ m J *

I ditt dy - ra blod al . 7^r^r t ----- t ----- c ----- tf f" ----- e - le . na Kan det blif . va _* ------- É--V--I» ------- « ------- g ------- É- 9 1 rent och godt,

pfr-f- r- r- hH- t- =&!=: r r r r -H - HH

_jy^ - i ' r r A --- - -1 ------- . ------- ! ------- V r ' ' nfc

ff? v j?* ~ ..... "~i ^ j "i j j I den kal - lan vill jag ^^J. * f ftf'T ba - da, =£=!^ f * * f I den en - da ~f* ----- P ----- * ----- f" ^ J J J J .JT + ^* kal -lan blott. "."T - r~f^ - 1

-^HF-F - f- T"^"^ -P ------ p- M r r p äf-f-f=n

2. Jag behöfver dig, o Jesns, Ty jag är så blind, så blind, Hittar ej den rätta vägen, Irrar kring, lik jagad hind. Jag behöfver, att du leder Mig uti din sannings ljus, Eljest far jag vill och hinner Aldrig till min faders hus.

3. Jag behöfver dig, o Jesus, Till att skyla all min brist, Jag behöfver dig i lifvet Och en gång i döden sist. Jag behöfver dig beständigt, Vid hvartenda steg jag tar; Endast uti din gemenskap Nog och öfver nog jag har.

4. Jag behöfver dig, o Jesus, Ty jag arm och fattig är, Jag är blott en gäst och främling Och är icke bofast här. Jag behöfver all din kärlek För att icke gifvas opp Under alla vedermödor Af ett sådant vandringslopp.

6. Jag behöfver dig, o Jesus, Jag behöfver just en vän, Som så älskar och så handlar Med den arme syndaren. Allt mitt väl och ve du känner, Såsom om det vore ditt, Och din kärlek är beständig, Ty ditt hjärta älskar fritt.

6. Jag behöfver dig, o Jesus, Led mig efter ditt behag, Gif mig af din Andes fullhet Mer och mer för hvarje dag. Låt densamma nådens Ande Mer och mer få lära mig, Hvad jag är utaf naturen, Men ock hvad jag är i dig.

7. Jag behöfver dig, o Jesus, Och jag hoppas se dig snart Vid din faders högra sida, Där din ära strålar klart. Där med dig och dem du vunnit Med ditt blod så dyrt en gång, Får jag sjunga till din ära Guds och lammets nya sång.

N:o 412.

Andante. ö. O. Stcbbins. 1. En - dast du, o Her - re Je - sus, År mitt hjär . ta nog och allt, Ty för - - u - tan dig är lif - vet Tomt och armt och mörkt och kallt, Af - ven då det är som ri-kast På allt jor-diskt, skönt och godt Och jag af din nå - de - - kal - la Nå - gon gläd - Jens dryck har fått. Och din kärlek och din sanning Blef det nya lifvets lag - Du gaf frid och fröjd och hvila För min ande dag för dag.

4. O, hur ljuft att kunna säga: Ske din vilja, icke min, Att få vandra vid din sida Med min svaga hand i din, Att få äga all din fullhet, Allt hvad fadern dig beskär. Ja, o Herre, dig jag äger, Och du själf det bästa är.

2. Ofta bad jag dig i bönen Om en nåd, en gåfva blott, Och dn gaf den, och jag ägde Bönesvarets sälla lott, Men jag glömde att begära Dig, min frälsare och vän, Och jag måste därför åter Bedja samma bön igen.

3. Men en dag dn fyllde hjärtat, Herre Jesus, med dig själf, Och jag fann, jag ägde källan Ren till nådens rika älf,

N:o 413 se **253.** **N:o 412.**

Andante. ö. O. Stcbbins. 1. En - dast du, o Her - re Je - sus, År mitt hjär . ta nog och allt, Ty för - - u - tan dig är lif - vet Tomt och armt och mörkt och kallt, Af - ven då det är som ri-kast På allt jor-diskt, skönt och godt Och jag af din nå - de - - kal - la Nå - gon gläd - Jens dryck har fått. Och din kärlek och din sanning Blef det nya lifvets lag - Du gaf frid och fröjd och hvila För min ande dag för dag.

4. O, hur ljuft att kunna säga: Ske din vilja, icke min, Att få vandra vid din sida Med min svaga hand i din, Att få äga all din fullhet, Allt hvad fadern dig beskär. Ja, o Herre, dig jag äger, Och du själf det bästa är.

2. Ofta bad jag dig i bönen Om en nåd, en gåfva blott, Och dn gaf den, och jag ägde Bönesvarets sälla lott, Men jag glömde att begära Dig, min frälsare och vän, Och jag måste därför åter Bedja samma bön igen.

3. Men en dag dn fyllde hjärtat, Herre Jesus, med dig själf, Och jag fann, jag ägde källan Ren till nådens rika älf,

N:o 413 se **253.** **N:o 414.**

A .ndante. t mf . . 'l* J ,ft P -=: /l h Ji , . h , TT. C- n. CJT * ' » S. 8 f J . ff* ä 9 * . .. . : 1. Her - re, min Gud, jag hop-pas på dig, Du är m ^.» f f ' r f - J <. r f ,* f q ^Tf-p- . --- b^r-t - br-* --- : - 1 ---- 1 ---- 1 --- H ----- 1 ---- - i inhjä p- * _ T- Ip, för - los - sa ock mig; : +. , .' r fi

1 ---------- T? -------- £?~ -i- =*= L^*f P » + ^ f ka i f - E- ! ^4 =fc t£-fr-fr-4U

É

^^fc

P T ^ <(8-

i-Z_

Led mig du själf på san - nin-gens stig, Dig, dig för - bi - dar

-£-H ----- 1 -------------- <_J ------ y_ L r , - u A -j* - i - É - p_ i A

-------------------------------- , ------------- E ----- k ----- :^ ------ ^ ------ ^ ------------------- 1 ---- j -------- p_s - / - i i - i - «.= ------- .-.

m/

=*

=i=

-*-

3

5 j. »

T

Sa - lig, sa - lig trots all ti-dens tvång, Re - dan sjun-ger jag mitt hemlands sång,

l^ g: % % H-^-tj f'5|f^rfLT^1'

^=t

.

^

Hög - re den skall dock klin - ga en gång På min för - loss-nings-dag,

N ! N "

m

m

2. Ingen, nej ingen kommer på skam, Som uti tro på ordet går fram

Nu och allt fort till dig, o Guds lamm. Dig, dig förbidar jag. Salig, salig etc.

3. Vore af stormar världen så full, Att för de vreda vågornas skull Bergen och högarna föllo omkull, Trygg dock förblifver jag. Salig, salig etc. **N:o 415.**

Adagio.

» p

P

M. S. B. Dcmda.

w?___^p 9

1. Fly som en få - gel till ber - . gen, Du som af syn-den har men.^

-f* r i *. s t f)

-. .- fl"* r j i ^

jJJ

m

Skyn-da till lef -van -de kal - - lan, Två dig, och du skall bli ren. Skynda, nar

m

&

-M=-1ff-'

+lr

*=

-rr-v-r « «. . -f-

^

fa-ran är nä

"t ^nfc±±z

ra, Kom till din fral-sa-re ka

i« 4i« ± jr_.

^iM4 r f L tfi

-ra; Han i sin famn vill dig

qc

ife

rallentando dim.

ax23^

^

*r^

Sr

bä - - - ra, Dig, som be-tån-gas af synd, Dig, som be-ton-gas af synd.

^7%

- \ f ' f f f i r i r r =F=

tH r r Y. -f-r;-

=f5F

v v

2. Han vill dig evigt beskydda, Torka nr ögat hvar tår; Han skall dig aldrig förgäta, Då du är gömd i hans sår. Skynda, ej dröj eller bida, Spill ej din tid med att kvida, Trygga dig helt till hans sida, Gråt ej, ty han är din vän.

:,: **N:o 416.** Adagio.

Ekström.

Oj 31-r-r-^jiJ^;

s

^

i

1. Håll dig vid klippan, Dyr-köp-ta själ. Det skall för e . vigt då gå dig väl.

.?. .».

^

*

&&

j-j J j 1 t

^ » l i é J.

Fa - ror - na ho . ta, Ho - ta med död. Håll dig rid klip-pan, Där har du stöd.

M=HI' "-*-^

2. Snart är det öfver - Tålamod blott - Frälsaren säger: Tiden är kort.

Låt det då storma, Hör ej därpå, Håll dig vid klippan, Sen låt det gå.

3. Fruktan och oro Ängslan och kval, Synder och sorger, Allt utan tal, Lämna åt Jesus, Där är det lagdt. Håll dig vid klippan Tro hvad han sagt.

4, Hvarföre sörja, Då du, min vän, Knappt hinner börja Sorgen, förr än

Vi äro lyckligt Framme - och då Just genom klippan Hemma vi stå.

5. Tänk huru saligt Mötas en gång. Suckar ej mera Störa vår sång; Därför vi sjunga Om det igen:

Håll dig vid klippan, Så går det hem.

N:o 417.

Moderato. 1. Ber -gen må vi - ka och hö - gar - na fal . la, E - vig min

N:o 416. Adagio.

Ekström.

Oj 31-r-r-^jiJ^;

s

^

i

1. Håll dig vid klippan, Dyr-köp-ta själ. Det skall för e . vigt då gå dig väl.

.?. .».

^

*

&&

j-j J j 1 t

^ » l i é J.

Fa - ror - na ho . ta, Ho - ta med död. Håll dig rid klip-pan, Där har du stöd.

M=HI' "-*-^

2. Snart är det öfver - Tålamod blott - Frälsaren säger: Tiden är kort.

Låt det då storma, Hör ej därpå, Håll dig vid klippan, Sen låt det gå.

3. Fruktan och oro Ängslan och kval, Synder och sorger, Allt utan tal, Lämna åt Jesus, Där är det lagdt. Håll dig vid klippan Tro hvad han sagt.

4, Hvarföre sörja, Då du, min vän, Knappt hinner börja Sorgen, förr än

Vi äro lyckligt Framme - och då Just genom klippan Hemma vi stå.

5. Tänk huru saligt Mötas en gång. Suckar ej mera Störa vår sång; Därför vi sjunga Om det igen:

Håll dig vid klippan, Så går det hem.

N:o 417.

Moderato. 1. Ber -gen må vi - ka och hö - gar - na fal . la, E - vig min

nåd och min tio - - f äst -het är;http://runeberg.org/img/psalmist/0299.5.png Al - - . drig för -bun-det af frid skaU för - fal - la, Så sä - ger Her . . ren, din fräl-sa . re kär.

2. Hjälp mig, o Jesus, att gömma de orden. Lär mig att rätt taga fasta på dem. Och, när jag slutat min vandring på jorden, Låt mig i tron på det löftet gå hem.

<b<N:o 418.
Maestoso.

f

Melodi från 17:de årh.

0 , b 2 . i i A^b * f m 1 - T ~J ----- 1~ p=h p=Ö i ...... ".- J ----- ^_

mi ni 1. Som *. R5rM- ?~f~ fåg.lar FÉ=h ^ -små rg-i , När f=P^ dun-dra pMi må Ooh JL Iju - ren r* **" £ 4 S ig t t. , 5r- ». skr + äc .- ~~o{ - ka;

^i^ 4 " |> f f H ---- -a- »- U_|J t -i - ^_ 1 g - , - t ~ JT" Lp= -H

l *<^

J__l

*:

3É

De skyn-da fort, Hvarpå sia ort, Att sig för fa-rån täc - -ka;

-*-P-

£

2. Så vill jag fly Från världens gny Till dig, o Jesus käre.

När synd och död Tillfoga nöd, Du mig din rö beskare.

3. Fast kropp och själ Åtskiljs likväl, Mitt hjärtas tröst du blifver.

Du mig ock visst, O Herre Krist, En evig glädje gifver.

4. Gud fader, son, I himlens tron, Och helge And' tillsamman, Upptag min bön Och mig bekrön Med nåd och sällhet. Amen.

N:o 419 se **23.** nåd och min tio - - f äst -het är;http://runeberg.org/img/psalmist/0299.5.png Al - - . drig för -bun-det af frid skaU för - fal - la, Så sä - ger Her . . ren, din fräl-sa . re kär.

2. Hjälp mig, o Jesus, att gömma de orden. Lär mig att rätt taga fasta på dem. Och, när jag slutat min vandring på jorden, Låt mig i tron på det löftet gå hem.

<b<N:o 418.
Maestoso.

f

Melodi från 17:de årh.

0 , b 2 . i i A^b * f m 1 - T ~J ----- 1~ p=h p=Ö i ...... ".- J ----- ^_

mi ni 1. Som *. R5rM- ?~f~ fåg.lar FÉ=h ^ -små rg-i , När f=P^ dun-dra pMi må Ooh JL Iju - ren r* **" £ 4 S ig t t. , 5r- ». skr + äc .- ~~o{ - ka;

^i^ 4 " |> f f H ---- -a- »- U_|J t -i - ^_ 1 g - , - t ~ JT" Lp= -H

l *<^

J__l

*:

3É

De skyn-da fort, Hvarpå sia ort, Att sig för fa-rån täc - -ka;

-*-P-

£

2. Så vill jag fly Från världens gny Till dig, o Jesus käre.

När synd och död Tillfoga nöd, Du mig din rö beskare.

3. Fast kropp och själ Åtskiljs likväl, Mitt hjärtas tröst du blifver.

Du mig ock visst, O Herre Krist, En evig glädje gifver.

4. Gud fader, son, I himlens tron, Och helge And' tillsamman, Upptag min bön Och mig bekrön Med nåd och sällhet. Amen.

N:o 419 se **23.** nåd och min tio - - f äst -het är;http://runeberg.org/img/psalmist/0299.5.png Al - - . drig för -bun-det af frid skaU för - fal - la, Så sä - ger Her . . ren, din fräl-sa . re kär.

2. Hjälp mig, o Jesus, att gömma de orden. Lär mig att rätt taga fasta på dem. Och, när jag slutat min vandring på jorden, Låt mig i tron på det löftet gå hem.

<b<N:o 418.
Maestoso.

f

Melodi från 17:de årh.

0 , b 2 . i i A^b * f m 1 - T ~J ----- 1~ p=h p=Ö i ...... ".- J ----- ^_

mi ni 1. Som *. R5rM- ?~f~ fåg.lar FÉ=h ^ -små rg-i , När f=P^ dun-dra pMi må Ooh JL Iju - ren r* **" £ 4 S ig t t. , 5r- ». skr + äc .- ~~o{ - ka;

^i^ 4 " |> f f H ---- -a- »- U_|J t -i - ^_ 1 g - , - t ~ JT" Lp= -H

l *<^

J__l

*:

3É

De skyn-da fort, Hvarpå sia ort, Att sig för fa-rån täc - -ka;

-*-P-

£

2. Så vill jag fly Från världens gny Till dig, o Jesus käre.

När synd och död Tillfoga nöd, Du mig din rö beskare.

3. Fast kropp och själ Åtskiljs likväl, Mitt hjärtas tröst du blifver.

Du mig ock visst, O Herre Krist, En evig glädje gifver.

4. Gud fader, son, I himlens tron, Och helge And' tillsamman, Upptag min bön Och mig bekrön Med nåd och sällhet. Amen.

N:o 419 se **23. N:o 420.**
Andante con moto.

Ur Ahnfelts sgr.

-ÖL - 5 - i ---- t - | ----- ^ - .... :; ' , o ___ ^ '. -j-f *=*=^

gp 4 S^-rf.*^ -f J ft""d^ . J]... j* ^ - T- T * 1. Al - la Her-rens T& - gar ä . . rö God -het, 9 U h Ri - B-- f - p ------ F ----- f ---- f*- 2*- -F - -£ ----- ** ---- 1- - 4-: .* -J- w san -ning, tro - f äst- ; f ^ é p ....

[4 fr-r^F r t* i~i-t-r-^-^ 7&r - r~f .' h .' 7 fe - 'l -4 . ;\ s. 1 - r - i h -fa- 1 \ l H

5yi- ^. ----- £_£j£_L_j - J - ^j_££JL^ - .J - ^7-^r1 het; Af -Ten där Ti in - tet Té . ta, Han Tårt r r bä - sta Till och n n , "f - r - J J *-

J j* i j** A jé 'A ' 'é* "1" "'{ ..... F " F -F - 1 - i - Hr r i > j1 r r g' g1 1- , L ...... " * ...., - ..... - 0 - _» - ^ - 0* - i P P i i

^W f N. N. V I i V H. - s - s: - d ------ P*i - t

TO ------- h- = ----- N ------ K ------ P ------- t ----- J-r- ----- j»,- ---- t- ------- 1 -------- fi ------ fe- - p - p i - J-J -

y*r ^ J1. -Jr .-4" 4 4. j . -J. -S- ^. ^ 4. 4- ' *g " Tet. Han, som rak - nät Tå - ra da - gar, In - nan nå - gon kom - men - - , } } . . . . , ^ . \&=f=t=f*-1 1 V {, V 9] f f {. ^ -j. - | ------------ __.

LJZ^-^-^-^-V i M.. r FD g1 g g r er.;1 JL ----- j_(- ^ - _^ - | ------ ^ - .p - ^_ ^' . ä ----- J? - ^- _p ------- k- Tjfl ------ *-^ ----

J * 4 V V- V ^ g f 3 3'"^1« J - f Tar, Han, som i all nöd och fa - ra Oss på står -ka ar - mar . . .. " ------ ._- "*, ----- -, - - * ---- .. ... +*tä 9 ----- *' + » » ----- -tt ----- >*-* ------ -.*"._,-, ^ - r i "f - ^ - T5 - T - 1 ----- T ------ <H ----- F-tf ----- S - fe L - ^ ----- ^/ té A ^ j* '^» '^ p ^ ^ |i |i» Cé b . ^ l ^ b 5 (^s i b / "^ b

^- S - S^^ - J - 3 - ^--T^ - si~~5 - ^ ^~ "j - t- 5 - J- J cJ * Jfli. * *. jW-j. f. J. J.^ J. ^.; J. J, i bar, O, han Till allt f ram -gent hjäl - pä, Som han hit * tills hnl - pit 9: r - p - f - f - * r? ^ - r - P - ^ - i* - ** - ^ - ^ - ^ - - *- 6- p r r c B ' r r r fe r c c v

har, O, han vill allt fram -gent hjäl-pa, Som han it- tills hul-pit har.

2, Kasta vi en hlick tillbaka På de flydda åren, se, Samma kärlek uppenbarad Uti både Väl och ve, Samma kärlek, samma trohet, När han log mot dig och mig; Samma kärlek, samma trohet, När i moln han svepte sig, När han törnen eller rosor Strödde på vår vandringsstig. :,:

4. Se vi framåt, samma kärlek Oss härefter följa skall, Bära oss på herdearmar Och bevara oss från fall. Hur vår dag sig än gestaltar, Hur all kraft oss än förgår, Hur det skiftar under färden Och vår strid blir het och svår, I Guds trofasthet allena AU vår hjälp och välfärd står. :,:

3. Samma kärlek, när han gaf oss, Hvad vi högst af allt begärt, Liksom när han tog ifrån oss, Hvad oss framför allt var kärt, När i nåd han undanröjde, Hvad oss än i vägen stod Eller kom vår mun att jubla: Gud mot Israel är god. Ja, i allt vi se beständigt Samma nåd och tålamod. :,:

ö. O, så må vi ej förtvina Trots all egen skröplighet; Gud är mäktig, Gud är trofast, Må vi ej förgäta det. Ej vår vaksamhet, vår trohet, Räcker till, allena hans; I vår egen kraft ock ännu Aldrig någon seger vanns. Han har lofvat med oss vara; Större trygghet aldrig fanns. :,:

6. Hvarje skiljeväg i lifvet Har sin löftesstjärna fått: Nya plikter, nya strider, Men ock ökadt nådesmått. Så var Herrens sätt af ålder, Kändt af mången Jesu vän, Och uti hans vida rike Samma sätt ju gäller än; Led oss blott, du käre Herre, Som du vill hvar dag igen. :,: **N:o 421.**

Maestoso. f

f. Bost.

1. Må vi kom-ma in - för Her-ren Med vårt lof i den - na stund, Och må lof-sångs - to - ner klin-ga Högt och vidt kring jor-dens rund. Pris för all hans gam - - la tro-het, All hans god-het, all hans nåd, Först och främst oss up - pen - - ba - rad I hans dy - ra fräls-nings-råd.

2. Oss han kallat till sitt rike Och sitt under f alla ljus, Arf och rum han ock beredt oss I sitt rika fadershus. O, visst ha vi skäl att höja Lof och pris till honom då För en nåd så stor, att ännu Vi ej ens den fullt förstå.

3. Kasta vi en blick tillbaka På de tider, som ha flytt, O, hur mycken nöd och ofrid Har han ej i frid förbytt, Fört ur träng-

seln, jämnat vägen Och gjort rummet för oss vidt, Att vi skulle tjäna honom Utan fruktan, gladt och fritt.

4. Ära, ära vare Herren, Nu, och i all evighet. Ära, ära klinge sången Från hans frälsta menighet Först härnere -- sen däruppe Efter slutad pilgrimsfärd. Ära, ära åt den ende, Som är pris och ära värd.

N:o 562.

1. Solen ler och träden knoppas, Fälten blomma, det är vår; Glada vänta vi och hoppas, Sköna sommarn förestår. Lärkan sjunger uti dalen, Sparfven kvittrar på sin gren, Ljufligt spelar näktergalen; Allt lof sjunger skaparen.

Skola vi förblifva stumma, Skall vår tunga vara stel? Skola vi hans pris försumma, I hans lof ej taga del? Må han stämma hvarje tunga, Helga hvarje mänskobröst Till att prisa och besjunga Herren, som oss återlöst.

N:o 577.

Sabbatsmorgon nu mig väcker, O hvad ljusning kring min stig! Arbetsveckans kamp och anan Ligger åter bakom mig. Nådens röst mig åter kallar Till det rum, där Herren än Ljufligt till mitt bjärte talar, Såsom vännen till 8in vän.

O min själ, så lyft dig åter Öfver jordens kvalm och grus Till de ljusa Sions höjder, Till din faders sälla hus. Där är hvila för den trötte, Läkedom för hjärtats sår, Ja, ock midt i jordens vinter Försmak af en himmelsk vår.

N:o 422.

Adagio

1. Skall väl Je - sus glöm - ma Att be - - vi - sa nåd? Vill han oss för - - dö - ma Trots sin kär -leks råd? 2. Han som kunde ömma Så för själars väl, Som sitt blod lät strömma, Glömmer han vår själ?

3. Låt oss se tillbaka På hvad han har gjort. Skall väl han försaka Oss vid himlens port?

4. Nej, om än en moder Barnet öfverger, Han, vår vän och broder, Likväl till oss ser.

5. När han vill oss trycka Till sitt hjärta, kan Ingen oss bortrycka, Så försäkrar han.

N:o 562.

1. Solen ler och träden knoppas, Fälten blomma, det är vår; Glada vänta vi och hoppas, Sköna sommarn förestår. Lärkan sjunger uti dalen, Sparfven kvittrar på sin gren, Ljufligt spelar näktergalen; Allt lof sjunger skaparen.

Skola vi förblifva stumma, Skall vår tunga vara stel? Skola vi hans pris försumma, I hans lof ej taga del? Må han stämma hvarje tunga, Helga hvarje mänskobröst Till att prisa och besjunga Herren, som oss återlöst.

N:o 577.

Sabbatsmorgon nu mig väcker, O hvad ljusning kring min stig! Arbetsveckans kamp och anan Ligger åter bakom mig. Nådens röst mig åter kallar Till det rum, där Herren än Ljufligt till mitt bjärte talar, Såsom vännen till 8in vän.

O min själ, så lyft dig åter Öfver jordens kvalm och grus Till de ljusa Sions höjder, Till din faders sälla hus. Där är hvila för den trötte, Läkedom för hjärtats sår, Ja, ock midt i jordens vinter Försmak af en himmelsk vår.

N:o 422.

Adagio

1. Skall väl Je - sus glöm - ma Att be - - vi - sa nåd? Vill han oss för - - dö - ma Trots sin kär -leks råd? 2. Han som kunde ömma Så för själars väl, Som sitt blod lät strömma, Glömmer han vår själ?

3. Låt oss se tillbaka På hvad han har gjort. Skall väl han försaka Oss vid himlens port?

4. Nej, om än en moder Barnet öfverger, Han, vår vän och broder, Likväl till oss ser.

5. När han vill oss trycka Till sitt hjärta, kan Ingen oss bortrycka, Så försäkrar han.

N:o 423. Andantino,

W. C-n.

flt~ w -j ------ l p -J5{ -------- l -------- ----- f-* ----- r-

C£ 1. Hug - sva - la mitt _^|J g==g==s L g g j] hjär - ta, hug . hC r r j i 1 sva- lan -de F^=^ i ----- f- Gud, Min L_^ ^ - g - J sa - - lig-hets

.... K.. , " . , H ------- F ----- M -i -------- 1 ------- f-i i 'H-3 1 * ==f L- H T ^"~H

"

l

flö-dan - de kal - - la. Din tör- sti - ga, hung-ri - ga, läng-tan - de brud Dig

m

3

be- der, om bed -ja kan gäl - - la: Hug-sva * la mitt fät - ti . ga hjär - ta.

2. Gaf hårdaste klippan den klaraste ström, Fick manna af himmelen regna: Långt mera är Jesus, min herde, för öm Att icke fullkomligt undfägna Mitt fattiga, syndiga hjärta.

3. Att vara förenad med honom i tron, Det endast förnöjer vårt inre; Men gå vi en timme från D ad enes tron, Vår sällhet vi store och hindre Och kvälje vårt fattiga hjärta.

4. Han lefver och råder, hugsvalelsens Gud, Gud fader, Guds son och Guds Anda, Som bruden sitt hjärta och ärones skrud Hvart ögonblick håller tillhanda. Ball är du, som däruppå tröstar.

5. Ju mera blott Jesus, min sol och mitt ljus, Intager och fröjdar mitt hjärta; Ju mer får jag känna af skugga och grus Men slipper dock domar och smärta, Ty frälsaren blödde och dödde.

6. Så är då min fägnad och eviga rö I Jesus, min salighets första; På honom allena förtrösta och tro> Hugsvala och hungra och törsta, Hugsvalelsens herre till ära,

N:o 424 se **138.**

N:o 425.

Andante. 08 mf I - 1 -------- 1 -------- 1 -------- 1 / ^ , j J J J i J. Haydn.

S .... :ri2::j3_- [s .... -i i .... i d | ------ :£*- 3 3 J 3 ~yp - p* - "'

1 1. Sök q;fr iv P - ic - ke hjälp ha - Se -------- |e -------- 1 --------- 1_ s d p an - dr: *, Jag ^ en-sarn är din if f r ii r Gud. Hvad -=r- J ----- ^

.^.ff .... L*-J ------- -j - i - p- f -J- ----- ^ l ' t M =t?=f ------ ^

0 | . .! , - (-^ - 1 ^ , 1 - , JBl^ ----------- « ---------- fi --------- ^ 1 - «h - ^ -------- * -------- _j - . _.. . . ------ J ------ j~~ . .j.

n « * ^* i

»,/ 9999 & m \ ~ - m m &. nåd, hvad tröst, hvad hvi - - la I det . - ta Her - rens bud. _g ----- j ----- j ----- ----- ^ ---- , ------ ^ . T ----- £- * ----- *-T-HS* ----- n iy?$ - -f - p - S - Z- -fe - s - T- :~V ------ ^ - r r-i M- - i

. i ---- f- 1 ----- 1 ----- K- f ---- r ------- \ -------- j - k - p?i ------ ^ 2. Han är din Gud. Hvad trygghet Att ej

behöfva gå Än hit, än dit till andra Och fåfängt klappa på.

5. Och stark är den, som endast Står stödd af Herrens arm Och hvilar i hans sköte Som barn vi modersbarm.

4. Ty månne icke Herren Kan göra hvad han vill I himlen och på jorden Och alla djup därtill?

6. Må vi då endast fatta Den kraft, han lagt häri, Och hur vår dag sig vänder, För Herren stilla bli. 5. Ju mera blott Jesus, min sol och mitt ljus, Intager och fröjdar mitt hjärta; Ju mer får jag känna af skugga och grus Men slipper dock domar och smärta, Ty frälsaren blödde och dödde.

6. Så är då min fägnad och eviga rö I Jesus, min salighets första; På honom allena förtrösta och tro> Hugsvala och hungra och törsta, Hugsvalelsens herre till ära,

N:o 424 se **138.**

N:o 425.

Andante. 08 mf I - 1 -------- 1 -------- 1 -------- 1 / ^ , j J J J i J. Haydn.

S .... :ri2::j3_- [s .... -i i .... i d | ------ :£*- 3 3 J 3 ~yp - p* - "'

1 1. Sök q;fr iv P - ic - ke hjälp ha - Se -------- |e -------- 1 --------- 1_ s d p an - dr: *, Jag ^ en-sarn är din if f r ii r Gud. Hvad -=r- J ----- ^

.^.ff .... L*-J ------- -j - i - p- f -J- ----- ^ l ' t M =t?=f ------ ^

0 | . .! , - (-^ - 1 ^ , 1 - , JBl^ ----------- « ---------- fi --------- ^ 1 - «h - ^ -------- * -------- _j - . _.. . . ------ J ------ j~~ . .j.

n « * ^* i

»,/ 9999 & m \ ~ - m m &. nåd, hvad tröst, hvad hvi - - la I det . - ta Her - rens bud. _g ----- j ----- j ----- ----- ^ ---- , ------ ^ . T ----- £- * ----- *-T-HS* ----- n iy?$ - -f - p - S - Z- -fe - s - T- :~V ------ ^ - r r-i M- - i

. i ---- f- 1 ----- 1 ----- K- f ---- r ------- \ -------- j - k - p?i ------ ^ 2. Han är din Gud. Hvad trygghet Att ej

behöfva gå Än hit, än dit till andra Och fåfängt klappa på.

5. Och stark är den, som endast Står stödd af Herrens arm Och hvilar i hans sköte Som barn vi modersbarm.

4. Ty månne icke Herren Kan göra hvad han vill I himlen och på jorden Och alla djup därtill?

6. Må vi då endast fatta Den kraft, han lagt häri, Och hur vår dag sig vänder, För Herren stilla bli. 5. Ju mera blott Jesus, min sol och mitt ljus, Intager och fröjdar mitt hjärta; Ju mer får jag känna af skugga och grus Men slipper dock domar och smärta, Ty frälsaren blödde och dödde.

6. Så är då min fägnad och eviga rö I Jesus, min salighets första; På honom allena förtrösta och tro> Hugsvala och hungra och törsta, Hugsvalelsens herre till ära,

N:o 424 se **138.**

N:o 425.

Andante. 08 mf I - 1 -------- 1 -------- 1 -------- 1 / ^ , j J J J i J. Haydn.

S .... :ri2::j3_- [s .... -i i .... i d | ------ :£*- 3 3 J 3 ~yp - p* - "'

1 1. Sök q;fr iv P - ic - ke hjälp ha - Se -------- |e -------- 1 --------- 1_ s d p an - dr: *, Jag ^ en-sarn är din if f r ii r Gud. Hvad -=r- J ----- ^

.^.ff .... L*-J ------- -j - i - p- f -J- ----- ^ l ' t M =t?=f ------ ^

0 | . .! , - (-^ - 1 ^ , 1 - , JBl^ ----------- « ---------- fi --------- ^ 1 - «h - ^ -------- * -------- _j - . _.. . . ------ J ------ j~~ . .j.

n « * ^* i

»,/ 9999 & m \ ~ - m m &. nåd, hvad tröst, hvad hvi - - la I det . - ta Her - rens bud. _g ----- j ----- j ----- ----- ^ ---- , ------ ^ . T ----- £- * ----- *-T-HS* ----- n iy?$ - -f - p - S - Z- -fe - s - T- :~V ------ ^ - r r-i M- - i

. i ---- f- 1 ----- 1 ----- K- f ---- r ------- \ -------- j - k - p?i ------ ^ 2. Han är din Gud. Hvad trygghet Att ej behöfva gå Än hit, än dit till andra Och fåfängt klappa på.

5. Och stark är den, som endast Står stödd af Herrens arm Och hvilar i hans sköte Som barn vi modersbarm.

4. Ty månne icke Herren Kan göra hvad han vill I himlen och på jorden Och alla djup därtill?

6. Må vi då endast fatta Den kraft, han lagt häri, Och hur vår dag sig vänder, För Herren stilla bli. **N:o 426.**

Andantino. Italiensk melodi. 1. Her - ren hjäl - per, så har han lof - vät Och han bry - ter ej sitt Her - ren hjäl . per, så har han lof - vät, Och han bry - ter, Och han e -get dy - ra ord. Då hjär-tat rö-par i nöd och fa- ra, Min fa - der bry-ter ej sitt ord.

2. Herren hjälper i alla skiften,

Aldrig glömmer Gud, vår fader, sina barn. Hvad helst mig möter, hans hjälp ar när», På sina axlar han skall mig bära. Herren hjälper i alla skiften, Aldrig glömmer :,: han sitt barn.

3. Herren hjälper oss alla dagar,

Och han hjälper allt sitt folk i hvarje nöd. I evig kärlek han sig förbarmar, Sig nedåt sträcka alltjämt hans armar. Därför sjunga vi nn med glädje: Herren hjälper :,: i hvar nöd.

4. Herren hjälper i kärlek alla,

Som förtrösta på hans stora frälsarnamn. Han ömt hngsvalar den själ, som gråter,

Och våra synder han helt förlåter. Herren hjälper i kärlek alla, Som förtrösta :,: på hans namn.

6. Herren hjälper mig hem omsider,

öfver flodens mörka vågor han mig bär. Han hjälper mig i den sista striden - Hans nåd skall följa mig hela tiden. Herren hjälper mig hem omsider, Öfver floden :,: han mig bär.

N:o 503.

Jag är främling, jag är en pilgrim; Blott en afton, blott en afton bor jag här. Gör mig ej hinder, ty jag vill följa Guds folk till strids genom ök'n och bölja. Jag är en främling, jag är en pilgrim; Blott en afton :,: bor jag här.

2. Resemåltid i hast jag tager,

Som en jagad, som ett ilbud, stannar ej. Jag står omgjordad om mina länder, Har vandringsstafven i mina händer; Resemåltid i hast jag tager, Som ett ilbud :,: stannar ej.

3. Lammets blod har mitt dörrträ tecknat. Mig beseglat, mig beseglat, jag är hans, Ej syndens surdeg jag mer vill smaka; Till vägs jag hastar, ser ej tillbaka. Lammets blod har mitt dörrträ tecknat, g Mig beseglat, :,: jag är hans.

4. Lammets måltid mig saligt hugnar Som en försmak, blott en försmak af hans rö. Med fötter skodda ur träldomsbandet Jag går att finna det goda landet. Lammets måltid mig där skall hugna, ^ I en evig :,: evig rö.

5. Till det landet mitt öga blickar; Evigt strålar, evigt strålar solen där. I främlingslandet är mörkt och farligt, Där går jag vilse Och stapplar snarligt. Till Guds Kanaan mitt öga blickar; Evigt strålar :,: solen där.

Jorden har ej den rö, jag söker;

Nej, jag längtar, nej, jag längtar till Guds stad.

Där gråter ingen, där slutar nöden,

Där bor ej synden, dit når ej döden.

Jorden har ej den rö, jag söker;

2foj, jag längtar :,: till Guds stad.

Hulde herde, blott ett jag beder: Följ och led mig, följ och led mig alltid du, Så att jag ilar städs dig till möte, Till dess jag hvilar uti ditt sköte. Hulde herde, blott ett jag beder: Följ och led mig :,: alltid du.

N:o 427.

Moderato, p A. J". Gordon. /, iii, . t J f - i /pkb C ^-sr-r- - <5* ---------- J ---------- i -H- 1- ¥- -a 3 »s

1. Jag al - skar Och trots hvad ft 2-r~ÄÄ£ÄÄ «-«-.«« J-^h 1 f- -J-J , -f- « ~. *. .& 4 * *"). - T* - ? ...... - ^- « _V_ <5) ------- { - ^_ -j - r - c - .-g»» - _. - * - i i r j... j_ j

^ b * ' - . . .L .... -4 ----- 1 ------- \ ----- 1 - Ja - p - j« - .J - .

ritard.

! /TS

dö - den - du hjäl . per än . nu, Och in-gen, nej in-gen, har äl-skatsomdu.

J K

- m -é- ..

*e

^m

^

i i

2. Af evighet, Jesus, du älskat mig först, Och se, af all kärlek din kärlek är störst, Ty allt intill döden den sträcker sig ju, Och ingen, nej ingen, har älskat som du.

3. O, lär mig ock älska, ja, älska dig så, Att ingenting mera kan skilja oss två. Du är ju ock evigt densamme som nu, Och ingen, nej ingen, mig älskat som du.

4. Och sist i det hem, du af nåd mig beredt, Hvars härlighet än intet öga har sett,

O, blifve min lofsång densamma som nu, Att ingen, nej ingen, mig älskat som du. 3. Lammets blod har mitt dörrträ tecknat. Mig beseglat, mig beseglat, jag är hans, Ej syndens surdeg jag mer vill smaka; Till vägs jag hastar, ser ej tillbaka. Lammets blod har mitt dörrträ tecknat, g Mig beseglat, :,: jag är hans.

4. Lammets måltid mig saligt hugnar Som en försmak, blott en försmak af hans rö. Med fötter skodda ur träldomsbandet Jag går att finna det goda landet. Lammets måltid mig där skall hugna, ^ I en evig :,: evig rö.

5. Till det landet mitt öga blickar; Evigt strålar, evigt strålar solen där. I främlingslandet är mörkt och farligt, Där går jag vilse Och stapplar snarligt. Till Guds Kanaan mitt öga blickar; Evigt strålar :,: solen där.

Jorden har ej den rö, jag söker;

Nej, jag längtar, nej, jag längtar till Guds stad.

Där gråter ingen, där slutar nöden,

Där bor ej synden, dit når ej döden.

Jorden har ej den rö, jag söker;

2foj, jag längtar :,: till Guds stad.

Hulde herde, blott ett jag beder: Följ och led mig, följ och led mig alltid du, Så att jag ilar städs dig till möte, Till dess jag hvilar uti ditt sköte. Hulde herde, blott ett jag beder: Följ och led mig :,: alltid du.

N:o 427.

Moderato, p A. J". Gordon. /, iii, . t J f - i /pkb C ^-sr-r- - <5* ---------- J ---------- i -H- 1- ¥- -a 3 »s

1. Jag al - skar Och trots hvad ft 2-r~ÄÄ£ÄÄ «-«-.«« J-^h 1 f- -J-J , -f- « ~. *. .& 4 * *"). - T* - ? ...... - ^- « _V_ <5) ------- { - ^_ -j - r - c - .-g»» - _. - * - i i r j... j_ j

^ b * ' - . . .L .... -4 ----- 1 ------- \ ----- 1 - Ja - p - j« - .J - .

ritard.

! /TS

dö - den - du hjäl . per än . nu, Och in-gen, nej in-gen, har äl-skatsomdu.

J K

- m -é- ..

*e

^m

^

i i

2. Af evighet, Jesus, du älskat mig först, Och se, af all kärlek din kärlek är störst, Ty allt intill döden den sträcker sig ju, Och ingen, nej ingen, har älskat som du.

3. O, lär mig ock älska, ja, älska dig så, Att ingenting mera kan skilja oss två. Du är ju ock evigt densamme som nu, Och ingen, nej ingen, mig älskat som du.

4. Och sist i det hem, du af nåd mig beredt, Hvars härlighet än intet öga har sett,

O, blifve min lofsång densamma som nu, Att ingen, nej ingen, mig älskat som du. **N:o 428.** Andante. 1.

O skulle jag förgäta dig, Min Jesus, som så älskat mig, Som tänkt på mig af evighet Och utvalt mig till salighet? Du göt för mig ditt dyra blod, För mig du dödens kval utstod, Och i din himmel tänker du På mig och beder för mig nu.

2.

Jag kan dig ej förgäta, nej, Då du har sagt: »förgät mig ej» Och gifvit mig för hvarje dag Din nåd och hjälp af tusen slag Och mig din helge Ande sändt Och lifvets ljus i mig upptändt. Nej, har du gjort så väl för mig, Jag aldrig vill förgäta dig.

3.

Men om det onda drager mig Att synda och förgäta dig, Förskjut mig ej, o Jesus kär. Du vet, hur arm och svag jag är. Uppsök mig på min villoväg Och åter till mitt hjärta säg: »Förgät mig ej, förgät mig ej.» Och jag vill svara: nej, o nej.

N:o 429.

Andante, mf

Albert Lindström.

Ö

1. Blott en ros jag är i Sa-ron, Jagen da-lens lil - ja är; Dock mig K t P » . f

l

l U

ff |s ritard. ^ p

j^~ |^ a J i K___l*" -p [S JVr "' _k

har den rät . té A - ron Ta- git och på hjär -tat bär. Skön som ros bland tör -ne

ajrtf^

_^_i_

*=P=

-in

f"$T - T ./ i ' fc w ------------ p-r- 1 ----- . -^S . i - =^ ^ in

----- 9 ------- -+r- =£=i J. - |i- h j* < J fr-^- t j3 *i~ *i

fin ---- __j. ------ ^t- . ner Han - 0 - i - o* - mig va - "f-j-^k ra, -f ---- 0* ------ «-J ---- K ----- 0 ------ *". 4P .' V $ där . för brin-ner Jag och läng-tar, snc-kar: Qf* f ff --- 1

.< b K - f ------ U- -------- 1 ------- -V- ~v - V I k k-ar

v .... r- r .... 1 ------------- ' 1 l/ l? ^R t

-*?a

l

kom. Ja, kom, ja, kom. Och låt mig e - vigt ska - da dig en gång.

s

i

2. Ingen utom Jesus hugna

Kan min själ med nåd och frid;

Ingen mer än han kan lugna

Hjärtats oro, sorg och strid.

Jag hos honom städs vill vara,

Skyddad väl för hvarje fara.

Jag till honom ropar: kom.

Ja, kom, ja, kom.

Och låt mig evigt skåda dig en gång.

Ptotafefen,

3. Nådens löften, ljufva, söta, Gifvas mig af Jesus Krist. Huldrikt täcks han mig bemöta. O, han älskar mig förvisst. Glädje han mig låter njuta, Aldrig vill han mig förskjuta; Snart jag honom skåda får. Ja, kom, ja, kom. Och låt mig evigt skåda dig en gång. **N:o 430.** Andante. P.

1. Det fin-nes ett ord för min själ, Ett gladt och ett fröj . de-fnllt Att Je-sus f ör mig allt gjort väl Och bju-der mig frid i-från Gud. Frid, frid, Guds f rid, Un-der-bar frid har jag fått. Hur un- der -bar är ej den frid, Som bju-des af kär-le-kens Gud.

2. På korset han stiftade frid,

Betaide min skuld med sitt blod. Jag lefver ej längre i strid Mot honom, som städs' varit god. Frid, frid, Guds frid, etc.

8. O Jesus, du hlifvit mitt allt, Du tagit din honing hos mig. Mitt hjärta, som fordom var kallt, Du uppfyllt af kärlek till dig. Frid, frid, Guds irid, etc.

4. I Jesus jag hvilar förnöjd, Hans närhet mig ingifver tröst. En gång skall jag sjunga i höjd Käns lof med en klarare röst. Frid, frid, Guds frid, etc.

N:o 431 se **375. N:o 432** se **200.**

N:o 433. Andante. Karl Alinder.

1. Ej kan späda blomman lefva, Ej kan fågeln gladligt sjunga

N:o 430. Andante. P.

1. Det fin-nes ett ord för min själ, Ett gladt och ett fröj . de-fnllt Att Je-sus f ör mig allt gjort väl Och bju-der mig frid i-från Gud. Frid, frid, Guds f rid, Un-der-bar frid har jag fått. Hur un- der -bar är ej den frid, Som bju-des af kär-le-kens Gud.

2. På korset han stiftade frid,

Betaide min skuld med sitt blod. Jag lefver ej längre i strid Mot honom, som städs' varit god. Frid, frid, Guds frid, etc.

8. O Jesus, du hlifvit mitt allt, Du tagit din honing hos mig. Mitt hjärta, som fordom var kallt, Du uppfyllt af kärlek till dig. Frid, frid, Guds irid, etc.

4. I Jesus jag hvilar förnöjd, Hans närhet mig ingifver tröst. En gång skall jag sjunga i höjd Käns lof med en klarare röst. Frid, frid, Guds frid, etc.

N:o 431 se **375. N:o 432** se **200.**

N:o 433. Andante. Karl Alinder.

1. Ej kan späda blomman lefva, Ej kan fågeln gladligt sjunga

N:o 430. Andante. P.

1. Det fin-nes ett ord för min själ, Ett gladt och ett fröj . de-fnllt Att Je-sus f ör mig allt gjort väl Och bju-der mig frid i-från Gud. Frid, frid, Guds f rid, Un-der-bar frid har jag fått. Hur un- der -bar är ej den frid, Som bju-des af kär-le-kens Gud.

2. På korset han stiftade frid,

Betaide min skuld med sitt blod. Jag lefver ej längre i strid Mot honom, som städs' varit god. Frid, frid, Guds frid, etc.

8. O Jesus, du hlifvit mitt allt, Du tagit din honing hos mig. Mitt hjärta, som fordom var kallt, Du uppfyllt af kärlek till dig. Frid, frid, Guds irid, etc.

4. I Jesus jag hvilar förnöjd, Hans närhet mig ingifver tröst. En gång skall jag sjunga i höjd Käns lof med en klarare röst. Frid, frid, Guds frid, etc.

N:o 431 se **375. N:o 432** se **200.**

N:o 433. Andante. Karl Alinder.

1. Ej kan späda blomman lefva, Ej kan fågeln gladligt sjunga

N:o 430. Andante. P.

1. Det fin-nes ett ord för min själ, Ett gladt och ett fröj . de-fnllt Att Je-sus f ör mig allt gjort väl Och bju-der mig frid i-från Gud. Frid, frid, Guds f rid, Un-der-bar frid har jag fått. Hur un- der -bar är ej den frid, Som bju-des af

kär-le-kens Gud.

2. På korset han stiftade frid,

Betaide min skuld med sitt blod. Jag lefver ej längre i strid Mot honom, som städs' varit god. Frid, frid, Guds frid, etc.

8. O Jesus, du hlifvit mitt allt, Du tagit din honing hos mig. Mitt hjärta, som fordom var kallt, Du uppfyllt af kärlek till dig. Frid, frid, Guds irid, etc.

4. I Jesus jag hvilar förnöjd, Hans närhet mig ingifver tröst. En gång skall jag sjunga i höjd Käns lof med en klarare röst. Frid, frid, Guds frid, etc.

N:o 431 se **375. N:o 432** se **200.**

N:o 433. Andante. Karl Alinder.

1. Ej kan späda blomman lefva, Ej kan fågeln gladligt sjunga

U - tan sol, o Her - re kär. Så min själ, den ar-ma, sva-ga, Kan ej lef - va, kan ej sjun - ga, Om ej du dess sol - sken är.

2. För du ut din brud i öknen, Såsom du ju ofta plägar; Herre, gå du själf ock med. Låt ock henne några stunder Stilla hvila ut vid källan Under Elims friska träd.

3. Säg till hvarje skyhög bölja Ditt allsmäktiga: »Var stilla!» Och bjud vågen lägga sig. Drif de mörka otrostankar Bort ifrån mitt arma hjärta Och låt ljus gå upp för mig.

4. Låt mig skåda dina under. Låt mig se din makt, din ära Uppenbarad ock på mig Under alla lifvets skiften Låt mig lefva, låt mig sjunga, O, min Jesus, blott om dig.

N:o 434 se **273.**

N:o 435 se **156.**

N:o 436 se **19.**

N:o 437.

Andantino.

1. I Kri - stus har jag lif - vet, Min vin - ning dö - den är, Och or - det han mig

gif - vit, Som där - om vitt - ne bär. Och ordet han mig gifvit, Som där - om vittne bär.

2. Välkommen får jag svara På dödens stilla bud; Nu får jag evigt vara Hos Jesus som hans brud. :,;

8. Ty han har öfvervunnit All syndens hemska makt; Hans blod, som för mig runnit, Har döden nederlagt. :,:

4. När mina krafter vika Och tungan mållös är, Min Jesus skall ej svika, Hans kraft, hans nåd blir när. :,:

5. När hjärta, mun och sinne Till bön ej röras mer, Mig Jesus har i minne Och städse för mig ber. :,:

6. Och stilla in jag somnar I Jesu namn och tro; I Jesu famn jag hamnar I evig fröjd och ro.

U - tan sol, o Her - re kär. Så min själ, den ar-ma, sva-ga, Kan ej lef - va, kan ej sjun - ga, Om ej du dess sol - sken är.

2. För du ut din brud i öknen, Såsom du ju ofta plägar; Herre, gå du själf ock med. Låt ock henne några stunder Stilla hvila ut vid källan Under Elims friska träd.

3. Säg till hvarje skyhög bölja Ditt allsmäktiga: »Var stilla!» Och bjud vågen lägga sig. Drif de mörka otrostankar Bort ifrån mitt arma hjärta Och låt ljus gå upp för mig.

4. Låt mig skåda dina under. Låt mig se din makt, din ära Uppenbarad ock på mig Under alla lifvets skiften Låt

mig lefva, låt mig sjunga, O, min Jesus, blott om dig.

N:o 434 se **273.**

N:o 435 se **156.**

N:o 436 se **19.**

N:o 437.

Andantino.

1. I Kri - stus har jag lif - vet, Min vin - ning dö - den är, Och or - det han mig

gif - vit, Som där - om vitt - ne bär. Och ordet han mig gifvit, Som där - om vittne bär.

2. Välkommen får jag svara På dödens stilla bud; Nu får jag evigt vara Hos Jesus som hans brud. :,;

8. Ty han har öfvervunnit All syndens hemska makt; Hans blod, som för mig runnit, Har döden nederlagt. :,:

4. När mina krafter vika Och tungan mållös är, Min Jesus skall ej svika, Hans kraft, hans nåd blir när. :,:

5. När hjärta, mun och sinne Till bön ej röras mer, Mig Jesus har i minne Och städse för mig ber. :,:

6. Och stilla in jag somnar I Jesu namn och tro; I Jesu famn jag hamnar I evig fröjd och ro.

U - tan sol, o Her - re kär. Så min själ, den ar-ma, sva-ga, Kan ej lef - va, kan ej sjun - ga, Om ej du dess sol - sken är.

2. För du ut din brud i öknen, Såsom du ju ofta plägar; Herre, gå du själf ock med. Låt ock henne några stunder Stilla hvila ut vid källan Under Elims friska träd.

3. Säg till hvarje skyhög bölja Ditt allsmäktiga: »Var stilla!» Och bjud vågen lägga sig. Drif de mörka otrostankar Bort ifrån mitt arma hjärta Och låt ljus gå upp för mig.

4. Låt mig skåda dina under. Låt mig se din makt, din ära Uppenbarad ock på mig Under alla lifvets skiften Låt mig lefva, låt mig sjunga, O, min Jesus, blott om dig.

N:o 434 se **273.**

N:o 435 se **156.**

N:o 436 se **19.**

N:o 437.

Andantino.

1. I Kri - stus har jag lif - vet, Min vin - ning dö - den är, Och or - det han mig

gif - vit, Som där - om vitt - ne bär. Och ordet han mig gifvit, Som där - om vittne bär.

2. Välkommen får jag svara På dödens stilla bud; Nu får jag evigt vara Hos Jesus som hans brud. :,;

8. Ty han har öfvervunnit All syndens hemska makt; Hans blod, som för mig runnit, Har döden nederlagt. :,:

4. När mina krafter vika Och tungan mållös är, Min Jesus skall ej svika, Hans kraft, hans nåd blir när. :,:

5. När hjärta, mun och sinne Till bön ej röras mer, Mig Jesus har i minne Och städse för mig ber. :,:

6. Och stilla in jag somnar I Jesu namn och tro; I Jesu famn jag hamnar I evig fröjd och ro.

U - tan sol, o Her - re kär. Så min själ, den ar-ma, sva-ga, Kan ej lef - va, kan ej sjun - ga, Om ej du dess sol - sken är.

2. För du ut din brud i öknen, Såsom du ju ofta plägar; Herre, gå du själf ock med. Låt ock henne några stunder Stilla hvila ut vid källan Under Elims friska träd.

3. Säg till hvarje skyhög bölja Ditt allsmäktiga: »Var stilla!» Och bjud vågen lägga sig. Drif de mörka otrostankar Bort ifrån mitt arma hjärta Och låt ljus gå upp för mig.

4. Låt mig skåda dina under. Låt mig se din makt, din ära Uppenbarad ock på mig Under alla lifvets skiften Låt mig lefva, låt mig sjunga, O, min Jesus, blott om dig.

N:o 434 se **273.**

N:o 435 se **156.**

N:o 436 se **19.**

N:o 437.

Andantino.

1. I Kri - stus har jag lif - vet, Min vin - ning dö - den är, Och or - det han mig

gif - vit, Som där - om vitt - ne bär. Och ordet han mig gifvit, Som där - om vittne bär.

2. Välkommen får jag svara På dödens stilla bud; Nu får jag evigt vara Hos Jesus som hans brud. :,;

8. Ty han har öfvervunnit All syndens hemska makt; Hans blod, som för mig runnit, Har döden nederlagt. :,:

4. När mina krafter vika Och tungan mållös är, Min Jesus skall ej svika, Hans kraft, hans nåd blir när. :,:

5. När hjärta, mun och sinne Till bön ej röras mer, Mig Jesus har i minne Och städse för mig ber. :,:

6. Och stilla in jag somnar I Jesu namn och tro; I Jesu famn jag hamnar I evig fröjd och ro.

U - tan sol, o Her - re kär. Så min själ, den ar-ma, sva-ga, Kan ej lef - va, kan ej sjun - ga, Om ej du dess sol - sken är.

2. För du ut din brud i öknen, Såsom du ju ofta plägar; Herre, gå du själf ock med. Låt ock henne några stunder Stilla hvila ut vid källan Under Elims friska träd.

3. Säg till hvarje skyhög bölja Ditt allsmäktiga: »Var stilla!» Och bjud vågen lägga sig. Drif de mörka otrostankar Bort ifrån mitt arma hjärta Och låt ljus gå upp för mig.

4. Låt mig skåda dina under. Låt mig se din makt, din ära Uppenbarad ock på mig Under alla lifvets skiften Låt mig lefva, låt mig sjunga, O, min Jesus, blott om dig.

N:o 434 se **273.**

N:o 435 se **156.**

N:o 436 se **19.**

N:o 437.

Andantino.

1. I Kri - stus har jag lif - vet, Min vin - ning dö - den är, Och or - det han mig

gif - vit, Som där - om vitt - ne bär. Och ordet han mig gifvit, Som där - om vittne bär.

2. Välkommen får jag svara På dödens stilla bud; Nu får jag evigt vara Hos Jesus som hans brud. :,;

8. Ty han har öfvervunnit All syndens hemska makt; Hans blod, som för mig runnit, Har döden nederlagt. :,:

4. När mina krafter vika Och tungan mållös är, Min Jesus skall ej svika, Hans kraft, hans nåd blir när. :,:

5. När hjärta, mun och sinne Till bön ej röras mer, Mig Jesus har i minne Och städse för mig ber. :,:

6. Och stilla in jag somnar I Jesu namn och tro; I Jesu famn jag hamnar I evig fröjd och ro.

N:o 438.

Andante. Svensk folkmelodi

1. Bred dina vida vingar, O Jesus , öfver mig Och låt mig stilla hvila I ve och väl hos dig. Blif du mitt allt i alla, Min visdom och mitt råd, Och låt mig alla dagar Få lefva blott af nåd.

2. Förlåt mig alla synder Och två mig i ditt blod. Gif mig ett heligt sinne, En v?lja ny och god. Tag i din vård och hägnad Oss alla, stora, små, Och låt i frid oss åter Till nattens hvila gå.

N:o 439 se **154.**

N:o 440.

Largo.

Rossini.

1. E - lims kal - lör por - la, Där min Je - sus är. Vattenbäc - kar sor - la, Pål-mer su - sa där. Midt i världens vim-mel Har jag lugn och ro, Har i tron en him-mel, Där min själ får bo. Ea - - kola druf-vor glo - - - da Ef-ter kor-sets stig. Mjölk och ho - nung flö - da Ym-nigt där för mig.

N:o 438.

Andante. Svensk folkmelodi

1. Bred dina vida vingar, O Jesus , öfver mig Och låt mig stilla hvila I ve och väl hos dig. Blif du mitt allt i alla, Min visdom och mitt råd, Och låt mig alla dagar Få lefva blott af nåd.

2. Förlåt mig alla synder Och två mig i ditt blod. Gif mig ett heligt sinne, En v?lja ny och god. Tag i din vård och hägnad Oss alla, stora, små, Och låt i frid oss åter Till nattens hvila gå.

N:o 439 se **154.**

N:o 440.

Largo.

Rossini.

1. E - lims kal - lör por - la, Där min Je - sus är. Vattenbäc - kar sor - la, Pål-mer su - sa där. Midt i världens vim-mel Har jag lugn och ro, Har i tron en him-mel, Där min själ får bo. Ea - - kola druf-vor glo - - - da Ef-ter kor-sets stig. Mjölk och ho - nung flö - da Ym-nigt där för mig.

N:o 438.

Andante. Svensk folkmelodi

1. Bred dina vida vingar, O Jesus , öfver mig Och låt mig stilla hvila I ve och väl hos dig. Blif du mitt allt i alla, Min visdom och mitt råd, Och låt mig alla dagar Få lefva blott af nåd.

2. Förlåt mig alla synder Och två mig i ditt blod. Gif mig ett heligt sinne, En v?lja ny och god. Tag i din vård och hägnad Oss alla, stora, små, Och låt i frid oss åter Till nattens hvila gå.

N:o 439 se **154.**

N:o 440.

Largo.

Rossini.

1. E - lims kal - lör por - la, Där min Je - sus är. Vattenbäc - kar sor - la, Pål-mer su - sa där. Midt i världens vim-mel Har jag lugn och ro, Har i tron en him-mel, Där min själ får bo. Ea - - kola druf-vor glo - - - da Ef-ter kor-sets stig. Mjölk och ho - nung flö - da Ym-nigt där för mig.

2. År jag trött af världen, Trött till kropp och själ, Hos min Jesus är den Plats, där allt blir väl. Endast Herren känner Alla bjärtesår, Han för andra vänner Mig i allt förstår. I hvar nöd och plåga Jesus hjälpa kan, Hvarje dnnkel fråga Lätt besvarar han.

3. Himlens rena fröjder Själen smaka får, När på Tabors höjder Jag i anden står. Världen kan ej fatta Herrens ljuflighet, Kan ej se och skatta Hvad mitt hjärta vet, Ty den frid, jag äger, öfver allting går. Himlens fröjd uppväger Jordens sorgeår.

N:o 441.

Andantino.

Ira D. Sarikey.

^

m

1. Se, Her-ren är en sä-ker borg, En klip-pa ut . i stormens tid, Mitt

T^T

PH

p

3?

-*^ .

tryg-ga värn i nöd och sorg, En klip-pa ut - i stor -mens tid. Ja, Je-sus

r: r r r r r

gm

ÖE*

?

tr

är en klip-pa i ö - ken-land, i ö - - ken-land, i ö - ken-land. Ja,

Å

-*------fi-

å

[-f-H-f-1111-]

{+f-H-f- 1111+}

£

=£

H« *, | ^ il -^-^-»L-.U^-y=fr ^* ^ ^* J J .. J » ^ J J* .ltr{»

i^-r-l-

f

Je . sus är en klip - pä i ö - ken-land, En till-flykt ut - i stormens tid,

P- t*- ?

3E

^

2. Om dagen skugga, natten ljus: En klippa uti stormens tid - Jag fruktar ej för ondskans brus, Ty klippan står i stormens tid.

Ja, Jesus är en klippa i ökenland, etc.

3. Och rasar stormen kring mig här - En klippa uti stormens tid -

Ej sviker han, som huldt mig bär,

Min klippa uti stormens tid.

Ja, Jesus är en klippa i ökenland, etc.

4. O trygga hägn, blif mitt försvar, En klippa uti stormens tid. Du är densamme, som du var: En klippa uti stormens tid. Ja, Jesus är en klippa i ökenland, etc. 2. År jag trött af världen, Trött till kropp och själ, Hos min Jesus är den Plats, där allt blir väl. Endast Herren känner Alla bjärtesår, Han för andra vänner Mig i allt förstår. I hvar nöd och plåga Jesus hjälpa kan, Hvarje dnnkel fråga Lätt besvarar han.

3. Himlens rena fröjder Själen smaka får, När på Tabors höjder Jag i anden står. Världen kan ej fatta Herrens ljuflighet, Kan ej se och skatta Hvad mitt hjärta vet, Ty den frid, jag äger, öfver allting går. Himlens fröjd uppväger Jordens sorgeår.

N:o 441.

Andantino.

Ira D. Sarikey.

^

m

1. Se, Her-ren är en sä-ker borg, En klip-pa ut . i stormens tid, Mitt

T^T

PH

p

3?

-*^ .

tryg-ga värn i nöd och sorg, En klip-pa ut - i stor -mens tid. Ja, Je-sus

r: r r r r

gm

ÖE*

?

tr

är en klip-pa i ö - ken-land, i ö - - ken-land, i ö - ken-land. Ja,

Å

-*------fi-

å

[-f-H-f-1111-]

{+f-H-f- 1111+}

£

=£

H« *, | ^ il -^-^-»L-.U^-y=fr ^* ^ ^* J J .. J » ^ J J* .ltr{»

i^-r-l-

f

Je . sus är en klip - pä i ö - ken-land, En till-flykt ut - i stormens tid,

P- t*- ?

3E

^

2. Om dagen skugga, natten ljus: En klippa uti stormens tid - Jag fruktar ej för ondskans brus, Ty klippan står i stormens tid.

Ja, Jesus är en klippa i ökenland, etc.

3. Och rasar stormen kring mig här - En klippa uti stormens tid -

Ej sviker han, som huldt mig bär,

Min klippa uti stormens tid.

Ja, Jesus är en klippa i ökenland, etc.

4. O trygga hägn, blif mitt försvar, En klippa uti stormens tid. Du är densamme, som du var: En klippa uti stormens tid. Ja, Jesus är en klippa i ökenland, etc. 310**N:o 442.**

Maestoso, [|M=EIJ-J ff. F. Boof. -- ----- r-TT-^ ----- j | / J-) 1. Haf tack, du ka - re Het -y j j i H pbgM - - re, För di - na äng -lärs vakt. Haf

i Mi_J K n fi ' " ffcfc 1 N. J 1 "i - "i - n - FCT -------- T~J! - J J 11

fi r J1 | 44: 1 I^J.J^-- 1 1 'J : i i]

tack, att de t Ur m* T" -g ' .i^i *. . . . f E* . Y' r ' T så tro - - get På mi - na steg ha akt, Att de f , J J J . . *. J1 i mörk-ret f f" ^f"

~> S ' r f p p tf ^' fi 1

., fl- ---------- 1 ----- P ------ -K- J ------ 1 ---- 1 --- "11 - i - f p E f !* p -l

tf ' -h - H - i - r] ------------- j» ----- , - 1_ - 1 - 1 - 1 ----- f- T ----------- J 1 J ------- h ------ T* ------ KT ----- 1 WTV-S -------- tf; ----- ^ ------ * ---- - r~ -:l--'iii - ^~ i 4 - i - s^- $ - J J Ji -

J J i ffj * .r ___ ^!» J j»* i r tf tf

va - - - ka 0 * tT Om - kring mitt lil - *f r f- * ^ 9 tf ^j «r . la bo Och slu - ta mi - - na

i l* - tf uf f5 i* " f S»

-^..tf^ll ----- (S ----------- £ ---- -<. - ' - r - Ff Hh - h- f - h - s - r - tr -

------ fi ------ 1 ------------ j ----- 3 1 j n J j 14 -5- M ----- 1 ' k p ---- p i 9 O cri f at,f mw rla ftl^ri U^ . J g jm em. e, L rör sig

"*"Jx "*" ' ö . . gon Så _.... .... J. . * - j. J Med synd bedröfvar di l "*" Och jagar dina änglar ljuft till nattens rö. Med sorg ifrån mitt h ^. De se ditt anlet', Herr "7- -f- "f* .*. l5*" Men ack. de se iämvä] ^$7 ~~f~ ------- 1 - F~ -HT- Hrtf- .j Allt, hvad som innersl 1 ----- £ ------------------- i. '.,,,. L _j_ P±^ J På djupet af min själ. 3. Så

hjälp, att de med glädje Må skåda ned på mig Och bringa goda budskap, O Herre, upp till dig. Och sist, när jag skall skiljas Från denna dödens kropp, Låt dina änglar bära Min ande till dig opp. **N:o 443.**

Moderato. 1. Är det sant, att Je - sus är min bro -der, Är det sant, att arf -vet hör mig till? O, så bort med al - la tå - re . flo-der, ^ - f - e - - - tf- - , g* F \-tiwr-t - m - f-. - fi* Bort med allt, som än mig ängs-la vill. Gud min broder: under öfver under, Större nåd väl aldrig tänkas må. Fast jag ej kan se det alla stunder, Är jag salig på hans ord ändå.

Fast jag aldrig tror det, som jag ville. Är dock saken alltid lika sann; Ej i tvekan jag min frid förspille, Efter Jesus aldrig ljuga kan.

4. Han har sagt: »min fader - eder fader», 6. O, det broderskapet, se, det gäller

Han har sagt: »min Gud och eder Gud»: Mer än allt, hvad här man nämna kan,

O min arma själ, är du ej gläder, Ty i bredd med Jesus det mig ställer,

Att ock du har fått ett sådant bud? Ger mig rätt till samma arf som han.

6. Samma arf där uppe i det höga, Samma himmel, samme Gud och far: Herre, Herre, öppna blott mitt öga För de skatter jag dock verkligt har.

N:o 444.

D<*, som vänte efter Herren, Herren, 8.

En förnyad kraft af honom få Och på vingar såsom örnar fara Upp mot solen i det klara blå.

Ja, de löpa men uppgifvas aldrig, 4.

Herren dem sin nåd och kraft beskär. Utan trötthet de mot målet vandra, Deras starkhet Gud i Sion är.

Ynglingar förtröttas i sin styrka - Herrens folk får hjälp i hvarje nöd. Unge män af svaghet skola stappla, Aldrig de, som äga Gud till stöd.

Herren gifver kraft åt alla trötta, Styrka åt de svaga gifver han, Ty en evig, mäktig Gud är Herren, Som ej mattas eller tröttna kan.

N:o 444 se **443. N:o 443.**

Moderato. 1. Är det sant, att Je - sus är min bro -der, Är det sant, att arf -vet hör mig till? O, så bort med al - la tå - re . flo-der, ^ - f - e - - - tf- - , g* F \-tiwr-t - m - f-. - fi* Bort med allt, som än mig ängs-la vill. Gud min broder: under öfver under, Större nåd väl aldrig tänkas må. Fast jag ej kan se det alla stunder, Är jag salig på hans ord ändå.

Fast jag aldrig tror det, som jag ville. Är dock saken alltid lika sann; Ej i tvekan jag min frid förspille, Efter Jesus aldrig ljuga kan.

4. Han har sagt: »min fader - eder fader», 6. O, det broderskapet, se, det gäller

Han har sagt: »min Gud och eder Gud»: Mer än allt, hvad här man nämna kan,

O min arma själ, är du ej gläder, Ty i bredd med Jesus det mig ställer,

Att ock du har fått ett sådant bud? Ger mig rätt till samma arf som han.

6. Samma arf där uppe i det höga, Samma himmel, samme Gud och far: Herre, Herre, öppna blott mitt öga För de skatter jag dock verkligt har.

N:o 444.

D<*, som vänte efter Herren, Herren, 8.

En förnyad kraft af honom få Och på vingar såsom örnar fara Upp mot solen i det klara blå.

Ja, de löpa men uppgifvas aldrig, 4.

Herren dem sin nåd och kraft beskär. Utan trötthet de mot målet vandra, Deras starkhet Gud i Sion är.

Ynglingar förtröttas i sin styrka - Herrens folk får hjälp i hvarje nöd. Unge män af svaghet skola stappla, Aldrig de, som äga Gud till stöd.

Herren gifver kraft åt alla trötta, Styrka åt de svaga gifver han, Ty en evig, mäktig Gud är Herren, Som ej mattas eller tröttna kan.

N:o 444 se **443. N:o 445.**

Andantiiw.

TF. B. Bradbury.

1. I bö-ne-stun-den, kär och dyr. Jag bort från jord - be-kym-ren flyr Till

-nH

^

Her - ren, som jag sä - ga får Min själs be - gar, min ängs - lan svår. I

J .________.«-h. » + ~ . n E n

é4

£

£

^

0 1? J ^ J b' ..'v J h J h . ^ p

- 1 ------ S ----- 1 ------ P -* - '< 1 M J h~ j ---- T-

Py fr - * ----- 4 ----- * ----- i-- -4 - *- S - J- -^-j> J J J ~^- ? J >

sorg och pröf-ning, kamp och strid Min r, .£*... själ fann aU-tid rö och frid Ut- f h. f t * - J R: b - £ - . - f T - j ---------- p, -------- j, -------- .<- -4 - vr? ---- ^ ------ L -------------- ff ------

"^-^-9 ----- 1 ------- V ------ 1 ------- - ------- b - 1 ----- D- - L -------- !1 ------------------ .^ - b - ! - D-

i den stil - la bö - ne - vrå. Hur sa - ligt där sig göm - ma få.

__. ----- ^ ---- ^ ---- ä - £in_y - "f. - | ------- p - * 4 . -. - ^ ----- * ----- g - -^ -J- g-7} - f ----- f- -f - 5 1 ' ^ * P i --------1- - r h r M _U ------ 1. ----- p - j-j - kL42 - | ------- ^ - - 1 -------- ^-J ------------------- 1 -------- / - . - i -------- / - i -------- / - « - | - P j

2. I dig, o bönestund så kär,

J,ig sänder upp min själs begär Till honom, som är rik i nåd Och städse gifver hjälp och råd. Han stiger: »Bed, och du skall få. > Hans löftesord jag litar på. Frimodig öppnar jag min mun I bön till Gud på denna stund.

3. När helt i tron till Gud jag går, Hugsvalelse och frid jag får; Och där från Pisgas höga topp Mitt hem jag ser i saligt hopp. När stoftets klädnad lägges af, Och jordehyddan göms i graf, Då ropar i sin flykt min själ: O bönestund, farväl, farväl.

N:o 446 se **15. N:o 445.**

Andantiiw.

TF. B. Bradbury.

1. I bö-ne-stun-den, kär och dyr. Jag bort från jord - be-kym-ren flyr Till

-nH

^

Her - ren, som jag sä - ga får Min själs be - gar, min ängs - lan svår. I

J ._______.«-h. » + ~ . n E n

é4

£

£

^

0 1? J ^ J b' ..'v J h J h . ^ p

- 1 ------ S ----- 1 ------ P -* - '< 1 M J h~ j ---- T-

Py fr - * ----- 4 ----- * ----- i-- -4 - *- S - J- -^-j> J J J ~^- ? J >

sorg och pröf-ning, kamp och strid Min r, .£*... själ fann aU-tid rö och frid Ut- f h. f t * - J R: b - £ - . - f T - j ---------- p, -------- j, -------- .<- -4 - vr? ---- ^ ------ L -------------- ff ------

"^-^-9 ----- 1 ------- V ------ 1 ------- - ------- b - 1 ----- D- - L -------- !1 ------------------ .^ - b - ! - D-

i den stil - la bö - ne - vrå. Hur sa - ligt där sig göm - ma få.

__. ----- ^ ---- ^ ---- ä - £in_y - "f. - | ------- p - * 4 . -. - ^ ----- * ----- g - -^ -J- g-7} - f ----- f- -f - 5 1 ' ^ * P i --------1- - r h r M _U ------ 1. ----- p - j-j - kL42 - | ------- ^ - - 1 -------- ^-J ------------------- 1 -------- / - . - i -------- / - i -------- / - « - | - P j

2. I dig, o bönestund så kär,

J,ig sänder upp min själs begär Till honom, som är rik i nåd Och städse gifver hjälp och råd. Han stiger: »Bed, och du skall få. > Hans löftesord jag litar på. Frimodig öppnar jag min mun I bön till Gud på denna stund.

3. När helt i tron till Gud jag går, Hugsvalelse och frid jag får; Och där från Pisgas höga topp Mitt hem jag ser i saligt hopp. När stoftets klädnad lägges af, Och jordehyddan göms i graf, Då ropar i sin flykt min själ: O bönestund, farväl, farväl.

N:o 446 se **15.** **N:o 447.**

Adagio. Efter Haydn.

1. Hvi skyndar du från nå-dens tron Och ha - står med din bön? O säg, varic-ke du den son, Som sök-te nåd, ej lön, Som fann för - la - tel . - se och frid I Je - su dy - ra namn Och hvi - la - de så säll en tid Ut - i hans öppna famn?

2. Hnr är det då? Behöfver du Ej samma tillflykt än? År ingen nöd för handen nu? Säg - sofver fienden? År synden öfvervunnen så, Att hon ej rörer sig? Kan du i egen kraft nu gå På lifvets smala stig?

4. O själ, försumma icke då Att höja bönens ljud, Att ofta uti stillhet gå Och tala med din Gud. »Han hörer bön» och hvad han sagt Står fast i evighet, Hans kärlek, trohet, nåd och makt En borgen är för det.

3. Behöfver icke någon vän Din trogna förbön mer? Och Guds församling - tänk på den Samt hvad i världen sker Och svara sen, om icke du Har skäl att komma fram Med samma trägna rop ännu Som fordom till Guds lamm?

Så hasta ej, men gif dig rö.

Är hjärtat än så kallt,

Det stärka skall din svaga tro

Att säga honom allt.

Han vet och ser, hvad verk du är,

Men älskar dig ändå -

Hvad vill du mer? O hör och lär

Och märk: hvem älskar så?

N:o 448 se **110. N:o 447.**

Adagio. Efter Haydn.

1. Hvi skyndar du från nå-dens tron Och ha - står med din bön? O säg, varic-ke du den son, Som sök-te nåd, ej lön, Som fann för - la - tel . - se och frid I Je - su dy - ra namn Och hvi - la - de så säll en tid Ut - i hans öppna famn?

2. Hnr är det då? Behöfver du Ej samma tillflykt än? År ingen nöd för handen nu? Säg - sofver fienden? År synden öfvervunnen så, Att hon ej rörer sig? Kan du i egen kraft nu gå På lifvets smala stig?

4. O själ, försumma icke då Att höja bönens ljud, Att ofta uti stillhet gå Och tala med din Gud. »Han hörer bön» och hvad han sagt Står fast i evighet, Hans kärlek, trohet, nåd och makt En borgen är för det.

3. Behöfver icke någon vän Din trogna förbön mer? Och Guds församling - tänk på den Samt hvad i världen sker Och svara sen, om icke du Har skäl att komma fram Med samma trägna rop ännu Som fordom till Guds lamm?

Så hasta ej, men gif dig rö.

Är hjärtat än så kallt,

Det stärka skall din svaga tro

Att säga honom allt.

Han vet och ser, hvad verk du är,

Men älskar dig ändå -

Hvad vill du mer? O hör och lär

Och märk: hvem älskar så?

N:o 448 se **110. N:o 449.**

Moderato.

Folkmelodi.

1. Jag är så glad, när jag får gå I kval - lens stil - la frid Till

-y-

=t

=£

-~-T~-

Je - sus i min bo - ne - vrå Från da-gens larm och strid. Till Je - sus i min

jf * . ,f f f f.^l

3=

P=

bo . ne- vrå Från da-gens larm och strid.

é.

Jag tänker på de vänner mång', Mitt hjärta älska lärt, Som sucka under tidens tvång Och Jesu namn ha kärt. :.:

Jag tänker ock på alla dem, Som gått förut i tron

r

2. Jag tänker då på Herrens nåd, Hans handlingssätt mot mig, Hans dolda, underliga råd, Och hjärtat vidgar sig. :,:

3. Jag tänker på den sabbatsro, Som aldrig sluta skall,

Då jag ej mer behöfver tro, Ej rädas mer för fall. :,:

Och nu fått lyckligt flytta hem Och stå för lammets tron. :,:

6. Hvad sällhet stor, när äfven jag Får bo hos Herren själf Och dricka uti fulla drag Ur lifvets klara älf. :,:

N:o 450 se 211.

N:o 451. Adagio.

K - 1

Philip Phillips.

g

^

^

1

1. Gå i ti . . dig mor-gon-tim . -ma, Gå i mid - dags - so - lens ljus,

fes

m **N:o 449.**

Moderato.

Folkmelodi.

1. Jag är så glad, när jag får gå I kval - lens stil - la frid Till

-y-

=t

=£

-~-T~-

Je - sus i min bo - ne - vrå Från da-gens larm och strid. Till Je - sus i min

jf * . ,f f f f.^l

3=

P=

bo . ne- vrå Från da-gens larm och strid.

é.

Jag tänker på de vänner mång', Mitt hjärta älska lärt, Som sucka under tidens tvång Och Jesu namn ha kärt. :.:

Jag tänker ock på alla dem, Som gått förut i tron

r

2. Jag tänker då på Herrens nåd, Hans handlingssätt mot mig, Hans dolda, underliga råd, Och hjärtat vidgar sig. :,:

3. Jag tänker på den sabbatsro, Som aldrig sluta skall,

Då jag ej mer behöfver tro, Ej rädas mer för fall. :,:

Och nu fått lyckligt flytta hem Och stå för lammets tron. :,:

6. Hvad sällhet stor, när äfven jag Får bo hos Herren själf Och dricka uti fulla drag Ur lifvets klara älf. :,:

N:o 450 se 211.

N:o 451. Adagio.

K - 1

Philip Phillips.

g

^

^

1

1. Gå i ti . . dig mor-gon-tim . -ma, Gå i mid - dags - so - lens ljus,

fes

m **N:o 449.**

Moderato.

Folkmelodi.

1. Jag är så glad, när jag får gå I kval - lens stil - la frid Till

-y-

=t

=£

-~-T~-

Je - sus i min bo - ne - vrå Från da-gens larm och strid. Till Je - sus i min

jf * . ,f f f f.^l

3=

P=

bo . ne- vrå Från da-gens larm och strid.

é.

Jag tänker på de vänner mång', Mitt hjärta älska lärt, Som sucka under tidens tvång Och Jesu namn ha kärt. :.:

Jag tänker ock på alla dem, Som gått förut i tron

r

2. Jag tänker då på Herrens nåd, Hans handlingssätt mot mig, Hans dolda, underliga råd, Och hjärtat vidgar sig. :,:

3. Jag tänker på den sabbatsro, Som aldrig sluta skall,

Då jag ej mer behöfver tro, Ej rädas mer för fall. :,:

Och nu fått lyckligt flytta hem Och stå för lammets tron. :,:

6. Hvad sällhet stor, när äfven jag Får bo hos Herren själf Och dricka uti fulla drag Ur lifvets klara älf. :,:

N:o 450 se 211.

N:o 451. Adagio.

K - 1

Philip Phillips.

g

^

^

1

1. Gå i ti . . dig mor-gon-tim . -ma, Gå i mid - dags - so - lens ljus,

fes

mGå, när kval-lens stjär-nor glim-ma, Gå i af - ton - vin-dens sus, Gå med hel - gad håg och sin - ne Dit ej män-sko - ö- -ga ser, Slut dig i din kam-mår in - . ne, Fall i bön för Her - ren ner.

2. Bed för dem, du håller kära, Med en vänskap innerlig; Bed för alla, fjärran, nära, Äfven dem som hata dig, Och med all din fröjd och smärta Ila i din faders famn; öppna honom helt ditt hjärta, Och gör allt i Jesu namn.

8. När din ande ej får hvila I en stilla bönevrå, Och blott stumma suckar ila Upp mot himlen, dock de nå Alla faderns tron den höga, Där vår Jesus för dig ber, Och där faderns hulda öga Ned till dig i kärlek ser.

4. Fall i sorgens bittra timma Ned inför hans fotapall, Och när hoppets stjärnor glimma, För hans tron med lofsång fall. O, hvad outsäglig gåfva Ifrån Gud -- hur himmelskt skön -- Att vi honom kunna lofva, Nalkas uti barnslig bön. **N:o 452.**

Moderato. A Härtel. 1. På bönens vingar till Gud jag flyr, Då kvällen skymmer, då morgon gryr. I dagens id, I sorg och strid, Till Gud, min fader, jag hastar, Min nöd för honom jag kastar.

2. Min fader alltid min sak förstår, Af honom alltid jag hjälp undfår. Så vill ock ock jag För hvarje dag I bönen naIkas hans hjärta Med all min glädje och smärta.

3. En stund med Herren i stilla bön Hvad kraft den gifver, hvad den är skön. Då får jag se Min frälsare, Då får jag njuta af friden Och hämta styrka för striden.

4. I bönen finner mitt hjärta ro, Min själ får vingar och kraft min tro. Med nyfödt hopp Jag skådar opp Från jordens oro och vimmel Till hvilan uti Guds himmeL

N:o 453 se **50.**

N:o 454.

Andante. Wm B. Bradbury.

1. Gud, jag hör om rika strömmar Af välsignelser från dig, Hur du vattnar torra länder; Några droppar sänd till mig,

N:o 452.

Moderato. A Härtel. 1. På bönens vingar till Gud jag flyr, Då kvällen skymmer, då morgon gryr. I dagens id, I

sorg och strid, Till Gud, min fader, jag hastar, Min nöd för honom jag kastar.

2. Min fader alltid min sak förstår, Af honom alltid jag hjälp undfår. Så vill ock ock jag För hvarje dag I bönen naIkas hans hjärta Med all min glädje och smärta.

3. En stund med Herren i stilla bön Hvad kraft den gifver, hvad den är skön. Då får jag se Min frälsare, Då får jag njuta af friden Och hämta styrka för striden.

4. I bönen finner mitt hjärta ro, Min själ får vingar och kraft min tro. Med nyfödt hopp Jag skådar opp Från jordens oro och vimmel Till hvilan uti Guds himmeL

N:o 453 se **50.**

N:o 454.

Andante. Wm B. Bradbury.

1. Gud, jag hör om rika strömmar Af välsignelser från dig, Hur du vattnar torra länder; Några droppar sänd till mig,

N:o 452.

Moderato. A Härtel. 1. På bönens vingar till Gud jag flyr, Då kvällen skymmer, då morgon gryr. I dagens id, I sorg och strid, Till Gud, min fader, jag hastar, Min nöd för honom jag kastar.

2. Min fader alltid min sak förstår, Af honom alltid jag hjälp undfår. Så vill ock ock jag För hvarje dag I bönen naIkas hans hjärta Med all min glädje och smärta.

3. En stund med Herren i stilla bön Hvad kraft den gifver, hvad den är skön. Då får jag se Min frälsare, Då får jag njuta af friden Och hämta styrka för striden.

4. I bönen finner mitt hjärta ro, Min själ får vingar och kraft min tro. Med nyfödt hopp Jag skådar opp Från jordens oro och vimmel Till hvilan uti Guds himmeL

N:o 453 se **50.**

N:o 454.

Andante. Wm B. Bradbury.

1. Gud, jag hör om rika strömmar Af välsignelser från dig, Hur du vattnar torra länder; Några droppar sänd till mig,

Äfven mig, äfven mig, O välsigna äfven mig.

2. Gå mig ej förbi, o fader, Fast jag syndat emot dig, Jag är värd att bli förbannad, Men välsigna äfven mig. Äfven mig, etc.

3. Sänd mig icke bort, o fader, Tag mig upp till barn hos dig; Låt mitt hjärta snart förnimma, Att du älskar äfven mig, Äfven mig, etc*

N:o 459.

1. Herre, du välsignar alla I din nåd oäudelig, Ymnigt nådens skurar falla, Några droppar skänk åt mig. Äfven mig, äfven mig, Några droppar skänk åt mig.

2. Hulde fader i det höga, Se till mig på dunkel stig, Följ mig med ditt kärleksöga, Gör barmhärtighet med mig. Äfven mig, äfven mig, Gör barmhärtighet med mig.

3. Frälsare, till dig jag trängtar Att få älska, tjäna dig, Efter dig mitt hjärta längtar, Då du kallar, kalla mig. Äfven mig, äfven mig, Då du kallar, kalla mig.

4. Helge Ande, som förkunnar Jesu sanning, kostelig, Öppna salighetens brunnar, Fräls och rena, helga mig.

Äfven mig, äfven mig, Fräls och rena, helga mig.

5. Kärlek, ren som källan klara, Tro på Gud, som visar sig, Kraft och mod i nöd och fara Du föröke uti mig. Äfven mig, äfven mig, Du föröke uti mig.

6. Du mig sökte med stor möda; Fäst mitt hjärta, Gud, vid dig;-- Medan lifvets strömmar flöda, O välsigna äfven mig. Äfven mig, äfven mig, O välsigna äfven mig.

N:o 559.

1. Där en falnad ros skall blomma, Blomma, att ej falna mer; Där ej mörka molnen komma, Hotande, som ofta här, Möt oss där, möt oss där, I det land där Jesus är.

2. Där de dolda såren helas För att aldrig svida mer, Hjärtat ej af oro delas; Ty Guds vilja alltid sker. Möt oss där, etc.

3. Uti Herrens Eden sköna, Fullt af fröjd och härlighet, Där vi segerpalmer gröna Bära få i evighet. Möt oss där, etc.

4. Där en evig sällhet floder, Tidens flärd har tagit slut; Där, som alla äro bröder, Där den trötte hvilar ut: Möt oss där, etc.

5. Där, som barnet möter modern, Modern barnet återser, Systern återfinner brodern, Släkten möts och skiljs ej mer; Möt oss där, etc. **N:o 455.**

Andantino.

Alexis Lvoff.

1. Fräl-sa-re, hör nu min bed-jande stämma, Vänd dig i nåd och i kärlek till mig; Låt mig din frid och din nåd nu för-nim-ma, Led mig vid han - den på prof nin-gens stig.

2. Världen mig trycker och synden mig sårar, Ofrid och oro mitt hjärta än tär; Torka du själf mina brännande tårar, Du, som min hjälp och min tröstare är.

3. Stilla, o Jesus, min själ med din stämma; Låt mig få smaka, hur ljuflig du är. Värdes de rasande stormarna hämma; Kom och i nöden din hjälp mig beskar.

4. Var du i med- och i motgång mig nära, Var du mitt ljus» i den mörkaste natt; Var mitt beröm uti smälek och ära; Var du min rik'dom, min eviga skatt.

N:o 457.

Kom nn, o Herre, välsigna oss alla, Då vi församlas till högtid och fest; Kom att ibland oss allena befalla, Du, o vår konung och öfverstepräst.

Helga oss, Herre, och var du oss nära, Gif oss den glädje, som världen ej har. Dig våra hjärtan som offer vi bära, Du, som i evighet är den du var.

3. Lär oss att samfälldt dig prisa och lofva - Härliga under din kärlek har gjort, Störst är dock frälsningens dyrbara gåfva, Den för oss öppnade himmelens port.

4. Samla dock fler till din dyrköpta skara, Stäm du vårt hjärta till jubel och sång. Gif, att vi alla, o Jesus, må vara Redo för glädjen där hemma en gång.

N:o 589.

Konung och rike, Herre, beskydda, Hägna vårt kära fäderneslan d! Lyse ditt ord allt fort uti norden Öfver ett folk, som vördar ditt råd.

2. Höga och låga, slott såsom hydda, Alla bevare, Herre, din hand! Njute det länge frihet på jorden, Lyckligt och starkt i kraft af din nåd.

1. Hvar stund jag dig be-hof-ver, O Je - - - sus blid; Ty blott din ljuf-va

r.

50,

JɱI

^E

0 b U 1 1 H *. * i i K . h -n . -

/Lb-j? *i 4 J - 1 J' J^i 1 tf j{*. j' J j * ...... -e \=±=1

stäm-ma Kan skän - - . ka frid. Ja, Her - re, jag be - . hof - ver Hvar j^h r-i » * r *r* .. -L ± ±; r £ f f f f-Qid^^- f- j ^ ----- t-t- j M - ^- t=y=\ . ' f f 1 r \ r ^ r "~T '" >_ H- .... i .... -'

å

stund i lif - vet dig; I bön jag till dig trä-der: Väl-sig - - na mig.

=£=£

.F * *--------<.-

2. Hvar stund jag dig behöfver, Blif mitt försvar;

Ty frestelserna vika, När dig jag har. Ja, Herre, jag behöfver Hvar stund i lifvet dig; I bön jag till dig träder: Välsigna mig.

3. Hvar stund jag dig behöfver I lust och nöd;

Ty utom dig blir lifvet Blott natt och död. Ja, Herre, jag behöfver Hvar stund i lifvet dig; I bön jag till dig träder: Välsigna mig.

4. Hvar stund jag dig behöfver, Lär mig din stig, Och dina rika löften Uppfyll på mig. Ja, Herre, jag behöfver Hvar stund i lifvet dig; I bön jag till dig träder: Välsigna mig.

t5. Hvar stund jag dig behöfver, På vägen här Och sen i evigheten,

0 Jesus kär.

Ja, Herre, jag behöfver Hvar stund i lifvet dig; I bön jag till dig träder: Välsigna mig.

N:o 457 se 455.

1. Hvar stund jag dig be-hof-ver, O Je - - - sus blid; Ty blott din ljuf-va

r.

50,

JɱI

^E

0 b U 1 1 H *. * i i K . h -n . -

/Lb-j? *i 4 J - 1 J' J^i 1 tf j{*. j' J j * ...... -e \=±=1

stäm-ma Kan skän - - . ka frid. Ja, Her - re, jag be - . hof - ver Hvar j^h r-i » * r *r* .. -L ± ±; r £ f f f f-Qid^^- f- j ^ ----- t-t- j M - ^- t=y=\ . ' f f 1 r \ r ^ r "~T '" >_ H- .... i .... -'

å

stund i lif - vet dig; I bön jag till dig trä-der: Väl-sig - - na mig.

=£=£

.F * *--------<.-

2. Hvar stund jag dig behöfver, Blif mitt försvar;

Ty frestelserna vika, När dig jag har. Ja, Herre, jag behöfver Hvar stund i lifvet dig; I bön jag till dig träder: Välsigna mig.

3. Hvar stund jag dig behöfver I lust och nöd;

Ty utom dig blir lifvet Blott natt och död. Ja, Herre, jag behöfver Hvar stund i lifvet dig; I bön jag till dig träder: Välsigna mig.

4. Hvar stund jag dig behöfver, Lär mig din stig, Och dina rika löften Uppfyll på mig. Ja, Herre, jag behöfver Hvar stund i lifvet dig; I bön jag till dig träder: Välsigna mig.

t5. Hvar stund jag dig behöfver, På vägen här Och sen i evigheten,

0 Jesus kär.

Ja, Herre, jag behöfver Hvar stund i lifvet dig; I bön jag till dig träder: Välsigna mig.

N:o 457 se 455.

N:o 458.

Allegretto.

V. H. Doane.

ferrH- ± f ? \ P _£ ------- ; --------- 1 ---------- j; ----- -4-3 ------- j ------ -±rTSfr-i-

ftrr *' * * - g: gs l: ^--3t- g - *- * - S - s- fi*-±- «/ » » w g. & . 1. Gå ej mig för - bi, o Je - sus, Låt mig bön-hörd bli. £. JL .*.. ^. 4L* ^, JL. 4L JL JL ^g,j jMr?-r ------------------ ------- 1 --------- 1 --------- 1 -------- 1 --------- »- «"

r--te ---- ?r- ----- h ---- h - -F-H - *-

----- ZJi ------------ |L* - H ------ K_s - }. ------ p_« - V P 0 ^ /.O ,|? fr *J ------- h ----- fi ----- r - -K ----- ^-r 5^-f - f- *-* ---- * ---- ' ---- ----- m - h J ^T _j - i ------------ ^ »H»

i j =ji_^ j ; ----- sJ-. - 1 ------

Då du yän - ligt ler mot C\. u , ---- .* ---- f ----- f1 ---- f ----- f~ - ff~7 an - dra, Gå ej mig för J y . f . f f f -- bi. r i

1 ! r- c .... r- ..... f- - i - i -

\ ^ v V ¥ Q > L - ?sj ----- 4-i - |=rf«[--------- 1 ------------ (- -------------- 1 - 1 ------- v ----- 1 ------ 1 - J 1 | 1 > /J fr-t* K b K 1

Anr^1 - zd - g ------ V-é ------ ' --------- 1 ----- aj- HJ ' -H* f H* « J i » <*?.. A ii f^* -7$ i- ?

IsU ^ ,^T« å m J i "J* J ^* $S y

J \ & $. * Je - sus, Je - - sus, låt mig tv , *-S f * T . . bön-hörd bli, Då du an . dra till dig - 0 - 1 ------ 0 - _

*jr. b L | ----------- fe ------ fe ------ 1 ----- 1 - "f - r - w^i - £~^ - £. -c - L. f

^/ k ". P- ' ^ ^ L r i * . L . i i i y

T p P r r* i ly l/ ly w

1 f 1 rit (.), v tJ ^ F onen ig böjer, bönhörd bli. kallar,

JL^-JjZ ----- 1 --- ^ -Ji-J ---- j ---- J- -T5p --- i - J 2. Låt mig inför nådatr kal- lar, Gå ej mig för -bi. j ^9. ^L* ^L JL ^L ^. Q. L /P ^-rt - 1 ---- 1 ---- t-~Tp~i När jag där i bön m Jesus, hjälp mig tro. Jesus, Jesus, låt mig - ~ Då du andra till dig ----- L_? ,. . ..... ,-t- U ------ , »-a. Gå ej mig förbi. 3. Blott på din förtjänst jag litar, Söker hjälp och råd; Läk mitt hjärta, stärk min ande, Fräls mig blott af nåd. Jesus, Jesus, låt mig bönhörd bli. Då du andra till dig

kallar, Gå ej mig förbL

4. Du min enda fröjdekälla, Mer än lif för mig. Hvem i himlen och på jorden Har jag utom dig? Jesus, Jesus, låt mig bönhörd bli. Då du andra till dig kallar, Gå ej mig förbi

N:o 459 se **454. N:o 458.**

Allegretto.

V. H. Doane.

ferrH- ± f ? \ P _£ ------- ; --------- 1 ---------- j; ----- -4-3 ------- j ------ -±rTSfr-i-

ftrr *' * * - g: gs l: ^--3t- g - *- * - S - s- fi*-±- «/ » » w g. & . 1. Gå ej mig för - bi, o Je - sus, Låt mig bön-hörd bli. £. JL .*.. ^. 4L* ^, JL. 4L JL JL ^g,j jMr?-r ----------------- ------- 1 --------- 1 --------- 1 -------- 1 --------- »- «"

r--te ---- ?r- ----- h ---- h - -F-H - *-

----- ZJi ------------ |L* - H ------ K_s - }. ------ p_« - V P 0 ^ /.O ,|? fr *J ------- h ----- fi ----- r - -K ----- ^-r 5^-f - f- *-* ---- * ---- ' ---- ----- m - h J ^T _j - i ------------ ^ »H»

i j =ji_^ j ; ----- sJ-. - 1 ------

Då du yän - ligt ler mot C\. u , ---- .* ---- f ----- f1 ---- f ----- f~ - ff~7 an - dra, Gå ej mig för J y . f . f f f -- bi. r i

1 ! r- c .... r- ..... f- - i - i -

\ ^ v V ¥ Q > L - ?sj ----- 4-i - |=rf«[--------- 1 ------------ (- -------------- 1 - 1 ------- v ----- 1 ------ 1 - J 1 | 1 > /J fr-t* K b K 1

Anr^1 - zd - g ------ V-é ------ ' --------- 1 ----- aj- HJ ' -H* f H* « J i » <*?.. A ii f^* -7$ i- ?

IsU ^ ,^T« å m J i "J* J ^* $S y

J \ & $. * Je - sus, Je - - sus, låt mig tv , *-S f * T . . bön-hörd bli, Då du an . dra till dig - 0 - 1 ------ 0 - _

*jr. b L | ----------- fe ------ fe ------ 1 ----- 1 - "f - r - w^i - £~^ - £. -c - L. f

^/ k ". P- ' ^ ^ L r i * . L . i i i y

T p P r r* i ly l/ ly w

1 f 1 rit (.), v tJ ^ F onen ig böjer, bönhörd bli. kallar,

JL^-JjZ ----- 1 --- ^ -Ji-J ---- j ---- J- -T5p --- i - J 2. Låt mig inför nådatr kal- lar, Gå ej mig för -bi. j ^9. ^L* ^L JL ^L ^. Q. L /P ^-rt - 1 ---- 1 ---- t-~Tp~i När jag där i bön m Jesus, hjälp mig tro. Jesus, Jesus, låt mig - ~ Då du andra till dig ----- L_? ,. . ..... ,-t- U ------ , »-a. Gå ej mig förbi. 3. Blott på din förtjänst jag litar, Söker hjälp och råd; Läk mitt hjärta, stärk min ande, Fräls mig blott af nåd. Jesus, Jesus, låt mig bönhörd bli. Då du andra till dig kallar, Gå ej mig förbL

4. Du min enda fröjdekälla, Mer än lif för mig. Hvem i himlen och på jorden Har jag utom dig? Jesus, Jesus, låt mig bönhörd bli. Då du andra till dig kallar, Gå ej mig förbi

N:o 459 se **454. N:o 460.** Adagio.

Urgammal folkmelodi

"t r~2 - r^ "== --- . 1 ----- 1~ - « - 4-,, H - n -S-, mj M ------ 1-1 / ---- j ------ 0 u .

J ^E - ^ ----- 4 - < 4 1. Ko -2- - *- J .- m, H| 1=1 h(H- 1 ---- *- jl - ge - (H - 1 - , An d »- le, ^=^ till mig in, & -\ --- Upp F*=^ - lys min p;_,£ ----- k'0__| själ, up F^ p-

- -b- 4 ----- S - t M Ll ---- 1 JLU - | - * i - U ------- U i - | ----------- j_

tänd mitt sinn, .&

Att jag i dig må blif

va.

t

Låt ly - sa

ii - i - d-H - ^^ j -=*=-*- ff 1 n~ 1 4=i i~J - i i *7 i

y ----- 5 ----- J ----- £ lif - vets Iji . p .* .i - »- as för + JfL mig, & -fLU-U Och led mig ^- .... -f .... L- .... - 3 ------ » - på den r r -d - 3~i^~~ rät - ta stig; rs- ? rN

b - i ----- * ----- - -& -------- i- ------ f- f - t- M r-HM

l- 1 - " ~. »n - >- r :==T~~ /TN - 1 ----- h-t-33 " _.. all S2 »tånde lär B mig jag n ondt , ------- p- J ---------------- -H ------ . inning led du mig, t öppna nådelig aig, Gud, din vilja, från alla synder ren, aå följa dig allen, ifrån mig skilja. Dig vill jag o- ijJvf *- "J 5 ^ *u 1 ^ -H 2« uti L1 -------- J- T^f-^- Förs t, i. . -, Och helt mig gif^ - - va. Gör T* f-.linr ^ , ^t

~f~» ---- - ^d Allt ^-p - - - \-~A --------- --------- ------- *S -a 3. Jag känner ej min svaghet all, Jag vet ej hvad jag hed j a skall, Hvad gagnar eller skadar. O helge Ande, hed för mig, Och lär mig sucka innerlig Mitt abha, käre fader.

N:o 461 se **83.**

N:o 460. Adagio.

Urgammal folkmelodi

"t r~2 - r^ "== --- . 1 ----- 1~ - « - 4-,, H - n -S-, mj M ------ 1-1 / ---- j ------ 0 u .

J ^E - ^ ----- 4 - < 4 1. Ko -2- - *- J .- m, H| 1=1 h(H- 1 ---- *- jl - ge - (H - 1 - , An d »- le, ^=^ till mig in, & -\ --- Upp F*=^ - lys min p;_,£ ----- k'0__| själ, up F^ p-

- -b- 4 ----- S - t M Ll ---- 1 JLU - | - * i - U ------- U i - | ----------- j_

tänd mitt sinn, .&

Att jag i dig må blif

va.

t

Låt ly - sa

ii - i - d-H - ^^ j -=*=-*- ff 1 n~ 1 4=i i~J - i i *7 i

y ----- 5 ----- J ----- £ lif - vets Iji . p .* .i - »- as för + JfL mig, & -fLU-U Och led mig ^- .... -f .... L- .... - 3 ------ » - på den r r -d - 3~i^~~ rät - ta stig; rs- ? rN

b - i ----- * ----- - -& -------- i- ------ f- f - t- M r-HM

l- 1 - " ~. »n - >- r :==T~~ /TN - 1 ----- h-t-33 " _.. all S2 »tånde lär B mig jag n ondt , ------- p- J ---------------- -H ------ . inning led du mig, t öppna nådelig aig, Gud, din vilja, från alla synder ren, aå följa dig allen, ifrån mig skilja. Dig vill jag o- ijJvf *- "J 5 ^ *u 1 ^ -H 2« uti L1 -------- J- T^f-^- Förs t, i. . -, Och helt mig gif^ - - va. Gör T* f-.linr ^ , ^t

~f~» ---- - ^d Allt ^-p - - - \-~A --------- --------- ------- *S -a 3. Jag känner ej min svaghet all, Jag vet ej hvad jag hed j a skall, Hvad gagnar eller skadar. O helge Ande, hed för mig, Och lär mig sucka innerlig Mitt abha, käre fader.

N:o 461 se **83.**

N:o 462.

Andantino. J^. Eeichardt. 1. Gör oss brin - nan - de i an - den, Tänd din eld ut - - i vår själ, Så att vi med fröjd, o Her - re, Tja - na dig i ve och väl,

2. Värm oss vid ditt eget hjärta, Med din egen kärleksglöd,

Ty vi ha blott brist och svaghet, Endast mörker, köld och död.

3. Fyll oss med en helig ifver För det verk, som du oss gett,

Hjälp oss att församla många Till den frälsning, du beredt.

4. Gif oss Andens kraft från höjden I ett rikt och härligt mått, Att vårt lif må vittne bära, Om den frälsning, som vi fått.

N:o 463.

Andante.

W. B. Braäbury.

^E:

1. Je - sus, du vår go - de her------- de,

För oss till de grö - na än - - - gar,

N h i^rj J^N

Vår - da själf din köp - ta Föd oss med ditt e - get

1

é, f .?. \ f .

hjord.

ord. Go - de Je -

s, go - de Je - sus, Du - ka oss ditt ri - ka .*. .*. .*. ^ | l

.*. TT tT T" « »A tf4 *g

l

^ **N:o 462.**

Andantino. J^. Eeichardt. 1. Gör oss brin - nan - de i an - den, Tänd din eld ut - - i vår själ, Så att vi med fröjd, o Her - re, Tja - na dig i ve och väl,

2. Värm oss vid ditt eget hjärta, Med din egen kärleksglöd,

Ty vi ha blott brist och svaghet, Endast mörker, köld och död.

3. Fyll oss med en helig ifver För det verk, som du oss gett,

Hjälp oss att församla många Till den frälsning, du beredt.

4. Gif oss Andens kraft från höjden I ett rikt och härligt mått, Att vårt lif må vittne bära, Om den frälsning, som vi fått.

N:o 463.

Andante.

W. B. Braäbury.

^E:

1. Je - sus, du vår go - de her------- de,

För oss till de grö - na än - - - gar,

N h i^rj J^N

Vår - da själf din köp - ta Föd oss med ditt e - get

1

é, f .?. \ f .

hjord.

ord. Go - de Je -

s, go - de Je - sus, Du - ka oss ditt ri - ka .*. .*. .*. ^ | l

.*. TT tT T" « »A tf4 *g

l

^bord. Go-de Je - - sus, go- de Je - - sus, Du- ka oss ditt ri - - ka bord.

3. För oss sist du själf vid handen Genom dödens mörka dal Till de sköna, sälla landen, Fjärran från all sorg, allt kval. Gode Jesus, gode Jesus För oss hem till himlens sal. :,:

2. På vår ökenvandring led oss Du till lifvets klara flod. Värdes där oss vederkvicka Och upplifva själ och mod. Gode Jesus, gode Jesus Gif oss rening i ditt blod. :,:

N:o 464.

Adagio.

mf

mf

i

l. Go-de Jesus, kom och led oss Genom den-na pröf-vo - tid, Var du lie - la vä - gen

**«^

-

p

BE

3=£

i

m/

ä

p

PP

i=£

l

4=fc

-5-*-

P

med oss, Gif oss kraft till lif - vets strid. Go - de Je - sus, kom och led oss Ge . nom

N J> ^ J* J* . J *. 'J h ^

-f-----fr& P f-» l g -}-fr-*f.\ . -g_Mto-| i f -f:.

£

ritard.

/ a

*

tidens ö-ken-land. Go-de Je-sus, kom och led oss Genom ti-dens ö - ken-land.

h

& h h h»

^-g_g J ^ ^---- t fi * é9m^L_9.

mzpC,^ r-r [[b-^fe=p

i-

/ "

2. Skydda oss för frestarns snaror Och ton skymmer, Var vår tröst, o Jesus kär. för syndens mörka stig. Genom tidens många Gode Jesus etc.

faror För oss, Herre, hem till dig. Gode . ~ , .. ,.., , , ... _. _

Jesus etc nar dodens bud V1 horaJ B3ud

oss hvila i din famn, Och låt dina änglar

3. Var i tider af bekymmer Med din föra Oss dit hem till fridens hamn. Gode nåd och hjälp oss när; Då vår lefnads af- Jesus etc. bord. Go-de Je - - sus, go- de Je - - sus, Du- ka oss ditt ri - - ka bord.

3. För oss sist du själf vid handen Genom dödens mörka dal Till de sköna, sälla landen, Fjärran från all sorg, allt kval. Gode Jesus, gode Jesus För oss hem till himlens sal. :,:

2. På vår ökenvandring led oss Du till lifvets klara flod. Värdes där oss vederkvicka Och upplifva själ och mod. Gode Jesus, gode Jesus Gif oss rening i ditt blod. :,:

N:o 464.

Adagio.

mf

mf

i

l. Go-de Jesus, kom och led oss Genom den-na pröf-vo - tid, Var du lie - la vä - gen

**«^

-

p

BE

3=£

i

m/

ä

p

PP

i=£

l

4=fc

-5-*-

P

med oss, Gif oss kraft till lif - vets strid. Go - de Je - sus, kom och led oss Ge . nom

N J> ^ J* J* . J *. 'J h ^

-f-----fr& P f-» l g -}-fr-*f.\ . -g_Mto-| i f -f:.

£

ritard.

/ a

*

tidens ö-ken-land. Go-de Je-sus, kom och led oss Genom ti-dens ö - ken-land.

h

& h h h»

^-g_g J ^ ^---- t fi * é9m^L_9.

mzpC,^ r-r [[b-^fe=p

i-

/ "

2. Skydda oss för frestarns snaror Och ton skymmer, Var vår tröst, o Jesus kär. för syndens mörka stig. Genom tidens många Gode Jesus etc.

faror För oss, Herre, hem till dig. Gode . ~ , .. ,.., , , ... _. _

Jesus etc nar dodens bud V1 horaJ B3ud

oss hvila i din famn, Och låt dina änglar

3. Var i tider af bekymmer Med din föra Oss dit hem till fridens hamn. Gode nåd och hjälp oss när; Då vår lefnads af- Jesus etc. **N:o 465.**

Adagio.

'

Miss Davis.

1. Je-sus, du som små -kat

Kor-sets död för mig,

- . Jj -.

Du, som allt för-

ts^fr.

£=£

^

mp

jjtfc* ---- 1 ----- - ^ - ---- 1 ------ N - * ---- * - \^~ * - - -*H- .1 ------ 1 - _sa ----- ^ A_J

&£ - J ----- J ^ .M- -Jv- J ---- j, ---- - ------ 1 - a - .. 3 - J ------ J ----- J J * 1

i ii sa - kat Och ej sko nät dig, Gif, att jag ej hel -ler ~- *U j «.: .. . nj^* Cfc-b - 1 ------ 1 ..... _ i» - r ------ F ------ ^ ----- i , - g}* J - S-= - B ----- I l* > .^u* - i ------- 1 A -J ------- b - 1 ------ 1 ' . X -t ------ br- ' -h? - k-* f

ritard.

Un - dan - dra - ger mig, När det verk-ligt gäl - ler Afct be-kan-na dig.

i l

F=rg:

=t=t?

x\llt för intet gaf du, Sådant var ditt råd, Lyfte bördan af mig Af din fria nåd. Skulle jag ej blifva Din för evigt då, Och med fröjd dig gifva, Hvad jag undfått så?

i

3. O min Jesus, tag mig, Sådan som jag är. Led och lär och drag mig, Hur det går mig här. Gif mig nåd att vandra I din sannings ljus Och din väg ej klandra Midt i stormens brus.

Hjälp mig ock att bära Vittnesbörd om dig Och det namn till ära, Som du gifvit mig. Efter korta striden Gif mig ock din frid. Snart, ack, snart förliden Är min pröfningstid. **N:o 466.**

Andante.

Ursprungl. en fransysk folkmel.

l. Je-sus, gör mig så till sin-nes, Så-som du till sin-nes var. n , .msn^f.T I all nöd mig för till min-nes, Hm ditt kors du tå-ligt bai. ucn om mansKor ha - ta mig, Je - sus, lär lik-na dig: De-ras brott och nöd grå - ta, De-ras o-for-rätt för

3. Jesus, lär mig så i nöden Som i glädjen tro på Gud; Så i lifvet som i döden Tröstligt höja bönens ljud; Vara med Guds vilja nöjd, Hafva i hans ord min fröjd Och intill min lefnads ända Söka att hans verk fullända.

2. Jesus låt din helga vandel Alltid för mitt öga stå, Så att jag i all min handel ta. Dig blott efterfölja må.

Du, som villigt gjorde allt, zf |i Hvad din fader dig befallt,

~| j Hjälp mig så min lefnad föra,

~f Att jag städs må dig tillhöra.

4. Jesus, värdes mig utrusta Med din helge Andes nåd, Att ej världen och dess lusta Skiljer mig från dina råd. Se, jag villig är, men svag: Jesus i ditt hägn mig tag, Du, som, mäktig i de svaga, Bäst kan hjälpa och ledsaga.

N:o 576.

1. Gif, o Jesus, fröjd och lycka: Ett nytt år går åter in; Värdes ock på nytt intrycka I mitt hjärta viljan din. Gif, att själen, ren och from, Blir på nytt din egendom. Ny välsignelse och gamman Skänk af nåd oss allesamman.

2. Jesus vare allt mitt nöje, Jesus blifve alltid när; Jesus mina sinnen höje, Jesus vare mitt begär; Jesus styrke kropp och själ, Jesus mig beskydde väl, Jesus vare i mitt hjärta, Jesus lise i all smärta.

3. Jesus, hjälp mig väl använda Detta påbegynta år, Och hvad helst mig än må hända, Led mig du i dina spår. Stå mig bi uti all nöd, Var mig när uti min död. Ack, du mig i famnen slute, När min lifstid här är ute.

N:o 467 se **1.**

N:o 468 se **265. N:o 466.**

Andante.

Ursprungl. en fransysk folkmel.

l. Je-sus, gör mig så till sin-nes, Så-som du till sin-nes var. n , .msn^f.T I all nöd mig för till min-nes, Hm ditt kors du tå-ligt bai. ucn om mansKor ha - ta mig, Je - sus, lär lik-na dig: De-ras brott och nöd grå - ta, De-ras o-for-rätt för

3. Jesus, lär mig så i nöden Som i glädjen tro på Gud; Så i lifvet som i döden Tröstligt höja bönens ljud; Vara med Guds vilja nöjd, Hafva i hans ord min fröjd Och intill min lefnads ända Söka att hans verk fullända.

2. Jesus låt din helga vandel Alltid för mitt öga stå, Så att jag i all min handel ta. Dig blott efterfölja må.

Du, som villigt gjorde allt, zf |i Hvad din fader dig befallt,

~| j Hjälp mig så min lefnad föra,

~f Att jag städs må dig tillhöra.

4. Jesus, värdes mig utrusta Med din helge Andes nåd, Att ej världen och dess lusta Skiljer mig från dina råd. Se, jag villig är, men svag: Jesus i ditt hägn mig tag, Du, som, mäktig i de svaga, Bäst kan hjälpa och ledsaga.

N:o 576.

1. Gif, o Jesus, fröjd och lycka: Ett nytt år går åter in; Värdes ock på nytt intrycka I mitt hjärta viljan din. Gif, att själen, ren och from, Blir på nytt din egendom. Ny välsignelse och gamman Skänk af nåd oss allesamman.

2. Jesus vare allt mitt nöje, Jesus blifve alltid när; Jesus mina sinnen höje, Jesus vare mitt begär; Jesus styrke kropp och själ, Jesus mig beskydde väl, Jesus vare i mitt hjärta, Jesus lise i all smärta.

3. Jesus, hjälp mig väl använda Detta påbegynta år, Och hvad helst mig än må hända, Led mig du i dina spår. Stå mig bi uti all nöd, Var mig när uti min död. Ack, du mig i famnen slute, När min lifstid här är ute.

N:o 467 se **1.**

N:o 468 se **265. N:o 466.**

Andante.

Ursprungl. en fransysk folkmel.

l. Je-sus, gör mig så till sin-nes, Så-som du till sin-nes var. n , .msn^f.T I all nöd mig för till min-nes, Hm ditt kors du tå-ligt bai. ucn om mansKor ha - ta mig, Je - sus, lär lik-na dig: De-ras brott och nöd grå - ta, De-ras o-for-rätt för

3. Jesus, lär mig så i nöden Som i glädjen tro på Gud; Så i lifvet som i döden Tröstligt höja bönens ljud; Vara med Guds vilja nöjd, Hafva i hans ord min fröjd Och intill min lefnads ända Söka att hans verk fullända.

2. Jesus låt din helga vandel Alltid för mitt öga stå, Så att jag i all min handel ta. Dig blott efterfölja må.

Du, som villigt gjorde allt, zf |i Hvad din fader dig befallt,

~| j Hjälp mig så min lefnad föra,

~f Att jag städs må dig tillhöra.

4. Jesus, värdes mig utrusta Med din helge Andes nåd, Att ej världen och dess lusta Skiljer mig från dina råd. Se, jag villig är, men svag: Jesus i ditt hägn mig tag, Du, som, mäktig i de svaga, Bäst kan hjälpa och ledsaga.

N:o 576.

1. Gif, o Jesus, fröjd och lycka: Ett nytt år går åter in; Värdes ock på nytt intrycka I mitt hjärta viljan din. Gif, att själen, ren och from, Blir på nytt din egendom. Ny välsignelse och gamman Skänk af nåd oss allesamman.

2. Jesus vare allt mitt nöje, Jesus blifve alltid när; Jesus mina sinnen höje, Jesus vare mitt begär; Jesus styrke kropp och själ, Jesus mig beskydde väl, Jesus vare i mitt hjärta, Jesus lise i all smärta.

3. Jesus, hjälp mig väl använda Detta påbegynta år, Och hvad helst mig än må hända, Led mig du i dina spår. Stå mig bi uti all nöd, Var mig när uti min död. Ack, du mig i famnen slute, När min lifstid här är ute.

N:o 467 se **1.**

N:o 468 se **265.** **N:o 469.**
Adagio. P 1. Dy - ra - ste In - tet i Je - sus, till vari - den kan dig vi nu skän - ka oss la, hvi - la, Huldt du oss Blott i din kal-lär, vi ly - da din röst , h d d . famn fm - ner sja - len sm tröst. kän-ner, So - ker dem upp på den vil-lan-de stig; Står he - la da-gen med ut-sträck-ta hän-der, Dag . Ii - gen rö - par: »O, kom-men till mig.>

2. Till dig vi komma och djupt oss nedböja, Jordens och himmelens Herre, för dig. Under vår ångest och smärta vi höja Hjärtat i innerlig bön upp till dig; Minnas den ångest, den död och den smärta, Du för oss nådefullt tog uppå dig, Skåda i tron på ditt uppstungna hjärta; Minnas det ordet : »O, kommen till mig».

3. Så vi nu komma från synden och världen. Gif oss din kraft, Herre Jesus, och mod. Låt oss ej snärjas af lögnen och flärden, Du som för oss har utgjutit ditt blod. Styrk oss i striden för himlarnas rike; Led oss, o Jesus, på sanningens stig; Tills vi få se dig och varda dig like, Evigt få vara i himlen hos dig.

N:o 604.

1. »Brudgummen kommer», hörs anskriet skälla. Syndare, pröfva dig, än är det tid. Skall han som vän eller ovän dig kalla? Skynda, betänk, hvad som hör till din frid. Herren skall komma helt snart för att döma. Skall du bli frälst? Skall han visa dig bort? Vakne, då alla, som brudgummen glömma, Uppstån af sömnen, ty tiden är kort.

2. »Brudgummen kommer», hörs anskriet skälla. Herrens dyrköpta, nu nalkas ditt hopp. Bruden skall hämtas. Ej tårar mer falla. Lyften, I frälste, ert hufvud nu opp. Här han I varit som fången i fångsel, Nu blin I lösta ur fängelsets band; Här han I kämpat er fram genom trängsel, Nu fån I komma till frihetens land.

3. Anskriet höres: »Se, brudgummen kommer!» Kom, du af längtan försmäktande brud. Knoppen på träden nu bådar dig sommar. Kom nu att möta din Herre och Gud. Klädd är du ren i den snöhvita skruden. Lampan blott sköt, att hon brinner så klar. Brudgummen kommer att hämta hem bruden. Vaka, o brud, och städs redo nu var.

4. »Brudgummen kommer», hörs anskriet skälla. Bruden framträder, förlöst ur allt tvång. Nu skall hon krönas, och himlarna alla Fyllas af jubel och fröjdefull sång. Änglarnas skaror med harpor i handen Sjunga: »Guds lamm vare ära och pris.» Fräl-sade själar från jordiska banden Lofva vår Gud uppå änglarnas vis.

N:o 470 se **111.**

N:o 471.
Andante.

Ii

C. J. Lewerth. Originalkomp.

N

q- ! l -

i:

l

tt=£

7T~*~'~* U -

1. O Gud min fa-der, lär mig blott För-trö-sta så på dig, Att hvad på j or-den

9~~

ii/

n .ff] \ . b .f . , i Y 5 _u (^* tf J J i K. k tf

r j * fl J. 9 1 n ji _j ,L n J i

rm *. 1 J « ^ \ Ä * _i j> ^"i *" > t «

V>]7 41 p * j j A - - . \ \ i i * d 9 \

^ f * ' ' LF LJ " * *' * *'^ **"". ' ' blir min lott, Hur du än f ö - rer mig, Jag bed -ja kan i väl och ve: Din u J - - - - ^1 -1

r w*9 ' '» » F u F A* j* A A

- -fw u. 'S - i^" i l0* lia l0 1 f f|* f * ~

""^ ff -f k- p - F r r - T- - j__ ------ L - L. få: ---- U ---- U- - L. L - 1= - L -

- \- ----- - ---- k_^ --------- 1 --- 1 ----- 1 ------- ^ i r*' --- fr i f --- * ----- p ----- r ' F" ---- F ----- F ----- F ----- . 11 '- IllPlllpli i^9

3=*

vil - ja ske, din vil - ja ske. Jag be-dja kan i väl och ve: Din vil-ja ske.

-^

&

-*!-

£

1

£

-É-i». ?.-'f-j-f-

l ! l^ l

2. Regera själf mitt hjärta, Gud; Böj det till ditt behag. Lär mig att lyda dina bud

Och älska dig, att jag

Städs bedja kan i väl och ve:

Din vilja ske, din vilja ske. :,: **N:o 604.**

1. »Brudgummen kommer», hörs anskriet skälla. Syndare, pröfva dig, än är det tid. Skall han som vän eller ovän dig kalla? Skynda, betänk, hvad som hör till din frid. Herren skall komma helt snart för att döma. Skall du bli frälst? Skall han visa dig bort? Vakne, då alla, som brudgummen glömma, Uppstån af sömnen, ty tiden är kort.

2. »Brudgummen kommer», hörs anskriet skälla. Herrens dyrköpta, nu nalkas ditt hopp. Bruden skall hämtas. Ej tårar mer falla. Lyften, I frälste, ert hufvud nu opp. Här han I varit som fången i fångsel, Nu blin I lösta ur

fängelsets band; Här han I kämpat er fram genom trängsel, Nu fån I komma till frihetens land.

3. Anskriet höres: »Se, brudgummen kommer!» Kom, du af längtan försmäktande brud. Knoppen på träden nu bådar dig sommar. Kom nu att möta din Herre och Gud. Klädd är du ren i den snöhvita skruden. Lampan blott sköt, att hon brinner så klar. Brudgummen kommer att hämta hem bruden. Vaka, o brud, och städs redo nu var.

4. »Brudgummen kommer», hörs anskriet skälla. Bruden framträder, förlöst ur allt tvång. Nu skall hon krönas, och himlarna alla Fyllas af jubel och fröjdefull sång. Änglarnas skaror med harpor i handen Sjunga: »Guds lamm vare ära och pris.» Fräl-sade själar från jordiska banden Lofva vår Gud uppå änglarnas vis.

N:o 470 se **111.**

N:o 471.
Andante.

Ii

C. J. Lewerth. Originalkomp.

N

q- ! l -

i:

l

tt=£

7T~*~'~* U -

1. O Gud min fa-der, lär mig blott För-trö-sta så på dig, Att hvad på j or-den

9~~

ii/

n .ff] \ . b .f . , i Y 5 _u (^* tf J J i K. k tf

r j * fl J. 9 1 n ji _j ,L n J i

rm *. 1 J « ^ \ Ä * _i j> ^"i *" > t «

V>]7 41 p * j j A - - . \ \ i i * d 9 \

^ f * ' ' LF LJ " * *' * *'^ **"". ' ' blir min lott, Hur du än f ö - rer mig, Jag bed -ja kan i väl och ve: Din u J - - - - ^1 -1

r w*9 ' '» » F u F A* j* A A

- -fw u. 'S - i^" i l0* lia l0 1 f f|* f * ~

""^ ff -f k- p - F r r - T- - j__ ------ L - L. få: ---- U ---- U- - L. L - 1= - L -

- \- ----- - ---- k_^ --------- 1 --- 1 ----- 1 ------- ^ i r*' --- fr i f --- * ----- p ----- r ' F" ---- F ----- F ----- F ----- . 11 '- IllPlllpli i^9

3=*

vil - ja ske, din vil - ja ske. Jag be-dja kan i väl och ve: Din vil-ja ske.

-^

&

-*!-

£

1

£

-É-i». ?.-'f-j-f-

l ! l^ l

2. Regera själf mitt hjärta, Gud; Böj det till ditt behag. Lär mig att lyda dina bud

Och älska dig, att jag

Städs bedja kan i väl och ve:

Din vilja ske, din vilja ske. :,: **N:o 604.**

1. »Brudgummen kommer», hörs anskriet skälla. Syndare, pröfva dig, än är det tid. Skall han som vän eller ovän dig kalla? Skynda, betänk, hvad som hör till din frid. Herren skall komma helt snart för att döma. Skall du bli frälst? Skall han visa dig bort? Vakne, då alla, som brudgummen glömma, Uppstån af sömnen, ty tiden är kort.

2. »Brudgummen kommer», hörs anskriet skälla. Herrens dyrköpta, nu nalkas ditt hopp. Bruden skall hämtas. Ej tårar mer falla. Lyften, I frälste, ert hufvud nu opp. Här han I varit som fången i fångsel, Nu blin I lösta ur fängelsets band; Här han I kämpat er fram genom trängsel, Nu fån I komma till frihetens land.

3. Anskriet höres: »Se, brudgummen kommer!» Kom, du af längtan försmäktande brud. Knoppen på träden nu bådar dig sommar. Kom nu att möta din Herre och Gud. Klädd är du ren i den snöhvita skruden. Lampan blott sköt, att hon brinner så klar. Brudgummen kommer att hämta hem bruden. Vaka, o brud, och städs redo nu var.

4. »Brudgummen kommer», hörs anskriet skälla. Bruden framträder, förlöst ur allt tvång. Nu skall hon krönas, och himlarna alla Fyllas af jubel och fröjdefull sång. Änglarnas skaror med harpor i handen Sjunga: »Guds lamm vare ära och pris.» Fräl-sade själar från jordiska banden Lofva vår Gud uppå änglarnas vis.

N:o 470 se **111.**

N:o 471.
Andante.

Ii

C. J. Lewerth. Originalkomp.

N

q- ! l -

i:

l

tt=£

7T~*~'~* U -

1. O Gud min fa-der, lär mig blott För-trö-sta så på dig, Att hvad på j or-den

9~~

ii/

n .ff] \ . b .f . , i Y 5 _u (^* tf J J i K. k tf

r j * fl J. 9 1 n ji _j ,L n J i

rm *. 1 J « ^ \ Ä * _i j> ^"i *" > t «

V>]7 41 p * j j A - - . \ \ i i * d 9 \

^ f * ' ' LF LJ " * *' * *'^ **"". ' ' blir min lott, Hur du än f ö - rer mig, Jag bed -ja kan i väl och ve: Din u J - - - - ^1 -1

r w*9 ' '» » F u F A* j* A A

- -fw u. 'S - i^" i l0* lia l0 1 f f|* f * ~

""^ ff -f k- p - F r r - T- - j__ ------ L - L. få: ---- U ---- U- - L. L - 1= - L -

- \- ----- - ---- k_^ --------- 1 --- 1 ----- 1 ------- ^ i r*' --- fr i f --- * ----- p ----- r ' F" ---- F ----- F ----- F ----- . 11 '- IllPlllpli i^9

3=*

vil - ja ske, din vil - ja ske. Jag be-dja kan i väl och ve: Din vil-ja ske.

-^

&

-*!-

£

1

£

-É-i». ?.-'f-j-f-

l ! l^ l

2. Regera själf mitt hjärta, Gud; Böj det till ditt behag. Lär mig att lyda dina bud

Och älska dig, att jag

Städs bedja kan i väl och ve:

Din vilja ske, din vilja ske. :,: **N:o 472.**

Adagio.

1. Stil -la, ja, allt-me-ra stil - la Gör, o Je-sus, du min själ. Stil -la, när det 2. Göm, ack göm mig i ditt "T £j ftt) n"*" "*. hjärta; Endast där jag finner .i i ci.L'i i « i j. . . »i ro- Tag mig sedan från all gar mig il- la, Stil^- la, nar det gar mig yal. smärta;feLåt £ig evigt nos dig

Moderato. Michael Haydn.

1. Fa . der, du, som från din Upp till dig från vari -dens him-mel vim-mel Ska - dar mildt på bar-nen ner. Til . lits- fullt vårt ö - ga ser, Fram in - för din tron vi tr ä-da; Tag oss upp u - - ti din famn. Fram in - för din tron trä - da, Bön - hör oss, i Je - su namn. 2. Låt din Ande i oss verka Rätta lifvet kraft förnimma, Tag din boning i vårt bröst, mer och mer, Att vår själ må kunna märka Låt oss nu din kraft förnimma, Fyll vårt All den nåd som du beter. Låt oss nu din hjärta med din tröst. :,: N:o 472.

Adagio.

1. Stil -la, ja, allt-me-ra stil - la Gör, o Je-sus, du min själ. Stil -la, när det 2. Göm, ack göm mig i ditt "T £j ftt) n"*" "*. hjärta; Endast där jag finner .i i ci.L'i i « i j. . . »i ro- Tag mig sedan från all gar mig il- la, Stil^- la, nar det gar mig yal. smärta;feLåt £ig evigt nos dig

Moderato. Michael Haydn.

1. Fa . der, du, som från din Upp till dig från vari -dens him-mel vim-mel Ska - dar mildt på bar-nen ner.

Til . lits- fullt vårt ö - ga ser, Fram in - för din tron vi tr ä-da; Tag oss upp u - - ti din famn. Fram in - för din tron trä - da, Bön - hör oss, i Je - su namn. 2. Låt din Ande i oss verka Rätta lifvet kraft förnimma, Tag din boning i vårt bröst, mer och mer, Att vår själ må kunna märka Låt oss nu din kraft förnimma, Fyll vårt All den nåd som du beter. Låt oss nu din hjärta med din tröst. :,: N:o 474 se **3.**

N:o 475. Andante.

TT-

l '--'

1. På lof-sångs-vin-gar bu-ren, Alls-mak . ti . ge, till dig, Som

lif - var all na - - - tu - ren, Min stäm - ma hö . . j e

; Se

Värl-dens tu - sen munnar Upp - hö - ja städs ditt pris; Ditt verk din makt för

'"'* J?3.

» -J- - . *. -

l 1 l

kun - nar Allt på sitt e - get vis.

Efe

T

I rymden världar tåga, Förkunnande din makt, Millioner solars låga Är skymten af din prakt. Din ära hafvet brusar, Din vagn på skyar går, Din röst ur stormen susar, Din blick till afgrund når.

3.

Men om i åskans dunder Och i orkanens ljud Du tecknar dina under Som varelsernas Gud: Din mildhet lika röjes Som deras hulde far, Där gyllne skörden höjes, Där västanfläkten far.

5. Du lindrar hennes smärta I sorgens bittra stund, Tillsäger hennes hjärta Din nåds och frids förbund. Du gifver kroppen hälsa, Ja, föder, kläder väl. Af kärlek vill du frälsa Från döden hennes själ.

4. I friska skogens höjning, I grottans svala famn, Vid bäckens lugna böjning, I dalens blomsterfamn, Så skapelsen förtäljer Din makt och vishets råd, Men människan du väljer Till målet för din nåd.

6. Med nåd du henne leder På lifvets törnestig, Du henne där bereder Att en gång möta dig. Må jordens skilda zoner Och hafvets vida famn Och änglars millioner Lofsjunga Herrens namn.

N:o 476 se **291. N:o 474** se **3.**

N:o 475. Andante.

TT-

l '--'

1. På lof-sångs-vin-gar bu-ren, Alls-mak . ti . ge, till dig, Som

lif - var all na - - - tu - ren, Min stäm - ma hö . . j e

; Se

Värl-dens tu - sen munnar Upp - hö - ja städs ditt pris; Ditt verk din makt för

'"'* J?3.

» -J- - . *. -

l l l

kun - nar Allt på sitt e - get vis.

Efe

T

I rymden världar tåga, Förkunnande din makt, Millioner solars låga Är skymten af din prakt. Din ära hafvet brusar, Din vagn på skyar går, Din röst ur stormen susar, Din blick till afgrund når.

3.

Men om i åskans dunder Och i orkanens ljud Du tecknar dina under Som varelsernas Gud: Din mildhet lika röjes Som deras hulde far, Där gyllne skörden höjes, Där västanfläkten far.

5. Du lindrar hennes smärta I sorgens bittra stund, Tillsäger hennes hjärta Din nåds och frids förbund. Du gifver kroppen hälsa, Ja, föder, kläder väl. Af kärlek vill du frälsa Från döden hennes själ.

4. I friska skogens höjning, I grottans svala famn, Vid bäckens lugna böjning, I dalens blomsterfamn, Så skapelsen förtäljer Din makt och vishets råd, Men människan du väljer Till målet för din nåd.

6. Med nåd du henne leder På lifvets törnestig, Du henne där bereder Att en gång möta dig. Må jordens skilda zoner Och hafvets vida famn Och änglars millioner Lofsjunga Herrens namn.

N:o 476 se **291.** **N:o 474** se **3.**

N:o 475. Andante.

TT-

l '--'

1. På lof-sångs-vin-gar bu-ren, Alls-mak . ti . ge, till dig, Som

lif - var all na - - - tu - ren, Min stäm - ma hö . . j e

; Se

Värl-dens tu - sen munnar Upp - hö - ja städs ditt pris; Ditt verk din makt för

""* J?3.

» -J- - . *. -

l l l

kun - nar Allt på sitt e - get vis.

Efe

T

I rymden världar tåga, Förkunnande din makt, Millioner solars låga Är skymten af din prakt. Din ära hafvet brusar, Din vagn på skyar går, Din röst ur stormen susar, Din blick till afgrund når.

3.

Men om i åskans dunder Och i orkanens ljud Du tecknar dina under Som varelsernas Gud: Din mildhet lika röjes Som deras hulde far, Där gyllne skörden höjes, Där västanfläkten far.

5. Du lindrar hennes smärta I sorgens bittra stund, Tillsäger hennes hjärta Din nåds och frids förbund. Du gifver kroppen hälsa, Ja, föder, kläder väl. Af kärlek vill du frälsa Från döden hennes själ.

4. I friska skogens höjning, I grottans svala famn, Vid bäckens lugna böjning, I dalens blomsterfamn, Så

skapelsen förtäljer Din makt och vishets råd, Men människan du väljer Till målet för din nåd.

6. Med nåd du henne leder På lifvets törnestig, Du henne där bereder Att en gång möta dig. Må jordens skilda zoner Och hafvets vida famn Och änglars millioner Lofsjunga Herrens namn.

N:o 476 se **291. N:o 477.**

Maestoso. Mason.

1. Lof - ven nu Her - ren med har -por och - ' psal-mer, Ho - nom att lof - va är här - ligt och stort. Her-ren Je - ru-sa-lem byg-ger och sam. - lar Dit sitt för - sking . ra - de folk, Is - rael.

2. Han den i hjärtat förkrossade helår, Svidande såren förbinder hans hand, Stjärnorna täljer och nämner han alla. Stor är vår Herre och stor är hans makt.

3. Skåden med undran, hur Herren regerar; Väldiga kämpar han nedslår till jord, Men de elända han nådigt upprättar. Sjungen vid harpornas toner hans lof,

4. Himmelens hvalf han med skyar betäcker, Törstande jorden han svalkar med regn.

Gräs han för boskapen låter uppväxa, Korparne mättar, som ropa om bröd.

6. Han har ej lust till de stolta och starka, Men de elända han gifver sin nåd. Dem honom frukta och hoppas på honom, Dem han uppfyller med sällhet och frid.

6. Prisa, Jerusalem, Herren, din konung. Upp att lofsjunga, o Sion, din Gud. Han dig befäster med eviga murar, Och dina barn han välsignar i dig.

N:o 572.

Lofven nu Herren för året, som svunnit, Prisen hans makt och besjungen hans nåd. Huru allt annat vi vanskligt ha funnit, Han har dock alltid stått fast vid sitt råd.

2. Han som en fader i allt mot oss handlat, Trofast han ledt oss hvar hänsvunnen dag, Bittraste sorg han till sötma förvandlat Och vändt till godo de hårdaste slag.

3. Han är den samme, hvad årtal vi skrifva, Åren ej kunna försvaga hans makt. Världar må grusas, men han skall förblifva Sions för evigt oryggliga vakt. **N:o 478.**-Ä~ -?5l ----- *l ----- a .^ ---- J5 -^- ^

yz - ^ - ^_ - ^ - ^-j-ö» -------- «^^ - *--= ------- *^j *.-£ - i-^j - -+ - *-A-# - <5)-j-<5| - s - . 1. Vak upp, min själ, sjung Her - rens pris, Ty han är e - vig, god och ÖT# ---- n ----------- * ----- 1~~* ------- » --- 1 ^ -rgl ------ J*»? ------ r ---------- r ------ Ma ----- *- r-H ---- &^t-& ---- G --- -t

- r r J* . m & - "g- ^ ----- ,*- nr - *^- » -

^ # 2 Ig ---- h ---- .- ------ Ii - a - ------------- 1 ---- (i J 1 1 l^ \ ^ ------- _j ------ 1 - -^2. ---

o - - än - -

de - - lig.

^=i*

J^L

\

2. Vak upp, min själ, brist ut med fröjd Och lofva Herren Gud i höjd.

Han var, han är, han vara skall. Hans namn ske pris af världen all.

3. Vak upp, min själ, och sjung hans namn, Som är en trygg och säker hamn.

När himlar, haf och jord förgå, Hans rike evigt skall bestå.

4. Vak upp och prisa nådens And', Som löser dig ur syndens band, Dig leder på den rätta stig Och under sorgen tröstar dig.

5. Vak upp, min själ, fall ödmjuk ned I stoftet och din Gud tillbed. En gång med outsäglig fröjd Du sjunga skall Guds lof i höjd.

N:o 583.

1. Gud, se i nåd till dessa två, Som här inför ditt anlet' stå Med löfte att i lif och död Förenta dela lust och nöd.

3. Din Ande god ledsage dem Och blifve gäst i deras hem, Att stilla fröjd och ljuflig rö Med honom där må bli och bo.

2. Det är ett heligt trosförbund, De slutit nu i denna stund; Så värdes, Gud, därtill dem ge Din hjälp och din välsignelse.

4. O Gud, vi böja oss för dig, Som är vår Gud evinnerlig, Vårt hopp, vår fröjd, vår frid, vårt råd; Välsigna oss och gif oss nåd. **N:o 479.**
L. Mason

mt? Ji J-i n i . ,r L. nr^~ i-h -s h h=h=^q

fi^JL^_j ---- t^ J ^ ---- j-x | 1 - j-s| j J-. 0-sJ X r -^^ f-*J ^»* 1. Må jord och al - la him - lar - - na Lof fc^ift - Q p .... * * r *. j-.- s . s J p7 r __J«éfif ÖK ?3 ut /r? ^ ^> - l _^2_Ji_^ - d - « - 3_i j._54_^ - « - a| - ^ -------- 1 - sä - ga Her-ren Je - ho- rf r . t f g i

2-T*-f-£S=£ r ' r r Jg __ k =E=f-g E-MEE

tfe - ^ ----- ------- 1 ----- * ----- ^ - 2 J ----- ^ ----- j fi* >- ^ - 3 - J - S - 1

va, Och sjun - ga högt hans pris. Till -t-r P, r r f f ,f . hvar - j e rum hans T r r gf i

ly-Bjf - » ----------- MF - F - F - l18- f-] ------- u - -4- W - * L » ------

JL u J* ji ^ _i TI _i i i j Ä* Ä ^ @l S. V N.^

faJ-S±-i - j - ^T j - fc- J - J - i - £-3 - i- ö ga når, På allt hans namn, hans stäm-pel står, 1 f* u J .*...§..£. -^...J- &*-. .*..*. -f- *. g-fr *. . g - (^^""S - l ----------- pr - i - 1 ------ f - |~~F^"ff'f~~i - - d - T .T T - ! i ni Vår Gud är hög och *". , ! h h h , ** w ^ w

l j - y ^ [JL H*. /TN b berg och haf och fält, sig det stjärnetält, ära bor. han i majestät, ysa all' hans fjät, ig, ack, hur stor. :,:

&\ * | h h ^ 1 *) __ 1- | \ 2. Han skapa ** f-J-i-S-^ "*" g: Han reste \ . ^ ^ ^» ^ . Där han i vis. Var Gud ar hög och vis. . . Dar strålar r^| - 0~ - f ~~$F~$F~] »ft* r ^ '1 g TI -1 klarhet] 2il5.fi ----- ^ ---- L - j - L ---- C-10 - L - L -]E - J Hans bonii \ ------ 1! ----- £. - f. ---- * - . i | p - * - f- L J ------ u 3. O, kom, du dag, du sälla tid, Då jordens släkten funnit frid Och sällhet i hans famn. Då vittna skall all mänsklighet Om nåd och frid och salighet Uti hans dyra namn. :,:

N:o 480 se **4. N:o 479.**
L. Mason

mt? Ji J-i n i . ,r L. nr^~ i-h -s h h=h=^q

fi^JL^_j ---- t^ J ^ ---- j-x | 1 - j-s| j J-. 0-sJ X r -^^ f-*J ^»* 1. Må jord och al - la him - lar - - na Lof fc^ift - Q p .... * * r *. j-.- s . s J p7 r __J«éfif ÖK ?3 ut /r? ^ ^> - l _^2_Ji_^ - d - « - 3_i j._54_^ - « - a| - ^ -------- 1 - sä - ga Her-ren Je - ho- rf r . t f g i

2-T*-f-£S=£ r ' r r Jg __ k =E=f-g E-MEE

tfe - ^ ----- ------- 1 ----- * ----- ^ - 2 J ----- ^ ----- j fi* >- ^ - 3 - J - S - 1

va, Och sjun - ga högt hans pris. Till -t-r P, r r f f ,f . hvar - j e rum hans T r r gf i

ly-Bjf - » ----------- MF - F - F - l18- f-] ------- u - -4- W - * L » ------

JL u J* ji ^ _i TI _i i i j Ä* Ä ^ @l S. V N.^

faJ-S±-i - j - ^T j - fc- J - J - i - £-3 - i- ö ga når, På allt hans namn, hans stäm-pel står, 1 f* u J .*...§..£. -^...J- &*-. .*..*. -f- *. g-fr *. . g - (^^""S - l ----------- pr - i - 1 ------ f - |~~F^"ff'f~~i - - d - T .T T - ! i ni Vår Gud är hög och *". , ! h h h , ** w ^ w

l j - y ^ [JL H*. /TN b berg och haf och fält, sig det stjärnetält, ära bor. han i majestät, ysa all' hans fjät, ig, ack, hur stor. :,:

&\ * | h h ^ 1 *) __ 1- | \ 2. Han skapa ** f-J-i-S-^ "*" g: Han reste \ . ^ ^ ^» ^ . Där han i vis. Var Gud ar hög och vis. . . Dar strålar r^| - 0~ - f ~~$F~$F~] »ft* r ^ '1 g TI -1 klarhet] 2il5.fi ----- ^ ---- L - j - L ---- C-10 - L - L -]E - J Hans bonii \ ------ 1! ----- £. - f. ---- * - . i | p - * - f- L J ------ u 3. O, kom, du dag, du sälla tid, Då jordens släkten funnit frid Och sällhet i hans famn. Då vittna skall all mänsklighet Om nåd och frid och salighet Uti hans dyra namn. :,:

N:o 480 se **4. N:o 481.** Moderato.

Julvisa från Portugal. Bearb, af P. U. Stenhammar.

1. Vi dig, o fa - der, pri - sa För all den nåd och frid, Som

fi

ff-M=£Ej

_,------*--------0--------L--------L-

f=t

^

^

^

_*._

m

l fcf H .* Tf y .» * k

du oss täckts be - vi - sa I den - na nå-dens tid. Du har din son ej

r\ h

m

g s c

m/

sko-nät, Du ho-nom gaf för oss. Vår synd har han för - so-nät, Vår

£E£

Ä-*-

te

synd har han f or-so-nät, Vår synd han har f or-so -- nät, Att vi ej må f or-gås.

2. Dig vare pris och ära,

Guds lamm, som för oss dog. Vår synd du ville bära, Vår skuld du från oss tog. Ej blyges du att kalla Oss bröder; i vårt kött Du kommit, för oss alla :,: :,: Du lefvat, lidit, dött.

3. Dig, helge Ande, vare Lof, ära, tack och pris. Vår Gud, den underbare, Som är allena vis, För oss du uppenbarat, Förkunnat oss hans råd, För oss hans namn förklarat Och fört oss till hans nåd. **N:o 482 a.** Andante.

Af W. C-n. f

M r J J- d' £ - 1 ----- 1 1 ------ 1 - »l - ------ ^ l ||:

fl? rrj g- ^.-^ g 3-^ 1. Skul - le jag min Gud ej pri . Som i all - ting täcks be . vi - gt-rJ f P JH T1 E ;j- sa, sa, \-é ---- ff --- ^ t]J Skul -le jag ej Att han är min "f - r . tac - - ka den, - » -------- T ------ A-:--

~==~- 0 ---- M» - *- t r & .- . 'r r ' ^

s

bä-ste vän? Kär - lek ho - nom där- till drif- ver, Kär-lek blott hans

"1 - - ! !

^

-

3S

mf

.*-r

h j är - ta rör, Att så väl han mot mig gör, Att han nå - dig

Lg

*

JLg.

Ö

ÉEEÉ

j| I-

i J

är och blif-ver. Allt är o - var - ak - tigt här, Men Guds kär-lek e - vig är.

!=?=?

m

r

N:o 482 b.

Andantino.

1. Skul-le jag min Gud ej pri - sa, Skul-le jag ej tac - - ka den, Som i

. \

- f-

- **N:o 482 a.** Andante.

Af W. C-n. f

M r J J- d' £ - 1 ----- 1 1 ------ 1 - »l - ------ ^ l ||:

fl? rrj g- ^.-^ g 3-^ 1. Skul - le jag min Gud ej pri . Som i all - ting täcks be . vi - gt-rJ f P JH T1 E ;j- sa, sa, \-é --- - ff --- ^ t]J Skul -le jag ej Att han är min "f - r . tac - - ka den, - » -------- T ------ A-:--

~==~- 0 ---- M» - *- t r & .- . 'r r ' ^

s

bä-ste vän? Kär - lek ho - nom där- till drif- ver, Kär-lek blott hans

"1 - - ! !

^

-

3S

mf

.*-r

h j är - ta rör, Att så väl han mot mig gör, Att han nå - dig

Lg

*

JLg.

Ö

ÉEEÉ

j| I-

i J

är och blif-ver. Allt är o - var - ak - tigt här, Men Guds kär-lek e - vig är.

!=?=?

m

r

N:o 482 b.

Andantino.

1. Skul-le jag min Gud ej pri - sa, Skul-le jag ej tac - - ka den, Som i

. \

- f-

-allting täcks be . vi - sa, Att han är min bä - ste vän ? Kär-lek honom där-till drif - - ver, Kär-lek blott hans h j är- ta rör, Att så u- väl han mot mig gör, Att han nå - - dig är och blif - - ver. Allt är o - - var - - . ak - - tigt här, Men Guds kär-lek e - vig är.

Han sin son ej velat skona Till att frälsa ifrån nöd. För att all min synd försona Lider sonen korsets död. Gudomskärlek underbara, Gud om världen var så mån, Att han gaf sin ende son Till att frälsa oss från fara. Allt är etc.

3. Nådens Ande han mig sänder, Som vid evangelii ljus Genom världens Ökenländer Leder mig till faderns hus. Han upplyser själ och hjärta Af det ljus, som Jesus ger; Frestarns makt han städs slår ner Och mig tröstar i all

smärta. Allt är etc.

4. Som en örn på sina vingar Förer sina ungar små, Sig mot skyn från faran svingar,, Skyddar mig min Gud också. Herren själf ifrån mig vänder Satans våld och arga list, Och i faror, nöd och brist Han mig bär på sina händer. Allt är etc. **N:o 483.**
Createrex.

P

i i 1. Upp al - la ting, som Gud har gjort, Hans här . lig - het

att

-H - i --------- r^ ------ - - " ""* J» /V« 1 T,/! , /J . [- ^ N .* , m - =k --------- ------- 1 ----------- 1 ----- i ^ -3- »- & *f p

"K- ^ u. TT

* r;Z?r ~~7 min . sta, r-S- ^ i som han r- 1 ------------- 1 -------- 1 fP 'm skapt, är ^ S 1 * stort Och ii .11

Pfi ...... bf~^ H =f-\= j^ TI fi? F =F - >= r r |y -!' - 1 . 'H

kan hans makt be - - vi

2. Hvad skall jag säga, när jag går I skog, på blomsterängar, När fågelsångens klang mig når Som ifrån tusen strängar?

8. Det minsta gräs jag undrar på, Hvad lärdom det kan gifva. Hvar skulle jag väl visdom få Att riktigt det beskrifva.

4. Hvad skall jag säga, när min syn Vänds ned mot hafvets grunder? Där skymta genom vattnets bryn Oräkneliga under.

6, Hvad skall jag säga, när jag ser, Hur stjärneflocken blinkar; Hur mildt hvar stjärna mot mig ler Och upp till himlen vinkar?

6. Allt, som har ande, lofve Gud I södern och i norden. Från berg och dal hans lofsångs ljud Må klinga rundt kring jorden.

7. Nu prisen den i höjden bor, I släkten allesamman: »Halleluja, vår Gud är stor.» Och himlen svare: »Amen!»

N:o 484 se **355.**

N:o 485.
Maestoso.

T. A. Arne.

.jHt 31 | ----- h - | ----- 1 ----- ----- . - . {_j h | J=p i .1 j i

fe" 2 ^ ---- 8 g g-! g ----- .> c* 1. O att med tu - sen fSjTg ---- S ----- & \ ^\ ---- * ------ fS ------------- - * ^ *" r - i tun - görs ljud På äng . la . ska - - rors r. p « -^ f J -Ä f r r i j_ i* ' ^ I_f. ff ---- ^ -------------- j -------- H ------ j ------- Q --------- "~T - f - f* - * - F --------- 1 -------------- 1- ... -

& ' V i h i i >

.$-$ - 1- \mf\ 1 1 - f, 1 f\ 1 J. ^ J ff . , 1 J - 1 - 1 ----- r^-n

fe & & $ ---- {T ; gLj n. - r+ .... ^ J *. * s^j ^ m i & 4 ------ -\

& e) o J

vis Vi kun - de lof . va Her - ren Gud Och sjun -ga Je . su pris. ., .*. f2 f"* f" "P f9" .^.f-1a^ f- * -P -^ -J- « 4^\ *ji lr*Pr^ ""

- ^-U-V- -f? -^ .... -- ------ ^ ------ L± -------------------------- _|

2. Gif oss, o Gud, din Andes nåd Att föra ut ditt pris. Förkunne högt ditt kärleksråd Hvar en uppå sitt vis.

3. Hur ljuft, o Jesus, är ditt namn, Det skänker själen frid.

I nöd det är vår säkra hamn; Vår sköld, vårt svärd i strid.

4. Du krossar syndens hemska makt, Och fången gör du fri. En säker frälsningsgrund du lagt; På dig förtrösta vi.
6. Allt, som har ande, lofve Gud I södern och i norden. Från berg och dal hans lofsångs ljud Må klinga rundt kring jorden.

7. Nu prisen den i höjden bor, I släkten allesamman: »Halleluja, vår Gud är stor.» Och himlen svare: »Amen!»

N:o 484 se **355.**

N:o 485.
Maestoso.

T. A. Arne.

.jHt 31 | ----- h - | ----- 1 ----- ----- . - . {_j h | J=p i .1 j i

fe" 2 ^ ---- 8 g g-! g ----- .> c* 1. O att med tu - sen fSjTg ---- S ----- & \ ^\ ---- * ------ fS ------------- - * ^ *" r - i tun - görs ljud På äng . la . ska - - rors r. p « -^ f J -Ä f r r i j_ i* ' ^ I_f. ff ---- ^ -------------- j -------- H ------ j ------- Q --------- "~T - f - f* - * - F --------- 1 -------------- 1- ... -

& ' V i h i i >

.$-$ - 1- \mf\ 1 1 - f, 1 f\ 1 J. ^ J ff . , 1 J - l - 1 ----- r^-n

fe & & $ ---- {T ; gLj n. - r+ .... ^ J *. * s^j ^ m i & 4 ------ -\

& e) o J

vis Vi kun - de lof . va Her - ren Gud Och sjun -ga Je . su pris. ., .*. f2 f"* f" "P f9" .^.f-1a^ f- * -P -^ -J- « 4^\ *ji lr*Pr^ ""

- ^-U-V- -f? -^ .... -- ------ ^ ------ L± -------------------------- _|

2. Gif oss, o Gud, din Andes nåd Att föra ut ditt pris. Förkunne högt ditt kärleksråd Hvar en uppå sitt vis.

3. Hur ljuft, o Jesus, är ditt namn, Det skänker själen frid.

I nöd det är vår säkra hamn; Vår sköld, vårt svärd i strid.

4. Du krossar syndens hemska makt, Och fången gör du fri. En säker frälsningsgrund du lagt; På dig förtrösta vi.
6. Allt, som har ande, lofve Gud I södern och i norden. Från berg och dal hans lofsångs ljud Må klinga rundt kring jorden.

7. Nu prisen den i höjden bor, I släkten allesamman: »Halleluja, vår Gud är stor.» Och himlen svare: »Amen!»

N:o 484 se **355.**

N:o 485.
Maestoso.

T. A. Arne.

.jHt 31 | ----- h - | ----- 1 ----- ----- . - . {_j h | J=p i .1 j i

fe" 2 ^ ---- 8 g g-! g ----- .> c* 1. O att med tu - sen fSjTg ---- S ----- & \ ^\ ---- * ------ fS ------------- - * ^ *" r - i tun - görs ljud På äng . la . ska - - rors r. p « -^ f J -Ä f r r i j_ i* ' ^ I_f. ff ---- ^ -------------- j -------- H ------ j ------- Q --------- "~T - f - f* - * - F --------- 1 -------------- 1- ... -

& ' V i h i i >

.$-$ - 1- \mf\ 1 1 - f, 1 f\ 1 J. ^ J ff . , 1 J - 1 - 1 ----- r^-n

fe & & $ ---- {T ; gLj n. - r+ .... ^ J *. * s^j ^ m i & 4 ------ -\

& e) o J

vis Vi kun - de lof . va Her - ren Gud Och sjun -ga Je . su pris. ., .*. f2 f"* f" "P f9" .^.f-1a^ f- * -P -^ -J- « 4^\ *ji lr*Pr^ ""

- ^-U-V- -f? -^ .... -- ------ ^ ------ L± -------------------------- _|

2. Gif oss, o Gud, din Andes nåd Att föra ut ditt pris. Förkunne högt ditt kärleksråd Hvar en uppå sitt vis.

3. Hur ljuft, o Jesus, är ditt namn, Det skänker själen frid.

I nöd det är vår säkra hamn; Vår sköld, vårt svärd i strid.

4. Du krossar syndens hemska makt, Och fången gör du fri. En säker frälsningsgrund du lagt; På dig förtrösta vi.

N:o 486 a.

Andante maestoso f , Albert Lindström. - J ------ 1 -------- - - j ----- h -

LJ2 ---- 1 ----- i ' 0 1 1. Lof, ä - ------ y - S ----- S - * - * ------ ?* - - s i . - - ra och pris dig vår f a . - - r r i r f f i^ <. ---- S ----- U J -------- «. ----- - - LJ^ - . der och vän, Som f f S» *

T-~Jif_J2 ---- |i ------ 1 ----- -4 ---- r i r ----------- i» ------- j» -------- e> ------- » ------- : ----------- 1 - i - L ---------- i - | - 1

...... r .... r .... 1 .... f ^ ---------- 1 --------------- ' --------------- 1

i all - - - tid ^. , nu * i r r oss äl - - . skat och äl - - - skar o .*".___.-*_. .« , ^ -------- t= ---- l-i ^ --------- * ------ ' ss än. Hal - le-

^H? - *- f - f- zf ------ P -------- 1 ----------- f5" -------- f - " ----- p.2 ------- ^ ----- .

^^ ----- h- H1 - >. - >- - ' ----- ^ ----- 1 ---------- ^___

-g - j ------ p*. ------------ - MI r ^ _] i i - b ------ N ----- 1 ----- 1- . .J "1

Jfjp ---- J J J^i - . 3 j j J .g. j -a t-é .>r^M^ 1

1 U-1 r i rlin äi* H, - . TQTI y,«i . . l» . _ Ii i - p_^ - i - p - rt^ ' i i i ni T>

lu . . ja, ^f-7 --- f ----- f*- C' * ^ i * . ja, L __ l=fl - g. ------------- ^ ------- _j

^-V- - l ------ 1 - - N kl --------- F - 1

^ i

Ö

. /

.^=vt

-^g^->H

>

t

Hal - le - - lu - - ja, din är

. - rån, hal - - le - - lu - - ja, a

h

- - men.

It

E

2. Lof, ära och pris dig Gnds heliga lamm, Som bar våra synder på korsträdets stam. Halleluja, etc.

3. Lof, ära och pris dig hugsvalare god, Som vittnar om Jesu försonande blod. Halleluja, etc. **N:o 486 b.**
Maestoso.

J. Husband.

1. Lof, ä - - ra och pris dig vår fa - - der och vän, Som

fi) 8 J J J i r^- r^ - l - n 1 IT^ h * i

<9 - J - . - rr- - * ------ * ------ j H -j - d - i- -^ - || ---- J* ---- / , ;. ..... __]

«/ . IT all - - tid oss rrf- * ---- F - f- 1 äl - - skat oc +. . * j* p 3h L > äl - - skar oss . f f f 1 än. Hal . . le- * r- r

**- ' - T ' -p -------------------------

U r

-A_| J 1 is fe .^ JS fc j j g(* Jj"^ i J j i i h ^

JL. ------- .j. ------ 3 ----- j* - aP- -J - 3- i gi- - .f ---- J- -

lu - - ja, din är J* ff i* i i [/ L_^ ------- j ------------------- 1 ä - - rån, hal - - le - | f f f f | . lu - - ja, a l , E t» men. I .d f~1 --------- ' lal - le-

^ gj ' ^~ ^- p b p r t i H ' *

ritard.

1*^-1 - .» - ? - r-| - 1 ------ 1 ----- T ---- -N] 1^

lu - - ja, din är rrrj ---- - ----- f ----- ^. ---- 51-] H~ : -. ; ä - - rån, hal - - rÉ - 9 - f - ' le - . r - k .* t- i - - jr : ± i, a . « - men.

y-j - p-^ - p -T- - y i r r h-H h ------ *

i

2. Lof, ära och pris dig Guds heliga lamm, Som bar våra synder på korsträdets stam. Halleluja, etc.

3. Lof, ära och pris dig hugsvalare god, Som vittnar om Jesu försonande blod. Halleluja, etc. **N:o 487.**
. - ».

n ft ^ m^ -i - i - i - t -

y^Ti^ J-U^ g -'l .. J' i g 1 » i i -J 1. Glad-ligt sjung, glad-ligt sjung, Pri -sa hög-ljudt him-lens kung. 94 r g: f -g g i .' p P- * i r c r r i r r f »- i ^ fffl ^ - p - £ - U^=f ------ 1 ----- L - f - Ä ------ ^- g - p - * ----- V-. l " .cs

Ä)* .J. .... J^ |J - * ----- 5-: -j- -5 - 4-- i - 3 - -* - 8*-- ^- ^/ .!. V | "**- ~ W» Wi» & Lof - vets ljud, lof - vets ljud Hö - je sig till Gud. ^ u f^ t f> r: r pl* P P r A ^ ^ i plit .... L i' TH | r 1» E \ 1 L u 1» K

i_i ------------------- 1 ------- [^ - i>^f ' * - b - i - l - ^-^ ---------- j ^ ^ f* 1 N r* /* "T^^ / ! i i nrtnt «h Jj n i j j 4-H J-J j J 1 1 j j n cp * b^ - ; - p^ - *-J - ^ - 5 - *- * - -j- j - ji- j - ; j s - *_ Pris ske Gud, hans kär - lek stor, Pris ske den i höj -den bor. u f" *" * P fr f* prr^pf1 9-«s - 1 ---------- ^* - H" - » - - * - i - ^~1 - r y" "^ - ' - - ^ - 1 |" D Uj LJ ' - ^- ' - [t ' ' it% - ^"! - nV - a - i - n^ - j - l^1^"! ----------- h - i ----- r TT7 ^ /rs ------------ ^

fcjt ---- Jr- |J ----- « ---- A ----- ^Jj ---- £ ----- J__^ ------- 1 ----- M ---- J ----- _| ------------------- _j Höj din röst, höj din röst Nu med tack -samt bröst. U|, r p r » 1 1 *i i* r i r- f f f i '.- j ^LB 1=^=^ t \ * i r* g 1 4 ' h H^1 ------- --- ----

---------------- H

2. Långt från Gud, långt från Gud Följde vi blott syndens bud. Jesus kom, Jesus kom, Frälste oss från dom. Pris ske Jesu dyra namn, Som beredt oss himlens hamn. Den som tror, den som tror, Nu i trygghet bor.

N:o 488 se **306.**

N:o 489 se **407. N:o 487.**
. - ».

n ft ^ m^ -i - i - i - t -

y^Ti^ J-U^ g -'l .. J' i g 1 » i i -J 1. Glad-ligt sjung, glad-ligt sjung, Pri -sa hög-ljudt him-lens kung. 94 r g: f -g g i .' p P- * i r c r r i r r f »- i ^ fffl ^ - p - £ - U^=f ------ 1 ----- L - f - Ä ------ ^- g - p - * ----- V-. l " .cs

Ä)* .J. .... J^ |J - * ----- 5-: -j- -5 - 4-- i - 3 - -* - 8*-- ^- ^/ .!. V | "**- ~ W» Wi» & Lof - vets ljud, lof - vets ljud Hö - je sig till Gud. ^ u f^ t f> r: r pl* P P r A ^ ^ i plit .... L i' TH | r 1» E \ 1 L u 1» K

i_i ------------------- 1 ------- [^ - i>^f ' * - b - i - l - ^-^ ---------- j ^ ^ f* 1 N r* /* "T^^ / ! i i nrtnt «h Jj n i j j 4-H J-J j J 1 1 j j n cp * b^ - ; - p^ - *-J - ^ - 5 - *- * - -j- j - ji- j - ; j s - *_ Pris ske Gud, hans kär - lek stor, Pris ske den i höj -den bor. u f" *" * P fr f* prr^pf1 9-«s - 1 ---------- ^* - H" - » - - * - i - ^~1 - r y" "^ - ' - - ^ - 1 |" D Uj LJ ' - ^- ' - [t ' ' it% - ^"! - nV - a - i - n^ - j - l^1^"! ----------- h - i ----- r TT7 ^ /rs ------------ ^

fcjt ---- Jr- |J ----- « ---- A ----- ^Jj ---- £ ----- J__^ ------- 1 ----- M ---- J ----- _| -------------------- _j Höj din röst, höj din röst Nu med tack -samt bröst. U|, r p r » 1 1 *i i* r i r- f f f i '.- j ^LB 1=^=^ t \ * i r* g 1 4 ' h H^1 ------- --- ---- ---------------- H

2. Långt från Gud, långt från Gud Följde vi blott syndens bud. Jesus kom, Jesus kom, Frälste oss från dom. Pris ske Jesu dyra namn, Som beredt oss himlens hamn. Den som tror, den som tror, Nu i trygghet bor.

N:o 488 se **306.**

N:o 489 se **407. N:o 487.**
. - ».

n ft ^ m^ -i - i - i - t -

y^Ti^ J-U^ g -'l .. J' i g 1 » i i -J 1. Glad-ligt sjung, glad-ligt sjung, Pri -sa hög-ljudt him-lens kung. 94 r g: f -g g i .' p P- * i r c r r i r r f »- i ^ fffl ^ - p - £ - U^=f ------ 1 ----- L - f - Ä ------ ^- g - p - * ----- V-. l " .cs

Ä)* .J. .... J^ |J - * ----- 5-: -j- -5 - 4-- i - 3 - -* - 8*-- ^- ^/ .!. V | "**- ~ W» Wi» & Lof - vets ljud, lof - vets ljud Hö - je sig till Gud. ^ u f^ t f> r: r pl* P P r A ^ ^ i plit .... L i' TH | r 1» E \ 1 L u 1» K

i_i ------------------- 1 ------- [^ - i>^f ' * - b - i - l - ^-^ ---------- j ^ ^ f* 1 N r* /* "T^^ / ! i i nrtnt «h Jj n i j j 4-H J-J j J 1 1 j j n cp * b^ - ; - p^ - *-J - ^ - 5 - *- * - -j- j - ji- j - ; j s - *_ Pris ske Gud, hans kär - lek stor, Pris ske den i höj -den bor. u f" *" * P fr f* prr^pf1 9-«s - 1 ---------- ^* - H" - » - - * - i - ^~1 - r y" "^ - ' - - ^ - 1 |" D Uj LJ ' - ^- ' - [t ' ' it% - ^"! - nV - a - i - n^ - j - l^1^"! ----------- h - i ----- r TT7 ^ /rs ------------ ^

fcjt ---- Jr- |J ----- « ---- A ----- ^Jj ---- £ ----- J__^ ------- 1 ----- M ---- J ----- _| -------------------- _j Höj din röst, höj din röst Nu med tack -samt bröst. U|, r p r » 1 1 *i i* r i r- f f f i '.- j ^LB 1=^=^ t \ * i r* g 1 4 ' h H^1 ------- --- ---- ---------------- H

2. Långt från Gud, långt från Gud Följde vi blott syndens bud. Jesus kom, Jesus kom, Frälste oss från dom. Pris ske Jesu dyra namn, Som beredt oss himlens hamn. Den som tror, den som tror, Nu i trygghet bor.

N:o 488 se **306.**

N:o 489 se **407. N:o 490.**
Maestoso. *» / »-3- .- ------- 1 --------- -M- -1 /* Jl , L. Mason. .*-$- 1 -------- H

1. Hör, hur Fräl-sta ~ h -fe _-^_4i_^_5- ---- g- S ---- j*_j ----- *-«- +-H ! ---- *- H ^ him-lens har -por klin - ga Med mång' tu - sen strängars ljud, ska - ror hyll-ning brin - ga Je - sus, f ri-dens kung och Gud. r l f £. * f ,. . «. f f r & -, o*ff * r P P* r r-^l ^ 1 =S- i ----- ^-6=^ h-f-1 M L

s£. - L ------ ^ . ------- ^ ------- p ----- - 1 ----- ^ 1 ----- T ----- 1? - V~ - ' - ' ^ ------------ 1 ------------ L^ ------------------ (------------------- ._

' V j V V ?

~y~5 - \ - i r^r - H - n - h - T - an r _p- | . i py - J1 - n - j - j - r~]

JLr ---- ^ --- -i^-^-é - 5 - s - J- i J i

* « * 9

Han al - - le - na ko - nung . . - i --------- 1 - r- är, r^- TI Spi . rån of - ver vari -den N 1^ ^ h h N ! \ J ! S ! '

J. ------ A --- -tf - 5 - 5 - 5 - E - !T~ & --------- ^ - -^ - p - P b - i^ - 1>

bär. Hal - le - . lu - ja, hal - le - - lu . ja, Hal . le - - lu - ja, a - - men.

ig

BE

»-----m-

r

2. Änglaskaror nederfalla För hans tron tillbedjande, Medan tusen röster skälla, Lammet städs lofsjungande. Genom himlar öfver jord Lammets ära vare spord. Halleluja, halleluja, Halleluja, amen.

3. Hell dig, Jesus, du är ljuset, Som upplyser jordens dal. Lifvets förste, du ur gruset Väcka skall de dinas tal, Sen i evig frid och fröjd Sjunga vi din kärleks höjd. Halleluja, halleluja, Halleluja, amen.

4. Ärans konung utan like, Evig är din nåd och makt. Du skall föra till ditt rike Alla dina, som du sagt. Snart hos dig i härlighet Sjunga vi i evighet. Halleluja, halleluja, Halleluja, amen.

N:o 491.

TT. C-n.

i$

1. Upp, att Je - sus pri - sa, Upp, min själ, och sjung. Upp, att lof hem-I . från Her-ren kommer All väl - sig - nel . se. Låt oss där - för

i^

-»-g-

bä - ra Till vår Gud och kung. ho-nom All vår hyll-ning ge.

.J ^ J

Fram - åt, upp - åt, hem - - - åt

å

m

-T-H

å

å tempo

*

iå4

Fram-åt, upp -åt p ritard. ^

1

dLj-jJLfej^JL*

Till ett e . vigt ljus Sjun-gan-de vi van-dra I - från jor-dens grus.

i.. .*- £ £ *>-. .*.. .+-

2. Jesus, dig vi prisa För din bittra död. Du har oss förlossat Ifrån afgrundsnöd, Och för oss du sitter På Guds högra hand. Dig vi vilja följa Hem till fridens land. Framåt, uppåt, etc.

4.

3. Framåt, må det vara Städs vårt lystringsord. Gladligt må vi draga Uppåt från vår jord, Flärden, synden, världen Lämna bakom oss; Aldrig se tillbaka, Att vi ej förgås. Framåt, uppåt, etc.

Hulde Jesus, led oss På den smala stig, Att vi ej gå vilse. Håll oss tätt vid dig. Värdes du oss leda Till vårt rätta hem, Till den nya staden, Ditt Jerusalem. Framåt, uppåt, etc.

N:o 492 se **407.** **N:o 491.**

TT. C-n.

i$

1. Upp, att Je - sus pri - sa, Upp, min själ, och sjung. Upp, att lof hem-I . från Her-ren kommer All väl - sig - nel . se. Låt oss där - för

i^

-»-g-

bä - ra Till vår Gud och kung. ho-nom All vår hyll-ning ge.

.J ^ J

Fram - åt, upp - åt, hem - - - åt

å

m

-T-H

å

å tempo

*

iå4

Fram-åt, upp -åt p ritard. ^

1

dLj-jJLfej^JL*

Till ett e . vigt ljus Sjun-gan-de vi van-dra I - från jor-dens grus.

i.. .*- £ £ *>-. .*.. .+-

2. Jesus, dig vi prisa För din bittra död. Du har oss förlossat Ifrån afgrundsnöd, Och för oss du sitter På Guds högra hand. Dig vi vilja följa Hem till fridens land. Framåt, uppåt, etc.

4.

3. Framåt, må det vara Städs vårt lystringsord. Gladligt må vi draga Uppåt från vår jord, Flärden, synden, världen Lämna bakom oss; Aldrig se tillbaka, Att vi ej förgås. Framåt, uppåt, etc.

Hulde Jesus, led oss På den smala stig, Att vi ej gå vilse. Håll oss tätt vid dig. Värdes du oss leda Till vårt rätta hem, Till den nya staden, Ditt Jerusalem. Framåt, uppåt, etc.

N:o 492 se **407. N:o 493.**

Maestoso. # f - i - i j ; : ----- r- =£ J5. Haldån, ff - 1 ----- j ----

1. H frfl- p- < *- ' ell M * H . ^ Je - sus ut - af i f » 1 1| Bet -le -hem: Hans 1 * r * * ! dy - ra namn be - -j9"1- d - sjung. Bär ^ ^L rf: - ' - i

1~ J i - i - i - l -f - p - p ------ p - -f ---- r-f- _j - p -

.H - i . | i J*1 ----- T>r- H ------ 4-, j j r J j-^ 1 1 mJ Är - s ----- * ----- d - ' p --- 5_g --- ^_J -- g ----- H --- -^ - 5- -d - ^t-w- - i ------ ä -

* f *-* - * é - sJ. l "

v i ^^ 9 9 fram ett kung-ligt di - - a . dem, Krön ho - nom, kun - gärs kung. Bär rrä - F v ff- * -i ? f f ' p i i .- . t * - P- *. J ly.g - f j .... ^ ..... i .... - 1 -------- 1 -------- zt-f^ p=M _J --------------

^

~~r~~

~~301~~

~~i~~

~~H~~

~~fram ett kung-ligt di - - a - - dem, Krön ho - nom, kun~~

~~< f f f i ^ ^ r e , " "~~

~~r r ' r 11» p r M Ma~~

~~2. Träd fram, du folk af Juda stam, Lägg ner din börda tung. Se här din kung, ditt offerlamm. Kron honom, kungars kung. :,:~~

~~3. Kom, hvarje folk på jordens klot, Hans pris och ära sjung.~~

~~Din hyllning lägg vid Jesu fot. Kron honom, kungars kung. :,:~~

~~4. Nu stämme upp med lust och fröjd Hans lof båd' gammal, ung.~~

~~Och sen i himlars sälla höjd Kron honom, kungars kung. :,:~~ **N:o 494.** Adagio.

Albert Lindström.

50

1. Nå -dens sol är nu upp-run-nen, Vä -gen till vår f räls -ning fun-nen,

-

* - .

5S

Och den sto - ra dag vi ska - da, Då rätt - far - dig - - het skall rå - da.

£=£

ö

r J

Lento.

i

J.

. ra, ä . ra va . - re Gud.

3. Han är nu vår konung vorden, Frid upprättar han på jorden, Och hans lof af tusen munnar Frälsning för allt folk förkunnar. Ära, ära vare Gud.

2. Jesus sig för oss utgifvit, Vår försonare han blifvit, Syndens välde har han krossat Och ur döden oss förlossat. Ära, ära vare Gud.

4. öfver alla vill han råda, Han vill frälsa och benåda. Alla vill han saliggöra Och till himmelriket föra; Ära, ära vare Gud.

N:o 495.

Poco adagio.

P. U. Stenhammar.

A * . i - i - i - ------ j ------- 1 -------------- 1 - - i - .n - d - i

fe * ' " J j- ^H= ---- '"Tä ---- 5 - m - 3j ----- ^j j^j

J é é 1. Si -öns .*. * döt - ter, upp ät i - S ----- 0 t pri - si 1 1 Ko-nun-gen af . r *- +-1 « Da-i rids stam.

9'ffjt (v » r d p ,,_,L - j* ----- » _, JLS. ----- ^ *- 1 1 L n -t - f r i

----- B - - - | ------- -J ------ f - 1 ------ 1 ---------- pLJ 1 1 T r r 1 f ' " ----- T ----- '

N:o 494. Adagio.

Albert Lindström.

50

1. Nå -dens sol är nu upp-run-nen, Vä -gen till vår f räls -ning fun-nen,

-

* - .

5S

Och den sto - ra dag vi ska - da, Då rätt - far - dig - - het skall rå - da.

£=£

ö

r J

Lento.

i

J.

. ra, ä . ra va . - re Gud.

3. Han är nu vår konung vorden, Frid upprättar han på jorden, Och hans lof af tusen munnar Frälsning för allt folk förkunnar. Ära, ära vare Gud.

2. Jesus sig för oss utgifvit, Vår försonare han blifvit, Syndens välde har han krossat Och ur döden oss förlossat.

Ära, ära vare Gud.

4. öfver alla vill han råda, Han vill frälsa och benåda. Alla vill han saliggöra Och till himmelriket föra; Ära, ära vare Gud.

N:o 495.

Poco adagio.

P. U. Stenhammar.

A * . i - i - i - ------ j ------- 1 -------------- 1 - - i - .n - d - i

fe * ' " J j- ^H= ---- '"Tä ---- 5 - m - 3j ----- ^j j^j

J é é 1. Si -öns .*. * döt - ter, upp ät i - S ----- 0 t pri - si 1 1 Ko-nun-gen af . r *- +-1 « Da-i rids stam.

9'ffjt (v » r d p ,,_,L - j* ----- » _, JLS. ----- ^ *- 1 1 L n -t - f r i

----- B - - - | ------- -J ------ f - 1 ------ 1 ---------- pLJ 1 1 T r r 1 f ' " ----- T ----- '

Upp att h j är -täts hyll-ning vi - - sa, Träd med fröjd f Or ho - nom fram. */ S-Har du i rjrö - * - * - . * +> c - ke " ..! r r r ^J . ' fitF gyll - ne skän-ker, Myr -ra el - ler rök . verks doft; , p 7 \j_f jq^: . .^-^

------- ff ----- a ------------ !=tc| - | ------ 1 ---------- 1 -- *L ------ (- ----------- j ------- L ----------- / ------

r n m/ a .) ------- |- --------- 1 --------- 1 ' i ----------------- 0 ----- F5 ---------------- * V \ H- J - *-)-±+ ---- : - i - l- fi- j^rr-ri- f

£&- - j - 5 - */ tf é ^ Kom än - c pj| ' M N= &, ty S=£= 1 : J r f "i i i i ;J ' j^j j ^ Her-ren tan - ker Där-up-på, att du är stoft.

---- 1 ------- 1 --------- 1 ------- J? ---------- 1 ----- S? ----- j ------- L^ ---------- U ----- L ------- £ ---- * ----- ^;

2. Sions konung sina vänner Utur alla klasser tar. Lidandena väl han känner, Fattig, frestad själf han var. Törnekrans åt honom viras, Och hans spira är ett rör; Himlens son af hånet firas, Och på korsets trä han dör.

4. Fröjda dig, du Sions skara, Att din konung kommen är. Mild och ödmjuk skall han vara, Dock med makt han riket här. Utan larm han spiran sträcker öfver alla världar ut; Himmelen sin gräns upptäcker, Men hans makt har intet slut.

3. Han har kommit för att lära Adams barn Guds viljas stig Och att intill döden bära Deras synder uppå sig; Han har kommit för att krossa Dödens konung och hans makt Och att Sions barn förlossa, Såsom hans profeter sagt.

6. Då sitt rike han förnyar, Skall han té sig uti prakt, Sittande på himlens skyar, Följd af härlig änglavakt. Allas ögon skola skåda Sions kung i härlighet, Bland sitt frälsta folk han råda Skall med frid och salighet. 496

1. Hör, o min själ, hur änglasången skallar Högt öfver hav och jordens gröna fält. O, hvilken fröjd den ljufva sång framkallar, Jesus är född, allt har han väl beställt. Ära i höjden, frid på vår jord. Gud är vår fader, nu är försoning gjord.

2. Vi fröjda oss, ty än den sången ljuder Bland sorg och nöd i världens myckna strid. O, huru mildt oss Gud i ordet bjuder: Kommen till mig, jag ger en evig frid. Ära i höjden, frid på vår jord, Gud är vår fader, nu är försoning gjord. 3. Vidt över hav och långt i fjärran länder Hörs Jesu röst likt fridsbasunens ljud. Folk i sin nöd sig nu till honom vänder, Han gifver hjälp, han för oss hem till Gud. Ära i höjden, frid på vår jord. Gud är vår Fader, nu är försoning gjord. N:o 497 1. Upp, min själ, att Herren lofva För hans stora nåd För hans ord och dyra gåfva, För dess tröst och råd, För dess tröst och råd. 2. Kristus har min synd afplanat, Skänkt mig frid och ljus. Genom synd och död han banat Väg till faderns hus. :,:

3. Lagen har han ock fullbordat, All vår skuld betalt; Oss med fridens band omgjordat, Allt han gjort, ja allt. :,:

4. Ren och fri jag nu är vörden, Barnaskap jag fått. Salig redan här på jorden, Hvilken härlig lott. :,:

5. Ingenting kan mig fördöma, Kristi brud jag är. Vid sitt bröst han vill mig gömma, Jag är honom kär. :,:

6. Om han än sig stundom döljer, Är han dock mig när; Om i moln han nåden höljer, Det blott kärlek är. :,:

7. Här med vapen uti handen - Vapnet är Guds ord - Vill jag emot himlastranden Draga från vår jord. :,:

8. Där på andra sidan grafven - Striden blir ej lång - Får jag byta ut min glafven Emot segersång. :,:

9. Gläd dig därföre, mitt hjärta, Uppstäm fröjdeljud; Gläd dig under all din smärta, Du är Kristi brud. :,:

N:o 498. Adagio. P. Pacius.

1. Hör, hur lofsångstoner skalla I de trognas bygder alla. Det är lammets sång, det är lammets sång. Hör, hur harmonier brusa Genom himlens rymder ljusa. Det är lammets sång, det är lammets sång.

2. Sions folk går ut med palmer Mot sin kung, med glädjepsalmer; Det är lammets sång. :,: Och de äldsta omkring tronen Höja samfälldt segertonen; Det är lammets sång. :,:

3. Frälsta syndare tillhopa Om Guds nåd och under ropa; Det är lammets sång. :,: Barnen ropa hosianna Och de gamles sång besanna; Det är lammets sång. :,:

4. Lammet, som vår synd månd' bära, Det är värdigt pris och ära. Det är lammets sång. :,: Kom, du själ, i synden fången, Tro Guds nåd, stäm in i sången. Det är lammets sång. :,:

N:o 499. Allegretto maestoso.

I.R. Murray.

1. Den himmelska sången har fullare toner, Den klingar mer ljuflig, mer klar än jordisk musik. Dock mitt hjärta sig fröjdar, Att sången därofvan här nere får svar. O härliga lofsång i Guds paradis När himlens härskaror uppstämma hans pris.

2. Däruppe hörs sången likt dån af mång' vatten, Och himmeln är full af dess brus. De saligas andar sin frälsare prisa Och jubla af sällhet i himmelens ljus. O härliga lofsång i Guds paradis, När himlens härskaror uppstämma hans pris.

3. Den himmelska sången blott de kunna sjunga, Som rening i blodskällan fått Och, prydda i Jesu rättfärdighetsklädnad, Från döden och domen till lifvet ha gått. O härliga lofsång i Guds paradis, När himlens härskaror uppstämma hans pris. N:o 500. Andante.

Engelsk melodi.

1. Gud är god och godt han gör, Sjung hans lof, sjung hans lof. Upp min själ med änglars kör, Sjung hans lof, sjung hans lof. Dagens sol och stjärnors här, Allt han med sin omsorg bär Oss med kärlek är han när, Sjung hans lof, sjung hans lof.

2. Stort och heligt är hans namn, Sjung hans lof. :,: Öppen står hans fadersfamn, Sjung hans lof. :,: Han i kärlek på oss tänkt, Sig med nåd till jorden sänkt, Då sin son åt oss han skänkt, Sjung hans lof. :,:

3. Allt för oss har han gjort väl, Sjung hans lof, :,: Sörjer städs för kropp och själ, Sjung hans lof. :,: Hjälp för hvarje dag han ger, All vår sorg och nöd han ser Och allt sin nåd beter, Sjung hans lof. :,:

4. Herrens folk i hvarje land, Sjung hans lof. :,: Bär det ut till fjärran strand, Sjung hans lof. :,: Tills omsider en och hvar Herrens frälsning undfått har, Och hans pris kring världen far, Sjung hans lof. :,:

N:o 501 se 307.

N:o 502.

Con espressione.

H. E. Bishop.

1. Jag är en gäst och främling Som mina fäder här, Mitt hem är ej på Jag är en gäst och främling Sommi-na fä - der här, Mitt hem är ej på N:o 500. Andante.

Engelsk melodi.

1. Gud är god och godt han gör, Sjung hans lof, sjung hans lof. Upp min själ med änglars kör, Sjung hans lof, sjung hans lof. Dagens sol och stjärnors här, Allt han med sin omsorg bär Oss med kärlek är han när, Sjung hans lof, sjung hans lof.

2. Stort och heligt är hans namn, Sjung hans lof. :,: Öppen står hans fadersfamn, Sjung hans lof. :,: Han i kärlek på oss tänkt, Sig med nåd till jorden sänkt, Då sin son åt oss han skänkt, Sjung hans lof. :,:

3. Allt för oss har han gjort väl, Sjung hans lof, :,: Sörjer städs för kropp och själ, Sjung hans lof. :,: Hjälp för hvarje dag han ger, All vår sorg och nöd han ser Och allt sin nåd beter, Sjung hans lof. :,:

4. Herrens folk i hvarje land, Sjung hans lof. :,: Bär det ut till fjärran strand, Sjung hans lof. :,: Tills omsider en och hvar Herrens frälsning undfått har, Och hans pris kring världen far, Sjung hans lof. :,:

N:o 501 se 307.

N:o 502.

Con espressione.

H. E. Bishop.

1. Jag är en gäst och främling Som mina fäder här, Mitt hem är ej på Jag är en gäst och främling Sommi-na fä - der här, Mitt hem är ej på N:o 500. Andante.

Engelsk melodi.

1. Gud är god och godt han gör, Sjung hans lof, sjung hans lof. Upp min själ med änglars kör, Sjung hans lof, sjung hans lof. Dagens sol och stjärnors här, Allt han med sin omsorg bär Oss med kärlek är han när, Sjung hans lof, sjung hans lof.

2. Stort och heligt är hans namn, Sjung hans lof. :,: Öppen står hans fadersfamn, Sjung hans lof. :,: Han i kärlek på oss tänkt, Sig med nåd till jorden sänkt, Då sin son åt oss han skänkt, Sjung hans lof. :,:

3. Allt för oss har han gjort väl, Sjung hans lof, :,: Sörjer städs för kropp och själ, Sjung hans lof. :,: Hjälp för hvarje dag han ger, All vår sorg och nöd han ser Och allt sin nåd beter, Sjung hans lof. :,:

4. Herrens folk i hvarje land, Sjung hans lof. :,: Bär det ut till fjärran strand, Sjung hans lof. :,: Tills omsider en och hvar Herrens frälsning undfått har, Och hans pris kring världen far, Sjung hans lof. :,:

N:o 501 se 307.

N:o 502.

Con espressione.

H. E. Bishop.

1. Jag är en gäst och främling Som mina fäder här, Mitt hem är ej på Jag är en gäst och främling Sommi-na fä - der här, Mitt hem är ej påjorden, Nej, ofvan skyn det är. Där uppe bor min fader I härlighet och ljus; Där ville jag ock vara Uti min faders hus. Hem, hem, mitt kära hem, Ej finns en plats på jorden, Så skön som du, mitt hem!

2. Däruppe bor min Jesus, Min frälsare så huld, Som gick för mig i döden Och tog på sig min skuld. Om glädjen blomsterströdde Hvart steg, jag här går fram, Jag skulle ändå längta Hem till Guds dyra lamm. Hem, hem, etc.

3. Hur jordens blommor dofta Af friskhet och behag, Och hur dess fåglar sjunga Den sköna sommardag, Hur vänner, dyra, kära, Så ljufligt möta mig, Mitt hjärta ändå längtar, O, sköna hem, till dig. Hem, hem, etc.

4. Ty här på denna jorden Är synden med i allt Och ger åt allt det sköna En främmande gestalt. Fast den ej kan

fördöma, Sen själf fördömd den är, Den kan mig ännu plåga, Men så den skall ej där. Hem, hem, etc.

5. Och snart, så ordet säger, Jag skall ock hinna dig. Min Jesus själf skall komma Och hämta mig till sig. Då skall jag salig skåda, Hvad här jag trodde på, Och till min Jesu ära Den gyllne harpan slå. Hem, hem, etc.

N:o 503 se **426.** jorden, Nej, ofvan skyn det är. Där uppe bor min fader I härlighet och ljus; Där ville jag ock vara Uti min faders hus. Hem, hem, mitt kära hem, Ej finns en plats på jorden, Så skön som du, mitt hem!

2. Däruppe bor min Jesus, Min frälsare så huld, Som gick för mig i döden Och tog på sig min skuld. Om glädjen blomsterströdde Hvart steg, jag här går fram, Jag skulle ändå längta Hem till Guds dyra lamm. Hem, hem, etc.

3. Hur jordens blommor dofta Af friskhet och behag, Och hur dess fåglar sjunga Den sköna sommardag, Hur vänner, dyra, kära, Så ljufligt möta mig, Mitt hjärta ändå längtar, O, sköna hem, till dig. Hem, hem, etc.

4. Ty här på denna jorden Är synden med i allt Och ger åt allt det sköna En främmande gestalt. Fast den ej kan fördöma, Sen själf fördömd den är, Den kan mig ännu plåga, Men så den skall ej där. Hem, hem, etc.

5. Och snart, så ordet säger, Jag skall ock hinna dig. Min Jesus själf skall komma Och hämta mig till sig. Då skall jag salig skåda, Hvad här jag trodde på, Och till min Jesu ära Den gyllne harpan slå. Hem, hem, etc.

N:o 503 se **426. N:o 504.**

Adagio. Albert Lindström.

1. Jag är en gäst på jor-den, Mitt hem det finns ej här, Men jag får tro de

orden: Mitt hem i him-len är. Långt bortom ti-dens strand, Där är Im-ma-nuels

land. Jag är en gäst på jor - den,

Jag är en gäst på jor . den,

Mitt hem i him-len är.

2. Till detta land jag vänder Min håg och hämtar mod; Jag ser dess sköna stränder Vid lifvets klara flod. En liten, liten tid, Sen kommer evig frid. Jag är en gäst etc.

8. Där har jag mina vänner, Där mötas vi igen; Och en bland dem jag känner, Som är min bäste vän: Det är min herde god, Som göt för mig sitt blod. Jag är en gäst etc.

4. Där finns ej sorg och smärta, Där finns ej någon nöd. Där gråter intet hjärta, Där finns ej någon död; Men fröjd och härlighet Och evig salighet. Jag är en gäst etc.

N:o 505 se **16. N:o 504.**

Adagio. Albert Lindström.

1. Jag är en gäst på jor-den, Mitt hem det finns ej här, Men jag får tro de

orden: Mitt hem i him-len är. Långt bortom ti-dens strand, Där är Im-ma-nuels

land. Jag är en gäst på jor - den,

Jag är en gäst på jor . den,

Mitt hem i him-len är.

2. Till detta land jag vänder Min håg och hämtar mod; Jag ser dess sköna stränder Vid lifvets klara flod. En liten, liten tid, Sen kommer evig frid. Jag är en gäst etc.

8. Där har jag mina vänner, Där mötas vi igen; Och en bland dem jag känner, Som är min bäste vän: Det är min herde god, Som göt för mig sitt blod. Jag är en gäst etc.

4. Där finns ej sorg och smärta, Där finns ej någon nöd. Där gråter intet hjärta, Där finns ej någon död; Men fröjd och härlighet Och evig salighet. Jag är en gäst etc.

N:o 505 se **16. N:o 506.**

Maestoso Moderato.

Ira D. Sarikey.

1. Framåt, uppåt, hemåt jublande jag går; Från en värld af sorger hem jag van - dra får. Upp till e - vig ä . . ra, hem till e - vigt pris, Till det hem, jag ä - ger i Guds para - - dis. Upp till e - vig ä - ra, hem till e - vigt pris, Till det hem, jag å -ger i Guds pä - ra - dis.

2. Framåt, uppåt, hemåt -- här jag skall ej bo; Ej i världens öken finner hjärtat ro. Uppåt till Guds Salem längtar städs min själ. Snart dit hem jag hunnit, då blir allting väl

3. Framåt, uppåt, hemåt går vår segerstråt. -- I, som älsken Herren, må vi följas åt, Kommen alla, alla till vårt sälla hem, Snart vi Herren skåda i Jerusalem. :,:

N:o 507.

Andantinot sost^e con anima.

C. J. O. Laurin.

1. Jag läng-tar till Gud Från o - ro och strid, Att stå som hans brud I säll-het och frid. Där fin- nes det land, Dit sor- gen ej når, Där kär-le-kens hand af - tor-kar min tår. Där kär - le-kens hand af - tor-kar min tår.

2. Där skall jag en gång Bland änglarnes här Uppstämma min sång Hos frälsaren kär Och vandra förnöjd På gator af guld Och skåda med fröjd Min fader så huld. :.:

N:o 508. Adagio.

1. Jag står up - på Jor - - da-nens strand Och städs med längtan ser N:o 507.

Andantinot sost^e con anima.

C. J. O. Laurin.

1. Jag läng-tar till Gud Från o - ro och strid, Att stå som hans brud I säll-het och frid. Där fin- nes det land, Dit sor- gen ej når, Där kär-le-kens hand af - tor-kar min tår. Där kär - le-kens hand af - tor-kar min tår.

2. Där skall jag en gång Bland änglarnes här Uppstämma min sång Hos frälsaren kär Och vandra förnöjd På gator af guld Och skåda med fröjd Min fader så huld. :.:

N:o 508. Adagio.

1. Jag står up - på Jor - - da-nens strand Och städs med längtan serMot Kanaans sko -na, sä) - la land, Mitt hem, min skatt äi r där. Mitt -hem, min skatt är där, Mitt hem, min skatt är där. Ka - naans sko - na, säl - - la land, Mitt hem, min skatt är där.

2. Hvad härlig syn mitt öga når Från flodens andra strand. Där härskar evig, evig vår

I detta sälla land. :,: :,:

3. Och lifvets flod som klar kristall Från lammets tron utgår; Hvart träd invid dess friska svall I evig blomning står. :,: :,:

4. Och öfver detta sköna land En evig morgon gryr.

Där spiran förs af Herrens hand - För honom natten flyr. :,: :,:

6. Ej kylig vind, ej giftig fläkt Kan hinna hälsans strand. Nöd, sjukdom, död och sorgens dräkt Ej finns i fridens land. :,: :,;

6. Snart skall jag nå den sälla ort, Den lugna, stilla hamn, Där jag får slutas, ack, hur stort, Uti min faders famn. :,: :,: **N:o 509.**

Largo.

sost

W. C-n.

N:o 509. Largo.

W. C-n.

1. Vid älf-var-ne i Ba-by-lon Hur tungt de da-gar flö-to. Vi min-des Si-on fjär-ran från Och bitt-ra tå-rar gö-to I pil-träd in-vid ström-mars lopp Vi häng-de vå-ra harpor opp, De strän-ga-spe-len kla-ra; Hvem vil-le spe-la mer i band, Hvem sjun-ga i vår träl-doms land, Hvem kun-de glad då va-ra?

2. Den goda tid var helt förbi, De fröjdens år förgångna; Bland hednahopar sutto vi Som främlingar och fångna. De bjödo oss med spe och tvång: >Upp, spelen, sjungen glädjens sång Som förr i Sions skara i > Hvem ville spela mer i band, Hvem sjunga i vår träldoms land, Hvem kunde glad då vara?

3. Jerusalem, din helgedom, Om jag den kan förgäta, Må tungan låda vid min gom Och glöd mitt hjärta fräta. Till dig, mitt hem af frid och ljus, Min konungs borg, min faders hus, Jag längtar städs att fara; Där får jag spela utan band, Där sjunga i min frihets land, Där kan jag glad då vara.

N:o 510.

Andantino. .A ------------------ ' -------- r- i .... j h, - ==c: ^ ..... 1 h 1

AtL É N. P - f - ^ - j - T - 1 -------- 1 ' 1 "N ------ h" ------ ^ - J* *

fm 1 ^ . ft « *;. J * * P ! « J 5« u ,

"K J a S 0 i* . S J Ja J * * n*

.J .$. * 1. Vän- tan

9-r, -p g l g l». 'P -i . r* E K-

p *p i N »>/s v . s t i

- i- j- - j- - H ------ i- i ------ P- - - « - J l j.- i

J '| ----- *r- ---- T- ~~i ------- ^""3 - tr ~^ - 1 - 1 - 5~ ^i

5 J *. « 2 - *. * *. .! j * _

Om ej snart Guds äng . lar sko * la Fö - ra oss till lju -sets ^ h i ^. t TT T" ...... - ...*.... .*- ... . ,.r r. f.:-» .... J .... -, . land.

CJ^ ------ ^ ------- ^ - f i r - i- ---------- L~~* P ------ P~" ~r - T ~~i r - r~ "f*"5 -

.^ , , ... -> - l* - ^ «-.- k- » ------- fr ^ T, ------- Tr-1 -J ----- b -P* -

--------------- ^ ----- i ----- 1 --------- p .t | --------- , ----------- y ------- V-> ------------- ; --------- r H - '

2. Fastän dimmor floden hölja, Fastän vågen skyhögt går, Tydligt dock igenom töcknet Änglasången till oss når.

3. Himlastaden ren vårt öga Skönjer bortom flodens brus, Och dess torn, dess pärleportar Tindra skönt i klarhets ljus.

4. Många kära, som vi älskat, Eedan nått det sälla land. Vi få möta dem hos Jesus, Hälsa dem på hemmets strand.

6. Snart vi själfva skola föras Öfver floden hem till rö. Evigt då i gyllne staden Få vi hos vår fader bo. 2. Den goda tid var helt förbi, De fröjdens år förgångna; Bland hednahopar sutto vi Som främlingar och fångna. De bjödo oss med spe och tvång: >Upp, spelen, sjungen glädjens sång Som förr i Sions skara i > Hvem ville spela mer i band, Hvem sjunga i vår träldoms land, Hvem kunde glad då vara?

3. Jerusalem, din helgedom, Om jag den kan förgäta, Må tungan låda vid min gom Och glöd mitt hjärta fräta. Till dig, mitt hem af frid och ljus, Min konungs borg, min faders hus, Jag längtar städs att fara; Där får jag spela utan band, Där sjunga i min frihets land, Där kan jag glad då vara.

N:o 510.

Andantino. .A ------------------ ' -------- r- i .... j h, - ==c: ^ ..... 1 h 1

AtL É N. P - f - ^ - j - T - 1 -------- 1 ' 1 "N ------ h" ------ ^ - J* *

fm 1 ^ . ft « *;. J * * P ! « J 5« u ,

"K J a S 0 i* . S J Ja J * * n*

.J .$. * 1. Vän- tan

9-r, -p g l g l». 'P -i . r* E K-

p *p i N »>/s v . s t i

- i- j- - j- - H ------ i- i ------ P- - - « - J l j.- i

J '| ----- *r- ---- T- ~~i ------- ^""3 - tr ~^ - 1 - 1 - 5~ ^i

5 J *. « 2 - *. * *. .! j * _

Om ej snart Guds äng . lar sko * la Fö - ra oss till lju -sets ^ h i ^. t TT T" ...... - ...*.... .*- ... . ,.r r. f.:-» .... J .... -, . land.

CJ^ ------ ^ ------- ^ - f i r - i- ---------- L~~* P ------ P~" ~r - T ~~i r - r~ "f*"5 -

.^ , , ... -> - l* - ^ «-.- k- » ------- fr ^ T, ------- Tr-1 -J ----- b -P* -

--------------- ^ ----- i ----- 1 --------- p .t | --------- , ----------- y ------- V-> ------------- ; --------- r H - '

2. Fastän dimmor floden hölja, Fastän vågen skyhögt går, Tydligt dock igenom töcknet Änglasången till oss når.

3. Himlastaden ren vårt öga Skönjer bortom flodens brus, Och dess torn, dess pärleportar Tindra skönt i klarhets ljus.

4. Många kära, som vi älskat, Eedan nått det sälla land. Vi få möta dem hos Jesus, Hälsa dem på hemmets strand.

6. Snart vi själfva skola föras Öfver floden hem till rö. Evigt då i gyllne staden Få vi hos vår fader bo.

N:o 511.

Adagio.

bås

P. E. Svedbom.

±:

i;

3sr-

-t=rfr-fr

-a

fcg±gHM-*

5

r. - - - j: j. ^ . .

^ IP.

1. Ur stor-mar-naserjag en af - lag-sen hamn, Dit kär-le-ken vinkar så blid; Den

fft*tt-t

:£d!!-g-P ' rT

>-'». . »n u » i i » * ^F^ r^i c g r f ?-k

rrn -....o n-v B n_i ^. ^ y \ \> \ ^. i ^ * p f i K. H T ^^^ir^ 0 ' P p & ^PJpu^r-D ^

^

I

^

j c .. . . r - .

bjuder mig ä -ra och säll-het och namn Men först ef - ter ut-käm-pad strid,

t-ncfPf f ^

2. Mig möter så ofta p& vandringen här Lekamlig och ändelig nöd,

Men Jesus, som mig och mitt elände bär, Han är och förblifver mitt stöd.

3. Min Jesus, han mättar min hungrande själ Och tröstar i sorgernas natt.

Han har mig gjort fri från att vara en träl Och blifvit mitt lif och min skatt.

4. Den skatten långt mer än all världen är värd; O, må jag blott fatta den så,

Att kronan, som mig utaf nåd är beskärd, Med honom jag en gång må få.

5. Du fåfänga värld, med din lyck» så arm, Ej mer du bedåre nu mig.

O Jesus, min vän, med din kärlek så varna Drag städse mig närmare dig.

6. När döden mig rycker i grafven med sig, Gjut olja i lampan, att jag

Ej slutligt blir utstängd för evigt från dig, Men håll znig beredd till din dag.

N:o 512.

Andantino.

mf

Folkmelodi.

^t

1. Van-drings-man-nen sty - rer lop-pet Framtill må - let och sitt hem, Lik - så läng-tar jag i hop-pet Till ett nytt Je . ru -sa-lem,

=£=t

m

*

*=&

Blott jag en gång slip . per ban - det Ut - af den -na dö-dens kröp p.

/

-ritard.

-*M(i V «

Till det säl - la fa - ders - lan-det, Dit min Je-sus fa - rit

opp,

i--r

^

i **N:o 511.**

Adagio.

bås

P. E. Svedbom.

±:

i;

3sr-

-t=rfr-fr

-a

fcg±gHM-*

5

r. - - - j: j. ^ . .

^ IP.

1. Ur stor-mar-naserjag en af - lag-sen hamn, Dit kär-le-ken vinkar så blid; Den

fft*tt-t

:£d!!-g-P ' rT

>-'». . »n u » i i » * ^F^ r^i c g r f ?-k

rrn -....o n-v B n_i ^. ^ y \ \> \ ^. i ^ * p f i K. H T ^^^ir^ 0 ' P p & ^PJpu^r-D ^

^

I

^

j c .. . . r - .

bjuder mig ä -ra och säll-het och namn Men först ef - ter ut-käm-pad strid,

t-ncfPf f ^

2. Mig möter så ofta p& vandringen här Lekamlig och ändelig nöd,

Men Jesus, som mig och mitt elände bär, Han är och förblifver mitt stöd.

3. Min Jesus, han mättar min hungrande själ Och tröstar i sorgernas natt.

Han har mig gjort fri från att vara en träl Och blifvit mitt lif och min skatt.

4. Den skatten långt mer än all världen är värd; O, må jag blott fatta den så,

Att kronan, som mig utaf nåd är beskärd, Med honom jag en gång må få.

5. Du fåfänga värld, med din lyck» så arm, Ej mer du bedåre nu mig.

O Jesus, min vän, med din kärlek så varna Drag städse mig närmare dig.

6. När döden mig rycker i grafven med sig, Gjut olja i lampan, att jag

Ej slutligt blir utstängd för evigt från dig, Men håll znig beredd till din dag.

N:o 512.

Andantino.

mf

Folkmelodi.

^t

1. Van-drings-man-nen sty - rer lop-pet Framtill må - let och sitt hem, Lik - så läng-tar jag i hop-pet Till ett nytt Je . ru -sa-lem,

=£=t

m

*

*=&

Blott jag en gång slip . per ban - det Ut - af den -na dö-dens kröp p.

/

-ritard.

-*M(i V «

Till det säl - la fa - ders - lan-det, Dit min Je-sus fa - rit

opp,

i--r

^

i2. Väktare, hvad månn* det lider, Tills min iiemgångsklocka slår? Dock ja e glades, att det skrider, Korta tiden snart förgår; Många bli ej mina dagar, Ske dock efter Guds behag, Jesus mellertid tillagar Kronan till min bröllopsdag.

i 8. Hjälp mig, Jesus, vaksam vara Under denna korta tid; Dig i nåd för mig förklara, Att i dig jag må ha frid. Hjälp försaka för att vinna, Så du bjöd mig göra här; Hjälp mig, Jesus, målet hinna Och att blifva där du är.

4. Blir min dödsstund denna dagen, Mig ej mer förskräcker den, Ty min Jesus fullgjort lagen I mitt ställe, hvilken vän. Dödens makt därmed är krossad, Han ej mer mig skada kan; Jag af Kristus är förlossad, Ingen mig fördöma kan.

5. Men om du behagar dröja, Ske din vilja, icke min! Jag vill mig har låta nöja, Blott jag är och blifver din. Jesus, jag för din försoning Får ock sist af nåd en gång Uti himlens sälla boning Sjunga lammets segersång.

N:o 513 se **200.**

N:o 514 se **294.**

N: o 515 se **108.**

N:o 516.
P. P. Bliss.

É3

?

1. Vi van - dra hem att bo bland dem, Som synd och sorg ej kan -na; Där

r E r r ' r ;. r r'

.få ----- 1 ------ f» ----- 1 ------ j-i ---------- fr- 1 ------ NT- \ ------- TT i - i - i

il - r \ \ J si i4 -d ----- d- -s-

ej be - svär mer sin - net tär, Ej "*"* S"*" *~ Ä "*"* *" "** .w 1 tå - rar kin - den bran - na. if r t:\t >r Vi i

a±=L-;i r ' rf-4- IL j 1 1 =£=£ M ------- rV- -..L .... L ... f r - r r ' l i .... i i , , 1 ! Vi

JL* j__s - i-l - J_J - j - i - ------- P_ -J - é £ *=*= -8-8 - S J - van-dra hem, vi van-dra hem, Vi van-dra hem be-stän-digt. Vi van-dra hem, vi + 1 +.1 *.! «L£«LJ. *. 1 *J. *i

------ I^LJJ ----- J ----- F-* r ^ "^ van-dra hem, vi van-dra hem,

i

rttard.

------,-----1-----------k^-i ' .... 2. Vi trötta

=t=t J J J' J'l J l fl gator klara, O,

w i~5 5 ^« 5~T"^ ? J Bland änglars

_j j kej^ etc

Vi van-dra hem, vi

Vi trötta gå att hvila få På gyllne "-- ^ch hjärtats sår där lisa får helga skara. Vi vandra

van-dra hem, Vi van-dra hem be-stän-digt.

ff Tf-t

^^HrF

van-dra hem.

3. De trognas bröst ha denna tröst Att bortom mörka dalen För deras syn står ofvan skyn Ett hem i fröjdesalen. Vi vandra hem, etc.

4. Där skall vår sång bland helgon mång' Af evigt jubel klinga, Hos Jesus bo vi då i rö Och honom hyllning bringa Vi vandra hem, etc. 2. Väktare, hvad månn* det lider, Tills min iiemgångsklocka slår? Dock ja e glades, att det skrider, Korta tiden snart förgår; Många bli ej mina dagar, Ske dock efter Guds behag, Jesus mellertid tillagar Kronan till min bröllopsdag.

i 8. Hjälp mig, Jesus, vaksam vara Under denna korta tid; Dig i nåd för mig förklara, Att i dig jag må ha frid. Hjälp försaka för att vinna, Så du bjöd mig göra här; Hjälp mig, Jesus, målet hinna Och att blifva där du är.

359

4. Blir min dödsstund denna dagen, Mig ej mer förskräcker den, Ty min Jesus fullgjort lagen I mitt ställe, hvilken vän. Dödens makt därmed är krossad, Han ej mer mig skada kan; Jag af Kristus är förlossad, Ingen mig fördöma kan.

5. Men om du behagar dröja, Ske din vilja, icke min! Jag vill mig har låta nöja, Blott jag är och blifver din. Jesus, jag för din försoning Får ock sist af nåd en gång Uti himlens sälla boning Sjunga lammets segersång.

N:o 513 se **200.**

N:o 514 se **294.**

N: o 515 se **108.**

N:o 516.
P. P. Bliss.

É3

?

1. Vi van - dra hem att bo bland dem, Som synd och sorg ej kan -na; Där

r E r r ' r ;. r r'

.få ----- 1 ------ f» ----- 1 ------ j-i ---------- fr- 1 ------ NT- \ ------- TT i - i - i

il - r \ \ J si i4 -d ----- d- -s-

ej be - svär mer sin - net tär, Ej "*"* S"*" *~ Ä "*"* *" "** .w 1 tå - rar kin - den bran - na. if r t:\t >r Vi i

a±=L-;i r ' rf-4- IL j 1 1 =£=£ M ------- rV- -..L .... L ... f r - r r ' l i .... i i , , 1 ! Vi

JL* j__s - i-l - J_J - j - i - ------- P_ -J - é £ *=*= -8-8 - S J - van-dra hem, vi van-dra hem, Vi van-dra hem be-stän-digt. Vi van-dra hem, vi + 1 +.1 *.! «L£«LJ. *. 1 *J. *i

------ I^LJJ ----- J ----- F-* r ^ "^ van-dra hem, vi van-dra hem,

i

rttard.

------,-----1-----------k^-i ' .... 2. Vi trötta

=t=t J J J' J'l J l fl gator klara, O,

w i~5 5 ^« 5~T"^ ? J Bland änglars

_j j kej^ etc

Vi van-dra hem, vi

Vi trötta gå att hvila få På gyllne "-- ^ch hjärtats sår där lisa får helga skara. Vi vandra

van-dra hem, Vi van-dra hem be-stän-digt.

ff Tf-t

^^HrF

van-dra hem.

3. De trognas bröst ha denna tröst Att bortom mörka dalen För deras syn står ofvan skyn Ett hem i fröjdesalen. Vi vandra hem, etc.

4. Där skall vår sång bland helgon mång' Af evigt jubel klinga, Hos Jesus bo vi då i rö Och honom hyllning bringa Vi vandra hem, etc. 2. Väktare, hvad månn* det lider, Tills min iiemgångsklocka slår? Dock ja e glades, att det skrider, Korta tiden snart förgår; Många bli ej mina dagar, Ske dock efter Guds behag, Jesus mellertid tillagar Kronan till min bröllopsdag.

i 8. Hjälp mig, Jesus, vaksam vara Under denna korta tid; Dig i nåd för mig förklara, Att i dig jag må ha frid. Hjälp försaka för att vinna, Så du bjöd mig göra här; Hjälp mig, Jesus, målet hinna Och att blifva där du är.

4. Blir min dödsstund denna dagen, Mig ej mer förskräcker den, Ty min Jesus fullgjort lagen I mitt ställe, hvilken vän. Dödens makt därmed är krossad, Han ej mer mig skada kan; Jag af Kristus är förlossad, Ingen mig fördöma kan.

5. Men om du behagar dröja, Ske din vilja, icke min! Jag vill mig har låta nöja, Blott jag är och blifver din. Jesus, jag för din försoning Får ock sist af nåd en gång Uti himlens sälla boning Sjunga lammets segersång.

N:o 513 se **200.**

N:o 514 se **294.**

N: o 515 se **108.**

N:o 516.
P. P. Bliss.

É3

?

1. Vi van - dra hem att bo bland dem, Som synd och sorg ej kan -na; Där

r E r r ' r ;. r r'

.få ----- 1 ------ f» ----- 1 ------ j-i ---------- fr- 1 ------ NT- \ ------- TT i - i - i

il - r \ \ J si i4 -d ----- d- -s-

ej be - svär mer sin - net tär, Ej "*"* S"*" *~ Ä "*"* *" "** .w 1 tå - rar kin - den bran - na. if r t:\t >r Vi i

a±=L-;i r ' rf-4- IL j 1 1 =£=£ M ------- rV- -..L .... L ... f r - r r ' l i .... i i , , 1 ! Vi

JL* j__s - i-l - J_J - j - i - ------- P_ -J - é £ *=*= -8-8 - S J - van-dra hem, vi van-dra hem, Vi van-dra hem be-stän-digt. Vi van-dra hem, vi + 1 +.1 *.! «L£«LJ. *. 1 *J. *i

------ I^LJJ ----- J ----- F-* r ^ "^ van-dra hem, vi van-dra hem,

i

rttard.

------,-----1-----------k^-i ' .... 2. Vi trötta

=t=t J J J' J'l J l fl gator klara, O,

w i~5 5 ^« 5~T"^ ? J Bland änglars

_j j kej^ etc

Vi van-dra hem, vi

Vi trötta gå att hvila få På gyllne "-- ^ch hjärtats sår där lisa får helga skara. Vi vandra

van-dra hem, Vi van-dra hem be-stän-digt.

ff Tf-t

^^HrF

van-dra hem.

3. De trognas bröst ha denna tröst Att bortom mörka dalen För deras syn står ofvan skyn Ett hem i fröjdesalen. Vi vandra hem, etc.

4. Där skall vår sång bland helgon mång' Af evigt jubel klinga, Hos Jesus bo vi då i rö Och honom hyllning bringa Vi vandra hem, etc. 2. Väktare, hvad månn* det lider, Tills min iiemgångsklocka slår? Dock ja e glades, att det skrider, Korta tiden snart förgår; Många bli ej mina dagar, Ske dock efter Guds behag, Jesus mellertid tillagar Kronan till min bröllopsdag.

i 8. Hjälp mig, Jesus, vaksam vara Under denna korta tid; Dig i nåd för mig förklara, Att i dig jag må ha frid.

Hjälp försaka för att vinna, Så du bjöd mig göra här; Hjälp mig, Jesus, målet hinna Och att blifva där du är.

359

4. Blir min dödsstund denna dagen, Mig ej mer förskräcker den, Ty min Jesus fullgjort lagen I mitt ställe, hvilken vän. Dödens makt därmed är krossad, Han ej mer mig skada kan; Jag af Kristus är förlossad, Ingen mig fördöma kan.

5. Men om du behagar dröja, Ske din vilja, icke min! Jag vill mig har låta nöja, Blott jag är och blifver din. Jesus, jag för din försoning Får ock sist af nåd en gång Uti himlens sälla boning Sjunga lammets segersång.

N:o 513 se **200.**

N:o 514 se **294.**

N: o 515 se **108.**

N:o 516.
P. P. Bliss.

É3

?

1. Vi van - dra hem att bo bland dem, Som synd och sorg ej kan -na; Där

r E r r ' r ;. r r'

.få ----- 1 ------ f» ----- 1 ------ j-i ---------- fr- 1 ------ NT- \ ------- TT i - i - i

il - r \ \ J si i4 -d ----- d- -s-

ej be - svär mer sin - net tär, Ej "*"* S"*" *~ Ä "*"* *" "** .w 1 tå - rar kin - den bran - na. if r t:\t >r Vi i

a±=L-;i r ' rf-4- IL j 1 1 =£=£ M ------- rV- -..L .... L ... f r - r r ' l i .... i i , , 1 ! Vi

JL* j__s - i-l - J_J - j - i - ------- P_ -J - é £ *=*= -8-8 - S J - van-dra hem, vi van-dra hem, Vi van-dra hem be-stän-digt. Vi van-dra hem, vi + 1 +.1 *.! «L£«LJ. *. 1 *J. *i

------ I^LJJ ----- J ----- F-* r ^ "^ van-dra hem, vi van-dra hem,

i

rttard.

------,-----1-----------k^-i ' .... 2. Vi trötta

=t=t J J J' J'l J l fl gator klara, O,

w i~5 5 ^« 5~T"^ ? J Bland änglars

_j j kej^ etc

Vi van-dra hem, vi

Vi trötta gå att hvila få På gyllne "-- ^ch hjärtats sår där lisa får helga skara. Vi vandra

van-dra hem, Vi van-dra hem be-stän-digt.

ff Tf-t

^^HrF

van-dra hem.

3. De trognas bröst ha denna tröst Att bortom mörka dalen För deras syn står ofvan skyn Ett hem i fröjdesalen. Vi vandra hem, etc.

4. Där skall vår sång bland helgon mång' Af evigt jubel klinga, Hos Jesus bo vi då i rö Och honom hyllning bringa Vi vandra hem, etc. 2. Väktare, hvad månn* det lider, Tills min iiemgångsklocka slår? Dock ja e glades, att det skrider, Korta tiden snart förgår; Många bli ej mina dagar, Ske dock efter Guds behag, Jesus mellertid tillagar Kronan till min bröllopsdag.

i 8. Hjälp mig, Jesus, vaksam vara Under denna korta tid; Dig i nåd för mig förklara, Att i dig jag må ha frid. Hjälp försaka för att vinna, Så du bjöd mig göra här; Hjälp mig, Jesus, målet hinna Och att blifva där du är.

359

4. Blir min dödsstund denna dagen, Mig ej mer förskräcker den, Ty min Jesus fullgjort lagen I mitt ställe, hvilken vän. Dödens makt därmed är krossad, Han ej mer mig skada kan; Jag af Kristus är förlossad, Ingen mig fördöma kan.

5. Men om du behagar dröja, Ske din vilja, icke min! Jag vill mig har låta nöja, Blott jag är och blifver din. Jesus, jag för din försoning Får ock sist af nåd en gång Uti himlens sälla boning Sjunga lammets segersång.

N:o 513 se **200.**

N:o 514 se **294.**

N: o 515 se **108.**

N:o 516.
P. P. Bliss.

É3

?

1. Vi van - dra hem att bo bland dem, Som synd och sorg ej kan -na; Där

r E r r ' r ;. r r'

.få ----- 1 ------ f» ----- 1 ------ j-i ---------- fr- 1 ------ NT- \ ------- TT i - i - i

il - r \ \ J si i4 -d ----- d- -s-

ej be - svär mer sin - net tär, Ej "*"* S"*" *~ Ä "*"* *" "** .w 1 tå - rar kin - den bran - na. if r t:\t >r Vi i

a±=L-;i r ' rf-4- IL j 1 1 =£=£ M ------- rV- -..L .... L ... f r - r r ' l i .... i i , , 1 ! Vi

JL* j__s - i-l - J_J - j - i - ------- P_ -J - é £ *=*= -8-8 - S J - van-dra hem, vi van-dra hem, Vi van-dra hem be-stän-digt. Vi van-dra hem, vi + 1 +.1 *.! «L£«LJ. *. 1 *J. *i

------ I^LJJ ----- J ----- F-* r ^ "^ van-dra hem, vi van-dra hem,

i

rttard.

------,-----1-----------k^-i ' .... 2. Vi trötta

=t=t J J J' J'l J l fl gator klara, O,

w i~5 5 ^« 5~T"^ ? J Bland änglars

_j j kej^ etc

Vi van-dra hem, vi

Vi trötta gå att hvila få På gyllne "-- ^ch hjärtats sår där lisa får helga skara. Vi vandra

van-dra hem, Vi van-dra hem be-stän-digt.

ff Tf-t

^^HrF

van-dra hem.

3. De trognas bröst ha denna tröst Att bortom mörka dalen För deras syn står ofvan skyn Ett hem i fröjdesalen. Vi vandra hem, etc.

4. Där skall vår sång bland helgon mång' Af evigt jubel klinga, Hos Jesus bo vi då i rö Och honom hyllning bringa Vi vandra hem, etc. **N:o 517.**

Prins Gustaf.

1. Till fridens hem, till rätta Fadershuset Min trötta själ med längtan sträcker sig Till fridens hem, från tunga jordegruset, Jag blickar hem, min frälsare till dig! Här nere finns ej ostörd ro, Vår blick är skum och svag vår tro, Och hyddans band oss trycker, Ja, hyddans band oss trycker

2. Men Gud ske pris, att tiden framåt ilar, Det kommer allt, som Herren lofvat har. Helt viss och glad på Herrens ord jag hvilar, Att han till sist det bästa vinet spar, Och då är glömd all jordens pust, Och frid och fröjd och evig lust Utbyts mot korta striden. :,:

3. Men, Jesus kär, behåll blott du mitt hjärta, Låt tidens ström ej draga mig från dig. I lust och nöd, i glädje och i smärta Blott du, blott du, blott du hugsvalar mig. Ty Herre, när jag hafver dig, Må annat allt fråntagas mig, Med dig jag dock är salig. :,:

N:o 518. Andante.

1. Jag har lämnat allt för Jesus, Världens fröjd må andra ta. Snart dess nöjen jag förglöm-mer, Då jag minnes Golgata. Om än vänner här mig lämna Och jag världens smälek får, Jag har en, som står mig bi, då Jag vid pärleporten står. Snart vår lefnadsafton skymmer, Och desa sista klockslag slår, Då jag fri från allt bekymmer Genom pärleporten går.

2. När som Jesu röst mig kallar, Och jag änglars hviskning hör, Jag vill lita på min Herre, Han mig genom dalen för. Jag tar fast hans dyra löfte, Mer än gnid det är för mig: »Jag är när dig - frukta ej» - då Pärleporten öppnar sig. Snart vår etc.

3. Till den andra sidan Jordan Far jag snart med fröjdfullt mod För att nå den sköna staden Vid den klara lifvets flod. I de sälla andars hemlannd Lifvets träd i fägring står. Änglar jubla, då jag salig Genom pärleporten går. Snart vår etc. n:o 519

Animato.

Musik af Maria Edgren.

1. Det finns ett hem, Där evig sång skall klinga, Det finns ett hem, Där frälsta skaror bringa Ett evigt pris till Jesus kär. Mitt hem är där. Mitt hem är där.

2. Det finns ett hem På andra sidan grafven, Där likhet är Emellan kung och slafven, Där frid och glädje evig är: Mitt hem är där. :,:

3. Det finns ett hem Långt bort från synden, nöden. Det finns ett hem, Där »röfvaren» i döden Fick rum af Jesus, vännen kär; Mitt hem är där.:,:

4. Det finns ett hem Långt bort från jordens vimmel. Det hemmet är I härlighetens himmel, Där allt blott idel kärlekär; Mitt hem är där. :,:

5. Till detta hem Jag äfven snart skall fara. Att evigt där Hos Gud, min fader, vara; Då nöjd jag sjunger hemma där: Mitt hem är här. :,:

N:o 520

Andante.

T.C.O. Kane.

1. O, tänk uppå hemmet hos Gud, Vid den evigt kristallklara flod, Där oss väntar den härlighetsskrud, Som är vunnen med frälsarens blod. Hos vår Gud. Hos vår Gud. O, tänk uppå hemmet hos Gud. Hos vår Gud. Hos vår

n:o 519

Animato.

Musik af Maria Edgren.

1. Det finns ett hem, Där evig sång skall klinga, Det finns ett hem, Där frälsta skaror bringa Ett evigt pris till Jesus kär. Mitt hem är där. Mitt hem är där.

2. Det finns ett hem På andra sidan grafven, Där likhet är Emellan kung och slafven, Där frid och glädje evig är: Mitt hem är där. :,:

3. Det finns ett hem Långt bort från synden, nöden. Det finns ett hem, Där »röfvaren» i döden Fick rum af Jesus, vännen kär; Mitt hem är där.:,:

4. Det finns ett hem Långt bort från jordens vimmel. Det hemmet är I härlighetens himmel, Där allt blott idel kärlekär; Mitt hem är där. :,:

5. Till detta hem Jag äfven snart skall fara. Att evigt där Hos Gud, min fader, vara; Då nöjd jag sjunger hemma där: Mitt hem är här. :,:

N:o 520

Andante.

T.C.O. Kane.

1. O, tänk uppå hemmet hos Gud, Vid den evigt kristallklara flod, Där oss väntar den härlighetsskrud, Som är vunnen med frälsarens blod. Hos vår Gud. Hos vår Gud. O, tänk uppå hemmet hos Gud. Hos vår Gud. Hos vår

Gud. Hos vår Gud. O, tänk uppå hemmet hos Gud.

2. O tänk på de vänner hos Gud, Som gått fore och bärgade stå, Hur de jubla vid harpornas ljud I det hem, dit ej sorgerna nå Hos vår Gud etc.

3. Min frälsare har jag hos Gud, Där de mina i trygghet få bo. Snart ock jag får det saliga bud, Som mig kallar till himmelens ro. Hos vår Gud etc.

4. Ja, snart är jag hemma hos Gud, Ty det närmar sig målet alltmer, Då vår Jesus skall hämta sin brud, Och de frälsta hos Herren jag ser. Hos vår Gud etc.

N:o 521 H. G. Nägeli. Adagio

1. Efter hemmets frid den ljufva Längtar städs min trötta själ Som en skrämd och jagad dufva Till sitt bo, där allt är väl. Efter hemmets frid den ljufva Längtar städs min trötta själ, min trötta själ, min trötta själ, Efter hemmet, efter hemmet!

2. Uti hemmet bor den friden, Som ej världen gifva kan; Där är slutad mödan, striden, Där är rö och hvila sann. Efter hemmets frid etc.

3. Uti hemmet bor den fröjden, Som ej hjärtat funnit här; Där hos Jesus uti höjden Finns ej sorg och ej besvär. Efter hemmets frid etc.

4. Ack, till hemmet uti fjärran, Ja, till hemmet vill jag gå Att för evigt bo hos Herran Och hans ljufhet smaka få. Efter hemmets frid etc.

Gud. Hos vår Gud. O, tänk uppå hemmet hos Gud.

2. O tänk på de vänner hos Gud, Som gått fore och bärgade stå, Hur de jubla vid harpornas ljud I det hem, dit ej sorgerna nå Hos vår Gud etc.

3. Min frälsare har jag hos Gud, Där de mina i trygghet få bo. Snart ock jag får det saliga bud, Som mig kallar till himmelens ro. Hos vår Gud etc.

4. Ja, snart är jag hemma hos Gud, Ty det närmar sig målet alltmer, Då vår Jesus skall hämta sin brud, Och de frälsta hos Herren jag ser. Hos vår Gud etc.

N:o 521 H. G. Nägeli. Adagio

1. Efter hemmets frid den ljufva Längtar städs min trötta själ Som en skrämd och jagad dufva Till sitt bo, där allt är väl. Efter hemmets frid den ljufva Längtar städs min trötta själ, min trötta själ, min trötta själ, Efter hemmet, efter hemmet!

2. Uti hemmet bor den friden, Som ej världen gifva kan; Där är slutad mödan, striden, Där är rö och hvila sann. Efter hemmets frid etc.

3. Uti hemmet bor den fröjden, Som ej hjärtat funnit här; Där hos Jesus uti höjden Finns ej sorg och ej besvär. Efter hemmets frid etc.

4. Ack, till hemmet uti fjärran, Ja, till hemmet vill jag gå Att för evigt bo hos Herran Och hans ljufhet smaka få. Efter hemmets frid etc.

N:o 522.

Tempo di marcia. W. C—n.

1. Himlen är mitt hem, hvad salig tröst! Lammet har mig fri från synden löst. Glad och lycklig jag till hemmet ilar, Snart i Jesu hulda famn jag hvilar. Broder kom kom gå med gif mig din hand, Låt oss följas åt till himlens land.

2. Här jag är en gäst och pilgrim blott, Ty där ofvan jag mitt hem har fått Och dit bort till sälla himlastranden Ren i tron och hoppet skådar anden. Broder, kom, etc.

3. Emot himlen styrer jag min gång, Sjunger glad och nöjd min hemlandssång Jesus, hämta snart din brud ur striden Till dig i den evigt sälla friden. Broder, kom, etc.

N:o 523.

Andantino. 1. Jerusalem, du helga stad, Som ofvantill är byggd, I dig man sjunger nöjd och glad Om blodets kraft och dygd. De äldste, som kring tronen stå, Ja, helgon, änglar likaså Förenas i en evig sång Ej tiden är dem lång

2. Se frälsta skaror liggande På anlet' hvar om an, De prisa allas skapare Och världens frälserman: Den Guden, som har vår natur, Tillbedes af de fyra djur. Det är en höjd af härlighet, Hvars like jag ej vet.

3. De säga med förenad röst: »Tack, Jesus, för ditt blod, Hvarmed du oss har återlöst, När du i domen stod Och dig för oss i döden gaf». De taga sina kronor af För dig, som är båd' Gud och man Och lifvet återvann.

4. Så är då saken riktigt gjord, Jag lider ingen nöd; Jag litar på ditt nådesord Och på ditt blod, din död. Stå millioner syndare För tronen triumferande, Så hoppas jag som de ock få En dag för tronen stå.

5. O ja, uti all evighet Det är och blifver så, Att för hans räkning jag nu vet, Att jag skall lefva få: Upp, ande, kropp och själ och sjung Ett evigt lof för Sions kung, Min vän, min Gud och Jehova. **N:o 524.** Moderato. rone«. 1. Je - - ru . sa - lem, mitt säl . la hem, Till dig min läng -tan står. När får jag in - gå ut - i dig, Där in . gen nöd mig når.

2. Hur sköna dina murar stå I guld och pärlors glans. Men skönare din konung är, Hans krona, dräkt och krans.

3. Du fridens hem, du sälla ort, Hos dig ej synd får bo.

Från ödslig, trång och stormig jord Jag hastar till din rö.

4* Profeter och martyrer där För tronen redan stå.

!

Snart skall ock jag min lofsångs ljud Med deras blanda få.

6. Hvi ryser jag för döden då Och grafvens mörka tjäll? Jag har ju Kanaan till mitt mål Och där en lott så säll.

6. Jerusalem, mitt sälla hem. Till dig min längtan står. Snart skall min möda taga slut; Snart in i dig jag går.

N:o 532.

1. Det finns ett land, ett saligt land, Som har en evig vår:

Där Gud skall med sin egen hand Af torka hvarje tår.

2. Det finns ett hem, ett saligt hem, Där trogna skola bo;

Där intet ondt skall hända dem, Där finns en evig rö.

3. Det finns en krona mera skön JLn alla kronor här.

Hon skänkas skall som segerlön Åt den, som trogen är.

4. O, må jag i det sälla land Bli krönt, o Gud, af dig! Jag tar då gärna af din hand Den kalk, du räcker mig. 1. Jerusalem, mitt sälla hem, Till dig min längtan står. När får jag ingå uti dig, Där ingen nöd mig når.

2. Hur sköna dina murar stå I guld och pärlors glans. Men skönare din konung är, Hans krona, dräkt och krans.

3. Du fridens hem, du sälla ort, Hos dig ej synd får bo. Från ödslig, trång och stormig jord Jag hastar till din ro.

4. Profeter och martyrer där För tronen redan stå. Snart skall ock jag min lofsångs ljud Med deras blanda få.

5. Hvi ryser jag för döden då Och grafvens mörka tjäll? Jag har ju Kanaan till mitt mål Och där en lott så säll.

6. Jerusalem, mitt sälla hem. Till dig min längtan står. Snart skall min möda taga slut; Snart in i dig jag går.

N:o 532.

1. Det finns ett land, ett saligt land, Som har en evig vår: Där Gud skall med sin egen hand Af torka hvarje tår.

2. Det finns ett hem, ett saligt hem, Där trogna skola bo; Där intet ondt skall hända dem, Där finns en evig ro.

3. Det finns en krona mera skön Än alla kronor här. Hon skänkas skall som segerlön Åt den, som trogen är.

4. O, må jag i det sälla land Bli krönt, o Gud, af dig! Jag tar då gärna af din hand Den kalk, du räcker mig.

N:o 525.

Andantino. C. T. O. Kane.

1. Se, hvilka stå där på den andra strand, Fjärran ifrån den

N:o 524. Moderato. rone«. 1. Je - - ru . sa - lem, mitt säl . la hem, Till dig min läng -tan står. När får jag in - gå ut - i dig, Där in . gen nöd mig når.

2. Hur sköna dina murar stå I guld och pärlors glans. Men skönare din konung är, Hans krona, dräkt och krans.

3. Du fridens hem, du sälla ort, Hos dig ej synd får bo.

Från ödslig, trång och stormig jord Jag hastar till din rö.

4* Profeter och martyrer där För tronen redan stå.

!

Snart skall ock jag min lofsångs ljud Med deras blanda få.

6. Hvi ryser jag för döden då Och grafvens mörka tjäll? Jag har ju Kanaan till mitt mål Och där en lott så säll.

6. Jerusalem, mitt sälla hem. Till dig min längtan står. Snart skall min möda taga slut; Snart in i dig jag går.

N:o 532.

1. Det finns ett land, ett saligt land, Som har en evig vår:

Där Gud skall med sin egen hand Af torka hvarje tår.

2. Det finns ett hem, ett saligt hem, Där trogna skola bo;

Där intet ondt skall hända dem, Där finns en evig rö.

3. Det finns en krona mera skön JLn alla kronor här.

Hon skänkas skall som segerlön Åt den, som trogen är.

4. O, må jag i det sälla land Bli krönt, o Gud, af dig! Jag tar då gärna af din hand Den kalk, du räcker mig. 1. Jerusalem, mitt sälla hem, Till dig min längtan står. När får jag ingå uti dig, Där ingen nöd mig når.

2. Hur sköna dina murar stå I guld och pärlors glans. Men skönare din konung är, Hans krona, dräkt och krans.

3. Du fridens hem, du sälla ort, Hos dig ej synd får bo. Från ödslig, trång och stormig jord Jag hastar till din ro.

4. Profeter och martyrer där För tronen redan stå. Snart skall ock jag min lofsångs ljud Med deras blanda få.

5. Hvi ryser jag för döden då Och grafvens mörka tjäll? Jag har ju Kanaan till mitt mål Och där en lott så säll.

6. Jerusalem, mitt sälla hem. Till dig min längtan står. Snart skall min möda taga slut; Snart in i dig jag går.

N:o 532.

1. Det finns ett land, ett saligt land, Som har en evig vår: Där Gud skall med sin egen hand Af torka hvarje tår.

2. Det finns ett hem, ett saligt hem, Där trogna skola bo; Där intet ondt skall hända dem, Där finns en evig ro.

3. Det finns en krona mera skön Än alla kronor här. Hon skänkas skall som segerlön Åt den, som trogen är.

4. O, må jag i det sälla land Bli krönt, o Gud, af dig! Jag tar då gärna af din hand Den kalk, du räcker mig.

N:o 525.

Andantino. C. T. O. Kane.

1. Se, hvilka stå där på den andra strand, Fjärran ifrån den

mörka gravens rand, Bärgade från syndens land, Tvagne i frälsarens blod ; Nu de tåga in i ett nytt Jerusalem, Tvagne i frälsarens blod ; Nu de tåga in i ett nytt Jerusalem, Tvagne i frälsarens blod.

2. Jo, det är de, som uti unga år Funnit den väg, som upp till himlen går Frälsning fått i Jesu sår, Tvagne i frälsarens blod. Nu de tåga in etc.

3. De hafva här midt under sorg och nöd Litat på Jesus, på hans blod och död; Ägt i honom blott sitt stöd, Tvagne i frälsarens blod. Nu de tåga in etc.

4. Trogna de stått här uti nöd och strid, Tjänat sin Herre troget all sin tid. Nu de vunnit evig frid, Tvagne i frälsarens blod. Nu de tåga in etc.

5. Nu stå de frälsta på den andra strand. Fria från jordelifvets tunga band Jubla de i fridens land, Tvagne i frälsarens blod. Nu de tåga in etc. **N:o 526.<7b>**

Maestoso.

p cresG.

Peter Ritter. 1. Ack, Jesus, jag är hjärtligt glad, Att du åt mig beredt en stad, Dit själen säkert flytta får,

När hon ur denna hydda går

2. Allt hvad i världen kallas godt, Är idel skugga mot den lott, Som jag får full besittning af, När kroppen dör och läggs i graf.

3. Evad jag tänker, talar, gör, Så kommer det mig saligt för: Jag får väl snart gå hem i frid Och slippa världens myckna strid.

4. En salig stund skall det visst bli, Som gör från nöd mig evigt fri. Det blir en rätt förlossningsdag, Min Jesus, snart mig till dig tag.

5. När dig behagar, Jesus from, Tag hem din dyra egendom; Jag af din kärleks öfverflöd Har all min fröjd i lif och död.

N:o 590.

1. Välsigna, Herre, detta hus, Låt lysa här din sannings ljus, Din boning nu ibland oss tag, Och visa oss ditt välbehag.

2. Må klart och rent på detta rum Predikas evangelium, Förkunnas här din fria nåd, Din kärlek och ditt frälsningsråd.

3. Blif dina vittnen alltid när, Då de ditt ord predika här. Låt dem din Andes kraft undfå, Att de din sanning rätt förstå.

4. Låt främlingar från fjärran ort Här finna himmelrikets port; Låt tröttad pilgrim hvila få Och kraft att genom öknen gå.

5. Låt dem, som här ett hem du gett, I ve och väl förblifva ett Och samla, Herre, fler och fler Till hopen, du församlad ser.

6. Låt din församling, segersäll, Här hafva fått ett fridens tjäll, Tills hon en gång. hos dig får bo Uti en evig sabbatsro.

N:o 527. Allegretto. £. .Mason. 1. Hvar är de kristnas fosterland? Månn' Sions palmbevuxna strand? Där än Jordanen hviskar om, Hur Jesus till dess stränder kom? O, nej, nej, nej! Det helga landet är det ej.

2. Där Kristus med sin Ande bor, Där ordet rotar sig och gror. Där om Guds barn man säga kan: Se, hur de älska städs hvarann! Där är vårt land, Vid Elbes eller Mälarns strand.

3. Här är dock ej vårt fosterland, Ty öfverallt i alla land, Där någon själ fått frid med Gud, Där lefver hon, en Kristi brud, I himmelen, Fast hon på jorden vandrar än.

4. I himlen - ack, där är vårt land, Vårt ratta, dyra fosterland, Där änglaskaran sjunger glad Guds lof i lefvande Guds stad, Ack där, ack där Vårt hemland och vår Jesus är. **N:o 528.**

Andantino. 1. O land, du sälla an-dars land, Där Her-ren Gud själf bor, Högt öf . ver stjär-ne - himlens rand, Långt från för-gäng-lig - - he -tens strand; Där skall vår gläd - j e blif - va stor, Där Herren Je - sus bor.

2. Där blir oss ljuft, där blir oss godt, Där blir oss allt beskärdt; Hur Gud än skiftar här vår lott, Ett himmelskt hemland vi dock fått. Hvad finns på jorden väl så vardt Att hållas dyrt och kärt?

3. Där ofvan skyn är detta land, Ej ögat ser det här; Dess skatter fattar ej vår hand; Ty bortom dödlighetens strand, Där frälsaren och fadern är, Vårt hemland det är där.

4. Och skänktes oss all världens glans Och kunde vi än få, Hvad ypperst uppå jorden fanns, Hvad nån'sin af en dödlig vanns; Till detta sälla land ändå Vår längtan skulle stå.

6. Som blomman, sluten än i knopp, Dock mognar ur sitt tvång, Så skall ock för vår syn gå opp Guds paradis, som är vårt hopp; Och högre klinga skall en gång Hos Gud vår hemlandssång.

N:o 529. Andantino.

W. C- n.

1. Jag vill sjun-ga en sång om det här-Ii-ga land, Det sa - Ii - ga hem-met i

N:o 528.

Andantino. 1. O land, du sälla an-dars land, Där Her-ren Gud själf bor, Högt öf . ver stjär-ne - himlens rand, Långt från för-gäng-lig - - he -tens strand; Där skall vår gläd - j e blif - va stor, Där Herren Je - sus bor.

2. Där blir oss ljuft, där blir oss godt, Där blir oss allt beskärdt; Hur Gud än skiftar här vår lott, Ett himmelskt hemland vi dock fått. Hvad finns på jorden väl så vardt Att hållas dyrt och kärt?

3. Där ofvan skyn är detta land, Ej ögat ser det här; Dess skatter fattar ej vår hand; Ty bortom dödlighetens strand, Där frälsaren och fadern är, Vårt hemland det är där.

4. Och skänktes oss all världens glans Och kunde vi än få, Hvad ypperst uppå jorden fanns, Hvad nån'sin af en dödlig vanns; Till detta sälla land ändå Vår längtan skulle stå.

6. Som blomman, sluten än i knopp, Dock mognar ur sitt tvång, Så skall ock för vår syn gå opp Guds paradis, som är vårt hopp; Och högre klinga skall en gång Hos Gud vår hemlandssång.

N:o 529. Andantino.

W. C- n.

1. Jag vill sjun-ga en sång om det här-Ii-ga land, Det sa - Ii - ga hem-met i

höjd, Det saliga hemmet i höjd, Där ej stormarna rasa. På himmelens strand, Där är frid och osägelig fröjd. På himmelens strand, Där är frid och osägelig fröjd.

2. Där de levande träd invid livsfloden stå; Där härskar den eviga vår. :,: Där ej döden skall någonsin inträde få, Och dit synden ej någonsin når. :,: ..

3. Detta eviga hem är för dig och för mig, Ty Jesus det tillredt för oss. :,: Och bjuder oss alla att komma till sig, Ty han vill ej, att någon förgås. :,:

4. O hur skönt det skall bli i det härliga land Ty dit når ej sorg eller kval :,: Där, med lofsångens toner och harpan i hand, Vi få jubla bland änglarnes tal. :,:

N:o 530.

Maestoso.

G. F. Boot.

1. Det finns ett land af idel ljus, Där helgonen få bo. Där är mitt hem, mitt fadershus; Där råder evig ro.

2. Där flödar glädjens källa klar, Där är en evig vår, Där dagen aldrig ända tar, Dit natten aldrig når.

3. Men dödens flod mig skiljer än Från detta sälla land. O, vore jag ren hos min vän På flodens andra strand.

4. Får jag blott stå, där Moses stod Och skåda Kanaans land, Skall mig ej dödens kalla flod Förfära minsta grand.

höjd, Det saliga hemmet i höjd, Där ej stormarna rasa. På himmelens strand, Där är frid och osägelig fröjd. På himmelens strand, Där är frid och osägelig fröjd.

2. Där de levande träd invid livsfloden stå; Där härskar den eviga vår. :,: Där ej döden skall någonsin inträde få, Och dit synden ej någonsin når. :,: ..

3. Detta eviga hem är för dig och för mig, Ty Jesus det tillredt för oss. :,: Och bjuder oss alla att komma till sig, Ty han vill ej, att någon förgås. :,:

4. O hur skönt det skall bli i det härliga land Ty dit når ej sorg eller kval :,: Där, med lofsångens toner och harpan

i hand, Vi få jubla bland änglarnes tal. :,:

N:o 530.

Maestoso.

G. F. Boot.

1. Det finns ett land af idel ljus, Där helgonen få bo. Där är mitt hem, mitt fadershus; Där råder evig ro.

2. Där flödar glädjens källa klar, Där är en evig vår, Där dagen aldrig ända tar, Dit natten aldrig når.

3. Men dödens flod mig skiljer än Från detta sälla land. O, vore jag ren hos min vän På flodens andra strand.

4. Får jag blott stå, där Moses stod Och skåda Kanaans land, Skall mig ej dödens kalla flod Förfära minsta grand.

N:o 531.

Andante.

Engelsk melodi.

1. Jag vet ett skönt och här-ligt land, Där det är godt att bo. Där på Jor . da - nens an . dra strand Det lig . ger för min tro. it läng-tar min an - - de från jord-lif-vets strid Att nju - ta för e - vigt de sa . . Ii - gas frid. Jag läng - tar från syn - der och sor - ger här Till e -. vig rö och gläd-je där. Hvad, en-däst sor-ger här? Ja, en-dast sor-ger här. Men e -vig gläd-je där? Ja, e . vig gläd-je där. Där-up-pe hos

Je - sus, vår Her - re kär, En e - vig rö och gläd - j e är, 2. Härnere vandrar jag dock än, Min blick på Kanaan fäst.

I världen rår förgängelsen,

Här är jag blott en gäst.

Mitt hem icke här, men däruppe jag har;

Där väntar mitt arf och en krona så klar.

Där får jag min del i Guds rika hus

I evig härlighet och ljus.

Hvad, del i faderns hus?

Ja, del i faderns hus.

Och det i frid och ljus?

Ja, evig frid och ljus.

Helt visst får jag bo i Guds rika hus

I evig härlighet och ljus.

3. Snart slutar väl min pilgrimsfärd, Och till mitt rätta hem

Jag skyndar glad från denna värld

Till faderns hus med dem,

Som här funnit rening i frälsarens blod,

Och fått i Guds himmel sin arfvedel god

Och undfått i trona Guds Andes pant

Därpå att Herrens ord är sant.

Hvad, undfått Andens pant?

Ja, undfått Andens pant.

Och så är ordet sant?

Ja, evigt visst och sant.

Ty därpå har Gud gett oss Andens pant,

Som vittnar, att hans ord är sant.

4. Och Jesus vill, att där han är, Hans folk skall vara med

Och bo i himlens rymd så skär

Vid lifvets helga träd.

Från klarhet till klarhet vi där skola gå

Och ära och sällhet i evighet få

Och sjunga det segrande lammets pris

I himlens sköna paradis.

Hvad, sjunga lammets pris?

Ja, sjunga lammets pris.

Och bo i paradis?

Ja, bo i paradis.

Där skola vi sjunga vår Jesu pris

För evigt i Guds paradis.

N:o 532 se **524.** Je - sus, vår Her - re kär, En e - vig rö och gläd - j e är, 2. Härnere vandrar jag dock än, Min blick på Kanaan fäst.

I världen rår förgängelsen,

Här är jag blott en gäst.

Mitt hem icke här, men däruppe jag har;

Där väntar mitt arf och en krona så klar.

Där får jag min del i Guds rika hus

I evig härlighet och ljus.

Hvad, del i faderns hus?

Ja, del i faderns hus.

Och det i frid och ljus?

Ja, evig frid och ljus.

Helt visst får jag bo i Guds rika hus

I evig härlighet och ljus.

3. Snart slutar väl min pilgrimsfärd, Och till mitt rätta hem

Jag skyndar glad från denna värld

Till faderns hus med dem,

Som här funnit rening i frälsarens blod,

Och fått i Guds himmel sin arfvedel god

Och undfått i trona Guds Andes pant

Därpå att Herrens ord är sant.

Hvad, undfått Andens pant?

Ja, undfått Andens pant.

Och så är ordet sant?

Ja, evigt visst och sant.

Ty därpå har Gud gett oss Andens pant,

Som vittnar, att hans ord är sant.

4. Och Jesus vill, att där han är, Hans folk skall vara med

Och bo i himlens rymd så skär

Vid lifvets helga träd.

Från klarhet till klarhet vi där skola gå

Och ära och sällhet i evighet få

Och sjunga det segrande lammets pris

I himlens sköna paradis.

Hvad, sjunga lammets pris?

Ja, sjunga lammets pris.

Och bo i paradis?

Ja, bo i paradis.

Där skola vi sjunga vår Jesu pris

För evigt i Guds paradis.

N:o 532 se **524. N:o 533.**

Allegretto e risoluto.

Finsk folkvisa.

1. Högt ovan molnen, där stjärnorna glimma, Ser jag i anden ren mitt sälla land. Långt bortom tidernas oro och dimma Varsnar i tron jag dess härliga strand. Där blir det godt att bo i evig sabbatsro hemma hos Herren i fridens land

2. Synden skall aldrig därhemma mig plåga, Bärgad jag är från jordens långa strid. Himmelska svar har jag fått på hvar fråga, Oron har somnat och hjärtat har frid. Där blir etc.

3. Härligt därofvan vår lofsång skall brusa, Evigt blir jublet hos vår Gud en gång. Sällhetens vindar bland fridspalmer susa, Kärleken blommar vid lifskällans språng. Där blir etc.

4. Aldrig mitt öga där fylles af tårar, Sjukdom och död ej nå till hälsans kust. Brister och trötthet ej mera jag spårar - Lifvet för evigt är glädje och lust. Där blir etc.

N:o 534.

Andantino. Oscar Blom. Originalkomp. 1. När jag från Pisgas höjder Det goda landet ser, All världens tomma fröjder Mig icke tjusa mer. Hur öknens storm må brusa, Hit den ej tränger sig; Men Herrens löften susa Sin stilla

frid kring mig.

2. Det landet bortom floden, Till det min längtan står. Mitt hem är ej på jorden: Här jag en främling går. Men där Guds folk står åter En evig sabbatsfrid, Där intet öga gråter, Och slutad är all strid. N:o 535. Andante. J. P. Webster.

1. Ack, ett land mera skönt än en dag Genom tron uti fjärran jag ser, Och vår himmelske faders behag Har beredt för oss boningar O, så nöjd, innan kort Jag i fröjd når den saliga ort. O, så nöjd, innan kort Jag i fröjd når den saliga ort.

2. I det saliga, härliga land Få vi sjunga den himmlelska sång; Ingen sorg finner väg till dess strand, Ej en suck där skall höras O, så nöjd, etc.

3. Till vår fader på himmelens tron Ge vi pris utaf hjärta och själ; Utaf kärlek han gaf oss sin son, Och hans ömhet oss ledde så väl. O, så nöjd, etc. **N:o 536.**

1. Där bortom Jordanens bölja Är ett land af evig ro. Om vi troget Jesus följa, Skola vi där evigt bo. Där är hvila för de trötta, Där är hvila för de trötta, Där är hvila för de trötta, Där är ro för dig På Jordanens andra sida Uti Edens sköna lundar, Hvarest lifvets träd nu blommar, Där är ro för dig

2. Jesus, du uti det landet Redt en boning ock för mig. När det lossas jordebandet, Bär med fröjd mig hem till dig. Där är hvila etc.

3. Dit kan sjukdom aldrig komma; Sorg och nöd dit aldrig nå. I det landet, bland de fromma, Skall jag lifvets krona få. Där är hvila etc.

4. Döden den är öfvervunnen, Dit hans skarpa udd ej når. Där är synden själf försvunnen, Och där helas hvarje sår. Där är hvila etc.

5. Sjungom då med fröjd och gamman, Medan vi mot hemmet gå. Snart de trogna allesamman Evigt hemma vara få. Där är hvila etc.

N:o 537.

Andante. mf W.A. Ogden.

1. Det finns ett land, ett härligt land, Dit mörkret aldrig når; Ty frälsaren är själf dess ljus, Dess sol ej nedergår. Den som korset tåligt bär Han får kronan bära där Och får bo bland änglars här I en evig härlighet.

2. Det landet har ett mildt klimat, Där finns ej köld, ej natt Och ingen sjukdom, ingen död - Må vi där ha vår skatt. Den som etc.

3. Där är vårt hem, vårt sälla hem, Som Gud i nåd beskär; Och kära vänner, som gått dit, De oss välkomna där. Den som etc.

4. Jag längtar dit att hvila ut Från tidens sorg och strid. O syskon, må vi mötas där I evig fröjd och frid. Den som etc.

N:o 538. Andante.

379

W. B. Bradbury.

1. Hur ljuft att tänka på himlens land, Där Herren Jesus bor; Där sången ljuder ren och klar Och allas fröjd är stor. Där ej mer vi skiljas, Där ej mer vi skiljas, Där ej mer vi skiljas, Vi skiljas aldrig där.

2. Hur ljuft att tänka på himlens land, Där, klädd i snöhvit skrud, En änglaskara utan tal Lofsjunger Herren Gud. Där ej mer vi skiljas, etc.

3. Hur ljuft att tänka på himlens land: Guds helgons hem är där; De kronor, palmer bära få, Och friden evig är.

Där ej mer vi skiljas, etc.

4. Hur ljuft att tänka på himlens land Och välkomstsången glad, Som hälsar oss, då vi få bo I Herrens gyllne stad. Där ej mer vi skiljas, etc.

5. Hur ljuft att tänka på himlens land; Och vore anden fri, Till löftets land jag flöge hän Att där för evigt bli. Där ej mer vi skiljas, etc. **N:o 539.**

Andante.

1. O, jag vet ett land Bort-om tidens strand, Dit jag ser i-bland, Där min tan-ke drö-jer. Hjär-tat bör-jar då, Varmt af läng-tan slå, Att det sko-na lan-det nå. Jag är främ-ling här, Och mitt hem är där, Hos min brudgum, Je- sus kär,

2. Fader, jag dig ber: Gif mig mer och mer Af den tro, som ser Stadigt hän mot målet. Lär mig städse så Dina vägar gå, Att jag målet sist må nå. Jag är främling etc.

8. Längtansfull jag trår, Tills den dag uppgår, Då jag hvitklädd står, Jesus, vid din sida. Och när dig jag ser, Längtar jag ej mer, Jublar blott och dig tillber. Jag är främling etc.

N:o 540.<7b>

Lento. mf

M. Wiel-öjerholm.

1. O, jag vet ett land, där Her - ren Gud Har be . redt en stad åt si . na

N:o 539.

Andante.

1. O, jag vet ett land Bort-om tidens strand, Dit jag ser i-bland, Där min tan-ke drö-jer. Hjär-tat bör-jar då, Varmt af läng-tan slå, Att det sko-na lan-det nå. Jag är främ-ling här, Och mitt hem är där, Hos min brudgum, Je- sus kär,

2. Fader, jag dig ber: Gif mig mer och mer Af den tro, som ser Stadigt hän mot målet. Lär mig städse så Dina vägar gå, Att jag målet sist må nå. Jag är främling etc.

8. Längtansfull jag trår, Tills den dag uppgår, Då jag hvitklädd står, Jesus, vid din sida. Och när dig jag ser, Längtar jag ej mer, Jublar blott och dig tillber. Jag är främling etc.

N:o 540.<7b>

Lento. mf

M. Wiel-öjerholm.

1. O, jag vet ett land, där Her - ren Gud Har be . redt en stad åt si . na

kära, Och ibland han sänder dödens bud För att hem de späda lammen bära. Ingen nöd, ingen nöd blifver där, blifver där, Ingen sorg, ingen sorg skall hjärtat finna; Inga tårar mer i himlens land. Nej, vi skola där blott glädje finna.

2. Men där får ej någon komma in, Som ej renad är från syndens smitta. Säg, o själ, skall himlen väl bli din, Och skall du dess härlighet besitta? Ingen nöd etc.

3. Se, det finnes än en hälsoflod, Som din själ från synden ren kan göra; Två dig väl i Jesu dyra blod, Så skall Gud din själ till himlen föra. Ingen nöd etc.

4. Ljufva tanke, att mitt hem är där Och att jag, fast ringa, dit får komma. O, jag längtar till min Jesus kär; Kom, o kom att hämta dina fromma. Ingen nöd etc.

N:o 541.

Andantino.

1. Hvar är mitt hem? Säg, är det där kanhända Uti det anade och sälla land, Dit själen fri en gång skall återvända, När slitna blifvit alla jordens band? Är där ditt hem? De obekanta ställen, Som fjärran vinka ofvan stjärnepällen? Då hördes hjärtat svara ja, Då hördes hjärtat svara ja.

2. Där är mitt hem, det klappande då sade, Mitt urspmngshem, det har jag alltid känt; Fast jordisk eld du ofta hos mig lade, Jag minnes nog den himmelska, mig tändt. I askan äger jag ännu en gnista, Som längtar, då mitt hjärta hunnit brista, Till Gud; hos honom är mitt hem. :,: **N:o 542.** *Andantino. O. Ahnfelt*

542

1. När får jag skåda Jesus Hos Gud i himlens höjd, Där jag ur lifvets källa Får dricka evig fröjd? När skall jag mer ej plågas Af synder, sorg och nöd Men himlens sällhet njuta I saligt överflöd

2. Här är jag än en stridsman; Min höfding gått förut Och bjudit mig att troget Till änden hålla ut. Han mig ock lofvat gifva En segerkrona skön, Då hvarje trogen stridsman Skall få sin segerlön.

3. Med Jesus skall jag segra, Fast jag i striden dör, Ty mig från jordegruset Han då till himlen för. Farväl till synd och sorger Jag bjuder då till slut. O stridskamrater, kämpen I trohet striden ut.

2. Här är jag än en stridsman; Min höfding gått förut Och bjudit mig att troget Till änden hålla ut. Han mig ock lofvat gifva En segerkrona skön, Då hvarje trogen stridsman Skall få sin segerlön.

4. Om sorger här er möta Och nöd af alla slag, O, läggen dem på Jesus; Han hjälper hvarje dag. Er vapendräkt ikläden Af kärlek, tro och hopp; När striden väl är slutad, För Gud er till sig opp.

N:o 552.

1. Hos Gud är idel glädje, Här trycker mången nöd, Här får jag ofta sucka Ochäta tårars bröd. Här blandas fröjd och smärta För Herren Jesu brud, Men där skall så ej vara, Ty glädjen bor hos Gud.

2. Här har jag ej mitt hemvist, Här bor jag blott i tält, Men hän mot glädjestranden Mitt synglas jag dock ställt. När världen ler och skalkas, Jag skådar mot den borg, Där jag skall bo för evigt Och glömma all min sorg.

3. Jag vill då lott ej byta Med den sin del här får, Nej, hellre under tårar Den ädla säd jag sår, Blott jag med fröjd får skörda En gång vid vägens slut, Då världens dårar tagit Sin hela fröjd förut.

4. Mitt hopp för evigheten Är byggdt på säker grund; Må korset gärna trycka Ännu en liten stund. Snart ingen sorg skall vara Och ingen klagan mer, Då jag med ohöljdt öga Min Jesus evigt ser.

N:o 543 se **294.** **N:o 542.** *Andantino. O. Ahnfelt*

542

1. När får jag skåda Jesus Hos Gud i himlens höjd, Där jag ur lifvets källa Får dricka evig fröjd? När skall jag mer ej plågas Af synder, sorg och nöd Men himlens sällhet njuta I saligt överflöd

2. Här är jag än en stridsman; Min höfding gått förut Och bjudit mig att troget Till änden hålla ut. Han mig ock lofvat gifva En segerkrona skön, Då hvarje trogen stridsman Skall få sin segerlön.

3. Med Jesus skall jag segra, Fast jag i striden dör, Ty mig från jordegruset Han då till himlen för. Farväl till synd och sorger Jag bjuder då till slut. O stridskamrater, kämpen I trohet striden ut.

2. Här är jag än en stridsman; Min höfding gått förut Och bjudit mig att troget Till änden hålla ut. Han mig ock lofvat gifva En segerkrona skön, Då hvarje trogen stridsman Skall få sin segerlön.

4. Om sorger här er möta Och nöd af alla slag, O, läggen dem på Jesus; Han hjälper hvarje dag. Er vapendräkt ikläden Af kärlek, tro och hopp; När striden väl är slutad, För Gud er till sig opp.

N:o 552.

1. Hos Gud är idel glädje, Här trycker mången nöd, Här får jag ofta sucka Ochäta tårars bröd. Här blandas fröjd och smärta För Herren Jesu brud, Men där skall så ej vara, Ty glädjen bor hos Gud.

2. Här har jag ej mitt hemvist, Här bor jag blott i tält, Men hän mot glädjestranden Mitt synglas jag dock ställt. När världen ler och skalkas, Jag skådar mot den borg, Där jag skall bo för evigt Och glömma all min sorg.

3. Jag vill då lott ej byta Med den sin del här får, Nej, hellre under tårar Den ädla säd jag sår, Blott jag med fröjd får skörda En gång vid vägens slut, Då världens dårar tagit Sin hela fröjd förut.

4. Mitt hopp för evigheten Är byggdt på säker grund; Må korset gärna trycka Ännu en liten stund. Snart ingen sorg skall vara Och ingen klagan mer, Då jag med ohöljdt öga Min Jesus evigt ser.

N:o 543 se **294.** **N:o 544.**

1. Ack säl - la stund, jag ef . ter-läng-tar, När jag får him-lens har-por slå, Då bru-den häm-tas hem-jag träng-tar Att snart med des -sa ö . gon få Be - ska - da Gud up - på den höjd, Där in - tet an - nät hörs än fröjd.

2. Då kan jag rätt den sången sjunga, Som jag af nåd fått börja här, Och prisa med en helig tunga Guds lamm, som för mig slaktadt är; Då skall jag utan synd och brist, Lofsjunga dig, o Jesus Krist.

3. Då får jag i besittning taga Långt mer an här jag kunnat tro. Mitt hjärta slipper ock att klaga, Ty intet stör då mer min rö. I ordet blott jag skuggan ser Af allt hvad Herren där mig ger.

4. Jag öfver brist på fröjd ej klagar, Min Jesus fyller mitt begär. Han hvarje stund mig huldt ledsagar Och blir mig ständigt mera kär. Han fägnar både kropp och själ Och sörjer trofast för mitt väl.

5. Nu vill jag intet annat veta Än dig, korsfäste frälsare. Låt mig på Sarons ängar beta. Tills jag förklarad dig får se. Om Jesu blod jag sjunger här, Så sjunger jag ock evigt där.

N:o 545. Adagio.

=1=

1. O Je - sus kär, när vill du häm - ta mig Från det - ta främlingslandet hem till

N h

Ö

-v-

r g t P-TI

dig? Jag är så trött, j äg kan ej fin-na rö, Förrn j äg hos dig i him-me-len får bo.

2. Jag ofta tänkt, det skulle bättre bli, Om blott från det och det jag blefve fri; Men nej, så länge jag på jorden är, Mig vänta endast möda och besvär.

Jag syndar ofta och på många vis, Och för min synd iag måste hafva ris; Min näpst for handen hvarje morgon är, Men nöd är nåd, min Gud har mig så kär.

N:o 544.

1. Ack säl - la stund, jag ef . ter-läng-tar, När jag får him-lens har-por slå, Då bru-den häm-tas hem-jag träng-tar Att snart med des -sa ö . gon få Be - ska - da Gud up - på den höjd, Där in - tet an - nät hörs än fröjd.

2. Då kan jag rätt den sången sjunga, Som jag af nåd fått börja här, Och prisa med en helig tunga Guds lamm, som för mig slaktadt är; Då skall jag utan synd och brist, Lofsjunga dig, o Jesus Krist.

3. Då får jag i besittning taga Långt mer an här jag kunnat tro. Mitt hjärta slipper ock att klaga, Ty intet stör då mer min rö. I ordet blott jag skuggan ser Af allt hvad Herren där mig ger.

4. Jag öfver brist på fröjd ej klagar, Min Jesus fyller mitt begär. Han hvarje stund mig huldt ledsagar Och blir mig ständigt mera kär. Han fägnar både kropp och själ Och sörjer trofast för mitt väl.

5. Nu vill jag intet annat veta Än dig, korsfäste frälsare. Låt mig på Sarons ängar beta. Tills jag förklarad dig får se. Om Jesu blod jag sjunger här, Så sjunger jag ock evigt där.

N:o 545. Adagio.

=1=

1. O Je - sus kär, när vill du häm - ta mig Från det - ta främlingslandet hem till

N h

Ö

-v-

r g t P-TI

dig? Jag är så trött, j äg kan ej fin-na rö, Förrn j äg hos dig i him-me-len får bo.

2. Jag ofta tänkt, det skulle bättre bli, Om blott från det och det jag blefve fri; Men nej, så länge jag på jorden är, Mig vänta endast möda och besvär.

Jag syndar ofta och på många vis, Och för min synd iag måste hafva ris; Min näpst for handen hvarje morgon är, Men nöd är nåd, min Gud har mig så kär.

En resenär uti ett $ ärran land Jag vandrar här, o Jesus, tag min hand Och led mig du, jag annars vilse går, Hem, hem till dig, där jag min krona får.

Jag löfte fått att blifva Jesus lik Och ärfva med, o tänk, hvad jag blir rik. Men skall en gång jag bära kronan där, Så måste jag ock bära korset här.

Där hemma, o, där svida inga sår, När frälst iag på de gyllne gator går, Jag höja skall af hjärtat jubelsång, Halleluja, det kommer nog en gång.

7. J», Gud ske lof, min nöd en ände har, Det står Guds folk en ljuflig hvila kvar, Och då är skäl att kämpa några år, Där hemma jag en evig hvila får.

8. Så bidar jag, så länge Herren vill, I lif och död jag hör min Jesus till. Min pröfvotid, om än den syns mig lång, Skall taga slut med strider, sorg och tvång,

9. O, huru sällt att en gång skåda Gud, Det blir en salig dag, då jag får bud. Tänk, fara hem från allt elände här Och evigt vara sen, där Jesus är.

N:o 546.<7b>

. C. Stebbins.

1. O, att hos Gud få va-ra Bland de fräl-stas ska-ra, Hvarest äng-la-rö-ster

J-^

blandas Med de frälstas har-po-ljud. Att ej nöd och sorg mer spör-ja, Ej for

***. * + + .$. -f**

^

mm

=8

&

±=£

l

ritard.

S=l

mor-gon -da-gen sör-ja, För e-vigt, e-vigt va-ra I stor f rid hos Her-renGud,

m !

£=t

m

ö

y T /p i J

2. O, att hos Gud få vara, Morgonstjärna klara, Dig min blick i öster söker, Bringar du ej snart mig bud, Att den sälla dagen randas, Då ej fröjd med gråt skall blandas? Mitt hjärta längtar, trängtar Att få skåda Herren Gud.

3. O, att hos Gud få vara, Fri från synd och fara. O, hvi fängslas du vid gruset, Du, som är en himlens brud? Snart skall jordebandet brista, Och allt jordiskt skall du mista, Och, fri från jordegruset, Skall du ila hem till Gud.

Psalmisten.

4. När får hos Gud jag vara, Där de sällas skara Fylla himlens rymd med jubel, Klädda i den hvita skrud? Får ej snart med tårfritt öga Jag i gyllne staden höga Se ljuset, som ej släckes, Evigt bo hos Herren Gud?

6. Snart får hos Gud jag vara. Snart får hem jag fara Till det rum i fadershuset, Jesus ti 11 red t åt sin brud. Om helt trång mig synes jorden, Snart jag höra får de orden: »Gå in i himmelens glädje.» O, jag längtar hem till Gud. En resenär uti ett $ ärran land Jag vandrar här, o Jesus, tag min hand Och led mig du, jag annars vilse går, Hem, hem till dig, där jag min krona får.

Jag löfte fått att blifva Jesus lik Och ärfva med, o tänk, hvad jag blir rik. Men skall en gång jag bära kronan där, Så måste jag ock bära korset här.

Där hemma, o, där svida inga sår, När frälst iag på de gyllne gator går, Jag höja skall af hjärtat jubelsång, Halleluja, det kommer nog en gång.

7. J», Gud ske lof, min nöd en ände har, Det står Guds folk en ljuflig hvila kvar, Och då är skäl att kämpa några år, Där hemma jag en evig hvila får.

8. Så bidar jag, så länge Herren vill, I lif och död jag hör min Jesus till. Min pröfvotid, om än den syns mig lång, Skall taga slut med strider, sorg och tvång,

9. O, huru sällt att en gång skåda Gud, Det blir en salig dag, då jag får bud. Tänk, fara hem från allt elände här Och evigt vara sen, där Jesus är.

N:o 546.<7b>

. C. Stebbins.

1. O, att hos Gud få va-ra Bland de fräl-stas ska-ra, Hvarest äng-la-rö-ster

J-^

blandas Med de frälstas har-po-ljud. Att ej nöd och sorg mer spör-ja, Ej for

***. * + + .$. -f**

^

mm

=8

&

±=£

l

ritard.

S=|

mor-gon -da-gen sör-ja, För e-vigt, e-vigt va-ra I stor f rid hos Her-renGud,

m !

£=t

m

ö

y T /p i J

2. O, att hos Gud få vara, Morgonstjärna klara, Dig min blick i öster söker, Bringar du ej snart mig bud, Att den sälla dagen randas, Då ej fröjd med gråt skall blandas? Mitt hjärta längtar, trängtar Att få skåda Herren Gud.

3. O, att hos Gud få vara, Fri från synd och fara. O, hvi fängslas du vid gruset, Du, som är en himlens brud? Snart skall jordebandet brista, Och allt jordiskt skall du mista, Och, fri från jordegruset, Skall du ila hem till Gud.

Psalmisten.

4. När får hos Gud jag vara, Där de sällas skara Fylla himlens rymd med jubel, Klädda i den hvita skrud? Får ej snart med tårfritt öga Jag i gyllne staden höga Se ljuset, som ej släckes, Evigt bo hos Herren Gud?

6. Snart får hos Gud jag vara. Snart får hem jag fara Till det rum i fadershuset, Jesus ti 11 red t åt sin brud. Om helt trång mig synes jorden, Snart jag höra får de orden: »Gå in i himmelens glädje.» O, jag längtar hem till Gud. N:o 547.

Andante.

PÄ. Philips,

1. Hur ljufligt mången gång Den tanken för mig står: Det lider mot den sälla stund, Då jag mitt hembud får. Närmare hemmet, närmare dig, Närmare hemmet i dag jag är Än någonsin förut. 2. Jag nalkas hvar minut Mot himlens sköna land, Och redan hör jag böljan slå Mot hemmets sälla strand. Närmare etc.

3. Den närmar sig, den stund, Då vapnen läggas ner Och Gud åt dem, som hållit ut, Ovansklig krona ger. Närmare etc.

4. En doft mig möter ren Från Edens sköna vår, Och harpoklangen ljuf och skön Mitt öra mäktigt når. Närmare etc.

5. O Jesus, tag min hand, Att jag ej stappla må; Måhända förr, än jag det tror, Mitt hembud jag skall få. Närmare etc.

N:o 548. Ad libitum. O.Ahnfeldt

1.O, jag vet en gång, Då ej jordisk sång Af mitt öra mer skall höras,

. O, jag vet engång, Då ej jor- disk sång Af mitt ö - ra mer skall hö-ras, **N:o 547.**

Andante.

PÄ. Philips,

1. Hur ljufligt mången gång Den tanken för mig står: Det lider mot den sälla stund, Då jag mitt hembud får. Närmare hemmet, närmare dig, Närmare hemmet i dag jag är Än någonsin förut. 2. Jag nalkas hvar minut Mot himlens sköna land, Och redan hör jag böljan slå Mot hemmets sälla strand. Närmare etc.

3. Den närmar sig, den stund, Då vapnen läggas ner Och Gud åt dem, som hållit ut, Ovansklig krona ger. Närmare etc.

4. En doft mig möter ren Från Edens sköna vår, Och harpoklangen ljuf och skön Mitt öra mäktigt når. Närmare etc.

5. O Jesus, tag min hand, Att jag ej stappla må; Måhända förr, än jag det tror, Mitt hembud jag skall få. Närmare etc.

N:o 548. Ad libitum. O.Ahnfeldt

1.O, jag vet en gång, Då ej jordisk sång Af mitt öra mer skall höras,

. O, jag vet engång, Då ej jor- disk sång Af mitt ö - ra mer skall hö-ras,Då af synd och flärd I en bättre värld Själen ej skall längre störas; Då för Gud och lammet jag får evigt stå, Med förklarad hand på himlaharpan slå. Ja, jag vet en gång, Då ej jordisk sång Af mitt öra mer skall höras.

2. När en tanke flög, När en suck sig smög, Båda gingo upp till höjden; Fri från stoftets band, Ren i Kedars land Själen njöt af himlafröjden, Sen med trones öga klart jag skåda fick Allt, hvad Jesus gjort, då han i döden gick. När en tanke flög, När en suck sig smög, Båda gingo upp till höjden.

3. O min Jesus blid, Skall en ostörd frid Äfven mig en gång tillhöra? O, skall också jag, Nu så arm och svag, Då med dig få sällskap göra? Ja, o Jesus Krist, jag evigt din skall bli, Du mig köpt och löst, du står mig trofast bi. Evig, ostörd frid, O min Jesus blid, Skall ock mig en gång tillhöra.

4. Jordens strider jag Glömma skall en dag Och på Jesus endast skåda; I det goda land Stå med palm i hand, Frälst för evigt från all våda. Då jag somnat in uti hans dyra sår, Väckt af honom upp jag segerkronan får. Jordens strider jag Glömma skall en dag Och på Jesus endast skåda.

N:o 549 se 214 Då af synd och flärd I en bättre värld Själen ej skall längre störas; Då för Gud och lammet jag får evigt stå, Med förklarad hand på himlaharpan slå. Ja, jag vet en gång, Då ej jordisk sång Af mitt öra mer skall höras.

2. När en tanke flög, När en suck sig smög, Båda gingo upp till höjden; Fri från stoftets band, Ren i Kedars land Själen njöt af himlafröjden, Sen med trones öga klart jag skåda fick Allt, hvad Jesus gjort, då han i döden gick. När en tanke flög, När en suck sig smög, Båda gingo upp till höjden.

3. O min Jesus blid, Skall en ostörd frid Äfven mig en gång tillhöra? O, skall också jag, Nu så arm och svag, Då med dig få sällskap göra? Ja, o Jesus Krist, jag evigt din skall bli, Du mig köpt och löst, du står mig trofast bi. Evig, ostörd frid, O min Jesus blid, Skall ock mig en gång tillhöra.

4. Jordens strider jag Glömma skall en dag Och på Jesus endast skåda; I det goda land Stå med palm i hand, Frälst för evigt från all våda. Då jag somnat in uti hans dyra sår, Väckt af honom upp jag segerkronan får. Jordens strider jag Glömma skall en dag Och på Jesus endast skåda.

N:o 549 se 214 **N:o 550.**

Andantino.

1. En liten tid, och striden snart skall sluta; En liten tid, och stormen stillat sig; En liten tid, och du får evigt luta

Ditt hufvud mot hans bröst, som dött för dig; En liten tid, och fridens palmer susa, Där syndens vågor aldrig mera brusa. En liten tid, och fridens palmer susa, Där syndens vågor aldrig mera brusa.

2. En liten tid skall hjärtat här än blöda, En liten tid i tåredalens natt; En liten tid än tårar skola flöda Uppå din kind, ty dold är himlens skatt; En liten tid, och solen uppgår åter Uti det land, där ingen, ingen gråter. :,:

3. En liten tid, och trötta själen ilar Likt rädda lammet uti herdens famn Och fri från tidens stormar evigt hvilar I himlens sälla, ljufva, trygga hamn; En liten tid, och skuggorna forsvinna, Och det fullkomliga du då skall hinna. :,:

4. Och då, hvad är all tidens vedermöda? Vid lammets tron man glömmer all sin nöd. Om hjärtat här ännu en tid skall blöda, Där blir ej natt, där varder ingen död; Ty Gud skall aftvå alla sorgetårar, Allt taga bort, som här vårt hjärta sårar. :,;

N:o 551.

Andantino.

1. O, hvad salighet Gud vill skänka Åt de utvalda i himmelen! Ej någon människotanke kan tänka, Ej någon tunga utsäga den. Där är härlighet, hvart ett öga Undrande kring sig blicka må; Där evinnerligt vi Guds höga, Heliga kärlek smaka få.

2. Sorgens suckar där aldrig höras, Glädje tillfyllest finnes hos Gud; Klara, himmelsk a harpor röras Till de nya sångernas ljud. Där de heliga änglar spela, Kasta för Gud sina kronor ner; Där skall ej heller själen fela Kraft till att tjäna Herren mer.

3. Lösta, sjunga de stumma hans ära, Friska hoppa de lama af fröjd; Ingen mer skall något begära, Ty han finner där allt förnöjd. Det fullkomliga kommit redan, Och förgången är jordens nöd; Gömd i grafven är synden och svedan, Och den gamle Adam är död.

4. Himmelens skatt, dess manna och honung Får man i evighet äga där, Själfva lifvets och ärones konung Se med ögonen, som han är. Brist och fattigdom hafva en ände, Trycka ej långre sinnet ner; Själens vanmakt och andligt elände Skola ej agga samvetet mer.

5. Där är kunskapen utan brister, Kärleken öfversvinnelig; Kroppen sin klarhet där aldrig mister, Andlig och oförgängelig. Ingen sjukdom och värk skall vara Mer i de lefvandes land hos Gud; Syndens börda, dess nöd och fara. Slipper för alltid Kristi brud.

6. Till de saliga änglars like Blifver syndaren upphöjd där; Mer än konungen i sitt rike Hög och härlig tiggaren är. Där på vänner ej brist skall vara; Evigt lofvande lammet står Inför stolen en hvitklädd skara, Den ej någon räkna förmår.

7. Den förlossade sälla bruden Skall få skåda sin brudgum där, Som har skänkt henne bröllopsskruden Och som hon tjänat och älskat här. Men däruppe skall bröllop firas Evigt i himmelens klara sal; Där skall bruden med kronan siras Bland de lofsjungande helgons tal. 3. En liten tid, och trötta själen ilar Likt rädda lammet uti herdens famn Och fri från tidens stormar evigt hvilar I himlens sälla, ljufva, trygga hamn; En liten tid, och skuggorna forsvinna, Och det fullkomliga du då skall hinna. :,:

4. Och då, hvad är all tidens vedermöda? Vid lammets tron man glömmer all sin nöd. Om hjärtat här ännu en tid skall blöda, Där blir ej natt, där varder ingen död; Ty Gud skall aftvå alla sorgetårar, Allt taga bort, som här vårt hjärta sårar. :,;

N:o 551.

Andantino.

1. O, hvad salighet Gud vill skänka Åt de utvalda i himmelen! Ej någon människotanke kan tänka, Ej någon tunga utsäga den. Där är härlighet, hvart ett öga Undrande kring sig blicka må; Där evinnerligt vi Guds höga,

Heliga kärlek smaka få.

2. Sorgens suckar där aldrig höras, Glädje tillfyllest finnes hos Gud; Klara, himmelsk a harpor röras Till de nya sångernas ljud. Där de heliga änglar spela, Kasta för Gud sina kronor ner; Där skall ej heller själen fela Kraft till att tjäna Herren mer.

3. Lösta, sjunga de stumma hans ära, Friska hoppa de lama af fröjd; Ingen mer skall något begära, Ty han finner där allt förnöjd. Det fullkomliga kommit redan, Och förgången är jordens nöd; Gömd i grafven är synden och svedan, Och den gamle Adam är död.

4. Himmelens skatt, dess manna och honung Får man i evighet äga där, Själfva lifvets och ärones konung Se med ögonen, som han är. Brist och fattigdom hafva en ände, Trycka ej långre sinnet ner; Själens vanmakt och andligt elände Skola ej agga samvetet mer.

5. Där är kunskapen utan brister, Kärleken öfversvinnelig; Kroppen sin klarhet där aldrig mister, Andlig och oförgängelig. Ingen sjukdom och värk skall vara Mer i de lefvandes land hos Gud; Syndens börda, dess nöd och fara. Slipper för alltid Kristi brud.

6. Till de saliga änglars like Blifver syndaren upphöjd där; Mer än konungen i sitt rike Hög och härlig tiggaren är. Där på vänner ej brist skall vara; Evigt lofvande lammet står Inför stolen en hvitklädd skara, Den ej någon räkna förmår.

7. Den förlossade sälla bruden Skall få skåda sin brudgum där, Som har skänkt henne bröllopsskruden Och som hon tjänat och älskat här. Men däruppe skall bröllop firas Evigt i himmelens klara sal; Där skall bruden med kronan siras Bland de lofsjungande helgons tal. **N:o 552.**

Andantino. O. Ahnfelt.

1. Hos Gud är idel glädje, Här trycker mången nöd, Har får jag ofta suckka Och äta tårars bröd. Här blandas fröjd och smärta För Herren Jesu brud, Men där skall så ej vara, Ty glädjen bor hos Gud.

2. Här har jag ej mitt hemvist, Här bor jag blott i tält, Men hän mot glädjestranden Mitt sjnglaa jag dock ställt. När världen ler och skalless, Jag skådar mot den borg, Där jag skall bo för evigt Och glömma all min sorg.

3. Jag vill då lott ej byta Med den sin del här får, Nej, hellre under tårar Den ädla säd jag sår, Blott jag med fröjd får skörda En gång vid vägens siat, Då världens dårar tagit Sin hela fröjd förut.

4. Mitt hopp för evigheten År byggdt på säker grund; Må korset gärna trycka Ännu en liten stund. Snart ingen sorg skall vara Och ingen klagan mer, Då jag med ohöljdt öga Min Jesus evigt ser.

N:o 553.

Amerikansk melodi

1. O, hvad sällhet det skall blifva, Då Guds barn få komma hem. Ingen kan den fröjd beskrifva Att få bo i himmelen, Skåda Jesus, skåda Jesus, Sen han hämtat sina hem. Skåda Jesus, skåda Jesus, Sen han hämtat sina hem.

N:o 552.

Andantino. O. Ahnfelt.

1. Hos Gud är idel glädje, Här trycker mången nöd, Har får jag ofta suckka Och äta tårars bröd. Här blandas fröjd och smärta För Herren Jesu brud, Men där skall så ej vara, Ty glädjen bor hos Gud.

2. Här har jag ej mitt hemvist, Här bor jag blott i tält, Men hän mot glädjestranden Mitt sjnglaa jag dock ställt. När världen ler och skalless, Jag skådar mot den borg, Där jag skall bo för evigt Och glömma all min sorg.

3. Jag vill då lott ej byta Med den sin del här får, Nej, hellre under tårar Den ädla säd jag sår, Blott jag med fröjd får skörda En gång vid vägens siat, Då världens dårar tagit Sin hela fröjd förut.

4. Mitt hopp för evigheten År byggdt på säker grund; Må korset gärna trycka Ännu en liten stund. Snart ingen sorg skall vara Och ingen klagan mer, Då jag med ohöljdt öga Min Jesus evigt ser.

N:o 553.

Amerikansk melodi

1. O, hvad sällhet det skall blifva, Då Guds barn få komma hem. Ingen kan den fröjd beskrifva Att få bo i himmelen, Skåda Jesus, skåda Jesus, Sen han hämtat sina hem. Skåda Jesus, skåda Jesus, Sen han hämtat sina hem.

2. O, hvad sällhet, o, hvad sällhet Att få tro på Jesus kär, Men en ännu större sällhet Skåda honom som han är, Vara hemma, :,: Fri från sorger och besvär. :,:

3. Gud ske lof, att snart så tager Jämmerdalens vandring slut; Barnen komma till sin fader, Och sen få de hvila ut I en evig :,: Sällhet, som ej mer tar slut, :,:

4. Där de slippa skiljas mera, Ingen tår skall fällas där; Sorgens ämnen äro borta, Allt fullkomlighet nu är. Ack, den dagen, :,: Gifve Gud den vore när! :,:

5. Var då tröst, var vid gladt sinne, Tröttna ej på vägen hem. Jesus haf i ständigt minne, Vänd din blick mot himmelen. Jesus kommer: :,: Snart du har din vän igen. :,:

N:o 554.

Andantino. Svensk folkmelodi.

1. Det blir något i himlen för barnen att få, För de barn som i Herranom dö, De få kronor af guld, de få harpor också De få kläder så hvita som snö Det blir något att få, det blir något att få, Det blir något för barnen att få, I den himmelska stad, Där hvar tunga är glad, Där blir något för barnen att få. 2. De få vandra omkring uppå gator af guld, De få sjunga med änglarna där, De få skåda Guds lamm, som tog bort deras skuld, De få se honom såsom han är. Det blir något att få, etc.

3. De få sitta till bords i Guds härlighets hus, De få äta det lefvande bröd. Herren Gud dem upplyser, han är deras ljus, Ingen natt finnes där, ingen död. Det blir något att få, etc.

4. De få dricka ur strömmen, som går från Guds tron, De få njuta evinnerlig tröst, De få sjunga Guds ära i jublande ton, De få hvila vid frälsarens bröst. Det blir något att få, det blir något att få, Det blir något för barnen att få I den himmelska stad, Där hvar tunga är glad, Där blir något för barnen att få.
2. O, hvad sällhet, o, hvad sällhet Att få tro på Jesus kär, Men en ännu större sällhet Skåda honom som han är, Vara hemma, :,: Fri från sorger och besvär. :,:

3. Gud ske lof, att snart så tager Jämmerdalens vandring slut; Barnen komma till sin fader, Och sen få de hvila ut I en evig :,: Sällhet, som ej mer tar slut, :,:

4. Där de slippa skiljas mera, Ingen tår skall fällas där; Sorgens ämnen äro borta, Allt fullkomlighet nu är. Ack, den dagen, :,: Gifve Gud den vore när! :,:

5. Var då tröst, var vid gladt sinne, Tröttna ej på vägen hem. Jesus haf i ständigt minne, Vänd din blick mot himmelen. Jesus kommer: :,: Snart du har din vän igen. :,:

N:o 554.

Andantino. Svensk folkmelodi.

1. Det blir något i himlen för barnen att få, För de barn som i Herranom dö, De få kronor af guld, de få harpor också De få kläder så hvita som snö Det blir något att få, det blir något att få, Det blir något för barnen att få, I den himmelska stad, Där hvar tunga är glad, Där blir något för barnen att få. 2. De få vandra omkring uppå gator af guld, De få sjunga med änglarna där, De få skåda Guds lamm, som tog bort deras skuld, De få se honom

såsom han är. Det blir något att få, etc.

3. De få sitta till bords i Guds härlighets hus, De få äta det lefvande bröd. Herren Gud dem upplyser, han är deras ljus, Ingen natt finnes där, ingen död. Det blir något att få, etc.

4. De få dricka ur strömmen, som går från Guds tron, De få njuta evinnerlig tröst, De få sjunga Guds ära i jublande ton, De få hvila vid frälsarens bröst. Det blir något att få, det blir något att få, Det blir något för barnen att få I den himmelska stad, Där hvar tunga är glad, Där blir något för barnen att få. **N:o 555.**

1. Hvad fröjd i himmelen, Där änglaskaran är, Dit många vänner samlats in Från synd och allt besvär. Ej sorger himlen nå; Ej sorger himlen nå; Ty allt är frid och kärlek där; Ej sorger himlen nå.

2. Jag gläds åt himmelen, De evigt sällas hem, Där gyllne kronan, palmen grön Och arfvet vänta dem. Ej sorger etc.

3. Jag gläds åt himmelen, Dess portar öppna stå; Där skall jag snart bland änglasång På gyllne gator gå. Ej sorger etc.

4. Jag gläds åt himmelen, Mitt rätta fadershem. Jag längtar till den nya stad, Till Guds Jerusalem. Ej sorger etc.

N:o 556 se **294.**

N:o 557.

Adagio. E. S. Rice.

1. Få vi alla en gång mötas Där på Jordans andra strand Och med alla frälstas skara Evigt bo i fridens land? Möts vi då? Möts vi då? På den andra sidan floden? Få vi mötas bortom floden, Dit ej nöd och sorgerna?

N:o 555.

1. Hvad fröjd i himmelen, Där änglaskaran är, Dit många vänner samlats in Från synd och allt besvär. Ej sorger himlen nå; Ej sorger himlen nå; Ty allt är frid och kärlek där; Ej sorger himlen nå.

2. Jag gläds åt himmelen, De evigt sällas hem, Där gyllne kronan, palmen grön Och arfvet vänta dem. Ej sorger etc.

3. Jag gläds åt himmelen, Dess portar öppna stå; Där skall jag snart bland änglasång På gyllne gator gå. Ej sorger etc.

4. Jag gläds åt himmelen, Mitt rätta fadershem. Jag längtar till den nya stad, Till Guds Jerusalem. Ej sorger etc.

N:o 556 se **294.**

N:o 557.

Adagio. E. S. Rice.

1. Få vi alla en gång mötas Där på Jordans andra strand Och med alla frälstas skara Evigt bo i fridens land? Möts vi då? Möts vi då? På den andra sidan floden? Få vi mötas bortom floden, Dit ej nöd och sorgerna?

N:o 555.

1. Hvad fröjd i himmelen, Där änglaskaran är, Dit många vänner samlats in Från synd och allt besvär. Ej sorger himlen nå; Ej sorger himlen nå; Ty allt är frid och kärlek där; Ej sorger himlen nå.

2. Jag gläds åt himmelen, De evigt sällas hem, Där gyllne kronan, palmen grön Och arfvet vänta dem. Ej sorger etc.

3. Jag gläds åt himmelen, Dess portar öppna stå; Där skall jag snart bland änglasång På gyllne gator gå. Ej sorger etc.

4. Jag gläds åt himmelen, Mitt rätta fadershem. Jag längtar till den nya stad, Till Guds Jerusalem. Ej sorger etc.

N:o 556 se **294.**

N:o 557.

Adagio. E. S. Rice.

1. Få vi alla en gång mötas Där på Jordans andra strand Och med alla frälstas skara Evigt bo i fridens land? Möts vi då? Möts vi då? På den andra sidan floden? Få vi mötas bortom floden, Dit ej nöd och sorgerna?

2. Få vi mötas i den hamnen Bortom lifvets storm och strid? Få vi ankra vid den stranden, Hvarest allt är fröjd och frid? Möts vi då? etc.

3. Få vi mötas i den staden Utaf klara pärlor byggd, Hvarest lifvets flod fraramflyter Under friska palmers skygd? Möts vi då? etc.

4. Där de frälstas lofsång höjes I en himmelsk harmoni Och Guds änglars sälla skaror Stämma upp sin melodi. Möts vi då? etc.

5. Få vi möta dem vi älskat, Som här rycktes ur vår famn, Se dem uti härligheten Och där kalla dem vid namn? Möts vi då? etc.

6. Få vi möta Herren Kristus, Då han samlar in sin hjord? Få vi slutas till hans sköte, Sitta ned omkring hans bord? Möts vi då? etc.

N:o 558.

Tempo di marcia. R. Lowry.

1. Få vi mo- tas vid den flo - den Ibland äng-lär kring Guds son, Vid den silf -ver -kla . ra flo -den, Som går ut från lam-mets tron? Ja, vi mo-tas vid den flo . - - den, Den lef-van-de och silf-ver-kla-ra flo - den; Mötas bland Guds folk vid den flo - den, Som går ut från lammets tron.

2. Där på flodens sköna stränder Få vi vandra ock en gång; Bära palmer uti händer, Sjunga lammets nya sång. Ja, vi mötas etc.

3. Om vi gifva Gud all ära, Två oss bär i lammets blod, All vår synd till Jesus bära, Mötas vi vid lifvets flod. Ja, vi mötas etc.

4. Snart vi skåda flodens stränder, Snart vår pilgrimsfärd är slut; Gud all sorg i glädje vänder, Vi få evigt hvila ut. Ja, vi mötas etc.

N:o 559 se **454.** 2. Få vi mötas i den hamnen Bortom lifvets storm och strid? Få vi ankra vid den stranden, Hvarest allt är fröjd och frid? Möts vi då? etc.

3. Få vi mötas i den staden Utaf klara pärlor byggd, Hvarest lifvets flod fraramflyter Under friska palmers skygd? Möts vi då? etc.

4. Där de frälstas lofsång höjes I en himmelsk harmoni Och Guds änglars sälla skaror Stämma upp sin melodi. Möts vi då? etc.

5. Få vi möta dem vi älskat, Som här rycktes ur vår famn, Se dem uti härligheten Och där kalla dem vid namn? Möts vi då? etc.

6. Få vi möta Herren Kristus, Då han samlar in sin hjord? Få vi slutas till hans sköte, Sitta ned omkring hans bord? Möts vi då? etc.

N:o 558.

Tempo di marcia. R. Lowry.

1. Få vi mo- tas vid den flo - den Ibland äng-lär kring Guds son, Vid den silf -ver -kla . ra flo -den, Som går ut från lam-mets tron? Ja, vi mo-tas vid den flo . - - den, Den lef-van-de och silf-ver-kla-ra flo - den; Mötas bland

Guds folk vid den flo - den, Som går ut från lammets tron.

2. Där på flodens sköna stränder Få vi vandra ock en gång; Bära palmer uti händer, Sjunga lammets nya sång. Ja, vi mötas etc.

3. Om vi gifva Gud all ära, Två oss bär i lammets blod, All vår synd till Jesus bära, Mötas vi vid lifvets flod. Ja, vi mötas etc.

4. Snart vi skåda flodens stränder, Snart vår pilgrimsfärd är slut; Gud all sorg i glädje vänder, Vi få evigt hvila ut. Ja, vi mötas etc.

N:o 559 se **454.** 2. Få vi mötas i den hamnen Bortom lifvets storm och strid? Få vi ankra vid den stranden, Hvarest allt är fröjd och frid? Möts vi då? etc.

3. Få vi mötas i den staden Utaf klara pärlor byggd, Hvarest lifvets flod fraramflyter Under friska palmers skygd? Möts vi då? etc.

4. Där de frälstas lofsång höjes I en himmelsk harmoni Och Guds änglars sälla skaror Stämma upp sin melodi. Möts vi då? etc.

5. Få vi möta dem vi älskat, Som här rycktes ur vår famn, Se dem uti härligheten Och där kalla dem vid namn? Möts vi då? etc.

6. Få vi möta Herren Kristus, Då han samlar in sin hjord? Få vi slutas till hans sköte, Sitta ned omkring hans bord? Möts vi då? etc.

N:o 558.

Tempo di marcia. R. Lowry.

1. Få vi mo- tas vid den flo - den Ibland äng-lär kring Guds son, Vid den silf -ver -kla . ra flo -den, Som går ut från lam-mets tron? Ja, vi mo-tas vid den flo . - - den, Den lef-van-de och silf-ver-kla-ra flo - den; Mötas bland Guds folk vid den flo - den, Som går ut från lammets tron.

2. Där på flodens sköna stränder Få vi vandra ock en gång; Bära palmer uti händer, Sjunga lammets nya sång. Ja, vi mötas etc.

3. Om vi gifva Gud all ära, Två oss bär i lammets blod, All vår synd till Jesus bära, Mötas vi vid lifvets flod. Ja, vi mötas etc.

4. Snart vi skåda flodens stränder, Snart vår pilgrimsfärd är slut; Gud all sorg i glädje vänder, Vi få evigt hvila ut. Ja, vi mötas etc.

N:o 559 se **454. N:o 560.**

Andante.

W. W. WMtney.

1. Vi få mötas i Eden en gång, I de saligas himmelska land. All vår sorg och vår nöd tager slut, Då vi hinna den fridfulla strand Uti Eden en gång, Ja, i Eden en gång, Uti Eden en gång, Ja, i Eden en gång Där Guds kärlek skall blifva vår sång. Vi få mötas i Eden en gång

2. När vi mötas i Eden en gång, I dess ljufva och saliga ro, Få vi råka de kära, som gått Redan hem att i himmelen bo. Uti Eden etc.

3. Hvilken skara af helgon hos Gud, Där profeter, martyrer vi se, Och små barn, som förut kallats hem, Nu sitt lof åt vår frälsare ge. Uti Eden etc.

N:o 561.

Moderato,

G. C. Stebbins.

1. Vi tala om himmelens land, De saligas hem uti höjd, Vi längta att hinna dess strand, Men tänk, att få njuta dess fröjd, Ingen sorg, ingen nöd, O tänk att en gång vara där Vara där, vara där, O tänk att en gång vara där

2. Vi tala om gator af guld, Om änglarnas strålande rad, Om frihet från brister och skuld, Men tänk att få bo i Guds stad. Ingen sorg, etc.

3. Vi tala om kärlek och frid, Om helgonens blodtvagna skrud, Om hvila från sorger och strid, Men tänk att få vara hos Gud, Ingen sorg, etc.

4. Vi tala om frälsning från allt, Som vållat oss sorger och nöd, Om frihet från bräcklig gestalt, Men tänk, att befrias från död. Ingen sorg, etc.

5. Så led oss i glädje och ve, O, frälsare, städs med din hand. Till dess vi ditt anlete se Där hemma i himmelens land. Ingen sorg, etc.

N: o 562 se 421. **N:o 561.**

Moderato,

G. C. Stebbins.

1. Vi tala om himmelens land, De saligas hem uti höjd, Vi längta att hinna dess strand, Men tänk, att få njuta dess fröjd, Ingen sorg, ingen nöd, O tänk att en gång vara där Vara där, vara där, O tänk att en gång vara där

2. Vi tala om gator af guld, Om änglarnas strålande rad, Om frihet från brister och skuld, Men tänk att få bo i Guds stad. Ingen sorg, etc.

3. Vi tala om kärlek och frid, Om helgonens blodtvagna skrud, Om hvila från sorger och strid, Men tänk att få vara hos Gud, Ingen sorg, etc.

4. Vi tala om frälsning från allt, Som vållat oss sorger och nöd, Om frihet från bräcklig gestalt, Men tänk, att befrias från död. Ingen sorg, etc.

5. Så led oss i glädje och ve, O, frälsare, städs med din hand. Till dess vi ditt anlete se Där hemma i himmelens land. Ingen sorg, etc.

N: o 562 se 421. **N:o 563.**

Andantino. G. Möller.

1. Vi tac-ka dig, o fa-der kär, För sommarns sköna dar, Då all-ting om dig

vitt-ne bär, Som lif och an - da har; De tu-sen, tu - sen fåg-lars sång, De

sko - na blommors skrud, Och ängens grönska, bäckens språng Lofsjunga dig, o Gud.

2. Och skog och sjö i solens sken, Hur sköna jag dem ser, Hur glittrar hvarje blad på gren Och hvarje våg där ler. Min tanke då mig gärna bär Bort till ett fjärran land, Där det en evig sommar är, På Jordans andra strand.

3. När jordisk fägring, jordiskt ljus Vårt öga gläder så, Hur blir oss uti fridens hus, Uti vårt hemland då, Där lifvets träd vid lifvets älf Beständigt gröna stå Och solen, Herren Jesus själf, Vårt enda ljus är då!

N:o 564.

Adagio.

J, A. Josephson.

1. Hur här-ligt vitt - na land och sjö Än . nu i frost och vin - ter - snö, O **N:o 563.**

Andantino. G. Möller.

1. Vi tac-ka dig, o fa-der kär, För sommarns sköna dar, Då all-ting om dig

vitt-ne bär, Som lif och an - da har; De tu-sen, tu - sen fåg-lars sång, De

sko - na blommors skrud, Och ängens grönska, bäckens språng Lofsjunga dig, o Gud.

2. Och skog och sjö i solens sken, Hur sköna jag dem ser, Hur glittrar hvarje blad på gren Och hvarje våg där ler. Min tanke då mig gärna bär Bort till ett fjärran land, Där det en evig sommar är, På Jordans andra strand.

3. När jordisk fägring, jordiskt ljus Vårt öga gläder så, Hur blir oss uti fridens hus, Uti vårt hemland då, Där lifvets träd vid lifvets älf Beständigt gröna stå Och solen, Herren Jesus själf, Vårt enda ljus är då!

N:o 564.

Adagio.

J, A. Josephson.

1. Hur här-ligt vitt - na land och sjö Än . nu i frost och vin - ter - snö, OGud, om di - na un - - der. För-viss-nad, ö . de, mörk och kall År jorden dock din fö - ta-pall Som i sin blomstrings stun-der.

2 Hon ändat har sin arbetsdag, Hon gifver sig i ditt behag Och kläder af sin prydnad. Nu hvilar hon i sabbatsfrid Och bidar nästa arbetstid I tålamod och lydnad.

3. Ty du, barmhärtig år från år, Bevarar för en nyfödd vår Det frö, som drifvan täcker. Det lefver i sin mörka graf, Det lyfter snart dess täcke af, Din söl det återväcker.

4. Ljus är din klädnad, Herre Gud, I norrskensprakt och stjärneskrud Din himmel skådar neder. Dig blifver intet mörker när, Du våra fötters lykta är, Som oss i natten leder.

B. Upplys oss, Herre, med ditt ord, Att vi på denna mörka jord Ifrån din väg ej vike; Och för oss sist i Kristi tro Från dödens skugga, där vi bo, Till ljuset i ditt rike.

N:o 565.

Andantino.

Oscar Blom.

1. Pris va . re Gud, som la . ter Oss gla-da vak-na opp Och of-Ter jor-den

å - - - ter En nå . de - dag gå opp: En dag, som skall för . svin - - na, Lik

den i^_ går for-gick; O, må vi då be-sin-na Dess dy * ra ö - gon-blick!

Vår kraft, o Gud, föröka, Att vi med trofasthet Må först ditt rike söka Och din rättfärdighet: Då vill du nådigt skänka Allt öfrigt åt en hvar O, må vi det betänka I dag och alla dar! Gud, om di - na un - - der. För-viss-nad, ö . de, mörk och kall År jorden dock din fö - ta-pall Som i sin blomstrings stun-der.

2 Hon ändat har sin arbetsdag, Hon gifver sig i ditt behag Och kläder af sin prydnad. Nu hvilar hon i sabbatsfrid Och bidar nästa arbetstid I tålamod och lydnad.

3. Ty du, barmhärtig år från år, Bevarar för en nyfödd vår Det frö, som drifvan täcker. Det lefver i sin mörka graf, Det lyfter snart dess täcke af, Din söl det återväcker.

4. Ljus är din klädnad, Herre Gud, I norrskensprakt och stjärneskrud Din himmel skådar neder. Dig blifver intet mörker när, Du våra fötters lykta är, Som oss i natten leder.

B. Upplys oss, Herre, med ditt ord, Att vi på denna mörka jord Ifrån din väg ej vike; Och för oss sist i Kristi tro Från dödens skugga, där vi bo, Till ljuset i ditt rike.

N:o 565.

Andantino.

Oscar Blom.

1. Pris va . re Gud, som la . ter Oss gla-da vak-na opp Och of-Ter jor-den

å - - - ter En nå . de - dag gå opp: En dag, som skall för . svin - - na, Lik

den i^_ går for-gick; O, må vi då be-sin-na Dess dy * ra ö - gon-blick!

Vår kraft, o Gud, föröka, Att vi med trofasthet Må först ditt rike söka Och din rättfärdighet: Då vill du nådigt skänka Allt öfrigt åt en hvar O, må vi det betänka I dag och alla dar! **N:o 566.**

Andante.

Störl, Stuttgart 1721.

l. Din klara sol går åter opp: Jag tackar dig, min Gud. Med kraft och mod och nyfödt hopp Jag hö-jer gläd-jens ljud.

4. Då skall jag trygg, i råd och dåd, Till dig, o fader, fly

2. Din sol går opp för ond och god, För alla som för mig,

O, må jag så i tålamod Och kärlek likna dig!

3. O, må jag ock med flit och dygd Och måtta i begär

Ån kunna glädjas i ditt skygd Hvar dag, du mig beskär.

Och än förnimma, att din nåd Ar hvarje morgon ny.

N:o 567.

Så går en dag än från Tår tid Och kommer icke mer, Och än en natt med Herrens frid Till jorden sänkes ner.

Men du förblifver den du var, O Herre, full af nåd. Och våra nätter, våra dar Du tecknat i ditt råd.

3. Trygg i din vård jag lämnar mig, När solen från mig flyr:

Och gladligt skall jag prisa dig, När dagen åter gryr.

4. Men om det stilla dödens bud I denna natt jag hör,

Det är min tröst, att din, o Gud, Jag lefver och jag dör.

N:o 567.

1. Mor- gon . röd -nan mig skall väc-ka Till den hel - ga sån-gens ljud: Ti . digt vill jag händ-ren sträc-ka Upp till Her-ren Gud, min Gud,

Ochmftd Uchmed

hjär- ta och med tun- ga Den alls-Tål - di - ge lot-sjun-ga, Hvilken ej det **N:o 566.**

Andante.

Störl, Stuttgart 1721.

l. Din klara sol går åter opp: Jag tackar dig, min Gud. Med kraft och mod och nyfödt hopp Jag hö-jer gläd-jens ljud.

4. Då skall jag trygg, i råd och dåd, Till dig, o fader, fly

2. Din sol går opp för ond och god, För alla som för mig,

O, må jag så i tålamod Och kärlek likna dig!

3. O, må jag ock med flit och dygd Och måtta i begär

Ån kunna glädjas i ditt skygd Hvar dag, du mig beskär.

Och än förnimma, att din nåd Ar hvarje morgon ny.

N:o 567.

Så går en dag än från Tår tid Och kommer icke mer, Och än en natt med Herrens frid Till jorden sänkes ner.

Men du förblifver den du var, O Herre, full af nåd. Och våra nätter, våra dar Du tecknat i ditt råd.

3. Trygg i din vård jag lämnar mig, När solen från mig flyr:

Och gladligt skall jag prisa dig, När dagen åter gryr.

4. Men om det stilla dödens bud I denna natt jag hör,

Det är min tröst, att din, o Gud, Jag lefver och jag dör.

N:o 567.

1. Mor- gon . röd -nan mig skall väc-ka Till den hel - ga sån-gens ljud: Ti . digt vill jag händ-ren sträc-ka Upp till Her-ren Gud, min Gud,

Ochmftd Uchmed

hjär- ta och med tun- ga Den alls-Tål - di - ge lot-sjun-ga, Hvilken ej detlof försmår, Som af fromma läppar går.

2. Samma sol, som fordomtima öfver Edens Innder brann, För hvars strålar nattens dimma Från en nyfödd jord försvann, Se, hon lika härlig brinner, Lika mild hon oss påminner, Att med samma nåd och makt Herren på sitt verk ger akt.

3. Herren Gud i alla tider År de trognas ljus och tröst; Frid och salighet sig sprider Af hans ord till alla bröst. Han i alla evigheter, öfver allt hvad fader heter, Är i himmel och på jord Som den rätte fadern spord.

4. Därför vill jag hoppfull möta Allt, hvad han mig förelagt, Och mitt kall med trohet sköta Och förbida, hvad han sagt. Glad som fågeln skall jag sjunga, När jag går i dagens tunga, Trygg i Herrens skugga bo, När jag går till nattens rö.

5. Och när solens ljus sig röjer För min blick ej mer en gång, Örat hörer, tungan höjer Här ej mera bön och sång; Då skall öga, tunga, öra Bättre skåda, sjunga, höra Herrens nåd och härlighet I en salig evighet.

N:o 568 se **263.**

N:o 569 se **566.**

N:o 570.

Andante. W. H. Monk.

1. Blif hos mig kvar; se, kvällen sänker sig, Det blifver natt; gå, Herre ej, från mig! Då jordens hjälp och tröst ifrån mig far, Du gode herde, ack, blif hos mig kvar!

2. Hur snabb försvinner lifvets korta dröm! All jordens fröjd flyr bort liksom en ström; Allt vissnar bort -- det blott för stunden var -- Du, som ej växlar, ack, blif hos mig kvar!

3. Ja, jag behöfver dig hvar stund, som går, Ty blott din nåd i frestelsen förslår; Hvem är som du i nöden mitt försvar? I moln och solsken, Herre kär, blif kvar!

4. När du välsignar, jag i sorgen ler, Och ingen fiende jag fruktar mer; Ja, döden själf sin udd förlorat har, När du, o Herre, blifver hos mig kvar

5. I dödens stund din korsgestalt mig te Lys genom molnet, dyre frälsare! Se, evighetens morgon bräcker klar! I lif och död blif, Herre, hos mig kvar!

N:o 571 se **92.**

N:o 572 se **477.**

N:o 573 se **298.** lof försmår, Som af fromma läppar går.

2. Samma sol, som fordomtima öfver Edens Innder brann, För hvars strålar nattens dimma Från en nyfödd jord försvann, Se, hon lika härlig brinner, Lika mild hon oss påminner, Att med samma nåd och makt Herren på sitt verk ger akt.

3. Herren Gud i alla tider År de trognas ljus och tröst; Frid och salighet sig sprider Af hans ord till alla bröst. Han i alla evigheter, öfver allt hvad fader heter, Är i himmel och på jord Som den rätte fadern spord.

4. Därför vill jag hoppfull möta Allt, hvad han mig förelagt, Och mitt kall med trohet sköta Och förbida, hvad han sagt. Glad som fågeln skall jag sjunga, När jag går i dagens tunga, Trygg i Herrens skugga bo, När jag går till nattens rö.

5. Och när solens ljus sig röjer För min blick ej mer en gång, Örat hörer, tungan höjer Här ej mera bön och sång; Då skall öga, tunga, öra Bättre skåda, sjunga, höra Herrens nåd och härlighet I en salig evighet.

N:o 568 se **263.**

N:o 569 se **566.**

N:o 570.

Andante. W. H. Monk.

1. Blif hos mig kvar; se, kvällen sänker sig, Det blifver natt; gå, Herre ej, från mig! Då jordens hjälp och tröst ifrån mig far, Du gode herde, ack, blif hos mig kvar!

2. Hur snabb försvinner lifvets korta dröm! All jordens fröjd flyr bort liksom en ström; Allt vissnar bort -- det blott för stunden var -- Du, som ej växlar, ack, blif hos mig kvar!

3. Ja, jag behöfver dig hvar stund, som går, Ty blott din nåd i frestelsen förslår; Hvem är som du i nöden mitt försvar? I moln och solsken, Herre kär, blif kvar!

4. När du välsignar, jag i sorgen ler, Och ingen fiende jag fruktar mer; Ja, döden själf sin udd förlorat har, När du, o Herre, blifver hos mig kvar

5. I dödens stund din korsgestalt mig te Lys genom molnet, dyre frälsare! Se, evighetens morgon bräcker klar! I lif och död blif, Herre, hos mig kvar!

N:o 571 se **92.**

N:o 572 se **477.**

N:o 573 se **298.** lof försmår, Som af fromma läppar går.

2. Samma sol, som fordomtima öfver Edens Innder brann, För hvars strålar nattens dimma Från en nyfödd jord försvann, Se, hon lika härlig brinner, Lika mild hon oss påminner, Att med samma nåd och makt Herren på sitt verk ger akt.

3. Herren Gud i alla tider År de trognas ljus och tröst; Frid och salighet sig sprider Af hans ord till alla bröst. Han i alla evigheter, öfver allt hvad fader heter, Är i himmel och på jord Som den rätte fadern spord.

4. Därför vill jag hoppfull möta Allt, hvad han mig förelagt, Och mitt kall med trohet sköta Och förbida, hvad han sagt. Glad som fågeln skall jag sjunga, När jag går i dagens tunga, Trygg i Herrens skugga bo, När jag går till nattens rö.

5. Och när solens ljus sig röjer För min blick ej mer en gång, Örat hörer, tungan höjer Här ej mera bön och sång; Då skall öga, tunga, öra Bättre skåda, sjunga, höra Herrens nåd och härlighet I en salig evighet.

N:o 568 se **263.**

N:o 569 se **566.**

N:o 570.

Andante. W. H. Monk.

1. Blif hos mig kvar; se, kvällen sänker sig, Det blifver natt; gå, Herre ej, från mig! Då jordens hjälp och tröst ifrån mig far, Du gode herde, ack, blif hos mig kvar!

2. Hur snabb försvinner lifvets korta dröm! All jordens fröjd flyr bort liksom en ström; Allt vissnar bort -- det blott för stunden var -- Du, som ej växlar, ack, blif hos mig kvar!

3. Ja, jag behöfver dig hvar stund, som går, Ty blott din nåd i frestelsen förslår; Hvem är som du i nöden mitt försvar? I moln och solsken, Herre kär, blif kvar!

4. När du välsignar, jag i sorgen ler, Och ingen fiende jag fruktar mer; Ja, döden själf sin udd förlorat har, När du, o Herre, blifver hos mig kvar

5. I dödens stund din korsgestalt mig te Lys genom molnet, dyre frälsare! Se, evighetens morgon bräcker klar! I lif och död blif, Herre, hos mig kvar!

N:o 571 se **92.**

N:o 572 se **477.**

N:o 573 se **298.** lof försmår, Som af fromma läppar går.

2. Samma sol, som fordomtima öfver Edens Innder brann, För hvars strålar nattens dimma Från en nyfödd jord försvann, Se, hon lika härlig brinner, Lika mild hon oss påminner, Att med samma nåd och makt Herren på sitt verk ger akt.

3. Herren Gud i alla tider Är de trognas ljus och tröst; Frid och salighet sig sprider Af hans ord till alla bröst. Han i alla evigheter, öfver allt hvad fader heter, Är i himmel och på jord Som den rätte fadern spord.

4. Därför vill jag hoppfull möta Allt, hvad han mig förelagt, Och mitt kall med trohet sköta Och förbida, hvad han sagt. Glad som fågeln skall jag sjunga, När jag går i dagens tunga, Trygg i Herrens skugga bo, När jag går till nattens rö.

5. Och när solens ljus sig röjer För min blick ej mer en gång, Örat hörer, tungan höjer Här ej mera bön och sång; Då skall öga, tunga, öra Bättre skåda, sjunga, höra Herrens nåd och härlighet I en salig evighet.

N:o 568 se **263.**

N:o 569 se **566.**

N:o 570.

Andante. W. H. Monk.

1. Blif hos mig kvar; se, kvällen sänker sig, Det blifver natt; gå, Herre ej, från mig! Då jordens hjälp och tröst ifrån mig far, Du gode herde, ack, blif hos mig kvar!

2. Hur snabb försvinner lifvets korta dröm! All jordens fröjd flyr bort liksom en ström; Allt vissnar bort -- det blott för stunden var -- Du, som ej växlar, ack, blif hos mig kvar!

3. Ja, jag behöfver dig hvar stund, som går, Ty blott din nåd i frestelsen förslår; Hvem är som du i nöden mitt försvar? I moln och solsken, Herre kär, blif kvar!

4. När du välsignar, jag i sorgen ler, Och ingen fiende jag fruktar mer; Ja, döden själf sin udd förlorat har, När du, o Herre, blifver hos mig kvar

5. I dödens stund din korsgestalt mig te Lys genom molnet, dyre frälsare! Se, evighetens morgon bräcker klar! I lif och död blif, Herre, hos mig kvar!

N:o 571 se **92.**

N:o 572 se **477.**

N:o 573 se **298.** lof försmår, Som af fromma läppar går.

2. Samma sol, som fordomtima öfver Edens Innder brann, För hvars strålar nattens dimma Från en nyfödd jord försvann, Se, hon lika härlig brinner, Lika mild hon oss påminner, Att med samma nåd och makt Herren på sitt verk ger akt.

3. Herren Gud i alla tider År de trognas ljus och tröst; Frid och salighet sig sprider Af hans ord till alla bröst. Han i alla evigheter, öfver allt hvad fader heter, Är i himmel och på jord Som den rätte fadern spord.

4. Därför vill jag hoppfull möta Allt, hvad han mig förelagt, Och mitt kall med trohet sköta Och förbida, hvad han sagt. Glad som fågeln skall jag sjunga, När jag går i dagens tunga, Trygg i Herrens skugga bo, När jag går till nattens rö.

5. Och när solens ljus sig röjer För min blick ej mer en gång, Örat hörer, tungan höjer Här ej mera bön och sång; Då skall öga, tunga, öra Bättre skåda, sjunga, höra Herrens nåd och härlighet I en salig evighet.

N:o 568 se **263.**

N:o 569 se **566.**

N:o 570.

Andante. W. H. Monk.

1. Blif hos mig kvar; se, kvällen sänker sig, Det blifver natt; gå, Herre ej, från mig! Då jordens hjälp och tröst ifrån mig far, Du gode herde, ack, blif hos mig kvar!

2. Hur snabb försvinner lifvets korta dröm! All jordens fröjd flyr bort liksom en ström; Allt vissnar bort -- det blott för stunden var -- Du, som ej växlar, ack, blif hos mig kvar!

3. Ja, jag behöfver dig hvar stund, som går, Ty blott din nåd i frestelsen förslår; Hvem är som du i nöden mitt försvar? I moln och solsken, Herre kär, blif kvar!

4. När du välsignar, jag i sorgen ler, Och ingen fiende jag fruktar mer; Ja, döden själf sin udd förlorat har, När du, o Herre, blifver hos mig kvar

5. I dödens stund din korsgestalt mig te Lys genom molnet, dyre frälsare! Se, evighetens morgon bräcker klar! I lif och död blif, Herre, hos mig kvar!

N:o 571 se **92.**

N:o 572 se **477.**

N:o 573 se **298.** lof försmår, Som af fromma läppar går.

2. Samma sol, som fordomtima öfver Edens Innder brann, För hvars strålar nattens dimma Från en nyfödd jord försvann, Se, hon lika härlig brinner, Lika mild hon oss påminner, Att med samma nåd och makt Herren på sitt verk ger akt.

3. Herren Gud i alla tider År de trognas ljus och tröst; Frid och salighet sig sprider Af hans ord till alla bröst. Han i alla evigheter, öfver allt hvad fader heter, Är i himmel och på jord Som den rätte fadern spord.

4. Därför vill jag hoppfull möta Allt, hvad han mig förelagt, Och mitt kall med trohet sköta Och förbida, hvad han sagt. Glad som fågeln skall jag sjunga, När jag går i dagens tunga, Trygg i Herrens skugga bo, När jag går

till nattens rö.

5. Och när solens ljus sig röjer För min blick ej mer en gång, Örat hörer, tungan höjer Här ej mera bön och sång; Då skall öga, tunga, öra Bättre skåda, sjunga, höra Herrens nåd och härlighet I en salig evighet.

N:o 568 se **263.**

N:o 569 se **566.**

N:o 570.

Andante. W. H. Monk.

1. Blif hos mig kvar; se, kvällen sänker sig, Det blifver natt; gå, Herre ej, från mig! Då jordens hjälp och tröst ifrån mig far, Du gode herde, ack, blif hos mig kvar!

2. Hur snabb försvinner lifvets korta dröm! All jordens fröjd flyr bort liksom en ström; Allt vissnar bort -- det blott för stunden var -- Du, som ej växlar, ack, blif hos mig kvar!

3. Ja, jag behöfver dig hvar stund, som går, Ty blott din nåd i frestelsen förslår; Hvem är som du i nöden mitt försvar? I moln och solsken, Herre kär, blif kvar!

4. När du välsignar, jag i sorgen ler, Och ingen fiende jag fruktar mer; Ja, döden själf sin udd förlorat har, När du, o Herre, blifver hos mig kvar

5. I dödens stund din korsgestalt mig te Lys genom molnet, dyre frälsare! Se, evighetens morgon bräcker klar! I lif och död blif, Herre, hos mig kvar!

N:o 571 se **92.**

N:o 572 se **477.**

N:o 573 se **298.** lof försmår, Som af fromma läppar går.

2. Samma sol, som fordomtima öfver Edens Innder brann, För hvars strålar nattens dimma Från en nyfödd jord försvann, Se, hon lika härlig brinner, Lika mild hon oss påminner, Att med samma nåd och makt Herren på sitt verk ger akt.

3. Herren Gud i alla tider År de trognas ljus och tröst; Frid och salighet sig sprider Af hans ord till alla bröst. Han i alla evigheter, öfver allt hvad fader heter, Är i himmel och på jord Som den rätte fadern spord.

4. Därför vill jag hoppfull möta Allt, hvad han mig förelagt, Och mitt kall med trohet sköta Och förbida, hvad han sagt. Glad som fågeln skall jag sjunga, När jag går i dagens tunga, Trygg i Herrens skugga bo, När jag går till nattens rö.

5. Och när solens ljus sig röjer För min blick ej mer en gång, Örat hörer, tungan höjer Här ej mera bön och sång; Då skall öga, tunga, öra Bättre skåda, sjunga, höra Herrens nåd och härlighet I en salig evighet.

N:o 568 se **263.**

N:o 569 se **566.**

N:o 570.

Andante. W. H. Monk.

1. Blif hos mig kvar; se, kvällen sänker sig, Det blifver natt; gå, Herre ej, från mig! Då jordens hjälp och tröst ifrån mig far, Du gode herde, ack, blif hos mig kvar!

2. Hur snabb försvinner lifvets korta dröm! All jordens fröjd flyr bort liksom en ström; Allt vissnar bort -- det blott för stunden var -- Du, som ej växlar, ack, blif hos mig kvar!

3. Ja, jag behöfver dig hvar stund, som går, Ty blott din nåd i frestelsen förslår; Hvem är som du i nöden mitt

försvar? I moln och solsken, Herre kär, blif kvar!

4. När du välsignar, jag i sorgen ler, Och ingen fiende jag fruktar mer; Ja, döden själf sin udd förlorat har, När du, o Herre, blifver hos mig kvar

5. I dödens stund din korsgestalt mig te Lys genom molnet, dyre frälsare! Se, evighetens morgon bräcker klar! I lif och död blif, Herre, hos mig kvar!

N:o 571 se **92.**

N:o 572 se **477.**

N:o 573 se **298. N:o 574.**

Andantino.

Albert Lindström,

1. Ut - - i Je . sn namn vi bör . ja Än ett år med Her-rens nåd, För dess skif-ten Gud skall sör . ja En -ligt si - na kär-leks-råd.

Fram-gång, pröf-ning el - - ler smär-ta, Allt i Her-rens hän . der står,

Där - för ä - ge han rart hjär-ta Af - ven det --ta ny - a år.

2. Korpens ungar få sin föda, Markens blommor få sin skrud Utan ängslan, utan möda Ifrån en allsmäktig Gud, Skulle jag då ängsligt spörja Efter bröd? Nej, allt jag får. - Gud skall sina barn försörja Äfven detta nya år.

3 Sparf sågs ej till jorden falla, Om det ej Guds vilja var; Samme Gud har räknat alla Hår, jag på mitt hufvud har. Därför vill jag tacksamt taga, Hvad hans vishet mig består Utaf både fröjd och aga Äfven detta nja år.

4. Berg och högar månde falla, Evigt står Guds fridsförbund, Och hans tusen löften alla Hvila än på klippfast grund; Hög som himlen öfver jorden, Fast som urtidsbergen står Herrens nåd. Ack, tro de orden Äfven detta nya år.

5. O, så må jag stilla luta Hufvudet mot Herrens bröst Och med allt mig innesluta

I hans nåds och kärleks tröst. Världens larm skall där ej störa, Synden ej min fridsort når. Lammet herdens röst skall höra Äfven detta nya år.

N:o 575 se **404.**

N:o 576 se **466.**

N:o 577 se **421.** **N:o 574.**

Andantino.

Albert Lindström,

1. Ut - - i Je . sn namn vi bör . ja Än ett år med Her-rens nåd, För dess skif-ten Gud skall sör . ja En -ligt si - na kär-leks-råd.

Fram-gång, pröf-ning el - - ler smär-ta, Allt i Her-rens hän . der står,

Där - för ä - ge han rart hjär-ta Af - ven det --ta ny - a år.

2. Korpens ungar få sin föda, Markens blommor få sin skrud Utan ängslan, utan möda Ifrån en allsmäktig Gud, Skulle jag då ängsligt spörja Efter bröd? Nej, allt jag får. - Gud skall sina barn försörja Äfven detta nya år.

3 Sparf sågs ej till jorden falla, Om det ej Guds vilja var; Samme Gud har räknat alla Hår, jag på mitt hufvud har. Därför vill jag tacksamt taga, Hvad hans vishet mig består Utaf både fröjd och aga Äfven detta nja år.

4. Berg och högar månde falla, Evigt står Guds fridsförbund, Och hans tusen löften alla Hvila än på klippfast

grund; Hög som himlen öfver jorden, Fast som urtidsbergen står Herrens nåd. Ack, tro de orden Äfven detta nya år.

5. O, så må jag stilla luta Hufvudet mot Herrens bröst Och med allt mig innesluta

I hans nåds och kärleks tröst. Världens larm skall där ej störa, Synden ej min fridsort når. Lammet herdens röst skall höra Äfven detta nya år.

N:o 575 se **404.**

N:o 576 se **466.**

N:o 577 se **421. N:o 574.**

Andantino.

Albert Lindström,

1. Ut - - i Je . sn namn vi bör . ja Än ett år med Her-rens nåd, För dess skif-ten Gud skall sör . ja En -ligt si - na kär-leks-råd.

Fram-gång, pröf-ning el - - ler smär-ta, Allt i Her-rens hän . der står,

Där - för ä - ge han rart hjär-ta Af - ven det --ta ny - a år.

2. Korpens ungar få sin föda, Markens blommor få sin skrud Utan ängslan, utan möda Ifrån en allsmäktig Gud, Skulle jag då ängsligt spörja Efter bröd? Nej, allt jag får. - Gud skall sina barn försörja Äfven detta nya år.

3 Sparf sågs ej till jorden falla, Om det ej Guds vilja var; Samme Gud har räknat alla Hår, jag på mitt hufvud har. Därför vill jag tacksamt taga, Hvad hans vishet mig består Utaf både fröjd och aga Äfven detta nja år.

4. Berg och högar månde falla, Evigt står Guds fridsförbund, Och hans tusen löften alla Hvila än på klippfast grund; Hög som himlen öfver jorden, Fast som urtidsbergen står Herrens nåd. Ack, tro de orden Äfven detta nya år.

5. O, så må jag stilla luta Hufvudet mot Herrens bröst Och med allt mig innesluta

I hans nåds och kärleks tröst. Världens larm skall där ej störa, Synden ej min fridsort når. Lammet herdens röst skall höra Äfven detta nya år.

N:o 575 se **404.**

N:o 576 se **466.**

N:o 577 se **421. N:o 574.**

Andantino.

Albert Lindström,

1. Ut - - i Je . sn namn vi bör . ja Än ett år med Her-rens nåd, För dess skif-ten Gud skall sör . ja En -ligt si - na kär-leks-råd.

Fram-gång, pröf-ning el - - ler smär-ta, Allt i Her-rens hän . der står,

Där - för ä - ge han rart hjär-ta Af - ven det --ta ny - a år.

2. Korpens ungar få sin föda, Markens blommor få sin skrud Utan ängslan, utan möda Ifrån en allsmäktig Gud, Skulle jag då ängsligt spörja Efter bröd? Nej, allt jag får. - Gud skall sina barn försörja Äfven detta nya år.

3 Sparf sågs ej till jorden falla, Om det ej Guds vilja var; Samme Gud har räknat alla Hår, jag på mitt hufvud har. Därför vill jag tacksamt taga, Hvad hans vishet mig består Utaf både fröjd och aga Äfven detta nja år.

4. Berg och högar månde falla, Evigt står Guds fridsförbund, Och hans tusen löften alla Hvila än på klippfast

grund; Hög som himlen öfver jorden, Fast som urtidsbergen står Herrens nåd. Ack, tro de orden Äfven detta nya år.

5. O, så må jag stilla luta Hufvudet mot Herrens bröst Och med allt mig innesluta

I hans nåds och kärleks tröst. Världens larm skall där ej störa, Synden ej min fridsort når. Lammet herdens röst skall höra Äfven detta nya år.

N:o 575 se **404.**

N:o 576 se **466.**

N:o 577 se **421. N:o 578.**

Adagio. P

401

Edvard Miller.

1. Hur ljuf din sabbat, Je-sus, Sr, Hvad sa - lig frid den med sig bär. Den

vitt - nar för mitt hjär - ta om Hur död och graf ha fått sin dom.

2. Den tänder ock i hjärtat opp Ett fast och visst, ett saligt hopp, Att oss en sabbat förestår, Där solen aldrig nedergår.

3. Var hälsad då, du sköna dag, Du Herren Jesu segerdag! I)u täljer oss om Jesu strid, Du löfte ger om evig frid.

N:o 579.

Maestoso.

A. Methfessel. Bearb, af P. U. Stenhammar,

1. Hvad sa . lig lott, att Gud oss ger En hvi-lo-dag på jor-den Och bjuder oss att

sit . ta ner Vid ri-ka nå-de - bor - den.

2. Den dagen bär till oss en fläkt Af himmelsk rö i tiden

Och talar om den morgonväkt, Då natten är förliden.

3. Den samlar oss kring Herren själf, Där själen frälsning finner

Och lifvets klara, djupa älf Vid nådens tron upprinner.

4. Med allt Guds folk i bön och sång Vår själ vi rikt förnöj»,

En stund vi glömma tidens tvång Och oss mot himlen höja.

5. Så finna vi i ökenland Det sköna Elims lunder.

Vi lägra oss vid källans rand Och hafva hvilostunder

6. Och längta till den sälla rö, Den rätta sabbatsfriden, Då vi i Herrens gårdar bo Och hvila ut från striden.

N:o 580 se **39.**

N:o 581 se **355.**

N:o 578.

Adagio. P

401

Edvard Miller.

1. Hur ljuf din sabbat, Je-sus, Sr, Hvad sa - lig frid den med sig bär. Den

vitt - nar för mitt hjär - ta om Hur död och graf ha fått sin dom.

2. Den tänder ock i hjärtat opp Ett fast och visst, ett saligt hopp, Att oss en sabbat förestår, Där solen aldrig nedergår.

3. Var hälsad då, du sköna dag, Du Herren Jesu segerdag! I)u täljer oss om Jesu strid, Du löfte ger om evig frid.

N:o 579.

Maestoso.

A. Methfessel. Bearb, af P. U. Stenhammar,

1. Hvad sa . lig lott, att Gud oss ger En hvi-lo-dag på jor-den Och bjuder oss att

sit . ta ner Vid ri-ka nå-de - bor - den.

2. Den dagen bär till oss en fläkt Af himmelsk rö i tiden

Och talar om den morgonväkt, Då natten är förliden.

3. Den samlar oss kring Herren själf, Där själen frälsning finner

Och lifvets klara, djupa älf Vid nådens tron upprinner.

4. Med allt Guds folk i bön och sång Vår själ vi rikt förnöj»,

En stund vi glömma tidens tvång Och oss mot himlen höja.

5. Så finna vi i ökenland Det sköna Elims lunder.

Vi lägra oss vid källans rand Och hafva hvilostunder

6. Och längta till den sälla rö, Den rätta sabbatsfriden, Då vi i Herrens gårdar bo Och hvila ut från striden.

N:o 580 se **39.**

N:o 581 se **355.**

N:o 578.

Adagio. P

401

Edvard Miller.

1. Hur ljuf din sabbat, Je-sus, Sr, Hvad sa - lig frid den med sig bär. Den

vitt - nar för mitt hjär - ta om Hur död och graf ha fått sin dom.

2. Den tänder ock i hjärtat opp Ett fast och visst, ett saligt hopp, Att oss en sabbat förestår, Där solen aldrig nedergår.

3. Var hälsad då, du sköna dag, Du Herren Jesu segerdag! I)u täljer oss om Jesu strid, Du löfte ger om evig frid.

N:o 579.

Maestoso.

A. Methfessel. Bearb, af P. U. Stenhammar,

1. Hvad sa . lig lott, att Gud oss ger En hvi-lo-dag på jor-den Och bjuder oss att

sit . ta ner Vid ri-ka nå-de - bor - den.

2. Den dagen bär till oss en fläkt Af himmelsk rö i tiden

Och talar om den morgonväkt, Då natten är förliden.

3. Den samlar oss kring Herren själf, Där själen frälsning finner

Och lifvets klara, djupa älf Vid nådens tron upprinner.

4. Med allt Guds folk i bön och sång Vår själ vi rikt förnöj»,

En stund vi glömma tidens tvång Och oss mot himlen höja.

5. Så finna vi i ökenland Det sköna Elims lunder.

Vi lägra oss vid källans rand Och hafva hvilostunder

6. Och längta till den sälla rö, Den rätta sabbatsfriden, Då vi i Herrens gårdar bo Och hvila ut från striden.

N:o 580 se **39.**

N:o 581 se **355.**

N:o 578.

Adagio. P

401

Edvard Miller.

1. Hur ljuf din sabbat, Je-sus, Sr, Hvad sa - lig frid den med sig bär. Den

vitt - nar för mitt hjär - ta om Hur död och graf ha fått sin dom.

2. Den tänder ock i hjärtat opp Ett fast och visst, ett saligt hopp, Att oss en sabbat förestår, Där solen aldrig nedergår.

3. Var hälsad då, du sköna dag, Du Herren Jesu segerdag! I)u täljer oss om Jesu strid, Du löfte ger om evig frid.

N:o 579.

Maestoso.

A. Methfessel. Bearb, af P. U. Stenhammar,

1. Hvad sa . lig lott, att Gud oss ger En hvi-lo-dag på jor-den Och bjuder oss att

sit . ta ner Vid ri-ka nå-de - bor - den.

2. Den dagen bär till oss en fläkt Af himmelsk rö i tiden

Och talar om den morgonväkt, Då natten är förliden.

3. Den samlar oss kring Herren själf, Där själen frälsning finner

Och lifvets klara, djupa älf Vid nådens tron upprinner.

4. Med allt Guds folk i bön och sång Vår själ vi rikt förnöj»,

En stund vi glömma tidens tvång Och oss mot himlen höja.

5. Så finna vi i ökenland Det sköna Elims lunder.

Vi lägra oss vid källans rand Och hafva hvilostunder

6. Och längta till den sälla rö, Den rätta sabbatsfriden, Då vi i Herrens gårdar bo Och hvila ut från striden.

N:o 580 se **39.**

N:o 581 se **355.**

N:o 582 a.

Andante. Albert Lindström,

1. Gud, väl - sig-na des - sa hjär-tan, Hel-gades -sa vän-ners band, Och i gläd-j en

..HM

som i smär-tan Häg-na dem med fa - ders-hand. Bä-sta skatt i

de - ras ho, Mö-dans lön och hvi-lans rö Blif - ve kär - lek, dygd och tro.

N:o 582 b.

Andantino. AlbertJLindstrÖm.

Gud, väl -sig - na des - sa hjär-tan, Hel-ga des-sa vän-ners hand, Och i gläd-jen

som i smärtan Häg - - na dem ined fa-ders-hand. Och i glädjen som i sinar-tan

. ":' !. : k **N:o 582 a.**

Andante. Albert Lindström,

1. Gud, väl - sig-na des - sa hjär-tan, Hel-gades -sa vän-ners band, Och i gläd-j en

..HM

som i smär-tan Häg-na dem med fa - ders-hand. Bä-sta skatt i

de - ras ho, Mö-dans lön och hvi-lans rö Blif - ve kär - lek, dygd och tro.

N:o 582 b.

Andantino. AlbertJLindstrÖm.

Gud, väl -sig - na des - sa hjär-tan, Hel-ga des-sa vän-ners hand, Och i gläd-jen

som i smärtan Häg - - na dem ined fa-ders-hand. Och i glädjen som i sinar-tan

. ":' !. : kHäg - na dem med fadershand. Bä - sta skatt i de - ras bo, Mö-dans lön och

hvi-lans rö Blif --ve kär-lek, dygd och tro. Blif-ve kär-lek, dygd och tro.

3. Låtdem,Her-re, i din fruktan Glädjens dag till mötes gå; Tå-ligt bö-jas för din

tuktan, När du lag-ger kor-set på; För hvarandra, som du böd, Va - ra allt i

lust och nöd, Va - - ra allt i lust och nöd, Va - ra ett i lif och död.

2. På den väg, de skola vandra, Led dem i ditt visa råd; Låt dem, stödjande hvarandra, Understödjas af din nåd. Lydnad för din helga lag, Visshet om ditt välbehag Följe dem till ålderns dag-.

3. Låt dem, Herre, i din fruktan Glädjens dag till mötes gå; Tåligt böjas for din tuktan, När du lägger korset på; För hvarandra, som du böd, Vara allt i lust och nöd, Var» ett i lif odi död. **N:o 583** se **478.**

N:o 584.

Gammal melodi.

1. Jag går mot döden, hvar jag går: Min väg bland dol-da skif - - ten Må lo . pä jämnad el - ler svår, Så bär den dock till grif - - ten.

Jag har ej

an-nät val: I-- ge-nom fröjd och kval Min gång sig när-mar till min

bår, Jag går mot döden, hvar jag går.

2. Jag går mot himlen, hvar jag går: Om Jesus blott jag följer, Min själ af honom kronan får, Då grafven stoftet

höljer. Jag gör ett saligt val: Igenom dödens dal Min gång är trygg i Jesu spår, Jag går till himlen, hvar jag går.

N:o 585 se **73.**

N:o 586 se **265.**

N:o 587.

Adagio.

P. P. Bliss,

1. Vill du mo-ta mig dar of-- van, Hem-ma i vår fa-derå land, Vidden

silf-ver-kla-ra flo - den - Får jag tryc-ka där din hand? Man-gen vän mig

l **N:o 583** se **478.**

N:o 584.

Gammal melodi.

1. Jag går mot döden, hvar jag går: Min väg bland dol-da skif - - ten Må lo . pä jämnad el - ler svår, Så bär den dock till grif - - ten.

Jag har ej

an-nät val: I-- ge-nom fröjd och kval Min gång sig när-mar till min

bår, Jag går mot döden, hvar jag går.

2. Jag går mot himlen, hvar jag går: Om Jesus blott jag följer, Min själ af honom kronan får, Då grafven stoftet höljer. Jag gör ett saligt val: Igenom dödens dal Min gång är trygg i Jesu spår, Jag går till himlen, hvar jag går.

N:o 585 se **73.**

N:o 586 se **265.**

N:o 587.

Adagio.

P. P. Bliss,

1. Vill du mo-ta mig dar of-- van, Hem-ma i vår fa-derå land, Vidden

silf-ver-kla-ra flo - den - Får jag tryc-ka där din hand? Man-gen vän mig

l **N:o 583** se **478.**

N:o 584.

Gammal melodi.

1. Jag går mot döden, hvar jag går: Min väg bland dol-da skif - - ten Må lo . pä jämnad el - ler svår, Så bär den dock till grif - - ten.

Jag har ej

an-nät val: I-- ge-nom fröjd och kval Min gång sig när-mar till min

bår, Jag går mot döden, hvar jag går.

2. Jag går mot himlen, hvar jag går: Om Jesus blott jag följer, Min själ af honom kronan får, Då grafven stoftet höljer. Jag gör ett saligt val: Igenom dödens dal Min gång är trygg i Jesu spår, Jag går till himlen, hvar jag går.

N:o 585 se **73.**

N:o 586 se **265.**

N:o 587.

Adagio.

P. P. Bliss,

1. Vill du mo-ta mig dar of-- van, Hem-ma i vår fa-derå land, Vidden

silf-ver-kla-ra flo - den - Får jag tryc-ka där din hand? Man-gen vän mig

l **N:o 583** se **478.**

N:o 584.

Gammal melodi.

1. Jag går mot döden, hvar jag går: Min väg bland dol-da skif - - ten Må lo . pä jämnad el - ler svår, Så bär den dock till grif - - ten.

Jag har ej

an-nät val: I-- ge-nom fröjd och kval Min gång sig när-mar till min

bår, Jag går mot döden, hvar jag går.

2. Jag går mot himlen, hvar jag går: Om Jesus blott jag följer, Min själ af honom kronan får, Då grafven stoftet höljer. Jag gör ett saligt val: Igenom dödens dal Min gång är trygg i Jesu spår, Jag går till himlen, hvar jag går.

N:o 585 se **73.**

N:o 586 se **265.**

N:o 587.

Adagio.

P. P. Bliss,

1. Vill du mo-ta mig dar of-- van, Hem-ma i vår fa-derå land, Vidden

silf-ver-kla-ra flo - den - Får jag tryc-ka där din hand? Man-gen vän mig

l **N:o 583** se **478.**

N:o 584.

Gammal melodi.

1. Jag går mot döden, hvar jag går: Min väg bland dol-da skif - - ten Må lo . pä jämnad el - ler svår, Så bär den dock till grif - - ten.

Jag har ej

an-nät val: I-- ge-nom fröjd och kval Min gång sig när-mar till min

bår, Jag går mot döden, hvar jag går.

2. Jag går mot himlen, hvar jag går: Om Jesus blott jag följer, Min själ af honom kronan får, Då grafven stoftet höljer. Jag gör ett saligt val: Igenom dödens dal Min gång är trygg i Jesu spår, Jag går till himlen, hvar jag går.

N:o 585 se **73.**

N:o 586 se **265.**

N:o 587.

Adagio.

P. P. Bliss,

1. Vill du mo-ta mig dar of-- van, Hem-ma i vår fa-derå land, Vidden

silf-ver-kla-ra flo - den - Får jag tryc-ka där din hand? Man-gen vän mig

lglad skall häl . sa; Skönt vår sång skall klin-ga då

Un-der lifvets träd vid

flo-den-Får jag mo-ta dig ock-så? Ja, där hem-ma hos vår Je - sus,

Vid den flo- den af kri - - stall,

Där de gyll-ne har-por klin-ga,

Dn en gång mig mo - ta skall.

2. Vill du möta mig där ofvan Infor Guds och lammets tron, Där den återlösta skaran Evigt höjer lofvets ton? Skönare skall sången klinga, Himlen rikare skall bli, Om jag också dig får möta, Och du stämmer in däri. Ja, där hemma etc.

3. Vill dn möta mig där hemma? När min dyre frälsare Sluter mig intill sitt hjärta, Skall jag längta dig få se; När vid lifvets kalla källa Jesus vederkvicker mig, Låt oss sam f all d t prisa Herren, Låt mig icke sakna dig! Ja, där hemma hos vår Jeans, Vid den floden af kristall, Där de gyllne harpor klinga, Du en gång mig möta skall. **N:o 588.**

Tempo di marcia.

Folkmelodi.

1. Faren väl, I vänner kära, Faren väl i Herrens namn! Gud skall själf oss hemåt bära I sin trogna fadersfamn. O, det skulle vara godt, Om ock hela denna flock Finge samlas hemma blott Hos vår Herre Sebaot, Hvarest intet afsked mera Äger rum bland Herrens folk.

2. Lefven alla väl i Jesus; Glömmen ej hans trofasthet, Som för fåren gifvit lifvet Och är nu vår salighet I hans seger ha vi nog, Lifvet ha vi i hans blod, Och uti hans dyra sår Ha vi ständigt jubelår. Och så går det hem på nåden, Tills vi stå i himmelen.

N:o 589 se **455.**

N:o 590 se **526.**

N:o 591 se **296.**

N:o 592.

Maestoso.

Albert Lindström.

1. Upp, Herrens folk, till kamp och strid Mot dryckenskapens onda. För denna kräfta i vår tid Går icke an att blunda. Här måste hvarje **N:o 588.**

Tempo di marcia.

Folkmelodi.

1. Faren väl, I vänner kära, Faren väl i Herrens namn! Gud skall själf oss hemåt bära I sin trogna fadersfamn. O, det skulle vara godt, Om ock hela denna flock Finge samlas hemma blott Hos vår Herre Sebaot, Hvarest intet afsked mera Äger rum bland Herrens folk.

2. Lefven alla väl i Jesus; Glömmen ej hans trofasthet, Som för fåren gifvit lifvet Och är nu vår salighet I hans seger ha vi nog, Lifvet ha vi i hans blod, Och uti hans dyra sår Ha vi ständigt jubelår. Och så går det hem på nåden, Tills vi stå i himmelen.

N:o 589 se **455.**

N:o 590 se **526.**

N:o 591 se **296.**

N:o 592.

Maestoso.

Albert Lindström.

1. Upp, Herrens folk, till kamp och strid Mot dryckenskapens onda. För denna kräfta i vår tid Går icke an att blunda. Här måste hvarje **N:o 588.**

Tempo di marcia.

Folkmelodi.

1. Faren väl, I vänner kära, Faren väl i Herrens namn! Gud skall själf oss hemåt bära I sin trogna fadersfamn. O, det skulle vara godt, Om ock hela denna flock Finge samlas hemma blott Hos vår Herre Sebaot, Hvarest intet afsked mera Äger rum bland Herrens folk.

2. Lefven alla väl i Jesus; Glömmen ej hans trofasthet, Som för fåren gifvit lifvet Och är nu vår salighet I hans seger ha vi nog, Lifvet ha vi i hans blod, Och uti hans dyra sår Ha vi ständigt jubelår. Och så går det hem på nåden, Tills vi stå i himmelen.

N:o 589 se **455.**

N:o 590 se **526.**

N:o 591 se **296.**

N:o 592.

Maestoso.

Albert Lindström.

1. Upp, Herrens folk, till kamp och strid Mot dryckenskapens onda. För denna kräfta i vår tid Går icke an att blunda. Här måste hvarje **N:o 588.**

Tempo di marcia.

Folkmelodi.

1. Faren väl, I vänner kära, Faren väl i Herrens namn! Gud skall själf oss hemåt bära I sin trogna fadersfamn. O, det skulle vara godt, Om ock hela denna flock Finge samlas hemma blott Hos vår Herre Sebaot, Hvarest intet afsked mera Äger rum bland Herrens folk.

2. Lefven alla väl i Jesus; Glömmen ej hans trofasthet, Som för fåren gifvit lifvet Och är nu vår salighet I hans seger ha vi nog, Lifvet ha vi i hans blod, Och uti hans dyra sår Ha vi ständigt jubelår. Och så går det hem på nåden, Tills vi stå i himmelen.

N:o 589 se **455.**

N:o 590 se **526.**

N:o 591 se **296.**

N:o 592.

Maestoso.

Albert Lindström.

1. Upp, Herrens folk, till kamp och strid Mot dryckenskapens onda. För denna kräfta i vår tid Går icke an att blunda. Här måste hvarje **N:o 588.**

Tempo di marcia.

Folkmelodi.

1. Faren väl, I vänner kära, Faren väl i Herrens namn! Gud skall själf oss hemåt bära I sin trogna fadersfamn. O, det skulle vara godt, Om ock hela denna flock Finge samlas hemma blott Hos vår Herre Sebaot, Hvarest intet afsked mera Äger rum bland Herrens folk.

2. Lefven alla väl i Jesus; Glömmen ej hans trofasthet, Som för fåren gifvit lifvet Och är nu vår salighet I hans seger ha vi nog, Lifvet ha vi i hans blod, Och uti hans dyra sår Ha vi ständigt jubelår. Och så går det hem på nåden, Tills vi stå i himmelen.

N:o 589 se **455.**

N:o 590 se **526.**

N:o 591 se **296.**

N:o 592.

Maestoso.

Albert Lindström.

1. Upp, Herrens folk, till kamp och strid Mot dryckenskapens onda. För denna kräfta i vår tid Går icke an att blunda. Här måste hvarjeredlig själ, Som älskar Gud, ta verksam del; O kristen, det begrunda.

2. Det duger ej att tveksam stå, Ej så det onda botas; I Herrens namn till strids då gå, Hur än du hånas, hotas; Och må det bli din lösen här: Ett sådant ondt, som detta är, Det måste helt utrotas.

N:o 593.

Moderato. Efter en melodi fr. 1600-talet.

1. En härlig dag nu bräcker Med ljus från trakt till trakt. Guds Ande folket väcker Till strid mot mörkrets makt. Mot dryckenskapens fästen En här med svärd går ut Att störta skammens nästen Och få på lasten slut.

2. Vi bära högt vår fana För dygd och sedlighet Och gå att vägar bana För rätt och nykterhet; Med Gud och med hvarandra Vi gå med själ i brand Att rädda dem, som vandra I lastens hemska land.

3. Och nya segrar sprida Sin fröjd hvar dag, som går, Och gamla skaror strida Med trohet år från år. De unga med de gamla, Som i vårt led sig ställt, Till fortsatt kamp sig samla På ärans rätta fält.

4. Må Gud, den högste, gifva Oss kraft och nåd alltfort Att manligt trogna blifva I både smått och stort, Så att, när striden slutat Och domnad är vår röst, Hvar kämpe ljuft sig lutat Till ro vid Jesu bröst. redlig själ, Som älskar Gud, ta verksam del; O kristen, det begrunda.

2. Det duger ej att tveksam stå, Ej så det onda botas; I Herrens namn till strids då gå, Hur än du hånas, hotas; Och må det bli din lösen här: Ett sådant ondt, som detta är, Det måste helt utrotas.

N:o 593.

Moderato. Efter en melodi fr. 1600-talet.

1. En härlig dag nu bräcker Med ljus från trakt till trakt. Guds Ande folket väcker Till strid mot mörkrets makt.

Mot dryckenskapens fästen En här med svärd går ut Att störta skammens nästen Och få på lasten slut.

2. Vi bära högt vår fana För dygd och sedlighet Och gå att vägar bana För rätt och nykterhet; Med Gud och med hvarandra Vi gå med själ i brand Att rädda dem, som vandra I lastens hemska land.

3. Och nya segrar sprida Sin fröjd hvar dag, som går, Och gamla skaror strida Med trohet år från år. De unga med de gamla, Som i vårt led sig ställt, Till fortsatt kamp sig samla På ärans rätta fält.

4. Må Gud, den högste, gifva Oss kraft och nåd alltfort Att manligt trogna blifva I både smått och stort, Så att, när striden slutat Och domnad är vår röst, Hvar kämpe ljuft sig lutat Till ro vid Jesu bröst. **N:o 594** se **294.**

N:o 595.

Andante. Albert Lindström.

1. Tiden är så kort, Lek den icke bort. Sker dig något efter tycket, Fröjda dig ej alltför mycket: Tiden är så kort.

2. Tiden är så kort, Sörj den icke bort. Får du något svårt förfara, Sörj ej alltför mycket bara: Tiden är så kort

3. Tiden är så kort, Dröm den icke bort. Verka, medan dagen räcker, Evighetens morgon bräcker: Tiden är så kort.

N:o 596.

Adagio. Omkring år 1600.

1. Snabbt som blixten, de försvinna, Mina korta lefnadsdar Som en pil att målet hinna, Tiden hastar bort så snar. Döden möter, att dig fälla Och för Herrens domstol ställa; Sällhet eller ofärd **N:o 594** se **294.**

N:o 595.

Andante. Albert Lindström.

1. Tiden är så kort, Lek den icke bort. Sker dig något efter tycket, Fröjda dig ej alltför mycket: Tiden är så kort.

2. Tiden är så kort, Sörj den icke bort. Får du något svårt förfara, Sörj ej alltför mycket bara: Tiden är så kort

3. Tiden är så kort, Dröm den icke bort. Verka, medan dagen räcker, Evighetens morgon bräcker: Tiden är så kort.

N:o 596.

Adagio. Omkring år 1600.

1. Snabbt som blixten, de försvinna, Mina korta lefnadsdar Som en pil att målet hinna, Tiden hastar bort så snar. Döden möter, att dig fälla Och för Herrens domstol ställa; Sällhet eller ofärd **N:o 594** se **294.**

N:o 595.

Andante. Albert Lindström.

1. Tiden är så kort, Lek den icke bort. Sker dig något efter tycket, Fröjda dig ej alltför mycket: Tiden är så kort.

2. Tiden är så kort, Sörj den icke bort. Får du något svårt förfara, Sörj ej alltför mycket bara: Tiden är så kort

3. Tiden är så kort, Dröm den icke bort. Verka, medan dagen räcker, Evighetens morgon bräcker: Tiden är så kort.

N:o 596.

Adagio. Omkring år 1600.

1. Snabbt som blixten, de försvinna, Mina korta lefnadsdar Som en pil att målet hinna, Tiden hastar bort så snar. Döden möter, att dig fälla Och för Herrens domstol ställa; Sällhet eller ofärddå Blir den lott, som du skall få.

2. Människa, må du betänka Dina dagars knappa tal. Att ej synden dig må sänka I förtappelse och kval. Uppskjut ej att dig omvända, Skynda trones lampa tända, Att, när Gud dig kalla vill, Du ock redo är därtill.

N:o 597 se **15.**

N:o 598.

Adagio.

1. När gråtande vänner mig säga farväl Och dödsdalens skuggor omgifva min själ; När dödsflodens böljor ren brusa och slå Och svallande vågorna börja mig nå;

2. Jag fruktar dock ej, ty till hemmet jag går, Där sorgen och döden mig nån'sin ej når, Och Jesus, min vän, som jag älskade här, Han hviskar så sakta: o själ, jag är när,

3. Och sist när jag stiger i dödsfloden ner, När lifslampan släckes och lyser ej mer; Jag fruktar dock ej, ty min Jesus då skall Mig bära helt trygg genom böljornas svall,

4. Och sedan jag vaknar i frälsarens famn Och hör, hur de saliga prisa hans namn; Där Gud själf är solen, som aldrig går ner, Ack, där får jag skåda min frälsare kär. då Blir den lott, som du skall få.

2. Människa, må du betänka Dina dagars knappa tal. Att ej synden dig må sänka I förtappelse och kval. Uppskjut ej att dig omvända, Skynda trones lampa tända, Att, när Gud dig kalla vill, Du ock redo är därtill.

N:o 597 se **15.**

N:o 598.

Adagio.

1. När gråtande vänner mig säga farväl Och dödsdalens skuggor omgifva min själ; När dödsflodens böljor ren brusa och slå Och svallande vågorna börja mig nå;

2. Jag fruktar dock ej, ty till hemmet jag går, Där sorgen och döden mig nån'sin ej når, Och Jesus, min vän, som jag älskade här, Han hviskar så sakta: o själ, jag är när,

3. Och sist när jag stiger i dödsfloden ner, När lifslampan släckes och lyser ej mer; Jag fruktar dock ej, ty min Jesus då skall Mig bära helt trygg genom böljornas svall,

4. Och sedan jag vaknar i frälsarens famn Och hör, hur de saliga prisa hans namn; Där Gud själf är solen, som aldrig går ner, Ack, där får jag skåda min frälsare kär. då Blir den lott, som du skall få.

2. Människa, må du betänka Dina dagars knappa tal. Att ej synden dig må sänka I förtappelse och kval. Uppskjut ej att dig omvända, Skynda trones lampa tända, Att, när Gud dig kalla vill, Du ock redo är därtill.

N:o 597 se **15.**

N:o 598.

Adagio.

1. När gråtande vänner mig säga farväl Och dödsdalens skuggor omgifva min själ; När dödsflodens böljor ren brusa och slå Och svallande vågorna börja mig nå;

2. Jag fruktar dock ej, ty till hemmet jag går, Där sorgen och döden mig nån'sin ej når, Och Jesus, min vän, som jag älskade här, Han hviskar så sakta: o själ, jag är när,

3. Och sist när jag stiger i dödsfloden ner, När lifslampan släckes och lyser ej mer; Jag fruktar dock ej, ty min Jesus då skall Mig bära helt trygg genom böljornas svall,

4. Och sedan jag vaknar i frälsarens famn Och hör, hur de saliga prisa hans namn; Där Gud själf är solen, som aldrig går ner, Ack, där får jag skåda min frälsare kär. **N:o 599.**

Adagio. Folkmelodi.

1. Tiden försvinner så snabbt som en dröm, År efter år ilar bort. Lifvet förrinner likt brusande ström; Stannar ej, hastar så fort.

2. Dagar, som gått, komma aldrig igen, Så lyder växlingens bud; Dock blir ej glömdt, hur vi nyttjade dem, Nej, det står tecknadt hos Gud.

3. Födas och lefva och dö sen till slut. Allt är blott möda och strid; Ack, huru snart släcks ej lifslampan ut, Kort är vår vandring och tid.

4. Barn ryckas bort från föräldrar och lek, Ynglingen ligger där död; Jungfrun på båren hon hvilar så blek, Nyss var hon blomstrande röd.

5. Fader och moder få lämna de små, Gifvande jorden sin gärd. Dödsängeln kallar och vi måste gå In i den eviga värld.

N:o 600.

Andante G. F. Root.

1. Håll lampan klar och redo, Du Jesu Kristi brud. **N:o 599.**

Adagio. Folkmelodi.

1. Tiden försvinner så snabbt som en dröm, År efter år ilar bort. Lifvet förrinner likt brusande ström; Stannar ej, hastar så fort.

2. Dagar, som gått, komma aldrig igen, Så lyder växlingens bud; Dock blir ej glömdt, hur vi nyttjade dem, Nej, det står tecknadt hos Gud.

3. Födas och lefva och dö sen till slut. Allt är blott möda och strid; Ack, huru snart släcks ej lifslampan ut, Kort är vår vandring och tid.

4. Barn ryckas bort från föräldrar och lek, Ynglingen ligger där död; Jungfrun på båren hon hvilar så blek, Nyss var hon blomstrande röd.

5. Fader och moder få lämna de små, Gifvande jorden sin gärd. Dödsängeln kallar och vi måste gå In i den eviga värld.

N:o 600.

Andante G. F. Root.

1. Håll lampan klar och redo, Du Jesu Kristi brud.Ikläd dig bröllopsdräkten, Rättfärdighetens skrud. Ty snart skall ropet skalla Från söder och till nord, Till folk och släkten alla Uppå den vida jord: »Se, brudgummen kommer Att hämta hem sin brud, Om hon har lampan redo Och bär den hvita skrud.»

2. Gå ut att honom möta, Dig vägen öppen står, Upplyst utaf den klarhet, Som från hans anlet' går. O, kom, tag mot hans bjudning, Så oförskyld och fri. O, dröj ej, tag din lampa, Kom, du skall insläppt bli Se, brudgummen kommer etc.

3. Se, från hans sälla boning Ren skymtar festens glans, En sådan fröjd och glädje På jorden aldrig fanns, Se, porten än står öppen; O, skynda in, min vän! Ty när den är tillsluten, Den öppnas ej igen. Se, brudgummen kommer etc.

N:o 601.

Andante.

1. Snart kommer han, som komma skall, Må vi det ej förglömma, Då inför honom världen all Församlas skall, Han då en hvar skall döma.

2. När domsbasunens stränga Ijud Skall höras när och fjärran, Får Jesu Kristi dyra brud, Som älskat Gud, Med glädje skåda Herran.

3. Men deras lott blir ve och kval, Som Herren Gud förgäta; Och plågor utan namn och tal I dödens dal Dem skola evigt fräta.

4. Min själ, som Herren funnit har, Beständigt bed och vaka, Låt alltid lampan brinna klar Och redo var; Dig aldrig se tillbaka.

N:o 602 se **300.**

N:o 603 se **39.**

N:o 604 se **469.**

N:o 605.

Moderato.A. L. Skoog.

N:o 601.

Andante.

1. Snart kommer han, som komma skall, Må vi det ej förglömma, Då inför honom världen all Församlas skall, Han då en hvar skall döma.

2. När domsbasunens stränga Ijud Skall höras när och fjärran, Får Jesu Kristi dyra brud, Som älskat Gud, Med glädje skåda Herran.

3. Men deras lott blir ve och kval, Som Herren Gud förgäta; Och plågor utan namn och tal I dödens dal Dem skola evigt fräta.

4. Min själ, som Herren funnit har, Beständigt bed och vaka, Låt alltid lampan brinna klar Och redo var; Dig aldrig se tillbaka.

N:o 602 se **300.**

N:o 603 se **39.**

N:o 604 se **469.**

N:o 605.

Moderato.A. L. Skoog.

N:o 601.

Andante.

1. Snart kommer han, som komma skall, Må vi det ej förglömma, Då inför honom världen all Församlas skall, Han då en hvar skall döma.

2. När domsbasunens stränga Ijud Skall höras när och fjärran, Får Jesu Kristi dyra brud, Som älskat Gud, Med

glädje skåda Herran.

3. Men deras lott blir ve och kval, Som Herren Gud förgäta; Och plågor utan namn och tal I dödens dal Dem skola evigt fräta.

4. Min själ, som Herren funnit har, Beständigt bed och vaka, Låt alltid lampan brinna klar Och redo var; Dig aldrig se tillbaka.

N:o 602 se **300.**

N:o 603 se **39.**

N:o 604 se **469.**

N:o 605.

Moderato.A. L. Skoog.

N:o 601.

Andante.

1. Snart kommer han, som komma skall, Må vi det ej förglömma, Då inför honom världen all Församlas skall, Han då en hvar skall döma.

2. När domsbasunens stränga Ijud Skall höras när och fjärran, Får Jesu Kristi dyra brud, Som älskat Gud, Med glädje skåda Herran.

3. Men deras lott blir ve och kval, Som Herren Gud förgäta; Och plågor utan namn och tal I dödens dal Dem skola evigt fräta.

4. Min själ, som Herren funnit har, Beständigt bed och vaka, Låt alltid lampan brinna klar Och redo var; Dig aldrig se tillbaka.

N:o 602 se **300.**

N:o 603 se **39.**

N:o 604 se **469.**

N:o 605.

Moderato.A. L. Skoog.

N:o 601.

Andante.

1. Snart kommer han, som komma skall, Må vi det ej förglömma, Då inför honom världen all Församlas skall, Han då en hvar skall döma.

2. När domsbasunens stränga Ijud Skall höras när och fjärran, Får Jesu Kristi dyra brud, Som älskat Gud, Med glädje skåda Herran.

3. Men deras lott blir ve och kval, Som Herren Gud förgäta; Och plågor utan namn och tal I dödens dal Dem skola evigt fräta.

4. Min själ, som Herren funnit har, Beständigt bed och vaka, Låt alltid lampan brinna klar Och redo var; Dig aldrig se tillbaka.

N:o 602 se **300.**

N:o 603 se **39.**

N:o 604 se **469.**

N:o 605.

Moderato.A. L. Skoog.

1. Gläd dig nu, du Herrens lilla barnaskara, Ty se, fikonträdet står i knopp Och bebådar sommaren snart här skall vara, Lyften edert hufvud opp. Sen opp, sen opp, Lyften edert hufvud opp, då detta sker. Sen opp, sen opp, Er förlossning snart är här.

2. Ganska många säga nu, att Gud fördröjer Att fullborda hvad som skrifvet står, Och liksom i Noas tid man sig förnöjer Uti synden år från år. Sen opp, sen opp, etc.

3. Många trotsande med Farao utbrista: Hvem är Herren, den jag höra skall? Låt dem smäda, låt dem sina hufvud rista; Herren bringar dem på fall. Sen opp, sen opp, etc.

4. Snart skall Herren skilja getterna från fåren; Upp till lifvets källor bär vårt lopp. Fikonträdet knoppas — säger: det är våren; Lyften edert hufvud opp. Sen opp, sen opp, etc.

N:o 606.

Andante.

G. F. Root

1. Då han kom-mer för att häm - ta Ju - ve - ler - na si - na, Al - la

des - sa, som ban van-nit En gång med sitt blod; Så-som stjär-nor-na kla-ra De

då sko - la va -ra, Ut - i strål-glans be-kran-sa Den kro-na han bär.

2. Han skall samla sina kära dTiil bimlarnas rike. Han skall samla alla frälsta, Sin egendom kär; Såsom stjärnorna etc.

3. De små barnen, de små barnen Som frälsaren älska, Skall han samla som juveler I hemmet hos Gnd. Såsom stjärnorna ete.

N:o 607.

Andantino. John Zundel.

1. Stunden nalkas, tiden hastar, Brudens väntan når sitt slut, **N:o 606.**

Andante.

G. F. Root

1. Då han kom-mer för att häm - ta Ju - ve - ler - na si - na, Al - la

des - sa, som ban van-nit En gång med sitt blod; Så-som stjär-nor-na kla-ra De

då sko - la va -ra, Ut - i strål-glans be-kran-sa Den kro-na han bär.

2. Han skall samla sina kära dTiil bimlarnas rike. Han skall samla alla frälsta, Sin egendom kär; Såsom stjärnorna etc.

3. De små barnen, de små barnen Som frälsaren älska, Skall han samla som juveler I hemmet hos Gnd. Såsom

stjärnorna ete.

N:o 607.

Andantino. John Zundel.

1. Stunden nalkas, tiden hastar, Brudens väntan når sitt slut,E - vig - he - ten slö - jan ka - står Från sitt an - lef. Hvar mi - nut Vi oss när - ma till den da - gen, Som pro - - fe - ten han-ryckt såg, När Guds son, från jor - den ta . gen, Kom-mer på sitt se . ger- tåg.

2. Ja, jag kommer snart, han säger. Bruden svarar: »Herre, kom.» När han kommer, makt han äger Att på jorden hålla dom. Då hans röst skall genomtränga Grafvens knla mörk och kall. Dödens bommar skall han spränga, Ondskans välde krossas skall.

2. Skapelsen i degeln renas, Ny blir himlen, ny vår jord. Omkring lammet allt förenas Enligt Herrens klara ord. De utvalda härligt stråla, Komna ifrån hvarje zon. Mänskotanken kan ej måla Härligheten kring Guds tron.

4. När till slut på nya jorden Brudgum bruden möta får, Natten är till morgon vorden, Och af synden finns ej spår. Medan Herren ännu dröjer Och ej någon anskrft hör, Varningsropet han dock höjer: »Vaka, bed, dig redo gör!»

N:o 608.

Andante,

Ord och melodi af Elsa Andersdotter. »Näfvervisa» kallad emedan den första gången skrefs på näfver.

1. I hop-pet sig min fräl - -sta själ För - - no.....jer; I tron jag till ett e - - - vigt väl Mig hö - - - - - jer; Ty jag be - tän-ker, Att dö - - - dens län - ker Har Kri - stus bra - - tit och mig lif - - vet skän - - - . ker.

2. Med honom salighetens stig Jag funnit, Och himlaarfvet han åt mig Har vunnit. När jag insomnar, Han mig omfamnar Och på hans armar jag i himlen hamnar.

3. Som fågelen vid ljusan dag Sig gläder, Så glad i ljusets rike jag Inträder. Vid änglasången Och harpoklangen Jag skådar evighetens dag uppgången.

4. Och högre, klarare än gull, Ån solen, Min själ skall skina ärofull För stolen. Den gode Guden Iklär mig skruden, Som själf han lofvat åt den kära bruden.

5. En evig, oförgänglig fröjd Det blifver, Som fridens Gud i himlens höjd Mig gifver. Där Jesu vänner Med palm i händer Lofsjunga lammet, som de sina känner.

6. Ack, att jag dit ur sorg och strid Må komma, Där Gud församlar i sin frid De fromma. Min Jesus vände Snart mitt elände I fröjd och salighet förutan ände.

7. Beredd mig håll, o Jesus Krist, Att vänta Din ljufva ankomst, när du sist Vill hämta, Ur tåredalen, Från jordekvalen Din brud till dig i ljusa fröjdesalen.

N:o 609 se **330.**

N:o 610 se **182.**

N:o 611 se **2.**

N:o 612.

Moderato. S. J. Vail.

1. Sofva skola vi, men icke Evigt, ty en dag sig ter: Lifvets **N:o 608.**

Andante,

Ord och melodi af Elsa Andersdotter. »Näfvervisa» kallad emedan den första gången skrefs på näfver.

1. I hop-pet sig min fräl - -sta själ För - - no.....jer; I tron jag till ett e - - - vigt väl Mig hö - - - - - jer; Ty jag be -

tän-ker, Att dö - - - dens län - ker Har Kri - stus bra - - tit och mig lif - - vet skän - - - . ker.

2. Med honom salighetens stig Jag funnit, Och himlaarfvet han åt mig Har vunnit. När jag insomnar, Han mig omfamnar Och på hans armar jag i himlen hamnar.

3. Som fågelen vid ljusan dag Sig gläder, Så glad i ljusets rike jag Inträder. Vid änglasången Och harpoklangen Jag skådar evighetens dag uppgången.

4. Och högre, klarare än gull, Ån solen, Min själ skall skina ärofull För stolen. Den gode Guden Iklär mig skruden, Som själf han lofvat åt den kära bruden.

5. En evig, oförgänglig fröjd Det blifver, Som fridens Gud i himlens höjd Mig gifver. Där Jesu vänner Med palm i händer Lofsjunga lammet, som de sina känner.

6. Ack, att jag dit ur sorg och strid Må komma, Där Gud församlar i sin frid De fromma. Min Jesus vände Snart mitt elände I fröjd och salighet förutan ände.

7. Beredd mig håll, o Jesus Krist, Att vänta Din ljufva ankomst, när du sist Vill hämta, Ur tåredalen, Från jordekvalen Din brud till dig i ljusa fröjdesalen.

N:o 609 se **330.**

N:o 610 se **182.**

N:o 611 se **2.**

N:o 612.

Moderato. S. J. Vail.

1. Sofva skola vi, men icke Evigt, ty en dag sig ter: Lifvets **N:o 608.**

Andante,

Ord och melodi af Elsa Andersdotter. »Näfvervisa» kallad emedan den första gången skrefs på näfver.

1. I hop-pet sig min fräl - -sta själ För - - no.....jer; I tron jag till ett e - - - vigt väl Mig hö - - - - - jer; Ty jag be - tän-ker, Att dö - - - dens län - ker Har Kri - stus bra - - tit och mig lif - - vet skän - - - . ker.

2. Med honom salighetens stig Jag funnit, Och himlaarfvet han åt mig Har vunnit. När jag insomnar, Han mig omfamnar Och på hans armar jag i himlen hamnar.

3. Som fågelen vid ljusan dag Sig gläder, Så glad i ljusets rike jag Inträder. Vid änglasången Och harpoklangen Jag skådar evighetens dag uppgången.

4. Och högre, klarare än gull, Ån solen, Min själ skall skina ärofull För stolen. Den gode Guden Iklär mig skruden, Som själf han lofvat åt den kära bruden.

5. En evig, oförgänglig fröjd Det blifver, Som fridens Gud i himlens höjd Mig gifver. Där Jesu vänner Med palm i händer Lofsjunga lammet, som de sina känner.

6. Ack, att jag dit ur sorg och strid Må komma, Där Gud församlar i sin frid De fromma. Min Jesus vände Snart mitt elände I fröjd och salighet förutan ände.

7. Beredd mig håll, o Jesus Krist, Att vänta Din ljufva ankomst, när du sist Vill hämta, Ur tåredalen, Från jordekvalen Din brud till dig i ljusa fröjdesalen.

N:o 609 se **330.**

N:o 610 se **182.**

N:o 611 se **2.**

N:o 612.

Moderato. S. J. Vail.

1. Sofva skola vi, men icke Evigt, ty en dag sig ter: Lifvets **N:o 608.**

Andante,

Ord och melodi af Elsa Andersdotter. »Näfvervisa» kallad emedan den första gången skrefs på näfver.

1. I hop-pet sig min fräl - -sta själ För - - no.....jer; I tron jag till ett e - - - vigt väl Mig hö - - - - - jer; Ty jag be - tän-ker, Att dö - - - dens län - ker Har Kri - stus bra - - tit och mig lif - - vet skän - - - . ker.

2. Med honom salighetens stig Jag funnit, Och himlaarfvet han åt mig Har vunnit. När jag insomnar, Han mig omfamnar Och på hans armar jag i himlen hamnar.

3. Som fågelen vid ljusan dag Sig gläder, Så glad i ljusets rike jag Inträder. Vid änglasången Och harpoklangen Jag skådar evighetens dag uppgången.

4. Och högre, klarare än gull, Ån solen, Min själ skall skina ärofull För stolen. Den gode Guden Iklär mig skruden, Som själf han lofvat åt den kära bruden.

5. En evig, oförgänglig fröjd Det blifver, Som fridens Gud i himlens höjd Mig gifver. Där Jesu vänner Med palm i händer Lofsjunga lammet, som de sina känner.

6. Ack, att jag dit ur sorg och strid Må komma, Där Gud församlar i sin frid De fromma. Min Jesus vände Snart mitt elände I fröjd och salighet förutan ände.

7. Beredd mig håll, o Jesus Krist, Att vänta Din ljufva ankomst, när du sist Vill hämta, Ur tåredalen, Från jordekvalen Din brud till dig i ljusa fröjdesalen.

N:o 609 se **330.**

N:o 610 se **182.**

N:o 611 se **2.**

N:o 612.

Moderato. S. J. Vail.

1. Sofva skola vi, men icke Evigt, ty en dag sig ter: Lifvets **N:o 608.**

Andante,

Ord och melodi af Elsa Andersdotter. »Näfvervisa» kallad emedan den första gången skrefs på näfver.

1. I hop-pet sig min fräl - -sta själ För - - no.....jer; I tron jag till ett e - - - vigt väl Mig hö - - - - - jer; Ty jag be - tän-ker, Att dö - - - dens län - ker Har Kri - stus bra - - tit och mig lif - - vet skän - - - . ker.

2. Med honom salighetens stig Jag funnit, Och himlaarfvet han åt mig Har vunnit. När jag insomnar, Han mig omfamnar Och på hans armar jag i himlen hamnar.

3. Som fågelen vid ljusan dag Sig gläder, Så glad i ljusets rike jag Inträder. Vid änglasången Och harpoklangen Jag skådar evighetens dag uppgången.

4. Och högre, klarare än gull, Ån solen, Min själ skall skina ärofull För stolen. Den gode Guden Iklär mig skruden, Som själf han lofvat åt den kära bruden.

5. En evig, oförgänglig fröjd Det blifver, Som fridens Gud i himlens höjd Mig gifver. Där Jesu vänner Med palm i händer Lofsjunga lammet, som de sina känner.

6. Ack, att jag dit ur sorg och strid Må komma, Där Gud församlar i sin frid De fromma. Min Jesus vände Snart mitt elände I fröjd och salighet förutan ände.

7. Beredd mig håll, o Jesus Krist, Att vänta Din ljufva ankomst, när du sist Vill hämta, Ur tåredalen, Från jordekvalen Din brud till dig i ljusa fröjdesalen.

N:o 609 se **330.**

N:o 610 se **182.**

N:o 611 se **2.**

N:o 612.

Moderato. S. J. Vail.

1. Sofva skola vi, men icke Evigt, ty en dag sig ter: Lifvetsmor-gon, då vi mo - tas För att al-drig skil-jas mer. I-från o - ce - a - nens

bot - ten, I - från ö - ken och från slätt, I - från da - lar - na och ber- gen Samlas

tal-lös mäii-sko-ätt. Sof - va sko - la vi, men ic - - ke E-vigt, ty en dag sig

ter: Lif-vels mor-gon, clå vi mo - tas För att al - drig skil-jas iner.

2. Sofva skola vi, men icke Evigt i den tysta graf. Lofvad vare Gud, som tager, Lofvad Herren Gud, som gaf. I den ljusa, sälla staden Döden aldrig komma kan. Mig från grafven till det hemmet, Ljufva hemmet, kallar han. Sofva skola vi, etc. **N:o 613** se **11.**

N:o 614.

Maestoso. O. Ahnfelt.

O Jesus, blif när oss, blif när oss allt fort Och sköt oss och bär oss, som alltid du gjort. Ja, amen, din trohet skall bringa oss fram. Lof, pris, tack och ära, Lof, pris, tack och ära, Lof pris, tack och ära vår Gud och vårt lamm. **N:o 613** se **11.**

N:o 614.

Maestoso. O. Ahnfelt.

O Jesus, blif när oss, blif när oss allt fort Och sköt oss och bär oss, som alltid du gjort. Ja, amen, din trohet skall bringa oss fram. Lof, pris, tack och ära, Lof, pris, tack och ära, Lof pris, tack och ära vår Gud och vårt lamm. **N:o 615** se **1.**

N:o 616.

Maestoso. A. P. Berggren.

1. Amen sjunge hvarje tunga, Amen är min himlasång, Amen skall jag evigt sjunga Inför lammets tron en gång Amen, här är lifvets flod. Amen, ack, hvad Gud är god.

2. Amen, Jesus är oss nära, Amen är hans dyra ord, Amen, han vill själf oss bära, Amen är hans rika bord. Amen är hans lif och död, Amen, han har dräpt vår nöd.

3. Amen sjunge allesamman, Amen, Herre, styr det så, Amen, Jesus, säg ditt amen, Ditt insegel sätt därpå. Amen, säg: Kom i min famn! Amen, ja, i Herrens namn! **N:o 615** se **1.**

N:o 616.

Maestoso. A. P. Berggren.

1. Amen sjunge hvarje tunga, Amen är min himlasång, Amen skall jag evigt sjunga Inför lammets tron en gång Amen, här är lifvets flod. Amen, ack, hvad Gud är god.

2. Amen, Jesus är oss nära, Amen är hans dyra ord, Amen, han vill själf oss bära, Amen är hans rika bord. Amen

är hans lif och död, Amen, han har dräpt vår nöd.

3. Amen sjunge allesamman, Amen, Herre, styr det så, Amen, Jesus, säg ditt amen, Ditt insegel sätt därpå. Amen, säg: Kom i min famn! Amen, ja, i Herrens namn! **N:o 617.**

Maestoso. Dansk melodi.

1. A-men, lof, ä - ra, nu sjun-ga med fröjd Bar-nen här ne - re och bar-nen i höjd, Al - la Guds barn tillsam - man. Lam-met, blott lam-met, dess van . da och sår, Ä - ran och pri - set i e - vig . het får. A - men, hal-le - lu - - ja. A - - men. A-men, hal-le - lu - ja. A - - men.

N:o 618 se **137.**

N:o 619.

J. Schop, 1642.

Her - re, sig - ne du och rå - de Och be . va - re nu oss väl. Her - re, ditt an - sikt' i nå - de Ly - se all - tid för vår själ. Her . re Gud, dig till oss vänd, Och din frid oss all - om sänd. **N:o 617.**

Maestoso. Dansk melodi.

1. A-men, lof, ä - ra, nu sjun-ga med fröjd Bar-nen här ne - re och bar-nen i höjd, Al - la Guds barn tillsam - man. Lam-met, blott lam-met, dess van . da och sår, Ä - ran och pri - set i e - vig . het får. A - men, hal-le - lu - - ja. A - - men. A-men, hal-le - lu - ja. A - - men.

N:o 618 se **137.**

N:o 619.

J. Schop, 1642.

Her - re, sig - ne du och rå - de Och be . va - re nu oss väl. Her - re, ditt an - sikt' i nå - de Ly - se all - tid för vår själ. Her . re Gud, dig till oss vänd, Och din frid oss all - om sänd.O Gud fader, son och Ande, Dig ske pris i allo lande!

N:o 620.

J. Braun.

Vår Herre Jesu Kristi nåd, Gud faders kärlek Och den helige Andes delaktighet Vare med oss alla, Vare med oss alla, med oss alla, med oss alla, Amen!

* O Gud fader, son och Ande, Dig ske pris i allo lande!

N:o 620.

J. Braun.

Vår Herre Jesu Kristi nåd, Gud faders kärlek Och den helige Andes delaktighet Vare med oss alla, Vare med oss alla, med oss alla, med oss alla, Amen!

* **Förteckning på metern i Psalmisten.**

Första siffran angifver sångens N:r, de följande siffrorna angifva antal stafvelse i hvarje rad och siffran inom parentes längst till höger antalet rader i hvarje vers.

N:o.

1. Troké 8. 7. 8. 7. 7. 7. (6) **2.** Tr. 8. 9. 8. 8. 9. 8. 6. 6. 4. 4. 4. 8. (12) **3.** Daktyl 6. 8. 6. 8. 4. 7. 8. (7) **4.** Jamb. 8. 7. 8. 7. 8. 8. 7. (7) **5.** J. 8. 8. 8. 8. 8. 8. (6) **6.** J. 8. 8. 8. 8. (4) **7.** J. 8. 8. 8. 8. (4) **8.** J. 11. 11. 11. 5. (4) **9.** Tr. 9. 9. 10. 10. (4) **10.** J. 8. 8. 8. 8. (4) **11.** D. 11. 10. 11. 10. 4. 4. 10. (7) **12.** Tr. 7. 8. 7. 8. 7. 7. 8. (7) **13.** J. 7. 6. 7. 6. 7. 6. 7.

6. (8) **14.** J. 8. 6. 8. 6. (4) **15.** J. 7. 6. 7. 6. 7. 6. 7. 6. (8) **16.** J. 11. 10. 11. 10. (4) **17.** J. 8. 8. 6. 8. 8. 6. (0) **18.** J. 10. 11. 10. 11. (4) **19.** Tr. 10. 9. 10. 9. 10. 9. 10. 9. (8) **20.** J. 8. 8. 9. 6. (4) **21.** Tr. 8. 7. 8. 7. 8. 7. 8. 7. (8) **22.** J. 7. 6. 7. 6. 7. 6. 7. 6. (8) **23.** Tr. 10. 9. 10. 9. 10. 9. 10. 9. (8) **24.** Tr. o. AD. 8. 8. 8. 8. 10. 11. 7. 7. (81 **25.** J. 8. 7. 8. 7. 8. 7. o. 6. 7. (9) **26.** J. 8. 7. 8. 7. 8. 8. 6. (7) **27.** J. 10. 10. 10. 10. 4. (6) **28.** J. 8. 8. 7. 4. 4. 7. (G) **29.** Tr. 8. 7. 8. 7. 7. 7. 8. 8. (8) **30.** J. 11. 10. 11. 10. 11. 10. 11. 10. (8) **31.** J. 7. 6. 7. 6. 7. 7. 6. 6. (8) **32.** J. 8. 8. 8. 8. (4) **33.** J. 6. 6. 7. 7. 8. 7. (6) **34.** J. 8. 8. 8. 8. (4) **35.** D. 9. 8. 9. 8. 4. 8. 4. 8. (8) **36.** J. 7. 6. 7. 6. 7. 6. 7. 6. (8) **37.** J. 8. 8. 8. 8. (4) **38.** J. 8. 8. 7. 8. 8. 7. 2. 2. 4. 4. 4. 8. (12) **39.** Tr. 8. 7. 8. 7. 4. 4. 7. 4. 4. 7. (10) **40.** J. 8. 8. 7. 8. 8. 7. 2. 2. 4, 4. 4. 8. (12) **41.** J. 7. 6. 7. 6. 7. 6. 7. 6. (8) **42,** J. 8. 6. 8. 6. (4) **43.** J. 7. 6. 7. 6. (4) **44.** Tr. 8. 3. 3. C. 8. 3. 3. G. (8) **45.** J. 8. 6. 8. 6. (4) **46.** Tr. 7. 7. 7. 7. 7. 7. 11. 7. 7. (8) **47.** D. 11. 11. 11. 10. (4) **48.** D. 11. 10. 11. 10. 10. 11. (6) **49.** D. 9. 8. 9. 8. (4) **50.** Spondé o. D. o. 5. 8. 5. 5. 9. (6) **51.** J. o. An. 7. 6. 7. 0. 7. 7. ö. (7) **52.** D. 14. 14. 4. 7. 8. (o) **53.** J. 8. 0. 8. 6. 4. 6. 8. 6. (8) **54.** Tr. 8. 7. 8. 7. 8. 7. 8. 7. (8) **55.** J. 8. 8. 8. 8. (4) **56.** J. 7. 6. 7. 6. 7. 6. 7. 6. (8) **57.** J. 7. 7. 7. 7. 7. 7. 7. (7) **58.** J. 8. 7. 8. 7. 4. 4. 7. (7) **59.** J. 8. 6. 8. 6. (4) **60.** J. 7. 7. 7. 7. 7. 7. 7. (7) **61.** D. 11. 11. 11. 11. 11. 11. 11. 11. (8) **62.** Tr. 7. 7. 7. 7. 7. (5) **63.** Tr. 8. 7. 8. 7. 7. 7. 8. 8. (8) **64.** Tr. 8. 7. 8. 7. 7. 7. (6) **55.** J. 8. 7. 8. 7. 8. 8. 7. (7) **66.** J. 8, 8- 8. 8. (-1) **67.** Tr. 4. 4. 7. 4. 4. 7. 4. 4. 7. (9) **68.** Tr. 8. 7. 8. 7. 4. 7. (6) **69.** J. 8. 6. 8. 6. 4. 4. 6. (7) **70.** J. 8. 6. 8. 6. 8. 6. 8. 6. (8) **71.** J. 6. 5. 6. 5. 6. 5. 6. 5. 6. 5. 6. 5. 6. 4. (14} **72.** J. 8. 7. 8. 7. 7. 8. 7. (7) **73.** D. 6. 5. 9. 6. 6. 9. 6. 5. 6. 5. 9. (11) **74.** Tr. 8. 7. 8. 7. 8. 7. 8. 7. (8) **75.** D. 6. 6. 6. 5. 6. 5. 6. 5. (8) **76.** Tr. 8. 7. 8. 7. 8. 7. (6) **77.** J. 7. 6. 7. 6. 7. 7. 6. (7) **78.** J. 8. 8. 8. 8. (4) **79.** J. 8. 7. 8. 7. 8. 8. (6) **80.** Tr. 8, 7. 8. 7. 4. 3. 4. 3. 4. 4. 8. (11)K:o.

81. J. 8. 6. 8. 6. (4)

82. J. 8. 8. 8. 8. (4)

83. J. 8. 7. 8. 7. 8. 8. 7. (7) 81 D. 9. 8. 9. 8. (4)

85. J. 8. 8. 8. 8. (4)

86. J. 8. 6. 8. 6. (4)

87. D. 12. 11. 12. 11. (4)

88. J. 7. 6. 7. 6. (4)

89. Tr. 8. 7. 8. 7. 6. 8. 6. 8. (8) DO. Tr. 8. 7. 8. 7. (4)

»1. J. 8. 8. 8. 8. (4)

92. D. 5. 5. o. 4. V>. 5. 4. ö. 5. 4. (10)

93. J. 8. 7. 8. 7. 8. 8. 7. (7)

94. J. 8. 8. 8. 8. (4)

95. J. 8. 8. 8. 8. (4)

96. Tr. 7. 7. 7. 7. 7. 7. 7. 7. (8)

97. J. 8. 8. 8. 8. (4)

98. J. 8. 8. 7. 8. 8. 7. 2. 2. 4. 4. 4. 8. (12)

99. J. 9. 8. 9. 8. 8. 8. (6)

100. Tr. 7. 7. 7. 7. (4)

101. Tr. 7. 7. 7. (3)

102. D. 6. 6. 6. 6. 6. 6. 6. 5. (8)

103. J. 10. 10. 11. 11. (4)

104. J. 7. 6. 7. 6. 7. 6. 7. 6. (8)

105. Tr. 7. 7. 7. 7. (4) 100. J. 11. 9. 11. 9/9. (5)

107. Tr. 8. 7. 8. 7. 8. 7. 8. 7. (8)

108. Tr. m. fl. 8. 6. 8. 5. 8. 7. 7. 7. (8)

109. Tr. 6. 6. 6. 5. (4)

110. Tr. 6. 6. 6. 5. (4)

111. Tr. 8. 7. 8. 7. 8. 7. (6)

112. J. 11. 10. 11. 10. (4)

113. J. 10. 10. 10. (3)

114. J. 8. 6. 8. 6. 8. 6. (6)

115. J. 7. 6. 7. 6. (4)

116. Tr. 8. 7. 8. 7. 8. 7. 8. 7. (8)

117. Anapest. 6. 5. 9. 6. o. 9. 10. (7)

118. J. 6. 6. 6. 6. 8. 8. (6)

119. J. 7. 6. 7. 6. 8. 8. (6)

120. D. 9. 8. 9. 8. 4. 8. 4. 8. (8)

121. Tr. m. fl. 10. 11. 11. 7. 6. 6. 6. 5. 6.

5. 7. (11)

122. D. 11. 10. 11. 10. 11. 10. 11. 10. (8)

123. Tr. 7. 7. 7. 7. 7. 7. 7. 7. (8)

124. Tr. 3. 3. 6. 3. 3. 6. (6)

125. J. 8. 7. 8. 7. 7. 7. 7. 6. (8)

126. J. 8. 8. 8. 8. 8. 9. (6)

127. D. 10. 10. 10. 10. 10. 10. (6)

128. An. 6. 6. 9. 6. 6. 9. (0)

129. D. 6. 4. 6. 4. 6. 6. 6. 4. (8)

130. Tr. 7. 7. 11. 7. 7. 11. 8. 8. 7. 7. 11. (11)

131. Tr. 8. 7. 8. 7. (4)

132. J. 10. 10. 4. 6. (4)

183. Tr. 8. 7. 8. 7. 8. 7. 8. 7. (8)

134. Tr. 8. 7. 8. 7. 8. 7. 8. 7. (8)

135. J. 8. 7. 8. 7. 8. 8. 4. 6. (8) 186. Tr. 8. 6. 8. 6. 8. 6. 8. 5. (8)

137. J. 8. 8. 8. 8. (4)

138. Tr. 7. 6. 7. 7. 6. 7. 6. (7)

N:o.

139. Tr. 7. 7. 8. 7. 8. 7. (6)

140. D. 11. 8. 11. 8. (4)

141. J. 8. 6. 8. 6. 8. 8. 8. 6. (8)

142. D. 10. 8. 10. 7. 8. ö. 8. (7)

143. Tr. 8. 7. 8. 7. ö. 7. 6. 7. (8)

144. Tr. 6. 6. 5. 6. 6. 5. (6)

145. D. 11. 10. 11. 10. 11. 10. IL 10. (*

146. An. 4. 6. 0. 6. 6. ö. 5. (7)

147. J. 8. 6. 8. 6. 8. 6. 8. 6. (8)

148. An. 10. 7. 9. 7. 9. 9. (6)

149. Tr. 8. 3. 8. 3. B. 8. 8. 3. 7. 6. 7. 8. (12

150. D. o. Tr. 9. 9. 9. 6. 9. 9. 9. 6. (8)

151. Tr. 8. 7. 8. 7. 7. 7. (6)

152. J. 7. 6. 7. 6. 7. 6. 7. 6. (8) 158. J. 9. 8. 9. 8. (4)

154. D. 11. 9. 11. 9. 11. 11. 9. (7)

155. J. 7. 6. 7. 6. 7. 6. 7. 6. 7. 7. 7. 6. (12)

156. D. 12. 11. 12. 11. 9. 8. 9. 8. (8)

157. Tr. m. fl. 3. 3. 8. 8. 8. 7. (6)

158. D. o. An. 11. 9. 11. 9. 5. 11. 9. f7)

159. Tr. 7. 6. 7. 6. 7. 7. 7. 6. (8)

160. J. 8. 8. 8. 8. (4)

161. J. 8. 8. 8. 8. 6.'(6)

162. J. 8. 8. 8. 8. 6. (5)

163. J. 7. 6. 7. 6. 4. 4. 5. 7. 7. 7. 6. (11;

164. D. 11. 11. 12. 11. 6. 6. C. ö. (8)

165. An. 6. o. 9. 0. 6. 9. 6. C. 9. 6. 6. 9. (12)

166. Tr. 7. 7. 7. 7. 7. 7. 7. (6)

167. D. 11. 9. 11. 9. 11. 11. 9. (7)

168. J. 7. 6. 11. 13. 11. 7. 6. 7. 6. 11. (10;

169. D. 11. 11. 11. 11. 7. 6. 6. 3. (8)

170. J. 8. 8. 8. 8. 6. 8. 8. 8. 6. 8. (10)

171. J. 8. 6. 8. 6. (4)

172. Tr. 6. 5. 9. 6. ö. 9. 9. 9. 11. 9. (10) 178. J. o. Tr. 6. 4. 6. 4. 6. 6. 6. 4. (8) 174. J. 9. 8. 9. 8. 8. 9. 9. 8. (8)

Ii5, D. 9. 9. 9. 9. (4)

176. J. 6. 6. 8. 6. 5. 6. 7. (>. (8)

177. Tr. 7. 6. 7. 6. 7. 7. 6. (7)

178. J. 6. 7. 6. 7. 6. 6. 6. 6. (8)

179. Tr. 7. 7. 7. 7. 7. 7. (6)

180. J. 8. 8. 8. 8. 6. (5)

181. D. 10. 10. 9. 8. 9. 9. 9. 8. (8)

182. J. 7. 6. 7. 6. 7. 6. 7. 6, (8) 188. J. 7. 6. 7. 6. (4)

184. J. 6. 6. 6. 6. 8. 8. (6)

185. 1). 11. 9. 11. 9. 11/11. 9. (7)

186. J. 6. 6. 8. 6. (4)

187. D. 11. 11. 11. 11. 5. 11. (6)

188. J. 8. 6. 8. 6. (4)

189. Tr. 6. 6. 5. 5. (4)

190. Tr. 6. 6. 6. 5. (4)

191. Tr. 7. 6. 7. 6. 6. 6. 7. 6. (8)

192. J. 8. 8. 8. 8. 8. 8. 8. 8. (8)

193. J. 7. 6. 8. 6. 8. 6. 8. 6. (8)

194. Tr. 9. 8. 9. 8. 9. 8. 9. 9. 5. 5. 9. 9. (12)

195. D. 11. 9. 11. 9. 11. 11. 9. (7) 190. An. 9. 9. 9. 9. 0. 9. 6. 9. (8) 197. Tr. 8. 7. 8. 7. 8. 7. 8. 7. (8)424

N:o.

108. Tr. 8. 7. 8. 7. (4)

199. J. m. fl. 7. 6. 7. 6. 7. 6. 8. 6. (8)

200. J. 8. 6. 8. 6. (4)

201. J. 7. 6. 7. 6. 7. 6. 7. 6. 7. 7. 7. 6. (12)

202. J. 6. 6. 8. 6 (4)

203. J. o. Tr. 6. 6. 6. 6. 6. 5. 7. 6. (8) 201 D. 11. 9. 11. 9. 9. (5)

205. J. 8. 6. 8. 6. (4)

206. J. 11. 11. 10. 10. (4)

207. J. 11. 10. 11. 10. (4)

208. J. 7. 6. 7. 6. 7. 6. 7. 6. (8)

209. Tr. 8. 7. 8. 7. 8. 7. 8. 7. (8)

210. I), m. fl. 11. 10. 11. 11. (4)

211. D. ö. 7. 5. 7. (4)

212. Tr. 8. 8. 7. 8. 8. 7. (6)

213. IX o. Tf. ö. 7. ö. 7. (4)

214. J. 11. 10. 11. 10. (4)

215. J. 7. 6. 7. 6. 7. 6. 7. 6. (8)

216. J. o. Tr. 8. 7. 8. 7. 7. 6. 6. 6. 7. (9)

217. J. 8. 7. 8. 7. 8. 8. 7. (7)

218. J. o. D. 10. 9. 10. 9. (4)

219. Tr. 8. 7. 8. 7. 8. 7. (6)

220. Tr. 8. 6. 8. 5. 8. ö. 8. 5. (8)

221. J. 7. 7. 7. 7. (4)

222. J. 10. 9. 10. 9. (4)

223. D. 11. 10. 11. 10. (4)

224. Tr. 5. 6. 5. 6. 5. 5. (6)

225. Tr. 8. 7. 8. 7. 8. 7. (6)

226. Tr. 8. 7. 8. 7. 4. 7. (6)

227. J. 8. 6. 8. 6. 8. 4. (6)

228. J. 9. 8. 9. 8. 8. 8. (6)

229. D. 11. 9. 11. 9. 11. 11. 9. (7) 2$0. J. 11. 10. 11. 10. (4)

irtl. Tr. 7. 8. 7. 8. 7. 7. (6)

232. Tr. 8. 7. 8. 7. (4)

233. Tr. 8. 7. 8. 7. 7. 7. (6) 284. J. 11. 11. 10. 10. (4)

235. J. 7. 6. 7. 6. 7. 6. 7. 6. (8)

286. Tr. 8. 7. 8. 7. 8. 7. 8. 7. (8)

287. J. 8. 7. 8. 7. (4)

238. Tr. o. D. 10. 9. 10. 4. 10. 4. (6)

239. D. 6. 11. 11. 11. 11. 5. (6)

240. J. 7. 6. 7. 6. 7. 6. 7. 6. (8)

241. J. 6. 6. 8. 6. (4)

242. J. 8. 7. 8. 7. 8. 8. 7. (7)

243. D. 9. 9. 8. 9. 9. 8. (6)

244. D. 8. 7. 8. 7. 9. 7. 8. 7. (8)

245. Tr. 9. 10. 9. 10. (4)

246. Tr. o. D. 8. 7. 8. 7. 10. 10. 10. 8. (8)

247. Tr. 8. 7. 8. 7. 8. 7. 8. 7. (8)

248. J. 8. 8. 9. 9. 8. 8. (6)

249. D. 11. 9. 11. 9. (4)

250. D. 11. 10. 11. 10. 11. 10. 11. 10. (8) 261. Tr. 8. 7. 8. 7. (4)

252. J. 6. 4. 6. 4. 6. 6. 6. 4. 6. 6. 6. 4. (12)

253. Tr. 8. 7. 8. 7. 8. 7. 8. 7. (8)

254. Tr. 7. 7. 7. 7. (4)

255. Tr. o. J. 7. 4. 7. 5. 7. 7. 7. 5. 7. 7.

7. 5. (12)

N:o.

256. Tr. 8. 7. 8. 7. 8. 7. 8. 7. (8)

257. Tr. 8. 8. 7. 8. 8. 7. (6)

258. J. 8. 7. 8. 7. 8. 7. 8. 7. 7. (9)

259. J, 8. 7. 8. 7. 8. 8. 7. (7)

260. J. 8. 8. 8. 8. (4)

261. J. 8. 8. 8. 8. (4)

262. J. 8. 7. 8. 7. 8. 8. 7. (7)

263. J. 8. 8. 8. 8. (4)

264. J. 8. 7. 8. 7. 8. 8. 7. (7)

265. D. 11. 11. 11. 5. (4)

266. Tr. 8. 7. 8. 7. 8. 8. 8. 7. (8)

267. Tr. 8. 7. 8. 7. 8. 7. 8. 7. (8)

268. Tr. 8. 7. 8. 7. 8. 7. (6)

269. J. 8. 7. 8. 7. 8. 8. 7. (7)

270. J. 8. 6. 8. 6. (4)

271. J. 9. 8. 9. 8. (4)

272. J. 7. 6. 7. 6. 7. 6. 7. 6. (8)

273. Tr. 8. 7. 8. 7. 8. 7. 8. 7. (8)

274. Tr. 8. 7. 8. 7. 8. 7. 8. 7. (8)

275. An. 9. 9. 9. 9. 3. 9. 3. 9. (8)

276. Tr. 8. 7. 8. 7. 8. 7. 8. 7. (8)

277. J. 7. 6. 7. 6. 7. 7. 6. 4. (8)

278. J. 8. 8. 8. 8. (4)

279. D. 7. 6. 7. 5. 7. 6. 7. 5. (8)

280. D. 11. 9. 10. 9. (4)

281. Tr. 8. 7. 8. 7. 8. 8. (6)

282. Tr. 8. 7. 8. 7. 8. 7. 8. 7. (8)

283. J. 7. 6. 7. 6. 7. 6. 7. 6. (8)

284. Tr. C. 6. 6. 6. 6. ö. 6. 5. (8)

285. D. 11. 10. 11. 10. 11. 10. (6)

286. J. 7. 6. 7. 6. 7. 6. 7. 6. (8)

287. Tr. 12. 11. 12. 11. 6. 6. 6. (7)

288. Tr. 6. 5. ö. 3. 6. ö. 5. 4.10. 9.10. 9. (12)

289. J. 9. 8. 9. 8. 8. 8. (6)

290. J. 8. 7. 8. 7. 4. 4. 7. 7. (8)

291. Tr. 8. 7. 8. 7. 8. 8. (6)

292. J. 8. 6. 8. 6. (4)

293. Tr. 8. 7. 8. 7. 7. 7. (6)

294. D. 11. 11. 12. 10. (4)

295. D. 11. 8. 11. 8. 11. 11. 11. 8. (8)

296. J. 7. 6. 7. 6. 7. 6. 7. 6. (8)

297. J. 9. 8. 9. 8. 8. 8. (6)

298. J. 7. 6. 7. 6. 7. 6. 7. 6. (8)

299. Tr. 4. 4. 7. 4. 4. 7. 4. 4. 7. (9)

300. J. 7. 6. 7. 6. 7. 6. 7. 6. (8)

301. J. 7. 6. 7. 6. 7. 6. 7. 6. (8)

302. J. 9. 8. 9. 8. 9. 8. 9. 8. (8)

303. Tr. 6. 6. ö. 6. 6. ö. (6)

304. J. 7. 6. 7. 6. 7. 6. 7. 6. (8) 805. J. 8. 8. 8. 8. (4)

306. J. 8. 7. 8. 7. 8. 8. 7. (7)

307. J. 8. 7. 8. 7. 6. 8. 7. (7)

808. Tr. 8. 7. 8. 7. 8. 7. 8. 7. (8)

809. D. 11. 9. 11. 9. 9. (5)

310. J. 8. 8. 8. 8. (4)

311. J. 6. 6. 6. 6. 8. 6. (6)

312. Tr. 8. 7. 8. 7. (4)

313. Tr. 8. 7. 8. 7. 4. 7. (6)

314. D. 12. 13. 13. 11. 10. 11. 10. 11. (8)425

315. Tr. 8. 7. 8. 7. 8. 7. 8. 7. (8)

316. J. 7. G. 7. 6. 7. 6. 7. 6. (8)

317. J. 8. 8. 8. 8. 8. 8. 8. 8. (8)

318. Tr. 8. 7. 8. 7. 8. 7. 8. 7. (8)

319. D. 11. 11. 11. 11. 9. 11. (6)

320. Tr. 8. 7. 8. 7. 8. 7. 8. 7. (8)

321. D. 6. 4. 6. 4. 6. 6. 6. 4. (8)

322. An. 10. 7. 10. 7. 9. 7. 11. 7. (8)

323. D. 6. ö. 6. ö. 6. 5. 6. 6. (8)

324. D. 9. 8. 9. 8. (4)

325. J. 8. 6. 8. 6. (4)

320. Tr. 8. 7. 8. 7. 6. 8. 7. (7)

327. Tr. 6. 5. 6. 5. (4)

328. J. 8. 8. 8. 4. (4)

329. Tr. 8. 8. 8. 8. 8. 8. 8. 8. (8)

330. J. 9. 8. 9. 8. 9. 8. 9. 8. (8)

331. Tr. 8. 7. 8. 7. 8. 7. 8. 7. (8)

332. Tr. 8. 7. 8. 7. 8. 7. 8. 7. (8)

333. J. 7. 6. 7. 6. 7. 6. 7. 6. (8)

334. Tr. 8. 7. 8. 7. 8. 7. 8. 7. (8)

335. J. 8. 7. 8. 7. 8. 8. 4. 6. (8) 386. J. 6. 6. 8. 6. (4)

837. J. 7. 6. 7. 0. 7. 6. 7. 6. (8)

338. J. 8. 7. 8. 7. 8. 8. 7. (7)

339. D. 11. 11. 11. 11. 11. 11. (6)

340. Tr. 5. 6. 8. 8. 5. 5. (6)

341. Tr. 8. 5. 8. 5. 8. ö. 8. 5. (8)

342. Tr. 7. 5. 7. 6. 7. 6. 7. 6. (8)

343. Tr. o. An. 11. 8. 11. 8. 11. 11. 11. 8. (8)

344. J. 11. 11. 11. 9. (4)

345. J. 7. 6. 7. 6. 7. 6. 7. 6. (8)

346. J. 8. 8. 8. 8. (4)

347. J. 8. 6. 8. 6. (4)

384. Tr. 7. 7. 7. 7. 7. 7. 7. 7. (8)

849. Tr. 8. 7. 8. 7. 8. 7. 8. 7. (8)

350. D. 11. 11. 11. 11. 5. (5)

351. D. 4. 4. 7. 4. 4. 7. (6)

352. Tr. 8. 7. 8. 7. 8. 7. 8. 7. (8)

353. D. 8. 8. 5. 5. 6. (5)

354. Tr. 8. 7. 8. 7. 8. 7. 8. 7. (8)

355. J. 6. 7. 6. 7. 6. 6. 6. 6. (8)

356. D. 10. 10. 6. 6. 10. (5)

357. D. 11. 11. 11. 11. (4)

358. Tr. 8. 7. 8. 7. (4)

359. D. 8. 8. 8. 8. 8. 8. 8. 8. (8)

360. Tr. 8. 7. 8. 7. 8. 7. 8. 7. (8)

361. D. 5. 6. 5. 11. (4)

362. Tr. 4. 4. 7. 4. 4. 7. (6)

363. Tr. 8. 7. 8. 7. 8. 7. (6)

364. J. 11. 10. 11. 10. (4)

365. D. 8. 7. 8. 7. (4)

366. D. 6. 5. 6. 5. 6. 5. 6. 6. (8)

367. J. 8. 6. 8. 6. (4)

368. Tr. 6. 9. 7. 7. 10. 10. 6. (7)

369. Tr. 6. 5. 6. 5. (4)

370. J. 7. 6. 7. 6. 7. 6. 7. 6. (8)

371. D. 11. 9. 11. 11. 9. (5)

872. J. 11. 11. 11. 10. 11. 11. (G)

873. Tr. 8. 7. 8. 7. 8. 7. 8. 7. (8)

No.

874. Tr. 8. 8. 8. 8. (4)

375. D. 7. 6. 7. 6. 7. 6. 7. 6. 7. G. 7. 6. (12)

376. D. 11. 10. 11. 10. 4. 4. 7. 9. 7. (9)

877. J. 6. 6. 6. 6. 8. 8. (6)

878. J. 8. 7. 8. 7. 8. 8. 7. (7)

879. Tr. 10. 9. 10. 9. 10. 9. 10. 9. (8) 380. Tr. 9. 9. 9. 6. (4)

881. Tr. 9. 9. 9. 6. (4)

882. J. 7. 6. 7. 6. 7. 6. 7. 6. (8)

883. J. 7. 6. 7. 6. 7. 6. 7. 6. (8)

884. Tr. 6. 6. 7. 6. 5. 7. (6)

885. D. 10. 10. 9. 9. (4)

886. Tr. o. J. 7. 4. 7. 6. 7. 7. 7. 5. 7. 7.

7. 6. (12)

887. Tr. 8. 7, 8. 7. 8. 7. 8. 7. (8)

888. Tr. 8. 7. 8. 7. 8. 7. 8. 7. (8)

889. J. 8. 8. 8. 8. (4). 390. J. 8. 8. 8. 8. (4). 891. J. 11. 10. 11. 10. (4)

392. Tr. 8. 4. 8. 4. 8. 8. 8. 4. (8)

393. Tr. 8. 7. 7. 8. 7. 7. (6)

894. J. 8. 8. 8. 8. (4)

895. Tr. 7. 8. 7. 8. 7. 7. (6)

896. J. 7. 6. 7. 6. 7. 6. 7. 6. (8)

397. Tr. 9. 8. 9. 8. 9. 8. (6)

398. J. 7. 6. 7. 6. 7. 6. 7. 6. (8)

899. J. 7. 6. 7. 6. 8. 8. 7. 6. 8. 8. 7. G. (12)

400. An. 6. 6. 9. 6. 6. 9. (6)

401. J. 7. 6. 7. 6. 7. 6. 7. G. (8)

402. J. 8. 6. 8. 6. 8. 8. 8. 6. (8)

403. J. 11. 11. 10. il. (4)

404. J. 8. 8. 8. 8. (4)

405. D. 9. 9. 9. 9. (4)

406. J. 7. 6. 7. 6. 7. 6. 7. 6. (8)

407. J. 9. 8. 9. 8. 9. 9. (6)

408. Tr. 8. 7. 8. 7. 8. 7. 8. 7. (8)

409. Tr. 8. 7. 8. 7. (4)

410. J. 7. 6. 7. 6. 7. 6. 7. 6. (8)

411. Tr. 8. 7. 8. 7. 8. 7. 8. 7. (8)

412. Tr. 8. 7. 8. 7. 8. 7. 8. 7. (8)

413. Tr. 8. 7. 8. 7. 8. 7. 8. 7. (8)

414. D. 9. 9. 9. 6. 9. 9. 9. G. (8)

415. D. 8. 7. 8. 7. 8. 8. 8. 7. (8)

416. D. 6. 4. 6. 4. 5. 4. 5. 4. (8)

417. D. 11. 10. 11. 10. (4)

418. J. 4. 4. 7. 4. 4. 7. (6)

419. Tr. 10. 9. 10. 9. 10. 9. 10. 7. (8)

420. Tr. 8. 7. 8. 7. 8. 7. 8. 7. 8. 7. (10)

421. Tr. 8. 7. 8. 7. 8. 7. 8. 7. (8)

422. Tr. 6. 6. 6. 6. (4)

423. D. 11. 9. 11. 9. 9. (5)

424. Tr. 7. 6. 7. 7. 6. 7. 6. (7)

425. J. 7. 6. 7. 6. (4)

426. Tr. 9. 11. 10. 10. 9. 7. (6)

427. D. 11. 11. 11. 11. (4)

428. J. 8. 8. 8. 8. 8. 8. 8. 8. (8)

429. Tr. o. J. 8. 7. 8. 7. 8. 8. 7. 4. 10. (9)

430. D. 8. 8. 8. 8. 4. 7. 8. 8. (8)

431. D. 7. 6. 7. 6. 7. 6. 7. 6. (8)426

N:o.

432. J. 8. 6. 8. 6. (4)

433. Tr. 8. 8. 7. 8. 8. 7. (6)

434. Tr. 8. 7. 8. 7. 8. 7. 8. 7. (8)

435. D. 12. 11. 12. 11. 9. 8. 9. 8. (8) 430. Tr. 10. 9. 10. 9. 10. 9. 10. 9. V8)

437. J. 7. 6. 7. 6. (4)

438. J. 7. 6. 7. 6. 7 6. 7. 6. (8)

439. D. 11. 9. 11. &. 11. 11. 9. (7)

440. Tr. 6. 5. 6. o. 6. 5. 6. 5. 6. 6. 0. 5. (12)

441. J. 8. 8. 8. 8. 11. 8. (6)

442. J. 7. 6. 7. 6. 7. 6. 7. G. (S)

443. Tr. 10. 9. 10. 9. (4)

444. Tr. 8. 9. 10. 9. (4)

445. J. 8. 8. 8. 8. 8. 8. 8. 8. (8) 440. J. 7. 6. 7. 6. 7. fi. 7. 6. (8)

447. J. 8. 6. 8. 6. 8. 0. 8. 6. (8)

448. Tr. 6. ö. 6. 5. (4) 440. J. 8. 7. 8. 7. (4)

450. D. 5. 7. 5. 7. (4)

451. Tr. 8. 7. 8. 7. 8. 7. 8. 7. (8)

452. J. 9. 9. 4. 4. 8. 8. (6)

453. Tr. 8. 7. 8. 7. (4)

454. 8. 7. 8. 7. 6. 7. (6)

455. D. 11. 10. 11. 10. (4)

456. J. 7. 4. 7. 4. 7. 6. 7. 4. (8)

457. D. 11. 10. 11. 10. (4)

458. Tr. 8. 6. 8. ö. 9. 10. 6. (7) 450. Tr. 8. 7. 8. 7. 6. 7. (6) 4m. J. 8. 8. 7. 8. 8. 7. (6) 401. J. 8. 7. 8. 7. 8. 8. 7. (7)

462. Tr. 8. 7. 8. 7. (4)

463. Tr. 8. 7. 8. 7. 4. 7. (6)

464. Tr. 8. 7. 8. 7. 8. 7. (6)

465. Tr. 6. 6. 6. 5. 6. o. 6. 5. (8)

466. Tr. 8. 7. 8. 7. 7. 7. 8. 8. (S)

467. Tr. 8. 7. 8. 7. 7. 7. (6)

468. D. 6. 5. 5. 5. 5. 5. 5. (7)

460. D. 11. 10. 11. 10. 11. 10. 11. 10. (S)

470. Tr. 8. 7. 8. 7. 8. 7. 8. 7. (8)

471. J. 8. 6. 8. 6. 8. 8. (6)

472. Tr. 8. 7. 8. 7. (4)

473. Tr. 8. 7. 8. 7. 8. 7. 8. 7. (8)

474. D. 14, 14. 4. 7. 8. (5)

475. J. 7. 6. 7. 6. 7. 6. 7. 6. (8)

476. Tr. 8. 7. 8. 7. 8. 8. (6)

477. D. 11. 11. 11. 10. (4)

478. J. 8. 8. 8. 8. (4) 470. J. 8. 8. 6. 8. 8. 6. (Ö)

480. J. 8. 7. 8. 7. 8. 8. 7. (7)

481. J. 7. 6. 7. 6. 7. 6. 7. 6. (8)

482. Tr. 8. 7. 8. 7. 8. 7. 7. 8. 7. 7. (10)

483. J. 8. 7. 8. 7. (4)

484. J. 6. 7. 6. 7. 6. 6. 6. (5. (8)

485. J. 8. 6. 8. 6. (4) 480. D. 11. 11. 8. 6. (4)

487. Tr. 6. 7. 6. 5. 7. 7. 6. 5. (8)

488. J. 8. 7. 8. 7. 8. 8. 7. (7) 480. J. 9. 8. 9. 8. 9. 9. (6) 400. Tr. 8. 7. 8. 7. 7. 7/10. (7)

N:o.

401. Tr. 6. 5. 6. 5. 6. 5. 6. 5. 6. o. 6. ö. (12)

402. J. 9. 8. 9. 8. 9. 9. (6)

403. J. 8. 6. 8. 6. (4)

404. Tr. 8. 8. 8. 8 7. (5)

405. Tr. 8. 7. 8. 7. 8. 7. 8. 7. (8)

406. D. 11. 10. 11. 10. 9. 11. (6)

407. Tr. 8. 6. 8. 5. (4)

408. Tr. 8. 8. 5. 8. 8. 5. (6) 400. D. 12. 8. 12. 11. 11. 11. (6)

500. Tr. 7. 3. 7. 3. 7. 7. 7. 3. f8)

501. J. 8. 7. S. 7. 6. 6. 8. 7. (7)

502. J. 7. 6. 7. 6. 7. 6. 7. 6. 6. 7. 6, (11)

503. Tr. 9. 11. 11. 10. 10. 11. (6)

504. J. 7. 6. 7. 6. 6. 6. 7. 6. (8)

505. J. 11. 10. 11. 10. (4) 500. Tr. 11. 11. 11. 11. (4)

507. D. 5. 5. 5. ö. 5. 5. ö. 5. (8)

508. J. 8. 6. 8. 6. (4)

500. J. 8. 7. 8. 7. 8. 8. 7. 8. 8. 7. (10)

510. Tr. 8. 7. 8. 7. (4)

511. D. 11. 8. 11. 8. (4)

512. Tr. 8. 7. 8. 7. 8. 7. 8. 7. (8) 518. J. 8. 6. 8. 6. (4)

514. D. 11. 11. 11. ö. 5. (5)

515. Tr. o. D. 8. 5. S. 5. 8. 7. 14. (7)

516. J. 8. 7. 8. 7. 8. 7. 8. 7. (8)

517. J. 11. 10. 11. 10. 8. 8. 7. (7)

518. Tr. 8. 7. 8. 7. 8. 7. 8. 7. 8. 7. 8. 7. (12)

519. J. 4. 7. 4. 7. 8. 4. (6)

520. An. 8. 9. 9. 9. 3. 8. (6)

521. Tr. 8. 7. 8. 7. 8. 7. 8. (7)

522. Tr. 9. 9. 9. 9. 9. 11. (6)

523. J. 8. 6. 8. 6. 8. 8. 8. 5. (8)

524. J. 8. 6. 8. 6. (4)

525. D. m. il. 10. 10. 7. 7. 12. 7. (6)

526. J. 8. 8. 8. 8. (4)

527. J. 8. 8. 8. 8. 4. 8. (6)

528. J. 8. 6. 8. 8. 8. 6. (6) 520. An. 12. 8. 12. 9. (4) 580. J. 8. 6. 8. 6. (4)

531. J. o. D. 8. 6. 8. 6. 11. 11. 10. 8. 6.

6. 6. 6. 10. 8. (14)

532. J. 8. 6. 8. 6. (4)

533. D. 11. 10. 11. 10. 6. 6. 9. (7)

534. J. 7. 6. 7. 6. 7. 6. 7. 6. (8)'

535. D. 9. 9. 9. 9. 6. 9. 6. 9. (8)

530. Tr. 8. 7. 8. 7. 8. 5. 8. 8. 8. 6. (10)

537. J. 8. 6. 8. 6. 7. 7. 7. 7. (8)

588. J. 9. 6. 9. 6. 6. 6. (6)

580. Tr. 5. 5. o. 6. 5. 6. 7. 5, 6. 7. (10)

540. Tr. 9. 10. 9. 10. 6. 8. 9. 10. (8)

541. J. 11. 10. 11. 10. 11. 11. 8. (7) 512. J. 7. 6. 7. 6. 7. 6. 7. 6. (8) 543. D. 11. 11. 12. 6. 6. (6)

5M. J. 9. 8. 9. 8. 8. 8. (6)

545. J. 10. 10. 10. 10. (4)

546. Tr. o. D. 7. 6. 8. 7. 8. 8. 7. 6. (8)

547. J. o. D. 6. 6. 8. 6. 9. 9. 6. (7)

548. Tr. 5. ö. 8. 5. 5. 8. 11. 11. 5. 5. 8. (11427

N:o.

549. J. 11. 10. 11. 10. (4)

550. J. 11. 10. 11. 10. 11. 11. (6)

551. Tr. o. D. 9. 9. 11. 8. 9. 9. 9. 8. (8)

552. J. 7. 6. 7. 6. 7. 6. 7. 6. (8)

553. Tr. 8. 7. 8. 7. 4. 7. (6)

554. An. 12. 9. 12. 9. 6. 6. 9. 6. 6. 9. (10)

555. J. 6. 6. 8. 6. 6. 6. 8. 6. (8)

556. D. 11. 11. 12. 5. 5. (5)

557. Tr. 8. 7. 8. 7. 3. 3. 8. 8. 7. (9)

558. Tr. 8. 7. 8. 7. 8. 11. 9. 7. (8)

559. Tr. 8. 7. 8. 7. 6. 7. (6)

560. An. 9. 9. 9. 9. 6. 9. 9. (7)

561. D. 8. 8. 8. 8. 6. 8. 6. 8. (8)

562. Tr. 8. 7. 8. 7. 8. 7. 8. 7. (8)

563. J. 8. 6. 8. 6. 8. 6. 8. 6. (8)

564. J. 8. 8. 7. 8. 8. 7. (6)

565. J. 7. 6. 7. 6. 7. 6. 7. 6. (8)

566. J. 8. 6. 8. 6. (4)

567. Tr. 8. 7. 8. 7. 8. 8. 7. 7. (8)

568. J. 8. 8. 8. 8. (4)

569. J. 8. 6. 8. 6. (4)

570. J. 10. 10. 10. 10. (4)

571. D. 10. 9. 10. 4. 10. 4. (6)

572. D. 11. 10. 11. 10. (4)

578. J. 7. 6. 6. 6. 7. 6. 7. 6. (8)

574. Tr. 8. 7. 8. 7. 8. 7. 8. 7. (8)

575. J. 8. 8. 8. 8. (4)

576. Tr. 8. 7. 8. 7. 7. 7. 8. 8. (8)

577. Tr. 8. 7. 8. 7. 8. 7. 8. 7. (8)

578. J. 8. 8. 8. 8. (4)

579. J. 8. 7. 8. 7. (4)

580. Tr. 8. 7. 8. 7. 8. 7. 8. 7. (8)

581. J. 6. 7. 6. 7. 6. 6. 6. 6. (8)

582. Tr. 8. 7. 8. 7. 7. 7. 7. (7)

583. J. 8. 8. 8. 8. (4)

584. J. 8. 7. 8. 7. 6. 6. 8. 8. (8)

585. D. 11. 9. 11. 9. 11. 11. 9. (7)

586. D. 5. 6. 6. 6. 5. 6. 6. (7)

587. Tr. 8. 7. 8. 7. 8. 7. 8. 7. 8. 7. 8. 7. (12)

588. Tr. 8. 7. 8. 7. 7. 7. 7. 7. 8. 7. (10)

589. D. 10. 9. 10. 9. (4)

590. J. 8. 8. 8. 8. (4)

591. J. 7. 6. 7. 6. 7. 6. 7. 6. (8)

592. J. 8. 7. 8. 7. 8. 8. 7. (7)

593. J. 7. 6. 7. 6. 7. 6. 7. 6. (S)

594. D. 11. 11. 12. 5. (4)

595. Tr. 5. 5. 8. 8. 6. (5)

596. Tr. 8. 7. 8. 7. 8. 8. 7. 7. (8)

597. J. 7. G. 7. 6. 7. 6. 7. 6. (8)

598. D. 11. 11. 11. 11. (4)

599. D. 10. 7. 10. 7. (4)

600. J. 7. 6. 7. 6. 7. 6. 7. 6. 6. 6. 1. 6, (12;

601. J. 8. 7. 8. 4. 7. (o)

602. J. 7. 6. 7. 6. 7. 6. 7. 6. (8)

603. Tr. 8. 7. 8. 7. 8. 7. 8. 7. (S)

604. D. 11. 10. 11. 10. 11. 10. 11. 10. (8)

605. Tr. o. J. 12. 9. 12. 7. 4. 11. 4. 7. (8)

606. An. 8. 6. 8. 6. 7. 6. 7. 5. (8)

607. Tr. 8. 7. 8. 7. 8. 7. 8. 7. (8)

608. J, 11. 11. 6. 5. 11. (5)

609. J. 9. 8. 9. 8. 9. 8. 9. 8. (8)

610. J. 7. 6. 7. 6. 7. 6. 7. 6. (8)

611. Tr. 8. 9. 8. 8. 9. 8. 6. (3. 4. 4. 4. 8. (12)

612. Tr. 8. 7. 8. 7. 8. 7. 8. 7. 8. 7. 8. 7. (12^

613. D. 11. 10. 11. 10. 4. 4. 10. (7)

614. D. 11. 11. 11. 11. (4)

615. Tr. 8. 7. 8. 7. 7. 7. (6)

616. Tr. 8. 7. 8. 7. 7. 7. (6)

617. D. 10, 10. 7. 10. 10. 8. 8. (7)

618. J. 8. 8. 8. 8. (4)

619. Tr. 8. 7. 8. 7. 7. 7. 8. 8. (8)

620. D. 8. 5. 11. 6. 6. (5) Melodiregister,

hvaruti alla sånger och melodier med lika meter äro sammanförda.

Treradiga verser.

Troké, 7. 7. 7. N:o 101. Jamb. 10. 10. 10. N:o 113.

Fyraradiga verser.

Daktyl. o. 5. ö. 11. N:o 361.

I). ö. 7. 6. 7. N:o 211. 213. 450.

Tr. 6. 6. 6. 5. N:o 110. 190. 327. 369. 422.

448.

Tr. 6. 6. 5. 6. N:o 109. 189. J. 6. 6. 8. 6. N:o 186. 202. 241. 336. J. 7. 6. 7. 6. N:o 88. 115. 183. 425. 437. J. 7. 7. 7. 7. N:o 221. Tr. 7. 7. 7. 7. N:o 100. 105. 254. J. 8. 6. 8. 6. N:o 14. 45. 69. 81. 86. 171.

186. 188. 200. 205. 270. 292. 325. 347.

867. 394. 432. 485. 493. 608. 613. 524.

630. 632.

D. 8. 7. 8. 7. N:o 365. J. 8. 7. 8. 7. N:o 237. 483. 579. Tr. 8. 7. 8. 7. N:o 90. 131. 198. 232. 251.

312. 358. 362. 409. 453. 472. 610. J. 8. 8. 8. 4. N:o 328. J. 8. 8. 8. 8. N:o 6. 7. 10. 32. 34. 37. 55.

66. 78. 82. 86. 91. 94. 95. 97. 137. 160.

260. 261. 278. 306. 310. 346. 389. 390.

394. 404. 478. 626. 668. 675. 678. 583.

690. 618.

Tr. 8. 8. 8. 8. N:o 374. J. 8. 8. 9. 6. N:o 20. J. 9. 8. 9. 8. N:o 163. 271. Tr. 8. 9. 10. 9. N:o 443. D. 9. 8. 9. 8. N:o 49. 84. 324. Tr. 9. 9. 9. 6. N:o 380. 381. D. 9. 9. 9. 9. N:o 175. 405. Tr. 9. 9. 10. 10. N:o 9. Tr. 9. 10. 9. 10. N:o 245. D. 10. 7. 10. 7. N:o 699. Tr. 10. 9. 10. 9. N. 443. J. 10. 9. 10. 9. N:o 218. 222. D. 10. 9. 10. 9. N:o 689. J. 10. 10. 4. 6. N:o 132. J. 10. 10. 11. 11. N:o 10:1.

J. 10. 11. 10. 11. N:o 18. 403.

D. 11. 9. 10. 9. N:o 280.

D. m. fl. 11. 10. 11. 11. N:o 210.

D. 11. 11. 8. 6. N:o 486.

D. 11. 8. 11. 8. N:o 140. 611.

D. 11. 9. 11. 9. N:o 249.

J. 11. 10. 11. 10. N:o 112. 207. 214. 230.

364. 391. 605. 649. D. 11. 11. 8. 6. N:o 486. D. 11. 11. 11. 10. N:o 47. 294. 447. D. 11. 11. 11. 11. N:o 357. 427. 598. 614. Tr. 11. 11. 11. 11. N:o 606. D. 11. 11. 12. 6. N:o 694. An. 12. 8. 12. 9. N:o 529. D. 12. 11. 12. 11. N:o 87.

Feiiiradiga verser.

Tr. 5. 5. 8. 8. 5. N:o 696.

Tr. 7. 7. 7. 7. 7. N:o 62.

J. 8. 7. 8. 4. 7. N:o 601.

D. 8. 8. 5. 5. 5. N:o 353.

J. 8. 8. 8. 8. 6. N:o 161. 162. 180.

Tr. 8. 8. 8. 8. 7. N:o 494.

J. 10. 10. 10. 10. 4. N:o 27.

J. 11. 9. 11. 9. 9. N:o 126.

D. 11. 9. 11. 9. 9. N:o 106. 204. 309. 423.

J. 11. 11. 6. 5. 11. N.o 608,

D. 11. 9. 11. 11. 9. N:o 371.

D. 11. 11. 11. 6. 5. N:o 614.

D. 11. 11. 11. 11. ö. N:o 350.

D. 11. 11. 12. 6. 5. N:o 543. 556.

D. 11. 11. 11. 11. 9. N:o 76.

D. 14. 14. 4. 7. 8. N:o 62. 474.

Sexradiga verser.

Tr. 3. 3. 6. 3. 3. 6. N:o 124.

Tr. m. fl. 3. 3. 8. 8. 8. 7. N:o 157.

J. o. D. 4. 4. 7. 4. 4. 7. N:o 351.

J. 4. 4. 7. 4. 4. 7. N:o 418.

J. 4. 7. 4. 7. 8. 4. N:o 119. 519.

Tr. 6. 6. 8. 6. 6. 9. N:o 60.

Tr. 5. 6. 8. 8. 6. 5. N:o 340.

Tr. 5. 6. 5. 6. 5. 5. N:o 224. 303.429

D. 5. 11. 11. 11. 11. 6. N:o 239.

Tr. 6. 6. 5. 6. 6. 5. N:o 144.

J. 6. 6. 6. 6. 8. 6. N:o 811.

J. 6. 6. 6. 6. 8. 8. N:o 118. 184. 377.

J. 6. 6. 7. 7. 8. 7. N:o 33.

An. 6. 6. 9. 6. 6. 9. N:o 128. 400.

J. 7. 6. 7. 6. 8. 8. N:o 118.

Tr. 7. 7. 7. 7. 7. 7. N:o 166. 170.

Tr. 7. 7. 8. 7. 8. 7. N:o 139.

Tr. 7. 8. 7. 8. 7. 7. N:o 231. 395.

J. 8. 6. 8. 6. 8. 4. N:o 227.

J. 8. 6. 8. 6. 8. 6. N:o 114. 463.

J. 8. 6. 8. 8. 8. 6. N:o 528.

J. 8. 6. 8. 6. 8. 8. N:o 471.

Tr. 8. 7. 8. 7. 4. 7. N:o 313. 463.

J. 8. 7. 8. 7. 7. 7. N:o 615.

Tr. 8. 7. 8. 7. 7. 7. N:o 151. 293.

Tr. 8. 7. 8. 7. 8. 7. N:o 76. 111. 368. 464.

J. 8. 7. 8. 7. 8. 8. N:o 79.

Tr. 8. 8. 5. 8. 8. 5. N:o 498.

J. 8. 8. 6. 8. 8. 6. N:o 17. 479.

J. 8. 8. 7. 4. 4. 7. N:o 28. 66.

J. 8. 8. 7. 8. 8. 7. N:o 460. 564.

Tr. 8. 8. 7. 8. 8. 7. N:o 212. 225. 257. 433.

J. 8. 8. 8. 8. 4. 8. N:o 527.

J. 8. 8. 8. 8. 8. 8. N:o ö.

J. 8. 8. 8. 8. 8. 9. N:o 126.

J. 8. 8. 8. 8. 11. 8. N:o 441.

J. 8. 8. 9. 9. 8. 8. N:o 248.

An. 8. 9. 9. 9. 3. 8. N:o 620.

J. 9. 6. 9. 6. 6. 6. N:o 538.

J. 9. 8. 9. 8. 8. 8. N:o 99. 228. 289. 297. 544.

Tr. 9. 8. 9. 8. 9. 8. N:o 397.

J. 9. 8. 9. 8. 9. 9. N:o 407. 489. 492.

J. 9. 9. 4. 4. 8. 8. N:o 452.

J. 9. 9. 8. 9. 9. 8. N:o 243.

Tr. 9. 9. 9. 9. 9. 11. N:o 522.

Tr. 9. 11. 10. 10. 9. 11. N:o 426.

Tr. 9. 11. 11. 10. 10. 11. N:o 503.

An. 10. 7. 9. 7. 9. 9. N:o 148.

D. 10. 9. 10. 4. 10. 4. N:o 238. 571.

D. 10. 10. 10. 10. 10. 10. N:o 127.

D. 11. 10. 11. 10. 9. 11. N:o 496.

J. 11. 10. 11. 10. 11. 11. N:o 550.

D. 11. 10. 11. 10. 10. 11. N:o 48. 285.

D. 11. 11. 11. 11. 9. 10. N:o 319.

J. 11. 11. 11. 10. 11. 11. N:o 372.

D. 11. 11. 11. 11. 11. 11. N:o 339.

D. 12. 8. 12. 11. 11. 11. N:o 499.

D. 11. 10. 11. 10. 11. 10. N:o 285.

Tr. 12. 11. 11. 11. 10. 11. N:o 287.

Sjuradiga verser.

An. 4. 6. 6. 6. 5. 5. 5. N:o 146. I). 5. 6. 6. 6. 5. 6. 5. N:o 586. An. 6. 5. 9. 6. 6. 9. 10. N:o 117. J. 6. 6. 8. 6. 9. 9. 6. N:o 547. D. 6. 8. 6. 8. 4. 7. 8. N:o 3. Tr. 6. 9, 7. 7. 10. 10. 6. N:o 368.

J. 7. 6. 7. 6. 7. 7. 6. N:o 51. 77.

Tr. 7. 6. 7. 6. 7. 7. 6. N:o 177,

Tr. 7. 6. 7. 7. 6. 7. 6. N:o 138. 421.

J. 7. 7. 7. 7. 7. 7. 7. N:o 67. 60.

Tr. 7. 8. 7. 8. 7. 7. 8. N:o 12.

Tr. o. D. 8. 6. 8. 5. 8. 7. 14. N:o 515.

Tr. 8. 6. 8. 5. 9. 10. 6. N:o 458.

J. 8. 6. 8. 6. 4. 4. 6. N:o 69.

J. 8. 6. 8. 6. 8. 8. 6. N:o 26.

J. 8. 7. 8. 7. 4. 4. 7. N:o 58.

Tr. 8. 7. 8. 7. 6. 8. 7. N:o 326.

Tr. 8. 7. 8. 7. 7. 7. 6. N:o 490.

Tr. 8. 7. 8. 7. 7. 7. 7. N:o 582.

J. 8. 7. 8. 7. 7. 8. 7. N:o 72.

J. 8. 7. 8. 7. 8. 8. 7. N:o 4. 42. 65. 8:1. 9:1

217. 242. 259. 262. 264. 306. 338. 378,

461. 480. 488. 692. Tr. 8. 7. 8. 7. 8. 8. 7. N:o 521. An. 9. 9. 9. 9. 6. 9. 9. N:o 560. D. 10. 8. 10. 7. 8. 5. 8. N:o 142. D. 10. 10. 7. 10. 10. 8. 8. N:o 617. D. 11. 9. 11. 9. 11. 11. 9. N:o 154. 167.

185. 195. 229. 439. 585. D. 11. 9. 11. 10. 6. 6. 9. N:o 633. D. o. An. 11. 9. 11. 9. 5. 11. 9. N:o 158. D. 11. 10. 11. 10. 4. 4. 10. N:o 11, 613. J. 11. 10. 11. 10. 8. 8. 7. N.o 617. J. 11. 10. 11. 10. 11. 11. 8. N:o 541. D. 11. 11. 11. 11. 7. 5. 6. N:o 169. Tr. 12. 11. 12. 11. 5. 6. 5. N:o 287.

Åt täradiga verser.

Tr. 4. 4. 7. 4. 4. 7. 8. 7. N:o 67.

D. 5. 4. 5. 4. 6. 4. 5. 4. N:o 416.

D. 5. 5. 6. 5. 5. 5. 5. 5. N:o 507.

J. o. D. 6. 4. 6. 4. 6. 6. 6. 4. N:o 173.

D. 6. 4. 6. 4. 6. 6. 6. 4. N:o 129. 321.

Tr. 6. 5. 6. 5. 6. 5. 6. 5. N:o 284. 465. 469.

D. 6. 5. 6. 5. 6. 5. 6. 5. N:o 75. 323. 366.

D. 6. 6. 6. 5. 6. 6. 6. 5. N:o 102.

J. o. Tr. 6. 6. 6. 6. 5. o. 7. 6. N:o 203.

Tr. 6. 7. 6. 7. 6. 6. 6. 6. N:o 178. 355,

484. 581.

J. 6. 6. 8. 6. 5. 5. 7. 6. N:o 176. J. 6. 6. 8. 6. 6. 6. 8. 6. N:o 556. J. 7. 4. 7. 4. 7. 6. 7. 4. N:o 456. Tr. 7. 6. 7. 5. 7. 5.

7. 5. N:o 342. Tr. 7. 5. 8. 7. 8. 5. 8. 5. N:o 220. J. 7. 6. 6. 6. 7. 6. 7. 6. N:o 22. 573. D. 7. 6. 7. 5. 7. 6. 7. 6. N:o 279. J. 7. 6. 7. 6. 6. 6. 7. 6. N:o 504. 600. Tr. 7. 6. 7. 6. 6. 6. 7. 6. N:o 191. J. 7. 6. 7. 6. 7. 6. 7. 6. N:o 13. 16. 31. 36,

41. 66. 96. 104. 123. 152. 182. 208. 215,

235. 240. 283. 286. 296. 298. 300. 301.

304. 316. 333. 340. 345. 348. 370. 382.

383. 396. 398. 406. 410. 431. 438. 442.

446. 471. 476. 481. 534. 642. 646. 552.

665. 591. 593. 597. 602. 610.430

D. 7. 6. 7. 6. 7. 6. 7. 6, N:o 431-

J. m. fl. 7. 6. 7. 6. 7. 6. 8. 6. N:o 199.

J. 7. 6. 7. 6. 7. 7. 6. 6. N:o 31.

Tr. 7. 6. 7. 6. 7. 7. 7. 6. N:o 159. 500.

J. 7. 6. 7. 6. 7. 9. 6. 4. N:o 277.

J. 7. 6. 8. 6. 8. 6. 8. 6. N:o 193.

Tr. o. D. 7. 6. 8. 7. 8. 8. 7. 6. N:o 546.

Tr. 7. 7. 7. 7. 7. 7. 7. 7. N:o 96, 123. 348.

Tr. 7. 7. 7. 7. 7. 11. 7. 7. N:o 46.

Tr. 8. 4. 8. 4. 8. 8. 8. 4. N:o 392.

Tr. 8. 6. 8. 5. 8. 5. 8. 6. N:o 136. 341.

Tr. m. fl. 8. 5. 8. ö. 8. 7. 7. 7. N:o 108.

Tr, 8. 5. 8. 7. 8. 5. 8. 5. N:o 220.

J. 8. 6. 7. 6. 7. 6. 7. 6. N:o 272.

An. 8. 6. 8. 5. 7. 6. 7. 5. N:o 606.

J. 8. 6. 8. 6. 4. 6. 8. 6. N:o 53.

J. 8. 6. 8. 6. 8. 6. 8. 6. N:o 147, 447, 563.

Tr. 8. 7. 8. 7. 8. 7. 8. 7. N:o 349.

J. 8. 6. 8. 6. 7. 7. 7. 7. N:o 537.

J. 8. 6. 8. 6. 8. 8. 8. 5. N:o 523.

J. 8. 6. 8. 6. 8. 8. 8. 6. N:o 141. 402.

J. 8. 7. 8. 7. 4. 4. 7. 7. N:o 290.

J. 8. 7. 8. 7. 6. 6. 8. 7. N:o 601.

J. 8. 7. 8. 7. 6. 6. 8. 8. N:o 584.

Tr. 8. 7. 8. 7. 6. 7. 6. 7. N:o 14. 30.

Tr. 8. 7. 8. 7. 6. 8. 6. 8. N:o 89.

J. 8. 7. 8. 7. 7. 7. 7. 6. N:o 125.

J. 8. 7. 8. 7. 7. 7. 8. 6. N:o 21. 74. 490.

Tr. 8. 7. 8. 7. 7. 7. 8. 6. N:o 489.

Tr. 8. 7. 8. 7. 7. 7. 8. 8. N:o 29. 576.

Tr. 8. 7. 8. 7. 8. ö. 8. 8. 8. N:o 636.

Tr. 8. 7. 8. 7. 8. 7. 8. 7. N:o 133, 134. 107.

263. 276. 282, 308. 315. 320. 852. 354.

408. 411. 412. 413. 603. 607. J. 8. 7. 8. 7. 8. 8. 4. 6. N:o 8. 193. D. 8. 7. 8. 7. 8. 8. 8. 7. N:o 415. Tr. 8. 7. 8. 7. 8. 11. 9. 7. N:o 658. D. 8. 7. 8. 7. 9. 7. 8. 7. N:o 247. Tr. o. D. 8. 7. 8. 7. 10. 10. 10. 8. N:o 240. D. 8. 8. 8. 8. 4. 7. 8. 8. N:o 430. D. 8. 8. 8. 8. 6. 8. 6. 8. N:o 661. Tr. 8. 7. 8. 7. 7. 7. 8. 8. N:o 619. Tr. 8. 8. 8. 8. 8. 8. 8. 8. N:o 329. 445. I). 9. 9. 9. 9. 6. 9. 6. 9. N:o 635. D. 9. 8. 9. 8. 4. 8. 4. 8. N:o 35. 120. An. 9. 9. 9. 9. 3. 9. 3. 9. N:o 276. Tr. o. D. 9. 9. 11. 8. 9. 9. 9. 8. N:o 651. Tr. 9. 10. 9. 10. 6. 8. 9. 10. N:o 640. Tr. 10. 9. 10. 9. 10. 9. 10. 7. N:o 419. Tr. 10. 9. 10. 9. 10. 9. 10. 9. N:o 19. 23.

379. 436.

An. 10. 7. 10. 7. 9. 7. 11. 7. N:o 322. D. 10. 10. 9. 8. 9. 9. 9. 8. N:o 191. D. 11. 8. 11 8. 11. 11. 11. 8. N:o 295. 343. D. 11. 10. 11. 10. 8. 7. 9. 7. N:o 376. D. 11. 11. 12. 11. 6. 6. 6. 6. N:o 164. Tr. o. J. 12. 9. 12. 7. 4. 11. 4. 7. N:o D. 12. 13. 13. 11. 10. 11. 10. 11. N:o 314.

Nioradiga verser.

Tr. 4. 4. 7. 4. 4. 7. 4. 4. 7. N:o 67. 299.

Tr. 8. 7. 8. 7. 3. 3. 8. 8. 7. N:o 557.

J. o. Tr. 8. 7. 8. 7. 7. 5. 6. 6. 7. N:o 216,

J. 8. 7. 8. 7. 8. 7. 6. 6. 7. N:o 25.

J. 8. 7. 8. 7. 8. 7. 8. 7. 7. N:o 258.

Tr. o. J. 8. 7. 8. 7. 8. 8. 7. 4. 10. N:o 429.

Tioradiga verser.

D. 6. 5. 5. 4. ö. 6. 4. 6. 6. 4. N:o 92. Tr. 5. 5. 5. 6. 6. 6. 7. 6. 6. 7. N:o 539. Tr. 6. 6. 9. 6. 6. 9. 9. 9. 11. 9. N:o 172. J. 7. 6. 11. 13. 11. 7. 6. 7. 6. 11. N:o 168. Tr. 8. 7. 8. 7. 4. 4. 7. 4. 4. 7. N:o 39. Tr. 8. 7. 8. 7. 7. 7. 7. 7. 8. 7. N:o 688. J. 8. 7. 8. 7. 8. 8. 7. 8. 8. 7. N:o 609. Tr. 8. 7. 8. 7. 8. 7. 7. 8. 7. 7. N:o 482. J. 8. 8. 8. 8. 6. 8. 8. 8. 6. 8. N:o 170. J. o. D. 8. 6. 8. 6. 8. 8. 8. 7. 8. 6. N:o 506. Tr. 8. 7. 8. 7. 8. 7. 8. 7. 8. 7. N:o 420. An. 12. 9. 12. 9. 6. 6. 9. 6. 6. 9. N:o 654.

Elfvaradiga verser.

Tr. 5. 6. 8. 6. 6. 8. 11. 11. 5. 5. 8. N:o 648. D. 6. 6. 9. 6. 5. 9. 6. ö. 6. 5. 9. N:o 73. J. o. Tr. 8. 3. 3. 8. 3. 3. 8. 8. 8. 3. 3. N:o 141. J. 7. 6. 7. 6. 4. 4. 4. 7. 7. 7. 6. N:o 183. J. 7. 6. 7. 6. 7. 6. 7. 6. 6. 7. 6. N:o 502. Tr. 7. 7. 11. 7. 7. 11. 8. 8. 7. 7. 11. N:o 130. Tr. 8. 7. 8. 7. 4. 3. 4. 3. 4. 4, 8. N:o 80. Tr. m. fl. 10. 11. 11. 7. 5. 5. 6. 5. 6. 5. 7. N:o 121.

Tolfradiga verser.

Tr. 6. 5. 5. 3. 5. 6. 6. 4. 10. 9. 10. 9. N:o 288. J. 6. 4. 6. 4. 6. 6. 6. 4. 6. 6. 6. 4. N:o 252. Tr. 6. 6. 6. 6. 6. 5. 6. 6. 6. 5. 6. 5. N:o 440. 491. An. 6. 6. 9. 6. 6. 9. 6. 6. 9. 6. 6. 9. N:o 16i. Tr. o. J. 7. 4. 7. 5. 7. 7. 7. 5. 7. 7. 7. 6.

N:o 255. 375. 386.

J. 7. 6. 7. 6. 7. 6. 7. 6. 6. 6. 7. 6. N:o 600. J. 7. 6. 7. 6. 7. 6. 7. 6. 7. 7. 7. 6. N:o 151.

165. 201.

J. 7. 6. 7. 6. 8. 8. 7. 6. 8. 8. 7. 6, N:o 399. Tr. 8. 3. 8. 3. 8. 8. 8. 3. 7. 6. 7. 8. N:o 149. Tr. 8, 7. 8. 7. 8. 7. 8. 7. 8. 7. 8. 7. N:o 618.

687. 612.

J. 8. 8. 7. 8. 8. 7. 2. 2. 4. 4. 4. 8. N:o 38. 40. 98. Tr. 8. 9. 8. 8. 9. 8. 6. 6. 4. 4. 4. 8. N:o 2. 611. Tr. 9. 8. 8. 8. 9- 8. 9. 9. ö. ö. 9. 9. N:o 194.

Fjortonradiga verser.

J. 6. 5. 6. 6. 6. 5. 6. 5. 6. 5. 6. 6. 6. 4. N:o 71. J. o. D. 8. 6. 8. 6.11.11.10. 8. 6. 6. 6. 6.10. 8. N:o 631. REGISTER.

N:r Sid.

 Förklaring af de väsentligaste italienska konstord, som förekomma i Psalmisten.

-

I.

Tidmåtten (Tempi).

å tempo -- antydan om att det förut bestämda tempot skall ånyo inträda.

Accel. - Accelerando eller *String = Strigendo* -- tempots stigande hastighet.

Ad libitum -- efter behag.

Adagio -- långsamt.

Allegretto -- något raskt.

Allegro -- raskt, hurtigt.

Andante -- gående.

Andantino -- något gående (något långsammare än andante).

Assai -- mycket.

Grave -- med vikt, tungt.

Larghetto -- något bredt.

Largo -- bredt.

Lento -- långsamt.

Moderato -- måttligt.

Poco -- något litet.

Presto -- hastigt, fort.

Rit. = ritenuto, ritard = ritardando -- tempots tillbakahållande eller dess dröjande rörelse.

Sost., förkortning af *Sostenuto* -- uthållet.

Tempo eller *tidmått* är den långsammare eller fortare rörelsen af ett tonstycke, hvilket betingas af styckets karaktär.

Tempo de marcia -- vanlig marschtakt.

Ten., förkortning af *Tenuto* -- väl uthållande.

Vivace -- lifligt, muntert.

II.

Föredragstermer m. m.

Anima -- lifvadt, med *lyftning.*

Cresc., crescendo -- småningom tilltagande styrka. Tecknas äfven <

Con -- med.

Con spirito -- lifvadt, hänförande.

D. C. = Da Capo -- från början.

Dim. = Diminuendo

Dolce -- ljuft, mildt.

Duett -- tvåstämmigt tonstycke.

Espressione -- uttrycksfullt.

f = forte -- starkt.

ff = fortissimo -- mycket starkt.

fz, = fortzando -- en nots starkare betoning.

Fermat = hvilotecken = # eller # betyder, att den not eller paus, öfver eller under hvilken den står, bör uthållas längre än dess värde föreskrifver; hur mycket längre beror dels på tonstyckets tidmått, dels på frasens mening, dels ock på smaken.

Fine -- slut.

Maestoso -- majestätiskt, högtidligt.

mf = mezzoforte -- halfstarkt.

p = piano -- svagt, mjukt, mildt.

pp = pianissimo -- mycket svagt.

Risoluto beslutsamt, djärft.

sf = fz.

Solo -- en förhärskande stämma, som icke fördubblas.

Tutti -- alla.

*